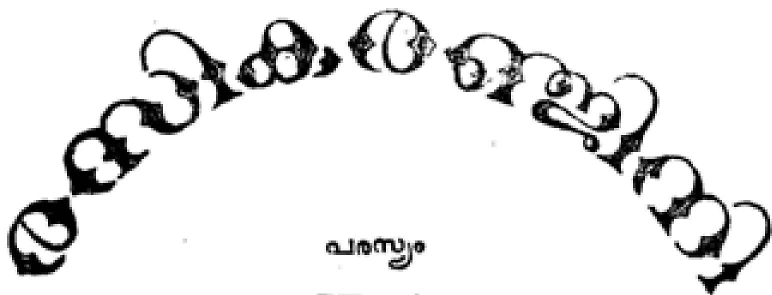
രസികരഞ്ജിനി

൧൦൭൮ ചിങ്ങം

പുസ്തകം ൧ ലക്കം ൧

പ്രസന്ന പ്രൌഢസരസ
പ്രസംഗങ്ങൾനിറഞ്ഞിനി
രസജ്ഞർക്കു കൊടുക്കട്ടേ
രസം രസികരഞ്ജിനി

പരസ്യം

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകളും, മാനേജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപ്പുതുവാൾ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങളും, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളും, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകളും ഇവ രസികരഞ്ജിനി പത്രാധിപൎക്കും വരിപ്പണം, പരസ്യക്കൂലി, പരസ്യങ്ങളും, കാൎയ്യസംബന്ധമായ എഴുത്തുകളും ഇവ ടി. മാനേജൎക്കും മേൽവിലാസംവെച്ച് എറണാകുളത്തു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപരുടേയും മാനേജരുടേയും മാസിക സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയൊ ഒപ്പൊ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

എന്ന്
രസികരഞ്ജിനി ഉടമസ്ഥൻ,
RAMA VURMA,
13th Prince of Cochin.

കോവിലകം
എറണാകുളം

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചുതരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തൊന്നിച്ച് ആയതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാൎയ്യസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ജിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ജിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപൎക്ക് അയക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം ആയവ ആപ്പീസ്സിൽ കിട്ടുവാൻ താമസം വരുന്നതാണ്.

ര. ര. പ.

സംഗതിവിവരം

വിദ്യാവിനോദിനി അച്ചുക്കൂടം

കൊച്ചി മലങ്കാട.

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൭൮

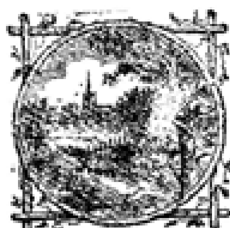
പുസ്തകം ൧   ചിങ്ങമാസം   ലക്കം ൧

മംഗളം.

[illegible]

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.

പ്രസ്താവന.

ശൈശവകാലത്തിൽ പ്രസിദ്ധിയുണ്ടാകുവാൻ കൌതുകം മാത്രം മതി. കൌതുകമുള്ള ശിശുവിനെ കാണികൾ കൊണ്ടാടുക പതിവാണല്ലൊ. ജന്മസിദ്ധമായ ഈ ഗുണം കൊണ്ടു കേവലം സമ്പാദിച്ച ശ്രീ കൌമാരം മുതൽ കീർത്തിക്കു പാത്രമാകേണമെങ്കിൽ തന്റെ [illegible] ണ്ടതായ മററു ചില ഗുണങ്ങളും അവ[illegible]ണ്ട്. ഈ ഗുണങ്ങൾ സദുപദേശംകൊണ്ടും അഭ്യാസബലം[illegible] അല്ലാതെ മററുപ്രകാരത്തിൽ കിട്ടുന്നതല്ല. വിദ്യാധനസമ്പന്നന്മാരാ

യ പലരും ഐക്യയോഗക്ഷേമമായി കഴിഞ്ഞുവരുന്ന തറവാട്ടിൽ കാണാൻ കൊതിച്ചുണ്ടായ സന്താനത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തിനുവേണ്ടി കുടുംബത്തെക്കൂടി ശ്രദ്ധിക്കുവാൻ ഇടവരുന്നതായാൽ പക്ഷെ ഈ ഗുണലാഭത്തിനായി മറ്റൊരാളിടം തേടാതെ കഴിയും. ധനം ചുരുങ്ങിയ തറവാട്ടിൽ സന്താനം വർദ്ധിക്കുകയും ദാരിദ്ര്യം കുടിയേറുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പിന്നത്തെ പുറപ്പാട് മട്ടുമാറീട്ടാണ്. മലയാളകുടുംബങ്ങളിൽ ഭാഗം നിയമംകൊണ്ടു വിധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിലും ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടു ഭാഗിക്കാത്ത തറവാടുകൾ നൂറ്റിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ കണ്ടാൽ ഭാഗ്യം. താവഴി പിരിഞ്ഞാൽ 'തൻപിള്ള പൊൻപിള്ള' എന്നാണല്ലോ കണ്ടുവരുന്നത്. ഈ നിയമമില്ലാത്ത നടവടി മലയാളകുടുംബങ്ങളെ മാത്രമല്ല മലയാളപത്രങ്ങളേയും ബാധിച്ചുതുടങ്ങി. ഈ ബാധയെക്കുറിച്ചു വിസ്തരിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല. പൂർവസ്വത്തില്ലാത്ത കേരളകുടുംബത്തിൽ പത്രസന്താനം വർദ്ധിച്ചു താവഴി പിരിയുന്നതുകൊണ്ടു നിത്യവൃത്തിക്കു ഞെരുക്കം നേരിടുകയാണ് വന്നുകൂടുന്നത് എന്നുള്ള വാസ്തവം ഞങ്ങൾ മറച്ചുവെയ്ക്കുന്നതും ഭാവമില്ല. സ്വപ്രയത്നംകൊണ്ടും ഉറ്റ മിത്രങ്ങളുടെ സഹായംകൊണ്ടും കാലക്ഷേപത്തിനു വക മതിയാവാതെ കഷ്ടിക്കുന്ന പത്രസന്താനങ്ങളിൽ രസികരഞ്ജിനിയും ഉൾപ്പെടുകയില്ലെന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. രഞ്ജിനിയുടെ അഭിവൃദ്ധിസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്ന ഗ്രഹം ഉച്ചയായിട്ടില്ലെന്ന് അതിന്റെ ഭൂതകാലത്തെ ഗണിക്കുമ്പോൾ കാണുന്നതു ഭാരവാഹികൾക്ക് ഒരു സമാധാനം തരുന്നു. ഈ മാസികയുടെ ആവിർഭാവം മുതൽ കർമ്മസഹായങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഇതിനെ ഈ നിലയിലെത്തിക്കുവാൻ യത്നിച്ചിട്ടുള്ള പത്രസ്നേഹിതന്മാരോട് ഞങ്ങളുടെ നിർവ്യാജമായ കൃതജ്ഞതയുടെ സ്വല്പസൂചനപോലും വെളിപ്പെടുത്തിക്കാണിപ്പാൻ ഞങ്ങൾ ശക്തന്മാരല്ലാത്തതുകൊണ്ടു 'വന്ദനം' എന്ന മൂന്നക്ഷരം മാത്രമേ അതിലേക്കുവേണ്ടി കുറിക്കുന്നുള്ളു. പത്രസ്നേഹിതന്മാരുടെ പ്രത്യേകദൃഷ്ടികൊണ്ടു രഞ്ജിനിയുടെ ശൈശവാവസ്ഥ പറയത്തക്ക ആപത്തുകളൊന്നും കൂടാതെ കഴിഞ്ഞുകൂടിയ സ്ഥിതിക്ക് കൌമാരദശയും ശിക്ഷാപാടവമുള്ള പണ്ഡിതമ്മന്യന്മാരുടെ സന്നിധാനംകൊണ്ടു ശോഭിക്കുമെന്നും കരുതി സദുപദേശത്തിനായി ഇതാ ഇതിനെ അഞ്ചാമത്തെ വയസ്സിൽ സജ്ജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

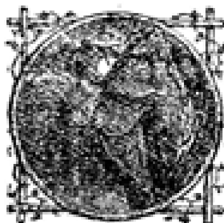
രഞ്ജിനിയുടെ ആയവ്യയത്തെപ്പററി ഞങ്ങൾക്കാശങ്കയില്ല. അത് എന്തു നിലയിലായാലും ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശസിദ്ധിക്കു ഒരു തടസ്ഥമായിത്തീരുന്നതല്ല. എന്നാൽ, ഞങ്ങളുടെ കൃതാർത്ഥതക്ക് അധിഷ്ഠാനദേവതകളാക്കി കല്പിച്ചുവരുന്നവരിൽ ചിലർ പത്രാന്തരഭൃത്യംകൊണ്ടോ കൃത്യാന്തരഗൌരവംകൊണ്ടോ കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ രഞ്ജിനിയെ തീരെ വിസ്മരിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. 'മാന്യലേഖകന്മാരുടെ സംഖ്യ കുറഞ്ഞ പക്ഷത്തിലെ ചന്ദ്രനെ അനുകരിച്ചു കണ്ടെന്നു' എന്നു കഴിഞ്ഞ പ്രസ്താവനയിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവന്നു. ഇക്കുറി കുറഞ്ഞ വാവുനാളത്തെ ചന്ദ്രൻ എന്നു ഉപമപ്പെടുത്തുവാനിടവരുത്തിയതു ശോചനീയംതന്നെ. ഗദ്യപദ്യക്കളരിയിൽ പയററുന്ന കട്ടിത്തരക്കാരുടെ ചൊല്ലിയാട്ടത്തിന്നിടക്കു ആദ്യവസാനക്കാരുടെ മനോധർമ്മം രംഗസ്ഥിതജനങ്ങൾക്കു ഉന്മേഷജനകമാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ല.

മലയാളത്തിൽ എഴുതാവുന്നവർ ചിലരും എഴുതിയാൽ നന്നാകുന്നതു ചിലതും മാത്രമാണ്. കഠിനവിഷയങ്ങളെ സുഗമമായ വഴിക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ വിഷയവിവേചനം ചെയ്തു സത്തെടുത്തു നിറംപിടിപ്പിച്ചു ആസ്വാദികരമാകത്തക്ക രീതിയിൽ മനോധർമ്മത്തോടുകൂടി എഴുതീട്ടുള്ള ലേഖനങ്ങളെക്കൊണ്ടാണല്ലോ ഒരു മാസികക്കു പ്രസിദ്ധിയും പ്രചാരവുമുണ്ടാകുന്നത്. പത്രാധിപർ എത്രതന്നെ സമർത്ഥനായിരുന്നാലും നാലു വിഷയങ്ങളെപ്പററി ഒററക്കു എഴുതുന്നതും വിവിധവിഷയങ്ങളിൽ പാടവമുള്ള നാലു പേർ ഓരോ വിഷയത്തെ പ്രതിപാദിക്കുന്നതും തമ്മിൽ ഗുണഗൌരവാന്തരമുണ്ട്. ഈ അഭിപ്രായം രഞ്ജിനിയുടെ ആവിർഭാവത്തിന്നു മുമ്പുതന്നെ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് പോകെ മാന്യലേഖകന്മാരോടു സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടുവരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളത്.

എന്തിനേറെ പറയുന്നു; പണക്കാരനായ കൃഷിക്കാരനും കെട്ടിനിർത്തീട്ടുള്ള വെള്ളംകൊണ്ട് കൃഷിപ്പണിക്കു മതിയായില്ലെന്നു വരാം. മഴ പണം കൊടുത്താൽ കിട്ടുന്ന സാധനവുമല്ല. മലയാളത്തിൽ മഴ പെയ്യാഞ്ഞാൽ ദുർഭിക്ഷം നീങ്ങുവാനും പ്രയാസം. അതുകൊണ്ട് കേരളഭൂമിയിൽ ജനിച്ചു വളർന്നു തൃപ്തിയായ വളം ചേർത്തു മേടിപ്പാടങ്ങളിൽ പടർന്നു തുടങ്ങീട്ടുള്ള രഞ്ജിനീവല്ലിയെ സു

മനസ്സുകൾ പ്രസാദിച്ചു കാലോചിതമായ ലേഖനവർഷംകൊണ്ടു തണുപ്പിച്ചു പുഷ്ടിപ്പെടുത്തേണമെന്നു മാത്രമേ ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുള്ളു.

മരുമക്കത്തായം

ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി താഴെ കാണിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു സമാധാനമായി ചില സംഗതികൾ മാത്രമാകുന്നു ഇവിടെ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ ഭാവിക്കുന്നത്.

ചോദ്യം 1. മലയാളത്തിലെ ഹിന്തുക്കളിൽ എതെല്ലാം ജാതിക്കാരാകുന്നു മരുമക്കത്തായ മര്യാദയെ അനുഷ്ഠിച്ചു വരുന്നത്?

2. ഈ മര്യാദ ആരംഭിപ്പാനുള്ള കാരണമെന്താകുന്നു? സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിലുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിന്റെ സ്വൈരഭാവത്താൽ സന്താനത്തിന്റെ പിതാവ് ആരെന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ നിർവ്വാഹമില്ലായ്കയാൽ രക്തസംബന്ധവഴിക്ക് അനന്തരാവകാശമാകുവാൻ വേണ്ടി പുത്രന്മാരെ അവകാശികളാക്കാതെ സോദരിപുത്രന്മാരെ അവകാശികളാക്കിയതോ?
3. താവഴിക്കാർക്ക് അവകാശം ഇരിക്കുന്നതിന്റെ അവസാനം എവിടെയാകുന്നു?
4. തറവാട്ടിൽ പലൎക്കും ഓഹരി നിശ്ചയിക്കുന്നതിന്റെ ക്രമം എങ്ങിനെയാകുന്നു?
5. നിർബന്ധിച്ചു ഭാഗം വാങ്ങാമോ? ആവാമെങ്കിൽ ആയത് എങ്ങിനെയുള്ള അവസ്ഥയിലാകുന്നു?
6. സ്വത്തുക്കൾ വ്യയം ചെയ്യുന്നതിൽ ഉള്ള ക്ലിപ്തം എത്രത്തോളമാകുന്നു?
7. ദത്തെടുക്കാമോ? ആവാമെങ്കിൽ ഏതു നിയമപ്രകാരം?
8. കാരണവസ്ഥാനാരോഹണം എന്തിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു?
9. ഒരു കാരണവനെ ധിക്കരിച്ചു നടക്കാവുന്നത് എപ്പോൾ? ആ

യത് ആരുടെ അധികാരത്താൽ ചെയ്യാം?

10. ജീവനാംശത്തിന് അവകാശികൾ ആരെല്ലാമാകുന്നു?

11. വൈധവ്യംപോലെ വല്ല അവസ്ഥയും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സ്ത്രീയുടെ അവകാശം എന്തെല്ലാമാകുന്നു?

12. സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള വല്ല അവകാശങ്ങളും സ്ത്രീകൾക്കുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ആ അധികാരത്തിന്റെ സ്വഭാവം എന്താകുന്നു?

1. മരുമക്കത്തായ ജാതികൾ:—

നമ്പ്ര	ജാതിപ്പേര്
1	അച്ചൻ
2	അകത്തറനായർ
3	അലക്കുകാരൻ
4	അമ്പലക്കാരൻ
5	അമ്പലവാസി
6	ടി. അടിയോടി
7	ടി. നമ്പിള്ളർ
8	ആണ്ടി
9	അയ്യൂട്ടാൻ
10	ആന്തിയാൻ കാരണവൻ
11	ആന്ത്രുരാൻ
12	ആന്ത്രോൻ കുറുപ്പ്*
13	അത്തികുറിച്ചി
14	ടി. മാരയാൻ
15	അടികൾ
16	അടിയോടി
17	ആട്ടക്കാരൻ
18	ചാക്കാൻ
19	ടി. നായര
20	ടി. വാണിയർ
21	ചക്കാല നായർ*
22	ചാലിയൻ
23	ടി. കാവുതിയൻ
24	ടി. പൊതുവാൾ
25	ചരൻനായർ
26	ചാന്ന
27	ടി. പണിക്കർ
28	ചാക്യാർ
29	ചായക്കുറുപ്പ്*
30	ചേലക്കുറുപ്പ്*
31	കൊമ്പോട്ടി
32	കൊണ്ടപുതുവാൾ
33	ചെട്ടിയാൻ
34	ഏറാടി
35	ഏകമോൻ
36	കച്ചേരിനായർ*
37	കലമങ്കാടി
38	കല്ലാടിക്കുറുപ്പ്*
39	കല്ലാട്ടുകുറുപ്പ്*
40	കാരിങ്ങൽ നായർ*
41	കാറപ്പണിക്കർ
42	കർത്താവ്*
43	കത്തിള്ളിനായർ*
44	കാവിൽഅമ്പലവാസി
45	ടി. വിരാടി
46	കിടാരൻ
47	കിരിയം നായർ
48	കൊല്ലയാൻ
49	കൊളങ്ങര നായർ
50	കോല്ലാട
51	മാച്ചപ്പൊതുവാൾ
52	മന്നാടിയാർ
53	മാരയാൻ
54	ടി. അമ്പലവാസി
55	മടവാൻ
56	മേനോക്കി
57	മേനോൻ
58	മുക്കുവൻ
59	മുക്കുതിയ്യൻ
60	മൂപ്പൻ തിയ്യൻ
61	മൂത്താൻ
62	മുക്കുവൻകാവുതി
63	ടി. പണിയൻ
64	നമ്പ്യാര
65	നമ്പ്യാത്ത നായർ*
66	നാലുവാഴിനായർ
67	നായകൻ
68	നായനാർ
69	നായർകാമ്പി
70	നായർ*
71	ടി. യാവരി
72	നെടുങ്ങാടി
73	നൂൽപ്പുഴിയൻ
74	ഒടവൻ
75	ഒയൻനായർ*
76	ഓട്ടുണ്ണുനായർ*
77	ഓടത്തവർ
78	ഓട്ടുകാരൻ
79	പാപ്പള്ളിനായർ
80	പരിച്ചപ്പൻ
81	പണിക്കർ
82	പാരമ്പി
83	പാറ്റൂര നായർ
84	പാതിരാര
85	പെരുങ്ങാട് നായര
86	പിഷാരോടി
87	പൊതുവാൾ

നമ്പ്ര	ജാതിപ്പേര	നമ്പ്ര	ജാതിപ്പേര	നമ്പ്ര	ജാതിപ്പേര
88	പുലിയൻനായര്	106	ശൂദ്രൻ നായകൻ	124	വണ്ണത്താൻ
89	പൂമാല കെട്ടുന്നവൻ	107	ടി. നായർ	125	വാണിയർ
90	പൂശാരി	108	ടി. പൊതുവാൾ	126	വാണിയൻ
91	പുള്ളുവൻ	109	തരകൻ	127	വാരിയർ
92	ടി. അമ്പലവാസി	110	തെയ്യമ്പാടിനമ്പ്യാര	128	വട്ടക്കാടൻ
93	ക്ഷത്രിയൻ	111	തെയ്യമ്പാടി	129	ടി. ചക്കൻ
94	രാവാരി	112	ടി. കുറുപ്പ്	130	വട്ടക്കനായർ
95	സാമന്തൻ	113	തിയ്യൻ	131	വെളുത്തേടൻ
96	സാമന്തൻ ഏറാടി	114	ടി. കാവുതിയ്യൻ	132	വെളക്കത്തലവൻ
97	ടി. കർത്താർ	115	തിരുമുല്പാട്	133	വള്ളോടി
98	ടി. നമ്പ്യാർ	116	ഉന്നക്കാരൻ	134	വൈദ്യർ
99	ടി. നാടുവാഴി	117	ഉമ്മാട്ടിൽ നായര്	135	യവാരി
100	ടി. നെടുങ്ങാടി	118	ഉണ്ണിത്തിരി	136	ടി. നായര്
101	ടി. സ്ഥാനത്തൻ	119	ഊരാളി	137	യോഗി
102	സാമന്തൻതിരുമുല്പാട്	120	ടി. [illegible]	138	ഇടയൻ
103	ടി. വള്ളോടി	121	ടി. കുറവൻ	139	പരവൻ
104	സാമന്തനമ്പ്യാര്	122	വള്ളിയൻ		
105	ശൂദ്രൻ	123	വാണിയൻനായര		

ഈ പട്ടികയിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള എല്ലാ ജാതിക്കാരും മരുമക്കത്തായക്കാരാകുന്നു. എന്നാൽ പുലിയൻ, തിയ്യൻ, മുതലായ അപൂർവ്വം ചില ജാതിക്കാരിൽ മക്കത്തായക്കാരേയും നമ്പൂതിരിമാരിൽ ചില മരുമക്കത്തായക്കാരേയും കാണാവുന്നതാണ്. ഈ പട്ടികയിൽ ചേർക്കാത്തതായ ഒരു മറ്റൊരു ജാതിയുണ്ട്. അതു പുള്ളുവനാകുന്നു. ഈ ജാതിക്കാർ അവരവരുടെ സോദരിമാരെ കല്യാണം കഴിച്ചു അവർക്കുണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങളെ അവകാശികളാക്കുന്നു. ഈ നടപ്പ് മറ്റു മക്കത്തായക്കാരിലും മരുമക്കത്തായക്കാരിലും ഇല്ല. ഇത് സർപ്പങ്ങളുടെ ആചാരമാണെന്നു പറയുന്നു. ഈ ജാതിക്കാർ മലയാളത്തിൽ ചുരുക്കമാണ്. ഇവരുടെ മുഖ്യമായുള്ള പ്രവൃത്തി മലയാളത്തിൽ സർപ്പപ്രതിഷ്ഠകൾ ഉള്ള ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ 'നാഗം പാട്ട്' എന്ന ഉത്സവങ്ങൾക്കു പുള്ളോർവീണകളോടുകൂടി നാഗസ്തുതികൾ പാടുകയാകുന്നു. ഇപ്പോൾ പുതിയതായിട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിവരുന്ന ജാതിവിവരണ പുസ്തകത്തിൽ (Living races of mankind) ഇന്ത്യക്കു കിഴക്കുള്ള 'പൊളിനേഷ്യ', 'ആസ്ത്രേലിയാ' മുതലായ ഭൂഖണ്ഡങ്ങളിൽ ചില കാപ്പിരി ജാതിക്കാർ മരുമക്കത്തായക്കാരാണെന്നു

പ്രസ്താവിച്ചു കാണുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെ മലയാളത്തിലുള്ള ജാതി ക്കാരെക്കുറിച്ചു മാത്രമേ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളു.

2. ഈ ചോദ്യത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം സ്ത്രീപുരുഷന്മാരിലുള്ള സംയോഗത്തിന്റെ സ്വഭാവംകൊണ്ടു സന്താനത്തിന്റെ പിതാവ് ആരാണെന്നു നിശ്ചയിപ്പാൻ പാടില്ലായ്കയാൽ മരുമക്കളെ അവകാശികളാക്കുന്നതല്ല. അതിനുള്ള കാരണങ്ങൾ താഴെ കാണിക്കുന്നു.

മരുമക്കത്തായം എന്ന വാക്ക് മാതൃപാരമ്പര്യം അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷേത്രപാരമ്പര്യം എന്ന വാക്കുകൾക്കു പകരം നടപ്പായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ പിതൃപാരമ്പര്യം അല്ലെങ്കിൽ ബീജപാരമ്പര്യം എന്നുള്ള വാക്കുകൾക്കു പകരം മക്കത്തായം എന്നും പറയുന്നു. 'ബീജക്ഷേത്രപ്രവിധയാ ലോകപാത്യം ദ്വിധാ സ്മൃതം' എന്നു 'വ്യവഹാരമാലിക'യിലുള്ള വചനപ്രകാരം ലോകത്തിങ്കൽ ബീജപാരമ്പര്യമായിട്ടും ക്ഷേത്രപാരമ്പര്യമായിട്ടും ഇങ്ങിനെ രണ്ടു പ്രകാരം അനന്തരവാവകാശവഴികളാകുന്നു.

മനുസംഹിതയുടെ ൯-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 'ക്ഷേത്രഭൂതാ സ്മൃതാ നാരീ ബീജഭൂതഃ സ്മൃതഃ പുമാൻ' എന്നുള്ള വചനപ്രകാരം സ്ത്രീയെ ക്ഷേത്രമായിട്ടും പുരുഷനെ ബീജമായിട്ടും കല്പിച്ചിരിക്കയാൽ സ്ത്രീപാരമ്പര്യവഴിക്കാരെ മാതൃപാരമ്പര്യക്കാരെന്നും ക്ഷേത്രപാരമ്പര്യക്കാരെന്നും മരുമക്കത്തായക്കാരെന്നും, പുരുഷപാരമ്പര്യവഴിക്കാരെ ബീജപാരമ്പര്യക്കാരെന്നും പിതൃപാരമ്പര്യക്കാരെന്നും മക്കത്തായക്കാരെന്നും പറയുന്നു.

'ജീമൂതവാഹനം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ 'യേഷാം സാ മൌരസ സ്വന സ്യാൽ സ്വീതര ദൌഹിത്രീയേവ വാ തൽ സ്വീതര വാ ധനം തേ സ്വം സ്വസ്രീയാദ്യാസ്സമാപ്നുയുഃ' എന്നുള്ള പ്രമാണപ്രകാരം ബീജപാരമ്പര്യക്കാർക്കുതന്നെയും ആ പാരമ്പര്യവഴിയിൽ സന്താനങ്ങളില്ലാതെ വന്നാൽ സ്വസ്രീയനായ മരുമകന് അനന്തരവാവകാശം ലഭിക്കും.

പാത്മപുരാണത്തിൽ നാരദപൃഥുസംവാദമായ ചോളപ്രകരണപ്രസ്താവത്തിൽ 'ഇത്യുക്താ ഭാഗിനേയം സ്വാമഭിഷിച്യ നൃപാസനേ അപുത്രത്രീക്ഷിതോ യജ്ഞേ ദൃഷ്ടപുത്രതപോഗാദ്ധ്യതഃ ന സ്ത്രീയാ എവ ജായന്തേ തൽ കൃത്യവധി പതിനഃ' എന്നുള്ള വചന

ങ്ങളാൽ ചോളരാജാവു പുത്രാഭാവത്തിങ്കൽ തന്റെ മരുമകനെ അനന്തരവസ്ഥാനത്താക്കിയ പ്രകാരവും കാണുന്നു. എന്നാൽ ബീജപാരമ്പൎയ്യവഴിയിൽ സന്താനങ്ങളില്ലാഞ്ഞാൽ അവൎക്കു പകരമായി വരാൻ അവകാശിയായി മരുമകൻ മലയാളത്തിൽ ആദ്യംതന്നെ അനന്തരവാവകാശിയാകുവാനുള്ള കാരണമാണ് ഇനി ആലോചിക്കേണ്ടതു്.

മനുസംഹിതയുടെ ൯-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 'വിശിഷ്ടം കുത്രചിൽ ബീജം സ്ത്രീയോനിസ്ത്വേവ കുത്രചിൽ' എന്നുള്ള പ്രമാണപ്രകാരം ഒരേടത്തു ബീജപാരമ്പൎയ്യത്തിന്നും മറ്റൊരേടത്തു ക്ഷേത്രപാരമ്പൎയ്യത്തിന്നും പ്രാബല്യമുണ്ടു്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ വിധിപ്രകാരമുള്ള വിവാഹത്താലാകുന്നു ഒരു സ്ത്രീയുടെ മേൽ പുരുഷനു സ്വാമിത്വം സിദ്ധിക്കുന്നതു്. 'സ്വക്ഷേത്രസംസ്കൃതായാന്തു' എന്നും, 'ഭൎത്തുശ്ശരീരശുശ്രൂഷാം ധൎമ്മകാൎയ്യഞ്ച നൈത്യകം സ്വാചൈവ കുൎയ്യാത്സൎവ്വേഷാം ന സ്വജാതിഃ കഥഞ്ചന' എന്നുള്ള പ്രമാണങ്ങളാൽ സമാനജാതിയായവളെ മാത്രമേ വിധിപ്രകാരം വിവാഹം ചെയ്വാൻ പാടുള്ളു. അന്യജാതിയെ പാടില്ല. അങ്ങിനെ വിവാഹം ചെയ്തിട്ടു സ്വാമിത്വം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ക്ഷേത്രത്തിൽ (സ്ത്രീയിൽ) സന്താനോല്പത്തി ചെയ്യുന്ന അവസ്ഥയിലാകുന്നു ബീജവാൎക്കു പ്രാമാണ്യമുള്ളതു്. മേലദ്ധ്യായത്തിൽതന്നെ 'യഥാഗോശ്വോഷ്ട്രദാസീഷു മഹിഷ്യജാവികാസു ച നോല്പാദകഃ പ്രജാഭാഗീ തഥൈവാന്യാംഗനാസ്വ ച' എന്ന പ്രമാണത്താൽ വിവാഹം ചെയ്യാത്തവളായും അന്യജാതിയായും ഉള്ള സ്ത്രീയിൽ ഉല്പാദനം ചെയ്യുന്നവന്നു ആ സന്താനത്തെ ലഭിക്കയില്ല. പിന്നേയും ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ

'യഃ ബ്രാഹ്മണസ്തു ശൂദ്രായാം കാമതുല്പാദയേത്സുതം
സഃ പാരയന്നേവ ശവഃ തസ്മാൽ പാരശവഃ സ്മൃതഃ'

എന്ന പ്രമാണത്താൽ ബ്രാഹ്മണൻ ശൂദ്രസ്ത്രീയിൽ കാമത്തിനാലുല്പാദിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളവൻ പിതാവിന്റെ ശ്രാദ്ധാദികൎമ്മങ്ങൾക്കു യോഗ്യനല്ലായ്കയാൽ അവൻ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾതന്നെ ശവതുല്യനായി വിചാരിക്കപ്പെടുന്നു. പുത്രൻ എന്ന പദത്തിന്റെ അൎത്ഥം: കൎമ്മംകൊണ്ടു പിതാവിനെ പുന്നാമമായ നരകത്തിൽനിന്നു ത്രാണനം ചെയ്യുന്നവൻ എന്നുതന്നെ.

തഥൈവ ക്ഷത്രിയോ ബീജം പരക്ഷേത്രപ്രവാപിണഃ
കുർവ്വന്തി ക്ഷേത്രിണാമർത്ഥം ന ബീജി ലഭതേ ഫലം'

എന്നു മേലദ്ധ്യായത്തിലുള്ള പ്രമാണത്താൽ ഒരുത്തൻ തനിക്കവകാശമില്ലാത്ത അന്യക്ഷേത്രത്തിൽ വിത്തിട്ടാൽ ആ വിത്തിന്റെ ഫലം ആ ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥനല്ലാതെ വിത്തിട്ടവനു ലഭിക്കയില്ല. മേൽപ്രകാരമുള്ള അവസ്ഥയിലുണ്ടാകുന്ന സന്താനങ്ങളും ക്ഷേത്രഭൂതയായ മാതാവിന്റെയും അവളുടെ സ്വാമിത്വമുള്ള ഭ്രാതൃാദികളുടേയും ഉപകാരാർത്ഥമായി ഭവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടാകുന്നു ഒരേടത്തു ക്ഷേത്രത്തിനു പ്രാബല്യതയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞത്.

ഗർഗ്ഗയുധിഷ്ഠിരസംവാദമായ 'കേരളമാഹാത്മ്യ'മെന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ,

'അസ്മിൻ ദേശേ ദ്വിജാതീനാമേകസ്യൈവ വിവാഹകം
കർത്തവ്യം കേരളേ ദേശേ പുത്രാണാം ജ്യേഷ്ഠ ഏവ ഹി
അസ്മിൻ ദേശേ സ്ഥിതാനാഞ്ച ജാതീനാമസ്പൃഹാന്വിശം
സമാനാനാഞ്ച സർവ്വേഷാം അഖിലാനാന്തു ഭാർഗ്ഗവഃ
പാതിവ്രത്യഞ്ച സർവ്വാസാമസ്പൃഹാസ്മിൻ മമ ദേശകേ;
ബ്രാഹ്മണാനാഞ്ച നിത്യന്തു പാതിവ്രത്യവിധിഃ തഥാ
തിഷ്ഠന്തു ദ്വിജപത്നീനാം ഇതരേഷാം നിവാസിനാം,
പാതിവ്രത്യവ്രതം മാസ്തു സത്യമേവ വദാമ്യഹം
ഗൃഹസ്ഥാശ്രിതസ്ഥാനേ സ്ത്രീണാം ദ്വിജേതരാഃ;
തദർത്ഥഞ്ച പ്രവർത്തന്തു താസാം വംശാഭിവൃദ്ധയേ'

എന്നുള്ള പ്രമാണങ്ങളാൽ കാണുന്നപ്രകാരം കേരളമെന്ന പുരാതനസംജ്ഞയുള്ള മലയാളത്തിലെ ബ്രാഹ്മണരുടെ തറവാട്ടുകളിലെ ജ്യേഷ്ഠന്മാർ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്യാവൂ എന്നും അവരൊഴികെയുള്ള ബ്രാഹ്മണർ, തദർത്ഥം അവരിൽ താഴെയുള്ള ഇതരജാതികളിലെ സ്ത്രീകളെ അംഗീകരിച്ചുകൊള്ളട്ടെയെന്നും, ബ്രാഹ്മണജാതിയിലൊഴികെ മററു ജാതികളിൽ പാതിവ്രത്യം വേണ്ട എന്നും ഭാർഗ്ഗവനായ ശ്രീപരശുരാമൻ കല്പിച്ചു. വിവാഹകർമ്മത്താൽ സ്ത്രീകളുടെ സ്വാമിത്വം സിദ്ധിക്കാത്ത ബ്രാഹ്മണരാൽ മേൽപ്രകാരം സന്താനോല്പത്തിയുണ്ടാവാൻ സംഗതിവരുന്ന അവസ്ഥയിന്മേൽ ക്ഷേത്രപാരമ്പര്യത്തിനല്ലാതെ ബീജപാരമ്പര്യത്തിനു ബലമുണ്ടാകുന്നതല്ലായ്കയാൽ മേൽപറഞ്ഞ പുസ്തകത്തിൽത്തന്നെ,

മാതുലാനാന്തു സംസ്കാരഃ പിതൃവൃദ്ധിശ്ച ജാതയഃ
കർത്തവ്യം മമ ലോകസ്മിന്മാതുലം പിതൃരൂപകം'
മാതുലസ്യധനാസ്സന്തു ഭ്രാതൃജൈസ്സ്വജനായ ച'

എന്നുള്ള പ്രമാണങ്ങളാൽ കാണപ്പെടുന്നപ്രകാരം കേരളത്തിൽ ആറു വക ജാതികൾക്കു മരുമക്കത്തായ വഴിക്കു അനന്തരവകാശമാകട്ടെയെന്നു ശ്രീപരശുരാമൻതന്നെ കല്പിച്ചു നടത്തിയതാകുന്നു.

ഈ നിയമങ്ങൾ ശ്രീപരശുരാമൻ ചെയ്വാനുണ്ടായ കാരണം എത്രയും വിസ്തരിച്ചു പറവാൻ തക്കതാകുന്നുവെങ്കിലും ഈ പ്രസംഗത്തിൽ അറിവാനാവശ്യമുള്ളേടത്തോളം മാത്രമേ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നുള്ളു. മലയാളം എന്നു പറയുന്നതു് [illegible]വരമെൻ മലകളിൽനിന്നും സമുദ്രത്തിൽനിന്നും എടുത്തിട്ടുള്ള രാജ്യമാകുന്നു. സമുദ്രത്തിനു ആഴമെന്നുകൂടി പേരുള്ളതുകൊണ്ടു് ഈ രാജ്യത്തിനു മലയാളമെന്ന പേരു സിദ്ധിച്ചു. ഈ സംഗതി സ്കാന്ദപുരാണത്തിൽ ജംബുദ്വീപവർണ്ണനയുടെ ൫-ാം അദ്ധ്യായത്തിലുള്ള,

'യാവൽ ഗോകർണ്ണപര്യന്തം താവൽ കന്യാലയാന്തരം
കേരളാഖ്യ മഹാദ്വീപം ഭാർഗ്ഗവേണാഭ്യ ജംബുദ്വീപേ
കാവേരണ വിദാരാഖ്യ മലയാചല സൈഹ്യജൌ
തീയാരന്തഃസ്ഥിതം വിദാരഖ്യാതിവിശ്രുതം'

എന്ന പ്രമാണങ്ങളാൽ അറിയാവുന്നതാണ. സമുദ്രത്തിൽനിന്നു് എടുത്ത ഭൂമിക്കു 'കേരളമെന്നും', പർവ്വതങ്ങളിൽനിന്നെടുത്ത ഭൂമിക്കു 'വിദാരം' എന്നും മാത്രമേ ആദ്യത്തെ സംജ്ഞകളാകുന്നതു്. 'വിദാരം' പാലക്കാട്ടും തെന്മലപ്പുറവും ആകുന്നു. മേലദ്ധ്യായത്തിലുള്ള 'അഷ്ടാശീതി യുഗം രാമോ രാജാസ്സൽ കേരളേ ഭുവി' എന്ന വചനത്താൽ ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുന്നപ്രകാരം ശ്രീപരശുരാമൻ കേരളത്തിന്റെ രാജാവായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ബ്രാഹ്മണാദിവർണ്ണങ്ങളെ അന്യദേശങ്ങളിൽനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു് ഇവിടെ പാർപ്പിച്ചു. അവർ സ്വദേശങ്ങളിലേക്കു പോകാതിരിക്കുവാനായി അവരുടെ ആചാരം, ഭാഷ, വേഷം ഇത്യാദികളെ മാറുകയും ഓരോരോ കുടുംബക്കാർക്കു യഥായോഗ്യം തറവാടുകൾ, ദേശങ്ങൾ, സ്ഥാനങ്ങൾ ഇത്യാദി പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. തറവാടുകളുടെ സ്വത്തുക്കൾ ഭാഗിച്ചു ശിഥിലമായാൽ സ്ഥിരതയില്ലാതെ വരുമെന്നുവെച്ചു് തറവാ

ട്ടു മുതൽ ഭാഗിക്കേണ്ടതെന്നും കല്പിച്ചു. എല്ലാ സഹോദരന്മാൎക്കും സന്താനങ്ങളും ഉണ്ടായാൽ അവരിൽ പല സമയത്തും ഉണ്ടാകുന്ന ഭിന്നത നിമിത്തം ഭാഗം വേണ്ടിവരുമെന്നു കണ്ടിട്ടാകുന്നു ജ്യേഷ്ഠൻ മാത്രമേ വിവാഹം ചെയ്യാവൂ എന്നു കല്പിച്ചതു്.

നപുംസകഭാഗം ഇല്ല എന്നു മനുസംഹിതയുടെ 9-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 'നിരംശൌ ക്ലീബ പതിതൌ' എന്ന പ്രമാണത്താൽ സിദ്ധമാകുന്നു. നപുംസകനെന്നതു പുത്രോല്പാദനമുണ്ടാക്കാത്തവനാണെങ്കിലും വിവാഹത്താൽ സ്വാമിത്വം സിദ്ധിക്കാത്ത ഒരു സ്ത്രീയിൽ ഉണ്ടാകുന്ന സന്താനത്തെ ഉല്പാദകനു ലഭിക്കയില്ലെന്നു മുൻകാണിച്ച പ്രമാണങ്ങളാൽ വ്യക്തമാകയാൽ ആ വക സന്തതി ഉണ്ടാക്കുന്നവനെ നപുംസകനെപ്പോലെ തന്നെ വിചാരിക്കാം. എന്നാൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള സഹോദരന്മാരുടെ ശേഷക്രിയക്കും സ്വന്ത സമ്പാദ്യത്തിന്നും അവകാശികൾ മേൽഅദ്ധ്യായത്തിലുള്ള

'ഭ്രാതൄണാമേകജാതാനാമേകശ്ചേൽ പുത്രവാൻ ഭവേൽ
സൎവ്വാംസ്താംസ്തേന പുത്രേണ പുത്രിണോമനുരബ്രവീൽ'

എന്ന പ്രമാണപ്രകാരം ജ്യേഷ്ഠന്മാർ വിവാഹംചെയ്ത സ്ത്രീകളിൽ അവൎക്കുണ്ടാകുന്ന പുത്രന്മാർ തന്നെ.

3. താവഴികൾക്കുള്ള അവകാശത്തിന്റെ അന്ത്യം യോഗക്ഷേമശാസനകളുടെ ഭിന്നതയാകുന്നു. കാലംകൊണ്ടാകട്ടെ തലമുറകൊണ്ടാകട്ടെ അതിന്നൊരു ക്ലിപ്തമില്ല. ഒരു മൂലഗൃഹത്തിലെ കുടുംബങ്ങളുടെ ബഹുത്വം നിമിത്തം ആയവർ ഭിന്നഗൃഹക്കാരായാലും യോഗക്ഷേമശാസനകൾ ഒന്നായിത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നേടത്തോളം സ്വാൎത്ഥസംബന്ധികളായിരിക്കുമെന്നു 'കേരളക്ഷിതിരത്നമാല' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ,

'വംശേഷു സ്വാൎത്ഥസംബന്ധവൎയ്യാവൃദ്ധസ്തയോ ഭവേൽ
സ ഏവ കൎത്താ ഭൂധാന്യ ധനാദ്യഖിലസമ്പദാം.'

എന്നുള്ള പ്രമാണത്താൽ സിദ്ധിക്കുന്നു.

4. തറവാട്ടുമുതലിന്നു എല്ലാ കുഡുംബങ്ങളും സമാവകാശികളാണെങ്കിലും ആയതു ഭാഗിച്ചുകൂടായെന്നു 2-ാം ചോദ്യത്തിന്റെ ഉത്തരത്തിലും 5-ാം ചോദ്യോത്തരത്തിലും പ്രസ്താവിച്ച അവസ്ഥകളാൽ കാണാം. അതുകൊണ്ടു ഭാഗിക്കുന്ന അവസ്ഥയിൽ മാത്രം

ഉണ്ടാകുന്നതായ ഒരു ഓഹരിയുടെ ക്ലിപ്തം നിശ്ചയിപ്പാൻ ഒരു നിയമം ഇല്ല.

5. ഭാഗം നിബ്ബന്ധിച്ചു വാങ്ങിക്കൂട (2-ാം ചോദ്യോത്തരവും 4-ാം ചോദ്യോത്തരവും നോക്കുക). ചില തറവാട്ടുകാരു സർവ്വൈക്യാഭിസമ്മതത്തിന്മേൽ ഓരോരോ ആളാക്കെങ്കിലും ഓരോരോ താവഴിക്കെങ്കിലും ഓരോരോ സമഭാഗമായിട്ടു ഭാഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആയതു ഏതുകക്ഷികളില്ലാതേയും ന്യായാധിപതിയുടെ അധികാരത്താൽ അല്ലാതേയും കക്ഷികൾക്ക് അവരവരുടെ സ്വന്തമനസ്സുപ്രകാരവും സമ്മതപ്രകാരവും ചെയ്തു പ്രവൃത്തി ആകയാൽ ഒരു നിബന്ധനംപോലെ വിചാരിക്കരുതു.

ഭാഗം എന്നതു് ദായഭാഗമെന്ന പദത്തിന്റെ ഒരു സംക്ഷേപമാകുന്നു. ദായത്തിങ്കലല്ലാതെ ഭാഗശബ്ദം ഇരിക്കുന്നതല്ലായ്കയാൽ ഭാഗപദപ്രയോഗത്തിങ്കൽ ദായത്തെ കൃതമായിട്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നു. മനുസംഹിതയുടെ 9-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ 'ഊർദ്ധ്വം പിതുശ്ച മാതുശ്ച സമേത്യ ഭ്രാതരസ്സമം ഭജേരൻ പൈതൃകം രിക്ഥമനീശാസ്തേഹി ജീവിതോഃ' എന്നുള്ള പ്രമാണത്താൽ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ കാലാന്തരത്തിങ്കലല്ലാതെ അവർ ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ സ്വത്തിനെ ഭാഗിക്കാൻ പുത്രന്മാർക്ക് അധികാരമില്ല. 'ജീമൂതവാഹനം' എന്ന പുസ്തകത്തിൽ,

'വിഭാഗോത്ഥസ്യ പിത്ര്യസ്യ പുത്രൈര്യസ്തു പ്രകല്പ്യതേ
ദായഭാഗ ഇതിപ്രോക്തം തദ്വിവാദപദം ബുധൈഃ'

ഇതിവചനാൽ പിത്ര്യമായ ധനത്തെക്കൊണ്ടു പുത്രന്മാരാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന വിഭാഗത്തെ ദായഭാഗമെന്നു പറയുന്നു. പിത്ര്യം പിതൃമരണോപജാത സ്വത്വമാകകൊണ്ടു പിതാവിന്റെ സ്വത്വം പോയതിൽ പിന്നെ മാത്രമേ അവന്റെ സ്വത്തിനെ ഭാഗിച്ചുകൂടൂ. (8-ാം ചോദ്യോത്തരത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം) പിതൃപരമായ കാരണശബ്ദം മാതുലജ്യേഷ്ഠാദിപ്രായശ്ശിക പുരുഷപരമായി മരുമക്കത്തായക്കാർ എടുക്കുന്നതിനാൽ മക്കത്തായത്തിൽ ഏകപുരുഷവാച്യമായ ആ പദം മരുമക്കത്തായത്തിൽ അനേകപുരുഷവാച്യമാകുന്നു. ഈ അവസ്ഥയാൽ (മേൽ കാട്ടിയ പ്രമാണങ്ങൾ പ്രകാരം) ആ അനേക പുരുഷന്മാരുടെയും സ്വത്വം പോകാതെ ഭാഗിക്കാൻ പാടില്ല. എന്നാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഓരോരോ പുരുഷന്മാരുടെ കാലാ

ന്തരത്തിങ്കൽ ഉത്തരോത്തരവയോധികന്മാർക്കു വഴിക്കുവഴിയായി ക യററം വരുന്നതിനാൽ പിതൃശബ്ദവാച്യന്മാരായ കാരണവന്മാർ എ ല്ലാവരുടേയും സ്വത്വനിവൃത്തി വരുന്നതല്ലാത്തതുകൊണ്ടു മരുമക്ക ത്തായമര്യാദയിൽ ദായഭാഗത്തിനു് പാടുണ്ടാകയില്ലെന്നു മേൽ കാ ണിച്ച പ്രമാണങ്ങളുടെ താല്പര്യത്താൽ തന്നെയും സിദ്ധിക്കുന്നു.

(തുടരും)

മലയാംകൊല്ലം*

ചിങ്ങമാസം.

തുംഗശ്രീഃ സിംഹേ, വാഹേ! തുഹിനശിഖരിതൻ
    കന്യകേ,! നിസ്തുലാഭേ!
ശൃംഗാളീകേശി! ചാപ, ഭ്രുകുടി! മൃഗ, സമാ-
    നാക്ഷി!, കുംഭ, സ്തനാഢ്യേ!
ഭംഗം മീനാക്ഷി! തീർത്തിടുക മധുമഥനാ
    ജ, മിഥുനസഖ്യേ! വൃഷാ, ങ്കോ-
ത്സംഗശ്രീ, സൌമ്യഗേഹേ,! ഭഗവതി!, കടകോ-
    ല്ലാസിഹാസേ! നമസ്തേ.

2

പൊന്നസിംഹമായിസിംഹേ കിളർത്തോ! [illegible]
[illegible]

3

കൊല്ലത്തിന്റെ [illegible] എല്ലാടവും [illegible]
[illegible]

* മലയാംകൊല്ലമെന്ന ഈ കാവ്യം "ജ്ഞാനി"യിൽ ചേർപ്പാനായി ഒരു കവി ത ന്നയച്ചു തന്നിട്ടുള്ളതാണ്. വായനക്കാർ ഇതിനെ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോടു കൂടി വായിച്ചുനോക്കീട്ടു തങ്ങൾക്കു രുചിക്കുന്നതായി തോന്നിയാൽ ആ വിവരം (പത്തുദിവസത്തിനകം) ഞങ്ങൾക്കറിവുതരുന്നപക്ഷം ഇതുപോലെ പന്ത്ര ണ്ടു മാസത്തെക്കുറിച്ചും അതാതുമാസത്തിൽ ഓരോ സങ്കീർത്തനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്താ വുന്നതാണ്.

ഇത് എല്ലാവർക്കും 'ആപാതമധുര'മായി തോന്നുന്നതല്ലെങ്കിലും സഹൃദയന്മാർക്ക് 'ആലോചനാമൃത'മായിത്തോന്നിയാൽ ഇദ്ദേഹം സഫലമായി.

ര. ഖ.

4

പങ്കിൽ സമസ്തതരളത്വമലതാഗണങ്ങൾ വേരോടുമറ്റപതിച്ചതിഗുണങ്ങളിണങ്ങിടുന്നു
കൂടാതെപ്രകാശനിധിയായിട്ടുമോഷധീശൻ ശ്രീപ്രസാദമൊടുയർന്നു വിളങ്ങിടുന്നു.

5

ധ[illegible]മുകിലൊക്കെയുമോണവട്ടൻ ദാരിദ്ര്യസങ്കടമൊഴിഞ്ഞു ജഗത്തിലെല്ലാം
കാറൊക്കെയുമകന്നുമറയുന്നകലങ്ങളൊന്നു പാരാതെ മിത്രഭഗവാൻ തെളിയുന്നു പാരം.

6

നാട്ടിൽ കവിച്ചിഹ ചുഴന്നിജനങ്ങളെല്ലാം വാട്ടം വെടിഞ്ഞു വെളിവോടു നടന്നിടുന്നു
കാട്ടിൽ കവിച്ചു വളരുന്നിതു കാട്ടുജന്തുക്കൂട്ടങ്ങളേറ്റമതിനാൽ മെലിച്ചിടുന്നു.

7

മേഘം വെടിഞ്ഞു കിരണങ്ങൾ പതിച്ചു രാജാ വാത്സല്യമൻപൊടു മെറിവിളങ്ങിടുന്നു
മേഘപ്രയോഗമൊഴിവായി വിളങ്ങിടുന്നു പാരാതെ ഹംസകുലമാം മുഴുവൻ [illegible]

8

മേഘാന്തരത്തിലുടനാളികളാളുമെല്ലാം തെളിഞ്ഞുവെന്നു പോലുള്ളമറ്റുമതിയൂടെ നടന്നിടുന്നു
വേഗാൽ [illegible] കോലാഹലങ്ങളൊടു നദികളിതാ [illegible]ഇടുന്നു.

9

[illegible] പോലെ പോകുന്നതിന്നിടവില്ലതെളിഞ്ഞു മറ്റും
[illegible] ഒഴിച്ചു വെള്ളം [illegible] വിലസുന്നതു കണ്ടുവല്ലേ?

10

[illegible] ജലത്തിനകലന്നതിനിന്നു [illegible] ജലവുമിതാ മെലിച്ചിടുന്നു
[illegible] കടന്നു [illegible] കരനിരപ്പം.

11

മേഘാന്തചിന്തകളങ്ങളിൽ മുഖ്യമായ നീലാംബുജം സുഖമായി ജഗത്തിലെല്ലാം
[illegible] നീലാംബുജത്തിനധികം വിലസുന്നിടുന്നു

12

[ഇങ്ങി

വല്ലാതെ [illegible] വന്ന തെല്ലാം വെടിഞ്ഞു [illegible]
ഉല്ലാസമോടു വിലസുന്ന സലിലത്തിനേറ്റം [illegible] മൊത്തിടുന്നു

13

[illegible] സലിലം തെളിച്ചു
[illegible] ഒഴിവാകിനിലച്ചുവാതം.

14

[illegible] വെള്ളമൊഴിച്ചു മെത്തിൽ [illegible] പൊടിയുതിരുന്നതു കളിച്ചു തമ്മിൽ
[illegible] കൊണ്ടുതാഴ്ത്തി മോടിയോടു [illegible] അണിഞ്ഞിടുന്നു.

15

[illegible] പാടത്തിൽ വന്നു [illegible]
[illegible] കാന്താരസ്ഥലത്തിലൊഴിയാതെ കിടന്നിടുന്നു.

16

[illegible] വെണ്ണൊത്ത [illegible]
[illegible] കൊണ്ടു ലോക [illegible] ഉറച്ചിടുന്നു

17

[ട്ടം

[illegible] തെളിച്ചു [illegible] വസിച്ചു തെ
[illegible] ഒഴിച്ചു മതിച്ചു വള്ളം [illegible] അണികളും ഏറ്റിച്ചിടുന്നു

18

[illegible] ക്രമേണ ജലബാധകളന്നിതെല്ലാം
[illegible] സകല ധാന്യവുമിട്ടിടുന്നു

19

[illegible]

[illegible]

20

[illegible]

[illegible]

21

[illegible]

[illegible]

22

[illegible]

[illegible]

23

[illegible]

[illegible]

24

വിദ്യ [illegible] വിദ്യ [illegible]

വിദ്യ [illegible] വിദ്യ [illegible]

25

[illegible]

[illegible]

26

[illegible]

[illegible]

27

[illegible]

[illegible]

28

മുമ്പിൽ [illegible] മഹാബലി [illegible]

[illegible] സമ്പൂർണ്ണ [illegible] ഉത്സവമാക്കിടുന്നു

29

ഹസ്തത്തിലായി [illegible] ഹസ്തത്തിലായി തിരുവോണ മഹോത്സവം

ഹസ്തത്തിൽ [illegible] ഹസ്തത്തിൻ [illegible]

30

[illegible]

[illegible]

31

തൃക്കാക്കരപ്പനെ [illegible]

[illegible] തൃക്കാക്കരപ്പനെ [illegible]

32

ഉദ്യോഗശാലികൾ [illegible] നാട്ടിൽ

[illegible]

33

[illegible]

[illegible]

34

[illegible]
[illegible]

35

[illegible]
[illegible]

36

[illegible]
[illegible]

37

[illegible]
[illegible]

38

[illegible]
[illegible]

39

[illegible]
[illegible]

40

[illegible]
[illegible]

41

[illegible]
[illegible]

42

[illegible]
[illegible]

43

[illegible]
[illegible]

44

[illegible]
[illegible]

45

[illegible]
[illegible]

46

[illegible]
[illegible]

47

[illegible]
[illegible]

48

[illegible]
[illegible]

49

ധാടിപ്പെടുന്നതിരുവോണമഹോത്സവത്തിൽ കോടിപ്പുതുനല്ലുടയാളപ്പുടയായതന്നെ
കോടിസ്സുഹൃത്സംഘമെന്നു നിനച്ചു പുത്തൻ നാടൻമുണ്ടു 'കോടി'യതിനെ പറഞ്ഞിടുന്നു.

50

ഓണപ്പുടവ്വു മലയാളിജനത്തിനെല്ലാം വേണം ധരിക്കപലമാതിരിയെന്നതു ലം
[illegible] ക്രയശാലിമർത്ത്യജനങ്ങൾക്കു നല്ലകണിയായ്ച്ചമയുന്നകാലം.

51

നിസ്സൃല്യമാകസ്തൂരിവണ്ണത്തിനയച്ചുവാനായ് കന്യാരികൊണ്ടുകറിയിട്ടുവിളമ്പുമാരേ!
[illegible] കറിവെച്ചു [illegible] കൂട്ടമാകുമിക്കാലമാണെന്നിടുന്നു.

52

[illegible] ന്നിടുന്നാപരദേശി [illegible] കെല്ലേറവാണിയവിട്ടമഹാവ്രതത്തെ
[illegible] വരസവെര [illegible] തള്ളിത്തുവിചന്ദ്രന്നമഹാവിശേഷം

53

[illegible] കിൽവാവിലുമിച്ചു [illegible] ചട്ടറതിരുമംതൊഴുമിസ്സിലിലോപ്പം
[illegible] പലഹാരമല്ലാം ഇഷ്ട്യ ചമച്ചു പരദേശികളും തിന്നിടുന്നു

54

[illegible] വെച്ചു കരവഴിച്ചിട്ടിൽ കൂട്ടപ്രകാരമായിവൃദ്ധി, തിരക്കരമ്മിൽ
[illegible] ന്നപ്പി, വരയ്ക്കുപരദേശികൾ കൂട്ടംകൂടി [illegible] പലഹാരമെല്ലാം

55

ഇഷ്ട്യ നിച്ചു പലഹാര [illegible] ശിഷ്ടാപദേശമനായണ; പരദേശിസമൂഹം
[illegible] വിളവെണ്ണതികത്തു [illegible] നടിച്ചു കണ്ടുകണ്ടുകൊണ്ടിടുന്നു

56

[illegible] വാസമായിടുന്ന കൂട്ടിയിട്ടു [illegible] ലത്തമളക്കു [illegible]
[illegible] വാസപൂർവ്വം [illegible] കഴിച്ചു വസിച്ചിടുന്നു

57

[illegible] ഉത്തമമിതിച്ചി [illegible] ഷിച്ചു [illegible] തടിച്ചുളക്ക്യാ
[illegible] ദേവിത [illegible] ലിങ്ങവാസിച്ചു വന്നലോകം

58

[illegible] തിരിവതിന്നതിമോത്തമാരാരഭ്യ ച്ചുന്നുനല്ലുള്ളതൃസിക്കുമാറ്റുപ്രസാദം
[illegible] ങ്ങുമനാം, പുറത്താ യിട്ടുന്നു [illegible] കരങ്ങളുംകണ്ടുനിന്നു

59

[illegible] വിട്ട മനനാഭിച്ചു ചിലരിമഹിതവ്രതത്തിൽ
[illegible] പരത്തമെഴുന്നാളിച്ചുളുകിടാതെവസിച്ചിടുന്നു

60

[illegible] ളക്കുളുകളുങ്ങി [illegible] കളിയോതിളക്കുന്നു |ക്ക്യാ
[illegible] പാടി [illegible] സേവകംചെയ്തിടുന്നു

61

വാപ്പിൽ പയോ [illegible] പാല്പായസവൈതിയര [illegible] ചാറ്*
അപ്പംതിളച്ചു [illegible] അപ്പിച്ചിടുന്നഭഗവാനിഹമത്തലോകം

62

[illegible] ദീപാളിവെച്ചു [illegible] കവിടുന്നു
ശ്രീപൂർണ്ണക്കുഞ്ഞൻ [illegible] ധൂപങ്ങളുംകൊണ്ടുസൃതളി കൃതമാക്കിടുന്നു.

63

[illegible] പിറന്നതരണി [illegible] അറിൽപ്രസാദമൂലവാക്കയതിനവണി
[illegible] പ്രണിക്കുമാ [illegible] ച്ചു [illegible] പൂർണ്ണമഹിമാച്ചുമാചയ്തിടുന്നു

64 [ശ്ലോകം

ആറാമവേടിത്തധികമാമോഹനസൽഗ്ഗുണങ്ങളും പാരിലെത്തെളിഞ്ഞസകലാവയവങ്ങ
ളതൊററന്നുമിന്നുമഴകുള്ളമൂർത്തിതൻറെ ചുററുംജനങ്ങളുംചിതമോട്ടുനടന്നിടുന്നു

65

മായാമനുഷ്യനായനല്പവതാരകാല മാമുള്ളപാണ്ഡിനിലയിൽപതിനാറുകൊത്യാ
കായാന്തരംശരിച്ചിളയധികളൻസലോക തയാസമോട്ടുഹരിപൂജകളുംചെയ്യിടുന്നു

65

ആ ത്താനകമ്പിളശയ്യാതൻറവിചിത്രപൂണ്യ വാത്താവിശേഷമഴകോടുരചെയ്യുകണ്ടു
തിങ്ങാമിസവാകും കഴിച്ചുഹരത്തലോകം പ്രാപിച്ചിടുന്നപചതങ്ങിളെപ്പുപോലെ

66

സന്താപമററുവലയുംപെട്ടുപാലവുള്ളി കുന്തീസുതാദിനിജഭക്തജനത്തെയെല്ലാം
ചിന്താകലൻകരളിൽകനിവോടുകാത്ത ചെന്താമരാക്ഷകരുണാകരപാഹികൃഷ്ണ

67

ന്യായനാശകംസബാണനതിൽവത്സ മൂയതിച്ചു്ഭവനി,നന്ദനതിപ്രവർക്ക്
ആയാസമെനിയെമടക്കമെണചുവിഷ്ണോ മായാമനുഷ്യസകലേശപാഹികൃഷ്ണ

68

ദാരിദ്ര്യദാരണവിശാരദവിഷ്ണുരായ ഭാരാകതിമെക്കുണരികിൽവന്നകചേലനായി
ചെമ്പോരസ്യലംപ്രസന്നധികൊടുത്തിതേതും പോരന്നുകണ്ണകരുണാകരകൃഷ്ണപാഹി

69

കുന്തീസുതൻതുണയായ്ച്ചേദിജവരനായി ദുന്തകലൻശംബാചകരയുരോപ്പം
സന്താനവൃദ്ധിയതിനേകിയഭക്തലോക സന്താനവൃക്ഷകമലാക്ഷമുകുന്ദപാഹി

70

പോരിനുത്തസമയകലനാശമൂലാ പോരാഗ്രയോത്തുതരുണസംഹിച്ചുനിന്ന്
സാരത്ഥ്യവിനൊടുചെയ്തുലോകംഗീതാസാരങ്ങളുംചൊല്ലിയസരോരുഹനേത്രപാഹി

71

പാലാഴിമങ്കുതലായവർകാണ്കെയവശാ ബാലാഗതാരങ്ങിൽകും തങ്കുടമദ്ധ്യദേശേ
കോലാഹലാരത്താടഴ്ക്കനിദ്ധിസിച്ചുസ ലീലാവിലാസപലതുംചെയ്യുകന്ദപാഹി

72

ധർമ്മിഷ്ഠനായ്സ്വപരസേവകനായിട്ടുള്ള ധർമ്മാത്മജൻന്റെയയതെളിയുന്നതിനായ്
ശർമ്മജരത്തിലണയുമ്പിൾക്കിരീടിയത കർമ്മനേത്രത്തിയയുള്ളതൃക്കൃഷ്ണപാഹി

73

ഇന്ദ്രാനലാദ്യവിലകിക്പതിനായകന്മാർ സാന്ദ്രമൊഴുനിജസാരപരാത്ഥമെല്ലാം
വന്ദിച്ചുതൃക്കഴലിൽവെച്ചുവണങ്ങിനിന്ന നന്ദാത്മജാശപരിശോണാപകൃഷ്ണപാഹി

74

നാരായണാത്തമസുലക്ഷണമെന്നുള്ളരി മാരാവതാരമതിനായിസുരവേരഗേഹേ
സാരജനിച്ചുവേരുള്ളതലിവ്യബാല ചാരുസ്വത്രിപമിഹമാധവകാണണാമേ

75

അത്യന്തശുദ്ധയമുനാനദിതൻറെയുള്ളി കുണ്ഡലകാളിയസഹസ്രഫണങ്ങളുംമേവുമേ
തിത്തിത്തായെന്നുപലമാതിരിചെയ്യുനിൻറ നൃത്തപ്രയോഗമിഹമാധവകാണണമേ

76

കററക്കരത്തിൽമലയാംകുടയുംപിടിച്ചു മറെറക്കരത്തിലൊരുവേണുവുമായിനിന്ന്
തെററന്നുരക്ഷതഹരിമാരിതടുത്തിട്ടുനി ന്നററംവെടിഞ്ഞഴകുമാധവകാണണാമേ

77

ആപാദചൂഡമതിമോഹനഗോളപൂണ്ടു തപാപഹവിശ്വകരമുള്ളിതകനകന്ന
ഗോപാലഗോനാമണികളുമുത്തുകളിച്ചിടുന്നിൻ രൂപാലംകൃതമിഹമാധവകാണണാമേ

78

ലമ്പിച്ചുകനസരമണിമയകെഴിച്ചു കൊമ്പാനൊടുത്തണിവിയപ്പൊട്ടചാരുപൂണ്ട
അമ്പോട്ടമല്ലരണ്ടംശമണഞ്ഞിടുന്ന നിമ്പുണ്ണ്യരൂപമിഹമാധവകാണണമെ

79

ഇഷ്ടാപ്പെട്ടന്നതുകചേലമഹിസുതന്റെ കഷ്ടംചെയ്ച്ചു ചളിചെൻവിയത്തരഹം
കെട്ടിപ്പിടിച്ചതിരസാത്രുകണങ്ങളംപെയ്യു ചട്ടറന്ന വടിവുമാധവകാണണമെ

80

ഉരചിശപളാരമൊഴിവാരനാരമഹൊത്സവം മചിച്ചിടുന്നവാളുംരസഖിഹല്ലുന്നു
ആവശ്യമായുവശാലചകാട്ടിടുന്നിൻ ത്രിവിശപത്രുപമിഹമാധവകാണണമെ

81

ഇച്ചുശരചെയാനായുഷർമകതൊട്ട മമ്മിന്നശക്തികളൊടൊത്തുവികല്പരമോരക
മെച്ചപ്പെട്ടുളരശമത്തയിൽവാണിടുന്നിൻ സച്ചിത്സത്രുപമിഹമാധവകാണണമെ

82

നേത്രാത്രുവശുപുകണ്ടാളുടൊത്തുക്ഷ്ണി ശ്ലോത്രങ്ങളിങ്ങിനെജന ജംപറിച്ചിടുന്നു
ചിത്രവിചിത്രമതിമ. ഗളമത്രന്നു പുത്രാഭാതാതിഥിതാമഹതപമാത്താൽ

83

കൊണ്ടാടിടുന്നതായവാസം കലരുമഖിലപ-
ന്തമതിനേവനഹാസം
കണ്ടാലു ഭ്രൂവിലാസം പെട്ടമണിമിഴിനി-
ഴ്ലിന്നു സന്നന്ദഹാസം
ഉണ്ടൊരെശ്രീവികാസം പലതിരമിതുകം
ലാപ്രിയേ! വാശവിലാസം
പൂണ്ടുംകൊണ്ടു പ്രയാസം കവികൾ പറയുമെം-
"ട്ടിങ്ങിനെ ചിങ്ങമാസം"

ഒന്നാം സർഗ്ഗം കഴിഞ്ഞു.

വൈദ്യശാസ്ത്രം.

വൈദ്യവിഷയത്തെപ്പററി ആദ്യമായി ചിന്തിപ്പാൻ തുടങ്ങിയ ഹിന്തുക്കളാണെന്നു പറയുന്നത് ഒരു അതിശയോക്തിയായി വരുന്നതല്ല, അന്യരാജ്യക്കാരുടെ ശാസ്ത്രങ്ങളിലെ

മൂലതന്ത്രങ്ങൾ ഹിന്തുക്കൾ വഴിക്ക് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളവയാണെന്നു ദൃഷ്ടാന്തപൂൎവം 'ആൎഷവൈദ്യപുഷ്ടം' എന്ന ലേഖനത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇനി ഇതിന്റെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി അല്പം പറയാം.

ഹിന്തുക്കളുടെ വേദങ്ങളോളം പഴക്കമുള്ള റിക്കാൎട്ടുകൾ യാതൊന്നും ലോകത്തിലില്ലെന്നുള്ള സംഗതി നിൎവ്വിവാദമാകുന്നു. ഋഗ്വേദമാണ് ഏറ്റവും പുരാതനമായിട്ടുള്ളത്. ഈ വേദം ഉണ്ടായകാലത്ത് ഇന്ത്യയിൽ വൈദ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അതിലെ ചില സന്ദൎഭങ്ങളിൽ നിന്ന് അറിയാം.

വെള്ളം, വായു, സസ്യം ഇവകളുടെ ഗുണങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ അതിൽ കാണുന്നുണ്ട്. 'ജലം അമൃതമയമാണ്. അതിൽ സകല ഔഷധങ്ങളും ലയിച്ചിരിക്കുന്നു' എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകാണാം.

സോമൻ ഔഷധങ്ങളുടെ അധിദേവതയാണെന്ന് അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഒരു സന്ദൎഭത്തിൽ മേധാതിഥിമഹൎഷി ഇങ്ങിനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 'സകലമരുന്നുകളും ലോകരക്ഷിതാവുമായ അഗ്നിയും വെള്ളത്തിൽ ഉണ്ട്. അതിൽ സകല ഔഷധങ്ങളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു സോമൻ എന്നോടുപദേശിച്ചു.'

സൂൎയ്യപുത്രന്മാരായ അശ്വിനീദേവകൾ ദേവകളുടെ പ്രധാനവൈദ്യന്മാരായിരുന്നു. അവർ ചെയ്തിട്ടുള്ള പ്രശംസാൎഹങ്ങളായ പ്രവൃത്തികൾ ഋഗ്വേദത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. കക്ഷീവമഹൎഷിക്കു കണ്ണു കാണുന്നതിനും ചെവി കേൾക്കുന്നതിനും നിവൃത്തിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ കഷ്ടപ്പാട് അശ്വിനീദേവകൾ തീൎത്തു. അതുനിമിത്തം അദ്ദേഹം അവരെ സ്തുതിച്ചിട്ടുണ്ട്. 'ഹേ അശ്വിനികളെ! കണ്ണുകാണാതെ വഴുതി നടക്കുന്ന ഈ കുരുടന്റെ സ്തുതി കേൾക്കുക. സൽപ്രവൃത്തികളെ രക്ഷിച്ചുപോരുന്ന നിങ്ങൾ എന്റെ കണ്ണിനു കാഴ്ച നൽകിയതിനാൽ ഞാൻ നിങ്ങളെ വാസ്തവത്തിൽ അഭിനന്ദിക്കുന്നു'.

കണ്വനു കൺകാണുമാറാക്കിയതും നൃഷദപുത്രനെ ചെവി കേൾക്കാറാക്കിയതും ഇവരാണെന്നു താഴെ പറയുന്ന വാക്യത്തിൽ നിന്ന് അറിയാം. 'ബദ്ധനായ അത്രിക്കു നിങ്ങൾ മോചനം കൊടുത്തു. തിമിരം നിമിത്തം കുരുടനായിത്തീൎന്ന കണ്വനു നിങ്ങൾ കാഴ്ച നൽകി'.

ഗൃത്സമദൻ രുദ്രനെ ഇപ്രകാരം സ്തുതിക്കുന്നു. 'അങ്ങു തന്ന സുഖകരങ്ങളായ സസ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു രക്ഷപ്പെട്ട ഞാൻ നൂറുവർഷം ജീവിച്ചിരിക്കട്ടെ. എന്റെ ശത്രുക്കളേയും കഠിനപാപങ്ങളേയും അനേക ന്യൂനതകളേയും അകററുക. ഹേ രുദ്ര! ഞങ്ങളുടെ അപൂർണ്ണമായ അർച്ചനകളെക്കൊണ്ട് അങ്ങയെ ഞങ്ങൾ അസഹ്യപ്പെടുത്തുന്നില്ല. ഔഷധങ്ങൾകൊണ്ട് ഞങ്ങളുടെ പുത്രന്മാരെ ജീവിപ്പിക്കുക. അങ്ങ വൈദ്യന്മാരിൽ വെച്ച് അഗ്രഗണ്യനാണെന്നു ഞങ്ങൾ അറിയുന്നു'. രുദ്രനെ സ്തുതിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ ഇനിയും കാണാം.

ഡോക്ടർ മ്യൂറിനാൽ തർജ്ജമചെയ്യപ്പെട്ട ഋഗ്വേദത്തിലെ താഴെ പറയുന്ന വാക്യംകൊണ്ടും ആ കാലത്തു ഹിന്തുക്കളുടെ ഇടയിൽ വൈദ്യന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു വിശദമാവും. 'ഞാൻ ഒരു കവി. എന്റെ പിതാവു വൈദ്യൻ. മാതാവു ധാന്യം പൊടിക്കുന്നവൾ. ഞങ്ങളുടെ പല വിദ്യകളെക്കൊണ്ടു ലാഭത്തെ ഇച്ഛിച്ച് അവരവരുടെ പ്രവൃത്തികളെ ഞങ്ങൾ പിന്തുടരുന്നു.'

ഇങ്ങിനെ പുരാതനഗ്രന്ഥങ്ങൾ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചാൽ വൈദികകാലത്തുതന്നെ ദൈവവൈദ്യം നടപ്പായിരിക്കുന്നു എന്നു ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടുന്നതാണ്. എന്നാൽ പൌരാണികകാലംവരെ ഇതു് ഒരു ശാസ്ത്രനിലയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല.

ആയുർവേദമാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ ഏററവും പുരാതനമായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥം. ഇതു ബ്രഹ്മാവിന്റെ കൃതിയാണ്. കലിയുഗാരംഭത്തോടുകൂടിയാണ് അദ്ദേഹം ഈ ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാക്കിയത്. മനുഷ്യരുടെ ക്ഷീണാവസ്ഥയും അരിഷ്ടതയും കണ്ടു കരുണതോന്നി അവരുടെ ആവശ്യത്തിന്നായി അദ്ദേഹം ഉപവേദത്തെ നിർമ്മിച്ചു. ധർമ്മശാസ്ത്രം, ധനുർവേദം, ഗാന്ധർവവേദം, ആയുർവേദം ഇങ്ങിനെ നാലു ഭാഗങ്ങളിലായിട്ടാണ് ഉപവേദം ഉണ്ടാക്കിയത്. രോഗങ്ങളെ തടുത്തു മാററിയും ലോകത്തിൽ വസിക്കേണ്ടുന്ന മാർഗ്ഗങ്ങളെ അദ്ദേഹം ആയുർവേദത്തിൽ വിവരിച്ചു. നാലാമത്തെ വേദമാകുന്ന അഥർവവേദത്തിന്റെ രീതിയിൽ തന്നെയാണ് ഈ ഉപവേദവും ഉണ്ടാക്കിയത്. ഈ മൂലകൃതി എട്ടായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു. സാല്യം, സാലക്യം, കായചികിത്സ, ഭൂതവിദ്യ, കൌമാരഭൃത്യം, അഗദതന്ത്രം, രസായനം, വാജീകരണം ഇങ്ങിനെ എട്ടു ഭാഗങ്ങളാണ്.

ഇവ ഓരോന്നിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന സംഗതികളെ ചുരുക്കി പറയാം.

സാല്യം എന്ന വാക്കിന്റെ അൎത്ഥംകൊണ്ടുതന്നെ ആയുധപ്രയോഗമാണ് ഇതിൽ വിവരിക്കുന്നത് എന്ന് അറിയാം. ശസ്ത്രക്രിയയെ പററിയാണ് ഇതിൽ പറയുന്നത്. മനുഷ്യശരീരത്തിൽ സംഗതിവശാൽ ഏററതോ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടതോ ആയ പുല്ല്, കല്ല്, മരം, ലോഹം, അസ്ഥി മുതലായ ബാഹ്യവസ്തുക്കളെ വലിച്ചെടുപ്പാനുള്ള വഴികളും അതുനിമിത്തം ഉണ്ടാവുന്ന എരിച്ചിൽ മുതലായ ഉപദ്രവങ്ങളുടെ ചികിത്സയും ഗൎഭത്തിൽതന്നെ ഇരുന്നു ചത്തു പോകുന്ന കുട്ടികളെ പുറത്തെടുപ്പാനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങളും കുരു മുതലായവ കീറേണ്ടും ക്രമങ്ങളും മററു ശസ്ത്രക്രിയകളും അതിന്ന് ഉപയോഗിക്കുന്ന ആയുധങ്ങളെ പററിയും ഇതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാമതായി പറഞ്ഞ സാലക്യവും ശസ്ത്രക്രിയാവിഷയംതന്നെ. കണ്ണ്, മൂക്ക്, ചെവി മുതലായി കഴുത്തിന്നു മേല്പോട്ടുള്ള ബാഹ്യേന്ദ്രിയരോഗങ്ങളെയും ചികിത്സയെയും പററിയാണ് അതിൽ പറയുന്നത്. കണ്ണു കീറുന്നതിന്നും മററും ഉപയോഗിക്കുന്ന ലോഹങ്ങളായ ആയുധങ്ങളുടെ സമ്പ്രദായത്തിൽനിന്നാണ് ഈ പേര് ഉണ്ടായത്. പനി, ക്ഷയം, കുഷ്ഠം മുതലായി ദേഹമാസകലം ബാധിക്കുന്ന രോഗങ്ങളെയും ചികിത്സയെയുംപററി കായചികിത്സയിൽ പറയുന്നു. രാക്ഷസന്മാർ, ഗന്ധൎവന്മാർ, യക്ഷർ, ദേവതകൾ, മുതലായവരുടെ കോപങ്ങൾകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ബാധകളും മററും നാലാമതായി പറഞ്ഞ ഭൂതവിദ്യയിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗ്രീസ്സ്, അറേബിയം, യൂറോപ്പ്, ഈ രാജ്യങ്ങളിലെ വിദ്യാലയങ്ങളിൽ ഈ വിദ്യ ഒരു സാരമായ വിഷയമായിരുന്നു. അടുത്തകാലംവരെ ഇതിന്നു നടപ്പ് ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നു ബൎട്ടന്റെ പുസ്തകം നോക്കിയാൽ അറിയാവുന്നതും ഉണ്ട് (Burton's Anatomy of Malancholy). എന്നാൽ പരിഷ്കാരവൎദ്ധനയോടുകൂടി ഇതിന്നു പ്രചാരം കുറവായിട്ടാണ് വരുന്നത്. ബാലരോഗങ്ങൾ, ഈററസ്സുന്നി മുതലായവ കൌമാരഭൃത്യം എന്ന അഞ്ചാം ഭാഗത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആറാം ഭാഗത്തിലെ വിഷയം വിഷങ്ങളും പരിഹാരങ്ങളും ആകുന്നു. ശക്തി, ബുദ്ധി, ആയുസ്സ് ഇവകളെ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്ന രസായനങ്ങളുടെ വിവരണം ഏഴാം ഭാഗത്തിലുണ്ട്. പ്രജയും ശക്തിയും വൎദ്ധിപ്പാനുള്ള ഉപായങ്ങ

ളാണ് ഒടുവിലത്തെ ഭാഗത്തിൽ വിവരിക്കുന്നത്. ഇങ്ങിനെ വൈദ്യസമ്പ്രദായത്തെ രീതിപ്പെടുത്തിയ ഈ മൂലകൃതിയിൽ എല്ലാം സംഗതികളും വേണ്ടപോലെ അദ്ദേഹം വിവരിച്ചു.

ബ്രഹ്മാവിൽനിന്നു ഈ വിദ്യ ദക്ഷൻ പഠിച്ചു. അദ്ദേഹം ചികിത്സാദർശനം എന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥവും എഴുതി. ബ്രഹ്മാവു സൂര്യനെ പഠിപ്പിച്ചു എന്നും പറയുന്നുണ്ട്. അശ്വിനിദേവകൾ പഠിച്ചതു ദക്ഷന്റെ അടുക്കൽനിന്നാണ്. അവർ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. ചികിത്സാതത്വതന്ത്രം അവയിൽ ഒന്നാണ്. നിത്യയൌവനശാലികളായ ദേവകൾക്കു വൈദ്യാപേക്ഷ ചുരുങ്ങിയിരുന്നതിനാൽ അശ്വിനിദേവകൾക്ക് അവരുടെ ഇടയിൽ വലിയ നില ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാലും ദേവാസുരന്മാർ തമ്മിലും ദേവകൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ തന്നെയും പലപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നു എല്ലുന്ന മുറികൾ മുതലായവ ഉണക്കുന്നതിന്നും മററുമായി അനേകശസ്ത്രക്രിയകൾ ആവശ്യംവേണ്ടി അശ്വിനിദേവകൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇന്ദ്രന്റെ ഹസ്തങ്ങളിൽ ഒന്നിനെ ബാധിച്ചിരുന്ന വാതരോഗത്തെ അശ്വിനിദേവകൾ ചികിത്സിച്ചു മാററിയ അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹവും അവരുടെ അടുക്കൽനിന്ന് ആയുർവേദം പഠിച്ചു. ഇങ്ങിനെ കുറെ കാലത്തേക്കു ദേവകളുടെ ഇടയിൽ മാത്രമേ വൈദ്യം നടപ്പുണ്ടായിരുന്നുള്ളു.

ദുഷ്കർമ്മങ്ങളും അപകൃഷ്ടാദികളും വർദ്ധിച്ചു വന്നതോടുകൂടി പലവിധമായ രോഗങ്ങളും മനുഷ്യരെ ബാധിച്ചു തുടങ്ങി. ഇതു കണ്ടു മഹർഷിമാർക്കു പശ്ചാത്താപം ഉണ്ടായി. രക്ഷാമാർഗ്ഗങ്ങൾ ആലോചിപ്പാനായി ഹിമവാൻ പർവ്വതത്തിൽവെച്ച് അവരെല്ലാവരും ഒരിക്കൽ ഒന്നിച്ചുകൂടി. ഭരദ്വാജൻ ആത്രേയൻ ഈ മഹർഷിമാരായിരുന്നു മുഖ്യ ഉത്സാഹികൾ. അന്ന് ആ യോഗത്തിലുണ്ടായിരുന്ന മുനിമാരിൽ മററു ചിലരേയും പറയാം. അംഗിരസ്സ്, ജമദഗ്നി, വസിഷ്ഠൻ, കശ്യപൻ, ഭൃഗു, ഗൌതമൻ, സാംഖ്യൻ, പുലസ്ത്യൻ, നാരദൻ, അസിതൻ, വാമദേവൻ, മാർക്കണ്ഡേയൻ, കപിഞ്ജലൻ, വിശ്വാമിത്രൻ, അശ്വാരണ്യൻ, ഭാർഗ്ഗവൻ, ച്യവനൻ, അഭിജിത്ത്, ഗാർഗ്ഗ്യൻ, സാണ്ഡില്യൻ, കൌണ്ഡില്യൻ, ദേവലൻ, ഗാലവൻ, സൌഹൃത്യൻ, കുശികൻ, ബാദരായണൻ, കൈകശേയി, ധൌമൻ, മരീചി, ഹിരണ്യാക്ഷൻ, ലോകാക്ഷ്യൻ, ശൌനകൻ, ശാകുനാ

യവരായിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ ചില വാദപ്രതിവാദങ്ങളും നടന്നു. ഈ ആപത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ രക്ഷിച്ചു പോരുന്നതിന്നു ഭരദ്വാജൻ ഇന്ദ്രന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു വൈദ്യം പഠിച്ചുവരുന്നതല്ലാതെ വേറെ നിവൃത്തി ഇല്ലെന്നു അവർ ഒത്തൊരുമിച്ചഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്രകാരം അദ്ദേഹം ദേവരാജാവിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു ആയുർവേദം പഠിച്ചുവന്നു. അവിടെനിന്നു കിട്ടിയ ഉപദേശങ്ങളും മുഴുവനും അദ്ദേഹം മറ്റു ഋഷിമാർക്കു കൊടുത്തു. അവരിൽ ആത്രേയൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പലരേയും ഈ വിദ്യ പഠിപ്പിച്ചു. ഇങ്ങിനെ മഹർഷിമാരിൽ പലരും വൈദ്യവിദ്യയിൽ നൈപുണ്യം സമ്പാദിച്ചു.

പിന്നെ പരമ്പരയാ വൈദ്യന്മാരും ഗ്രന്ഥങ്ങളും വർദ്ധിച്ചു തുടങ്ങി. പഴയ ബ്രഹ്മമുഖത്തിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിച്ച മൂലകൃതിയും അശ്വനിദേവകളുടെയും ദക്ഷന്റെയും കൃതികളും നാമാവശേഷങ്ങളായിത്തീർന്നു. പ്രളയം കാരണമായി കല്പിക്കപ്പെടുന്നു. ആയുർവേദത്തിന്റെ ചില ഭാഗങ്ങൾ ഇന്നും മുറിയുമായി മാത്രം കാണുന്നുണ്ട്. ഇപ്പോൾ കാണുന്ന കൃതികളിൽ ഏറ്റവും പഴമയേറിയത് ആത്രേയസംഹിതയാണ്. ഇത് അത്രിപുത്രനായ ആത്രേയനാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടു. എന്നുണ്ടായതാണെന്നു അറിവാൻ തരമില്ല. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പഴമയേറിയതു ചരകസംഹിതയാണ്. ഈ ഉൽകൃഷ്ടകൃതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ഇപ്പോഴും വൈദ്യന്മാർ പ്രവൃത്തിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ ഇതു ചരകന്റെ സ്വന്തം കൃതിയല്ല. ഇതിന്റെ ഉത്ഭവത്തെയും സ്വഭാവത്തെയും പറ്റി അല്പം പ്രസ്താവിക്കാം.

(തുടരും.)

കെ. എൻ. എം.

തപതീസംവരണം

വഞ്ചിപ്പാട്ട

64. മിന്നൽക്കൊടിപോലെയുള്ളാക്കന്നൽമിഴിയാളെക്കണ്ടു
മന്നവന്റെ കണ്ണുരണ്ടും മഞ്ഞളിച്ചുപോയ്

65. കാളിന്ദിയിലടിച്ചേറും കോളിന്നാക്കങ്ങളെക്കൊണ്ടുതായ
കളിമറവു കളിയാട്ടം കാർകുഴൽക്കെട്ടും

66. പൂന്തിങ്കളിൻകിടാവെന്നുള്ള ഭ്രാന്തി തേടുന്നൊരു നിടിലത്തിൽ
ചാന്തിൻകുറികളും നല്ല ചന്ദനപ്പൊട്ടും

67. താമരസത്താരിൽ മഹത്താമരസം വരുത്തുന്ന
കാമരസം തുളുമ്പും കണ്ണിൻ കടാക്ഷങ്ങളും,

68. നിർമ്മമരാം മുനികൾക്കും മുത്തം വെപ്പാൻ തോന്നുമാറു
വെണ്മ കൂട്ടും കവിളിണതന്മഹിമാവും,

69. കമലാസ്യകളരിയാം കോമളാളുടെയതെച്ചി-
പ്പൂമലർച്ചുണ്ടുപോലും വാസ്സലർതന്നും,

70. കാർമറയ്ക്കുന്നുള്ള ശരൽസോമമണ്ഡലവും തോററു
താഴ്മയോടടുത്തു തൊഴും മുഖത്താമരപ്പൂവും,

71. പൊന്മണിക്കുടത്തിനൊപ്പമെന്മണിസ്തനമിടയെന്യേ
തമ്മിൽ തിക്കിത്തിരക്കീടും തന്മുലയും

72. വമ്പിച്ചീടും യൗവനമാം കൊമ്പനാനയുടെ നല്ല
തുമ്പിക്കയ്യാമെന്നു തോന്നും തുടയിണയും,

73. സ്വർണ്ണത്തിൻ രസത്തെടുത്ത വർണ്ണം മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന
വർണ്ണമൊത്ത കളേബരമെയ്യിൻ വടിവുകളും

74. പാർത്തുകണ്ടാസ്വദിക്കുന്നേരം, ചിത്തധൈര്യമുണ്ടെന്നാലും
പാർത്ഥിവന്റെ കാര്യമെല്ലാം പരുങ്ങലായി

75. പെണ്ണിതേതു ഭഗവാനേ! കണ്ണിനു പരമാനന്ദം
വിണ്ണിലുമുണ്ടാവില്ലിതിൻ വർണ്ണമുള്ളവൾ

76. കാമദേവജയശ്രീയോ? വാമദേവവല്ലഭയോ?
പൂമകന്റെ പെണ്ണാട്ടിയോ പൂമകൾതാനോ?

77. കണ്ടാൽ കൊതിയാമാറേവം കൊണ്ടാടേണ്ടുമഴകൊക്കും
കണ്ടിവാർകുഴലാളെ ഞാൻ കണ്ടിട്ടില്ലെങ്ങും

78. കേടകന്നിവളെററ സ്ത്രീകൾക്കോടകം പൂകത്തെങ്ങിനെ?
പേടമാൻനേർമിഴിയാൾക്കും പേടിയാവില്ലേ?

79. കണ്മണിയിങ്ങൊരുത്തമിപ്പെണ്മണിയാളെന്തെന്നില്ലും–
തെന്മനസ്സിൽ വളർത്തുന്നു മന്മഥതാപം

80. ചൂതായുധക്കൊടിയിവർക്കുതായിരിക്കണമേതാം-
ലേതായാലും കടന്നൊന്നു ചോദിക്കതന്നെ

81. രാജ്യപാലനോരോമനോരാജ്യമേവം വിചാരിച്ചു
പൂജ്യശീലനുള്ളിൽ ധൈര്യം പൂജ്യമായ്ത്തുന്നു

82. പൂവമ്പൻ വില്ലുവലിച്ചു ചൊവ്വിലെയ്യുമമ്പുകൊണ്ടു
സർവ്വാംഗവും നുറുങ്ങിനാസംവരണനും

83. താരുണ്യച്ചൂരത്തിലപ്പുള്ളോരുണ്ണിമാൻകണ്ണിയോടു
പേരും മറുകഥയുമെപ്പേരും ചോദിച്ചു

84. ഒന്നും മിണ്ടീലവൾ ചാരേ നിന്നുമില്ല ചികുരന്നൊളി-
മിന്നൽപോലെ പോയ്മറഞ്ഞു മീനനേർമിഴി

85. അലർശരാതുരൻ നൃപനാലമഴലാണ്ടപ്പോൾ
നിലവിട്ടു മോഹിച്ചു മന്നിലത്തു വീണു

86. എന്നതുകണ്ടു ചിവിയന്നന്നടയാളുടനേ
മന്നവന്റെ ചാരത്തെത്തി മടങ്ങിച്ചെന്നു

87. വീണയുടെയൊലികാകളിൽ വീണുരുദസ്വനത്തോടു-
മേണമിഴി നൃപാലനോടേവമുരച്ചാൾ:

88. 'ചന്ദ്രവംശാംബരപൂർണ്ണചന്ദ്ര! മഹിമണ്ഡലേന്ദ്ര!
സാന്ദ്രഗുണനിധേ! ഭവാൻ സന്തപിക്കൊല്ലേ

89. നിന്തിരുവടിക്കിതിതും പന്തിയല്ല, ഭവാനിപ്പോ-
ളെന്തിനേവം വിഷാദിപ്പതെഴുന്നേറ്റാലും

90. തപതിയെന്നിക്കുപേർ തപനനാണെന്റെ താതൻ
നൃപതീന്ദ്ര! മറിച്ചൊന്നും നിരൂപിക്കേണ്ട

91. അച്ഛശീലൻ ഭവാനെന്നൊന്നച്ഛൻ പറഞ്ഞറിയും, നി-
ന്നിച്ഛപോലെയവരെല്ലാമീഷലില്ലേതും

92. എന്നെയങ്ങേയ്ക്കു കിട്ടേണമെന്നാണച്ഛൻ വെച്ചിരിപ്പ-
തെന്നുടെ ഭാഗ്യപൂരമെന്നു ചൊല്ലാവൂ!

92. എന്നാൽ തപംചെയ്തു ഭവാനെന്നച്ഛനെ പ്രസാദിപ്പി-
ച്ചെന്നാലെന്നെപ്പിൻതുടരാനിടവരുമേ'

94. എന്നും മറവുമനുരാഗം വന്നുവാച്ചു വലഞ്ഞൊരാ-
കണ്ടകന്യനിയാൾ ചൊന്നാളൊട്ടിൽ മറഞ്ഞു.

95. തമ്പുരാനങ്ങതുനേരംവെമ്പുറെറാരുകണ്ണോടൊത്താൽ
പൊമ്പൂചത്തകറവൻറെപന്തിയായ്ത്തീന്നു

96. രണ്ടുമൂന്നുതവണയാവണ്ടത്തെല്ലുംമൂടിയാളെ-
ത്തണ്ടയിടച്ചിയിൽവിളിച്ചിണലൊന്നാറം

97. മരുഭ്രാന്തിൽവെളിവററവരവത്തമരംപോലെ
പാരിൽവീണുകിടപ്പായീപാർത്ഥിവൻവീണ്ടും

98. അന്നേരത്തുനരേന്ദ്രനെയന്വേഷിക്കുംപടജ്ജനം
മന്നവൻറയരികത്തുചെന്നണഞ്ഞുതേ

99. പാർത്ഥിവേന്ദ്രൻവശംകെട്ടുപാർത്തലത്തിൽകിടപ്പതാ-
ല്ലുത്തുകണ്ടുപരിഭ്രമിച്ചാർത്തനാംമന്ത്രി

100. ശീതളോപചാരാദികളൊഞ്ജാതവേഗംപ്രയോഗിച്ചു
ഭൂതലേശനൊരുവിധംബോധംവരുത്തി

101. വസ്തുതയറിഞ്ഞമാത്യനന്തരച്ചാസൈന്യങ്ങളെ-
യത്രനിന്നുനാട്ടിലേക്കുതിരിച്ചയച്ചു

102. ഭാവശുദ്ധിയിണങ്ങിനാല്ലവലാന്തകനുംബ്രഹ്മ-
ശ്രീവളന്നവസിഷ്ഠനെസ്സേവതുടങ്ങി

103. ചിന്തിതത്തിൻഫലംപോലേപന്തിരണ്ടുനാളിനുള്ളി-
ലന്തികത്തിൽവന്നുചേർന്നിതാവസിഷ്ഠരും

104. കാൽക്കൽവീണുകനിഞ്ഞെന്നോടക്കണമെന്നൃഷീന്ദ്രനോ-
ടർക്കംകലന്നപേക്ഷിച്ചുനാകേശ്വപീന്ദ്രൻ

105. പകൽക്കടയവനുടെകന്യാരൂപമാണീമാലെ-
ന്നകതാരിലറിഞ്ഞപ്പോളാദരത്തോടേ,

106. പാരിലുള്ളപ്രധാനന്മാരിൽവെച്ചുമുമ്പനാവൻ
വാരജപ്പൂമണാളനെവാഴ്ത്തിത്തുടങ്ങി

107. ചിത്രഭാനോ! നമസ്കാരംമിത്ര! നമസ്കാരംശത-
പത്രബന്ധോ! നമസ്കാരംപാവനമൂർത്തേ!

108. വാരിയെല്ലാംകരങ്ങളാൽവാരിയെടുത്തിട്ടുംപോലെ
മാരിപെയ്യുംമഹാത്മാവേ! താമരവേരേ!

109. വേദരൂപനായുള്ളോനേ! വേദവേദ്യനായവനേ!
ദ്വാദശാത്മാവായവനേ! ദൈന്യംതീർപ്പോനേ!

110. ഉണ്മയിലിപ്പുലകെല്ലാംചെയ്തതിന്റുകത്തഴിപ്പും
ബ്രഹ്മവിഷ്ണുരുദ്രാകൃതേ! ചിന്മയ! സ്വാമിൻ!

111. വാസവാദിനുത! വിഭോ! വാസരേശ! ഭഗവാനേ!
ദാസരാമിജ്ജനങ്ങളിൽദയവുവേണം'

112. ഇസ്തുതിയാൽതെളിഞ്ഞന്നത്തപോധനൻറചാര-
ത്തെത്തിനിന്നഭീഷ്ടമെന്തെന്നവൻചോദിച്ചു

113. 'പങ്കജബാന്ധവ! മമസങ്കടമൊന്നുണ്ടന്നതിനാൻ
നിങ്കടാക്ഷമുണ്ടായ്വന്നാനിവൃത്തികിട്ടൂ

114. നിൻകന്യകക്കുചിതനാമതികഠാവംശനൃപമുടി-
ത്തങ്കമാകും സംവരണൻ തരംകെട്ടുപോയ്

115. ഉത്താപംനൃപതിക്കുകമിത്തപതിതപന! നിൻ
പുത്രിയെന്നുള്ളവസ്ഥയെവ്യക്തമാക്കുന്നു

116. മയ്ക്കൽമിഴിയാളെക്കണ്ടതിപ്പുതിതൊട്ടെന്തെന്നില്ലാ
തയ്യനാളന്നാരടിമയായ്ത്തീർന്നിതദ്ദേഹം

117. ഊണമില്ലുറക്കമില്ലേചണററമൈവിളർത്താറാം
ക്കേണുഴലുന്നിതുരാജകേസരികാട്ടിൽ

118. ഋക്ഷകുമാരകനാകുമിക്ഷത്രിയപ്രവരങ്കൽ
പക്ഷപാതമുണ്ടായിട്ടിപ്പക്ഷ്മളാക്ഷിയെ

119. വേളികഴിച്ചേകണമിന്നാളിലെന്നിയല്ലെന്നാകിൽ
കേളിവൻറെകഥതീരുംകേളിവാഴ്കില്ലേ'

120. എന്നിവണ്ണംവസിഷ്ഠർഷിവന്ദിച്ചുണർത്തിയനേരം
നന്ദിച്ചുരചെയ്തുദിനനായകൻതാനും

121. 'അങ്ങുവന്നാവശ്യപ്പെട്ടാലിങ്ങുപിന്നെസ്സന്ദേഹമെ-
ന്തിങ്ങയയ്ക്കാംമകളെഞാനങ്ങയോടൊപ്പം

122. മുന്നമേനിശ്ചയിച്ചതാണെൻനന്ദിനിയിവളെയി-
ന്നവനുകൊടുക്കുവാൻമാമുനിമൌലേ!'

123. എന്നുമാത്രംപറഞ്ഞർക്കൻകന്യകയെവിളിച്ചാശു
തന്നുടെചാരത്തുനിർത്തിത്താനുരചെയ്തു:-

124. 'ഓമനേ! നീഗമിച്ചാലുമിമഹർഷിയുടെകൂടെ-
ക്കമനാളൻസംവരണന്നേകിഞാൻനിന്നെ

125. സൎവ്വസമ്മതനായുള്ളോരവരേശനാണദ്ദേഹം
സൎവ്വാത്മനാഭജിച്ചാലുംസംവരണനെ

126. അഖിലകൎമ്മവുംകാന്തൻസുഖിയാകുംവിധംവേണം
സഖിയെന്നപോലെവിശ്വസ്യസപത്നിമാരിൽ

127. വന്ദിക്കേണ്ടുന്നവർകളെവന്ദിക്കേണംവഴിപോലെ
നിന്ദിക്കരുതൊരാളെയുംനീരജനേത്രേ!

128. ശ്രേഷ്ഠിയെട്ടത്തൎന്താകാന്തൻശണ്ഠാക്കൂട്ടിയെന്നാകിലും
മിണ്ടരുതൊരക്ഷരവുമപ്രിയമായി

129. കൃത്യംവേണമെല്ലാററിനുംഭൃത്യന്മാരിൽദയവേണം
സത്യദാനധൎമ്മാദിയിൽസക്തിയുംവേണം

130. ചിട്ടപോലാനൃപവരൻറപട്ടമഹിഷിയായ്പ്പാഴ്-
കൊട്ടുംസുഖക്കേടുകൂടാതേറെക്കാലം

131. നന്മകടിനിന്നക്കൊണ്ടേന്നാമകനുമുണ്ടായിട്ട്
ധിമ്മട്ടിലനുഗ്രഹിച്ചകൎമ്മസാക്ഷിയും

132. തന്മകളെപ്പുണൎന്നേററമുമ്മവെച്ചനിറകയി-
ലമ്മഹൎഷിയുടെകൂടെയയച്ചുമോദാൽ

133. ബ്രഹ്മൎഷിയാംവസിഷ്ഠനമ്മഹിളാമണിയാളെ
മന്മഥാത്മനാംമന്നൻറമുന്നിലെത്തിച്ചു

134. കൊണ്ടൽക്കുഴലിയാളെയുംകൊണ്ടുവന്നാവസിഷ്ഠനെ-
കണ്ടവാറാനൃപനേററംകണ്ണുകുളുൎത്തു

135. ചാരുവാകുംനിധികിട്ടിയൊരുപാപ്പർപ്പുള്ളിപോലെ-
പ്പൂരുഷേന്ദ്രൻപരമോദപ്പുഴയിൽമുങ്ങി

136. നാളീകാക്ഷിയാളെയുടൻവേളികഴിച്ചവല്ലമായ്
മേളിച്ചവനങ്ങുവാണുമേദുരാനന്ദം

137. നന്ദനത്തിലിന്ദ്രാണിയുമിന്ദ്രനുമൊത്തെന്നപോലെ-
സ്സുന്ദരിയാംതപതിയുംസംവരണനും

138. കാമശാസ്ത്രപ്രയോഗത്തിൽകാമംബുദ്ധിവെച്ചവരന്നാ-
ളാമഹത്താംകാട്ടിൽപാൎത്താരാറുവത്സരത്തോളം

139. പിന്നെനൃപൻകൂടലരെക്കൊണ്ടനാട്ടകിന്നാടകി-
ത്തന്നിയെത്തുസുഖംവാണുതൻപുരത്തിൽ

140. ഇത്തപതീസംവരണസത്തമകഥചൊൽവോൎക്കു
പത്തനത്തിൽസദാലക്ഷ്മിസ്ഥിരത്വംവെച്ചിടും

141. കൊണ്ടുപിടിച്ചവാലന്മാർതണ്ടുവലിച്ചുമ്പോളിതം
കൊണ്ടുവഞ്ചിപ്പാട്ടിതേററംനീട്ടിപ്പാടിയാൽ

142. മണ്ടുംതോണി,തൊടിയിടകൊണ്ടുതന്നേതികച്ചൊരു
രണ്ടുകാതംവഴിപോകുംകണ്ടുകൊള്ളല്ലോ.

143. കാളുംതല്ലിത്തോണിമറിഞ്ഞാളപായംവരികില്ല
നീട്ടിവച്ചുമൊഴുന്നതുംനിശ്ചയംതന്നെ

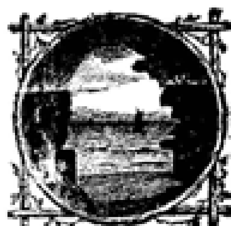
144. വൻകഥയൊന്നിതുമട്ടിൽതാൻകഥിച്ചതരംപോലെ
പൈതങ്ങളിപ്പെണ്ണുവളാശ്ചൎ്യപരന്നുപോയാൽ.

സമാപ്തം.

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോൻ.

ധൎമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ

മൂലതത്വം

മനുഷ്യരുടെ നടത്തയുടെ ഗുണദോഷങ്ങളെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്ന ശാസ്ത്രമാകുന്നു ധൎമ്മശാസ്ത്രം. ചിലതെല്ലാം നല്ലത്, മററു ചിലതെല്ലാം ചീത്ത എന്നുമാത്രം പറഞ്ഞാൽ അതു ശാസ്ത്രമായില്ല. സൽപ്രവൃത്തികളിൽ അന്തൎവിച്ചിരിക്കുന്നനിയമങ്ങളെ വിശദീകരിക്കയാണ് ധൎമ്മശാസ്ത്രത്തിന്റെ കൃത്യം.

മനുഷ്യർ സാധാരണ നല്ലതെന്നു വച്ചിരിക്കുന്ന ഗുണങ്ങളേയും പ്രവൃത്തികളേയും ശരിയായി പരിശോധിച്ചാൽ സദ്വൃത്തിയുടെ പ്രധാനതത്വങ്ങൾ വെളിപ്പെടും. ഈ പറഞ്ഞതുകൊണ്ടു പൊതുജനാഭിപ്രായമാണ് സദ്വൃത്തിയുടെ വേര് എന്നു വിചാരിച്ചുകൂടാ. ഇതു സദ്വൃത്തിയുടെ തത്വങ്ങളെ നിൎണ്ണയിക്കാനുള്ള ഒരു മാൎഗ്ഗം മാത്രമാകുന്നു. പൊതുജനാഭിപ്രായം പലപ്പോഴും സന്മാൎഗ്ഗ

തത്വങ്ങൾക്കു വിപരീതമായിരിക്കാൻ എളുപ്പമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ സംഭവിക്കുന്നതു സദൃത്തിക്കു വിപരീതമായ അഭിപ്രായം മനുഷ്യക്കുണ്ടായിട്ടല്ല. സാധാരണ മനുഷ്യർ ഏതെങ്കിലും ഒരു സംഭവത്തെ കുറിച്ചു സൂക്ഷ്മമായ അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നതിലും അതിനെക്കുറിച്ചു നല്ലവണ്ണം ആലോചിക്കുന്നതിലും ശ്രദ്ധകുറഞ്ഞവരാകുന്നു. എങ്കിലും അഭോഗാവസ്ഥയിലിരിക്കുന്ന ഒരു ജനസമുദായത്തിൽ പൊതുജനാഭിപ്രായം മിക്കവാറും സന്മാർഗ്ഗതത്വങ്ങൾക്കു അനുസരണമായിത്തന്നെ ഇരിക്കും.

ധർമ്മം അല്ലെങ്കിൽ കർത്തവ്യകർമ്മം എന്നത് എല്ലാവരാലും അനുസരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു പൊതുവേ ബോധമുണ്ട്. ആരെങ്കിലും ഏതെങ്കിലും ഒരു സന്ദർഭത്തിൽ ആയാളുടെ കർത്തവ്യകർമ്മം ചെയ്യാതിരുന്നാൽ നാം ആയാളെ കുറ്റം പറയുന്നു. ഇന്നതാണ് ആയാൾ ചെയ്യേണ്ടിയിരുന്നതെന്നും നാം അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. നല്ലതിനെ അറിയുന്നതിനും, അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യനു ശക്തിയുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം മുൻപറഞ്ഞ സംഗതികളിലെല്ലാം അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്നു. കർത്തവ്യകർമ്മം എന്നതിന് അർത്ഥം തന്നെയുണ്ടാകേണമെങ്കിൽ, മനുഷ്യാത്മാവിനു പരിതസ്ഥിതികളെ ജയിച്ചു നല്ലതിനെത്തന്നെ തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ശക്തിയുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കണം.

ആത്മസ്വാതന്ത്ര്യം എന്നതു വെറും മായയാണെന്നും പരിതസ്ഥിതികളാണ് നടത്തയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതെന്നും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. മനുഷ്യൻ പരിതസ്ഥിതികൾക്ക് അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതിന്റെ അർത്ഥത്തെപ്പററി കുറച്ച് ആലോചിച്ചു നോക്കാം. നടത്ത സ്ഥിതികളെ അനുസരിച്ചിരിക്കുമെന്നു പറയുമ്പോൾ വെറും പുറമെയുള്ള സ്ഥിതികളെ മാത്രം അർത്ഥമാക്കിയാൽ ഈ അഭിപ്രായം തീരെ നിസ്സാരവും നിരർത്ഥവുമായിത്തീരുന്നു. പുറമെയുള്ള സ്ഥിതികൾ ഒന്നുപോലെ തന്നെയിരുന്നാലും രണ്ടുപേർ വളരെ വ്യത്യാസമുള്ള വിധത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുമെന്നുള്ളതിനു തർക്കമില്ല. ഒരു സത്യവാനായ പൊല്ലീസ്സുകാരനും ഒരു പിടിച്ചുപറിക്കാരനും പണം കയ്യിലുള്ള ഒരു യാത്രക്കാരനെ ഏകാന്തമായി ഒരു വഴിയിൽ വച്ചുകണ്ടാൽ രണ്ടുപേരുടേയും പ്രവൃത്തികൾ ഭിന്നമായിരിക്കുമെന്നു തീർച്ചതന്നെ.

ഇവരുടെ വ്യത്യാസപ്പെട്ട നടവടികൾ അവരുടെ വളൎച്ചയുള്ളിടത്തും മററുമുണ്ടായ പരിതസ്ഥിതികളെ അനുസരിച്ചിരിക്കുമെന്നാണ് നിശ്ചയവാദികളുടെ തൎക്കം. ഇതും സാധുവല്ല. എത്രപുറകോട്ടു പോയാലും, മുജ്ജന്മങ്ങളെക്കൂടെ അനുവദിച്ചാലും അന്തഃകരണശക്തിയെ പരിതസ്ഥിതികളുടെ ഫലമായി തള്ളുവാൻ സാധിക്കയില്ല. എപ്പോൾ നോക്കിയാലും അന്തഃകരണശക്തിയും പരിതസ്ഥിതികളും ഉണ്ടെന്നു വ്യക്തമാണ്. അന്തഃകരണശക്തിയും പരിതസ്ഥിതികളും അന്യോന്യം ബാധിക്കുന്നുണ്ട്. ഒരു കല്ലിനെപ്പോലെ വെറും പരിതസ്ഥിതികൾക്ക് അടിമയായി വിചാരിക്കാൻ പാടില്ല. അതിന്റെ നടത്ത അതിന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെയും പരിതസ്ഥിതികളുടേയും ഫലമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടു സ്വഭാവവും പരിതസ്ഥിതികളും വെവ്വേറെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നുവെന്നു സമ്മതിക്കണം. ഇതു സമ്മതിച്ചാൽ മനുഷ്യനു പ്രവൎത്തനാസ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ടെന്നും സമ്മതിക്കാതെ നിവൃത്തിയില്ല. അങ്ങിനെയല്ലാത്തപക്ഷം എല്ലാം പരിതസ്ഥിതികൾ തന്നെയെന്നു പറയേണ്ടിവരും. പക്ഷെ ഇതു തൎക്കവിഷയത്തെ വിടുകയാണ്. അതുപോലെതന്നെ എല്ലാം അന്തഃകരണശക്തിയാണെന്നും സാധിക്കാം. നടത്ത പരിതസ്ഥിതികളെ അനുസരിക്കുന്നുവെന്നു പറയുന്നത് അബദ്ധമാണെന്നു മുമ്പെ കാണിച്ചുവല്ലോ.

ചിലർ സ്വാതന്ത്ര്യം എന്നുവെച്ചാൽ ഉദ്ദേശമില്ലാത്ത പ്രവൃത്തിചെയ്യുന്നതിനുള്ള ശക്തിയാണെന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. ഇതു അബദ്ധമാണ്. തക്കകാരണംകൂടാതെ പ്രവൎത്തിക്കുന്നത് ആവേശമാകുന്നു. ഇതു സ്വതന്ത്രമായ പ്രവൃത്തിക്കു നേരെ വിപരീതമാണ്. അതുകൊണ്ടു സ്വാതന്ത്ര്യം ഇതല്ല.

വാസ്തവത്തിൽ മനുഷ്യനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനു പരിതസ്ഥിതികൾക്കും ശക്തിയുണ്ട്. സാധാരണമനുഷ്യർ പലപ്പോഴും പരിതസ്ഥിതികൾക്ക് അടിമപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവയെ ജയിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യനു ശക്തിയുണ്ട്. നിശ്ചിതമായ ചില ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നവയായ ചില പ്രവൃത്തിരീതികളെ തുടങ്ങുന്നതിനുള്ള ശക്തിയാകുന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം.

ദേഹസ്ഥിതി, വിദ്യാഭ്യാസം മുതലായവ ഒരുവിധത്തിൽ മനു

ഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിൎണ്ണയിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. ശീലം അല്ലെങ്കിൽ സ്വഭാവം എന്നതു നിശ്ചിതമായാൽ ഒരു മനുഷ്യന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഒരു രീതിയെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു സ്വാതന്ത്ര്യവാദി ഇതിനെ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. പുറമേയുള്ള അവസ്ഥകൾ ഏതുവിധമിരുന്നാലും, അവയ്ക്കു കീഴടങ്ങുകയോ, അവയെ ജയിക്കുയോ ചെയ്യുന്നതു മനുഷ്യന്റെ ആത്മശക്തിയാകുന്നു. തന്റെ സ്വഭാവം തന്റെ നടത്തയെ നിശ്ചയിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മനുഷ്യൻ സ്വതന്ത്രനാകുന്നു എന്നാണു സ്വാതന്ത്ര്യവാദി പറയുന്നത്. ഞാൻ അനുസരിക്കുന്ന നിയമങ്ങൾ എന്റെ നിയമങ്ങളാണ്. അവ എന്റെ നിയമങ്ങളാണെന്നു ഞാൻ അറികയും ചെയ്യുന്നു. ആ സ്ഥിതിക്കു ഞാൻ അടിമയാണെന്നു പറയുന്നതെങ്ങിനെ? ഈ വാസ്തവത്തെ പ്രധാനതത്വജ്ഞാനികളിലാരും നിഷേധിക്കുന്നുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

മനുഷ്യന്റെ സ്വഭാവം പാരമ്പൎയ്യത്താലും അതിന്റെ വികാസം പരിതഃസ്ഥിതികളാലും വളരെ ബാധിക്കപ്പെടുന്നുവെന്നുള്ളതു നിസ്തൎക്കമാണ്. മഹാ സ്വാതന്ത്ര്യവാദിയായ കാൎലൈയിൽ പോലും ഇതു സമ്മതിക്കുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാവരും അവരവരുടെ പാരമ്പൎയ്യസ്വത്തായ സ്വഭാവത്തെ കഴിയുന്നതും നല്ലവണ്ണം ഉപയോഗിക്കാൻ കടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വഭാവത്തിൽ അധഃപതനവും ഉൽഗമനവും വരാം.

മനുഷ്യൻ ഒരു ആത്മാവായതുകൊണ്ട് അവനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. ഒരു മനുഷ്യന്റെ പതിവായ സ്വഭാവത്തിൽ നിന്നാണ് ഒരു പ്രവൃത്തി ഉത്ഭവിക്കുന്നത് എങ്കിൽ അതു സ്വതന്ത്രമാകുന്നു. ചില അവസരങ്ങളിൽ നാം ആവേശംകൊണ്ടു പ്രവൎത്തിക്കുന്നു. അപ്പോൾ നാം സ്വതന്ത്രന്മാരല്ല. എങ്കിലും നാം നമ്മുടെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലത്തിന് ഉത്തരവാദികളാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആവേശംകൊണ്ടു മതിമറന്നു പ്രവൎത്തിക്കാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ശീലിക്കുന്നതു നമ്മുടെ കടമയാകുന്നു. ഒരു മനുഷ്യനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും മറ്റൊരാൾക്കുള്ളതിനും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസം വരാം. സ്വാതന്ത്ര്യം ആത്മശക്തിയെ അനുസരിച്ചിരിക്കുന്നു. മൃഗങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം മനുഷ്യരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെക്കാൾ വളരെ താണതരത്തിലുള്ളതാണ്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ഏറ്റക്കുറവുകൾ ഉ

ണ്ടു്. ആത്മവികാസം അധികമാകുംതോറും സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികമാകുന്നു. വിശിഷ്ടജ്ഞാനമുള്ള ആത്മാവിനാണ് ഏറ്റവും പൂൎണ്ണമായ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതു്. പരമാത്മാവിനാണ് പരമസ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളതു്.

സാധാരണമനുഷ്യരിൽ പലപ്പോഴും അന്യോന്യവിപരീതമായി പ്രവൎത്തിക്കുന്ന മൂന്നു ശക്തികളുണ്ടെന്നു പറയാം. 1. ജന്തുധൎമ്മങ്ങളെ അനുസരിച്ചു പ്രവൎത്തിക്കുന്ന ആവേശം. 2. പതിവായുള്ള സ്വഭാവം. 3. പരമാത്മാവ്. ഈ മൂന്നാമത്തേതിൽ മാത്രമേ മഹത്തുക്കൾ തൃപ്തിപ്പെടുന്നുള്ളു. നാം ജീവിതകാലത്തിൽ പലപ്പോഴും പരമാത്മാവിന്റെ പ്രേരണകൾക്കു വിപരീതമായി പ്രവൎത്തിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും മിക്കവരും ആ ആത്മാവിന്റെ അധികാരത്തെ സമ്മതിക്കുന്നു. പരമാത്മാവിങ്കൽതന്നെ ലയിക്കുന്നതാണ് ജീവിതത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം. ഈ ആത്മാവുതന്നെയാണ് ലോകത്തിന്റെ പരമതത്വം. ഈ സ്ഥിതിയിലാണ് ഉത്തമമായ സ്വാതന്ത്ര്യം നാം അനുഭവിക്കുന്നതു്.

ജി. രാമമേനോൻ. എം. എ.

കിരാതവൃത്തം.

(തുടൎച്ച)

ഉണ്ടിട്ടുകൈകഴുകിടുമ്പൊഴുതങ്ങുതോഴിമാർ
മണ്ടെസ്സുവെച്ചുതലമണ്ടയവാർന്നിദ്രാനാം
കണ്ടൊത്തുതെല്ലിടയിരുന്നുമനസ്സുഴറ്റി-
ക്കൊണ്ടേറുമപ്പോകപതിവാണെന്നുനാൾമുതൽക്കു്. 29

പ്രാണേശ്വരൻദിവസവുംപതിവായിതാക്കി-
ക്കാണുന്നതുംചെറുതുചിന്തനടിപ്പതുംതാൻ
എന്നാക്ഷികണ്ടിതൊ'യതങ്ങിലതിൻപ്രകാരം
കാണിപ്പതെന്തുവര'നിങ്ങിനെയോർത്തുതാപി. 30

എന്നാലിതൊന്നുമുരചെയ്യുതില്ലകാന്തൻ
തന്നോടിതെങ്ങിനെകടന്നുപറഞ്ഞിടുന്നോൻ

എന്നോർത്തുതെല്ലിടയിരുന്നവരന്നതൊക്കെ
വന്നോട്ടെയെന്നവളുറച്ചുപുറത്തിറങ്ങി. 31

എന്നിട്ടതങ്ങുകയറിച്ചതെട്ടത്തുവശം
വന്നിട്ടുതോഴികളൊടീവിവരം പറഞ്ഞു
മുന്നിട്ടുകണ്ടതലമണ്ടയെടുത്തുനാക്കി-
ട്ടുന്നിഷ്ഠമുള്ളവർ ചിരിച്ചവളോടു ചൊല്ലി. 32

ഭ്രാന്തന്റെ പട്ടമഹിഷീപദമാർന്നിരിക്കും
ഭ്രാന്തത്തിവല്ലഭനിതിൽ ഭ്രമമുള്ള പക്ഷം
താനെന്തൊന്നിതെന്നൊ പതിയെന്നതികണ്ടു ചൊല്ലാം
ഞാനന്നൊസംഗതിമുറക്കവെളിപ്പെടുത്താം. 33

ലോലാക്ഷി നിന്റെ പതിതെല്ലു ചെറുപ്പമായ
കാലത്തൊരുത്തിയൊടുചേർന്നുമരിച്ചിരുന്നു
ചേലാർന്നൊരാത്തരുണിയിൽ സ്ഥിരസക്തിശാലി-
ക്കീലാക്കിതെന്തുഹൃദി: സഖി നൂനമന്നോ. 34

വമ്പേറെയുള്ളവളൊ, സഖി! രണ്ടുകൊല്ലം
മുമ്പേമരിച്ചവരനാകഥയോർത്തു നിത്യം
തമ്പേർ പറഞ്ഞുവിലപിപ്പതുഞങ്ങളിന്നുതന്നെ
പെണ്ണെന്നുതലെസുമുഖികണ്ടുവന്നതല്ലേ. 35

അപ്പെണ്ണിനുള്ളതലയോടവിടന്നെടുത്തി-
ക്കല്പദ്രുമപ്രഭയെഴുന്നമരത്തലക്കൽ
ഒപ്പിച്ചുവെച്ചുദിവസം പ്രതികണ്ടുകണ്ടു-
ത്തൻപൂവിലുള്ളൊരഴലാറുകയായിരിക്കാം. 36

വിശ്വാസമുള്ളസഖിമാരിതുചൊന്നനേര-
ത്താശ്വാസമാറുകരെയൊന്നുകരഞ്ഞുതന്വി
നിശ്ശേഷമീച്ചരിതമുള്ളതുതന്നെകാന്തൻ
ദുശ്ശീലമുള്ളൊരുവനെന്നവളും വിശ്വസിച്ചു. 37

'നിസ്സാരനിവന്റെസക്തതകൊണ്ടിതാഗ്രവൃക്ഷ-
ത്തിന്നാണെനിയിവനെഴ്ക്കെരളായതുന്നോ,

പൊയ്പ്പോയിവൎണ്ണമതുമങ്കണവന്റെകള്ള-
ക്കയ്യാൎത്തു ചിത്തമെരിയുന്നിതുതോഴിമാരേ! 38

ചത്തിട്ടുമീത്തരുണിതൻതലമണ്ടകാണാ-
നൊത്തട്ടിലിത്രസമമെന്റെമനോജ്ഞനാഥാ!
വിത്തിട്ടുനട്ടൊരനുരാഗവിശേഷമേവ-
മൊത്തിട്ടുചുട്ടുപുകയുന്നുമനോമദീയം. 39

എന്നീകൃശാംഗിമണിചൊന്നളവാളിമാരാ-
ത്തനാധികകത്തളിർതണുപ്പതിനേവമോതി
കന്നിക്കപോലുമതനേവെറുതേവിഷാദം
നന്ദിക്കണ്ടങ്ങളൊരുകൗശലമോതിടാംതേ. 40

ചേട്ടക്കെഴുന്നൊരുകപാലമിടിച്ചുടച്ചു
പാട്ടിൽപ്പൊടിച്ചവനെയൂട്ടുകകഷ്ടമില്ല
വേട്ടുള്ളപതിയുടെമുമ്പിലിതിർപ്രകാരം
കാട്ടുന്നവൾവികൃതിയാണവിവേകിയല്ലോ. 41

ഈമണ്ടകണ്ടതിനവന്നതിസൌഖ്യമെങ്കി-
ലാമോദമേറുമിതിനകിലെന്തുനാം
വാമാക്ഷിവല്ലഭനല്ലതുവന്നിടാനായ്
നാമൊക്കെനോക്കണമതല്ലിനമുക്കുധൎമ്മം. 42

എന്നിപ്രകാരമവളെപ്പരിതുഷ്ടിവിട്ടി-
ട്ടന്നാളിമാരവിടെനിന്നുനടന്നുമെല്ലേ
പിന്നെപ്പുറുക്കെയവളാവരനെച്ചതിപ്പാൻ
നന്നായ്ത്തുനിഞ്ഞുവിധിവൈഭവമോൎത്തുനോക്കൂ. 43

കണ്ടിക്കരിങ്കുഴലിവല്ലഭനുള്ളസത്യം
കണ്ടില്ലദുഷ്ടതയെഴുംസഖിമാർപകിട്ടിൽ
കണ്ടിച്ചുമണ്ടപൊടിയാക്കിയതന്നുചോറ്റിൽ-
ക്കൊണ്ടിട്ടുകാന്തനുവിളമ്പിയഹോ!കടുപ്പം. 44

തെറ്റന്നശിച്ചുപതിവിൻപടിമണ്ടകാണാൻ
മുറ്റത്തിറങ്ങിയവിടുന്നതുനോക്കിടുമ്പോൾ

കററക്കരിങ്കുഴലിശ്ശുണ്ഠിയെടുത്തുനേരി-
ട്ടൊററക്കുവന്നുപതിയോടുപറഞ്ഞിതേവം. 45

ഉള്ളിൽക്കനത്തൊരനുരാഗമെഴുന്നവേശ്യ-
ക്കള്ളാക്കുപോലുമടനിന്നലെഞാനെടുത്ത്
തല്ലിപ്പൊടിച്ചുപൊടിയിട്ടരിവെച്ചുചോറാ-
ണുള്ളിൽക്കിടപ്പതിനിയെന്തിതിലുംരസാതേ 46

രോഷേശരപ്പെരുമുഖിതന്മൊഴികേട്ടു'കിഞ്ചി-
ച്ശ്ലേഷ'ത്തിനുള്ളപൊരുളന്നവനുള്ളിലായി
ദോഷങ്ങളാക്കുമിതിലില്ലതിസൂക്ഷ്മമോർത്താൽ
ശേഷാൎത്ഥമാണിവകളെന്നുനമുക്കുറെക്കാം. 47

പെണ്ണുങ്ങൾക്കുള്ള ചാപല്യവുമരികിലെഴും
    തോഴിമാർചീത്തയാക്കി-
ദ്ദണ്ഡിപ്പിക്കുന്നമട്ടുംവിധിയുടെലിഖിതം
    മാറ്റുവാനാകാത്തതെന്നും
പുണ്യംചെയ്യുജ്ജ്വലിക്കുന്നവരിലുമൊഴിയാ
    കാലദോഷങ്ങളെന്നും
കണ്ണിൽക്കാണാമിതാദ്യംമുതലൊരുകുറിയും
    കൂടിവായിച്ചുനോക്കൂ. 48

നടുവത്ത് മഹൻ നമ്പൂരി.

—————

ഈഴവർ

ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ കെട്ടുകല്യാണം പൂൎത്തിയാവുന്നതു മധുരം കൊടുക്കുന്ന ക്രിയയോടു കൂടിയാണ്. മണവാളനേയും പെണ്ണിനേയും ഒരു പായയിൽ ഇരുത്തി പാലും പഴവും പഞ്ചസാരയും കഴിപ്പിക്കുന്നതാണു 'മധുരം കൊടുക്കൽ' എന്ന ക്രിയ. പിന്നെ സദ്യ കഴിഞ്ഞ് പുരുഷൻ സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു മടങ്ങും. അനുജന്മാരും പെണ്ണിനെ

പുരുഷൻെറ ഗൃഹത്തിൽവെച്ച് അവരുടെ മാതാവോ പെണ്ണിൻെറ വീട്ടിൽവെച്ച് അവളുടെ അമ്മയോ മധുരം കൊടുത്താൽ അവൾ അനുജന്മാരുടെ ഭാൎയ്യയുമായി. ഈ നടപ്പിൽ വല്ല അസൌകൎയ്യവും നേരിട്ടാൽ അവരിൽ ആരെങ്കിലും വേറെ പെണ്ണിനെ കെട്ടും. അവളെ കെട്ടിയവൻ തനിച്ച് വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയോ മററുള്ളവരുടെയും ഭാൎയ്യയാവാൻ അനുവദിക്കുകയോ രണ്ടും ചെയ്യുവാറുണ്ട്.

ഗൎഭകാലത്ത് ഈഴവത്തികൾ ഭക്ഷണകാൎയ്യത്തിൽ പ്രത്യേകനിയമങ്ങൾ ഒന്നും അനുഷ്ഠിക്കാറില്ല. എന്നാൽ ഗുരുത്വമേറിയതും ചൂടുള്ളതും ആയ ഭക്ഷണദ്രവ്യങ്ങൾ അവർ വൎജ്ജിക്കാറുണ്ട്. അഞ്ചാം മാസത്തിലോ ഒമ്പതാം മാസത്തിലോ അവൎക്ക് 'പുളികുടിയും' പതിവുള്ളതാണ്. അതിന്നു നിശ്ചയിച്ച ദിവസത്തിൻെറ തലേദിവസം പുളിയുടെ ചെറിയ കൊമ്പുകൾ കൊണ്ടുവന്നു വീട്ടിൻെറ വാതില്ക്കു നേരെ കുഴിച്ചിട്ടു ചുററും ഒരു ചരടുകെട്ടും. ഗൎഭിണി അതിൻെറ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തു കിഴക്കോട്ടു മുഖമായി നില്ക്കണമെന്നും ഏഴു പ്രദക്ഷിണം വെക്കണമെന്നും നിൎബ്ബന്ധമുണ്ട്. ബാധകൾ കഴിയുന്നതിന്നു കാപ്പുതുള്ളൽ എന്ന ഒരു ക്രിയയും അന്നു രാത്രി കഴിക്കു പതിവാണ്. പുളിനീരു ഭൎത്താവാണു വായയിൽ ഒഴിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടത്. പുളികുടി കഴിഞ്ഞാൽ കെട്ടിയവൻെറ ദീക്ഷ അവസാനിപ്പിക്കും.

അഞ്ചാം മാസത്തിൽ 'നെയ്യാട്ടം' എന്ന ഒരു ക്രിയയും അവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. ചാമുണ്ഡി എന്ന ഉഗ്രമൂൎത്തിയുടെ ബിംബം മഞ്ഞളും കരിയും അരിമാവും കൂട്ടി ഉണ്ടാക്കി ഇലകളെ കൊണ്ടു തീൎത്ത ഒരു ചെറിയ പുരക്കു നേരെ പ്രതിഷ്ഠിക്കും. കുട്ടിച്ചാത്തൻ മുതലായവരുടെ പ്രതിനിധികളായി പതിനെട്ടിൽ കുറയാതെ വേലന്മാർ ഓരോരിക്കൽ ഈരണ്ടു പേർ കൂടി പ്രതിഷ്ഠയുടെ മുമ്പിൽനിന്നു തുള്ളിയും ചാടിയും തമ്മിൽ കെട്ടിമറിഞ്ഞും കലികേറുന്നതുവരെ പല വിധത്തിൽ അവർ ദേഹായാസം ചെയ്യുന്നു. ആടു കോഴി മുതലായ പല ജീവജന്തുക്കളേയും അവൎക്കു ബലിയായി കൊടുക്കാറുണ്ട്. ഇര കണ്ട പുലിയെപ്പോലെ നേരിട്ടു ചാടി അവയെ കൊന്നു തിന്നുകയും അവർ ചെയ്യും. അര മണിക്കൂറു ഇങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞാൽ മൂൎത്തി പ്രസാദിച്ചു കല്പിക്കയായി.

ഇങ്ങിനെ അവരെല്ലാവരും മാറി മാറി ചെയ്യുന്നു. ഇതു വടക്കൻ ദിക്കുകളിലാണ് അധികമായി നടന്നുവരുന്നത്.

കാലം അടുത്താൽ സ്ത്രീയെ പ്രസവമുറിയ്ക്കകത്തു പ്രവേശിപ്പിച്ച് ഒരു വയറാട്ടിയെ ശുശ്രൂഷയ്ക്കാക്കും. ആൺകുട്ടിയെ പ്രസവിച്ചാൽ അവർ ആർപ്പു വിളിക്കും. പെൺകുട്ടിയാണെങ്കിൽ ഈർക്കിലകൊണ്ടു നിലത്തു തല്ലുകയാണു ചെയ്യുക. ബാലപീഡകൾ ഉണ്ടാവരുതെന്നുദ്ദേശിച്ചാണ് ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത്. തൽക്ഷണം കുട്ടിയെ കുളിപ്പിച്ചു കൽക്കണ്ടവും ചുക്കുനുള്ളിയും കലർത്തിയ വെള്ളം ബന്ധുമിത്രജനങ്ങളിൽ ഒരാൾ അതിൻെറ വായിൽ ഒഴിച്ചുകൊടുക്കും. അവരെപ്പോലെ ശ്രേയസ്സു കുട്ടിക്കും ഉണ്ടാവണമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണ് അവരെക്കൊണ്ടു വെള്ളം കൊടുപ്പിക്കുന്നത്. ചിലർ ഇളനീരിൻ വെള്ളമോ സ്വർണ്ണം അരച്ചു കലക്കിയ വെള്ളമോ കൊടുക്കാറും ഉണ്ട്.

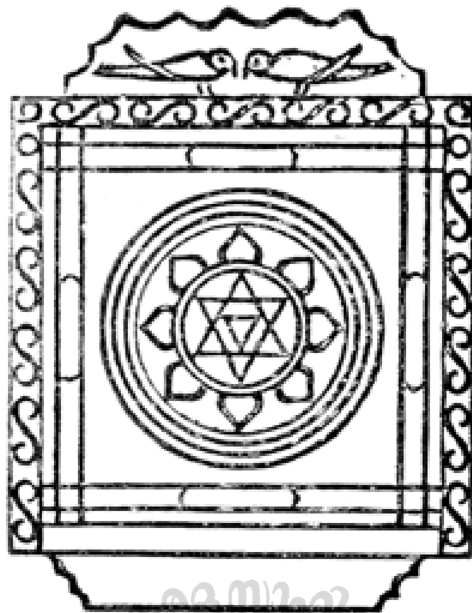
പകൽ നിഴലും രാത്രി നക്ഷത്രങ്ങളും നോക്കിയാണു പ്രസവിച്ച നേരം നിർണ്ണയപ്പെടുത്തുന്നത്. ഉടനെ ജാതകവും ഉണ്ടാക്കും. ജാതകർമ്മം കഴിഞ്ഞാൽ കുട്ടി ശുദ്ധമായി. പ്രസവസമയത്തു വീടിന് അശുദ്ധി വെച്ചതായി അവർ കരുതുന്നതിനാൽ ശുദ്ധിയാവുന്നതുവരെ മറ്റാരും അവിടെ ഭക്ഷണം കഴിക്കാറില്ല. വേലത്തിയാണു പ്രസവമുറി ശുദ്ധിയാക്കുന്നത്. അഞ്ച്, ഏഴ്, ഒമ്പത് ഈ ദിവസങ്ങളിൽ ബന്ധുജനങ്ങൾ വന്നു ശുദ്ധിയാക്കും. ഒമ്പതാം ദിവസമോ പതിനൊന്നാം ദിവസമോ പുടവ മാറും. ചില ദിക്കിൽ പുല പതിനഞ്ചു ദിവസത്തോളം നില്ക്കുന്നു. പഞ്ചഗവ്യം സേവിച്ചാണു ശുദ്ധി വരുത്തുന്നത്. ഇതിനു 'പതിനഞ്ചാം ശുദ്ധി' എന്നു പേരും പറയും

ചികിത്സ— പ്രസവിച്ച ഉടനെ ഇഞ്ചിനീരും തേനും ചേർത്തു കൊടുക്കും. ആദ്യത്തെ മൂന്നു ദിവസം ജാതിക്കു, ജാതിപത്രിക, വയമ്പ്, കച്ചോലം, വെളുത്തുള്ളി ഇവ പൊടിച്ച് പുത്തുമ്പയും കരിന്തുമ്പയും പിഴിഞ്ഞ രസത്തിൽ സേവിക്കുന്നു. നാളികേരം വെളുത്തുള്ളി സമേതം വെന്തെടുത്ത് എണ്ണകൊണ്ടു നാലാം ദിവസം മുഴുവായി ഒന്നു വയറ് ഉഴിക്കാറുണ്ട്. പിന്നെ പതിനഞ്ചു ദിവസം വരെ സാധാരണ ചോറുമരുന്നും കഴിക്കും. മുറി ഉണങ്ങുവാൻ മേൽപറഞ്ഞ വെളിച്ചെണ്ണ ലേപനം ചെയ്യുകയാ

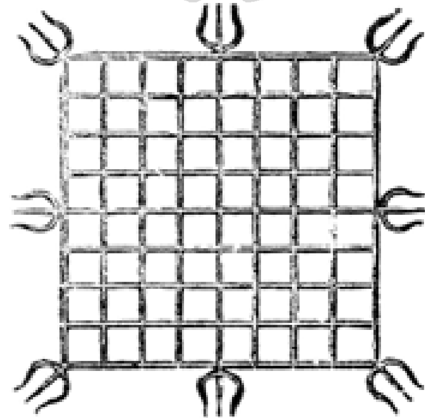
ള്ള പതിവ്. ശരീരത്തിന്നു പുഷ്ടി ഉണ്ടാവാൻ ധാന്വന്തരം മുതലായ കഷായങ്ങളും ശീലിക്കാറുണ്ട്. പതിനഞ്ചുവരെ വെറും ചോറും മുളകുകഴമ്പുമാണു ഭക്ഷണം. ഇരുപത്തെട്ടുവരെ ഉലുവായും ആശാളിയും ചേൎത്ത കഞ്ഞിയാണു കൊടുക്കുന്നത്. ഉച്ചയ്ക്കു പതിവുപോലെ ഉള്ള ഭക്ഷണവും കഴിക്കാറുണ്ട്. ഇരുപത്തെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ പത്ഥ്യത്തിൽ നിഷ്കൎഷ ചുരുങ്ങി തുടങ്ങും. അവസ്ഥ അനുസരിച്ചു മററു രക്ഷകളും അവർ ചെയ്യുന്നു. മൂന്നു ദിവസംവരെ തല നനച്ചു കുളി പതിവില്ല. പതിനഞ്ചുവരെ മരുന്നുകൾ ഇട്ടു തിളപ്പിച്ച വെള്ളത്തിലാണു കുളിക്കുന്നത്. പുത്തുമ്പ, കരിന്തുമ്പ, കരിഞ്ഞൊട്ടയില, കടിച്ചകത്തിയില, പുവരശിൻതൊലി, ഇവകളും കസ്തൂരങ്കം, ഉമി, ചിരട്ട ഇവ പൊടിച്ചു കിഴി കെട്ടി അതും ഇട്ടു തലേദിവസം വെള്ളം തിളപ്പിച്ചു വെക്കും. ഒന്നരയിട്ടു മാത്രമേ മുഴുവൻ കുളി ഉള്ളൂ. അന്ന് എണ്ണയും തേക്കും. ഇങ്ങിനെ തൊണ്ണൂറെത്തുന്നതുവരെ ഓരോ രക്ഷകൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിവൃത്തിയുള്ളവർ ഇയ്യിടയിൽ ഇംഗ്ലീഷ ചികിത്സയും ചെയ്തുവരുന്നുണ്ട്.

ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ വ്യഭിചാരം സാധാരണ ചുരുക്കമാണെങ്കിലും വ്യഭിചാരദോഷത്താലും മററും കെട്ടിയവൻ പെണ്ണിനെ ഉപേക്ഷിക്കാറുണ്ട്. അതിന് 'ആചാരം കൊടുക്കൽ' എന്ന് അവർ പേരുപറയുന്നു. പ്രധാനികൾ ഒന്നിച്ചുകൂടി അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിന്നു ശേഷമേ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പാടുള്ളൂ. ഭൎത്താവാണ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് എങ്കിൽ പെണ്ണിനെ വീട്ടിൽ കൊണ്ടാക്കണം. പെണ്ണാണ് ഉപേക്ഷിക്കുന്നത് എങ്കിൽ അവൾ തന്നെത്താൻ വീട്ടിലേക്കു മടങ്ങുന്നു. പെണ്ണിന്നു വീണ്ടും കല്യാണം കഴിക്കാമെങ്കിലും അതിൽ ആഘോഷം ചുരുങ്ങിയിരിക്കും. ആദ്യത്തെ വിവാഹത്തിലെ കുട്ടികൾ മക്കത്തായക്കാർ അച്ഛനൊന്നിച്ചും മരുമക്കത്തായക്കാർ അമ്മയൊന്നിച്ചും ഇരിക്കുന്നു.

ഈഴവന്മാർ മന്ത്രവാദത്തിൽ വിശ്വാസമുള്ളവരാണ്. വീട്ടിന്നകത്തോ പറമ്പിലോ തേർവാഴ്ചയുണ്ടെന്നു കാണുകയോ ആൎക്കെങ്കിലും ദണ്ഡിളക്കം ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താൽ കണിയാൻ വന്നു പ്രശ്നം വെച്ചു ബാധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ദേവതയുടെ പേരും ആ

ഇഴ വരുടെ രണ്ട് അഭിചാര യന്ത്രങ്ങൾ.

ത് കഴിക്കുവാൻ ശക്തനായ മന്ത്രവാദിയേയും പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. മന്ത്രവാദികൾ തകിട് എഴുതി പറമ്പിന്റെയോ വീടിന്റെയോ നാലു മൂലയ്ക്കലും സ്ഥാപിച്ച് ഭൂതപ്രവേശനം തടുത്തു നിൎത്തുന്നു. ഗണപതിഹോമവും ചിലപ്പോൾ അവർ ചെയ്യും. മൂൎത്തിയെ ചിലപ്പോൾ മരത്തിന്മേലും ബന്ധിക്കുന്നുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ കുടത്തിലേക്കു് ആവാഹിച്ചു പുഴവക്കത്തു കുഴിച്ചിട്ടു മീതെ കല്ലേററിവെയ്ക്കാറും ഉണ്ട്. മൂൎത്തിയെ ഇളക്കിക്കളകയും ചെയ്യും. വീടിന്നകത്തോ പറമ്പിലോ ഒരു സ്ഥലം ചാണകംകൊണ്ടു ശുദ്ധിവരുത്തി, അരിപ്പൊടി, മഞ്ഞപ്പൊടി, കരിപ്പൊടി, പച്ചിലപ്പൊടി, മുതലായവ കൊണ്ടു വിവിധനിറങ്ങളിൽ പത്മമിട്ട് (ചിത്രം നോക്കുക) ഓരോ കളിയിൽ ഗായത്രിമന്ത്രത്തിന്റെ ഓരോ അക്ഷരങ്ങളും എഴുതി പുഷ്പങ്ങൾകൊണ്ട് അലങ്കരിച്ച് "ജലഗന്ധപുഷ്പദീപായനമഃ" എന്ന മന്ത്രവും ജപിച്ചു ചില പൂജകൾ ചെയ്യുന്നു. മൂൎത്തി ബാധിച്ച ദേഹത്തിൽനിന്നു അതിനെ ഇളക്കി സത്യം ചെയ്യിച്ചു ഓടിക്കുകയോ, അന്യദേഹത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയോ ചെയ്തു ബാധ കഴിക്കും.

സ്ത്രീ കുളിച്ചു ശുചിയായ വസ്ത്രം ധരിച്ച് ഒരു വാഴയിലയിൽ പത്മത്തിന്നു മുമ്പിൽ കിഴക്കോട്ടു മുഖമായി ഇരിക്കേണ്ടതാണ്. മന്ത്രവാദി ഗായത്രി ജപിച്ചു തലയിൽ ഭസ്മമിടും, പിന്നെ "ഓം ബ്രഹ്മാൎഷിഃ ഗായത്രിച്ഛന്ദഃ കണ്ഠാകൎണ്ണോദേവതാ, കകണ്ഠാകൎണ്ണ വിത്രപാക്ഷ, സൎവ്വോപദ്രവനാശനഹാടകാംഗജയം പ്രാപ്തരക്ഷര ക്ഷമഹാബാഹോഹാംസ്വാഹ" എന്നു മന്ത്രം ചൊല്ലി അരിയുംപൂവ്വും കൂടി തലക്കു ചുററും മൂന്നു പ്രാവശ്യം സ്ത്രീയെക്കൊണ്ടുതന്നെ ഉഴിപ്പിച്ച് ബാധ ഒഴിയണമെന്നു ധ്യാനിച്ച് അത് ആ പത്മത്തിന്മേൽ ഇടുവാൻ പറയുന്നു. സ്ത്രീയുടെ കയ്യിൽ ഒരു കഴുങ്ങിൻപൂക്കുലയും ഉണ്ടാവും. മന്ത്രവാദിയുടെ കൂട്ടുകാർ ആ സമയത്തു മണി കൊട്ടി താഴെ എഴുതുന്ന പാട്ടു പാടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഹരഹരനാഥേൻറനുകലദേവി
അമരജനത്തിന്നഴകൊടുകമ്മം
ചെയ്യുന്നതാഞ്ഞതരനാരികേവന്നു
അവർകൾനൂതിച്ചഅരനടെമൂന്നാംതിരുമിഴിയുടെ;
മണിമിഴിയുടെഭ്രതകരാളിമഹിപകരാളി

ഭൂതമടക്കിയതായെ, പൂമലർതന്നിൽവസിക്കുംതായെ
കോമളരൂപെഞാൻവന്നുചൊല്ലാം
കോപമെഴുന്നണിപട്ടുകൾചാർത്തി
കോപ്പോടുനല്ലകരിത്തോൽചുററി
കായമിരാണ്ടുനാഗമണിഞ്ഞും
കരമതിൽമേവിനൊരായുധപങ്ക്തികൾ
കത്തിയെടുത്തുരണത്തിനുകോപ്പും
അലറിമിഴിച്ചുകണ്ണുരുട്ടി
ചെല്ലചെലനെന്നചിലമ്പുമിളക്കി
ദാരികവീരൻഗോപുരമാണ്ടേ
ചെന്നവനോടുവിളിച്ചുതുടങ്ങി
പലപലയുദ്ധംചെയ്തൊരുനേരം
മന്നിലവൻതലവെട്ടിയെറിഞ്ഞ്
വാളാൽവയറുപിളന്നുപിളന്ന
വട്ടകയിൽനിണമേററുകുടിച്ചു
ചോരകുടിച്ചുമദിച്ചുതിളച്ചു
പണ്ണകപാലിയെടുത്തുളജിച്ചു
എല്ലുകടിച്ചുനുറുക്കിനുറുക്കി
ഉല്ലാസത്തോടുചെല്ലുംനേരം
എന്നെയെടുത്തുതകിക്കൊള്ളി
എന്നുമനസ്സിൽനിനച്ചനപ്പോൾ
ഞാനിസപത്രപോനിത്തംചെയ്തു
കണ്ടുമയങ്ങിനമായേതായെ
ദേവിനമോനമദേവിനമസ്തേ
പാദനമോനമപാദനമസ്തേ.

ഹരിയെന്നുമുതലായഹരിനാരായണൻവാഴ്ക
ശ്രീയെന്നപേരായശ്രീഭഗവതിതാനുംവാഴ്ക
ഗയെന്നുമുതലായഗണനാഥൻതാനുംവാഴ്ക
ണയെന്നുമുതലായസുബ്രഹ്മണ്യൻതാനുംവാഴ്ക
പയെന്നുമുതലായപരബ്രഹ്മംതാനുംവാഴ്ക
തയെന്നുമുതലായതനിക്കുററദൈവംതാൻവാഴ്ക
യെഎന്നുമുതലായയെൻഗുരുവുംതാനുംവാഴ്ക

നാലുന്നുമുതലായനമഃശിവായൻതാനുംവാഴ്ക
മഹാന്നുമുതലായമാമുനിമാർതാനുംവാഴ്ക.

ഇതുകേൾക്കുമ്പോൾ അനൈസർഗ്ഗികങ്ങളായ ദേഹചലനങ്ങളോടു കൂടി മൂർത്തി വെളിപ്പെടുന്നു. മന്ത്രവാദി ആ സമയത്തു മൂർത്തിയുടെ പേരു പറയിപ്പിക്കും. ചിലപ്പോൾ പ്രഹരവും വേണ്ടിവരാറുണ്ട്. പ്രഹരം മൂർത്തിക്കുമാത്രമേ പാറുള്ളൂ എന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. മൂർത്തി സത്യം ചെയ്തു ഒഴിയുകയും ചെയ്യും. പിന്നെ സ്ത്രീ മോഹാലസ്യത്തിൽ കിടപ്പായി. ജീവപ്രതിഷ്ഠമന്ത്രം അപ്പോൾ മന്ത്രവാദി ജപിച്ചു മുഖത്തു ജലം തളിച്ചു അവളെ ഉണർത്തുകയും ചെയ്യും. മന്ത്രമാവിതു:

'കാം ജീവായജീവപ്രതിഷ്ഠായപ്രാണായ
പ്രാണപ്രതിഷ്ഠായമന്ത്രഃപടത്താക്കണ്ടുമഹ.
ഷ്ടിയാണപാലിക്കു,ഈഴവനെപാലിക്കസ്വാഹ.'

പിന്നെ മന്ത്രവാദി ബലിപ്പുതം കയ്യിലെടുത്തു കാളിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഇങ്ങിനെ പാടുന്നു.

കൊഴിതൻമൂലംചൊല്ലാം
കൊടിയനായിമയെല്ലാം
ബാലനാംഅസുരൻപണ്ടു
ബ്രഹ്മനോടുവരമിരന്നു.
കാളിതൻവാളുതട്ടി
ഭൂമിയിൽവീണചോര
കൊട്ടയായുതത്തിരിഞ്ഞു
ശേവലുംപിടയുംതോന്നി
ചെങ്കനാൽപൂവുംചുണ്ടും
ഉതിരംപോൽകണ്ണുരണ്ടും
കൊപ്പുളതെരുവിൽനിന്നു
തട്ടിക്കുവിരുത്തുചിറിച്ചുവരുന്നാപ്പരൈക്കന്നെ
ഇടംകയ്യിൽപിടിച്ചുകൊണ്ടു
വലംകയ്യാൽവാളാൽഅറുത്തു
വായമേൽഭദ്രകാളി
കപാലംനീട്ടുമകൊഴിതൻചോരകൊൾവാൻ

ഇങ്ങിനെ പാടി ബലിപ്പുതം താഴത്തു വച്ചു കോഴിയെ അറു

ത്തു പ്രചാര ഗുരുതിയിൽ കഴിക്കുന്നു. ആ ഗുരുതി നിലത്തൊഴിച്ചു നാലപ്പുറം രാത്രി പതിനെട്ടാം നാഴികക്കു നാലും കൂടിയ വഴിയിലൊ പുഴവക്കത്തൊ ഇട്ടു പന്താകെട്ടത്തി മടങ്ങിപ്പോരുകയും ചെയ്യും.

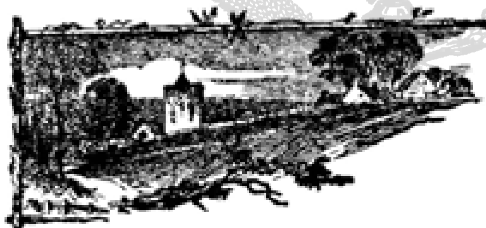
രോഗങ്ങൾ മിക്കതും ഭൂതബാധകളും ദൈവകോപവും കൊണ്ടുണ്ടാവുന്നു എന്നു അവർ വിശ്വസിക്കുന്നു. അതിനാൽ പല മന്ത്രകർമ്മങ്ങളും വഴിപാടുകളും മറ്റു സൽക്കർമ്മങ്ങളും അവർ ചെയ്യുവരുന്നുണ്ട്.

—:o:—

ഒരു കഥ.

രണ്ടാം അദ്ധ്യായം

"മരണം പ്രകൃതിശ്ശരീരിണാം
വികൃതിർജ്ജീവിതമുച്യതേ ബുധൈഃ"

എന്ന് കാളിദാസൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് പരമാർത്ഥമാണ്. പുറത്തേക്കു ശ്വാസം വിട്ടന്നതോടുകൂടി പ്രാണൻ പോകാതെ അകത്തേക്കു കിട്ടുന്നത് ആയുസ്സിന്റെ ബലം. ഇതു പോലെ തന്നെയാണ് വിശ്വാസവും. കുറുക്കൻ കൊക്കിനോടു പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ വിശ്വസിച്ചു കഴുത്ത് മറ്റൊരുത്തന്റെ കയ്യിൽ കൊടുത്താൽ അപായം വരാതെ തിരിയെ കിട്ടുന്നത് ആയാൾ തന്റെ സമ്മാനമായി വിചാരിക്കാം. ക്ഷൌരം എന്നത് പ്രാണനും മൃത്യുവും തമ്മിലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ചയാണെന്നുള്ള വിചാരം കോമട്ടിക്കല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഉള്ളതായി കേൾക്കാറില്ലാത്ത സ്ഥിതിക്കു ഈ വിധം മരണം വന്നേക്കാമെന്ന് ഉദയമാർത്താണ്ഡപിള്ള ശങ്കിക്കാതിരുന്നതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. അല്ലെങ്കിലും ദൈവം പരാനുകൂലമാ

യിരിക്കുമ്പോൾ റെറലിനെപ്പേടിച്ച് ഓടിക്കിതച്ചു വലയിൽ ചെന്നു പെടുന്ന മത്സ്യത്തിന്റെയും വലയിൽ പെടാതിരിക്കാൻ ഓടിച്ചാടിക്കിണററിൽ വീണുമരിക്കുന്ന മുയലിന്റെയും ശ്രമം പോലെ ആപന്നിവാരണത്തിനു ചെയ്യുന്ന പുരുഷപ്രയത്നം ആപത്തിന്നാസ്പദമായിട്ടു തന്നെ വരും.

കെട്ടികെട്ടി ഉദയമാർത്താണ്ഡന്റെ ജീവൻ പോയി എന്നു കണ്ടപ്പോൾ ഉടനെ ശേവുകൻ തിരിഞ്ഞു ക്ഷൗരകന്റെ കൈരണ്ടും കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു കെട്ടി ബോധംവരുത്തി. അപ്പോഴെക്ക താഴത്തുനിന്നായിരുന്ന ഭൃത്യന്മാരിൽ ചിലരും എത്തിയതുകൊണ്ടു ക്ഷൗരകനെ വേണ്ടവിധം ബന്ധിക്കാൻ എളുപ്പത്തിൽ സാധിച്ചു. വലത്തു ഭാഗത്ത് ചുമരിൽ വെടി കേട്ടപ്പോൾ ഞെട്ടിത്തിരിഞ്ഞതുകൊണ്ടു മുറി ഏററതാണെന്നും പറഞ്ഞുകരഞ്ഞില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഭൃത്യന്മാരുടെ ചവിട്ടും കുത്തും കൊണ്ടു ക്ഷൗരക്കാരന്റെ എല്ലു നുറുങ്ങിപ്പോകുമായിരുന്നു.

ഉദയമാർത്താണ്ഡന്റെ മരണവൃത്താന്തം പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ അറിവു കിട്ടിയ ഉടനെ പൊല്ലീസ്സുകാരൻ അരമനയിലേക്ക ചെന്നു പുകയിലക്കെട്ടു പോലെ കിടക്കുന്ന ക്ഷൗരകന്റെ കെട്ടുകളുഴിച്ചു അവന്റെ കയ്യിലും കാലിലും ചങ്ങലവെച്ചു. യാദാസ്തുകളും മററും എഴുതുന്നതിനു ഹേഡിനെ ഏല്പിച്ച് സംഭവത്തെപ്പററി ഇൻസ്പെക്ടർക്ക് ഒരു കമ്പി കൊടുക്കുന്നതിനു സ്റ്റേഷനാപ്സർ പുറപ്പെട്ടു കണ്ണീരും കയ്യുമായിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളോടു വല്ലവരേയും കമ്പി അറിയിച്ചു വരുത്തേണ്ടതുണ്ടെങ്കിൽ ചെയ്യാമെന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അച്ഛനെ അറിയിച്ചു വരുത്തേണമെന്ന് തങ്കമണി പറഞ്ഞു. ഉടനെ തന്നെ സ്റ്റേഷനാപ്സർ അതിലേക്കായി താഴത്തിറങ്ങിപ്പോകയും ചെയ്തു.

ഹേഡും മററുമുള്ളവരുംകൂടി യാദാസ്തുകൾ എഴുതാൻതുടങ്ങി. ശവത്തിന്റെ കഴുത്തിൽ കണ്ട മുറിക്കും നിലത്തുനിന്നായിരുന്ന രക്തപ്രവാഹത്തിനും ശവശരീരത്തിൽനിന്നും ആ മുറിയിൽനിന്നും പോലീസ്സുകാർ കയ്വശമെടുത്ത കടുക്കൻ മോതിരം വസ്ത്രം കത്തി ജലപാത്രം മുതലായതിനും യാദാസ്തുകൾ എഴുതി അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നവരെല്ലാം കേൾക്കത്തക്കവണ്ണം വായിച്ചു.

ജഗന്മോഹിനി—വൃശ്ചികത്തിൽ ഒരു തകിടും കൂടും കെട്ടീട്ടുണ്ട്. ഒരു

ഴിച്ചെടുത്ത് എൻെറ കയ്യിൽ തരണം എന്ന് ഹേഡിനോടു പ
റഞ്ഞു.

ഹേഡ്—അതിവിടെ കണ്ടില്ലല്ലൊ. പൂണൂൽ തന്നെ കാണാ
നില്ല.

തകിടും കൂടും എടുത്തിട്ടുണ്ടൊ എന്ന ക്ഷുരകനോടു ചോദിച്ച
പ്പോൾ ഈ അബദ്ധം വന്ന ഉടനെ തനിക്ക മോഹാലസ്യമുണ്ടായി
എന്നും ആ സമയം ശേവുകൻ എടുത്തിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെന്നും പറ
കയാൽ ശേവുകൻെറ ദേഹം പൊല്ലീസ്സുകാർ പരിശോധിച്ചു. ക
ണ്ടുകിട്ടാത്തതിനാൽ ഭൃത്യന്മാരെ എല്ലാവരേയും വിളിച്ചുചോദിച്ചു
തുമ്പുണ്ടായില്ല. ദേഹത്തിൽനിന്ന പ്രാണൻപോയതിനെപ്പററിയു
ള്ള അന്വേഷണത്തിനുശേഷം മററു സാധനങ്ങൾ പോയതിനെ
പ്പററി അന്വേഷിക്കാമെന്ന പറഞ്ഞ് ഹേഡ് മൊഴികൾ എടുക്കാ
നാരംഭിച്ചു.

ക്ഷൌരം കഴിഞ്ഞികലായപ്പോൾ കിഴക്കെ ചുമരിൽ വലിയ
ശബ്ദമുള്ളതായ രണ്ടു വെടികേട്ടു ഭയപ്പെട്ട് ഉദയമാർത്താണ്ഡനും
ക്ഷുരകനും ഞെട്ടി എന്നും ഉദയമാർത്താണ്ഡൻ പെട്ടെന്ന തിരിഞ്ഞ
പ്പോൾ കത്തികൊണ്ടു മുറി ഏററതാണെന്നും ശേവുകനും ജഗന്മോ
ഹിനി അമ്മാളും അല്ലാതെ വേറെ ആരും മുകളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നി
ല്ലെന്നുമാണ് ക്ഷുരകൻ പറഞ്ഞതിൻെറ ചുരുക്കം.

ജഗന്മോഹിനിയും ചിന്നമ്മാളും കിഴവൻ മാരിമുത്തുവും ത
കാമണി ദേവിയുടെ വിവാഹം മുതൽ ഉദയമാർത്താണ്ഡൻെറ മര
ണംവരെ നടന്ന സംഗതികളെല്ലാം ഇടവിടാതെ അവരവൎക്ക നേ
രിട്ടറിവുള്ളേടത്തോളം പറഞ്ഞു എന്ന മാത്രമല്ല ജഗന്മോഹിനി
സൂക്ഷിച്ചു വെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്ന കല്ലും കടലാസ്സുംകൂടി ഹാജരാക്കി
ക്കൊടുത്തു. ഇവരുടെ മൊഴികൊണ്ട് തകാമണിയെ വിസ്തരിക്കേ
ണ്ടത അവശ്യമായികണ്ടു എങ്കിലും മരണോത്തരപരിശോധനക്ക്
ശവത്തിനെ അയക്കാൻ സമയം അതിക്രമിച്ചുതുടങ്ങിയതുകൊണ്ട്
അതു മുമ്പിൽ കഴിക്കാമെന്ന പറഞ്ഞ് വിസ്താരം നിൎത്തിവെച്ച് ശ
വത്തിനെ കെട്ടിപ്പൊതിഞ്ഞുതുടങ്ങി. തത്സമയത്ത് ഇൻസ്പെക്ടർ
സഭാപതിപിള്ളയും ജമിന്ദാർ മണിരാമനും കൂടി മുകളിലേക്ക് കയ
റിവന്നു.

സഭാപതിപിള്ള വിദ്വാനും ബുദ്ധിശാലിയും നല്ലൊരു കുടും
ബക്കാരനുമാണ്. കള്ളനേ കളവറിയുള്ളു എന്നും കള്ളന്മാരെ ക

ളവു കണ്ടു പിടിപ്പാൻ ചുമതലപ്പെടുത്തിയാൽ നാട്ടിൽ കളവു കുറയുമെന്നും വിചാരിച്ച് പോല്ലീസ് സൈന്യത്തിൽ ചേൎത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മിക്ക പോലീസ്സുകാൎക്കും ഇദ്ദേഹത്തിനെ ഭയവും ഇദ്ദേഹത്തിനോടു വിരോധവും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ഒരു ഇൻസ്പെക്ടൎക്കു വേണ്ടതായ ഒത്താശകൾ ഇല്ലാതെ കേസ്സുകൾ തുമ്പുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്ന് കുഴക്കമേ ഉണ്ടാകാറുള്ളു. ഒത്താശകൾ എത്രതന്നെ കുറഞ്ഞാലും മുഷ്ടിപ്രയോഗത്തിന്ന് ഇദ്ദേഹം പരമവിരോധിയാണ്. ജലാവൎത്തത്തിൽപെട്ട മത്സ്യത്തിനെപ്പോലെയാണ് ഇദ്ദേഹം പോലീസ് ഡിപ്പാൎട്ടുമെൻറിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിവരുന്നതു് എങ്കിലും ബുദ്ധിശക്തി ഉപയോഗിക്കേണ്ടതായ കേസ്സുകളുണ്ടായാൽ തുമ്പുണ്ടാക്കാനുള്ള ഉന്മേഷംകൊണ്ട് ആത്മനാശത്തെ അനാദരിച്ചാണ് ഇദ്ദേഹം യത്നിക്കാറുള്ളതു്. വിശേഷിച്ച് മണിരാമനും ഇദ്ദേഹവും ചെറുപ്പംമുതല്ക്കേ വളരെ സ്നേഹമായതുകൊണ്ട് ഉദയമാൎത്താണ്ഡൻെറ മരണവൃത്താന്തത്തെപ്പററി ഇദ്ദേഹത്തിന്നു കമ്പികിട്ടിയപ്പോൾ വളരെ വ്യസനവും പ്രതികാരകോപവും ഉണ്ടായി. കമ്പികിട്ടിയ തൽക്ഷണം പുറപ്പെട്ട് തീവണ്ടിആപ്പീസ്സിലെത്തി. ശീട്ടുവാങ്ങി തലയുംതാഴ്ത്തി രണ്ടുചാൽ നടക്കുമ്പോഴേക്ക വണ്ടിയും വന്നു. ഒന്നാൽ അടച്ചിരിക്കുന്നതു കണ്ട് ഒഴിവുള്ളതാണെന്നു വിചാരിച്ച് ഒരു മുറിയിൽ കയറിയപ്പോൾ അതിന്നുള്ളിൽ മണിരാമൻ തലയും താഴ്ത്തി ഇരിക്കുന്നു.

ഇൻസ്പെക്ടർ— അങ്ങയോടൊപ്പം എനിക്കും വ്യസനമുള്ളതുകൊണ്ട് എനിക്കു ഇതിൽ തന്നെ കയറാം.

മണിരാമൻ— ഹാ! സഭാപതി പിള്ളയോ.? സമ്പത്തിങ്കലും ആപത്തിങ്കലും യഥാൎത്ഥത്തിൽ സ്നേഹമുള്ളവർ ഇങ്ങിനെ കണ്ടെത്തൂ. ൟ കേസ്സ നിങ്ങൾ തന്നെ അന്വേഷിക്കണം. എൻെറ മകളുടെ മാംഗല്യവും എൻെറ പ്രധാനമായ ഒരംഗവും പോയിട്ടുള്ളതാണീക്കാൎയ്യം.

ഇൻസ്പെക്ടർ— അതെന്നോടു പറയണോ?

ൟ സംവാദത്തിന്നുശേഷം അരമനയിൽ എത്തുന്നതു വരെ രണ്ടു പേരും അങ്ങുമിങ്ങും ഒന്നും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. അരമനയുടെ മുകളിൽ കയറിച്ചെന്ന ഉടനെ ശവത്തിൻെറ മുറിയേയും എഴുതി

എടുത്തിട്ടുള്ളേടത്തോളം വാതസ്സാഴികളെയും ഇൻസ്പെക്ടരും മണി
രാമനും നോക്കി.

ഇൻസ്പെക്ടർ— (ഹേഡിനോട്) തകാമണിയെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ലേ?

ഹേഡ്— ഉവ്വ. ശവത്തിനെ ആസ്പത്രിക്കയക്കാൻ സമയം അതി
ക്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് അതു കഴിഞ്ഞിട്ടാവാമെന്നു വിചാരിച്ച്
തല്ക്കാലം നിൎത്തി വെച്ചതാണ.

ഇൻസ്പെക്ടർ— എന്നാൽ അതു വേഗം ചെയ്യൂ. അപ്പോഴെക്ക്
ഞാൻ തന്നെ നേരിട്ട് ഇവരോട ചോദിച്ച് കഥ മുഴുവൻ മന
സ്സിലാക്കാം.

എന്നു പറഞ്ഞ് ഇൻസ്പെക്ടർ ജഗന്മോഹിനിയെ വിളിച്ച് ഉ
ണ്ടായതെല്ലാം ഒരിക്കൽ കൂടി പറയേണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. ഉ
ദയമാൎത്താണ്ഡൻ ചിരിച്ച മുഴക്കം കേട്ട് ജഗന്മോഹിനി അറയി
ലേക്ക വന്നപ്പോൾ ക്ഷുരകൻ മാറിനിന്ന മാതിരി ജഗന്മോഹിനി
യെക്കൊണ്ട് അഭിനയിപ്പിച്ചു മനസ്സിലാക്കി. അപ്പോൾ നിന്ന മാ
തിരി ക്ഷുരകനോടും നില്ക്കാൻ പറഞ്ഞു. ക്ഷുരകൻ നിന്ന കാ
ണിച്ചതിൽ താടിയിൽ കയ്യ കൊടുത്തത് കാണിച്ചില്ല. അങ്ങി
നെ നിന്നുവൊ എന്ന ചോദിച്ചപ്പോൾ അതിന്റെ ഓൎമ്മയില്ലെ
ന്നു പറഞ്ഞു. ഇതിനെല്ലാം നോട്ടു കുറിച്ച് ചുമരിൽ വെടിയുടെ
വല്ല അടയാളവും ഉണ്ടൊ എന്നു നോക്കി. ഒന്നും കാണായ്കയാ
ൽ അദ്ദേഹം താഴത്തിറങ്ങി കെട്ടിടം മുതൽ കിഴക്കെ മതിൽവരെ
പലേടത്തും കുനിഞ്ഞു പരിശോധിച്ചു നോക്കി ചില തോൽ കഷ
ണങ്ങളും കടലാസ് കഷണങ്ങളും പെറുക്കി എടുത്ത വായിച്ചു
നോക്കി. മുകളിലോട്ട് മണിരാമനെ നോക്കി വലിയ എരുപട
ക്കമാണെന്നു പറഞ്ഞു. ഇൻസ്പെക്ടർ ആ വഴിക്കെ മതിൽ ചാടി
കടന്ന് അരമനയുടെ കിഴക്കെ വളപ്പിൽ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെ ചുവ
ട്ടിൽ കുനിഞ്ഞു നോക്കുന്നതും ചില കാലടികളുടെ അളവും മറ്റും എ
ടുക്കുന്നതും ആ അടികളെ മരത്തിന്റെ തുപ്പോടിച്ചു മൂടിവെക്കുന്ന
തും കണ്ടു. അതിന്ന ശേഷം ആ വഴിക്ക തെക്കോട്ട ചെന്ന് അ
രമനയുടെ തെക്ക ഭാഗത്തുള്ള തേക്കിൻ കാട്ടിൽ കടന്നു. സന്ധ്യ
മയങ്ങിയതിനാൽ താൻ പരിശോധിച്ചതിന്റെ അറ്റത്തിയിൽ ഒ
രടയാളവും വെച്ച അരമനയിലെക്ക തന്നെ തിരിച്ചു.

ഇൻസ്പെക്ടർ ഇതിനെല്ലാം എടുത്ത സമയംകൊണ്ടു തകാമണിയുടെ വിസ്താരവും കഴിച്ചു പൊല്ലീസുകാർ കററസ്ഥലത്തിൻെറ ഒരു പ്ലാൻ തെയ്യാറാക്കി. ഇൻസ്പെക്ടർ കാട്ടിൽനിന്നു വരാൻ കാത്തുനില്ക്കുകയായിരുന്നു. ഇൻസ്പെക്ടർ കാട്ടിൽനിന്നു വന്ന ഉടനെ തകാമണിയുടെ മൊഴി വായിച്ചുനോക്കി.

കല്ലും കടലാസ്സും താൻ എറിഞ്ഞതായിരിക്കുമെന്നും, കല്ലു വഴിയിൽനിന്നു പെറുക്കിക്കൊണ്ടുവരിച്ചതായതുകൊണ്ട് വല്ലവരുടേയും എച്ചിലുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു ശങ്കിച്ചതുകൊണ്ടാണ് കടലാസ്സിൽ പൊതിഞ്ഞ് എറിഞ്ഞത് എന്നും അങ്ങിനെ എറിഞ്ഞതു കളികഴിഞ്ഞ് ഊണുകഴിയുന്നതിനു മുമ്പാണെന്നും, തനിക്കു സന്താനമുണ്ടായാൽ മുതൽ പൊയ്പ്പോകുമെന്നു ഭയപ്പെട്ട് ഭർത്താവിനെ തൻെറ കെട്ടിടത്തിലേക്കയക്കാതെ അഞ്ചാറുദിവസം ജഗന്മോഹിനി തടഞ്ഞുവെച്ചു എന്നും ഭോഷ്കുപറഞ്ഞ് തന്നെ സമാധാനിപ്പിക്കുവാൻ ജഗന്മോഹിനി ശ്രമിച്ചു എന്നും ഭർത്താവിൻെറ മരണം ജഗന്മോഹിനിയുടേയോ ജഗന്മോഹിനിയുടെ ബന്ധുക്കളുടേയോ വഴിക്കു് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നു താൻ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഉദയമാർത്താണ്ഡൻ കണ്ടു എന്ന് ജഗന്മോഹിനി പറയുമ്പോലെ അന്നേദിവസമോ അതിനു മുമ്പോ പിമ്പോ ആരും തൻെറ കെട്ടിടത്തിൽ വന്നിട്ടില്ലെന്നുമാണ് ജഗന്മോഹിനിയുടെ മൊഴിയുടെ സാരം.

തകാമണി എറിഞ്ഞ കടലാസ്സുകൊണ്ട് ഇൻസ്പെക്ടർ അരമനയിൽ ഒരു ഗൂഢസ്ഥലത്തു പോയി കടലാസ്സിനെ ചിമ്മിനിയുടെ മുകളിൽ പിടിച്ചു കുറേനേരം കാച്ചിയപ്പോൾ അതിൽ ചില അക്ഷരങ്ങൾ വെളിപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. കടലാസ്സിൻെറ മറുപുറവും അങ്ങിനെ ചെയ്തു നോക്കിയപ്പോൾ അവിടെ അക്ഷരങ്ങൾ ഒന്നും കണ്ടില്ല.

ഇതാണ് എഴുത്തിൻെറ വാചകം:—

'ഞാൻ കുററം ചെയ്തിട്ടല്ല കൂട്ടിൽ കിടക്കുന്നത്; കിളി എന്തു ചെയ്തിട്ടാണ് നാം അതിനെ കൂട്ടിലിടുന്നത്? ഒരു സമയം പൂച്ച പിടിക്കും, അല്ലെങ്കിൽ പറന്നുപോകും. എൻെറ അച്ഛനെ അറിയിച്ച് എന്നെ ഇവിടുന്നു കൊണ്ടുപോകാൻ ആരുമില്ലല്ലോ. ദൈവംതന്നെ സഹായം'.

തകാമണീയോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ അന്യായമായി തടവിൽ കിടക്കുന്ന സങ്കടംകൊണ്ടു ചെറുനാരങ്ങനീരിൽ പേന മുക്കി ഇങ്ങിനെ വെറുതെ എഴുതിയതാണെന്നും ഇൻസ്പെക്ടർ വായിച്ചപോലെ ആരെങ്കിലും ഇതു വായിപ്പാൻ കഴിഞ്ഞുവെങ്കിൽ തന്റെ മനസ്സിലെ സങ്കടം അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടേ എന്നും തനിക്കു എന്തോ കള്ളവേലയുണ്ടെന്നു വിചാരിച്ച് അതിനെ കണ്ടു പിടിപ്പാൻ കാത്തുനിൽക്കുന്നവൎക്ക് ഒന്നും കിട്ടിയില്ലെന്നു വരേണ്ടാ എന്നും ഇത് എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി കുറുക്കന് ആമയെ കിട്ടിയപോലെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടേ എന്നും മറ്റും വിചാരിച്ചു പ്രയോഗിച്ചതാണെന്നു പറഞ്ഞു.

ഇതു കേട്ടപ്പോൾ തകാമണിയെ സംബന്ധിച്ച് മററുള്ളവരുടെ മൊഴികൊണ്ട് സഭാപതിപിള്ളക്കുണ്ടായ സംശയം എല്ലാം തീൎന്നു. തന്റെ സ്നേഹിതന്റെ മകളെപ്പിടിച്ചു ബന്ധനാവസ്ഥയിൽ വെക്കേണ്ട സങ്കടമായ മുറ ഇനിമേൽ ഇല്ലെന്നു വിചാരിച്ചു സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇതിന്നുശേഷം ഉദയമാൎത്താണ്ഡന്റെ തകിടും കൂടും പോയതിനെപ്പററി അന്വേഷണം തുടങ്ങി. അതിന്റെ ഉള്ളിൽ എന്താണെന്ന് ആൎക്കും നിശ്ചയമില്ല. മരിക്കുന്നതിന്നു രണ്ടുദിവസം മുമ്പെ ജഗന്മോഹിനിക്കു താൻ മരിക്കുമ്പോൾ കാൎയ്യപ്പെടുത്തിയാൽ ഒരുപദേശം കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും അതിന്നു സാധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ആ തകിടും കൂടും കൈവശപ്പെടുത്തി അതിനെ കേടുവരുത്താതെ ഒരു തലക്കൽ പൊളിച്ച് അതിന്റെ ഉള്ളിലുള്ളതു ഗൂഢമായി മനസ്സിലാക്കേണമെന്നും ജഗന്മോഹിനി മരിക്കാറാകുമ്പോൾ ഇഷ്ടമുള്ളവൎക്ക് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതല്ലാതെ അതിന്നുമുമ്പിൽ പറഞ്ഞുകൊടുക്കില്ലെന്നു സത്യം ചെയ്യിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും ജഗന്മോഹിനി പറഞ്ഞു.

ഇതെല്ലാം കേട്ടപ്പോൾ ഇൻസ്പെക്ടരുടെ മുഖത്ത് ഗൌരവം കൂടി മൌനം മുഴുത്തു. ഇതിനെ മോഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളവർ കഷ്ടിച്ച് ഒരിഞ്ചു നീളവും ഒരു കടലാസുപെൻസിലിന്റെ വണ്ണവുമുള്ള ആ സാധനത്തിന്റെ സ്വൎണ്ണത്തിനെ മോഹിച്ചിട്ടല്ലെന്നു പ്രത്യക്ഷമായി കാണുന്നതുകൊണ്ട് ആ തകിടും കൂടും ഉദയമാൎത്താണ്ഡന്റെ മരണവുമായി സംബന്ധമുണ്ടാകും എന്ന് ഇൻസ്പെക്ടൎക്ക് തോന്നി. ഇൻ

സ്പെക്ടർ കുറേ നേരം ആലോചിച്ച പിന്നിൽ കയ്യും കെട്ടി തെക്കുവടക്കു നടന്നതിന്നുശേഷം ഇങ്ങിനെ ചോദിച്ചു:—

ഇൻസ്പെക്ടർ— അതെന്താണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ നിങ്ങൾ വിചാരിച്ചിട്ട് കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലേ.

ജഗന്മോഹിനി— നിർബ്ബന്ധിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ 'പെൺകളോടുള്ളടമൈ ശൊല്ലാതെ' എന്നാണ പഴമൊഴി എന്നുമാത്രം മറുവടി പറഞ്ഞു

ഇൻസ്പെക്ടർ— എത്രകാലമായി ഈ തകിടും കൂടും ഉണ്ടായിട്ട്?

ജഗന്മോഹിനി— പത്തിരുപത്തു കൊല്ലമായി എന്നു തോന്നുന്നു. ഈ കെട്ടിടം പണി ചെയ്തു കഴിഞ്ഞ് രണ്ടുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞതിന്നു ശേഷമാണ്.

ഇൻസ്പെക്ടർ— അതിന്റെ ഉള്ളിലുള്ളത് എന്താണെന്നറിവാൻ നിങ്ങൾക്ക് ആദ്യം ആഗ്രഹം തോന്നിയത് എപ്പോഴാണ്?

ജഗന്മോഹിനി— അതിനിപ്പൊ ഓർമ്മയില്ല.

ഇൻസ്പെക്ടർ— എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നിങ്ങളും ഭൃത്യന്മാരും സ്റ്റേഷനിലേക്കു പോകുവിൻ! നിങ്ങൾക്കു വേണ്ട സൌകര്യങ്ങളെല്ലാം എളുപ്പത്തിൽതന്നെ ഞാൻ ശട്ടംകെട്ടാം. നാളെ കാലത്തു കാണാം.

ഇങ്ങിനെ തൽക്കാലവേവ്വാടുപറഞ്ഞു ഹേഡിന്റെ മുഖത്തുനോക്കി സ്റ്റേഷനിലേക്കു മിഴിയെറിഞ്ഞു. ഇവരെ എല്ലാം പിടിച്ചയച്ചതിന്നു ശേഷം ഇനിമേൽ എന്താണു ചെയ്യേണ്ടത് എന്ന് ഇൻസ്പെക്ടർ മണിരാമനായി ആലോചിച്ചു.

മണിരാമൻ— ഇന്നു രാത്രി ഞാനും എന്റെ മകളും നിങ്ങടെ ബന്തോവസ്സിലും ഇരുന്നുകളയാം. സകലവേലക്കാരെയും നിങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി ഞങ്ങൾക്കു ഭക്ഷണവും മറ്റും ന്യായപ്രകാരം നിങ്ങൾ തരണം. അതാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല, എന്നാൽ നിങ്ങളെ ക്ഷണിക്കുന്നില്ല. എന്നു പറഞ്ഞു മണിരാമൻ ഇൻസ്പെക്ടരുടെ കൈ പിടിച്ചു.

ഉദയമാർത്താണ്ഡന്റെ അരമനയിൽ മണിരാമനും തകാമണിയും രണ്ടു ദാസിമാരും മാത്രം ശേഷിച്ചു. കാലത്തു കമ്പി കിട്ടി വീട്ടിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു മുതൽക്കു രാത്രി 9 മണിക്കു പിരിയു

ന്നതുവരെ ഇൻസ്പെക്ടരുടെ ബുദ്ധിക്കും ശരീരത്തിന്നും അദ്ധ്വാനമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. എങ്കിലും തന്റെ ആലോചനകളും ഊഹങ്ങളും തെറ്റുവരാതെ ഏതാണ്ടും ചിലതൊക്കെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ സംഗതി വന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സിന്നുണ്ടായ ഉന്മേഷം ശരീരത്തിന്റെ തളർച്ചയെ അറിയിച്ചില്ല. ഉണ്ടുറങ്ങുന്നതിലേക്കാൾ സൂര്യപ്രകാശത്തിൽ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി ഇദ്ദേഹം തന്റെ ഒരു ബന്ധുവിന്റെ വീട്ടിലേയ്ക്കു രാത്രി തങ്ങാൻ പോയി.

(തുടരും)

കാരാട്ടെ അച്ചുതമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.

താതോപദേശം.

(ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നു)

---

1. ഉള്ളത്തിലേറുന്നവിചാരമെല്ലാം
കൊള്ളിക്കൊലാനീതവഭാഷണത്തിൽ;
കൊള്ളാത്തചിന്തയ്ക്കനുകൂലനായി-
ത്തുള്ളാൻതുനിഞ്ഞീടരുതൊന്നുകൊണ്ടും.

2. സ്നേഹിച്ചുവാണീടുകസർവ്വരേയും
സ്നേഹത്തിൽനീചത്വമുദിച്ചിടൊല്ലാ;
സ്നേഹാതിരേകത്തിനുപാത്രമാകും
ദേഹംപരീക്ഷാതതിയാൽഗ്രഹിക്കു.

3. പരീക്ഷണംചെയ്തുവരിച്ചസഖ്യം
ധരിക്കുഗാഢംദൃഢമായ്മനസ്സിൽ;
ഓരോന്നുവന്നീടിലവർക്കുപെരുംസൽ-
കാരങ്ങൾചെയ്തിട്ടുപതങ്ങിടൊല്ലാ.

4. കടങ്ങളോലാശണ്ഠയിലൊന്നിലും നീ
കടുങ്ങിയാൽപിന്നെമടങ്ങിടൊല്ലാ;
ശ്രവിക്കുനിർദ്ദോഷജനോക്തിയേയും
വചിക്കുപാരംമിതമായിമാത്രം.

5. ഓരോജനം ശാസനയായി നിന്നോ-
ടോതുന്നതൊന്നും നിരസിച്ചിടൊല്ലാ;
എന്നാൽ സ്വകൃത്യങ്ങളശേഷവും നീ
നന്നായ് വിചാരിച്ചു നടത്തിടേണം.

6. ഉടുപ്പിലാഡംബരമേറിടൊല്ലാ;
വെടിപ്പിനും കേടുവരുത്തിടൊല്ലാ;
ഉടുപ്പുകൊണ്ടാണൊരുവന്റെ തത്ത്വം
പലപ്പൊഴും ലോകർ ഗണിപ്പതോർക്ക.

7. കടം ഗ്രഹിച്ചീടരുതത്രയല്ലാ,
കടം കൊടുത്തീടുകയും നിഷിദ്ധം;
കടം ഗ്രഹിച്ചീടിൽ നിജശ്രമത്തിൽ
സ്ഫുടം ഭവിക്കുന്നിതു മന്ദഭാവം.

8. കടം കൊടുത്തുള്ള ധനത്തിനാകാം
പലപ്പൊഴും ഹാനികളത്രയല്ലാ,
കടത്തിനാലേ സഖിത്വം നശിക്കും;
കടം മഹാദുർഘടമേവനൂനം.

9. ഇതോർക്ക സർവോപരി സാരതത്ത്വം നീ-
യിരിക്കയാത്മാവിനു സത്യവാനായ്;
എന്നാലൊരാൾക്കും ഭുവി ദോഷിയാകാ-
തെന്നും സുഖം പൂണ്ടു നിനക്കു വാഴാം.

കെ. സി. കേശവപ്പിള്ള.

ഔഷധിനിഘണ്ടു.

ഒരു ഉത്തമ ഭാഷയുടെ പരിഷ്കൃത ലക്ഷണം ആ ഭാഷയിൽ വേണ്ടുന്നത്ര വാക്കുകൾക്ക് തികഞ്ഞ നിഘണ്ടു ഉണ്ടാവുകയാണ്. മലയാളഭാഷക്ക് ഈ നിലയിലെത്തുവാൻ കാലമായിട്ടില്ലെന്നാണ് അതിന്റെ ആയുർദ്ദായം ഗണിക്കുമ്പോൾ കാണുന്നത്. അങ്ങിനെയല്ലെങ്കിൽ ഭാഷാഭിമാനികളായ പല പണ്ഡിതന്മാരുമുള്ള ഇക്കാലത്തും ഒരു നല്ല നിഘണ്ടു ഉണ്ടാവാതിരിപ്പാനിടയില്ലല്ലൊ എന്നും മറ്റും വിചാരിച്ച് ഈ അതിമോഹത്തിൽനിന്നു മനസ്സ പിൻവലിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഞങ്ങൾക്ക് അഭിപ്രായത്തിനൊത്തു കിട്ടിട്ടുള്ള 'ഔഷധനിഘണ്ടു' വീണ്ടും അച്ചടിക്കാൻ വിട്ടിടുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. സ്ഥിരോത്സാഹിയായ തയ്യിൽ കുമാരൻ കൃഷ്ണൻ അവർകൾ എട്ടുപത്തു കൊല്ലം ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി പ്രയത്നം ചെയ്തു നിഷ്കർഷിച്ചു നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഈ പുസ്തകം കൊല്ലവർഷം പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പുറത്തു വന്നിട്ടുള്ള ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ അത്യുത്തമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്നതാണെന്നുള്ളതിന്നു തർക്കമില്ല.

ഔഷധങ്ങൾക്കുള്ള സംസ്കൃതനാമങ്ങൾക്ക് മലയാളഭാഷയിൽ എന്നല്ല പല ഭാഷകളിലും ഉള്ള നാമങ്ങളും അവയുടെ രസവീര്യവിപാകങ്ങളും, വേര്, കിഴങ്ങ്, തൊലി, കാതൽ, ഇല, പൂ, കായ എന്നീ സാധനങ്ങളിൽ ഏതേതാണുപയോഗപ്പെടുന്നതെന്നും വേറെ പല പ്രയോഗഭേദങ്ങളും ഈ നിഘണ്ടുകൊണ്ട് എളുപ്പത്തിൽ അറിയാറാക്കി തീർന്നിട്ടുണ്ട്. ഈ പുസ്തകം പ്രത്യേകിച്ചു വൈദ്യന്മാർക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുന്നതാണെങ്കിലും വൈദ്യനിലയിലല്ലാതെ ഒരു കവിയുടെ നിലയിൽ നോക്കുമ്പോഴും പലവിധത്തിലും ഉപകരിക്കുന്നതാണെന്നു ഞങ്ങൾക്ക് അനുഭവം വന്നിട്ടുണ്ട്. പദാർത്ഥപരിചയമോ, ഭാഷാപരിചയമോ, ലോകവ്യുത്പത്തിയൊ ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കെല്ലാം ഈ നിഘണ്ടുവിന്റെ സഹായം ഒട്ടും ചില്ലറയല്ല.

ഔഷധികളുടെ ദേശഭാഷാഭേദത്തിലും ഗ്രന്ഥകൎത്താവു പ്രത്യേക ദൃഷ്ടിവെച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വൈദ്യന്മാരുടെ പ്രത്യേക സങ്കേതനാമങ്ങളായ 'പാതാളഗരുഡൻ' 'ആകാശഗരുഡൻ' ഈ പേരുകൾ ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. സംസ്കൃതഭാഷയിലുള്ള വേറെ ചില സാങ്കേതനാമങ്ങൾക്കും ഇതിൽ പ്രവേശം അനുവദിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. അങ്ങനെ പലതരം പേരുകൾ ഈ നിഘണ്ടു വായിച്ചു നോക്കിയപ്പോൾ ഞങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. പക്ഷെ അധികതാമസം കൂടാതെ ഇതിന്നു രണ്ടാംപതിപ്പുണ്ടാവാനിടയുള്ളതുകൊണ്ട് ഈ ലഘുവായ ന്യൂനത അപ്പോൾ തീൎക്കാവുന്നതുമാണ്.

ഭാഷാഭിമാനികൾ ഇനിയെങ്കിലും വൈദ്യർ അവർകളെ പിന്തുടൎന്നു ജലജന്തുനിഘണ്ടു, സ്ഥലജന്തുനിഘണ്ടു, വനജന്തുനിഘണ്ടു, സാങ്കേതികനിഘണ്ടു, ഭൂമിനിഘണ്ടു, അന്തരിക്ഷനിഘണ്ടു, ആകാശനിഘണ്ടു എന്നു തുടങ്ങി തരം തിരിച്ചോരോന്നുണ്ടാക്കുന്നതായാൽ എല്ലാം കൂടി കൂട്ടിച്ചേൎക്കുമ്പോൾ മലയാളഭാഷയിൽ ഒരു സൎവ്വനാമനിഘണ്ടു ഉണ്ടാവാനിടവരികയും അന്നു നമ്മുടെ മാതൃഭാഷക്ക് ഉത്തമഭാഷയുടെ പരിപൂൎണ്ണലക്ഷണം പൂൎത്തിയാകുകയും ചെയ്യും. തയ്യിൽകുമാരൻ വൈദ്യർ അവർകളുടെ ഉദ്യമം ഭാഷാഭിമാനികൾ അഭിനന്ദിക്കുന്നതും വിദ്യാൎത്ഥികൾ കൊണ്ടാടുന്നതും വിദ്വാന്മാർ അംഗീകരിക്കുന്നതുമാണെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പൂൎണ്ണമായ വിശ്വാസം.

പലവക

യോഗവാസിഷ്ഠം

മലയാള പുസ്തകങ്ങളിൽ ചിലതു വായിക്കുമ്പോൾ അരുചി പിടിച്ചുപേക്ഷിക്കുന്നവർ പലരുമുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും വായിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കിട്ടുന്ന ആശ്വാസം പത്രാധിപന്മാരെപ്പോലെ മറ്റാരും അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടാവാനിടയില്ല. പത്രാധിപന്മാർ ക്ഷമ പരിശീലിക്കുവാനുള്ള ഈ പ്രത്യേക ഭാഗ്യം വല്ല വിധത്തിലും ഉണ്ടാക്കിയാൽ പിന്നെ ഞങ്ങൾ പരസ്യം നോക്കുക പതിവില്ല

കേവലം വിനോദകരമായിട്ടും വിനോദിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അറിവു നൽകുന്നതായിട്ടും രസിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അറിവു കത്തിപ്പിക്കുന്നതായിട്ടും ഉള്ള നാനാതരം പുസ്തകങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതായതിലുള്ള ഒരു ഉത്തമപുസ്തകമാണ് 'വാസിഷ്ഠം' എന്നു മലയാളികളിൽ പലക്കും അറിയുവാൻ വരവൂർ ശാമുമേനോൻ അവർകൾ ഇടയാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കവിയുടെ ജ്ഞാനവാസിഷ്ഠതർജ്ജമയെ പററി 1078- മേടത്തിലെ 9-ാംലക്കം രഞ്ജിനിയിൽ ഞങ്ങൾ വിസ്തരിച്ചഭിപ്രായം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ 'ജ്ഞാനവാസിഷ്ഠം' തന്നെയാണ് 'യോഗവാസിഷ്ഠം' എന്ന നാമാന്തരത്തോടുകൂടി ദാമോദരൻ കത്തനാർ അവർകൾ ഭാഷാന്തരപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു പുസ്തകത്തിലെ പ്രമേയങ്ങളെപ്പററി വിസ്തരിക്കേണ്ടാവശ്യമില്ല. ഭാഷാകവിതാരീതിയെക്കുറിച്ചു പലപ്പോഴും ഞങ്ങൾ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിനു വിരുദ്ധങ്ങളായ പ്രയോഗങ്ങൾ പ്രകൃതപുസ്തകത്തിൽ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. ദേശകാലഭേദേന ജനങ്ങളുടെ രുചിഭേദം, കവിയുടെ രചനാരീതിഭേദം ഇവയെല്ലാം കൂട്ടിനോക്കിയാൽ ഈ വലിയ ശ്രേഷ്ഠപുസ്തകത്തിൽ ദോഷഭാഗം അധികം ഇല്ലെന്നുതന്നെയാണ് പറയേണ്ടത്. എന്നാൽ ശാമുമേനോന്റെ ജ്ഞാനവാസിഷ്ഠത്തിന്റെ പുറപ്പാടോടുകൂടി മലയാളഭാഷക്ക് ഈ പ്രകൃതത്തിൽ വേണ്ടതായ ജ്ഞാനസാധനം സിദ്ധമായിട്ടുള്ള സ്ഥിതിക്ക് അതിലൊട്ടും മെച്ചം നേടാത്തതായ ഈ കവിയുടെ പ്രയത്നംകൊണ്ടു മലയാളഭാഷക്കു വിശേഷവിധിയായി യാതൊരു സമ്പാദ്യവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. പ്രധാനന്മാരായ രണ്ടു ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഒരേ വിഷയത്തിൽ ചെയ്തുവന്നിരുന്ന പ്രയത്നങ്ങൾ പരസ്പരം അറിയായ്കയാൽ ഈ പുസ്തകം പുറപ്പെടുവാൻ കാരണമായിട്ടുള്ളതല്ലെങ്കിൽ ദാമോദരൻ കത്തനാർ അവർകൾ ഇതിനു പ്രയത്നംചെയ്തകാലംകൊണ്ടു മറെറാരുത്തമഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവാകാതിരുന്നത് 'ബാഹുല്യശംഖൈവ്യഫലം' എന്നു പറയുന്ന കൂട്ടത്തിലായിപ്പോയി

* * *

അഭിപ്രായത്തിനയച്ചുകിട്ടീട്ടുള്ള ബാക്കി പുസ്തകങ്ങളുടെ പേരുവിവരവും അഭിപ്രായവും വഴിയെ.

ഇത്ര ദുഷിപ്പെട്ട ഒരു രോഗം [illegible] മാത്രമല്ല [illegible] കൂടി ഉണ്ടാകുന്ന ഒന്നാണ് [illegible] [illegible] എന്നിവയും [illegible] ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും [illegible] ആകുന്നു. കുപ്പി 1-ക്കു വില 2ക. വി. പി. ചാൎജ്ജ 5ണ. പുറമെ.

30. മകരധ്വജം.

ഇതിന്ന സമമായ ഒരു യോഗം ഔഷധവൎഗ്ഗത്തിൽ വേറെ ഇല്ല. മകരധ്വജ ഔഷധത്തിന്റെ ഉപയോഗത്താൽ തീരെയൊ അല്പമായൊ നിവൃത്തികിട്ടാത്ത രോഗങ്ങളില്ല. ഏതു കാരണത്താലും ഉണ്ടാകുന്ന ബലക്ഷയങ്ങളിൽ ഇത് ഏറ്റവും തൃപ്തികരങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ദീൎഘജ്വരം വിഷജ്വരം മുതലായ എല്ലാതരം ജ്വരങ്ങൾ [illegible] സ്രാവം പ്രമേഹം പ്രസവാനന്തരമുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ ജലദോഷം കഫ ഏതുതരം മഹാമാരി ബാധകൾ [illegible] വിഷൂചിക വയറ്കഴപ്പ് [illegible] മന്ദത ബലക്ഷയം തലചുററൽ എന്നിവയെ ശമനപ്പെടുത്തുന്നതിന്ന ഉത്തമമാകുന്നു. തോല 1-ക്കു വില 24ക. [illegible] ഉപയോഗിക്കേണ്ടതിന്ന 1ക. വി. പി. ചാൎജ്ജ 5 ണ പുറമെ.

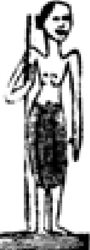
31. വസന്ത കുസുമാകരം.

പ്രമേഹങ്ങൾ ദൌൎബ്ബല്യം അതിസാരം [illegible] [illegible] ക്ഷീണം മോഹാലസ്യം സ്രാവം [illegible] മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കു ഇതു ഫലിതമായ ഒരു ഔഷധമാകുന്നു. [illegible] വില 5ക. വി. പി. ചാൎജ്ജ 5 ണ. പുറമെ.

28. രക്തശുദ്ധി.

മനുഷ്യജീവന്റെ പ്രധാനകാരണം രക്തമാകുന്നു എന്ന ഏവൎക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. രക്തത്തിന്ന ശുദ്ധിയില്ലെങ്കിൽ വായിപ്പുണ്ണ് [illegible] ശരീരമാസകലം [illegible] ചൎമ്മത്തിൽ നിറഭേദം [illegible] അഗ്നിമാന്ദ്യം [illegible] ഉത്സാഹമില്ലായ്മയും [illegible] ബലക്ഷയം [illegible] മന്ദത [illegible] ചൊറിച്ചൽ എന്നിവയും [illegible] മററുള്ള ചൎമ്മവ്യാധികളും രക്തദുഷ്യംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. രക്തത്തിൽ അകപ്പെട്ട വിഷത്തെ നീക്കം ചെയ്യുവാൻ രക്തശുദ്ധി എന്നപേരായ ഞങ്ങളുടെ ഔഷധം ഉത്തമമാകുന്നു. ഇതു രക്തത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും രക്തദുഷ്യത്താലുണ്ടാകുന്ന സൎവ്വവ്യാധികളേയും സുഖപ്പെടുത്തുന്നതും ശരീരത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തി ബലപ്പെടുത്തുന്നതും [illegible] ഉണ്ടാക്കുന്നതും നിറത്തെ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതും ആകുന്നു. 20 ദിവസത്തേക്കു വേണ്ടുന്ന കുപ്പി 1-ന്ന വില 2ക. ഒന്നോ രണ്ടോ കുപ്പികൾക്ക വി. പി. ചാൎജ്ജ 5 ണ. പുറമെ.

പി. സുബ്ബരായർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്, [illegible] ആർക്കോട്ട് ജില്ല.

1. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികരി

ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത ലക്ഷണമില്ലായ്മ വിശപ്പില്ലായ്മ, നെഞ്ചം, കൈ, കാൽ, മുതലായവയുടെ നീറൽ, നീർക്കെട്ട്, മധുമേഹം, കല്ലടപ്പ് (മൂത്രഘാതം) മുതലായ പലവിധ വസ്തിരോഗങ്ങളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

കുപ്പി ഒന്നക്കു വില രൂപ 2. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ 7 വേറെ

2. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിതാമേഹം ഇടപ്പുവലി, മൂത്രാധിക്യമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മൂത്രം ചുടുകൽ, രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവർത്തിപ്പിക്കും. ഋതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനേയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പി 1-ക്കു വില രൂപ 1 മൂന്നു കുപ്പികൾവരേയുള്ള ബങ്കിക്കു തപാൽ ചിലവു 5ണ

3. സർവ്വവേദനാസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കടച്ചിനോവുക, വിക്കം ഉളുക്കുവാതം നെഞ്ചുനോവു തലവേദന ഒരു ഭാഗത്തുണ്ടാകുന്ന ശൂല ഇടപ്പുവേദന പാർശ്വവായു മേഹവായു തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികളും ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഒന്നക്കു വില രൂപ 1 തപാൽ ചിലവു അണ 5

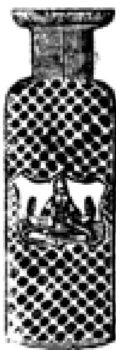
4. മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, പുഴുക്കടി ചൊറിതണം നവുണാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൌഷധം പൊതുഗ്രന്ഥങ്ങളും പലതും മാറും. തേമൽ മേറകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും വില കുപ്പി ഒന്നിനു 4-ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പി വരെ 5 ണ വേറെ

5. ലക്ഷ്മീകരകസ്തൂരി ഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സഹജം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിചാരിയ സാധനം. ഒന്നുവേണ്ട വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട ജില്ല.

തനിച്ചോ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. അനുപാനത്തോടുകൂടി ഈ ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ എളുപ്പം ദഹനവും ജീൎണ്ണിപ്പിക്കും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കർപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടുണ്ട്. ചുമ കാസശ്വാസം ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങളും വയസ്സിന്റെ ഏറ്റക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ 4 വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചാററിൽ കൊടുത്താൽ മതി. 200 ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി 1-ക്ക വില ണ 4. 1 മുതൽ 12 വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി 1-ക്ക തപാൽകൂലി 4 ണ.

6. ദന്തചൂൎണ്ണം.

സുഗന്ധവാസനയുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിന്നു 3-ണ. തപാൽ ചിലവു 6 കുപ്പിവരെ 5 ണ വേറെ

7. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിർപ്പനി മുറപ്പനി വാതപ്പനി പിത്തജ്വരം കഫജ്വരം അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിന്നു 1 ക. തപാൽ ചിലവു 7 ണ വേറെ

8. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകുന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പുരട്ടിയാൽ തലമുടി മിനുമിനുത്തു ഇടതൂൎന്നു പുഷ്ടിയായും ദീൎഘമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിന്നു കുളൎമ്മയുണ്ടാക്കും. സകല കൺരോഗങ്ങളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിന്നു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിന്നു 8 ണ തപാൽചിലവു 5 ണ വേറെ.

9. രോമസംഹാരി

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാകുന്നുവോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പുരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാററും. വില കുപ്പി ഒന്നിന്നു 4 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ

10. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ദഹനമില്ലായ്മ പുളിച്ചുതികട്ടൽ നെഞ്ചുകരിക്കൽ ദുൎഗ്ഗന്ധം വായുക്ഷോഭം വായനാററം അജീൎണ്ണം വയറുവീൎപ്പുകയറുക നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തരോഗങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നുക്ക അണ 3 തപാൽകൂലി 5 ണ വരെ

പി, സുബ്ബറായി പാകിപ്പേട്ട, തെക്കെ കൎണ്ണാട്ട ജില്ല.

11. കണ്ണബിന്ദു.

[illegible] കണ്ണുകളെ [illegible] ഭേദപ്പെടുത്തും. [illegible] വില കുപ്പി 1-ക്ക 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്ന കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ

12. സുഖശോധനഗുളികകൾ.

മലശോധനപ്പെടുത്തും. അജീർണ്ണം പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ വായുകോപം [illegible] മുതലായ [illegible] രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിന്ന 6 ണ തപാൽ ചിലവു 1 മുതൽ 4 വരെ ഡപ്പികൾക്ക 5 ണ വേറെ

13. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ണുനോവു, കൺകുരു [illegible] പൂവു [illegible] ഉണ്ടാകുന്നതുമായ രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നിന്ന 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്ന കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ

14. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണതയാലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലനത്തെ നിൎത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നിന്ന 8 ണ തപാൽ ചിലവു 6 വരെ ഡപ്പികൾക്ക 5 ണ വേറെ

15. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്ന വരുത്തീട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസ്സിൽ ഉണ്ട്. [illegible] 48 ക. വില. [illegible] ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽ ചിലവു പുറമെ എഴുത്തുകളും എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം

16. തേൾവിഷത്തിന്ന സിദ്ധൌഷധം.

തേൾ കടിച്ച സ്ഥലത്തു ഒരു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ ഉടനെതന്നെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുടുംബത്തിലെങ്കിലും ഇത ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി 1 ക്ക 2 ക 6 ണ. 12 കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്ക ഡസൻ 1 ക്ക 2 ക 8 ണ. [illegible] വിലയിൽ കച്ചവടക്കാൎക്ക വില [illegible]. വി പി കമ്മീഷൻ 5 ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും 12 കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ 5 ണ. സിലോൺ കി 7 ണ

പി. സുബ്ബരായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട ജില്ല.

17. വ്രണവിരോപണതൈലം.

ഇത് [illegible] എല്ലാ വിധ വ്രണങ്ങൾക്കും [illegible] ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളെയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളെയും വിശേഷിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില 7 ണ [illegible] കുപ്പിവാങ്ങ വി പി കമ്മീഷൻ 5 ണ മാത്രം

18. കണ്ഠശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ഠം തെളിഞ്ഞു ശബ്ദം നന്നാവുന്നതിന്നു അതിവിശേഷമായ ഒരൌഷധമാകുന്നു. [illegible] സംഗീതക്കാർക്കും പ്രസംഗക്കാർക്കും [illegible] [illegible] മാറ്റുവാനും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില 3 ണ വി പി കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവാങ്ങ 6 ണ

19. സ്നാനചൂർണ്ണം.

[illegible] വിശേഷം. ഇതു [illegible] സുഗന്ധവും ഉണ്ടാകുന്നു [illegible] ഇന്ത്യയിലെങ്ങും [illegible] വില 3 ണ വി പി കമ്മീഷൻ 3 ണ

20. സന്ധിവാതഗുളിക.

[illegible] എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും [illegible] വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഒരൌഷധമാകുന്നു. [illegible] ഉപകരിക്കുന്നതാകുന്നു. വില 10 ണ വി പി കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവാങ്ങ [illegible]

21. [illegible] ഗുളിക.

[illegible] പ്ലീഹ, [illegible] ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, [illegible] മുതലായ എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും അതിവിശേഷമായ ഒരൌഷധമാകുന്നു. വില 5 ണ, വി. പി. കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവാങ്ങ 5 ണ.

പി. സുബ്ബരായർ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്, [illegible] ജില്ല.

23. ത്വഗ്രോഗപരിഹാരി.

ഈ ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, പൊരിപ്പൻ, ചുട, പുഴുക്കടി, താരണം, ഒട്ടുവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊറിച്ചിലും ഉള്ള എല്ലാ ത്വഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏററവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെ മാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി പി കമ്മീഷൻ 5 ണ

ഒന്നാംതരം ഗോരോചനം തോല 1-ക്ക വില 5 ക. രണ്ടാംതരം *കുങ്കുമകേസരം തോല 1-ക്ക വില 1 ക. ഒന്നാംതരം പച്ചക്കർപ്പൂരം, തോല 1-ക്ക വില 2 ക ഒന്നാംതരം റോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പൂ, മരിക്കൊഴുന്ത, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ്, ഹിന, മജ്മുവ അത്തർ മുതലായതുകൾ എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട. ഇവ ഒരു തോല തൂക്കത്തിന 1 ക. 8 ണ. തപാൽകൂലി പുറമെ.

				ക.	ണ.	പ.
ഒന്നാംതരം	ഗോരോചനം	തൂക്കം	1-ക്ക	5	0	0
ടി	കുങ്കുമം	ടി	1-ക്ക	1	0	0
ടി	പച്ചക്കർപ്പൂരം	ടി	1-ക്ക	1	0	0

24. ദക്ഷാമൃതം.

ഇത ഈ നാട്ടിലെ സസ്യങ്ങളിൽനിന്ന ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷമായ ഒരു പൊടിയാണ. കാപ്പിക്ക പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ടുന്ന ഒരു കഷായദ്രവ്യമാണ. ഇതിന കാപ്പിയുടെ മാതിരിയുള്ള ദോഷങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ദേഹക്ഷീണം വൃദ്ധന്മാർക്കും പ്രമേഹരോഗികൾക്കും ഇത ഒരു ദിവ്യ ഔഷധമാകുന്നു. ഇത ദഹനക്കുറവ്, പിത്തം, മനംപിരട്ടൽ, ചുമ, വായുക്ഷോഭം, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ദേഹത്തിലെ ഇളക്കത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത ഉള്ളൂട, അസ്ഥിസ്രാവം മുതലായ രോഗങ്ങളെ തീരെ ശമിപ്പിക്കുകയും ശരീരബലം വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത രോഗികൾക്കും, ശിശുക്കൾക്കും, ഗർഭിണികൾക്കും എപ്പോഴും ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണ.

തൂക്കം 1-ക്ക അണ 6 മാത്രം വി പി ചാർജ്ജ് അണ 3 പുറമെ.

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബറായി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്, [illegible] പാലക്കാട്ട ജില്ല.

മഹാഭാരതം

ലക്ഷത്തിരുപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടങ്ങിയതും യഥാർത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേല്പറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നുനാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ തനിച്ചു വൃത്തത്തിനുവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തർജ്ജമചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ൧൦൭൦ മേടം മുതല്ക്കു ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചുറുപ്പിക മാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. തിരുവീരരായൻ രാജാ, ബി. ഏ.,

കോട്ടപ്പുറം,

എന്നു കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ.

ആനന്ദാശ്രമം

ഭഗവൽഗീത

ശാംകരഭാഷ്യത്തിന്റെ മലയാളതർജ്ജമയോടും

ശങ്കരാനന്ദസരസ്വതി മുതലായവരുടെ

വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാരാംശത്തോടുംകൂടി.

പരിഭാഷകൻ

കെ. എം.

കുറച്ചു പുസ്തകം മാത്രമെ ബാക്കിയുള്ളൂ. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ഉടനെ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്.

വി. പി. ആയും അയച്ചുകൊടുക്കും.	വില	4	0	0
ടി. പുസ്തകം ഒന്നായി ബൈണ്ടചെയ്തത്		5	0	0
കർമ്മയോഗം—കെ. എം. (അടിച്ചുവരുന്നു)	ടി	0	8	0
ഭക്തിയോഗം— ടി	ടി	0	12	0
ഭഗവൽഗീത— ജി. കൃഷ്ണശാസ്ത്രികൾ	ടി	1	4	0

വി. സുന്ദരയ്യർ ആൻഡ് സൺസ്സ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

രസികരഞ്ജിനി.

വരിസംഖ്യ

തപാൽക്കൂലി കൂടാതെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
,, ആറുമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കടിശ്ശികയായാൽ			
തപാൽക്കൂലി അടക്കം ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
,, ആറുമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആറുമാസത്തിനു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര ഒന്നുക്ക്	0	6	0

വി. പി. കമ്മിഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു കാണുന്നതാകുന്നു.

തരംനോക്കുവാൻ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടും, കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയായിട്ടോ എഴുത്തിനോടൊന്നിച്ച് അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യക്കൂലി

ഒന്നാമത്തെ തവണക്ക് വരി ഒന്നുക്ക്	0	2	0

ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ മാസം നിറയുന്നതോ ഒന്നിലധികം തവണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്നതോ ആയ പരസ്യങ്ങൾക്ക് തരതമ്യം പോലെ കൂലി ചുരുക്കുന്നതാകുന്നു.

വരിക്കാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

അതാതു പ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ മറുമാസം പതിനഞ്ചാംതിയ്യതിക്കകം വരിക്കാർ മാനേജർക്കു അറിവുതരേണ്ടതാകുന്നു. അതിനുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വരിക്കാർ തന്നെ മേൽവിലാസങ്ങളിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാനേജർ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാസം മാറ്റണമെങ്കിൽ മാനേജരെ അറിവിക്കയും വേണം.

കോവിലകം } എ. ന.—അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപ്പൊതുവാൾ,
എറണാകുളം } ര. ര. മാനേജർ.

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൭൯ കന്നി
പുസ്തകം ൨ ലക്കം ൨

പ്രസന്ന പ്രൌഢസരസ
പ്രസംഗങ്ങൾനിറഞ്ഞിനി
രസജ്ഞർക്കു കൊടുക്കട്ടേ
രസം രസികരഞ്ജിനി

വരിസംഖ്യ മുൻകൂറായി ക. ൩ ൦
കടിശ്ശികയായാൽ ക. ൪ ൦

പരസ്യം

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകളും, മാനേജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപ്പൊതുവാൾ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ജിനി പത്രാധിപൎക്കും വരിപ്പണം, പരസ്യക്കൂലി, പരസ്യങ്ങൾ, കാൎയ്യസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മാനേജൎക്കും മേൽവിലാസംവെച്ച് എറണാകുളത്തു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപരുടേയും മാനേജരുടേയും മാസിക സംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്കങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയൊ ഒപ്പൊ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

എന്ന്

കോവിലകം, എറണാകുളം } രസികരഞ്ജിനി ഉടമസ്ഥൻ,
RAMA VURMA,
13th Prince of Cochin.

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചു തരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തൊന്നിച്ച് ആയതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാൎയ്യസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ജിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ജിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപൎക്ക് അയക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം ആയവ ആപ്പീസ്സിൽ കിട്ടുവാൻ താമസം വരുന്നതാണ്.

ര. ര. പ.

സംഗതിവിവരം.

വിദ്യാവിനോദിനി അച്ചുക്കൂടം

ഭാഷാപോഷിണി

൧൦൭൨.

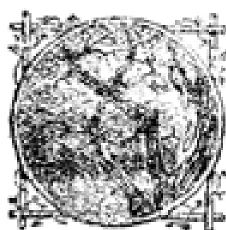
പുസ്തകം ൩ | കന്നിമാസം. | ലക്കം ൨

മംഗളം

പണ്ടൊക്കെബ്ബൗദ്ധാദിനാനാമതജലധിയൊലിച്ചിട്ടൊരാർത്ത്യതപോ
കണ്ടൊമണ്ടിക്കുഴിയിൽ മെലിഞ്ഞിഹ മറവിലായ്പ്പെട്ടുളച്ചോരുകാലം
കണ്ടാരംഭത്തുമക്ലിപ്പാൻ വിധിവശമറ്റു മലയാളത്തിൽ കല്പിച്ചുവില്ലേ
ഇണ്ടൽതീർത്തോരാല്ലിനമ്പൂതിരികളിക്കൂട്ടംഗതൊ രക്ഷാസ്ത്വയോഗി.

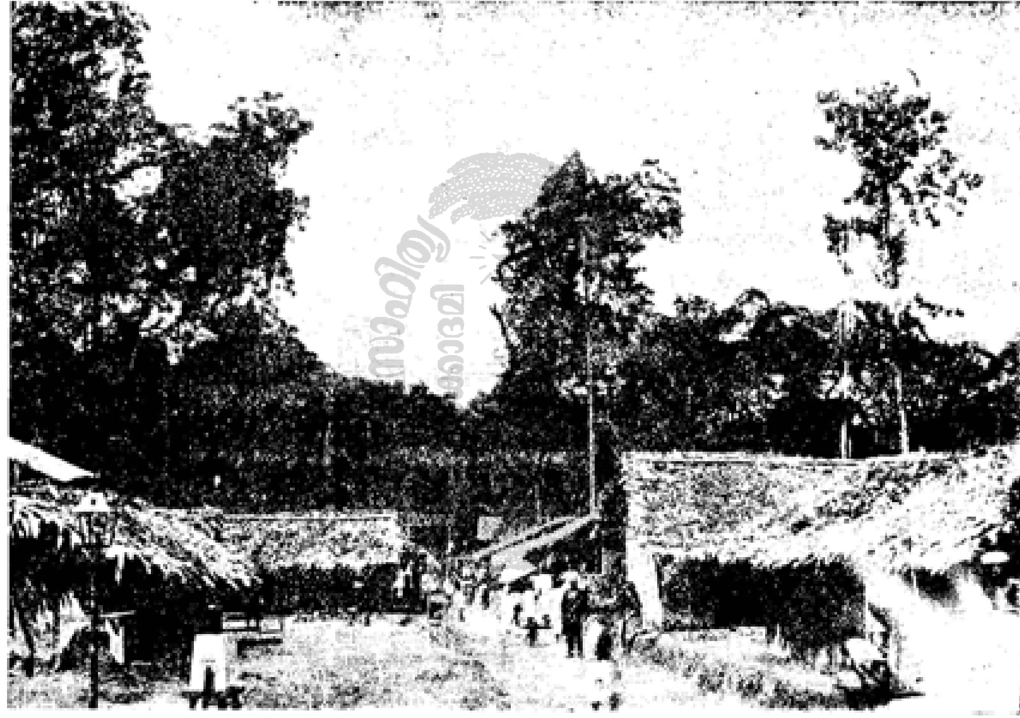
നമ്പൂരിമാരും

ഗ്രന്ഥനിർമ്മാണവും

നമ്പൂരിമാരും വിദ്യാഭ്യാസവും തമ്മിൽ വളരെ കാലം കൂടിക്കഴിഞ്ഞതിന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങളായിട്ടും ഫലങ്ങളായിട്ടും അസംഖ്യം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ സംസ്കൃതഭാഷയിലും മലയാളഭാഷയിലും സുലഭങ്ങളായി കാണപ്പെടുന്നു.

മലയാളത്തിലെ പ്രാചീനഗ്രന്ഥങ്ങളെ തിരയുന്നതായാൽ നമ്പൂരിമാരുടെ നിർമ്മാണങ്ങളായ അനേകം ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കാണാമെങ്കിലും പെരുമാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചക്കാലത്തിന്നു മുമ്പിലുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയെന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ കഴിയുമെന്നു തോന്നുന്നി

കൊച്ചി മലങ്കാട്.

ല്ല. അക്കാലത്തും അതിനുശേഷവും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും അതാതിന്റെ ഉത്ഭവകാലം അറിവാൻ കഴിയാത്തവയാണ് അധികമുള്ളത്. അപൂൎവ്വം ചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ട് അതാതിന്റെ കാലം ഗ്രഹിപ്പാൻ വഴിയില്ലെന്നില്ല.

പെരുമനത്തുകാരനും 'വാസുദേവീയ'മെന്ന പേരായ 'പാണിനീയസൂത്രോദാഹരണ'മായ കാവ്യം ഉണ്ടാക്കിയ പണ്ഡിതനുമായ പട്ടത്തു വാസുദേവൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട 'യുധിഷ്ഠിരവിജയം' എന്ന കാവ്യം ഉണ്ടാക്കിയത കൊടുങ്ങല്ലൂർ മഹോദയപുരത്തിൽ കുലശേഖരപ്പെരുമാളുടെ വാഴ്ചക്കാലത്താണെന്നു ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസ്താവനാശ്ലോകങ്ങളിൽനിന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ രണ്ടു കാവ്യങ്ങൾക്കും കാശ്മീരരാജ്യത്തുകൂടി പണ്ടേ പ്രചാരമുണ്ടായിരുന്നു. അതിന്നു കാരണം ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യസ്വാമികൾ കാശ്മീരരാജ്യത്തു സർവ്വജ്ഞപീഠം കയറുവാൻപോയ കാലത്തു മലയാളികളും കാശ്മീരരാജ്യവും തമ്മിൽ നടന്ന സമ്മേളനത്തിൽ ഉണ്ടായ ചില കൈമാററങ്ങൾ മൂലമായിരിക്കാം.

'തോലകാവ്യം' എന്നുകൂടി പറയപ്പെടുന്ന ശ്ലോകങ്ങളെല്ലാം അന്യായക്രമത്തിൽ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ 'മഹോദയപുരേശചരിതം' കാവ്യമുണ്ടാക്കിയത തോലകവിയാണല്ലോ. ഇദ്ദേഹം ഐരാണിക്കുളം ഗ്രാമക്കാരനായ ഒരു നമ്പൂരിയാണ്. ഈ നമ്പൂരി 'സുഭദ്രാധനഞ്ജയം', 'തപതീസംവരണം', 'വിച്ഛിന്നാഭിഷേകം' എന്നീ നാടകത്രയമുണ്ടാക്കിയ കുലശേഖരനെന്നു സ്ഥാനപ്പേരുള്ള ഭാസ്കരരവിവർമ്മപ്പെരുമാളുടെ സേവകനായിരുന്നു. [illegible] പെരുമാൾ ഉണ്ടാക്കി ചാക്കിയാന്മാരെക്കൊണ്ട് അഭിനയിപ്പിച്ചു തുടങ്ങിയ മേല്പറഞ്ഞ നാടകങ്ങളിലും, നാഗാനന്ദനാടകത്തിലും ഉള്ള പ്രാകൃതവാക്യങ്ങൾക്ക് ഈ തോലകവിതന്നെ ഭാഷശ്ലോകരൂപേണ ചെയ്തിട്ടുള്ള തൎജ്ജമകൾ ഇന്നും ചാക്കിയാന്മാർ കൂടിയാട്ടങ്ങളിൽ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. വിദൂഷകന്മാർ പ്രയോഗിക്കുന്ന മററനേകം ഭാഷാശ്ലോകങ്ങൾ സാക്ഷാൽ തുഞ്ചത്തെഴുത്തച്ഛന്റെ ഭാഷാരീതിക്കുകൂടി വഴികാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നവിധം നല്ല മലയാളഭാഷയിൽ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതും ഈ തോലൻ നമ്പൂരിയല്ലാതെ മററാരുമല്ല. പെരുമാക്കന്മാരുടെ വാഴ്ചക്കാലത്തും അതിന്നു മുമ്പും വൎണ്ണാശ്രമധൎമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളെപ്പററിയും മററും പല യോഗ്യരും പല ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാ

ക്കിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെന്നല്ലാതെ സാഹിത്യഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഈ കാലത്തി
നു മുമ്പു മലയാളികൾ നിൎമ്മിച്ചിട്ടുള്ളതായി തോന്നുന്നില്ല.

'ലക്ഷ്മീദാസ'നെന്ന കരിങ്ങമ്പിള്ളി നമ്പൂരിപ്പാട് ഉണ്ടാക്കിയ
'ശുകസന്ദേശകാവ്യം', 'ലക്ഷ്മ്യാരംഗേശരി' എന്ന കലിവൎഷം
3213-ാമാണ്ടത്തെ കഥയാണ്. ഈ കാവ്യത്തിൽതന്നെ പൂൎണ്ണ
നദീതീരത്തിൽ ശങ്കരാചാൎയ്യസ്വാമികളുടെ അവതാരകഥ പോലും
സൂചിപ്പിക്കാതിരുന്നാലും മഹോദയപുരത്തെ വൎണ്ണിക്കുന്നതും പെരു
മാക്കന്മാരുടെ അവരോധസമ്പ്രദായം പറയുന്നതും മററും ആലോ
ചിക്കുമ്പോൾ ഈ കാലസ്ഥിതികളെല്ലാം ശരിയായി സമ്മതിക്കേ
ണ്ടതുമാണ്. പക്ഷെ ഈ ഗ്രന്ഥാരംഭശ്ലോകത്തിൽതന്നെ ഉള്ള
'ശ്ലോകനിതസ്യതസ്യഃ' എന്ന വൎണ്ണവിന്യാസംകൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന
കലിദിവസത്തിലാകുന്നു കവി തന്റെ ഗ്രന്ഥമാരംഭിച്ചിരിക്കുന്നത്
എന്നും 'ഹേവിഷ്ണോനിഹിതം കൃത്സ്നം' എന്ന കലിദിനസംഖ്യ
കൊണ്ടു സിദ്ധിക്കുന്ന കാലത്തുണ്ടാക്കിയ 'തന്ത്രസംഗ്രഹ'മെന്ന
ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കൎത്താവായ കേളല്ലൂർ ചോമാതിരി
പ്പാട്ടിലെ സമകാലീനനാണ് ഈ കവിയെന്നും ചിലർ പറയുന്നു
ണ്ട്. എന്തായാലും ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്ന കാലം പെരുമാക്കന്മാ
രുടെ വാഴ്ചകാലമാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല.

പെരുമാക്കന്മാരെ അവരോധിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം അവസാനി
ക്കുകയും സാമൂതിരിപ്പാട്ടു മുതലായ അതാതു നാട്ടുരാജാക്കന്മാരുടെ
പ്രത്യേക ഖണ്ഡരാജ്യഭരണം മലയാളത്തിൽ ആരംഭിക്കയും ചെയ്ത
തു, 'ഉദധിസമാശ്രയഃ' എന്ന കലിദിനം മുതല്ക്കാണെന്നും പി
റേറന്നാളാണ് 'പുരധിസമാശ്രയ'നായ മേഴത്തോൾ അടിതിരി
പ്പാട്ടു ജനിച്ചതെന്നും, പിന്നെ ക്രമത്തിൽ ആണ്ടുതോറും 'പറച്ചി
പെററ പതിനേരമക്കൾ' എന്ന പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട നാരായണമംഗല
ത്തു ഭ്രാന്തൻ, പാക്കനാർ, ഉപ്പുകൊററൻ, ഉളിയന്നൂർ പെരുന്ത
ച്ചൻ മുതലായ നാനാജാതിയോഗ്യന്മാരും ഉത്ഭവമായി എന്നും
പ്രസിദ്ധമാകുന്നു. ഈ ഉത്തമപുരുഷന്മാർ ഒരമ്മ പെററവരാണെ
ങ്കിലും നാനാജാതിക്കാരായിരുന്നുകൊണ്ട് അതാതു ജാതിക്കാരുടെ
കലാവിദ്യകൾക്കു ഉൽകൎഷവും പ്രശസ്തിയും വരുത്തീട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതി
നും സംശയമില്ല. മേഴത്തോൾ അടിതിരിപ്പാട്ടിന്നാണ് മലയാള
ത്തിൽ ആദ്യമെ യാഗം ആരംഭിച്ചത്. കലിയുഗത്തിൽ യാഗം

നിശ്ചയിച്ചിട്ടുള്ളതു വെച്ചു ബ്രാഹ്മണർ ഈ ശ്രൗതകർമ്മം ചെ
യ്യാറില്ലെന്നുള്ള ശങ്കയില്ലാതെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള ഈ മഹാബ്രാഹ്മ
ണൻ ശ്രൗതവിഷയത്തിൽ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാതിരിപ്പാൻ
വഴിയില്ല. പക്ഷേ അവ ഇന്നിന്നവയെന്നു തിരിച്ചറിയുവാൻ പ്ര
യാസമായിരിക്കുന്നു.

നാരായണമംഗലത്തു ഭ്രാന്തൻ, തന്ത്രശാസ്ത്രത്തിലും ജ്യോതി
ശ്ശാസ്ത്രത്തിലും കൈകണ്ട പണ്ഡിതനായിരുന്നു എന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്.
ഇദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള ചില വിജാതീയക്ഷേത്ര പ്രതിഷ്ഠകൾ ഇ
ന്നും കാണുന്നുണ്ട്. രാമമംഗലത്തു ക്ഷേത്രത്തിൽ കാവുതാങ്ങി ഭൂത
ത്തിന്നു ചൈതന്യം കൊടുത്തതും, ഇരിങ്ങാലക്കുട ക്ഷേത്രത്തിൽ ശ്രീ
കോവിലിന്റെ ഭിത്തിയിലുള്ള ഗണപതിയുടെ ചിത്രത്തിന്നു സാന്നി
ദ്ധ്യം വരുത്തിയതും മറ്റും ഈ മഹായോഗിയുടെ പ്രസിദ്ധതന്ത്ര
കർമ്മങ്ങളാണ്. കൈനിക്കര ഭ്രാന്തൻ എന്നു പിന്നീടു പ്രസിദ്ധ
നായ തന്ത്രി ഉണ്ണിനമ്പൂതിരിയെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രവൈദഗ്ധ്യംകൊ
ണ്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തോടുകൂടി [illegible] ഉപനയിച്ചു തന്നെ
പ്പോലെ യോഗ്യനാക്കി വിട്ടതും മറ്റും ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അത്ഭുതക
ർമ്മങ്ങളാണ്. ഈ നമ്പൂതിരിയുടെ വകയായും ചില വിശേഷപ്പെ
ട്ട ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിപ്പാൻ വഴിയുണ്ട്. പക്ഷേ അതും തിരി
ച്ചറിയുന്നില്ല.

കണ്ടാലും കേട്ടാലും അത്ഭുതപ്പെടുന്ന ചില വിചിത്രപ്പണി
ത്തരങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പല ക്ഷേത്രങ്ങളിലും പ്രയോഗിച്ച അ
ന്നും ഇന്നും ഉള്ള തച്ചുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരെപ്പോലെയല്ല തന്റെ ജ്യേ
ഷ്ഠന്മാരായ മുൻപറഞ്ഞ ഈ രണ്ടു നമ്പൂരിയോഗീശ്വരന്മാരെക്കൂടി
വിസ്മയിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള ഉളിയന്നൂർ പെരുന്തച്ചനെക്കൊണ്ടും തച്ചുശാ
സ്ത്രത്തിൽ ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കാതെ കാരണവന്മാർ വിട്ടു
എന്നു തോന്നുന്നില്ല.

പാക്കനാരുടെ അദ്വൈതവിഷയങ്ങളും മറ്റാത്മപ്രതിപാദ
കങ്ങളുമായ ചില മലയാംതമിഴ്പ്പാട്ടുകൾ മേഴത്തോൾ അടിതിരി
പ്പാട്ടിലേയുള്ള കർമ്മകാണ്ഡശ്രദ്ധയെപ്പോലും ജ്ഞാനകാണ്ഡത്തി
ലേക്ക് അഭിമുഖീകരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നുള്ളതും നിർവിവാദമാ
കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഈ സഹോദരന്മാരെല്ലാം ലോകോപകാരത്തിന്ന്
അവതരിച്ചവരാണ്. ഇവർ നാനാജാതിക്കാരാണെങ്കിലും അമ്മ

യുടെ ശ്രാദ്ധത്തിന്ന് ഒന്നിച്ചുകൂടുക പതിവാണത്രെ. അപ്പോഴും അവരവർ ചെയ്യാനുദ്ദേശിക്കുന്ന ലോകോപകാരകർമ്മങ്ങളും പരസ്പരമറിയിച്ച് ഒരു യോഗംകൂടി ചില നിശ്ചയങ്ങളും ചെയ്യാതിരിക്കില്ല നിശ്ചയം.

മേഴത്തോൾ അഗ്നിഹോത്രിയുടെ കാലംമുതൽ നമ്പൂരിമാർക്കു യാഗാദികർമ്മങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധയും നിഷ്ഠയും വർദ്ധിച്ചു എന്നതിന്നു പ്രശസ്തഗ്രാമങ്ങൾതോറും പ്രത്യേകം ഓരോ കർമ്മിസമാജങ്ങളും ഉണ്ടായതുതന്നെ ഒരു നല്ല ലക്ഷ്യമാകുന്നു. നമ്പൂരിമാർക്കു ശ്രൗതകർമ്മങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധവർദ്ധിച്ചതോടുകൂടിയാണ് മീമാംസാശാസ്ത്രത്തിൽ പ്രതിപത്തി കൂടിയതു. കുമാരിലഭട്ടാചാര്യരുടെ 'കൌമാരിലം' അല്ലെങ്കിൽ ഭട്ടമതം എന്ന മീമാംസാശാസ്ത്രപദ്ധതി മലയാളത്തിൽ ആദ്യമേ കൊണ്ടുവന്ന ഹരിശ്ചന്ദ്രപ്പെരുമാളാം എന്ന കോട്ടയത്തു രാജവംശത്തിന്റെ ആദിപുരുഷൻ ഈ മീമാംസാശാസ്ത്രപ്രതിപത്തിക്കു ഒരു പോഷണം വരുത്തുകയാണുണ്ടായത്. ശുകപുരത്തുകാരനായ കുഞ്ഞുണ്ണി പ്രഭാകരൻ നമ്പൂതിരി ഭട്ടമതത്തെത്തന്നെ പരിഷ്കരിച്ചു പ്രാഭാകരമതം അല്ലെങ്കിൽ ഗുരുമതം എന്നൊരു പുതിയ വഴി കണ്ടുപിടിച്ചു. അതോടുകൂടി നമ്പൂരിമാരിൽ ഭട്ടമതക്കാരെന്നും പ്രാഭാകരമതക്കാരെന്നും മീമാംസകന്മാർ രണ്ടു വഴിക്കാരായിത്തീർന്നു. രണ്ടു വഴിക്കാരും കാലാന്തരംകൊണ്ട് അനേകം മീമാംസാഗ്രന്ഥങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്. ഇതുപോലെ തന്നെ ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിലും നമ്പൂരിമാർ ഉണ്ടാക്കിയ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ കുറച്ചൊന്നുമല്ല. മീമാംസാഗ്രന്ഥം സംസ്കൃതഭാഷയിൽ മാത്രമേ അവർ ഉണ്ടാക്കിയിരുന്നുള്ളു. ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിൽ സംസ്കൃതഭാഷയായിട്ടും മലയാളഭാഷയായിട്ടും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിർമ്മിച്ചിട്ടുണ്ട്.

മലയാളത്തിലെന്നപോലെ അന്യരാജ്യങ്ങളിലും ബ്രാഹ്മണരുടെയിടയിൽ കർമ്മകാണ്ഡപ്രതിപത്തി മൂർച്ഛിച്ചു ജ്ഞാനകാണ്ഡശ്രദ്ധ ശിഥിലീഭവിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്നു എട്ടുപത്തു ശതാബ്ദങ്ങൾക്കു മുമ്പുതന്നെ സകല ജാതിക്കാരുടെയിടയിലും ഒരു മതത്തിൽ കർമ്മങ്ങളുടെ ഉൽക്കർഷം മൂർച്ഛിക്കുകയും ഹിംസാദികൾ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്ത കാലത്ത്, 'അഹിംസാ പരമോ ധർമ്മഃ' എന്ന സിദ്ധാന്തം സ്ഥാപിക്കുന്ന ബുദ്ധമുനിയുടെ മതം പുറപ്പെട്ടു. ആ മതം ഇഷ്ടഫലമായി ഭൂമിയിൽ പരക്കുകയും വ്യാപിക്കുകയും വർണ്ണാശ്ര

ധൎമ്മികളും ബുദ്ധമതക്കാരും തമ്മിൽ മത്സരം മുഴുക്കുകയും ആകപ്പാടെ ഹിന്തുക്കളുടെ നിലയെന്നു ഇളകിമറികയും ചെയ്തു കഴിയുന്ന കാലത്താണ് ഭട്ടമതത്തിന്റെ പുറപ്പാടുണ്ടായത്. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴാണ് കേരളത്തിൽ കയ്പിള്ളിയില്ലത്തുണ്ടായൊരു ഉണ്ണിനമ്പൂരിയായ് ശങ്കരാചാൎയ്യസ്വാമികളുടെ അവതാരം.

വേദശാസ്ത്രപുരാണേതിഹാസങ്ങളിൽ അങ്ങുമിങ്ങുമായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ലൌകികപാരത്രികതത്വങ്ങളുടെയിടയിൽ കിടന്നുമിന്നുന്നതും ശ്രീവേദവ്യാസമഹൎഷി സൂത്രംകൊണ്ടു സംഗ്രഹിച്ചുവെച്ചിട്ടുള്ളതും പക്ഷെ മതാന്തരപ്രവൎത്തകന്മാർ അവരവരുടെ മനോധൎമ്മംപോലെ മറെറാരോ പ്രകാരത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചും ഖണ്ഡിച്ചും ഭ്രാന്തിവരുത്തി നാനാജനങ്ങൾക്കു വഴി തെററിത്തിരിയുവാനിടയാക്കിത്തീൎത്തിട്ടുള്ളതുമായ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തെ ശാരീരകഭാഷ്യം ഉണ്ടാക്കി അദ്വൈതമതപ്രതിഷ്ഠാപനംചെയ്തു പരിഷ്കരിച്ചു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യസ്വാമികളെ കേൾക്കാത്തവർ വല്ലവരുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ മഹായോഗീശ്വരൻ മലയാളത്തിലും മററനേകരാജ്യങ്ങളിലുമായിട്ടു ഹിമവത്സേതുപൎയ്യന്തമുള്ള ഭാരതഖണ്ഡത്തിൽ വൎണ്ണാശ്രമധൎമ്മനിഷ്ഠയുള്ള ഹിന്തുക്കളുടെയിടയിൽ നാലാമത്തെ ആശ്രമമായ സന്യാസാശ്രമത്തിനു മഠപ്രതിഷ്ഠാപനാദികളെക്കൊണ്ടു ഈ കലിയുഗകാലത്തും ഒരു നില വരുത്തീട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് ഒരിക്കലും അപ്രസിദ്ധമാവാത്ത ഒരു ചരിത്രമാകുന്നു. സൎവ്വജ്ഞനായ ഇദ്ദേഹം മീമാംസകമതം, ബുദ്ധമതം എന്നു മാത്രമല്ല സകല മതങ്ങളിലേയും ഗ്രാഹ്യമായ സാരാംശം സംഗ്രഹിച്ചും ത്യാജ്യമായ ഭാഗം നിരസിച്ചും ഹിന്തുമതത്തിൽനിന്നു അകന്നു നില്ക്കുന്ന ദ്വീപാന്തരസ്ഥന്മാരായ മറു മതക്കാൎക്കുപോലും വിസ്മയം തോന്നത്തക്കവിധം സൎവ്വോപനിഷത്സാരതത്വമായ അദ്വൈതമതത്തെ കണ്ടുപിടിച്ചതാണ് എല്ലാ പ്രവൃത്തികളിലും പ്രധാനമായിട്ടുള്ളതും ഈ ആചാൎയ്യരുടെ അവതാരത്തിന്റെ മുഖ്യപ്രയോജനവും.

സൎവ്വജ്ഞപീഠം കയറിയ ഈ സ്വാമികൾ പല ശാസ്ത്രങ്ങളിലും ഉത്തമഗ്രന്ഥങ്ങളെ നിൎമ്മിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ദശോപനിഷദ്ഭാഷ്യങ്ങൾ, ഭഗവൽഗീതാ, സനത്സുജാതീയം, വിഷ്ണുസഹസ്രനാമം, ഇവയുടെ ഭാഷ്യങ്ങൾ, ശ്രീവിദ്യാഭാഷ്യം, പ്രപഞ്ചസാരമെന്ന മന്ത്ര

ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥം, ലഘുധർമ്മപ്രകാശിക, എന്ന ലഘ്വസ്തുതിസാര
സംഗ്രഹം, ഭട്ടികാവ്യവ്യാഖ്യാനം, എന്നു ഇങ്ങിനെ അനേകം വിശി
ഷ്ടഗ്രന്ഥങ്ങൾ, സ്വാമികൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ളവ ഇന്നും നടപ്പുണ്ട്.
ഭക്തിരസപ്രധാനങ്ങളായ പലവക സ്തോത്രങ്ങളിൽ സ്വാമികളു
ടെ കൃതികളായിട്ടാണ് അധികമുള്ളത്. അവയെല്ലാം മാഹാത്മ്യം
ചേർന്നവയാണ് താനും. ശ്രീപരമേശ്വരന്റെ മനുഷ്യാവതാരമെന്നു പ
റയപ്പെടുന്ന ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികളുടെ അവസ്ഥയൊന്നു വേ
റെ. ആ സ്വാമികളെ സാധാരണ നമ്പൂരിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഗണി
ച്ചാൽ പോരല്ലോ. അവിടുത്തെ തിരുവായ്മൊഴികളായ ഉത്തമഗ്ര
ന്ഥങ്ങളെ മറ്റുള്ള നമ്പൂരിമാരുണ്ടാക്കിയ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ
കൂട്ടിയാലും ശരിയാവുന്നതല്ല. ഈ ശ്രീശങ്കരാചാര്യസ്വാമികൾ
മലയാളത്തിലെ ഒരു നമ്പൂരിയായിരുന്നുവെന്നു പറയുവാനിടയാകു
ന്നതുതന്നെ മലയാളികളായ നമുക്കൊക്കെ എപ്പോഴും അഭിമാന
ത്തിന്നു കാരണമായിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഈ അവതാരപുരുഷൻ
മലയാളിയായിരുന്നില്ലെന്നു വാദിക്കുന്ന ചില പരദേശികൾ ഉണ്ടാ
യിരിക്കാം. പക്ഷെ അവരുടെ വാദത്തിന്നു ഞങ്ങൾ അത്ര വകവെ
ക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ കൊല്ലവർഷത്തിന്റെ ആരംഭം തന്നെ ആചാ
ര്യസ്വാമികൾ മലയാളികളുടെ ഇടയിലൊക്കെ നടപ്പാക്കീട്ടുള്ള ആ
ചാരപരിഷ്കാരത്തിന്റെ പ്രാരംഭദിവസം മുതല്ക്കാകുന്നു. 'ആചാ
ര്യവാഗഭേദ്യാ' എന്ന കലിവർഷദിവസം മുതല്ക്കാണല്ലോ കൊല്ലവ
ർഷാരംഭം. ഈ കണക്കു നോക്കിയാൽ ഇപ്പോൾ 1082-ാമാണ്ടായി
കാണാവുന്നതാണ്. മലയാളികളിൽ ഏർപ്പെടുത്തി കാണുന്ന ചി
ല പ്രത്യേകാചാരപരിഷ്കാരങ്ങൾക്കു പുറമെ ഇവിടെയുള്ള സന്യാ
സിമഠങ്ങളും സന്യാസികളുടെ നടവടിക്രമങ്ങളും ആചാര്യസ്വാ
മികളാണ് വിധിച്ചിട്ടുള്ളതെന്നു സ്വാമിയാന്മാരുടെ ഗുരുപരമ്പര
പ്പട്ടിക നോക്കിയാൽ തെളിയുന്നതുമാകുന്നു. നമ്പൂരിമാരിൽവെച്ചു
സർവ്വപ്രകാരത്തിലും പ്രഥമഗണനീയനായ ശ്രീശങ്കരാചാര്യരുടെ
പ്രസംഗത്തിൽ ഇത്രയും പറയുന്നത് പ്രകൃതത്തിന്നതിരു കവി
ഞ്ഞുപോയി എന്നു വിചാരിപ്പാനൊട്ടും അവകാശമില്ലല്ലോ.

സ്വാമികളുടെ ശിഷ്യന്മാരിൽ നമ്പൂരിമാരായ പലരും വേദാ
ന്തത്തിലും മറ്റുമായി പല ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. ആശ്ചര്യ
ചൂഡാമണിനാടകകർത്താവായ ശക്തിഭദ്രകവി, സ്വാമികളുടെ ശി

ഷ്യനായ ഒരു പോററിയാണ്. ഇദ്ദേഹം ഉന്മാദവാസവദത്താ അതായത മന്ത്രാങ്കം മുതലായ പല കാവ്യങ്ങളുമുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്. മലയാളത്തിൽ ചാക്കിയാന്മാർ അഭിനയിച്ചു വരുന്ന നാടകങ്ങളിൽ ഈ കവിയുടെ ആശ്ചൎയ്യചൂഡാമണി നാടകത്തിനാണ് ഏററവും ശ്രേഷ്ഠത്വം സൎവ്വസമ്മതമായിട്ടുള്ളത്.

നമ്പൂരിമാരായ പണ്ഡിതരത്നങ്ങളും വിളങ്ങിയിരുന്ന വെട്ടത്തുനാട്ടിലെ ഉത്തമരത്നമായ തലക്കുളത്തൂർ ഗോവിന്ദൻ ഭട്ടതിരിപ്പാട്ടിലെ ചരമഗതി 'രക്ഷ്യൽഗോവിന്ദമഹഃ' എന്ന കലിദിനത്തിലായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ ദശാദ്ധ്യായി എന്ന ഹോരാവ്യാഖ്യാനമുണ്ടാക്കിയതു. ഈ ഗ്രന്ഥം മലയാളികളുടെ ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ വെച്ചു വളരെ പേരു കേട്ടതും പ്രധാനപ്പെട്ടതുമാണ്. തന്റെ ജാതകം താൻതന്നെ ഗണിച്ചുണ്ടാക്കിയതിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതുപോലെ തന്നെ ഇദ്ദേഹത്തിന്നു ജാതിഭ്രഷ്ടു പററി. പാഴൂർ കണിയാർപണിക്കത്തിയാരുടെ ഭൎത്താവായി ത്തന്നെയിരിക്കുകയാണ പിന്നീടുണ്ടായത്. തന്റെ സന്താനങ്ങളായ പാഴൂർ കണിയാന്മാൎക്കു എന്നെന്നേക്കും കീൎത്തിക്കും ഉപജീവനത്തിന്നും മൂലമായി ഒരു പ്രശ്നരീതിശേഷം അവൎക്കുണ്ടാക്കി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ ജാതിഭ്രംശം കണിയാന്മാൎക്കു കീൎത്തിക്കു നാട്ടുകാൎക്കു വിശേഷിച്ചൊരുപകാരത്തിന്നും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രത്തിന്റെ പ്രചാരത്തിന്നും കാരണമായി കലാശിച്ചു.

തൃക്കൂട്ട യോഗിയാതിരിപ്പാട്ടിലെ ഗുരുവായ കാവാട്ടു നമ്പൂതിരി പോയ്പ്പൂരിക്കന്മാരുടെ ശ്രൗതസ്മാൎത്ത ക്രിയകൾക്കു വേണ്ടുന്ന ചടങ്ങുകളും പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും സംസ്കൃതത്തിലും ഭാഷയിലുമായിട്ട് എഴുതി വെച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പിന്തുടൎന്നു കൊണ്ടാണ് യോഗിയാതിരിപ്പാടും പ്രായശ്ചിത്തവും ഭാഷയിൽ കൌഷീതകന്മാരുടെ ഷോഡശക്രിയകളുള്ള ചടങ്ങും ഷൈപ്രശ്നങ്ങളുടെ ഭാഷകളും അഗ്നിഹോത്രമുള്ള നമ്പൂരിമാർ ഇന്നും ഒത്തുപോലെ ചൊല്ലി മുഖസ്ഥമാക്കി വരുന്നതായ യാഗത്തിന്റെ ഭാഷയും മററുമുണ്ടാക്കിയത്.

വിച്ചപമംഗലത്തു സ്വാമിയാന്മാരിൽ ഒരാളുണ്ടാക്കിയ ശ്രീചിഹ്നമെന്ന പ്രാകൃതകാവ്യം വ്യാകരണ സൂത്രങ്ങളുടെ ഉദാഹരണമാണെന്നു മുമ്പൊരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ.

പണ്ടത്തെ വാസുദേവീയത്തിന്റെ സമ്പ്രദായത്തെ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചതാണല്ലോ. പിന്നീട് മേല്പത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിപ്പാടുണ്ടാക്കിയ 'ധാതുകാവ്യ'ത്തിന്നു മഞ്ജുളശങ്കരൻ വിധത്തിൽ സൂത്രങ്ങളും ഗണപാഠങ്ങളും യഥാക്രമം ഉദാഹരണമായിട്ട് ഒരു മെച്ചവും കൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

തലക്കുളത്തു ഭട്ടനായ ചിറക്കടവു നമ്പൂരിയുടെ മീമാംസാശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങൾ അതിപ്രൌഢങ്ങളാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. കാണക്കാറിക്കരനായ പഴൂർപ്പുറത്തു നമ്പൂരിയുടെ മണ്ഡലീപികാവ്യാഖ്യാനം മീമാംസകന്മാർക്കു പ്രത്യേകിച്ചും പഠിക്കേണ്ടുന്ന ഗ്രന്ഥമാണ്. നമ്പൂരിമാർക്കു വ്യാഖ്യാനമുണ്ടാക്കുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം പ്രസിദ്ധപ്പെട്ടതായിരുന്നു. 'മാലതീമാധവം', 'ശാകുന്തളം', 'ഉത്തരരാമചരിതം', 'നാഗാനന്ദം', 'ചൂഡാമണി', മുതലായ നാടകങ്ങൾക്കു നമ്പൂരിമാർ ചെയ്തിട്ടുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ അതിവിശേഷപ്പെട്ടവയാണ്. അഷ്ടവൈദ്യന്മാർ അഷ്ടാംഗഹൃദയത്തിന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ള പാഠ്യം, വ്യാഖ്യാസാരം, ഹൃദയബോധിക, എന്നീ വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഉത്തമോത്തമം ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്നു. ഇവയുടെ നിർമ്മാണകാലങ്ങളേയും കർത്താക്കളേയും തിരിച്ചറിവാൻ ദുർഘടം തന്നെ.

മുമ്പൊരിക്കൽ ലേഖനത്തിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള പതിനെട്ടരക്കവികളുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പറ്റി ഇപ്പോൾ വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയാനില്ല.

എന്നാൽ ഇതിൽ 'തന്ത്രസമുച്ചയ'മുണ്ടാക്കിയ ചേന്നാസ്സു നാരായണൻ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ പിന്തുടർന്നവർ പലരുമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനന്തരവർ തന്നെ 'ശേഷസമുച്ചയ'മുണ്ടാക്കി. രണ്ടു ശിഷ്യന്മാർ തന്ത്രസമുച്ചയത്തിന്നു 'വിമർശിനി' എന്നും, 'വിവരണ'മെന്നും രണ്ടു വ്യാഖ്യാനമുണ്ടാക്കിട്ടുണ്ട്. വെട്ടത്തുരാജ്യത്തു മംഗലത്തുകരനാം തിരുമംഗലത്തു നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരിയുടെ ശിഷ്യനായ മറ്റൊരു നമ്പൂരി സമുച്ചയത്തിലെ രണ്ടാം പടലത്തെ അനുസരിച്ചുകൊണ്ടു 'മനുഷ്യാലയചന്ദ്രിക' എന്നൊരു തച്ചുശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കി. ഇദ്ദേഹം തന്നെയാണ് 'മാതംഗലീല', എന്ന ഗജശാസ്ത്രഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കിട്ടുള്ളതെന്നു വിചാരിപ്പാൻ വഴിയുണ്ട്. മനുഷ്യാലയചന്ദ്രികയുടേയും മാതംഗലീലയുടേയും ആദ്യത്തെ മംഗളശ്ലോകം ഒന്നായി കാണുന്നുണ്ട്.

തളിപ്പറമ്പത്തുകാരനായ ...ക്കെല്ലൂർ ഗ്രന്ഥകാരന്റെ വ്യാഖ്യാനം, ...ികരം, സൂത്രം, ...ത്രയമായ ...പൊ...ളൂർ നമ്പൂരി, ...ചന്ദ്രഗ്രഹണം ... ഗ്രന്ഥവും ... ശ്രൗതസൂത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുമുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. തളിപ്പറമ്പത്തുകാരനായ മ...നമ്പൂരിയാണ് പ്രശ്ന...മെന്ന ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥമുണ്ടാക്കിയത്. വെട്ടത്തുകാരനായ കേളല്ലൂർ ചോമാതിരിപ്പാട്ടിലെ തന്ത്രസംഗ്രഹത്തെപ്പറ്റി മുമ്പെ പറഞ്ഞുവല്ലോ. ജ്യോതിഷം ജ്യോതിഷത്തിൽ ഒരു ...പ്രൗഢഗ്രന്ഥമാണ്. തൃക്കണ്ടിയൂർ അച്യുതപ്പിഷാരടിയുടെ ഗുരുവും ഇളയതച്ഛന്റെ ...മായ ആ നമ്പൂരിയാണ് ...കരണ...മുണ്ടാക്കിയത്.

മേല്പുത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിപ്പാട്ടിലെ ഗുരു ഈ അച്യുതപ്പിഷാരോടിയാണല്ലോ. ഈ ഭട്ടതിരിപ്പാട് നാരായണീയം, ധാതുകാവ്യം, പ്രക്രിയാസർവസ്വം, ...മെന്ന ...ശാസ്ത്രം, അനേകം ചമ്പുപ്രബന്ധങ്ങൾ മുതലായി വളരെ ഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടെന്നു സുപ്രസിദ്ധമാണ്. 'ആയുരാരോഗ്യസൗഖ്യം' എന്ന കലിദിനത്തിലാണ നാരായണീയസ്തോത്രം അവസാനിപ്പിച്ചത് എന്നുള്ളതുകൊണ്ടു പട്ടേരിയുടെ ജീവകാലം അറിയുന്നതിനു പ്രയാസമില്ല. '...' പാനയുണ്ടാക്കിയ പൂന്താനത്തു നമ്പൂരി ...കൊണ്ട പട്ടേരിപ്പാട്ടിലെ തോല്പിച്ചിരുന്നു. പെരുമനത്തുകാരനായ ...മംഗലത്തു നമ്പൂരിയാണ് ..., ആശൗചം, പ്രായശ്ചിത്തം, ...ശ്രൗതസ്മാർത്തക്രിയകളുടെ ചടങ്ങുകൾ, കലി...കളെന്ന ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥം, ഇതല്ലാതെ മ...മംഗലം ഭാണം, ഉഷാകല്യാണം ചമ്പു മുതലായി അനേകം ...ചമ്പുക്കളും, പുരാണിപ്പാട്ടുകളും ഇങ്ങിനെ പലതുമുണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. കലിദീപകത്തിന്ന ഭാഷയായിട്ട '...' എന്ന വ്യാഖ്യാനമുണ്ടാക്കീട്ടുള്ള വിദ്വാൻ ഒരു ബാലശങ്കരനാണെന്നു മാത്രമറിയാം.

'...ത്തപദ്ധതി' യുണ്ടാക്കിയ മാത്തൂർ നമ്പൂരിപ്പാടും അവിടുത്തെ ജ്യേഷ്ഠനും മഹാജ്യോതിഷികളായിരുന്നു. ഭാഷാകവികളിൽ പ്രസിദ്ധനായ ചേലപ്പറമ്പ നമ്പൂരിയുടെ ഒറ്റശ്ലോകങ്ങളല്ലാതെ ഒരു ഗ്രന്ഥവും കണ്ടുകിട്ടാത്തതു വലിയ നഷ്ടം തന്നെ. ഭാഗവതം ദശമം കിളിപ്പാട്ടുണ്ടാക്കിയ പൊറയന്നൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ

കവിതയ്ക്കു കുഞ്ചൻനമ്പ്യാരുടെ കവിതയ്ക്കുള്ളതുപോലെ നല്ല ഒഴുക്കും പദക്കവും ഭംഗിയുമുണ്ട്. രുഗ്മിണീസ്വയംവരപ്രബന്ധകാരനായ എടവെട്ടിക്കാട്ടു നമ്പൂരി, ബാലിവിജയം കഥകളിയുണ്ടാക്കിയ കല്ലൂർ നമ്പൂരിപ്പാട്, അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിരുന്ന പൂന്തോട്ടത്തു നമ്പൂരി, വെണ്മണി നമ്പൂരിപ്പാടന്മാർ ഇവരുടെ കവിതകളെ കൊണ്ടാടാത്ത ഭാഷാഭിമാനികളാരുമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. വെണ്മണി മഹൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതാരീതിയുടെ ഒരു നേരുപകർപ്പുപോലെയുള്ള ശിവോളി നാരായണൻ നമ്പൂരിയുടെ കവിതയും ഏതു സഹൃദയനെയാണ് രസിപ്പിക്കാത്തത്. ഒടുവത്തു നമ്പൂരിമാർ ഒറവങ്കര നീലകണ്ഠൻ നമ്പൂരി (രാജാവ്) ഇവർ നല്ല കീർത്തിനേടി ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കവികളാണല്ലോ. സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻ പോററി, ആലത്തൂർ അനുജൻ നമ്പൂരിപ്പാട്, പി. കെ. നാരായണൻനമ്പൂരി, എന്നീ ചെറുപ്പക്കാരും പ്രയത്നംചെയ്തു മേല്പോട്ടു കയറിവരുന്ന കവികളാണ്. എന്തിനേറെപ്പറയുന്നു. സംസ്കൃതഭാഷാപണ്ഡിതന്മാരായ നമ്പൂരിമാർ ഭാഷാപോഷണത്തിനുള്ള പ്രയത്നം വാക്കുകൊണ്ടല്ല പ്രവൃത്തികൊണ്ടായിരുന്നു കാണിച്ചിരുന്നത്.

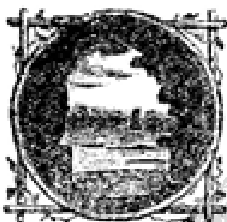
തയ്യൂട്ടു യോഗിയാതിരിപ്പാട്ടിലെയും മററും യാഗത്തിന്റെ ക്രിയ പറയുന്ന ഗ്രന്ഥങ്ങളും കൌശീതകിബ്രാഹ്മണവ്യാഖ്യയും ആശ്വലായനാദികൾക്കു വേണ്ടുന്ന ഔപാസനക്രിയകൾക്കുള്ള ചടങ്ങുകളും, ദർശപൌർണ്ണമാസാദിക്രിയകൾക്കുള്ള ചടങ്ങുകളും, ആശൌചങ്ങളും, പ്രായശ്ചിത്തങ്ങളും, തന്ത്രവിഷയമായ ക്രിയകളും, വിഷവൈദ്യം, ബാലചികിത്സ മുതലായ വൈദ്യവിഷയഗ്രന്ഥങ്ങളും, ഗണിതം, സംഹിത, ഹോര എന്നീ മൂന്നു സ്കന്ധങ്ങളിലും വെവ്വേറെ അനേകം ജ്യോതിഷഗ്രന്ഥങ്ങളും, പല പുരാണകഥാഗ്രന്ഥങ്ങളും, ഭജനരീതിഗ്രന്ഥങ്ങളും, ദേവാലയങ്ങളും ബ്രഹ്മാലയങ്ങളും മററും പണിചെയ്യുന്നതിനുള്ള തച്ചുശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും, ആയുധവിദ്യ, മല്ലയുദ്ധം മുതലായവയുടെ മുറ പറയുന്ന യുദ്ധശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും, നാട്യശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളും, പലതരം സസ്യങ്ങളെ കൃഷിചെയ്യേണ്ടുന്ന മുറകളെ പറയുന്ന ചില പാട്ടുകളും, പുള്ളുവൻപാട്ട്, തിരുവാതിരപ്പാട്ട്, നാഗപ്പാട്ട്, മുതലായി അനേകം പാട്ടുഗ്രന്ഥങ്ങളും, എന്നുവേണ്ട നാട്ടുകാർക്കു സ്വജാതികർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തോടുകൂടി യോഗക്ഷേമവും വിനോ

ദവും ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്ന പലേ ഗ്രന്ഥങ്ങളും നാസ്തികന്മാരും അവ
രുടെ മതങ്ങളും ശിഷ്യന്മാരായി മലയാളഭാഷയിൽ സുലഭമാക്കിത്തീ
ൎത്തിട്ടുണ്ട്.

കാകൻ

IV.

ദിനചൎയ്യ.

'ഉദയഗിരി ചുകന്നു ഭാനുബിംബം വിള
ങ്ങീടുന്നതിനു മുമ്പിൽ തന്നെ കാകേശ്വരൻ പ
ള്ളിക്കുറുപ്പുണരും. ഉണൎന്നു ഉടനെ നിലവിളി
യായി. സമീപസ്ഥന്മാൎക്കൊന്നും മേലാൽ നേ
രം പുലരുവാനുള്ള ... വിചാരത്തോടുകൂടി
തന്റെ കോഴികളെയും ... എടുത്തു കാട്ടുകയറികളെത്തി
ന്ന വൃദ്ധരുടെ അന്ധ്യാഭ്യുദയം കാകനില്ല. കാലത്തു ഉറക്കം
ഞെട്ടിയ ഉടനെ സമീപസ്ഥന്മാരെ ഒക്കെ വിളിച്ചുണൎത്തും. നേ
രം പുലൎന്നുവെന്നുള്ളതും കാക്ക കരഞ്ഞുവെന്നുള്ളതും മലയാളഭാഷ
യിൽ കേവലം പൎയ്യായശബ്ദങ്ങളായി തീൎന്നിട്ടുള്ളതാലോചിച്ചാൽ
നമ്മുടെ കാകൻ പുലൎകാലത്തെ തെറ്റി ധരിക്കാറില്ലെന്നു തീൎച്ച
യാക്കേണ്ടതാണ്. നിലാവുള്ള ചില രാത്രി ചിലപ്പോൾ കാക്കയു
ടെ കരച്ചിൽ അവിടവിടെ കേട്ടേക്കാം. ഇതു ചില വിഡ്ഢിക
ളുടെ വിഡ്ഢിത്വംകൊണ്ടുവരുന്നതാണ്. വിഡ്ഢികൾ എല്ലാ കൂട്ടത്തി
ലും ഉണ്ടല്ലോ. വല്ല സംഗതിവശാലും ഒരിക്കൽ ഉറക്കം ഞെട്ടുന്നേ
രത്തുപോലും നിലാപ്രകാശം കണ്ടെന്നോ, പുലൎന്നുവെന്നു കരുതി, ഉ
ടനെ നിലവിളിക്കും. അതു ഉറക്കക്കണ്ണിൽ പറ്റുന്നതാണെങ്കി
ലും, തന്റെ ദോഷത്വം മനസ്സിലായാലും പിന്നെ മിണ്ടില്ല. അ
നാവശ്യമായി അകാലത്തു മറവുള്ളവരുടെ ഉറക്കം ഞെട്ടിക്കുന്നതി
നു ആ വിഡ്ഢികൾക്കും ഭയമില്ലാതെയല്ല.

സന്ധ്യയായാൽ കാക്കകൾ കൂട്ടംകൂട്ടമായി കടലോരത്തേക്കു

പാറന്നു പോകുന്നതു കാണാം, രാത്രിയായാൽ ഒരു ദേശത്തുള്ള കാ
കനിവാസികളൊക്കെ ഒന്നൊത്തു ചില വൃക്ഷക്കൊമ്പുകളിൽക്കൂടി
പകലുണ്ടായ സംഭവങ്ങളൊക്കെ ചുരുക്കത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചു അ
ന്യോന്യം ധരിപ്പിച്ചു ഉറക്കത്തിനുള്ള വട്ടമായി. എത്രതന്നെ ഒ
റ്റൊ അബദ്ധമോ ചെയ്തിരുന്നാലും അവയെപ്പററി ഓർമ്മപ്പെടു
ത്തി വ്യസനിപ്പിക്കയോ പശ്ചാത്തപിപ്പിക്കയോ ചെയ്യത്തക്ക മന
സ്സാക്ഷി കാകനില്ലാത്തതിനാൽ, അതിസത്യവാനായ ധർമ്മിഷ്ഠനെ
പ്പോലെ യാതൊരു ആലംശീലയും ഇല്ലാത്ത നിദ്രയാണ് അവൻ അ
നുഭവിക്കുന്നത്.

നേരം പുലരുന്നതു കണ്ടറിവാൻ കാകന്നു എത്രതന്നെ സാ
മർത്ഥ്യമുണ്ടായിരുന്നാലും മണിക്കൂറിന്റെ കണക്കു തനിക്കു നിശ്ചയ
മില്ലെന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ഘടികാരയന്ത്രം ക
ണ്ടുപിടിക്കത്തക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞൻ കാകലോകത്തിൽ ഇതുവരെ ജ
നിച്ചിട്ടില്ല. സൂര്യഗ്രഹണമുള്ള കാലത്തു നേരം രാത്രിയായിപ്പോയെ
ന്നു കാക്കകളൊക്കെ വിചാരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതിനു ലക്ഷ്യമുണ്ട്.
ഈയിടെ ഒരു മാസികയിൽ ഇങ്ങിനെ എഴുതിയിരിക്കുന്നു:— 1898-ലെ പൂർണ്ണ
സൂര്യഗ്രഹണം ഉണ്ടായ കാലത്തു ഞാൻ വിജയദുർഗ്ഗത്തിൽ ആയി
രുന്നു. അവിടെ ഉണ്ടായിരുന്ന കാക്കകളൊക്കെ ഗ്രഹണം ഉണ്ടാ
യ ഉടനെ രാത്രിയായെന്നു അബദ്ധമായി വിശ്വസിച്ചു വഞ്ചിക്ക
പ്പെട്ടു ഒക്കെക്കൂടി, അവ സാധാരണ ഉറങ്ങാൻ ചെന്നു ചേരുന്ന
വൃക്ഷശാഖകളിൽ ചെന്നണഞ്ഞു. കൊക്കുകൾ ചിറകിനുള്ളിൽ
തിരുകി ഉറങ്ങാൻ ഭാവിച്ചപ്പോഴേക്കും ഗ്രഹണം നീങ്ങി ദിനമണി പ്ര
കാശിച്ചു. ഉടനെ ഒക്കെക്കൂടി ഞെട്ടി ഉണർന്ന് ആശ്ചര്യകോപാന്ധ
ന്മാരായി 'ഏക്കക്കക്ക്യോ' നിലവിളി തുടങ്ങി. തങ്ങളെ പററി
ക്കാൻ ആരോ ചെയ്തുകൂട്ടിയ വിദ്യയായിരുന്നു അതെന്നാണ് കാക്ക
കൾ തീർച്ചയായും വിചാരിച്ചത്".

കാകൻ കാലത്തെ എഴുന്നേല്ക്കുമെങ്കിലും പ്രാതഃസ്നാനം തനി
ക്കു അത്ര ഹൃദ്യമല്ല. കുളിക്കാൻ അധികം തണുത്ത ജലം തന്നെ വ
ളരെ ഇഷ്ടമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ മദ്ധ്യാഹ്നസ്നാന
മാണ കാകന്നു പിടിച്ചതെന്നു തോന്നുന്നു. എന്തായാലും രാവിലെ
എഴുമണി കഴിഞ്ഞല്ലാതെ ഒരു കാക്കയും കുളിക്കാറില്ല. മുങ്ങിക്കുളി
വേണമെന്നു ശാഠ്യമുണ്ടെങ്കിലും വെള്ളത്തിന്റെ ശുദ്ധാശുദ്ധത

കൾം അത്ര ഗണിക്കാറില്ല. ഗംഗാംബുവായാലും ചണ്ഡാലവാ
പിയായാലും ഈ ദ്വിജശ്രേഷ്ഠന്നു ഭേദമില്ല. പുഴയോ, കുളമോ,
അവരം കിണറോ, കൂപമോ, ഒന്നുമില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യൻ കുളിക്കാനോ
കുടിക്കാനോ പാത്രങ്ങളിൽ കോരിവെച്ച വെള്ളമായെങ്കിൽ അ
തോ, ഒക്കെ അവറ്റകൂട്ടത്തിന്നു നീരാട്ടുവാൻ സുഖമല്ലാതായി നല്ല
ന്നതാണ്. ഇങ്ങിനെ പുഴകിക്കുളിപ്പാനല്ലേ! തണുത്ത ജലവും കു
ളവും ചുരുക്കം.' എന്നു പരിതപിച്ച കവിശ്രേഷ്ഠന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടോ
ന്നം ഇക്കാരണത്തിനാലാണ് കാകന്നു പരദേശവാസവും സ്വദേശവാ
സവും ഒക്കെ ഒരുപോലെ സുഖപ്രദമാകുന്നത്. പക്ഷെ ഹിമാലയ
പർവ്വതത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള 'അൽമൊറ' എന്ന ദിക്കിൽ ചില
പ്പോൾ കാക്കകൾ മേൽപറഞ്ഞ കവിശ്രേഷ്ഠനെപ്പോലെ നിസ്സ
ഹായികളായി തീരുന്നു. അൽമൊറയിൽ കാക്കസ്നാനത്തെപ്പററി മി
സ്റ്റർ ഡിവർ ചിലതൊക്കെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഹിമാ
ലയത്തിൽ ചില കാലങ്ങളിൽ വെള്ളത്തിന്നു ഏകദേശം വിസ്കി
യോളം വിലയുണ്ട്. അൽമൊറയിൽ കുടിക്കാനുള്ള വെള്ളം കപ്പി
ലാക്കി എത്രയോ താഴത്തുനിന്നു കയററിക്കൊണ്ടുവരണം. ഇത്ര
വിലയേറിയ ഈ ജലത്തെ എന്റെ തോട്ടക്കാരൻ ഒരു തപ്പിലാക്കി
സൂക്ഷിക്കാറുണ്ട്. ഇതാണ് കാക്കകൾ അവിടെ കുളിക്കാൻ ഉപ
യോഗിക്കാറ്. കുളിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കത്തക്ക സൌകര്യമുള്ള സ്ഥ
ലമല്ലെങ്കിലും മറെറാന്നും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥക്ക്, തരക്കേടില്ലെന്നുത
ന്നെ പറയണം'. കാക്കകൾ കുളിക്കുന്നതു കാണാത്തവർ ഉണ്ടായി
രിക്കയില്ല. വെള്ളത്തിന്റെ അടുക്കെപ്പോയിനിന്നു, ഒന്നുരണ്ടുവട്ടം
നാലുപാടും നോക്കി, തലയും കഴുത്തും അതിശീഘ്രമായി അതിൽ
മുക്കി ധൃതിയിൽ ഒന്നു പിടപ്പിക്കും. അതോടുകൂടി തന്നെ വാലും
അതിവേഗത്തിൽ വിറപ്പിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. ചിറകു സാവധാന
ത്തിൽ അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇങ്ങിനെ വെള്ളം നാലുപാടും ഇ
ളകി തെറിച്ചു അതിന്റെ ശരീരത്തിലും ചിറകിലും മററംഗങ്ങളും
നനയുന്നു. പിന്നെ കാക്ക സമീപത്തുള്ള വല്ല വൃക്ഷക്കൊമ്പിന്മേ
ലും പറന്നു ചെന്നിരുന്നു ഒന്നു കുടഞ്ഞു കൊക്കുകൊണ്ടു തൂവലുകൾ
അതിധൃതിയിൽ ചീകി ശരിയാക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ
എല്ലാ അംഗങ്ങളും എത്രതന്നെ ശരിയായി വളച്ചും പുളച്ചും കുളിക്കു
ന്ന കുളികാണുമ്പോൾ തടിയന്മാരായ മനുഷ്യർ കുളിക്കുമ്പോൾ പു

റം തേക്കാൻ ചെയ്യുവാനുള്ള യത്നവും അതുനിമിത്തം അനുഭവിക്കാവു ള്ള ബുദ്ധിമുട്ടും കാണുവാനാണ്. രണ്ടാമതു വെള്ളത്തിന്നടുക്കെ ചെന്ന് ആദ്യം ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളൊക്കെ തെറ്റുകൂടാതെ ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ മൂന്നും ചിലപ്പോൾ നാലും പ്രാവശ്യം ചെയ്യാറുണ്ട്. ര ണ്ടാമത്തെ തൃപ്തിപ്പെടുന്നഭാവം ഇല്ലെന്നല്ല. ഒടുക്കം അല്പം വെ ള്ളം കുടിക്കും. കുടിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ കുളി അവസാനിച്ചുവെന്നു നി ശ്ചയിക്കാം.

മയിൽപ്പീലി ധരിച്ച കാകനെ പറ്റി നാം വായിച്ചിട്ടുണ്ട ല്ലോ. കാക്ക ഇങ്ങിനെ വസ്ത്രാലങ്കാരങ്ങളിൽ വലിയ ഭ്രാന്തുള്ള ജാതിയാണ്. വലിയൊരു പത്രാസിയാണ്. അവനവൻ മാത്ര മല്ല, തന്റെ സജാതീയരൊക്കെ യാതൊരു വികൃതവേഷമോ, സുഖ ഹീനതയോ, ഉള്ളവരായിരിക്കരുതെന്നാണ് സർവ്വകാകന്റേയും വി ചാരം. വല്ല കാക്കയും അല്പം ദീനമാണെന്നു കണ്ടാൽ ശേഷമു ള്ളവയൊക്കെ കൂടി അതിനെ കൊത്തി കൊന്നു വരുത്തിക്കളയും. വികൃതിക്കുട്ടികൾ പലപ്പോഴും കാക്കയെ പിടിച്ചു അവയെ പല വി കൃതവേഷം അണിയിച്ചു വിട്ടയക്കാറുള്ളത് സാധാരണയാണ ല്ലോ. കുട്ടികൾ മാത്രമല്ല, വലിയവരും, അതുതന്നെ വികൃതി കളെന്നു വെക്കേണ്ട, മാന്യന്മാരും ഈ വക വിദ്യയിൽ വല്ല രെ സശ്രദ്ധന്മാരായി പലപ്പോഴും കാണപ്പെടാറുണ്ട്. ഇങ്ങി നെ വികൃതവേഷത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന കാക്കയെ മറ്റുള്ളവ കൊത്തി കൊല്ലുമത്രെ. മദിരാശിയിൽ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥനാ യിരുന്ന ഒരു യൂറോപ്യൻ വലിയ വായസാരിയായിരുന്നുപോൽ. ത രം കിട്ടുമ്പോളൊക്കെ കാക്കയെ പിടിച്ചു അതിന്റെ കഴുത്തിലെ തൂവലുകൾ പറിച്ചു ചായം തേച്ചു വിടുകയായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തി ന്റെ വിദ്യ. അങ്ങിനെയുള്ള കാക്കകളെ കാണുന്ന മാത്രത്തിൽ മ റ്റുള്ളവ ഒന്നു ചേർന്നു കൊത്തി സംഹരിച്ചു കളയുംപോൽ. സ്വ വർഗ്ഗത്തിലെ ആരും ആഭാസനിലയിൽ കാണപ്പെടരുതെന്നുള്ള സദു ദ്ദേശത്തോടുകൂടി കാക്കകൾ അനുസരിക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം അ വയുടെ ശത്രുക്കൾക്കൊക്കെ അനുകൂലമായി പരിണമിക്കയാണ് ചെയ്യുന്ന ത്. കാകമാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവരുള്ള ചില വനവാസികൾ കാക്കകളു ടെ ഈ സമ്പ്രദായത്തെ, അവയെ എളുപ്പത്തിൽ പിടിക്കാനുള്ള ഒരു സൂത്രമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഒരു കാക്കയെ പിടിച്ചു അ

തിന്റെ ചിറകു വിടൎത്തി നിലത്തോടു ആണികൊണ്ടു തറപ്പിക്കും. അതു അവിടെ കിടന്നു പിടച്ചു നിലവിളിക്കുന്നതു മററു കാക്കകൾ കാണുമ്പോൾ അതിനെ കൊത്തിക്കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിക്കും. തന്നെ ഏതുക്കുന്നവയുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒന്നിനെ ഈ കാക്കയും വേഗമായി കൊത്തിപ്പിടിക്കുവാൻ നോക്കും. അങ്ങിനെ ചെയ്യുമ്പോൾ ഒളിവിലിരിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഉടനെ ഓടിച്ചെന്നു അതിനേയും പിടിക്കും. അതിനെക്കൊണ്ടു അങ്ങിനെ തന്നെ മറെറാന്നിനെ പിടിക്കും. ഇങ്ങിനെ അനേകം കാക്കകളെ പിടിച്ചു ആവശ്യമുള്ളവയെ താൻ ഭക്ഷിച്ചു ശേഷമുള്ളവയെ പിടിച്ചു ഹിന്തുക്കളിൽ പരിശുദ്ധ ഹൃദയന്മാരായ ചില ഭക്തന്മാരുടെ അടുക്കെ ചെന്നു അവരുടെ മുമ്പാകെ വെച്ചു അവയെ കൊല്ലുവാൻ ഭാവിക്കും. അവർ ഉടനെ ഓരോ കാക്കക്കു കാലണയോ, അരയണയോ കൊടുത്തു വാങ്ങി അവയെ വിട്ടയക്കും. സൎവ്വേശ്വരനോടുകൂടി ഒരു ജീവി അനുസരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം തങ്ങൾക്കു നാശകരമായി തീരുകയും, ഒരാൾ മഹാപാതകമായി വിചാരിക്കുന്ന കൎമ്മം മറെറാരാൾ ദ്രവ്യസമ്പാദ്യത്തിനു ഹേതുവായ വിദ്യയായി ഗണിക്കയും ചെയ്യുന്നതു നോക്കിൻ! എന്തൊരു ലോകം!! ആട്ടെ, നാം കാക്കയുടെ കാൎയ്യം പറയുക. കാക്കകൾ ജാതിപ്പഞ്ചായത്തു, സഭകളും കൂടാറുള്ള പ്രകാരം ചില പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പറയുന്നു. എന്തായാലും ഭാഷാസംബന്ധമായ കാൎയ്യങ്ങളെപ്പററി പ്രതിപാദിക്കാൻ അവ സഭ കൂടാറില്ലെന്നു ഞാൻ സത്യം ചെയ്തു പറയാം. ഭാഷക്കു സാൎവ്വത്രികമായ ഐകരൂപ്യം വരുത്താനോ സൎവ്വസമ്മതമായ ഒരു വ്യാകരണമുണ്ടാക്കുവാനോ അവ ശ്രമിച്ചു തുടങ്ങീട്ടില്ല.

മനുഷ്യരെ അടുത്തു പെരുമാറാൻ ഇത്ര ധൈൎയ്യം കാണിക്കാറുള്ള ജീവി കാക്കയെപ്പോലെ മറെറാന്നില്ല. മെരുങ്ങാൻ ഇത്ര പ്രയാസമുള്ള പക്ഷിയും കാക്കയെപ്പോലെ വേറെ ഇല്ല. മനുഷ്യനെ വളരെ ഭയമുള്ള അണ്ണാൻ മുതലായ ചില ജീവികൾ വളരെ എളുപ്പത്തിലും നല്ലവണ്ണവും മെരുങ്ങും. കാക്കയെ വിടാതെ എത്ര ദിവസമെങ്കിലും ഭക്ഷണം കൊടുത്താലും അതു അടുത്തുവരാൻ മടിക്കും. മനുഷ്യരുടെ കയ്യിൽനിന്നു ഭയംകൂടാതെ ഭക്ഷണം കൊത്തിത്തിന്നു പോകത്തക്കവിധത്തിൽ ചിലർ കാക്കകളെ മെരുക്കീട്ടുണ്ടെന്നു കാണുന്നു. കൎണ്ണൽ കണ്ണിങ്ങാം എന്ന സായ്വു ഒരുകൂട്ടം കാക്കകളെ

ദിവസേന ഭക്ഷണം കൊടുക്കാറുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ. അവയിൽ ഒരെണ്ണം [illegible] അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈയ്യിൽനിന്നു കൊത്തി തിന്നാനുംകൂടി ധൈര്യപ്പെട്ടു അടുത്തുചെല്ലുമാറുള്ളു. ഇങ്ങിനെ പരിഷ്കാരലക്ഷണം കാണിച്ചതിനാൽ ആ രണ്ടു കാക്കകൾക്കും മററുള്ളവയ്ക്കു കൊടുക്കുന്നതിൽനിന്നു കുറെ വിശേഷവിധിയായ ഭക്ഷണങ്ങൾ അദ്ദേഹം കൊടുത്തു. മററുള്ളവയ്ക്കു് അപ്പക്കഷണങ്ങൾ കൊടുക്കുമ്പോൾ ഇവയ്ക്കു ബിസ്ക്കറായിരുന്നുപോൽ കൊടുത്തിരുന്നത്. അപ്പക്കഷണങ്ങൾ എറിഞ്ഞുകൊടുക്കുന്നതു കൈവശപ്പെടുത്താൻ മററുള്ളവ അന്യോന്യം ശണ്ഠിച്ചും കലഹിച്ചും യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ ഈ രണ്ടു കാക്കകളും സായ്പിന്റെ ഇടത്തും വലത്തും നിന്നു നോക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. സർവാണി സദ്യയൊക്കെ കഴിഞ്ഞാലാണ് തങ്ങളുടെ സദ്യയെന്നു അവയ്ക്കറിയാം. ചില ദിവസങ്ങളിൽ ബിസ്ക്കറു കാണിക്കാതെ ഒളിപ്പിച്ചുവെച്ചാൽ ആ രണ്ടു കാക്കകളും കുറെ പരിഭ്രമം കാണിക്കുമത്രെ. ആ നിലയിൽ ഒരു കഷണം അപ്പം കൈവശപ്പെടുത്തിയാലോ എന്നുകൂടി വിചാരിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കാറുണ്ടുപോൽ. തലശ്ശേരിക്കടുക്കെ വയലളത്ത് എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ ഒരു കാക്കയെ പോററിയിരുന്നു. അദ്ദേഹം എവിടെയെങ്കിലും ഇറങ്ങിപ്പോകുമ്പോൾ കാക്കയുംകൂടെ പറന്നുപോകും. മുന്നിട്ടു പറന്നു ഒരു മരത്തിന്റെ കൊമ്പിന്മേൽ നില്ക്കും. അദ്ദേഹം കടന്നുപോയെന്നു കണ്ടാൽ പിന്നെയും പറന്നു മുമ്പിൽപോയി കാത്തുനില്ക്കും. തന്നോടുകൂടെ ഒന്നിച്ചുണ്ടെന്നു ഓർമ്മപ്പെടുത്താനോ എന്തോ ചിലപ്പോൾ പറന്നുപോകുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തലക്കു ചിറകുകൊണ്ടു മെല്ലെ ഒന്നു തട്ടും. ഈ കാക്കയെ പിന്നെ ആരോ വെടിവെച്ചുകളകയാണ് ചെയ്തത്.

കാക്കകളുടെ കരച്ചലിന്നു അർത്ഥമുണ്ട്. ഒരു പ്രത്യേക തരമായ കരച്ചിൽ 'വിരുന്നു കാക്കൽ' ആണത്രെ. അങ്ങിനെ കരഞ്ഞാൽ ആ വീട്ടിൽ ആരോ അന്നു വിരുന്നുണ്ടാകുമെന്നാണ് വിശ്വാസം. ഒരു കാക്ക തനിയെ ഇരുന്നു വീട്ടിന്നടുത്തുനിന്നു ഉറക്കെ ദീനസ്വരത്തിൽ കരയുന്നതു അനത്ഥസൂചകമാണ്. ഇങ്ങിനെയുള്ള അർത്ഥങ്ങളെപ്പററി ആലോചിക്കുമ്പോൾ കാകഭാഷക്കു ഒരു നിഘണ്ടു ഉടനെ ഉണ്ടാകുമെന്നു വിശ്വസിക്കാം. എന്തായാലും ഒരു വ്യാകരണം ഉണ്ടാകുന്നതാണെങ്കിൽ പാണിനിയെ അനുകരിക്കു

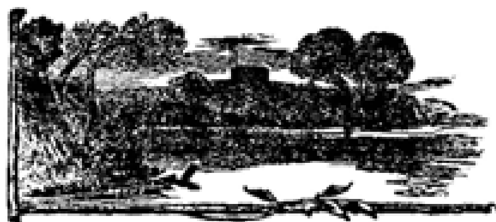
തന്നെ അപേക്ഷയുണ്ട്. കാക്ക പറക്കുന്നതിലും ചില ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടല്ലൊ.

എത്രായിരം കാക്കകൾ ഇന്ത്യയിൽ ഉണ്ടെന്നു എങ്ങിനെ നിശ്ചയിക്കാം. യാതൊരു കാനീഷുമാരി കണക്കുകൊണ്ടും അത് അറിവാൻ കഴികയില്ല. വൈകുന്നേരം സൂര്യാസ്തമന സമയം നമ്മുടെ വീട്ടിന്റെ മുറ്റത്തിൽനിന്നു മേല്പട്ടു നോക്കിയാൽ അനവധി കാക്കകൾ വേഗത്തിൽ പറന്നുപോകുന്നതു കാണാം. വിശ്രമസ്ഥലത്തേക്കു മടങ്ങിപ്പോകയാണ്. പ്രകൃതിശാസ്ത്രജ്ഞനും, ഒരു വക തത്വജ്ഞാനിയും ആയ എന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ പലപ്പോഴും ചില വൈകുന്നേരങ്ങളിൽ ഇങ്ങിനെ പോകുന്ന കാക്കകളെ എണ്ണുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ദിവസേന പതിനായിരത്തിൽ കുറയാതെ കാക്കകൾ തനിക്കു കാണത്തക്ക വിധം തന്റെ വീട്ടിന്മീതെ പറന്നുപോകുന്നുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണക്ക്. കാക്കകൾ മനുഷ്യർ താമസിക്കുന്നതിനു വളരെ സമീപം താമസിക്കാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. തലശ്ശേരിയും കോഴിക്കോട്ടും മറ്റും കടപ്പുറത്തിനു സമീപമാണ് കാക്കകൾ രാത്രിസമയം അധികം കൂടികാണുന്നത്. ശരീരശാസ്ത്രത്തിന്നനുസരിച്ചു കടൽക്കാറ്റ് ഏല്ക്കേണ്ടുന്ന ആഗ്രഹത്തിന്മേലൊ, അതൊ ഉദരപൂർത്തിക്കു മത്സ്യം പിടിക്കാനുള്ള സാമീപ്യമാണ് ഫലകരമെന്നുവെച്ചൊ ഇങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതെന്ന് അറിയുന്നില്ല. പകൽ മുഴുവനും ഉത്സാഹിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കുന്നതിനു കാകൻ അമാന്തിക്കാറെയില്ല. അതിന്റെ ചരിത്രകർത്താവുകൂടി അത്യന്തം ലജ്ജിക്കത്തക്ക ഉത്സാഹം അവയ്ക്കുണ്ട്. കാക്കകളിൽ ഒരാൾ തന്നെയാണ് ഈ ചരിത്രവും എഴുതുന്നതെങ്കിൽ രസികരഞ്ജിനി പത്രാധിപരെ രണ്ടൊ മൂന്നും മാസം ഒരുപോലെ ഭഗ്നാശയനാക്കുന്നതല്ലയായിരുന്നു.

എത്ര ഉത്സാഹിച്ചു പകൽ മുഴുവൻ യത്നിച്ചാലും വൈകുന്നേരമായി മടങ്ങി വിശ്രമസ്ഥലത്തെത്തിയാൽ യാതൊരു ക്ഷീണമൊ മടിയൊ കാണിക്കാറില്ല. രാത്രിയായിപ്പോയതുകൊണ്ടും ഉറങ്ങേണ്ടി വന്നുവല്ലൊ എന്നൊ അവയ്ക്കു വിചാരമുള്ള എന്നു തോന്നുന്നു. മനുഷ്യനും മൃഗത്തിനും ഒരുപോലെ ഉപദ്രവകരമാകത്തക്കവിധം പുലരുന്നതിനു മുമ്പെ ഉണർന്നെഴുനീല്ക്കയും ചെയ്യും.

മൂർക്കോത്തു കുമാരൻ.

മലയാള നാടകാഭിനയം

ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ ഏകദേശം നാല്പതു നാടകശാലകൾ ഉണ്ടെന്നാണ് കേട്ടിട്ടുള്ളത്. അവിടെയുള്ള നാടകശാലകളിൽ നടക്കുന്ന അഭിനയരീതിയെക്കുറിച്ചു കണ്ടറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ പറയുന്നതു കേട്ടാൽ, നാം അമ്പരന്നു പോകും. സമുദ്രങ്ങളും വനാന്തരങ്ങളും മുതലായവ സാക്ഷാൽ സമുദ്രങ്ങളും വനാന്തരങ്ങളും മുതലായവപോലെ, ഭയങ്കരനക്രതിമിംഗലസംക്ഷുബ്ധങ്ങളും സിംഹവ്യാഘ്രമത്തഗജപ്രകമ്പിതങ്ങളായും മററും ആണ് പ്രദർശിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത്. നായാട്ടുസമയത്ത്, പത്തടി ചതുരം പോരുന്ന ഒരു തട്ടിനു പകരം, വിസ്താരം കൂടുന്ന വനപ്രദേശം; കുതിരകളും പായുന്നതിനെ കാണിക്കുന്നതിനായി, വേഷക്കാരൻ കവച്ചുനിന്നുകൊണ്ടു 'വെറുതെ ഓടുക' എന്നോ മററോ പറയുന്നതിനു പകരം, സാക്ഷാൽ കുതിരകളും പായത്തക്ക വിസ്താരം കൂടുന്ന കളം; എന്നിതുകളെ ഒക്കെ സ്വാഭാവികമായി അരങ്ങത്തു തോന്നിക്കുന്നതിന് ആവശ്യമായ എല്ലാവിധ ഉപകരണങ്ങളും ലണ്ടൻ നാടകക്കാരുടെ കൈവശമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നാടകാഭിനയത്തിനു പരിപൂർണ്ണമായ പാകതയെ വരുത്തുന്നതിന് അവർക്കു സാധിക്കുന്നതിന്റെ ഒരു കാരണം, അവർ ലണ്ടൻ പട്ടണനിവാസികളായതു തന്നെ. യന്ത്രപ്രയോഗം, വിദ്യുൽപ്രയോഗം, ഔഷധപ്രയോഗം എന്നിങ്ങിനെ നമ്മുടെ ശക്തിക്ക് അപ്പുറമായിരിക്കുന്ന അനേകവിഷയങ്ങളും പണ്ഡിതന്മാരായ അവർക്കു സ്വാധീനങ്ങളല്ലോ. ഈ വക പ്രയോഗങ്ങളെ ഒഴിച്ചു അഭിനയസാഫല്യത്തിനായി അവർ ചെയ്യുന്ന വേറൊരു വിദ്യയെ ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മരിക്കേണ്ടതാണ്. ലണ്ടനിലെ ഉള്ള അനേകം നാടകശാലകളിൽ ഓരോന്നിലും ഒരു നാടകം മാത്രമാണ് എല്ലാ രാത്രികളിലും അഭിനയിക്കപ്പെടുന്നത്, ഒരു പ്രത്യേക നാടകസംഘക്കാർ അഭ്യസിച്ചിട്ടുള്ള

ഒരു നാടകം മാത്രമു, അവരുടെ ശാലയിൽ രാത്രിതോറും അ
ഭിനയിക്കപ്പെടുന്നതു് ആ പ്രത്യേകനാടകം മാത്രമും ആയിരിക്കും.
ഒരു പ്രത്യേക വർഷത്തിൽ, അഭിനയകാലം എല്ലാ രാത്രിയിലും, എ
ന്നല്ല, അടുത്ത വർഷത്തിലും ഒരേ നാടകംതന്നെ അഭിനയിക്കുന്ന
നാടകശാലകൾ ലണ്ടനിൽ അനേകമാണു്. വേറെ നാടകം കാ
ണണമെന്നുള്ളവർ അന്യശാലകളിൽ പൊയ്ക്കൊള്ളാവുന്നതാകകൊ
ണ്ടു കാണികൾക്കും, പുതൻപുതനായി ധാരാളം കാണികൾ
വരത്തക്കവണ്ണം ലണ്ടനിൽ ജനബാഹുല്യം ഉള്ളതിനാൽ നാടക
സഭക്കാർക്കും ഇപ്പാരംഗത്തിന് ഇടയുണ്ടാകുന്നതുമില്ല. ഇങ്ങിനെ ഓ
രോ നാടകസമാജക്കാരും ഒരു പ്രത്യേക നാടകത്തിലേക്കു മാത്രം ദൃ
ഷ്ടി വെയ്ക്കുന്നതിനാൽ നാടകാഭ്യസനം രംഗവിധാനം ഉപകരണാ
നുരൂപ്യം എന്നിതുകളെ കഴിയുന്നതും നന്നാക്കുന്നതിലേക്കു ആവ
ശ്യമായ സമയവ്യയവും ധനവ്യയവും ചെയ്യുന്നതിനു നാടകസമാ
ജങ്ങൾക്കു അധികം സൗകര്യമുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു നിർവിവാദമാണ
ല്ലോ. സങ്കലിപ്പെടുത്തുള്ള പ്രയോഗങ്ങളും, അഭ്യസിക്കപ്പെടുന്ന വി
ദ്യയും ദീർഘകാലത്തേക്കു ഉപയോഗപ്പെട്ടുമെന്നുള്ള ബോധം, പ്രവ
ർത്തകന്മാർക്കു പ്രോത്സാഹകപ്രദമാണെന്നുള്ളതു പ്രത്യക്ഷംതന്നെ. ഓ
രോ രാത്രിതോറും ലണ്ടൻ സമാജങ്ങളുടെ അഭിനയങ്ങൾ നന്നാകു
ന്നതിനും അഭിനയ സാഫല്യാവഹങ്ങളായ ഉപകരണങ്ങൾ പരി
ഷ്കരിക്കപ്പെടുന്നതിനും ഇടയാകുന്നതിന്റെ ഒരു മുഖ്യകാരണം ഇ
താണ്.

മലയാളനാടകാഭിനയത്തിന്റെ അവസ്ഥ എങ്ങിനെ ഇരിക്കു
ന്നു എന്നാലോചിക്കുക. ഒരു പ്രത്യേക നാടകത്തെ ഒരു പത്തു
പ്രാവശ്യം അഭിനയിച്ചിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു നാടകക്കമ്പനി ഈ
മലയാളരാജ്യത്തു് ഇന്നുണ്ടോയെന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നു. കൂടി
യ പക്ഷം രണ്ടോ നാലോ തവണ മാത്രം അഭിനയിക്കുവാനായി മാ
ത്രമാണ്, ഓരോ സമാജക്കാരും ഓരോ നാടകം അഭ്യസിച്ചുപോരു
ന്നത്. കുറഞ്ഞകാലത്തേക്കുള്ള ഒരു കൃതാർത്ഥതയ്ക്കായി ദീർഘകാല
പരിശ്രമവും ഉപകരണങ്ങളെ സമ്പാദിക്കുന്നതിനു അധികം ധന
വ്യയവും ആരും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതു് ഒരു വലിയ കുറമാ
ണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഈ കാരണം നിമിത്തം മൂന്നോ നാലോ ആ
ഴ്ചവട്ടം അഭ്യസനം ചെയ്തശേഷം എത്രാനും കൃത്യാവുകങ്ങൾ

സംഭരിച്ചുകൊണ്ടു നാടകക്കമ്പനിക്കാർ അഭിനയം ആരംഭിക്കുകയും വഷളാക്കുകയും ചെയ്യാനിടയാകുന്നു. മലയാളരാജ്യത്തിൽ മലയാളനാടകം നടന്നുപോരുന്നതിൽ ഒരു പ്രധാന സ്ഥലമായി ഗണിക്കപ്പെടേണ്ട ഈ തിരുവനന്തപുരം പട്ടണത്തിൽ വിക്ടോറിയാജൂബിലിഹാളിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ള മിക്ക അഭിനയങ്ങളോടുകൂടേയും മനുഷ്യോപദ്രവകരങ്ങളായിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു മലയാള നാടകാഭിനയത്തിൻെറ ഏതൽകാലാവസ്ഥയെക്കുറിച്ചു ഞാൻ പലപ്പോഴും പരിതപിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഏതാനും പ്രാവശ്യം മാത്രം അഭിനയിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ അഭ്യസനം നടന്നുവരുന്ന കാലത്തോളം മലയാളനാടകാഭിനയത്തിൻെറ അവസ്ഥ വളരെ നന്നായി കാണ്മാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടാകുന്നതല്ല.

ഒരേ നാടകം നിത്യവും രാത്രി ഒരേ സ്ഥലത്തുതന്നെ അഭിനയിക്കപ്പെടുന്ന പക്ഷം കാണികൾ ഇടരെ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കത്തക്ക ലണ്ടൻ പട്ടണം മലയാളരാജ്യത്തില്ലെന്നുള്ളതു ഞാൻ വിസ്മരിക്കുന്നില്ല. പരിഷ്കാരം സ്ഥലഭേദത്തെ ഗണിച്ചുതന്നെ ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്. ഒരു മലയാളനാടകസമാജത്തിൻെറ പ്രയോഗത്തെ ഇടരെ വഹിപ്പാനുതക്ക ഒരു പട്ടണമെങ്കിലും നമുക്കു ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിനാൽ മലയാളനാടകസമാജങ്ങൾ, മലയാളരാജ്യത്തെ മുഴുവനും ലക്ഷ്യമാക്കി ആരംഭിക്കേണ്ടതാണ്. ഒരു രാത്രി നല്ലതായി അഭിനയം ഉണ്ടായി എന്നു കേട്ടാൽ അടുത്ത രാത്രി അധികം ആളുകൾ കാണികളായി വരാൻ ഇടയുള്ളതുകൊണ്ടും, ഒരേ നാടകത്തെത്തന്നെ പിന്നേയും പിന്നേയും കാണുന്നതിനു മലയാള പട്ടണങ്ങളിൽ ആളുണ്ടാവാൻ ഇടയില്ലാത്തതുകൊണ്ടും മലയാളനാടകസമാജങ്ങളുടെ അധീനത്തിൽ ഒന്നിലധികം നാടകങ്ങൾ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതും ആവശ്യമാണ്. ഇങ്ങിനെ മലയാളരാജ്യത്തിലുള്ള പ്രധാന പട്ടണങ്ങളിലൊക്കെ സഞ്ചരിക്കാൻ തെയ്യാറായി മൂന്നിൽ കുറയാതെയും അഞ്ചിൽ കൂടാതെയും നാടകങ്ങളെ അഭ്യസിച്ചു ഒരു നാടകസമാജം പുറപ്പെടുന്നതായാൽ മലയാളരാജ്യത്തിന്നു ഒരു ആവശ്യനിർവ്വഹണവും നടന്മാൎക്കു ധനലാഭവും ഉണ്ടാകാൻ ഇടയുള്ളതാണ്. സാമാന്യം ഒരു നല്ല വിദ്വാൻെറ കീഴ് നടന്മാർ നാടക കഥാഗതിയെ ഗ്രഹിച്ചു യോഗ്യന്മാരുടെ സദസ്സിൽ അഭിനയിക്കത്തക്ക പാടവത്തോടുകൂടിയ ഒരു സമാജം ഉണ്ടാവണമെന്നാണ് ഞാൻ

ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സ്വരച്ചേർച്ച, വേഷച്ചേർച്ച, മുതലായി ഇപ്പോൾ ഉള്ള നാടകസമാജങ്ങൾ സാധാരണ ഗണിക്കാറില്ലാത്ത അനേകം സംഗതികളെ ഗണിച്ചു നടന്മാർ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടണം എന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. ഇങ്ങിനെ കഴിയുന്ന യോഗ്യതകൾ വരുത്തിക്കൊണ്ടു പുറപ്പെടുന്ന ഒരു മലയാളനാടകസമാജം, ദീർഘായുസ്സായിരിപ്പാൻ ഇടയുണ്ടെന്നുള്ളതിലേക്കു പല ലക്ഷ്യങ്ങളുമുണ്ട്. അല്പപ്രാണങ്ങളായ സമാജക്രിമികളുടെ ഗോഷ്ഠിതരങ്ങളെ കാണുന്നതിന്നായി പണം കളയുന്ന മലയാളികൾ നാടകീയരസാനുഭോഗത്തിനു ശക്തന്മാരാണെന്നുള്ളതുതന്നെ ഒരു ശുഭശകുനമാണ്. മദ്രാസ്സുമുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽ വർഷംതോറും സഹൃദയഹൃദയാഹ്ലാദനവും പണാപഹരണവും ചെയ്യുന്ന യൂറോപ്യൻ നാടകകമ്പിനിക്കാർ പാർസി നാടകക്കമ്പിനിക്കാർ മുതലായവരെ ആകർഷിക്കത്തക്ക ജനപ്രാഭവം ധനപ്രാഭവം മുതലായവ മലയാളരാജ്യത്തിനില്ലാത്തതും, മലയാളനാടകസമാജത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ ഒരു അനുഗ്രഹമാണ്. മലയാളികളുടെ നാടകരസാസ്വാദനകാംക്ഷയെ അടിസ്ഥാനമാക്കി പണാപഹരണം ചെയ്തുപോരുന്ന തമിഴ്നാടകക്കമ്പിനിക്കാരെ തോല്പിക്കാൻ നമുക്കു കഴിയാത്തതല്ല. സംഗീതസാമർത്ഥ്യം ഉപകരണഭംഗി എന്നിതുകളെ പല തമിഴ്കമ്പിനിക്കാരും അനുകരണീയമായി ബഹുമാനിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും നാടകാഭിനയത്തിന്റെ ജീവനായ നാട്യവിദ്യ, അഭിനയം സ്വഭാവത്തിന്റെ പകർപ്പായിരിക്കണമെന്നുള്ള ബുദ്ധിയുടെ സർവ്വതോമുഖമായ പ്രദർശനം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ അവർ പല മലയാളനാടകസമാജങ്ങളെക്കാൾ താഴെയാണ്. മലയാളരാജ്യത്ത അഭിനയിക്കപ്പെടാറുള്ള തമിഴ്നാടകങ്ങൾ കഥയുടെ ബന്ധം, വികാസം, സ്വഭാവം, പരിണാമം എന്നീ വിഷയങ്ങളിൽ മലയാളനാടകങ്ങളെ ഒട്ടുംതന്നെ അതിശയിക്കുന്നില്ല. തമിഴന്മാർ മലയാളത്തു നടപ്പാക്കിയ 'സദാരമ' എന്ന നാടകം മലയാളികൾക്കു രുചിക്കത്തക്ക ഒരു നിലയിൽ ആവുന്നതിനു ആ കഥയെ ഉടച്ചു ശുദ്ധിചെയ്തു വീണ്ടും വാർത്തെടുക്കുന്നതിനു വിദ്വാനായ കെ. സി. കേശവപ്പിള്ള അവർകളുടെ ശ്രമം ആവശ്യമായിരുന്നു എന്നു യോഗ്യന്മാർ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നതിൽനിന്നു മലയാളരാജ്യത്തു നടപ്പുള്ള തമിഴ്നാടകങ്ങളുടെ പോരായ്മ ജനബോധം വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് അനുമാനിക്കാമെന്നു തോന്നുന്നു,

ആയതിനാൽ ഒരു നല്ല മലയാളനാടകസമാജം ജീവിക്കുന്നതിന്നു സൌകൎയ്യവും ആവശ്യവും മലയാള രാജ്യത്തുണ്ട്. മഹിമശ്രീ കേരളവൎമ്മ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ തൎജ്ജമയായ കേരളശാകുന്തളത്തിന്റെ കാലം മുതൽ, മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ വളൎന്ന നാട്യവിദ്യയിൽ സൎവ്വജനസമ്മതരാകുംവണ്ണം സാമൎത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചവർ, മ. രാ. രാ. കൊല്ലം നാരായണപിള്ള അവൎകളും മ. രാ. രാ. കോട്ടയം കൊച്ചീപ്പൻ തരകൻ അവൎകളും ആണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി അഭിപ്രായഭേദമുണ്ടാവാൻ തരമില്ല. ഏകദേശം ഒരു പതിനഞ്ചു വൎഷങ്ങൾക്കു മുമ്പു മിസ്റ്റർ നാരായണപിള്ള തിരുവനന്തപുരം മുതൽ തലശ്ശേരി വരെക്കും ഉള്ള മലയാളികളുടെ ഇടയിൽ നൂതനമായി സൃഷ്ടിച്ച ഒരു രോമാഞ്ചവിശേഷം ഇന്നും പലരും സ്മരിക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കും. നാടകാഭിനയം സ്വാഭാവികമായ ലോകഗതിയുടെ ശരിപകൎപ്പായിരിക്കണമെന്നുള്ള നിബന്ധമായ നിഷ്കൎഷയോടുകൂടെ രംഗപ്രവേശം ചെയ്യു മിസ്റ്റർ കൊച്ചീപ്പൻ തരകൻ അവൎകളും മലയാളനാടക സമാജചരിത്രത്തിൽ സ്മരിക്കപ്പെടേണ്ട ഒരു പുരുഷൻ തന്നെ. ഇവർ രണ്ടാളും യോജിച്ച് ഒരു മലയാളനാടകസമാജം ആരംഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ, മലയാള നാടകാഭിനയം തമിഴ്രാജ്യങ്ങളിലേക്കു കൂടെ പടരാൻ ഇടയുണ്ടാവാമെന്നു സംശയസ്ഥാനത്തും, മലയാളികൾക്ക് അതിരു കവിയുന്നതായ നാടകപ്രേമത്തിനും യോഗ്യന്മാരായ ഈ നടന്മാൎക്കു ധനലാഭവും യശോലാഭവും രാജാക്കന്മാർ പ്രഭുക്കന്മാർ ആദിയായവരിൽനിന്നു അനുമോദനങ്ങളും നിരൎഗ്ഗളമായി ഉണ്ടാവുമെന്നു നിശ്ചയമായിട്ടും, അഭിപ്രായപ്പെടാം. ഈ നടന്മാരുടെ ഉദ്യോഗഭേദം സ്ഥലഭേദം ജാതിഭേദം മുതലായതുകളാൽ ഇവർ യോജിച്ചു ഒരു നാടകസമാജം രൂപപ്പെടുവാൻ ഇടയില്ലാത്ത പക്ഷം, മലയാളികൾക്കു ഒരു ഭാഗ്യം നഷ്ടമായി എന്നു അടങ്ങിക്കൊള്ളുകയല്ലാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്നാൽ ഇവരിൽ ആരെങ്കിലുമോ അഭിനയസാമൎത്ഥ്യം ഉള്ള വേറെ വല്ലവരുമോ ഒരു നാടകസമാജം ആരംഭിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. തലശ്ശേരി, മംഗലപുരം, കോഴിക്കോട്ട്, തൃശ്ശിവപേരൂർ, എറണാകുളം, കോട്ടയം, കൊല്ലം, തിരുവനന്തപുരം മുതലായ മലയാളപട്ടണങ്ങളിൽ ആണ്ടുതോറും വേനൽക്കാലം സംബന്ധിച്ചു പ്രസ്തുത നാടകസമാജം യാത്ര ചെയ്യണമെന്നാണ് എന്റെ ആഗ്രഹം. ഒരു മൂന്നോ നാലോ നാടക-

ങ്ങളെ വേണ്ടവണ്ണം അഭ്യസിച്ച് അതിനു വേണ്ടുന്ന കോപ്പുകളും സംഭരിച്ച് വർഷാന്തരം സഞ്ചരിച്ചു ചെയ്യുന്ന ഈ സമാജത്തിന്റെ ആഗമനത്തെ പ്രാർത്ഥിച്ച്, മദ്രാശിക്കാർ പാർസി നാടകക്കമ്പനിക്കാരെ നോക്കിപ്പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, എല്ലാ മലയാളപട്ടണങ്ങളും സന്തോഷാകുലങ്ങളായിരിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്.

വി. എം. ചെറിയാൻ.

മലയാം കൊല്ലം

കന്നിമാസം

1

നക്ഷത്രമാലകളണിഞ്ഞൊരു ലാംബരശ്രീ-നക്ഷീണശോഭമരവിന്ദമുഖം വിടർത്തി
നക്ഷത്രനാഥകിരണസ്മിതമാർന്നൊരാശാലക്ഷ്മീവിലാസമൊടു കന്യ, വരുന്നു കാണ്ക.

2

ശങ്കിച്ചിടാതെ രവികന്യയൊടൊത്തിടുന്ന പങ്കാതവാണങ്ങൾനിറയുന്ന മലാശയത്തിൽ
കാഴ്ചകിന്നല്ലുതകുംസമാനമായ തെല്ലു വന്നകറവിന്നവസാനമില്ല.

3

അംഭോധിയാസകലവും കളിയായ്കുടിച്ചു കുംഭോത്ഭവൻമുനിതപോനിധി വന്നരിച്ചു
അംഭസ്സു തന്നെയശേഷമശേഷവും വി-ട്ടംഭോജപാത്രനയനേ! വിലസുന്നു കാണ്ക.

4

കുടിലുണങ്ങളധികനോളുനിസ്വച്ഛതം യിട്ടനാതളുകിരണൻകരത്തിനെല്ലാം
വാടാതെതലകുളിജലജങ്ങളിൽവന്നുചേർന്നു പാടെതെളിഞ്ഞുസലിലങ്ങൾസമസ്ത

5

[ലോകം
കാറെന്നപേരൊടുകനത്തുകിടന്നിരുന്ന ചോരന്റെനീണ്ടുമുഴുവൻശയനത്തിൽനിന്ന്
താരോപമത്തിലഴകോടുചരിച്ചിടുന്ന താരങ്ങളൊക്കെതിരിഞ്ഞുലമായിടുന്നു.

6

എല്ലാടവും മഴകൾകൊണ്ടുവളപ്പെടിച്ചു ചൊല്ലാർന്നൊരോഷധികളൊക്കെയുമേറെവാ
കല്യാണി! കണ്ടുകളയാനിനോഷധികൾനല്ലാസമോടുവിലസുന്നുമഹാപ്രസന്നം. [ച്ചു

7

ആയിരംകിരണമുള്ളദിവാകരന്റെചൂടാൽകൊണ്ടുവന്നണഞ്ഞുതപിച്ചിടുന്നു
ധാരാളമംശുമലശീതളതയുള്ള നീരാഴികൾക്കുസുഖശൈത്യമുണ്ടാവതെന്നു.

8

ഏറെത്തെളിഞ്ഞഹിമമുള്ളതിരുവാതിരകളെ പോറ്റുന്നശാരദ്യുതങ്ങളിലിന്നുവെള്ളം
മാറുള്ളമാനസമലിനമലിനകളെല്ലാം മാറ്റുമല്ലോ! ജലസുഖംഭുവികന്നിതന്നിൽ

9

[illegible]

10

[illegible]

11

[illegible]

12

[illegible]

13

[illegible]

14

[illegible]

15

[illegible]

16

[illegible]

17

[illegible]

18

[illegible]

19

[illegible]

20

[illegible]

21

[illegible]

22

[illegible]

23

[illegible]
[illegible]

24

[illegible]
[illegible]

25

[illegible]
[illegible]

26

[illegible]
[illegible]

27

[illegible]
[illegible]

28

[illegible]
[illegible]

29

[illegible]
[illegible]

30

[illegible]
[illegible]

31

[illegible]
[illegible]

32

[illegible]
[illegible]

33

[illegible]
[illegible]

34

[illegible]
[illegible]

35

[illegible]
[illegible]

36

[illegible]
[illegible]

37

[illegible]
[illegible]

38

[illegible]
[illegible]

39

വെക്കാവടക്കതടനാൽ [illegible]
[illegible]

40

[illegible]
[illegible]

41

[illegible]
[illegible]

42

[illegible]
[illegible]

43

[illegible]
[illegible]

44

[illegible]
[illegible]

45

[illegible]
[illegible]

46

[illegible]
[illegible]

47

[illegible]
[illegible]

48

[illegible]
[illegible]

49

[illegible]
[illegible]

50

[illegible]
[illegible]

51

നക്ഷത്രപാളികളുമുജ്ജ്വലമത്സ്യജാതിലക്ഷ്മീ കടാക്ഷമതുമൊന്നിച്ചുയരുന്നതുപോലെ
അക്ഷയ്യമാമഹിമയാളുമമായകൃഷ്ണപക്ഷസമസ്തനവരാത്രികളണഞ്ഞിടുന്നു

52

"ഇല്ലം" ഇതെന്തിനായിനിന്നു കൃതം; നിനക്കുവാക്യം "വെല്ലം" "ഗുണിക്കുമോ" വ്യഹസിതം പറകെ-
[ചിരിക്കനെല്ലി
കൊല്ലുന്നവർക്കു വിലസിനികൾക്കു തെയ്യക്കിളിപ്പാട്ടിനില്ലിഹ മറ്റു പക്ഷമത്ര

53

സാരസ്വതാഖ്യപദമൊക്കെ ജനത്തിനെല്ലാം ചാതുരമായ മറവുള്ളതുമീ നവരാത്രി വന്നാൽ
ഓർമ്മവരുന്നു കലകൾ കമനീയകാലമതാകുന്നുതിന്നുതകുമീനവരാത്രിയല്ലോ

54

ഹിന്ദുക്കളിൽ ചിലർ മഹാ ചിലതാചരിക്കും ചിന്തിക്കിലിങ്ങു ശിവരാത്രി മുതൽ വ്രതങ്ങൾ
ചന്തമെഴുന്ന നവരാത്രിയെടുത്തിടുന്നു ഹിന്ദുക്കളിലുള്ള സമസ്തമനോഹരമേ

55

ഗ്രന്ഥങ്ങളും പലതരം വിപണിയിലുള്ളതൊക്കെയും സന്ധ്യയതങ്ങു തളിതമാക്കി [പ്പോൾ
ചന്തത്തിൽ വെച്ചു സകലോപരി തൻ പദാബ്ജം ചിന്തിച്ചു ചൊല്ലിഹ പൂജകഴിച്ചിടുന്നു

56

ഗ്രാമത്തിലുള്ള വേഷമുള്ളവർ പുസ്തകങ്ങളും പൂജക്കുവെച്ചു മോദസുന്ദരമന്ദിരത്തിൽ
രമ്യമായ വിവിധോത്സവമുള്ള കണ്ടു രാജിച്ചു മാളികമേടിവ മതതിടുന്നു

57

മോഹനമായുള്ള മതിമോഹനമായവാണീമഹാ സ്വരൂപത്തെ മനസി നിനച്ചു ലോകം
മാഹാത്മ്യമുള്ള കലാസമ്പത്തിയാളും മഹാസ്വരൂപമായണഞ്ഞിടുന്നു

58

കൊല്ലുന്നയോഗിവരർക്കു സ്വമനോഗൃഹത്തിലല്ലാതെ ഭാജമകലുന്ന വിഭാവിയായി [ല്ല
തെല്ലുന്നിമേഷു കവിമാതരുമൊന്നിച്ചെല്ലാം ജനങ്ങളും സ്വമനോമയമാക്കിടുന്നു

59

ഇങ്ങനെയുള്ള മണിയായ വരമേവിയാണി
പാർക്കുമ്പോളിഹ മണിസ്വരൂപമാകുന്ന ഭക്തികലർന്ന ജനങ്ങളിപ്പോൾ

60

സ്വർണ്ണമയത്തിനതികമുള്ള മേന്മയേറുന്ന ചെല്ലിച്ചു ചിത്രാസനമിയാളു
സാരസ്വതാഭിമഹിതത്തിൻ മന്ത്രജാപം സാദരമായവർ ജപിച്ചുനമിച്ചിടുന്നു

61

അമ്പുമഹാഫലമാകിയവാണിതന്നെ ചൂടലമുള്ളകമേയെന്നു നിനച്ചിടുന്നു
മൂലത്തിലാർത്തുള്ളതിങ്ങു വന്നിടുന്നു ചേലൊത്ത ശാസ്ത്രമറിയുന്ന ജനങ്ങളെല്ലാം.

62

തെറ്റെന്നു യാത്രയിതാ പലപൂജവിട്ടു മറ്റുള്ളതൊക്കെയതുപോലെയൊഴിച്ചിടുന്നു
മുറ്റും ജനങ്ങൾ അകലെ മഹാവിശേഷം പാറുമേഹാനവമിയാതെ ചിലർ വരുന്നു,

63

ഭ്രമമുള്ള ഭക്തജനമന്നു വിളക്കു വെച്ചു പൂജകൾ തെളിയിച്ചിടുന്നു
ഭ്രമമാർന്ന നല്ല വഴിയിൽ തെളിവോടു കാട്ടും സമ്മാനശാസ്ത്രമുറ ചെയ്തു ജപിച്ചിടുന്നു.

നിലാവു.

64

[illegible]
[illegible]

6[illegible]

[illegible]
[illegible]

66

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

6[illegible]

[illegible]
[illegible]

7[illegible]

[illegible]
[illegible]

71

[illegible]
[illegible]

72

[illegible]
[illegible]

73

[illegible]
[illegible]

74

[illegible]
[illegible]

75

[illegible]
[illegible]

76

[illegible]
[illegible]

77

[illegible]
[illegible]

78

[illegible]

[illegible]

79

[illegible]

[illegible]

80

[illegible]

[illegible]

81

[illegible]

[illegible]

82

[illegible]

[illegible]

83

[illegible]

[illegible]

84

[illegible]

[illegible]

85

[illegible]

[illegible]

86

[illegible]

[illegible]

87

[illegible]

[illegible]

88

[illegible]

[illegible]

89

[illegible]

[illegible]

90

[illegible]

[illegible]

91

[illegible]

[illegible]

92

ദം

കൽഭാഗിമായ ബഹുമാനമാത്തുമാചരിച്ചു പിന്നസ്സുമൻ്റിസ്സമെനിവർപെട്ടിനാണെന്നു

സംക്രാന്തിപെട്ടുന്നഗുണപൂർവ്വമാനമെല്ലാമിതൽ മാറിവന്നു ചുമരണോടണാടിവെറി

93

പൊരിൽ സുരാരിബലമാസമരമാവഹിച്ചുന്നോം സ്വർഗ്ഗലോകനാരികളൊക്കെ

പാരെന്നുതിച്ചുപര പ്രൊടിവിടപ്പാനാമകം എല്ലാ ദനനുമിമെഹിമാനസുഖമെ

94

ഉല്ലാസമോടു നിജമകൾതിയിൽ മുഞ്ഞിനില്പും കൊല്ലാൻ പെരുമനികൾ ഭമനോരഥമന്ന

എല്ലാമെകൊട്ടത്തണമതല്ലിത്തുമറന്നുപോയ കല്യാണിമനാഴകിൽനിൻ കഴന്നെക

95

തൊഴുന്നാൻ

ഇത്യാദിയായുവതരം പുവമായാനതിയന്ത്യാരന്നൊടിഹനിന്നു നന്നനല്ലാം

സന്തോഷമെയിന്നുമെമാരപരൊമ്പ് ജതുക്കുരതതായിഭൊത്തുസുഖമോടുമെഴിച്ചിടുന്നു

96

സമ്പൂർണ്ണമായ് ഭൂമാമാടിവിധാമാനതി പ്രാം വന്നുവിട്ടുമെശമിയന്ന് ഇവന്നമചന്ത

മെള്ളെമരൊകൊണ്ടുപലമാതന്ന് എപ്രവിന്നമെണ്ണാം കണ്ണുതെല്ലീടു നജനങ്ങളെല്ലാം

97

ഭജമവാമിഹവിന്നസകലഭുവനാസംബന്ധവാളുന്നവിനം

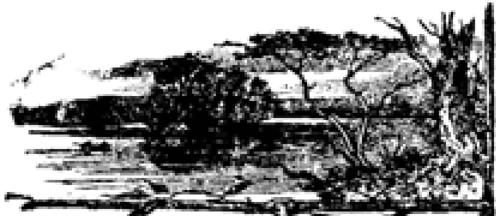
ഭ്രാജിച്ചിടുംകരത്തിൻപ്പൂണമധിപമിണ ഭുന്നമെപ്യാമഗത്തിൽ

മാമിവരുള്ളിപ്പാരൂമതിമിതിമിവൊക്കുമുടിനമിഷല്ലാട്ടമെണ്ണം

മാമുണ്ടൊന്നവ മന്നാടെടവൽകുമുകങ്കളിൽ കണ്ണിമാനസപൂമാവം".

രണ്ടാം സർഗ്ഗം കഴിഞ്ഞു.

ഈഴവന്മാർ

ഹിന്ദുശാസ്ത്രപ്രകാരമുള്ള അവകാശക്രമംതന്നെയാണ് ഈഴവരുടെ ഇടയിലും നടന്നുവരുന്നത്. വടക്കെ മലയാളം, കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ തെക്കെഭാഗം മുതൽ കൊല്ലംവരെ ഈ ദിക്കുകളിൽ മരുമക്കത്തായവും കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ വടക്കെ ഭാഗത്തും കൊല്ലം മുതൽ തെക്കോട്ടും തെക്കെ മലയാളത്തിലും മക്കത്തായവും അവർ ആചരിച്ചുവരുന്നു. എന്നാൽ എല്ലാ സംഗതിയിലും ഹിന്ദുനിയമം അവർ പൂർത്തിയായി അനുഷ്ഠിക്കുന്നില്ല. മരിച്ച ഒരു ഈഴവന്റെ സ്വയാർജ്ജിതസ്വത്തു തറവാട്ടുസ്വത്തിൽ ലയിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. മരുമക്കത്തായം അനുസരിച്ചുപോരുന്ന വട

ക്കെ മലയാളത്തിലെ തിയ്യർ സാധാരണയായി ഒരു മലയാളതറവാട്ടു സമ്പ്രദായത്തിൽതന്നെ കഴിഞ്ഞുവരുന്നു. ഭർത്താക്കന്മാർക്കു മരുമക്കത്തായക്കാരിൽ ഉണ്ടാവുന്ന സന്തതികൾക്കു പിതൃസ്വത്തിനും മാതൃകുടുംബത്തിലെ സ്വത്തിനും ഇല്ല്യവകാശമുണ്ടെന്നു ഹൈക്കോട്ടു വിധിയാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മരിച്ചവന്റെ സ്വന്തം സമ്പാദ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ പകുതി ഭാര്യക്കും മക്കൾക്കും പകുതി മരുമക്കൾക്കും അംശിച്ചുകൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും ഉണ്ട്. എന്നാൽ തെക്കെ മലയാളത്തിൽ പ്രത്യേകിച്ചു കോഴിക്കോട്ടു ജില്ലയിൽ സഹോദരന്മാരില്ലാത്ത വിധവകൾക്കു യാതൊരവകാശവുമില്ലെന്നു വിധി ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. മരുമക്കത്തായ കുടുംബത്തിലെന്നും ഭാഗം പിരിഞ്ഞുപോന്നതിനു ശേഷം മരിച്ചവന്റെ സ്വന്ത സമ്പാദ്യത്തിനു ഒന്നായിട്ടുള്ള അവകാശി ഭാര്യയും മക്കളുമാണ്. ഭാഗം കിട്ടുവാൻ ആർക്കും അവകാശപ്പെട്ടുകൂട. ഭാഗകാര്യത്തിൽ സ്ത്രീകളെക്കു മുതൽ തിരിച്ചുവെക്കുക പതിവില്ല. അവക്കു ചിലവിനു കിട്ടുവാൻ മാത്രമേ അവകാശമുള്ളു. കല്യാണം കഴിച്ചുകൊടുത്ത സ്ത്രീക്കു ജന്മകുടുംബത്തിൽ സാധാരണയായി യാതൊരു അവകാശവും ഇല്ല. എന്നാൽ ഭാഗസമയത്തു കന്യകമാർക്കു ചിലവിന്നും കല്യാണച്ചിലവിന്നും വകനീക്കുക പതിവുണ്ട്. കൂട്ടവകാശികൾ ആൺമക്കളില്ലാതെ മരിച്ചാൽ അയാളുടെ അവകാശം വിധവക്കാകട്ടെ പെൺമക്കൾക്കാകട്ടെ സിദ്ധിക്കുന്നതല്ല. തെക്കെ മലയാളത്തിലെ തിയ്യരുടെ ഇടയിൽ പ്രത്യേകമായില്ലെങ്കിൽ ഭാഗം കിട്ടുവാൻ നിർബ്ബന്ധമായി അവകാശപ്പെടുവാൻ വഴിയുമില്ല. കൊച്ചി തിരുവിതാംകൂറിലെ ഈഴവരുടെ ഇടയിൽ താഴെ പറയുന്ന നിയമങ്ങൾ അനുസരിച്ചു ഭാഗം നടന്നുവരുന്നുണ്ട്.

1. കാരണവസ്വത്തു മരുമക്കൾക്കുതന്നെയാണ്. എന്നാൽ കൊല്ലം മുതൽ തിരുവനന്തപുരം വരെ കാരണവന്റെ സ്വന്ത സമ്പാദ്യത്തിൽനിന്ന് ഒരംശം ഭാര്യക്കും മക്കൾക്കും കൊടുക്കുന്ന പതിവുണ്ട്.

2. തറവാട്ടു സ്വത്തുക്കളെ ഭാഗിക്കുന്നതിൽ സ്ത്രീധനമായി കിട്ടിയ സ്വത്തു കൂട്ടിച്ചേർക്കുക പതിവില്ല.

3. ഭർത്താവുകൂടി ഭാര്യയും മുതൽ സമ്പാദിച്ചിരിക്കെ ഭർത്താവിനു പുത്രന്മാർ ഇല്ലാതെ മരിച്ചാൽ അയാളുടെ മരണാനന്തരം

ചെയ്യുന്ന ഭാഗത്തിൽ ന്യായമായ ഒരു ഭാഗത്തിന്നു ഭാൎയ്യക്കു അവകാശമുണ്ടു്.

4. ഭൎത്താവിന്റെ പേരിലോ ഭാൎയ്യയുടെ പേരിലോ രണ്ടു പേരുടെയും പേരിലോ സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സ്വത്തിൽ പകുതി പുത്രന്മാരില്ലെങ്കിലും വിധവക്കു് അവകാശമുണ്ടു്.

5. സന്തതിയുള്ള ഒരു സ്ത്രീയെ ഭൎത്താവു ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായാൽ അവൾക്കു് അയാളുടെ സ്വന്തസമ്പാദ്യത്തിൽനിന്നു് ഒരു ഭാഗം കൊടുക്കണം.

6. അനന്തരവന്മാരും സ്ത്രീകളും അവരുടെ മാതാപിതാക്കന്മാരോടുകൂടി താമസിക്കുമ്പോൾ സമ്പാദിക്കുന്ന സ്വത്തു് അവരുടെ സ്വന്തമായി നില്ക്കുന്നതല്ലാതെ തറവാട്ടു സ്വത്തിലോ മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ സ്വത്തിലോ ചേൎന്നു ഭാഗിക്കുക പതിവില്ല.

ജാതിവഴക്കുകൾ തീൎപ്പാൻ വയസ്സന്മാരിൽ പ്രധാനികളുടെ മുപ്പത്തൊന്നും അറുപത്തൊന്നുംകൂടിയ യോഗം പണ്ടുണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ തീൎപ്പു് അപ്പീലില്ലാത്തതാണു്. ഈ ആവശ്യത്തിന്നായി പല ദിക്കിൽനിന്നും ഈഴവർ പാലക്കാട്ടു തെങ്കുറിശ്ശിയിൽ പൊന്തലിൽ എളിയപ്പന്റെ കീഴിൽ യോഗം കൂടുക പതിവുണ്ടായിരുന്നു. കാലക്രമേണ അതാതു ദേശക്കാരിൽ പ്രധാനികളെ ഈ ആവശ്യത്തിന്നു നിയമിക്കുക പതിവായി. അവർ ആവശ്യം വന്നാൽ മറ്റുള്ളവരെയും ക്ഷണിച്ചു വരുത്തി സഭകൂടി വേണ്ട കാൎയ്യങ്ങൾ തീൎച്ചപ്പെടുത്തും. ഈ രാജ്യത്തിലെ ചില ദിക്കിൽ തണ്ടാന്മാരും തിരുവിതാംകൂറിൽ പണിക്കന്മാരും തെക്കെ മലയാളത്തിൽ തറക്കാരണവരും ആണു് ഈ പ്രവൃത്തി ഇപ്പോൾ നടത്തി വരുന്നതു്. കുറ്റക്കാൎക്കു പിഴയും ജാതിഭ്രഷ്ടും ശിക്ഷ കല്പിക്കാറുണ്ടു്. കുറ്റം ചുമത്തപ്പെട്ടവർ നിഷ്കളങ്കന്മാരാണെന്നു സംശയം തോന്നിയാൽ അവരെക്കൊണ്ടു പുണ്യക്ഷേത്രത്തിൽ ഈശ്വരന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചു സത്യം ചൊല്ലിച്ചുവിടുകയും പതിവുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ നടവടിക്കു പ്രചാരം കുറഞ്ഞു വന്നു തുടങ്ങി.

ഈഴവർ ശൈവമതവും വൈഷ്ണവമതവും ഗ്രഹിക്കുന്നവരും ചുരുക്കം ചിലർ ശക്തി പൂജക്കാരും ആകുന്നു. മലയാളത്തിലും ഇന്ത്യയുടെ മറ്റുഭാഗങ്ങളിലും ഭദ്രകാളിയെ അവരുടെ പരദേവതയായി ആരാധിച്ചു വരുന്നുണ്ടു്. ദേവതാബോധകളിൽനിന്നു മനു

രു രക്ഷപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി. പരശുരാമൻ മുന്നൂററി എട്ടു ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ദുർഗ്ഗാഭഗവതിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ, കൊച്ചി, പഴയന്നൂർ, ചോററാനിക്കര ഈ മുഖ്യക്ഷേത്രങ്ങൾ വളരെ പുരാതനങ്ങളായിട്ടുള്ളതാണ്. ദേവതകളുടെ ശക്തി എന്നർത്ഥമുള്ള 'അമ്മേലാരശക്തി' എന്നും ഗൌരിക്കു പേരു പറയപ്പെടുന്നു. കൊടുങ്ങല്ലൂർ ഭരണി അവർക്കു വളരെ പ്രധാനമാണ്.

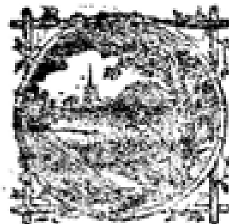
വളരെ പുരാതനകാലം മുതൽക്കുതന്നെ ഇന്ത്യയിലെ ദ്രാവിഡന്മാർ ശ്രീദേവിയെ അവരുടെ പരദേവതയായി പൂജിച്ചുവന്നിട്ടുള്ളവരായി കാണുന്നു. കാലക്രമേണ ഈ ആരാധന ആര്യന്മാരാലും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു. ദ്രാവിഡന്മാരുടെ ഗ്രാമദേവതകൾ ആര്യന്മാരുടെ ക്ഷേത്രദേവതകളായിത്തീരുകയും ചെയ്തു. ഈ ആരാധനയെപ്പററി പുരാണങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നുണ്ട്. തന്ത്രങ്ങളിൽ പൂജാക്രമങ്ങളും വിധിച്ചിരിക്കുന്നു. അനുഗ്രഹസിദ്ധിക്കുതകുന്ന ദിവ്യശക്തി ഉണ്ടാകണമെന്നുദ്ദേശിച്ചാണ് സർവ്വസ്വരൂപിണിയായ ശക്തിയെ അവർ ഭജിക്കുന്നത്. ശക്തിയുടെ ആഗമവും മറവും ദേവീഭാഗവതത്തിൽ വർണ്ണിച്ചിട്ടുണ്ട്. ശാന്തസ്വഭാവത്തിൽ ഉമ, ഗൌരി, പാർവ്വതി എന്നും, രൌദ്രസ്വഭാവത്തിൽ കാളി, ദുർഗ്ഗ, ചണ്ഡി ചാമുണ്ഡി എന്നും, ശക്തിക്കു പേരുകൾ പറയപ്പെടുന്നു. മഹാഭാരതം ഹരിവംശം മുതലായ കവനങ്ങളിൽ ശക്തിയെ സ്തുതിക്കുന്ന വാക്യങ്ങൾ ധാരാളം കാണുന്നുണ്ട്. ശൈവമതക്കാരിലും വൈഷ്ണവമതക്കാരിലും ശക്തിപൂജക്കാരുണ്ട്. പൂജാക്രമം ഗുരുമുഖത്തിൽനിന്നു പഠിച്ചിരിക്കണം. നവഗ്രഹങ്ങൾ പ്രതികൂലിച്ചു നിൽക്കുമ്പോൾ പൂജ ചെയ്തുകൂടാ. ശുദ്ധസ്ഥലത്തുവെച്ചു തന്ത്രിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരമാണു പൂജ ചെയ്യേണ്ടത്. മന്ത്രം ചൊല്ലുന്നതു ശ്രദ്ധയോടുകൂടി വേണം. സ്ത്രീപുരുഷന്മാർ ഭക്തിയോടുകൂടി അവിടെ കൂടും. പുരുഷഭക്തന്മാർക്കു 'ഭൈരവന്മാർ' എന്നും സ്ത്രീകൾക്കു നായികമാരെന്നും പേരു പറയപ്പെടുന്നു. 'ശ്രീചക്രം' എന്ന പേരായ ഒരു വൃത്തത്തിനുള്ളിലാണ് ശക്തിയെ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു പൂജിക്കുക. 'ശ്രീചക്രം' ചിലപ്പോൾ ചെമ്പു തകിടിന്മേൽ കൊത്തിച്ചും കാണാം. (ചിത്രം നോക്കുക.) അഷ്ടദിക്പാലകന്മാരെ വന്ദിച്ചു മാൻതോലോ പുലിത്തോലോ [illegible] തോലിൽ ഇരുന്നാണ് പൂജിക്കുക. ചില ദിക്കുകളിൽ ബ്രാഹ്മണരും ശൂദ്രരും ശക്തിപൂജ കഴിച്ചു വരുന്നുണ്ട്. ഈ അവസര

ത്തിൽ മദ്യം സേവിക്കുന്നതു മുഖ്യമാണ്. മദ്യം സേവിച്ചാൽ സകല പാപങ്ങളും നീങ്ങി പരമാത്മജ്ഞാനം ഉണ്ടാവുമെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം.

ഈഴവർ ശവസംസ്കാരാദികളിലും ആചാരനിഷ്ഠയുള്ളവരാണ്. ദരിദ്രന്മാർ ശവം കുഴിച്ചിടുകയും സമ്പന്നന്മാർ ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. ശവത്തെ കുളിപ്പിച്ചു ശുചിയായ വസ്ത്രം ധരിപ്പിച്ചു ഭസ്മവും ചന്ദനവും പൂശുക പതിവാണ്. വായിൽ അരിയും നാളികേരവും ഇടുവിച്ചിട്ട്. ഉദകക്രിയ ചെയ്യുന്നതു പുത്രനോ മരുമകനോ ആയിരിക്കും. സഞ്ചയനം അഞ്ചാംദിവസമാണ് കഴിക്കുന്നത്. സാധാരണയായി പതിനഞ്ചു ദിവസം അവർ പുലകൊള്ളും. പത്തു പതിനൊന്നു ദിവസം മാത്രം പുലകൊള്ളുന്നവരും ഉണ്ട്. എണ്ണയാണ് തളിക്കുന്നത്. പതിനാറാം ദിവസം ഷോഡശകർമ്മം കഴിക്കുന്നു. അതിനുശേഷം പിണ്ഡവും അസ്ഥിയും കൂട്ടി എടുത്ത് ഒരു ലോഹപാത്രത്തിലാക്കി ആ പാത്രം പട്ടുകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞു പുഴയിലോ മറ്റു പുണ്യതീർത്ഥങ്ങളിലോ കൊണ്ടുപോയി ഇടുന്നു. അസ്ഥിയെ സ്ഥാപിക്കാൻ പോകുന്നതു ചിലപ്പോൾ വാദ്യഘോഷങ്ങളോടുകൂടി ആയിരിക്കും. നല്ലതന്നോ ഭിക്ഷയോ പതിവുണ്ട്. ശ്രാദ്ധവും ഊട്ടും നടത്തിയുള്ളവർ കാശിരാമേശ്വരം മുതലായ പുണ്യസ്ഥലങ്ങളിൽ ചെന്നു പിണ്ഡംവെക്കും.

പ്രേതബാധ ഉണ്ടെന്നു കണ്ടാൽ വെള്ളികൊണ്ടു പ്രേതപ്രതിമ ഉണ്ടാക്കി ബ്രാഹ്മണരെക്കൊണ്ടു തിലഹോമാദികൾ കഴിപ്പിച്ചുവരാറുണ്ട്. അതിന്നായി ക്ഷേത്രകാര്യദർശികൾ പകൽ വക വിളിക്കുക പതിവാണ്. ക്രൂരമൃത്യു സംഭവിച്ചാൽ മന്ത്രകർമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ട് ആത്മശുദ്ധി വരുത്തിയതിന്നു ശേഷമേ ശവം എടുക്കുക പതിവുള്ളു. കന്യകമാരുടെ ശ്മശാനസ്ഥലത്തു പാലവൃക്ഷം നട്ടു ദിവസേന വിളക്കും കൊളുത്തിവെച്ചു അതു ഒരു ദൈവാലയം പോലെ അവർ വന്ദിച്ചുവരാറുണ്ട്. പ്രസവത്തിലും മസൂരിദീനത്തിലും മരിച്ചവർ പിശാചുക്കളായി ഭവിക്കുമെന്ന് അവർ സാധാരണയായി വിശ്വസിച്ചുവരുന്നു. ആ വക ശവങ്ങളെ ദൂരസ്ഥലത്തോ കാട്ടുകളിലോ ആണ് അവർ മറവു ചെയ്യുന്നത്. പ്രേതങ്ങൾ മനുഷ്യരെ ബാധിക്കാതിരിപ്പാൻ മന്ത്രകർമ്മങ്ങൾ കഴിപ്പിക്കാറും ഉണ്ട്. ഇവരുടെ പുരോഹിതന്മാർ ഈഴവാത്തികളാണ്.

മരുമക്കത്തായം

മരുമക്കത്തായക്കാരുടെ കുഡുംബസ്വത്തുക്കൾ വ്യയം ചെയ്യുന്നതിങ്കലുള്ള ക്ളിപ്തം എത്രത്തോളമാകുന്നു എന്നുള്ള ആറാമതെന്ന ചോദ്യത്തിന്നുള്ള സമാധാനം ഇടക്കു ആലോചിക്കാം. സ്വത്തുക്കൾ വ്യയം ചെയ്യുന്നതിങ്കലുള്ള ക്ളിപ്തം ഇത്രമാത്രമേയുള്ളു. തറവാട്ടാവശ്യത്തിങ്കൽ സകല മുതലും വ്യയം ചെയ്യാം. ആ ആവശ്യത്തിങ്കലല്ലാതെ ഒട്ടുംതന്നെ വ്യയം ചെയ്കയും വയ്യ.

7. സന്തതിക്ഷയത്തിങ്കൽ ദത്തു് എടുക്ക.— മാതൃപാരമ്പര്യക്കാൎക്കു സന്താനപ്രാപ്തി സ്ത്രീ വഴിക്കാകയാൽ അവർ ദത്തെടുക്കേണ്ടതു സ്ത്രീയെ ആകുന്നു. അവൾക്കുണ്ടാവുന്ന സന്താനങ്ങൾ പ്രാപ്തിയാകും മുമ്പെതന്നെ തറവാട്ടിന്റെ രക്ഷയും ശേഷക്രിയാദികൾക്കും പുരുഷൻ ആവശ്യമാകുന്ന അവസ്ഥയിൽ സ്ത്രീയോടുകൂടി പുരുഷനേയും എടുക്കാം. ദത്തെടുക്കേണ്ടതു വംശ്യന്മാരിൽനിന്നും തന്നെയാകുന്നു. എങ്കിലും അവരിൽ ഇന്നവളെ അല്ലെങ്കിൽ ഇന്നവനെ വേണമെന്നു അവരാൽ നിഷ്കൎഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. വംശ്യന്മാരാരും ഇല്ലെങ്കിൽ സജാതിയിൽനിന്നു എടുക്കാം. ബ്രാഹ്മണരുടെ ദത്തു മന്ത്രങ്ങളോടുംകൂടിയുള്ള ഹോമാദികൎമ്മപൂൎവ്വമാകുന്നു. മറ്റുള്ളവർ ബന്ധുജനങ്ങളും തങ്ങടെ ദേശവാസികളും ദേശപ്രമാണികളും സമ്മതിച്ചു ദത്ത അല്ലെങ്കിൽ ദത്തനെ സ്വഗൃഹത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു പാൽ കൊടുക്കുന്നു. ദത്തിന്നു ഒരു പത്രിക കൂടിയുണ്ടാകുന്ന നടപ്പു ഇയ്യിടയിൽ എല്ലാവരും ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. മുമ്പു ഹീനജാതിക്കാൎക്കു മാത്രമേ ആ നടപ്പുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ചാക്യാരന്മാരും ചാക്യാരനമ്പ്യാന്മാരും സന്തതിക്ഷയം വരാതെതന്നെ ദത്തു സ്വീകാരം ചെയ്യു സംഘത്തിലുള്ള അവകാശികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേൎക്കുന്നു. അത് എങ്ങിനെയെന്നാൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയെ അന്യബ്രാഹ്മണൻ വ്യഭിചരിച്ചപ്രകാരം തെളിഞ്ഞിട്ടു അവളെ പുറത്താക്കുമ്പോൾ ആ വ്യഭിചാരദോഷം ആരംഭിച്ചപ്രകാരം തെളിവു കാ

ണ്ടാന്ന കാലങ്ങളിൽ ആ സ്ത്രീയിൽ ജനിച്ച സന്താനങ്ങളേയും പൂത്രാകുന്നു. സന്താനങ്ങൾക്കു മാതാവോളം പദവിയില്ല. അവരെ മേൽപറഞ്ഞവർ ദത്തായി സ്വീകരിക്കുന്നു. ഇവരുടെ സ്വന്തമുള്ള പ്രവൃത്തി ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു പുരാണകഥകൾ പ്രസംഗിക്കുന്നതായി കൂത്ത് എന്ന അടിയന്തരം കഴിക്കുകയാകുന്നു.

8. കാരണവൻ എന്നതിൻെറ അസ്സൽ കാരണൻ എന്നാകുന്നു. ഈ പദം മറെറാരു പദത്തോടു കൂടാതെ മനുഷ്യപരമായ അൎത്ഥത്തെ ജനിപ്പിക്കയുമില്ല. കാരണൻ എന്നതിൻെറ അൎത്ഥം ഉല്പാദിതാവ് എന്നുതന്നെ. പിതൃപരമായ ഈ പദം മലയാളത്തിൽ മാതുലാദി പ്രായാധികപുരുഷപരമായിട്ടാണ് പ്രയോഗിക്കുന്നത്. അവരുടെ വഴിക്ക് അനന്തിരവകാശം ലഭിക്കുന്നതുമാകുന്നു. കാരണൻ എന്ന വാക്കിൻെറ അൎത്ഥം മേൽപ്രകാരമായതുകൊണ്ടു തന്നെ ആ സ്ഥാനാരോഹണത്തിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രായാധിക്യതയിന്മേൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മൂന്നാം ചോദ്യത്തെത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രമാണത്തിൻെറ താല്പൎയ്യവും ആചാരവും അങ്ങിനെ തന്നെയാണ്. ഒരു കാരണവൻ മരിച്ചാൽ പ്രായംകൊണ്ട് അടുത്ത അനന്തിരവൻ ആ സ്ഥാനാരോഹണം ചെയ്യുന്നു. ഒന്നിലധികം താവഴിത്തറവാട്ടുകളിൽനിന്നു പ്രായാധിക്യപ്രകാരം മൂപ്പു കൂറവാഴ്ചസ്ഥാനങ്ങളിൽ കയറാൻ അവകാശികളായ പുരുഷന്മാരുടേയും തമ്പുരാക്കന്മാരുടേയും ആ വക താവഴിത്തറവാട്ടുകളിൽ കാരണവന്മാരായവർ മൂപ്പിലോ കൂറവാഴ്ചയിലോ ആരോഹണം ചെയ്താൽ അവരുടെ അടുത്ത അനന്തിരവന്മാർ ആ കാരണവസ്ഥാനങ്ങളിൽ കയറുന്നു. ഇതു കാരണവൻ മരിക്കാതെതന്നെ അനന്തിരവന്മാർ കാരണവസ്ഥാനത്തു കയറുന്ന ഒരവസ്ഥയാകുന്നു.

പ്രായംകുറഞ്ഞവരും ചില വിശേഷാവസ്ഥകളിൽ കാരണവസ്ഥാനാധിരോഹണം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ മലയാളത്തിൽ സന്ന്യാസിമാൎക്കു പ്രത്യേകം മഠങ്ങളും (തറവാട്ടുകളും) അധികം വസ്തുമുതലുകളും ഉണ്ട്. സന്ന്യാസിയെ മലയാളത്തിൽ സ്വാമിയാരെന്നും തിരുമുമ്പ് എന്നും ബഹുമാനാൎത്ഥം പറയുന്നു. മലയാളബ്രാഹ്മണരിൽ പ്രത്യേകം ചില തറവാട്ടുകാർ ഒഴികെയുള്ള എല്ലാ തറവാട്ടുകാൎക്കും സന്ന്യാസത്താൽ ആ വക ഓരോരോ മഠങ്ങളിലേക്കു അവകാശികളായ സ്വാമിയാന്മാരാവാം. ഈ മഠങ്ങളുടെ

ഐകകാൎയ്യകൎത്തൃത്വം അവിടവിട്ടത്തെ മൂപ്പു സ്വാമിയാന്മാൎക്കാണെ
ങ്കിലും മൂപ്പു കിട്ടുന്നത് അവരുടെ ജനനകാലംകൊണ്ടല്ലാ സന്ന്യ
സിച്ചകാലം മുതല്ക്കാകുന്നു. ഈ അവസ്ഥയിൽ മുമ്പിൽ സന്ന്യസി
ച്ച ഒരു ദേഹത്തിന്നു പിന്നെ സന്ന്യസിച്ച ദേഹത്തെക്കാൾ എത്ര
പ്രായം കുറഞ്ഞാലും ആ പ്രായംതികഞ്ഞ മറ്റെ ദേഹത്തിന്നു മുമ്പെ
കാരണവസ്ഥാനത്തിൽ ആരോഹണം ചെയ്യുന്നു. ഇതിന്നു ചാതു
ൎമ്മാസ്യമൂപ്പെന്നു പറയപ്പെടുന്നു. ചാതുൎമ്മാസ്യമെന്നതു വൎഷൎത്തുതി
സ്വാമിയാന്മാർ ചെയ്തുവരുന്ന ഒരു വിശേഷകൎമ്മമാകുന്നു.

9. വയഃക്രമംകൊണ്ടു കാരണസ്ഥാനം വന്നിട്ടുള്ളതു മൂകത്വം, ഉന്മാദം ഇത്യാദികളാൽ ആ സ്ഥാനാധികാരം നടത്തിപ്പാൻ തക്കവനല്ലാതെയും തറവാട്ടുമുതൽ ദുൎവ്യയംചെയ്യുന്നവനായിട്ടും വരുന്ന അവസ്ഥയിൽ പ്രായംകൊണ്ട് അടുത്ത അനന്തിരവൻ ആ കാരണവന്റെ അധികാരം നടത്താൻ ഒടുവിൽ കാട്ടിയ അവസ്ഥയിൽ മാത്രമേ അപ്പോളുവന്ന നിസ്സൎഗ്ഗസിദ്ധമായ അധികാരത്തെ ന്യായാധിപന്മാരുടെ അധികാരത്താൽ അല്ലാതെ തള്ളുവാൻ പാടില്ല.

10. തറവാട്ടിന്റെ കാരണവനോ അവന്റെ അധികാരം നടത്തിക്കുന്ന അനന്തിരവനോ ഒഴികെ തറവാട്ടിലുള്ള എല്ലാവരും ജീവനാംശം വാങ്ങാൻമാത്രം അധികാരികളാകുന്നു.

11. (1.) മരുമക്കത്തായക്കാൎക്കു വൈധവ്യമില്ലെന്നു ഒരു ശ്രുതിയുണ്ട്. അതു സൂക്ഷ്മമല്ലാ. മലയാളത്തിൽ ഒരു ബ്രാഹ്മണസ്ത്രീയുടെ ഭൎത്താവു മരിച്ചുപോയാൽ പിന്നെ ആ സ്ത്രീക്കു മറ്റൊരു ഭൎത്താവുണ്ടാവാൻ പാടില്ലാത്തതു പോലെയുള്ള വിരോധം മററുജാതികളിലില്ലാത്തതുനിമിത്തം ആകുന്നു മേൽപറഞ്ഞ ശ്രുതിയുണ്ടായത്. എന്നാൽ വൈധവ്യമെന്ന പദത്തിന്നു 'വിഗതോധവോയസ്യാഃ സാവിധവാതസ്യാഃ ഭാവം വൈധവ്യം' ഭൎത്താവു മരിച്ചുപോയ സ്ത്രീയുടെ സ്ഥിതിയെന്ന അൎത്ഥമാകുന്നതും പുറരാജ്യക്കാരിൽ പിതൃപാരമ്പൎയ്യമായവൎക്കു പുനൎവിവാഹമുണ്ടായിട്ടും വൈധവ്യമുള്ളത് ഓൎത്താൽ രണ്ടാമത് ഒരു ഭൎത്താവുണ്ടാവുന്ന കാലംവരെ വൈധവ്യം തന്നെയാകുന്നു.

മറ്റൊരു ഭൎത്താവുണ്ടാകുന്ന കാലം ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഭൎത്താവു മീതെയുള്ള ജാതിക്കാരിലും ഉണ്ടാകും. സ്വജാതിക്കാരനായിരുന്നാൽ അവൻ മരിച്ചിട്ടുള്ള പിണ്ഡത്തിന്റെയോ ത്രിപക്ഷം, ആബ്ദികം ഈ

വക കൎമ്മങ്ങളുടെയും അവധിവരെയാകുന്നു. മരണമാറിയിക്കുന്ന കുടുംബക്കാർ അബ്ദീകപ്പെടുന്നു വൈധവ്യദീക്ഷചെയ്യുന്നു. ചിലർ ജന്മം മുഴുവനും അങ്ങിനെ ആചരിക്കുന്നു. എങ്കിലും അതെല്ലാം മനസ്സുപ്രകാരമെന്നല്ലാതെ നിബന്ധമായുള്ള സ്ഥിതിക്കുമാത്രമേ ശാസ്ത്യമുള്ളു.

ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു വിധവയെ ഭൎത്താവിന്റെ ശവസംസ്കാരാൽപൂൎവ്വം അവളുടെ വീട്ടിലേക്കയക്കുന്നു. അപ്പോൾ അധികമാവരെ കുറച്ചുപേരുടെ ചില വീട്ടുസാമാനങ്ങൾ അവൾക്കു കൊടുത്തയക്കുകയും ആശൌചസമാപ്തിക്കു മുമ്പ എന്തെങ്കിലും ദ്രവ്യംകൂടി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാലും ഇതൊന്നും നിശ്ചയിച്ച വാങ്ങേണ്ടുന്ന അവകാശങ്ങളല്ല.

12. സ്ത്രീകൾക്കു പ്രകൃത്യാ സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല. പ്രത്യേകം ചില തറവാടുകളിലും ചില വിശേഷാവസ്ഥകളിലും അങ്ങിനെയുള്ള അധികാരമുണ്ടതാനും.

ഒന്നാമത സ്ത്രീകൾക്കുതന്നെ മാതൃസ്ഥാനമെങ്കിലും രാജസ്ഥാനമെങ്കിലും കിട്ടുവാനവകാശമുള്ള അവസ്ഥകളിലും, രണ്ടാമത വല്ല സ്ഥാനാരോഹണത്തിന്നു അവകാശികളായ പുരുഷന്മാരുടെ ചില താവഴിത്തറവാടുകളിലും, മൂന്നാമതു സ്ത്രീകളുടെ പേരിൽതന്നെ കൈകാൎയ്യങ്ങൾ നടക്കുവാൻ പ്രത്യേകമായ നിയമമുള്ള തറവാടുകളിലും, നാലാമതു പുരുഷന്മാരുടെ അഭാവത്തിങ്കലും അപ്രാപ്തിയിങ്കലും ആകുന്നു.

ടി. എസ്സ്. എം.

വിചാരസാഗരം

കോറാത്ത് നാരായണമേനോൻ എന്ന മഹാൻ ഭാഷപ്പെടുത്തീട്ടുള്ള വേദാന്തശാസ്ത്രപ്രതിപാദകമായ വിചാരസാഗരം എന്ന ഗ്രന്ഥം അഭിപ്രായത്തിന്നായി ഞങ്ങൾക്കയച്ചുതന്നിട്ട കുറച്ചു ദിവസമായി എങ്കിലും സംഗതിവശാൽ അതിനെപ്പററി ഇതുവരെ ഒന്നും എഴുതുവാനായി സാധിച്ചില്ല

എന്ന സംഗതി കുറച്ചു കുസൃതിയോടുകൂടി പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

സാധുനിശ്ചലദാസൻ എന്ന ഒരു മഹാത്മാവ് സംസ്കൃതത്തിലുള്ള വേദാന്തശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ തത്വത്തെ ഗ്രഹിച്ച് ഹിന്ദുസ്ഥാനിഭാഷയിൽ ഉണ്ടാക്കീട്ടുള്ള ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് വിചാരസാഗരം. അതിനെ ശിവറാവു എന്നൊരു മഹാൻ തമിഴുഭാഷയിലേക്കു തർജ്ജമ ചെയ്തു. അതിനെയാണ് നാരായണമേനോൻ മലയാളത്തിലേക്കു ഭാഷപ്പെടുത്തീട്ടുള്ളത്. വേദാന്തശാസ്ത്രതത്വത്തെ നല്ലവണ്ണം അറിയുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് ഇതു ഒന്നൊഴിച്ചിട്ടു വേറൊരു ഗ്രന്ഥം മലയാളഭാഷയിൽ ഇപ്രകാരം ഇല്ല എന്ന് ഞങ്ങൾ നിശ്ശങ്കം പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ഇന്ത്യയിൽ, സാമാന്യമായി പറഞ്ഞുവരുന്ന ഹിന്ദുമതത്തിൽ അവാന്തരമായി എന്തെല്ലാം മതഭേദങ്ങളുണ്ടോ, അവ കൂടാതെ ജിനമതം ബുദ്ധമതം എന്നിങ്ങിനെ വേറെ എന്തെല്ലാം മതങ്ങളുണ്ടോ, എന്തെല്ലാം തത്വശാസ്ത്രങ്ങളുണ്ടോ, അവയുടെ സൂക്ഷ്മതത്വങ്ങളെ എല്ലാം പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞ് അവയെ എല്ലാം ഖണ്ഡിച്ച് അദ്വൈതസിദ്ധാന്തത്തെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള, സമുദ്രംപോലെ അപാരമഹത്വത്തോടുകൂടിയ ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ മിസ്റ്റർ നാരായണമേനോൻ വേദാന്തശാസ്ത്രതത്വത്തെ അറിവാനിച്ഛിക്കുന്നവർക്ക് ആയാസം കൂടാതെ മനസ്സിലാകത്തക്കവിധത്തിൽ വളരെ വ്യക്തമായി ഭാഷപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ നാരായണമേനോൻ വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിൽ നല്ല പാണ്ഡിത്യം സമ്പാദിച്ച ഒരാളാണെന്നും, തത്സംബന്ധമായ വിവിധവിഷയങ്ങളുടെ സ്വാനുഭവജ്ഞാനവും അദ്ദേഹത്തിന്ന് നല്ലവണ്ണമുണ്ടെന്നും, ഈ തർജ്ജമ വെടിപ്പായി വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്.

വിചാരസാഗരം എന്ന നാമധേയം പ്രകൃതഗ്രന്ഥത്തിന്ന് ഏററവുമുചിതമായിത്തന്നെയിരിക്കുന്നു. അതിനെ അനുസരിച്ചു തന്നെ ആ ഗ്രന്ഥം ഏഴു തരംഗങ്ങളായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. മിസ്റ്റർ മേനവന്റെ തർജ്ജമയുടെ ആദിയിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളായ വടക്കെപ്പാട്ടെ നാരായണൻ നായർ എന്ന മഹാൻ ഒരു പ്രസ്താവന എഴുതീട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള നാനാവിധ വിഷയങ്ങളെപ്പററി അതിൽ ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയും മഹത്തായ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംക്ഷേപത്തെ ഇത്ര വിശദമായും ഭംഗിയായും എഴുതി അന്യന്മാരെ ബോ

ധിപ്പിക്കുന്നതിൽ നാരായണൻനായർ കാണിച്ചിട്ടുള്ള സാമൎത്ഥ്യ
ത്തെപ്പററി ഞങ്ങൾ വളരെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ആ പ്രസ്താവന വാ
യിച്ചാൽ സംക്ഷേപമായിട്ട് ആ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആസകലമുള്ള
ഒരു സ്വരൂപജ്ഞാനം വായനക്കാൎക്ക് അനായാസേന ഉണ്ടാകുന്ന
താകയാൽ അതിലെ ഏതാനും ഭാഗത്തെ താഴെ ചേൎക്കുന്നു:—

'വിചാരസാഗരം' ഒന്നാമതായി ഉത്ഭവിച്ചത് ഹിന്ദുസ്ഥാനി
ഭാഷയിലാകുന്നു. ഇതിന്റെ കൎത്താവ് പ്രസിദ്ധപ്പെട്ട 'മെഹറമദാ
ഋഷി' എന്ന പണ്ഡിതന്റെ ശിഷ്യനായ സാധുനിശ്ചലദാസജി എ
ന്ന മഹാശയനാകുന്നു. ഇദ്ദേഹം തൎക്കം, വ്യാകരണം, മുതലായ
ശാസ്ത്രങ്ങളിലും, വിശേഷിച്ച സാംഖ്യ വൈശേഷികം പ്രഭാകരം
മുതലായ എല്ലാ മതഗ്രന്ഥങ്ങളിലും വേദാന്തശാസ്ത്രത്തിലും അസാ
ധാരണമായ പാണ്ഡിത്യം ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മഹാത്മാവാണെന്നത് പ്ര
സിദ്ധമാകുന്നു. യുക്തിവാദംചെയ്തു കാൎയ്യങ്ങളെ വിവരിച്ചു മന്ദബു
ദ്ധികളെ ഉണൎത്തുന്നതിനു വേണ്ടുന്ന സാമൎത്ഥ്യം ഇദ്ദേഹത്തിനുള്ള
തുപോലെ 'മധുസൂദനസരസ്വതി' മുതലായ പുരാണഗ്രന്ഥകൎത്താ
ക്കന്മാൎക്കേയുള്ളുവെന്നുള്ളതു വിചാരസാഗരത്തിന്റെ ഏതു ഭാഗം
നോക്കുന്നവൎക്കും തെളിയുന്നതാണ്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ മംഗലാചര
ണം മുതൽ അവസാനംവരെ എല്ലാ കാൎയ്യങ്ങളേയും പൂൎവ്വപക്ഷസ
മാധാനങ്ങളാൽ ഇദ്ദേഹം വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതു ബോധത്തിന്റെ ദാ
ൎഢ്യത്തിന്ന് അത്യന്തം ഉപയുക്തമായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളത് ഇതിലു
ള്ള ഒരു പ്രധാനഗുണമാകുന്നു.

പ്രായേണ എല്ലാശാസ്ത്രങ്ങളിലും ആ ശാസ്ത്രങ്ങളിലടങ്ങിയിരി
ക്കുന്ന വിഷയത്തേയും അതുകൊണ്ടുള്ള പ്രയോജനത്തേയും അതിന്ന
ധികാരിയേയും ഇവകൾക്കു തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തേയും ഒന്നാമ
തായി പ്രതിപാദിക്കയെന്നത് ഒരു നിയമമായി പ്രാചീനപണ്ഡിത
ന്മാർ സ്വീകരിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. ഈ അംശത്തിന്നു ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ
അനുബന്ധചതുഷ്ടയനിരൂപണമെന്നാണ് സംജ്ഞ നിശ്ചയിച്ചിരി
ക്കുന്നത്. അനുബന്ധചതുഷ്ടയനിരൂപണത്തിൽ വേദാന്തശാസ്ത്ര
ജ്ഞന്മാരുടെ ദൃഷ്ടി കുറെ അധികം സൂക്ഷ്മമായി പ്രവേശിക്കുമാറുണ്ടെ
ന്ന് അവർ ഓരോ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ആ വിഷയത്തെപ്പററി നിഷ്കൎഷി
ച്ചിട്ടുള്ള സമ്പ്രദായം നോക്കുമ്പോളറിയാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ
വിചാരസാഗരത്തിലുള്ളപോലെ അനുബന്ധചതുഷ്ടയവിചാരം ഒരു

വേദാന്തഗ്രന്ഥത്തിലും അതിസൂക്ഷ്മമായും സ്പഷ്ടമായും ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നാണ് എന്റെ പക്ഷം. ഇതിൽ ഒന്നും രണ്ടും തരംഗങ്ങളെക്കൊണ്ട് പ്രസ്തുതവിഷയത്തെ വിവരിക്കുകയും പല പൂർവ്വപക്ഷങ്ങളും എടുത്ത ശാസ്ത്രതത്വത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

പിന്നെ ഗുരുവിന്റെ ലക്ഷണം, ഗുരുശുശ്രൂഷാക്രമം, ബോധഗ്രന്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടുള്ള ജ്ഞാനസിദ്ധി — ഈ വിഷയങ്ങളെയാണ് മൂന്നാമത്തെ തരംഗത്തിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

നാലാമത്തെ തരംഗംമുതൽക്കു ഗുരുശിഷ്യസംവാദരൂപമായി ജ്ഞാനോപദേശം ആരംഭിക്കുന്നു. ആ തരംഗത്തിൽ തീക്ഷ്ണദൃഷ്ടി, അദൃഷ്ടിതത്ത്വദൃഷ്ടി എന്നിങ്ങനെ മന്ദമധ്യമോത്തമാധികാരികളായിരിക്കുന്ന മൂന്നു ശിഷ്യന്മാരെ കല്പിച്ചും അവരുടെ അവസ്ഥാനുസരണം താരതമ്യത്തോടുകൂടി ഉപദേശം ചെയ്തും ചെയ്തിട്ടുള്ളതിനു പുറമെ രജ്ജുസർപ്പദൃഷ്ടാന്തം ജീവബ്രഹ്മൈക്യം എന്നീ വിഷയങ്ങളെ മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥത്തിലുമില്ലാത്തവിധം വലിയ പൂർവ്വപക്ഷങ്ങളെ എടുത്തു ഖണ്ഡിച്ചു ബഹുയുക്തികളോടുകൂടി വിസ്തരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

അഞ്ചാമത്തെ തരംഗത്തിൽ ശാസ്ത്രം, ആചാര്യൻ മുതലായി ജഗദന്തർഗ്ഗതങ്ങളായ മിഥ്യാസാധനങ്ങളാൽ അജ്ഞാനനിവൃത്തിയുണ്ടാകാമെന്നുള്ള യുക്തികളും മായാ ഈശ്വരൻ ജീവൻ സൂക്ഷ്മസൃഷ്ടി സ്ഥൂലസൃഷ്ടി പഞ്ചകോശവിവേകം ലയചിന്തനം പ്രണവോപാസനം മുതലായ കാര്യങ്ങളും വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

ആറാമത്തെ തരംഗത്തിൽ ജാഗ്രത്സ്വപ്നാവസ്ഥകൾ സമമായിരിക്കുന്നുവെന്നും സച്ചിദാനന്ദസ്വരൂപമായി ജനനമരണരഹിതമായി അസംഗമായിരിക്കുന്ന ബ്രഹ്മമാകുന്നു ഞാൻ എന്ന പദത്തിന്റെ ലക്ഷ്യാർത്ഥമെന്നും സൃഷ്ടിക്കു കാരണം ഈശ്വരനല്ലാതെ ജീവനല്ലെന്നും മുക്തിസാധനം ജ്ഞാനംതന്നെ കർമ്മം അല്ലെന്നും കാരണം ഈശ്വരനല്ലാതെ ജീവനല്ലെന്നും മുക്തിസാധനം ജ്ഞാനംതന്നെ കർമ്മം അല്ല എന്നും സയുക്തികം പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. മഹാവാക്യോപദേശവും പദങ്ങൾക്കുള്ള വാച്യാർത്ഥ ലക്ഷ്യാർത്ഥവിവരണവും ഈ തരംഗത്തിലടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

ഏഴാമത്തെ തരംഗത്തിൽ സമാധിയുടെ അഷ്ടാംഗങ്ങളിന്നവിധമെന്നും ജ്ഞാനികൾക്കു പ്രവൃത്തിനിവൃത്തികളിൽ നിയമമില്ലെന്നും പ്രാരബ്ധബലത്താൽ ജ്ഞാനിക്കു വ്യവഹാരമുണ്ടാകുന്നുവെന്നും

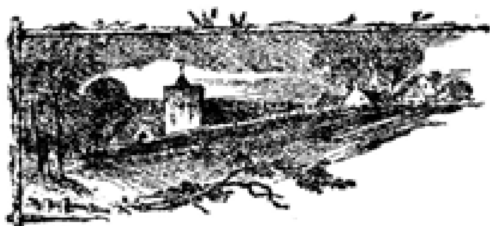
4 വേദങ്ങളും 4 ഉപവേദങ്ങളും 6 വേദാംഗങ്ങളും, പുരാണം, ന്യായം, മീമാംസ, ധർമ്മശാസ്ത്രം, എന്നിങ്ങിനെയുള്ള 18 വിദ്യാപ്രസ്ഥാനങ്ങളും അദ്വൈതജ്ഞാനത്തെ തന്നെയാണ് ബോധിപ്പിക്കുന്നതെന്നും യുക്തിപ്രമാണങ്ങളെക്കൊണ്ടു വിശദീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. ആ വിദ്യാപ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ ഭേദങ്ങളും ലക്ഷണങ്ങളും ജീവന്മുക്തി വിദേഹമുക്തികളുടെ സ്വരൂപവും സാംഖ്യം പാഞ്ചരാത്രം ശൈവവൈഷ്ണവ ഗ്രന്ഥങ്ങളും, നാസ്തികമതം, വാമമാർഗ്ഗം (ശക്തിപൂജ), വിഷ്ണുശിവാദിദൈവതോപാസനകളെപ്പററിയുള്ള വ്യാസാഭിപ്രായം, ശാസ്ത്രങ്ങളിൽവെച്ചു പ്രമാണം എന്നിങ്ങിനെയുള്ള പല വിഷയങ്ങളും ആ തരംഗത്തിൽ വിസ്തരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മേൽപറഞ്ഞവ കൂടാതെ വേറെയും പല കാര്യങ്ങളും ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിചാരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുണ്ട്. 'വിചാരസാഗരം' ഹിന്ദുമതത്തിലുള്ള പല ശാസ്ത്രരഹസ്യങ്ങളുടേയും ഒരു നിധിയാണെന്നതിന്നു സംശയമില്ല. ഇതിൽ ഓരോരോ മതങ്ങളുടെ സ്വരൂപങ്ങളും മററും സ്പഷ്ടമായി വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടു ഈ ഒരൊററ ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടുതന്നെ സർവ്വമതസിദ്ധാന്തങ്ങളും ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയുമെന്നുതന്നെ പറയാം. വിശേഷിച്ചു ശ്രുതികളും പറയുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രം അഭ്യാസികൾക്കു ശ്രദ്ധയും സുഖബോധവുമുണ്ടാകാത്തതാകയാൽ യുക്തിപ്രധാനമായിരിക്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ജിജ്ഞാസുക്കളുടെ ബുദ്ധിയെ പ്രത്യേകം ആകർഷിക്കുന്നതായിതന്നെയിരിക്കുന്നു. അനേകം മതസിദ്ധാന്തങ്ങളും പ്രൗഢവാദങ്ങളുമുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം വായിച്ചു ധരിക്കുന്നതിന്നു കുറെ നല്ല ശ്രദ്ധയുള്ളവൎക്കേ സാധിക്കയുള്ളു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ.

ഭാഷയുടെ ചമൽകാരത്തെ അഭിലഷിക്കുന്നവൎക്ക് ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു സമയം വൈമനസ്യദായകമായി തീരുമോ എന്നുള്ള സംശയം പരിഭാഷകന്നുണ്ടായിട്ടുള്ളതുപോലെ വായനക്കാരിൽ പലൎക്കുമുണ്ടായേക്കാം. എങ്കിലും മഹത്തായിരിക്കുന്ന ഈ ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം പരിഭാഷകൻ 'കാര്യത്തെ മനസ്സിലാക്കേണമെന്നുള്ള ഉദ്യമത്തെ മാത്രം കർത്തവ്യമായി' സ്വീകരിച്ചതിനാലും, ആ ഉദ്യമം സഫലമായി ഭവിച്ചിരിക്കുന്നതിനാലും ഭാഷാചമൽകാരത്തെപ്പററി വിശേഷിച്ചൊന്നും പറയുന്നില്ല.

പുസ്തകത്തിന്റെ അച്ചടി ഒരു നോട്ടത്തിൽ നന്നായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുമെങ്കിലും നിഷ്കർഷിച്ചു നോക്കുമ്പോൾ അതിൽ ചില ന്യൂ

നതകാം കാണുന്നതിനെ എടുത്തു പറയുന്നതിൽ കാൎയ്യംബ്രദ്ധസ്സ് അന്യഥാ വിചാരിക്കുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഒന്നാമതായി ഓരോ പദങ്ങളുടെ ഇടയ്ക്കു ഓരോ 'സ്പേസ്' ഇടുന്നതിൽ ഒരു നിയമവും അച്ചടിയിൽ കാണുന്നില്ല. കാൎയ്യം നിസ്സാരമാണെങ്കിലും ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളെ വായിക്കുമ്പോൾ വായനക്കാൎക്ക് അവയുടെ ശരിയായ അൎത്ഥഗ്രഹണത്തിന്ന് അതു ഒരു പ്രതിബന്ധമായിത്തീരുന്നുവെങ്കിൽ അച്ചടിയെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം അതു ഒരു വലിയ ന്യൂനതയായി ഭവിക്കുന്നതാണ്. പിന്നെ വളരെ വാദത്തിൽ കിടക്കുന്നതാണെങ്കിലും 'അരയുകാരം' എന്ന വിഷയത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു നിയമത്തെ അനുഷ്ഠിച്ചു കാണാത്തതു ശോചനീയം തന്നെ. ഇപ്പോൾ സാധാരണയായി ആ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു തിരുവിതാംകൂറിലും കൊച്ചിയിലും ബ്രിട്ടീഷ് മലയാളത്തിലും വേറെ വേറെ രീതിയെ ആണ് അനുസരിച്ചു കാണുന്നത്. എന്നാൽ ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അച്ചടിയെ സംബന്ധിച്ച് അവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു രീതിയെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ ആ അച്ചുകൂടക്കാരുടെ തന്നെ സ്വന്തമായിട്ടുള്ള രീതിയെ അനുസരിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടോ, കാണുന്നില്ല. പ്രൂഫ് വായനയിലും കുറച്ചുകൂടി മനസ്സിരുത്തേണ്ടതായിരുന്നു.

കാൎയ്യം

കാൎയ്യം എന്നതിനെ കാര്യം എന്നു ചിലരും കാൎയം എന്നു ചിലരും എഴുതണമെന്നു വിചാരിച്ചുവരുന്നതായി അറിവാൻ ഇടവന്നിട്ടുണ്ട്. 'കാൎയ്യം' എന്നെഴുതണമെന്നു അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുടെ യുക്തി 'ഡുകൃഞ്കരണേ' എന്ന ശ്രീശങ്കരാചാൎയ്യരുടെ ഒരു പ്രസിദ്ധകീൎത്തനം മൂലമായി അധികം പ്രചാരപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പാണിനിസൂത്രത്തിൽ പ്രതിപാദിതമായിരിക്കുന്ന 'കൃ' ധാതു

വിൽനിന്നുള്ള ഒരു രൂപമായ കാര്യം എന്നും എഴുതപ്പെട്ടുകാണാം
അതിൽ 'ഉപാകരണം' 'വ്യാകരണം' മുതലായ രൂപങ്ങളിലെന്ന
പോലെ 'ര' പ്രധാനമായി നില്ക്കണമെന്നും 'യം' എന്നുള്ള തദ്ധിത
പ്രത്യയത്തെ ചേൎക്കുന്നതിൽ 'ക്യ' 'ച്യ' എന്നുള്ളതുപോലെ 'ര്യം'
എന്നു എഴുതണമെന്നും ആകുന്നു.

കാൎയ്യം എന്നു എഴുതാൻ താല്പൎയ്യപ്പെടുന്നവർ സംസ്കൃതം എഴുതു
ന്നതിൽ നാഗരത്തിലാകട്ടെ ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിലാകട്ടെ (ഒററ)യകാര
ത്തോടുകൂടി 'ർ' എന്നതിനു പതിവുള്ള കുത്ത് ഇട്ടുവരുന്ന സമ്പ്രദാ
യത്തെ തങ്ങളുടെ വാദത്തിനു അനുകൂലമായി പറയുന്നു. സം
സ്കൃതത്തിൽ 'ര' പൂൎണ്ണമായി എഴുതി നാഗരത്തിലെ സമ്പ്രദായ
പ്രകാരം 'യ' ചേൎത്താ ഗ്രന്ഥാക്ഷരത്തിലെ സമ്പ്രദായപ്രകാരം
യുക്താക്ഷരത്തിലെ ദ്വിതീയവ്യഞ്ജനത്തിനു പതിവുള്ള വള്ളിചേ
ൎത്താ 'ര്യ' എഴുതുക പതിവില്ല. മലയാളത്തിൽമാത്രം പതിവി
നെ ഭേദപ്പെടുത്തി 'ര്യ' എന്നു എഴുതണമെന്നു ശഠിച്ചാൽ സാധി
ക്കുമോ എന്നുള്ളതു സന്ദിഗ്ദ്ധംതന്നെ. തെലുങ്കിലും കൎണ്ണാടകത്തി
ലും ഒററവ്യഞ്ജനത്തോടു 'ർ' എന്നതിനുള്ള ചിഹ്നവും യുക്താക്ഷര
ത്തിലെ ദ്വിതീയവ്യഞ്ജനങ്ങളിൽ ചിലതിനുള്ള സങ്കേതങ്ങളും ചേ
ൎത്തുവരുന്നു എന്നാണ് എന്റെ സല്പപരിചയംകൊണ്ടുള്ള അറി
വ്. മലയാളത്തിൽ സംസ്കൃതജപദങ്ങളിലെന്നപോലെതന്നെ
ദ്രാവിഡജപദങ്ങളിലും (ചേൎത്തു) പൂൎവ്വാക്ഷരം ഗുരുവായിരിക്കണമെ
ന്നില്ലാത്ത യുക്താക്ഷരങ്ങളുടെ സംഗതിയിൽ 'ക്കു' 'ത്തു' 'ത്ത' എന്നി
ങ്ങിനെതന്നെ എഴുതുന്നതല്ലാതെ 'ചേൎത്തു' എന്നും മററും എഴുതാറി
ല്ലാത്തതിനാൽ, തദനുസരണത്താൽ 'കാൎയ്യം' 'വൎത്തനം' എന്നിങ്ങ
നെ ദ്വിത്വമായിതന്നെ എഴുതിവരുന്നതായിരിക്കുമോ? ഇത് ഒരു
യുക്തിയായി തോന്നുന്നു. 'ഗ്യ', 'ഗ്ര' 'ഗ്വ' എന്നി അക്ഷരങ്ങ
ളിൽ ദ്വിത്വം ഇല്ല; സംസ്കൃതജപദങ്ങളിലല്ലാതെ യ, ര, വ ഈ വ്യ
ഞ്ജനങ്ങൾ യുക്താക്ഷരങ്ങളിലെ ദ്വിതീയാംശമായി നില്ക്കുന്നതല്ല.
എന്നാൽ 'ർ' പൂൎവ്വമായി നില്ക്കുന്ന യുക്താക്ഷരങ്ങൾക്കു പതിവു
ള്ള കുത്തു 'ചേൎക്കുന്നു' മുതലായ ദ്രാവിഡജപദങ്ങൾക്കും നടപ്പാ
യിപ്പോയി. എന്നുതന്നെയല്ല 'അൎക്കൻ' എന്നും മററും ഉള്ളേടത്ത്
(ഒററ) 'ക' മതിയെന്നുവെക്കാൻ എല്ലാവരും തയ്യാറാകുമെന്നു തോ
ന്നുന്നില്ല. പഞ്ചവൎഗ്ഗങ്ങളിൽ ഖരങ്ങൾ ഒഴിച്ചുള്ള വ്യഞ്ജനങ്ങൾ

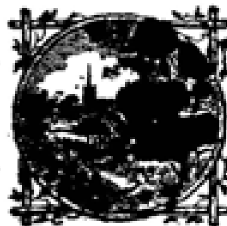
ക്കു മുമ്പിൽ 'ര്' ചേൎന്ന യുക്താക്ഷരം വന്നാൽ ആ പദം സംസ്കൃതജമാണെന്നു നിശ്ചയിക്കാം. പഞ്ചവൎഗ്ഗങ്ങളിൽ ചേരാത്ത വ്യഞ്ജനങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ 'ര്' ചേൎന്നുണ്ടാകുന്ന യുക്താക്ഷരങ്ങളും സംസ്കൃതജപദങ്ങളിൽ മാത്രമേ കാണുകയുള്ളു. ഇതുകൊണ്ടായിരിക്കണം 'ചേൎത്തു' എന്നും 'സൎപ്പം' എന്നും എഴുതുന്നതിൽ ദ്വിത്വാക്ഷരംതന്നെ പ്രയോഗിക്കുന്ന തമിഴിൽ 'സൎപ്പം' എന്നെഴുതുന്നതിൽ 'ര്' കഴിഞ്ഞു ഒരു 'പ' മാത്രം എഴുതുന്നത്. ഇങ്ങജ്ജ ശാസ്ത്രം ഉള്ളതു സൎവ്വവിദിതമായിരിക്കെ പത്രപങ്ങളുടെ രീതികൾക്കു കാരണവും ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതു അസാംഗത്യമല്ല; അവയെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നതു ഹാസാവഹവുമല്ല. 'അഹം' എന്നതിനു നാം രണ്ടു 'ഹ' എഴുതുന്നില്ലല്ലൊ; പോരെങ്കിൽ 'വഹ്'വും 'ദേശ്ന'വും നോക്കുക. അതുപോലെ പൂൎവ്വാക്ഷരം ഗുരുവായിത്തീരത്തക്കവിധത്തിൽ സംസ്കൃതജപദങ്ങളിൽമാത്രം വരുന്നവയായ 'ര്' ചേൎന്നവരല്ലാത്ത വ്യഞ്ജനങ്ങളെ യുക്താക്ഷരങ്ങളിൽ ദ്വിത്വമായി എഴുതേണമെന്നില്ലെന്നു വയ്ക്കുന്നതിൽ യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. എന്നാൽ നടപ്പിനെ ലംഘിപ്പെടുത്തുന്നതു ശീഘ്രസാദ്ധ്യമല്ലല്ലൊ. സമൎത്ഥ്യം, അൎത്ഥം, അൎഘം ഇവയിൽ നാഗരത്തിലും മററും 'ധ' 'ഥ' ഈ അക്ഷരങ്ങളെ മാത്രമേ ഉപയോഗിക്കുന്നുള്ളു എന്നു വച്ചു മലയാളത്തിലും മുഴുവൻ അങ്ങനെ സാധിക്കുമോ?

സി എൻ രമേശശാസ്ത്രി
ബി എ

ഒരു കഥ

മൂന്നാം അദ്ധ്യായം

'മനസ്വീ കാൎയ്യാൎത്ഥീ ന ഗണയതി ദുഃഖം ന ച സുഖം'

സമ്പ്രതിപിള്ളയുടെ ബന്ധുവായ ഗുരുനാഥപിള്ളയുടെ ഭവനം ഉദയമാൎത്താണ്ഡന്റെ അരമനയിൽനിന്നു ഒന്നരനാഴിക ദൂരത്തായിരുന്നു. ആ ദൂരം നടന്നു തിരുനാതിലകത്തു കലക്കേസ്സിനെപ്പററി അതുവരെ ഉണ്ടായ സംഗതികളെയും അതുകളിൽനിന്നുള്ള അനുമാനങ്ങളെയും തിട്ടപ്പെടു

ത്തി പിറേറ ദിവസം പ്രഭാതം മുതൽ പ്രവൃത്തിക്കേണ്ട വഴി നിശ്ചയിക്കാമെന്നു വിചാരിച്ചുകൊണ്ടു പുറത്തിറങ്ങി തലതാഴ്ത്തി കയ്യും പിന്നിൽ കെട്ടി, വഴിയോരംപററി നടന്നുതുടങ്ങി. പിള്ളയുടെ മനസ്സ കേസ്സിൻെറ സമാധിയിൽ പ്രവൃത്തിച്ചിരുന്നിട്ടും ചരണങ്ങൾക്ക് വൃത്തിവിസ്മരണം വരാത്തത് എന്തുകൊണ്ടാണെന്നു വൈദ്യന്മാർ തീർച്ചയാക്കേണ്ടതാണ്. ഭൂമണ്ഡലം മുഴുവൻ കല്ക്കരി നിറച്ചപോലിരുന്ന അന്നത്തെ ഇരുട്ടിൽ വിളക്കില്ലാതെ വഴി നടക്കാൻ കള്ളനും ഈ പിള്ളയുമല്ലാതെ അത്രവേഗം ആരും വിചാരിക്കില്ല. വഴി തെററാതെയും വല്ല നാഴികക്കല്ലിന്മേലൊ മററൊ ഇടറി വീഴാതെയും ഇദ്ദേഹം ഉദ്ദേശിച്ച സ്ഥലത്തുചെന്നു ചേർന്നതു കാലുകളുടെ നിർഭാഗ്യം.

ഇൻസ്പെക്ടരുടെ കാലുകൾ മുന്നോട്ട നടന്നേടത്തോളം ബുദ്ധിയും കേസ്സിലെ സംഗതികളിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്ന് അദ്ദേഹത്തിൻെറ നോട്ടുപുസ്തകത്തിലെ കുറിപ്പുകൊണ്ടു കാണാം. ഇതാണ് കുറിപ്പ്.

ക്ഷൌരത്തിൽ രോമം ഒപ്പായതിൻെറ അററത്തിലാണ കത്തികൊണ്ടു മുറി വീണിട്ടുള്ളത്. ശബ്ദം കേട്ടിട്ടുള്ളതും വാസ്തവം. ഞെട്ടി എന്നു പറയുന്നതും സംഭവിച്ചിരിക്കാം. എന്നാൽ ക്ഷൌരത്തിനു സാധാരണ കത്തിപിടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായവും മുറിയുടെ ആഴവും കൂട്ടി നോക്കുമ്പോൾ അബദ്ധത്തിൽ ഇങ്ങിനെ ഒരു മുറി വീഴാൻ സംഗതിയില്ല എന്നു മാത്രമല്ല ആത്മരക്ഷക്ക ജാഗ്രതയോടുകൂടി പെട്ടെന്നു പ്രവൃത്തിക്കുന്ന പ്രകൃതിചാപല്യം, കഴുത്തിൽ കത്തിയുണ്ടെന്നുള്ള പ്രജ്ഞ വിട്ട കത്തിയുള്ള ഭാഗത്തേക്ക കഴുത്തിനെ തിരിക്കില്ല. പഴക്കമുള്ള ക്ഷൌരക്കാരൻ ഞെട്ടിയാൽ കത്തി പിൻവലിക്കാനാണ സംഗതിയുള്ളത്. അതുകൊണ്ടു ക്ഷൌരക്കാരൻ ഇതിൽനിന്നു ചാടിപ്പോകില്ല.

വളപ്പിൽ രണ്ടുവിധം കാലടികൾ കണ്ടതുകൊണ്ടു രണ്ടാളെങ്കിലും കൂട്ടുകാരുണ്ടെന്നുള്ളതിന്നു സംശയമില്ല. ആ രണ്ടാളുകളും നിന്നിരുന്ന ദിക്കിൽനിന്നു ക്ഷൌരക്കാരൻ ജനലിന്നു സമീപത്തു നിന്നാൽ കാണാം. ക്ഷൌരക്കാരൻ താടിയിൽ കൈകൊട്ടുന്നതുനിന്നു ക്ഷൌരം ഇന്ന ദിക്കിലായി എന്ന് ഇവർക്ക് അറിവു കൊടുക്കാനായിരിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ജഗന്നാഥറാവ് വന്നപ്പോൾ ക്ഷൌ

രക്കാരൻ ആരുടെ ഒരു മൂക്കിലേക്ക മാറിയാൽ മതിയായിരുന്നുവല്ലൊ.

തകിടും കൂടും വല്ല നിധിയെപ്പററി അറിവു കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കാം. ഒരു സമയം ആ വിചാരം അറിയാൻവേണ്ടി കല ചെയ്തതായിരിക്കാം. അതെടുത്ത് വളപ്പിലേക്ക എറിഞ്ഞു കൊടുത്തതായിരിക്കാൻ വഴിയില്ല. എറപടക്കം പൊട്ടിയ ഉടനെ ആരെങ്കിലും കാണാതിരിക്കാൻ വളപ്പിൽ നിന്നിരുന്നവർ തലതാഴ്ത്തി ഒളിച്ചിരിക്കാൻ സംഗതിയുള്ളതുകൊണ്ടു ക്ഷൌരക്കാരൻ തകിടുംകൂടും എടുത്ത് എറിയുന്നതുവരെ നിന്നിരിക്കില്ല. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ അകമ്പടക്കകത്ത ആരോ ഒരാൾ കൂടി ഈ കൃത്യത്തിൽ ചേൎന്നു കാണണം. തകമണിയല്ല. ജഗന്മോഹിനിയുമല്ല. ശേവുകനുമല്ല. ശേവുകനാണെങ്കിൽ നിലവിളികൂട്ടാതിരിക്കാറാണല്ലൊ സംഗതി. അപ്പോൾ,—താഴത്തുണ്ടായിരുന്നവരിൽ ആരെങ്കിലുമായിരിക്കണം. ആ കൂട്ടക്കാരൻ മുകളിലെ ജനാലിനു നേരെ താഴത്തു നിന്നാൽ തകിടും കൂടും ആരും കാണാതെ കയ്യിലാക്കാം.

ഒരു കുടുംബത്തിലെ ഒരു ക്ഷൌരക്കാരൻ ഇങ്ങിനെ ചതിച്ചു എന്നു ജനശ്രുതിയുണ്ടായാൽ പിന്നെ ആ കുടുംബത്തിലുള്ളവരെ ആരേയും നാട്ടുകാർ വിശ്വസിക്കയില്ല. പിന്നെ ക്ഷൌരംകൊണ്ടുപജീവിക്കാൻ നോക്കേണ്ട. ഇനിയുള്ള കാലം ആ കുടുംബം ഈ പ്രവൃത്തി കൂടാതെ കഴിക്കാൻ തക്കവണ്ണം പണം കൂട്ടാതെ ഒരുവൻ ഈ കലപാതകത്തിന്നു തുനിയില്ല. കയ്യിൽ കൂട്ടാതെ കഴുത്തറക്കാൻ കൈവരില്ല. അപ്പോൾ—അത്ര സംഖ്യ കൊടുക്കാൻ തക്ക ധനമുള്ള ഒരുവൻകൂടി ഈ കൃത്യത്തിൽ ചേൎന്നിരിക്കാം. അതുകൊണ്ടു ക്ഷൌരക്കാരന്റെ വീട് ഒന്നു പരിശോധിക്കണം. അത് ഒരു ചെററപ്പുരയായതുകൊണ്ടു വല്ല ദിക്കിലും കുഴിച്ചിട്ടിരിക്കാനാണ് എളുപ്പം. ഇവനെ തൂക്കിക്കൊന്നാലും കുടുംബം അനുഭവിക്കണമെന്ന വിചാരത്തിൽ കുടുംബത്തിലുള്ള വല്ലവരേയും ആ സംഗതി അറിയിച്ചിരിക്കാനും എളുപ്പമുണ്ട്.

അവനേയും ആ പണത്തിനേയും കണ്ടുപിടിക്കാൻ വല്ല വിദ്യയും പ്രയോഗിക്കണം. കലക്കട്ടരിൽനിന്നു വിട്ടുപോരുന്നതിന്ന വളരെ ബുദ്ധി ഉപയോഗിച്ചു കാണുന്നതുകൊണ്ടു ക്രിമിനാൽ വ്യവഹാരശീലമുള്ളവരുടെ ആലോചനയുണ്ടെന്നൂഹിക്കാം.

സഭാപതിപിള്ള ഗുരുനാഥപിള്ളയുടെ വീടെത്തിയ ഉടനെ കുളിച്ചു ഭക്ഷണം കഴിച്ചു അന്നുരാത്രി തന്നെ ക്ഷൌരക്കാരന്റെ വീട്ടിൽ ആരും അറിയാതെ ചെന്ന് അതിനുള്ളിലുള്ളവർ സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിനെ കേൾക്കുകയും കാവലുള്ളത് എവിടെയാണെന്ന് നോക്കുകയും ചെയ്യേണമെന്ന് വിചാരിച്ച് ഗുരുനാഥപിള്ളയുടെ ഇറയത്ത് കിടക്കാൻ വട്ടംകൂട്ടി. അന്നു രാത്രി തനിച്ച് പോകുന്നതിൽ വല്ല അപകടവും നേരിട്ടേക്കാമെന്നും മററും ഗുരുനാഥപിള്ള മുടക്കം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഉമ്മറത്ത് ഒരു വിളി കേട്ടു. ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ മണിരാമന്റെ ആളാണ്. ഒരെഴുത്തുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞു സഭാപതിപിള്ളയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. ഇതാണ് എഴുത്തിലെ വാചകം.

'ഇന്നു രാത്രി ഇവിടെ കഴിച്ചുകൂട്ടാൻ ഞങ്ങൾക്കു വല്ലതും ഭയമായിരിക്കുന്നു. ബുദ്ധിമുട്ടാണെന്നു വിചാരിക്കാതെ ദയവുചെയ്തു ഇങ്ങോട്ടുതന്നെ വന്നാൽകൊള്ളാം. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി എല്പിച്ചിരുന്ന വണ്ടി നിങ്ങൾ പോയ ഉടനെ വന്നു. അതുതന്നെ അങ്ങോട്ടയക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടും നിങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ ഇരിക്കുന്നതല്ലെ നല്ലത്. നിങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത പക്ഷം രണ്ടു പോലീസുകാരെ കാവലിന്നയക്കേണമെന്നു തങ്കമണി അപേക്ഷിക്കുന്നു. വരാതിരിക്കരുതെ.'

എഴുത്തിലെ വർത്തമാനം ഗുരുനാഥപിള്ളയോടു പറഞ്ഞു. അതനുസരിച്ചു പോകുന്നതു ഗുരുനാഥപിള്ളക്ക് അത്ര ബോദ്ധ്യമായില്ല. എന്തായാലും തന്നെ പോകുന്നതു യുക്തമല്ലെന്നു പറഞ്ഞു കൈത്തോക്കും കയ്യിലെടുത്തു ഗുരുനാഥപിള്ളയും കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. ഒരു പോലീസ്സൈന്യം മുഴുവനും കീഴിലിരിക്കുമ്പോൾ ഗുരുനാഥപിള്ളയെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കേണ്ടാവശ്യമില്ലെന്നും വല്ല സഹായവും വേണമെന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നപക്ഷം കൈത്തോക്കിന്റെ സഹായം മാത്രം മതി എന്നും പറഞ്ഞ് അതു വാങ്ങി സഭാപതിപിള്ള തനിച്ചു വണ്ടിയിൽ കയറി അരമനയിലേക്കു തിരിയെ വന്നു.

മണിരാമനും തങ്കമണിയും ദാസിമാരും തങ്കമണിയുടെ കെട്ടിടത്തിന്റെ മുകളിൽ പിള്ളയുടെ വരവു കാത്തിരിക്കയായിരുന്നു. പിള്ള കയറിച്ചെന്ന ഉടനെ സല്ക്കരിച്ചു മുകളിൽതന്നെ കിടക്ക വിരിച്ചുകൊടുത്തു. സ്ത്രീകളെല്ലാം അറയിലും മണിരാമനും സഭാപതിപിള്ളയും തളത്തിലുമാണ് കിടന്നത്.

സ. പി — വല്ല നിധിയും ഇവിടെ ഉള്ളതായിട്ടു കേൾവിയുണ്ടോ?
മ. രാ — കേട്ടിട്ടില്ല. പക്ഷെ ഇല്ലെന്നു വിചാരിക്കുന്നതും പാടില്ല.
സ. പി — ആ തകിടും കൂടും അങ്ങിനെ വല്ല അറിവും കൊടുക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. എന്താ താങ്കളുടെ അഭിപ്രായം?
മ. രാ — ഇങ്ങിനെയുള്ള കാൎയ്യത്തിൽ എന്നെപ്പോലെ ഉള്ളവരുടെ അഭിപ്രായം കാശിനു വിലയില്ല. നിങ്ങളുടെ ഊഹങ്ങൾ പിഴച്ചു കണ്ടിട്ടില്ല.
സ. പി — അഭിപ്രായത്തിനു വിലയുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്നു മററുള്ളവരല്ലെ തീൎച്ചയാക്കേണ്ടത്? അതിനെപ്പററി നിങ്ങൾ വല്ലതും ആലോചിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതെന്തെന്നറിവാൻ ആഗ്രഹമുണ്ട്.
മ. രാ — തകിടും കൂടും എന്തിനുള്ളതായിരിക്കുമെന്നു ഞാൻ ആലോചിച്ചില്ല. നിങ്ങൾ പറഞ്ഞതുംകൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ ഊഹം ശരിയായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു.
സ. പി — ഇവിടെ ചിലവു കഴിച്ചു കൊല്ലത്തിൽ എന്താദായമുണ്ടെന്നറിയാമോ?
മ. രാ — നിശ്ചയമില്ല.
സ. പി — സുമാറായിട്ടറിഞ്ഞാൽ മതി.
മ. രാ — കണക്കു നോക്കിയാൽ തിട്ടമായിട്ടുതന്നെ അറിയാമല്ലോ.
സ. പി — കണക്കു ആരുടെ കൈവശത്തിലാണെന്നറിയാമോ?
മ. രാ — താക്കോലുകളെല്ലാം ജഗന്മോഹിനി അമ്മാൾ കൊണ്ടു പോയിരിക്കുന്നു.

ഈ സംഭാഷണത്തിനു ശേഷം രണ്ടു പേരും മിണ്ടാതെ കിടന്നു. നേരം പുലൎന്നപ്പോൾ രണ്ടാളും താഴത്തിറങ്ങി. ജഗന്മോഹിനി അമ്മാളെ വിളിക്കുവാൻ ഒരാളെ സ്റ്റേഷനിലേക്കയച്ചു. അതിനു ശേഷം രണ്ടാളുംകൂടി തെക്കിൻകാട്ടിലേക്കു ചെന്നു തലേദിവസം അടയാളംവെച്ച ദിക്കിൽനിന്നു കാലടികളെ പിന്തുടൎന്നു തുടങ്ങി. പത്തുപതിനഞ്ചടി തെക്കോട്ടു പോയപ്പോൾ അവിടെവെച്ച്, പിരിഞ്ഞപോലെ ഒരുത്തന്റെ കാലടികൾ കിഴക്കോട്ടു പോവുന്നതായി കണ്ടു.

സ. പി — ഞാൻ ഏതായാലും കള്ളന്റെ പിന്നാലെ പോയിട്ടു വരട്ടെ. ഇന്ന് വലത്തു കയ്യനെ കാണുന്നില്ലും,

മ. രാ— എടത്തു കയ്യനാണെന്ന് എങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു?

സ. പി— കിഴക്കെ വളപ്പിൽനിന്നു തെക്കോട്ടു നോക്കീട്ടാണ് അരമനയുടെ കിഴക്കെ ചുമരിലേക്ക് എറിഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എന്നു അവന്റെ വലത്തെ കാലടി അധികം ഊന്നിക്കണ്ടതുകൊണ്ടറിഞ്ഞു. അങ്ങിനെ എറിയേണമെങ്കിൽ എടത്തു കയ്യനായിരിക്കണം.

മ. രാ— നിങ്ങൾ വല്ലാത്ത മനുഷ്യൻ. ഞാൻ കണ്ടു നില്ക്കുന്നവന്റെ അടയാളം വല്ലതും ഊഹിച്ചിട്ടുണ്ടോ?

സ. പി— അതും ഉണ്ട്.

മ. രാ—പോയി പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരു. (സഭാപതിപിള്ള എടത്തു കയ്യനെ പിന്തുടൎന്നു പോയി. മണിരാമൻ തെക്കോട്ടു പോയ കാലടികളെ നോക്കുന്ന മദ്ധ്യേ ഒരു ശബ്ദം കേട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കിയപ്പോൾ സഭാപതിപിള്ള ഒരു കുഴിയിൽ,!

മണിരാമൻ ഓടിച്ചെന്നു നോക്കിയപ്പോൾ വളപ്പിലെ കുഴങ്ങിൻ തൈകൾ നനക്കേണ്ടതിന്നു വെള്ളം നിറപ്പാൻ ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചിട്ടിരുന്ന ഒരു മൺതൊട്ടിയുടെ അടിയിൽ ഒരു തടിച്ച കടലാസ്സിൽ മുന മേല്പോട്ടാക്കി തറച്ചു വെച്ചിരുന്ന മൊട്ടുസൂചികൾ സഭാപതിപിള്ളയുടെ കാലിൽ കയറിയിരിക്കുന്നു. തൊട്ടിയുടെ മുകളിൽ ചുള്ളിക്കൊമ്പുകൾ നിരത്തി മേലെ മണ്ണിട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് സഭാപതിപിള്ള ചതി അറിഞ്ഞില്ല. കാലിൽ കയറിയിരുന്ന മൊട്ടുസൂചികൾ ഒരു വിധം വലിച്ചെടുത്തു. രക്തം ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന കാൽ നോക്കാതെ സഭാപതിപിള്ള സൂചികളേയും കടലാസ്സിനേയും സൂക്ഷിച്ചു നോക്കുന്നത് മണിരാമൻ കണ്ടപ്പോൾ,

മ. രാ— എന്താ ഹേ, നിങ്ങളെ കാൽ സ്വന്തം കാലോ ആരാന്റെ കാലോ?

സ. പി— സൂചിയിൽ വിഷമുണ്ടോ എന്നു നോക്കുകയാണ് ചെയ്യുത്. അതോടുകൂടി കടലാസ്സ എവിടുന്നു വന്നതാണെന്നറിവാൻ തരമുണ്ടോ എന്നു നോക്കി. കള്ളൻ എന്നെ പററിച്ചു എങ്കിലും അവനെ ഞാൻ പിടിക്കും.

കുറെ ഇഞ്ചി കൊണ്ടുവരിച്ച് കാലിൽ കെട്ടി. പിന്നെയും അടികളെ പിന്തുടൎന്നു. തീവണ്ടി ആപ്പീസ്സിലേക്കുള്ള വഴിയിൽ എടത്തു കയ്യൻ ചെന്നു ചേൎന്നിട്ടുണ്ടെന്നു കണ്ടപ്പോൾ സഭാപതിപിള്ള അവിടുന്നു തിരിച്ചു സമീപത്തുള്ള ഒരു ഷാപ്പിൽ കയറി, അ

ഷാപ്പിൽനിന്നു തീലങ്ങു രാത്രി മൊട്ടസ്സൂചികൾ വിററിട്ടുണ്ടെന്നറി
ഞ്ഞപ്പോൾ ഷാപ്പുകാരനോടു ചോദിച്ചു് സൂചിയും തടിച്ച കടലാ
സ്സും വാങ്ങിയവൻ ഒരു തമിഴനാണെന്നും ഭാഷകൊണ്ടു് മദ്രാശിക്കാ
രനാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി. ഉടനെ തീവണ്ടി ആപ്പീസ്സിൽ ചെ
ന്നു ചില കമ്പികൾ കൊടുത്തു. സഭാപതിപിള്ള അരമനയിലേക്കു
തന്നെ മടങ്ങി.

സഭാപതിപിള്ള മടങ്ങി എത്തിയതിന്നു് അല്പം മുമ്പു ജഗ
ന്മോഹിനിയെ പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽനിന്നു് കൂട്ടിക്കൊണ്ടു് വന്നിട്ടു
ണ്ടായിരുന്നു. സഭാപതിപിള്ള വന്നപാടെ കണക്കുകൾ എടുത്തു
നോക്കി മണിരാമനേയും ജഗന്മോഹിനിയേയും കൂട്ടി നിധി പണ
വും വിലപിടിച്ച സാധനങ്ങളും സൂക്ഷിക്കുന്ന അറ തുറക്കാൻ പറ
ഞ്ഞു. ഉദയമാർത്താണ്ഡൻ അല്ലാതെ വേറെ ആരും ആ പൂട്ടു തുറ
ക്കാൻ പാടില്ലെന്നും തുറന്നാൽ വലിയ അപകടമുണ്ടാവുമെന്നും
അദ്ദേഹം പണ്ടാരിക്കൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും അതുകൊണ്ടു തനി
ക്കു തുറക്കാൻ ധൈര്യമില്ലെന്നും പറഞ്ഞു ജഗന്മോഹിനി താക്കോൽ
സഭാപതിപിള്ളയുടെ കയ്യിൽ കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം താക്കോൽ
വാങ്ങി അറയുടെ വാതിൽ പരിശോധിച്ചപ്പോൾ അസാധാരണമാ
യി യാതൊന്നും കണ്ടില്ല. വാതിൽ തുറന്നു് ഉള്ളിൽ കടന്നു. നി
ലം മുതൽ സാമാന്യം തട്ടുവരെ ഉയരമുള്ളതും അഞ്ചുചാൺ സമചതു
രമുള്ളതുമായ ഒരു ഇരിമ്പു പെട്ടിയായിരുന്നു അതിന്നകത്തു്. ക
ഴിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ചുളുചുളുക്കുത്തു് താഴിക കളഞ്ഞു പിന്നെത്തെ
തിനെ നിരന്തരം ഓർമ്മപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു് ആ ഇരി
മ്പു പെട്ടിയുടെ സമീപത്തു് ആലോചിച്ചുകൊണ്ടു വളരെ നേരംനി
ന്ന ശേഷമാണു് അതിനെ തൊട്ടിട്ടുള്ളതു്. ഇരിമ്പു പെട്ടിയുടെ അ
കത്തേക്കു കടക്കാനുള്ള വാതിൽ ഒന്നരച്ചുവൻ അകത്തോട്ടു തള്ളിട്ടാ
യിരുന്നു. വാതിൽ ഒരു പലകയല്ലെന്നും ഒപ്പം വലിപ്പത്തിലുള്ള
ആറു പലകകൾ നിരത്തി നിരന്നിട്ടാണെന്നും സഭാപതിപിള്ള നോ
ക്കി മനസ്സിലാക്കി. കൈകൾ സമീപത്തു കൊണ്ടുവരാതെ തുറ
ന്നാൽ വലിയ അപകടം വരാൻ മാർഗ്ഗമില്ലെന്നു സൂക്ഷ്മമായി അനു
മാനിച്ചു ഒരു കുന്തവാളെക്കൊണ്ടു വന്നു നീളമുള്ള ഒരു കോടിൽക്കൊ
ണ്ടു താക്കോൽ പിടിച്ചു കഴിയുന്നതും ദൂരത്തും നേർ മാർഗ്ഗം ഒഴിച്ചും
നിന്നു തുറക്കാൻ പറഞ്ഞു. അവൻ തുറന്നപ്പോൾ ഇരുപുറത്തുനി

ന്നും രണ്ടിരിമ്പു പലകകളും അതിശക്തിയോടുകൂടി വന്നു ചേൎന്നു കൊടിൽ അതിന്നിടയിൽ പെട്ടുകയും പെട്ടിയുടെ മുകളിൽ ഘോരമായ ശബ്ദത്തോടുകൂടി മണി അടിച്ചു ഇളക്കുകയും ചെയ്തു. കള്ളൻ ഭയപ്പെട്ടു പുറത്തേക്കു ചാടിയതു ആരും അറിഞ്ഞില്ല. മണി അടിച്ചു കഴിയുന്നതുവരെ സഭാപതിപിള്ള ആ നില്പിൽനിന്നു അനങ്ങീട്ടില്ല. അതിന്നുശേഷം അദ്ദേഹം ആ കൊടിൽ പിടിച്ചു അങ്ങിനെ ഇളക്കി നോക്കിയപ്പോൾ കിഞ്ചിൽപോലും അനങ്ങുന്നില്ല. പുറത്തുവന്നു ഈ പെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയ കാലം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു. ആ കൊല്ലത്തെ കണക്കു പരിശോധിച്ചു പെട്ടി ഉണ്ടാക്കിയവന്റെ പേർ അറിഞ്ഞു. പെട്ടിയുടെ സമീപത്തു അടിച്ചുവാരാത്തതുപോലെ മണ്ണു അധികം കണ്ടു ചില സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടായി. എന്നാൽ ഒന്നും പരിശോധിക്കാനില്ലെന്നുള്ള ഭാവത്തോടുകൂടി അരമനയുടെ മിററത്തു നടന്നു പെട്ടി ഇറക്കുന്നതിന്നു അതുണ്ടാക്കിയവനെ തന്നെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു വരാൻ താൻ പോകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞു തീവണ്ടി ആപ്പീസ്സിലേക്കു ചെന്നു. വലിയകാൎയ്യക്കാരനോടു എന്നു പറഞ്ഞു മണിരാമനുംകൂടെയുണ്ടു. സ്റ്റേഷൻമാസ്റ്ററും സഭാപതിപിള്ളയുംകൂടി കുറെനേരം സ്വകാൎയ്യം പറഞ്ഞതിന്നുശേഷം ഇൻസ്പെക്ടർ മദ്രാശിക്കു ടിക്കട്ടുവാങ്ങി. വണ്ടിയിൽ കയറി വണ്ടി നീങ്ങി. മണിരാമൻ സലാം പറഞ്ഞു പിരിഞ്ഞു.

കാരാട്ട അച്ചുതമേനോൻ ബി. എ. ബി. എൽ.

പലവക

പുസ്തകപരിശോധന

പാറപ്പുറം

മറുഭാഷയിൽ പ്രതിപത്തിയും മാതൃഭാഷയിൽ വിരക്തിയും നടിക്കുന്ന അല്പജ്ഞന്മാൎക്കും ഇതരഭാഷകളിൽകൂടി വ്യുല്പന്നന്മാരായ കേരളീയൎക്കും പക്ഷേ രസിക്കുന്നതല്ലാത്ത ഒരു മലയാള

ഗ്രന്ഥം പുറത്തുവന്നിട്ടുണ്ടെന്നു പരസ്യപ്പെടുത്തുവാൻ ഞങ്ങൾക്കു ഏടയായതിന്നു കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾ കേരളഭാഷാഭിമാനികളിൽ പലക്കും അപരിചിതനായിരിക്കയില്ല. അദ്ദേഹമാണ് പാറപ്പുറം എന്ന ഈ നവഗദ്യകാവ്യത്തിന്റെ പ്രസാധകൻ. ഈ കഥാപുസ്തകത്തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി ഒരു പണ്ഡിതരസികൻ നിഷ്പക്ഷപാതമായി പറഞ്ഞിട്ടുള്ള അഭിപ്രായത്തെ പുസ്തകത്തിന്റെ അവതാരികയിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു എത്രയും ശരിയായിരിക്കുന്നു. സമുദായകാൎയ്യങ്ങളും രാജ്യകാൎയ്യങ്ങളും ഇടകലൎന്നു നില്ക്കുന്ന ഈ നോവലിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളും കഥാരചനയിൽ അസാമാന്യമായ ബുദ്ധിവൈഭവത്തെത്തന്നെയാണ് തെളിയിക്കുന്നത്. മനുഷ്യസ്വഭാവവൈചിത്ര്യത്തെ ഇത്രത്തോളം സൂക്ഷ്മമായി അറിഞ്ഞ് ജീവിതതത്വജ്ഞാനത്തെ വെളിപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള കവികൾ ചുരുക്കം മാത്രമേയുള്ളു എന്ന് പുസ്തകം വായിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു തോന്നിപ്പോയി.

ഈ ഗ്രന്ഥകൎത്താവ് ആരാണെന്നു പ്രസാധകൻ രാമകൃഷ്ണപിള്ള അവർകൾക്കുതന്നെ നിശ്ചയമില്ലെന്നാണ് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. വായനക്കാരുടെ മനസ്സിനെ നിൎവ്യാജം വികസിപ്പിച്ചു രസിപ്പിക്കുന്ന ഈ കഥയുടെ ഉടമസ്ഥൻ തന്റെ പേരിനെ പുറത്തു വിടാൻ മടിക്കുന്നതു ഗദ്യപദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു പയററിപ്പുളിപ്പു തീരാത്തതുകൊണ്ടോ സ്വാതന്ത്ര്യസിദ്ധിക്കു വക മതിയായില്ലെന്നു ഭയപ്പെട്ടോ ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ സപ്രസിദ്ധന്മാരായ ആധുനികഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പേരുവിവരപ്പട്ടികയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്റെ പേരു ചേർക്കേണ്ടതാണെന്നു മാത്രമല്ല ഈ പേരു പട്ടികകളിൽ ചോടെ ചേൎക്കാതെ ഉത്തമസ്ഥാനത്തു തിരുത്തി ചേർക്കേണ്ടതാണെന്നുകൂടി ഞങ്ങൾക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. സരസനും വിദ്വാനും ആയ ഈ മഹാന്റെ തിരനോട്ടത്തിനുള്ള തക്കവസരം ഈ ഉദ്യമംകൊണ്ട് ധാരാളം കിട്ടീട്ടുണ്ടെന്നു ഈ പുസ്തകം വായിക്കുന്നവരെല്ലാം ഒരുപോലെ സമ്മതിക്കുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം

ചതിക്കുചതി എന്ന വിക്രമീയപ്രതിക്രിയ

നോവൽ വായിക്കുന്നതു കേവലം കഥയെ ഗ്രഹിച്ചു വിനോദിക്കുവാനും സമയം കളവാനും മാത്രമല്ല. സന്മാൎഗ്ഗപാഠങ്ങളേയും സദുപദേശങ്ങളേയും നൽകുന്നതു ഒരു നോവലിന്റെ ധൎമ്മമാകുന്നു. അതോടുകൂടി വായനക്കാൎക്കു സമുദായാചാരങ്ങളുടേയും സപ്രദേശക്കാരുന്നിവികളുടേയും യാഥാൎത്ഥ്യത്തെ വ്യക്തമാക്കിക്കൊടുക്കുമ്പോഴും, നോവൽ വായനക്കാൎക്ക് അപരിമിതമായ ഗുണത്തെ ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നതായി ഭവിക്കുന്നു. കഥാപാത്രങ്ങളും കഥാസംഭവങ്ങളും മനുഷ്യപ്രകൃതിക്കു യോജിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും നോവൽവായനയിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന രസം ബുദ്ധിയെ പ്രഹൎഷിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണെല്ലോ' എന്നും മറവും പാറപ്പുറം എന്ന നോവലിന്റെ അവതാരികയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു പ്രകൃതപുസ്തകത്തിന്റെ കൎത്താവ് R. A. M. എന്ന ആൾ പ്രത്യക്ഷം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാണെന്നും ആഭാസവും അസഭ്യവുമായ വിഷയങ്ങളെ പ്രതിപാദിച്ച പണ്ഡിതമ്മന്യന്മാരുടെ സംഘത്തു നിന്ദാപാത്രമായിത്തീരുന്നതാണെന്നും ഞങ്ങൾ ഈ ഗ്രന്ഥകാരനോട് അപേക്ഷിക്കുന്നതിനു പുറമെ ഈ പുസ്തകം കേരളീയരുടെ ഇടയിൽ പ്രചാരപ്പെടാതിരിക്കുന്നതു ജനസമുദായത്തിന്റെ സദാചാരവൃദ്ധിക്ക് ഒരു വലിയ സഹായമായിത്തീരുന്നതാണെന്നുകൂടി ഈ ഗ്രന്ഥകൎത്താവിനെ അറിയിക്കാതെ ഇരിപ്പാൻ ഞങ്ങൾക്കു ക്ഷമ വരുന്നില്ല. ഗ്രന്ഥംകൊണ്ടു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ പ്രകൃതി ഊഹിക്കാവുന്നതാണെങ്കിൽ ഈ ചെറിയ പുസ്തകകൎത്താവു സദ്വൃത്തന്മാരാകേണ്ടതിന്ന് അതിവേഗത്തിൽ കഴിയുന്നശ്രമം ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നുകൂടി പറയാം.

ഗുരുവായൂരപ്പൻ:— നടുവത്തു മഹൻനമ്പൂരി അവർകളുടെ ഈ ചെറിയ ഗാനപുസ്തകം എടനാട്ടുകളിലുള്ള വനിതമാൎക്ക് അത്യന്തം ഉപകാരപ്രദമായിരിക്കും.

ശ്രീരാമോദന്തംഭാഷ— കൊല്ലേങ്കോട്ടു പി. കെ. വേലുമേനോൻ അവർകളുടെ ശ്രമം അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതുതന്നെ. ഈ ബാലക

വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യുവാൻ പുറപ്പെട്ടത് ഒട്ടു തന്നെ സമുചിതമായിട്ടില്ല. കവികളുടെ ഉല്പത്തി മാർഗ്ഗവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം ഇതാണെന്നു ഈ ചെറിയ പുസ്തകം വെളിപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട്. ഇദ്ദേഹം ഇതു പോലെയുള്ള വിഷയങ്ങളിൽ പരിശ്രമിച്ചു പ്രസിദ്ധി സമ്പാദിക്കുവാൻ ഇടയാകട്ടെ.

കർഷകവിലാപം — കേരളത്തിലുള്ള കൃഷിയുടെ ഇന്നത്തെ അവസ്ഥയെപ്പറ്റിയുള്ള സാമാന്യസ്വരൂപം ആവശ്യപ്പെടുന്നവർക്കെല്ലാം ഈ പദ്യപുസ്തകം ഒരു വലിയ സഹായമായിരിക്കും. ബവലാശ്ശേരി അച്യുതമേനോൻ ബി. എ. അവർകൾക്കു ഇങ്ങിനെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാക്കേണമെന്നു തോന്നിയതു കൃഷിക്കാർക്കു ഒരു അഭ്യുദയകാലമാണെന്നു പറയാം. ലളിതരീതിയിൽ ചെറിയ വൃത്തത്തിൽ നൂറ്റൊന്നു ശ്ലോകം അടങ്ങീട്ടുള്ള ഈ ഗ്രന്ഥം എല്ലാവരും വായിച്ചറിയേണ്ടതാണ്.

രുദ്രന്റെ ആഗമനം — സി. എസ്സ്. സുബ്രഹ്മണ്യൻപോറ്റി അവർകളുടെ കവിതാവാസനയും തമ്മിലുള്ള മിടുക്കും എത്രത്തോളമുണ്ടെന്നു സാഹിത്യവിഷയത്തിൽ പരിശ്രമിക്കുന്നവർക്കെല്ലാം അറിവാനിടവന്നിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം. ഇക്കാര്യത്തിൽ വല്ല സംശയവും വല്ലവർക്കും ഉണ്ടാകുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അവർ പ്രസ്തുതപുസ്തകത്തെ കുറഞ്ഞൊന്നു വായിച്ചാൽ തീരുന്നതുമാണ്. ഇദ്ദേഹം പദ്യവിഷയത്തിൽ ഇതേവരെ ചെയ്തിട്ടുള്ള പരിശ്രമം കേരളീയർക്കു ഉപകാരപ്രദമായിട്ടുതന്നെയാണ് പരിണമിച്ചിട്ടുള്ളത്.

ശേഷം പുസ്തകങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം വഴിയെ.

തടുക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത കൃത്യാന്തരഗൌരവംകൊണ്ടു ഈ ലക്കം രഞ്ജിനി പതിവിലധികം താമസിച്ചു പോയതിനെപ്പറ്റി വായനക്കാർ ക്ഷമിക്കുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു.

P. SUBBAROY'S

World-renowned and most efficacious Ayurvedic medicine

പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏററവും ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുൎവ്വേദ ഔഷധസാരം.

---

27. അശോകഘൃതം.

തെററിവരുന്ന തീണ്ടാരി, വേദനയോടുകൂടി പ്രതിമാസമുണ്ടാകുന്ന തീണ്ടാരി, തീണ്ടാരികാലങ്ങളിൽ ഇടികുത്തിവരുന്ന വേദന, കാലനിശ്ചയമില്ലാത്ത തീണ്ടാരി, മാംസഖണ്ഡമുണ്ടാകുന്ന തീണ്ടാരിയിൽ അധികരിച്ചോ ചുരുങ്ങിയതോ ആയ രക്തപ്പോക്ക് മുട്ടി എന്ന അവസ്ഥ സാധാരണയായ ഗൎഭാശയസംബന്ധമായ എന്നീ രോഗങ്ങളെയും തെററിയ തീണ്ടാരിനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന മററുള്ള രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിപ്പാൻ ഇത് ഏററവും വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു ഔഷധമാകുന്നു. മാസംതോറും ഉണ്ടാകേണ്ടുന്ന തീണ്ടാരിക്ക ഇതു ഔഷധം ക്രമമായും ഫലിതമായും ആക്കുന്നു. സുഖമുള്ള നല്ല കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. കുപ്പി 1 ക്ക വില 1—0—0 ഒന്നോ രണ്ടോ കുപ്പികൾക്ക വി. പി. ചാൎജ്ജ 5 ണ പുറമെ.

28. ബൃഹൽചന്ദ്രോദയമകരധ്വജം.

മനഃക്ലേശത്തോടുകൂടിയ ദൌൎബ്ബല്യം സന്താപക്ഷയം വാൎദ്ധക്യകാലം വിസ്മൃതി നിദ്രാസ്ഖലിതം എന്നിവകൾക്ക ഇവ വിലയേറിയ ഒരു ഔഷധമാകുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലിതം അത്ഭുതകരവും ആയതു നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി കാണപ്പെടുന്നതും ആകുന്നു. ചെറുപ്പം നിമിത്തമുണ്ടായ ദുൎവൃത്തികളാൽ യൌവനം നഷ്ടപ്പെട്ടു പോയിട്ടുള്ളവർ ഇതു ഔഷധത്തെ ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ്. അല്പകാലത്തിനുള്ളിൽ ഇത് അവരെ യൌവനയുക്തരാക്കിത്തീൎക്കുമെന്നു നിശ്ചയമാണ്. ഒരു ആഴ്ചക്ക വേണ്ടുന്നതിന്നു വില 3 ക. വി. പി. ചാൎജ്ജ 5 ണ. പുറമെ.

29. ച്യവനപ്രാശം.

ശ്വാസനാഡികളുടെയും തൊണ്ടയുടെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും ഇതു മേത്തരം ഔഷധമാകുന്നു. കഫസംബന്ധമായ എല്ലാതരം ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും

പി. സുബ്ബറായി, പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

ഇതു ശുദ്ധിപ്പെട്ട കരി രോഗനൌഷധമാകുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല സ്വാദിനെയും ബലത്തെയും കൂടി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒന്നാണ്. തൊണ്ടയ്ക്കുള്ള ചൊറിച്ചിൽ ക്ഷയം ഏക്കം ചുമ മുതലായതും അസാദ്ധ്യതയായുള്ള കര എന്നിവയും കഫത്തെയും ശ്വാസനാഡികളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും പ്രധാനപ്രാശം ഒരു മരുന്നാകുന്നു. അൗൺസ 1 ക്കു വില 2ക. വി. പി. ചാർജ്ജ 5ണ. പുറമെ.

30. മകരധ്വജം.

ഇതിനു സമമായ ഒരു യോഗം ഔഷധശാസ്ത്രത്തിൽ വേറെ ഒന്നില്ല. മകരധ്വജ ഔഷധത്തിന്റെ ഉപയോഗത്താൽ തീരെയോ അല്പമായോ നിവൃത്തികിട്ടാത്ത രോഗങ്ങളില്ല. ഏതു കാരണത്താലും ഉണ്ടാകുന്ന ബലക്ഷയങ്ങളിൽ ഇത് ഏറ്റവും ത്വരിതമായ ഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ശീഘ്രസ്ഖലനം വിഷമജ്വരം മുതലായ എല്ലാതരം ജ്വരങ്ങൾ ചലമേഹം സ്രാവം പ്രദരം പ്രസവാനന്തരമുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ ക്ഷയരോഗം കര ഏക്കം മഹോദരി ഓക്കാനം നീര് വിഷൂചിക വയറ്പുഴപ്പ് ഹൃദ്രോഗങ്ങൾ മന്ദത ബലക്ഷയം തലചുറ്റൽ എന്നിവയെ ശമനപ്പെടുത്തുന്നതിനു മേത്തരമാകുന്നു. തോല 1 ന്നു വില 24ക. ഒരാഴ്ച ഉപയോഗിക്കേണ്ടതിനു 1ക. വി. പി. ചാർജ്ജ 5 ണ പുറമെ.

31. വസന്തകുസുമാകരം.

പ്രമേഹങ്ങൾ ക്ഷീണം അതിസാരം നാഡീവാതം കൈകാലുകളിൽ ചൊറിച്ചിൽ ക്ഷീണം മഹാശ്വാസം സ്രാവം പ്രയത്നത്തോടുള്ള മൂത്രംവീഴ്ചൽ മുതലായ രോഗങ്ങൾക്ക് ഇതു ഫലിതമായ ഒരു ഔഷധമാകുന്നു. ഒരാഴ്ച വേണ്ടതിനു വില 5ക. വി. പി ചാർജ്ജ 5 ണ. പുറമെ.

28. രക്തശുദ്ധി.

മനുഷ്യജീവന്റെ പ്രധാനകാരണം രക്തമാണെന്നു ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. രക്തത്തിനു ശുദ്ധിയില്ലെങ്കിൽ വായിപ്പുണ്ണ് ചെകിള്ള് മൂക്കപ്പുണ്ണ് തൊണ്ടപ്പുണ്ണ് ശരീരമാസകലം കുരു തൊണി വീക്കം ചർമ്മത്തിൽ നിറഭേദം ഉണ്ണിപ്പുണ്ണ് തലവേദന അഗ്നിമാന്ദ്യം ചർമ്മത്തിനു ചുകപ്പും മേൽവാതില്ലായ്മയും ചെകിട്ടും മുക്കം വീങ്ങൽ പുഴുപ്പ് ബലക്ഷയം നീര് മുളി കഴപ്പ് തഴതണ്ട മന്ദത സ്വാദില്ലായ്മ ചൊറിച്ചൽ എന്നിവയും ദുർഗ്ഗന്ധമുണ്ടാക്കുന്ന മറ്റെല്ലാ ചർമ്മവ്യാധികളും രക്തദുഷ്യമാകാരണമുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. രക്തത്തിൽ അകപ്പെട്ട വിഷത്തെ നീക്കം ചെയ്യാൻ രക്തശുദ്ധി എന്നുപേരായ ഞങ്ങളുടെ ഔഷധം മേത്തരമാകുന്നു. ഇതു രക്തത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും രക്തദുഷ്യത്താലുണ്ടാകുന്ന സർവ്വവ്യാധികളെയും സ്വല്പപ്പെടുത്തുന്നതും ശരീരത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തി ബലപ്പെടുത്തുന്നതും രക്തത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതും നിറത്തെ വരുത്തുന്നതും ആകുന്നു. 20 ദിവസത്തേക്ക് വേണ്ടുന്ന അൗൺസ 1 ന്ന വില 2ക. രണ്ടോ രണ്ടോ അൗൺസുകൾക്ക് വി. പി. ചാർജ്ജ 5 ണ. പുറമെ.

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ട് ജില്ല.

മരുന്നു സേവിപ്പിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്

1. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികാരി

ധാതുനാശം, ബുദ്ധിഹീനത, ലക്ഷണമില്ലാത്ത വിശപ്പില്ലായ്മ, നേത്രം, കൈ, കാൽ, മുതലായവയുടെ നീറൽ, നീരൊഴിവ്, മധുമേഹം, കല്ലടപ്പ് മൂത്രം മുതലായ പലവിധ വ്യാധികളെ കണ്ടെന്ന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

കുപ്പി ഒന്നിന്റെ വില രൂപ 2. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ 7 വേറെ

മരുന്നു സേവിച്ചതിനു ശേഷം

2. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിതാമേഹം ഉഷ്ണപ്പുകച്ചിൽ, മൂത്രാധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മൂത്രം പുകച്ചൽ, ശ്വേതപ്രദരം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവൃത്തിപ്പിക്കും. ഋതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനെയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പി 1-ക്ക വില രൂപ 1 മൂന്നു കുപ്പിവരെയുള്ളതിന്നു തപാൽ ചിലവു 5 അണ

3. സർവ്വവേദനാസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കുത്തിനോവുക, വിഷം മൂട്ടകടിയാൽ നെഞ്ചുനോവു തലവേദന ഇവ മാറുന്നതുകൂടാതെ ശൂല ഇടുപ്പുവേദന പക്ഷവായു മേഹവായു കിഴിവായു മുതലായ പല വ്യാധികളും ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഒന്നിന്നു വില രൂപ 1 തപാൽ ചിലവു അണ 5

4. ഗണ്ഡമാലാകുഷ്ഠസംഹാരിണി.

ഗണ്ഡമാലാകുഷ്ഠം, പുഴുക്കടി ചൊറി ചിരങ്ങ് എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൌഷധം പഴകിയ രോഗങ്ങളും പലതും മാറും. കൂടാതെ മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും വില കുപ്പി ഒന്നിനു 4 അണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പി വരെ 5 അണ വേറെ

5. ലക്ഷ്മീകരകസ്തൂരി ഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സന്തോഷം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. പല്ലുവേദന വായ്നാറ്റം, അജീർണ്ണം പിത്തവായു ഇവയെ ശമിപ്പിക്കും.

പി. സുബ്ബരായി പാരിപ്പേട്ട്, തെക്കേ ആർക്കാട്ടുജില്ല.

ക്കിരുന്ന താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി ഈ ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ദുൎഗ്ഗന്ധത്തെയും ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നു. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുന്നിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കൎപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടുണ്ട്. ചില്ലി ഗ്ലാസ്സ്പാത്രം മുതലായ തൊട്ടങ്ങളും റെയിൽസ്റ്റേഷൻ ഏറ്റെടുക്കുന്നപോലെ ഒന്നുമുതൽ 4 വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. 200 ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി 1-ക്ക വില ണ 6. 1 മുതൽ 12 വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി 1-ക്ക തപാൽകൂലി 4 ണ.

6. ദന്തചൂൎണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. പല്ലുകൾക്കുണ്ടാകുന്ന രോഗങ്ങളെല്ലാം നീക്കം. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 3-ണ. തപാൽ ചിലവു 6 കുപ്പിവരെ 5 ണ വരെ

7. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിപ്പനി ശീതപ്പനി വാതപ്പനി പിത്തജ്വരം കഫജ്വരം അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 1 ക. തപാൽ ചിലവു 7 ണ വരെ

8. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകേശതൈലം.

ഈ തൈലം പുരട്ടിയാൽ തലമുടി മിനുസമായും ഇടതൂൎന്നും നീണ്ടും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളൎച്ചയുണ്ടാകും. സകല കൺരോഗങ്ങളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ഒന്നിച്ചു താരൻ കളയും. താരൻ പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽചിലവു 5ണ വരെ.

9. രോമസംഹാരി

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാക്കണമോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പുരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാക്കാതെ രോമത്തെ കളയും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 4 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വരെ

10. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

വിശപ്പില്ലായ്മ പുളിച്ചുതികട്ടുക നെഞ്ചുകരിക്കുക മലബന്ധം വയറുവേദന വായനാറ്റം അജീൎണ്ണം വയറുവീൎക്കുക നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തരോഗങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നിനു അണ 8 തപാൽകൂലി 5 ണ വരെ

പി. സുബ്ബരായർ പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട ജില്ല.

11. കൎണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കാളു ചെവികുത്തു ചെവിയടപ്പു ഇരച്ചിൽ മുതലായ കൎണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി 1ക്ക 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ.

12. സുഖശരീരഗുളികകൾ.

ശരീരം ശരിപ്പെടുത്തും. അജീൎണ്ണം പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ വായു മലം പിടിത്തം അഗ്നിമാന്ദ്യം വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു 1 മുതൽ 4 വരെ ഡപ്പികൾക്കു 5 ണ വേറെ

13. നേത്രബിന്ദു.

കണ്ണുനോവു കൺകുത്തു ചുകപ്പു നീരെടുപ്പു മിന്നൽ മാലക്കണ്ണു പീളകെട്ടു. വെള്ളെഴുത്തു പൂവു ചൊരുക്കു എരിച്ചിൽ ഇരു പുളികം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ

14. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു 5 വരെ ഡപ്പികൾക്കു 5 ണ വേറെ

15. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നു വരുത്തിയുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസ്സിൽ ഉണ്ട്. രൂപാത്തൂക്കത്തിനു 48 ക. വില. ഒരു രൂപാതൂക്കത്തിൽകുറച്ച് ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽ ചിലവു പുറമെ എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

16. തേൾവിഷത്തിനു സിദ്ധൌഷധം.

തേൾ കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്നു ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി 1 ക്ക 2 ക 8 ണ. 12 കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്കു ഡസൻ 1 ക്ക 2 ക 8 ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി പി കമ്മീഷൻ 5 ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും 12 കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ 5 ണ. സിലോൺ ടി 7 ണ

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ടു ജില്ല.

17. വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഈ കുഴമ്പു പിളൎപ്പുണ്ണു മുതലായ എല്ലാ വിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു വില 4 ണ കുപ്പി വാങ്ങ വി പി കമ്മീഷൻ 5 ണ മാത്രം

18. കസ്തൂര്യാദിഗുളിക.

ഇതു കുട്ടികളുടെ ശ്വാസകോശരോഗത്തിന്നു അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാൎക്കും പ്രസംഗക്കാൎക്കും പാഠകന്മാൎക്കും ശബ്ദം വെച്ചുകൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപകാരമുള്ളതാകുന്നു. വില 3 ണ വി പി കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവരെ 6 ണ.

19. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഈ പൊടി തേച്ചു കുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കു ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു തേജസ്സും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്നു പൂൎവ്വദേശത്തിന്നു ദൈത്യവും സുഖവും എല്ലാവരേയും തോന്നിക്കും. ഇതു ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില 8 ണ വി പി കമ്മീഷൻ 3 ണ

20. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി ജലദോഷം തലവേദന ചുമ അതിസാരം നീൎക്കെട്ടു ഉറക്കമില്ലായ്മ ഛൎദ്ദി അജീൎണ്ണവായു മുതലായി എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു ഇതു മുതിൎന്നവൎക്കും ഒരുപോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില 10 ണ വി പി കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവരെ 5 ണ

21. ഒന്നാംതരം ഗോരോചനാ ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും ഒരു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരൾ ഇവകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അൎശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, അജീൎണ്ണവായു മുതലായ എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു വില 5 ണ, വി. പി. കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവരെ 5 ണ

പി, സുബ്ബറായി പറകിക്കൂട്ട, തെക്കെ മലബാർ ജില്ല.

11. കൎണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കൊളു ചെവികുത്തു ചെവിയടപ്പു ഇരച്ചിൽ മുതലായ കൎണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി 1ക 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ.

12. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീൎണ്ണം പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ വായു മലം പിടിത്തം അഗ്നിമാന്ദ്യം വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു 1 മുതൽ 4 വരെ ഡപ്പികൾക്കു 5 ണ വേറെ

13. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു കൺകുത്തു ചുളം നീരെടുപ്പു മിന്നൽ മാലക്കണ്ണു പീളകെട്ടു വെളുപ്പു പൂവു ചൊറപ്പു എരിച്ചിൽ ഇമ പൂരികം ഇവയുടെ വലിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ

14. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു 5 വരെ ഡപ്പികൾക്കു 5 ണ വേറെ

15. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നു വരുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസ്സിൽ ഉണ്ട്. ത്രപ്പാത്തുക്കത്തിനു 48 ക. വില. ഒരു ത്രപ്പാത്തുക്കത്തിൽകുറഞ്ഞ ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽ ചിലവു പുറമെ എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

16. തേൾവിഷത്തിനു സിദ്ധൌഷധം.

തേൾ കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്നു ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി 1 ക 2 ക 8 ണ. 12 കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്കു ഡസൻ 1 ക 2 ക 8 ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു. വി പി കമ്മീഷൻ 5 ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും 12 കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ 5 ണ. സിലോൺ ടി 7 ണ

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ടു ജില്ല.

രസികരഞ്ജിനി.

വരിസംഖ്യ

തപാൽക്കൂലി ഉൾപ്പെടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
,, ആറുമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കടിശ്ശികയായാൽ			
തപാൽക്കൂലി അടക്കം ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
,, ആറുമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആറുമാസത്തിന്നു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര ഒന്നുക്ക്	0	6	0

വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്യുന്നതാകുന്നു.

മാതിരിനോക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടോ, കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയായിട്ടോ എഴുത്തൊന്നിച്ച് അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യക്കൂലി

ഒന്നാമത്തെ തവണക്ക് വരി ഒന്നുക്ക്	0	2	0

ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ മാസം നിറുത്താതെ ഒന്നിലധികം തവണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്നതായ പരസ്യങ്ങൾക്ക് താരതമ്യം പോലെ കൂലി ചുരുക്കുന്നതാകുന്നു.

വരിക്കാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

അതാതു പ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ ആ മാസം പതിനഞ്ചാന്തിയ്യതിക്കകം വരിക്കാർ മാനേജരെ അറിയിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്നുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വരിക്കാർ തരുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാനേജർ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാസം മാറ്റംവരുമെങ്കിൽ മാനേജരെ അറിയിക്കയും വേണം.

കോവിലകം }
എറണാകുളം } എന്നു— അമ്പാടി ചെറിയ കുഞ്ഞിപ്പിള്ളവാൾ
ര. ര. മാനേജർ.

രസികരഞ്ജിനി

സംഗതിവിവരം.

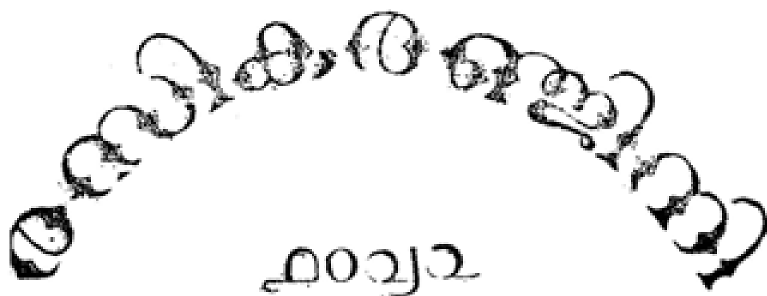

വി. വി. അച്ചുക്കൂടം— 1082

[നരികാഞ്ഞിയി]

കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ (ഞങ്ങളുടെ പത്രാധിപർ)

പുസ്തകം ൧ | തുലാമാസം | ലക്കം ൩

മംഗളം.

മന്ത്രംകൊണ്ടെന്നെന്നാക്കൂടയോനിധിയാമൂർത്തിമാനായിരിക്കും
യന്ത്രംകൊണ്ടബ്ജമാധവവികൃതികൾപോലതായ്ത്തന്നിലൊന്നായിരിക്കും
തന്ത്രംകൊണ്ടേതൊരാത്മാവതാനവധിയിലിവരൊക്കയും ചേർത്തിരിക്കും
യന്ത്രത്തിൻചില്ലുടപ്പമുകിലമണി ഭഗവാൻ നിങ്ങളെക്കാത്തിരിക്കും.

എ. കൃഷ്ണനെമ്പ്രാന്തിരി.

കാലപരിമാണങ്ങൾ

കാലം എന്നതു ലോകത്തിലുള്ള സകലജനസമുദായത്താലും അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു പദാർത്ഥമാകുന്നു. അതു നമ്മുടെ ചക്ഷുരാദീന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു വിഷയമല്ലാത്തതും ആദ്യന്തഹീനമായിട്ടുള്ളതും ആണെങ്കിലും അതിന്നു നമ്മുടെ സകല വ്യവഹാരങ്ങളിലും ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതായ ഒരു സംബന്ധമുള്ളതുകൊണ്ടാകുന്നു അതിനെ ഒരു പദാർത്ഥമായി ഗണിക്കുന്നത്. ഇതുപോലെ ദിക്ക് മുതലായ അതീന്ദ്രിയങ്ങളായ വേറെ ചില പദാർത്ഥങ്ങളെയും വ്യവഹാരസൌകൎയ്യത്തിന്നുവേണ്ടി നാം

മഹാഭാരതം

ലക്ഷത്തിരുപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളടങ്ങിയതും യഥാൎത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നുനാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ തനിച്ചു വൃത്തത്തിനനുവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തൎജ്ജമചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ൧൦൭൪ മേടം മുതല്ക്കു ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചുറുപ്പിക മാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. തിരുവീരരായൻ രാജാ, ബി. എ.,

കോട്ടല്ലൂർ.

എന്നു് കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ.

ആനന്ദാശ്രമം

ഭഗവൽഗീത

ശാങ്കരഭാഷ്യത്തിന്റെ മലയാളതൎജ്ജമയോടും

ശങ്കരാനന്ദസരസ്വതി മുതലായവരുടെ

വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽനിന്നുള്ള സാരാംശത്തോടുംകൂടി.

പരിഭാഷകൻ

കെ. എം.

കുറച്ചു പുസ്തകം മാത്രമേ ബാക്കിയുള്ളു. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ഉടനെ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതാണ്.

വി. പി. ആയും അയച്ചുകൊടുക്കും.	വില	4	0	0
ടി. പുസ്തകം ഒന്നായി ബൈണ്ടചെയ്തത		5	0	0
കൎമ്മയോഗം—കെ. എം.	ടി	0	8	0
ഭക്തിയോഗം— ടി	ടി	0	12	0
ഭഗവൽഗീത— ജി. കൃഷ്ണശാസ്ത്രികൾ	ടി	1	4	0

വി. സുന്ദരയ്യർ ആൻഡ് സൺസ്സ് തൃശ്ശിവപേരൂർ.

രസികരഞ്ജിനി.

പരസ്യം

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞി
ന്പുരാനവർകളും, മാനേജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപ്പൊതുവാ
രവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങളും, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങളും, അ
സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകളും ഇവ രസികരഞ്ജിനി പത്രാധിപക്കു
യിപ്പണം, പരസ്യക്കൂലി, പരസ്യങ്ങളും, കാര്യസംബന്ധമായ
ത്തുകളും ഇവ ടി. മാനേജർക്കും മേൽവിലാസംവെച്ച് എറണാകു
ു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപരുടേയും മാനേജരുടേയും മാസികാസംബന്ധ
ഴുത്തുകളിലോ ലക്കങ്ങളിലോ അവരുടെ മുദ്രയോ ഒപ്പോ ഉ
ണ്ടായാൽ മതി.

എന്ന്

...വിലകം	രസികരഞ്ജിനി ഉടമസ്ഥൻ,
	RAMA VURMA,
...ണാകുളം	12th Prince of Coch

ങ്ങളും സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങളും തിരികെ അയച്ചു
മെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തൊന്നിച്ച് ആയതിന്നു
പരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അട
യ്ക്കേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാര്യസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഇ
യിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ജിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന
ളും രഞ്ജിനി പുറപ്പെടുന്നതിന്ന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇ
ട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപക്ക് അയക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങ
പർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസ
ണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം ആയവ ...

രസികരഞ്ജിനി.

വരിസംഖ്യ

കൂലി ഉൾപ്പടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
,, ആറുമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കടിശ്ശികയായാൽ			
കൂലി അടക്കം ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
,, ആറുമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആറുമാസത്തിനു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര ഒന്നിന്ന്	0	6	0

വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു കാണുന്നതാകുന്നു.

തരംനോക്കുവാൻ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്ന അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടിഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടും, കൊച്ചി അഞ്ചൽ ...മ്പായിട്ടോ എഴുത്തൊന്നിച്ച് അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യക്കൂലി

ഒന്നാമത്തെ തവണക്ക് വരി ഒന്നിന്ന്	0	2	0

...ന്ന ഒന്നിലധികമോ ഭാഗം നിറയുന്നതോ ഒന്നിലധികം തവ...പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്നതോ ആയ പരസ്യങ്ങൾക്ക് തരാതരം ...ാലെ കൂലി ചുരുക്കുന്നതാകുന്നു.

വരിക്കാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

...അതാതുപ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ ; [illegible] പതി...ന്തിയ്യതിക്കകം വരിക്കാർ മാനേജർക്കു അറിവുതരേണ്ടതാക... അതിനുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വ...ർ തരുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാ...ത്തരവാദ്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാ...ൾ മാനേജരെ അറിയിക്കയും വേണം.

സംഗതിവിവരം.

വി. വി. അച്ചുക്കൂടം — 1082

സ്വീകരിച്ചുവരുന്നുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങിനെ ഇന്ദ്രിയഗോചരങ്ങളായ യാ
തൊരു ലക്ഷണങ്ങളും ഇല്ലാത്ത പദാർത്ഥങ്ങളെ 'അമൂർത്തദ്രവ്യ'ങ്ങളെ
ന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നു. ലോകവ്യവഹാരത്തിൽ സൌകര്യത്തിനുവേ
ണ്ടി ഈ വക അമൂർത്തദ്രവ്യങ്ങളെ കല്പനാശക്തികൊണ്ടു സാവയവ
ങ്ങളാക്കി പരിണമിപ്പിക്കുന്നു. പ്രകൃതവിഷയമായ കാലത്തിനു
ഭൂതം, വർത്തമാനം, ഭവിഷ്യത്ത് ഇങ്ങിനെ മൂന്നു പ്രധാനാവയവ
ങ്ങളേയും, ആ ഓരോ അവയവങ്ങൾക്കു ക്ഷണാദി, കല്പാന്ത
പര്യന്തങ്ങളായി അനേകം അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളേയും കല്പിച്ച്
അവയെ ആശ്രയിച്ചു നാം വ്യവഹരിച്ചുവരുന്നു.

എന്നാൽ ക്ഷണാദികളായ അവയവങ്ങളുടെ കല്പനത്തിങ്കൽ
ലോകത്തിലുള്ള ഓരോ ജനസമുദായവും തമ്മിൽതമ്മിൽ ഇത്ത
രത്തിലൊട്ടുകൂടിയ പലമതങ്ങളേയും അവലംബിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും
മേല്പറഞ്ഞ ഭൂതാദിപ്രധാനാവയവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം
യാതൊരു സമുദായത്തിനും ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ളതായി കാണുന്നില്ല.
എന്തെന്നാൽ:— നമ്മുടെ മനസ്സിലുള്ള വിചാരങ്ങളെപ്പറ്റി നാം
മറ്റൊരാളോടെന്തെങ്കിലും പറയുന്നതായാൽ ആ വിചാരത്തിനു
വിഷയമായ കാര്യം കഴിഞ്ഞതോ അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നടക്കുന്ന
തോ അഥവാ മേലിൽ സംഭവിപ്പാൻ പോകുന്നതോ ആയിരിക്കുന്ന
മല്ലോ. അതുകൊണ്ടു സർവ്വവ്യവഹാരങ്ങളിലും കഴിഞ്ഞത്, ഇ
പ്പോൾ നടക്കുന്നത്, വരാൻ ഭാവിക്കുന്നത് എന്നിങ്ങിനെയുള്ള മൂ
ന്നിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു കാലഭേദത്തെ കാണിക്കാതെ യാതൊന്നും
ആൎക്കും പറവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതിനാൽ നമ്മുടെ സകല വ്യ
വഹാരങ്ങളിലും കാലത്തിനു നിത്യസംബന്ധമുണ്ടെന്നുള്ളത് ആ
ൎക്കും നിർവ്വിവാദമാകുന്നു.

ഇങ്ങിനെ ലോകവ്യവഹാരങ്ങളിലെല്ലാം നിത്യസംബന്ധമുള്ള
തായും അനാദ്യന്തമായും ഇരിക്കുന്ന കാലത്തിനു ഭൂതാദികളായ മൂ
ന്നു പ്രധാനാവയവങ്ങളെ കല്പിച്ചതുകൊണ്ടു മാത്രം വ്യവഹാരസൌ
കര്യം മതിയാകാത്തതിനാൽ ഓരോ ജനസമുദായങ്ങളും കാലദേശാ
ദിഭേദത്തെയും, സമുദായനിയമത്തേയും അനുസരിച്ച് ഗതാനുഗ
തികന്യായേന കാലത്തിന്ന് അനേകം അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളെ
കല്പിക്കുകയും അവയെ അനുസരിച്ച് അതാതു സമുദായങ്ങൾ പര
മ്പരയാ വ്യവഹരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നത് അനുഭവവേദ്യമാകുന്നു.

ഈ ഘട്ടത്തിൽ, ലോകോൽപത്തി മുതൽ ഏതത്കാലപൎയ്യന്തം ലൌകികങ്ങളായ ഓരോ വിഷയങ്ങളെ തത്തൽപൂൎവ്വന്മാരിൽനിന്ന് അനന്തരജാതന്മാർ പരമ്പരയാ അല്പാല്പമായി അറിഞ്ഞിട്ടാണ് മനുഷ്യസമുദായം ഇപ്പോഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിയിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള ലോകചരിത്രസാരം നമുക്കു വളരെ സഹായിക്കുന്നതാകുന്നു.

ഇനി മേൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം മനുഷ്യരിൽ ഓരോ സമുദായവും കല്പിച്ചുവരുന്ന കാലപരിമാണങ്ങളുടെ സ്വഭാവങ്ങളെപ്പററി ആലോചിക്കാം. ഭാരതഖണ്ഡവാസികളായ ഹിന്തുക്കൾ അവരുടെ സൎവ്വജ്ഞാനത്തിനും ആദിമൂലമായ പ്രധാന പ്രമാണം എന്നു കല്പിച്ചുവരുന്ന വേദത്തിൽനിന്നും, ആ വേദത്തിൽ പറയുന്ന വിഷയങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി അവയെ വിസ്തരിച്ചു പ്രതിപാദിക്കുന്നതായ ശാസ്ത്രപുരാണാദിപ്രമാണങ്ങളുടേയും സൂക്ഷ്മപരിശോധനയിൽ, അനാദ്യന്തവും സൎവ്വവ്യാപ്തവുമായ കാലം ഈശ്വരനാണെന്നും, ഭൂതലവാസികളായ നമുക്ക് ആന്തരമായ ഏതോ ഒരു ക്ലിപ്തസംബന്ധത്തോടുകൂടി കാണപ്പെടുന്ന സൂൎയ്യൻ കാലസ്വരൂപനായ പ്രത്യക്ഷേശ്വരനാണെന്നും, അവയിൽ പലേടത്തും ഘോഷിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണാം. എന്നുമാത്രമല്ല, ഹിന്തുക്കൾ സൂൎയ്യനെത്തന്നെ കാലപരിമാണത്തിങ്കൽ ഒരു പ്രധാനമായ മാനസാധനമാക്കി കല്പിക്കയും, പിന്നെ പലവിധത്തിലുള്ള ഗണനമാനങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഓരോപ്രകാരത്തിൽ കാലനിൎണ്ണയം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അസംഖ്യം കൌശലങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കയും അങ്ങിനെ അനവധികാലംകൊണ്ടും അനേകം വിദ്വാന്മാരുടെ പരിശ്രമംകൊണ്ടും ഈ വിഷയത്തിൽതന്നെ ഒരു പ്രത്യേകശാസ്ത്രം നിൎമ്മിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങിനെ വ്യവഹാരസൌകൎയ്യത്തിനുവേണ്ടി കാലാവയവനിൎണ്ണയം ചെയ്യേണ്ടതിലേക്കായി ഓരോ മാൎഗ്ഗങ്ങളെ കണ്ടുപിടിപ്പാനുത്സാഹിച്ചു ലോകതത്വാന്വേഷണം ചെയ്യാനിടവന്നതായ ആ ഘട്ടത്തിൽ, അസാമാന്യബുദ്ധിമാന്മാരായ ചില പൂൎവ്വാചാൎയ്യന്മാൎക്ക് അവരുടെ പരിചിതമായ ആയുസ്സിനെക്കുറിച്ച് എത്രത്തോളം പശ്ചാത്തപിപ്പാൻ സംഗതി വന്നിട്ടുണ്ടെന്ന് ആൎക്കറിയാം?

ഈ വിഷയത്തിൽ കേവലം യുക്തികളും അനുഭവത്തിനും അനുസരിച്ച് കാൎയ്യകാരണങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ച് നിയമിക്കുന്ന ശാസ്ത്രകാരന്മാരും മതവിഷയങ്ങളായ ഓരോരോ വിശ്വാസങ്ങളെ മാത്രം

ആധാരമാക്കി ജനങ്ങൾക്കു ദുഷ്കർമ്മനിവൃത്തിയെയും സൽകർമ്മപ്രവൃ
ത്തിയേയും ഉപദേശിക്കുന്ന പൌരാണികന്മാരും തമ്മിൽ ചില കാ
ര്യങ്ങളിൽ അല്പാല്പമായി ചില അഭിപ്രായഭേദങ്ങളുണ്ടെന്നുള്ളതു വാ
സ്തവംതന്നെ. എന്നാൽ ഈ ഏകസംഗതിയെമാത്രം അടിസ്ഥാന
മാക്കി ചില മതക്കാർ അന്യമതക്കാരെ പരിഹസിക്കുന്നതു കേവ
ലം അല്പജ്ഞതയാലോ മൌഢ്യത്താലോ മാത്രമാണെന്നു വിചാരി
ക്കേണ്ടതുള്ളു. എന്തെന്നാൽ ഏതൊരു ജനസമുദായത്തിലും മത
തത്വവും ശാസ്ത്രതത്വവും തമ്മിൽ സർവ്വത്ര യോജിക്കുന്നതായി യാ
തൊരു മതവും ഉണ്ടാവാനിടയില്ലെന്നുള്ളതു എല്ലാവരും സമ്മതിക്കു
ന്നതാണല്ലോ. അതുകൊണ്ടു ഈ അപ്രകൃതം പോട്ടെ.

മേൽപ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം കാലനിർണ്ണയത്തിന്റെ ആവശ്യ
ത്തിനു വേണ്ടി വ്യവസ്ഥിതങ്ങളായ ഏതെങ്കിലും ചില പ്രമാണങ്ങ
ളെ കണ്ടുപിടിച്ചുറപ്പിക്കേണ്ടതിലേക്കായിട്ടുള്ള ഈ മഹാ പ്രയത്നം
കൊണ്ടു ഒന്നാമതായി ഭൂമിയും സൂര്യനും തമ്മിലുള്ള നിയതസംബ
ന്ധത്തെ കണ്ടുപിടിക്കയും പിന്നെയും ആ വഴിയിൽതന്നെ പരിശ്ര
മിച്ചതിൽ സൂക്ഷ്മപ്രകാരംതന്നെയല്ലെങ്കിലും ചന്ദ്രാദിഗ്രഹ
ങ്ങൾക്കും ഭൂമിയോടു സംബന്ധമുള്ളതായി കാണുകയും, പിന്നീട്
അവയിൽ ഓരോന്നിന്റേയും ഗതിഭേദങ്ങളെ പല പ്രകാരത്തി
ലും പരീക്ഷിച്ചറികയും അതാതു പരീക്ഷകളിൽനിന്നു വളരെക്കാല
ത്തെ അനുഭവംകൊണ്ടു തെറ്റില്ലാതെ സൂക്ഷ്മമായി വിശ്വസിക്ക
പ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെ പ്രമാണമാക്കി കല്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കു
ന്നു. ഈ പര്യാലോചനത്തിന്റെ പ്രഥമഭാഗം, വളരെക്കാല
ത്തോളം ഭൂമിയും സൂര്യനും തമ്മിലുള്ള സംബന്ധത്തെയും അവയുടെ
സ്വാഭാവികഗുണങ്ങളെക്കൊണ്ടു പരസ്പരം സംഭവിക്കുന്ന ഓരോ
സ്ഥിതിഭേദത്തെയും അറിയുന്നതുകൊണ്ടുതന്നെ പര്യവസാനിച്ചിരു
ന്നു. അതായതു: ഒരു നിയതമായ കാലത്തിനിടയിൽ നമുക്കു ദൃഷ്ടി
ഗോചരമായി ഭവിക്കയും, അതുപോലെതന്നെ ഏകദേശം അത്ര
യും സമയം കഴിയുമ്പോൾ അദൃശ്യമായിത്തീരുകയും, വീണ്ടും ക്ലിപ്ത
സമയത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാവുകയും, പിന്നെയും അസ്തമിക്കയും ചെ
യ്യുന്ന സ്ഥിതിയിൽ പതിവായി നാം കണ്ടുവരുന്നതായ ഈ വസ്തു
വും (സൂര്യൻ) നമുക്കാശ്രയമായിരിക്കുന്ന ഈ സ്ഥലവും (ഭൂമി) എ
ല്ലായ്പോഴും അന്യോന്യാഭിമുഖമായും ഒരേടത്തു സ്ഥിരമായും ഇരിക്കു

ന്നു വയല്ലെന്നും നമ്മുടെ ആവാസസ്ഥലമായ വസ്തു (ഭൂമി) സ്വതേ പ്രകാശശൂന്യമായിട്ടുള്ളതാണെന്നും, മറ്റേതു് എല്ലായ്പോഴും കത്തിജ്വലിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു തേജഃപുഞ്ജമാണെന്നും, അതിന്റെ ആഭിമുഖ്യത്താലാകുന്നു നമുക്കു പ്രകാശവും ചൂടും അനുഭവിപ്പാനിടവരുന്നതെന്നും അറിയുകതന്നെ. (സൂര്യന്റെ മാസ്സുപരിണാമങ്ങളും ഇവിടെ സാക്ഷികളാകുന്നു.)

അതിനാൽ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ സൂര്യപ്രകാശം തട്ടുന്ന സമയം മുതൽ അതില്ലാതെയാകുന്നതുവരെയുള്ള ഒരു സമയത്തിനു ദിവസം (ശോഭയുള്ള സമയം) എന്നു പേരു കല്പിക്കയും മററുള്ള സമയം മനുഷ്യർ പ്രായേണ നിർവ്യാപാരന്മാരായിരിക്കയാൽ ആ സമയത്തിനു പ്രത്യേകിച്ചു യാതൊരു നാമവും കല്പിക്കുന്നതിന്നാവശ്യമില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ടു് അതിനു യാതൊരു പേരും കൂടാതെ തന്നെ കഴിഞ്ഞുപോകയോ അല്ലെങ്കിൽ പ്രായേണ അന്ധകാരമയമായിരുന്ന ആ സമയത്തിനു തദർത്ഥകങ്ങളായ വല്ല പേരുകളേയും വിളിക്കയോ ചെയ്തുവന്നിരിക്കാം. ഈ വിധം വസ്തുതയാ പ്രകാശമാനമാകയാൽ വ്യാപാരയോഗ്യമായിരുന്ന പകൽ സമയത്തെ മാത്രം കുറിക്കുന്ന ദിവസം എന്ന സംജ്ഞയിൽ വിപര്യാസമായിക്കൂടി വരുന്ന മററുള്ള സമയത്തെക്കൂടി അന്തർഭവിപ്പിച്ചിട്ടാകുന്നു ക്രമേണ വ്യവഹാരസൌകര്യത്തിനുവേണ്ടി 'ഒരു ദിവസം' എന്നാൽ ഒരു രാവും പകലുംകൂടിയ സമയം എന്നുള്ള ബോധം നടപ്പായി വന്നിരിക്കുന്നതു്.

സൂര്യനെ കൂടാതെ തേജോമയങ്ങളായ വേറെ ചില ഗോളങ്ങളേയും അവയുടെ ഗതിസ്ഥിതിഭേദങ്ങളേയും പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നു് മുൻപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ആ വക ഗോളങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽവെച്ചു സൂര്യനെപ്പോലെ അത്യുജ്ജ്വലമായ തേജസ്സില്ലെങ്കിലും മററുള്ളവയെ അപേക്ഷിച്ചു പ്രകാശമേറിയതും സാമാന്യദൃഷ്ടിയിൽ വലിപ്പം തോന്നുന്നതും ആയ ഒരു ഗോളത്തിനു സ്വഭാവാനുഗുണമായിട്ടുതന്നെ 'ചന്ദ്രൻ' എന്നു പേരു കല്പിക്കുകയും അതിന്റെ പ്രകാശത്തിനു ചിലപ്പോൾ ഉണ്ടാകുന്ന വൃദ്ധിക്ഷയങ്ങളുടെ കാരണത്തേയും അവ സംഭവിക്കുന്നതായ കാലനിയമത്തേയും പരീക്ഷിച്ചറിയുവാനിട വന്നതിൽവെച്ചു ചന്ദ്രാദിഗോളങ്ങൾ സ്വതേ പ്രകാശശൂന്യങ്ങളാണെന്നും അവയ്ക്കു പ്രകാശമുണ്ടാകുന്നതു സൂര്യരശ്മി ആ

വഴിയ് പ്രതിഫലിച്ചിട്ടാണെന്നും, ഭൂമിയും ചന്ദ്രനും തമ്മിൽ അധികം അടുത്തു നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ടു സൂൎയ്യരശ്മി ചന്ദ്രഗോളത്തിൽതട്ടുന്നതിലേയ്ക്കു ചിലപ്പോൾ ഭൂഗോളത്തിന്റെ തടസ്ഥം (മറവ്) സംഭവിക്കുന്നതിനാലാകുന്നു ചന്ദ്രന്നു എല്ലാക്കാലത്തും ഒരുപോലെ പ്രകാശമുണ്ടാകാത്തതെന്നും, മറവുള്ള ഗോളങ്ങൾ ഭൂമിയിൽനിന്നു ചന്ദ്രനേക്കാൾ വളരെ അകന്നിട്ടാകകൊണ്ടു മറവു ഈ തടസ്ഥം അവയ്ക്കു് അധികം സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നും, സൂൎയ്യരശ്മി ചന്ദ്രനിൽതട്ടുന്നതിലേയ്ക്കുണ്ടാകുന്ന ഭൂമിയുടെ തടസ്ഥം ചന്ദ്രന്റെ ഗതിഭേദംകൊണ്ടു വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതാണെന്നും അറിഞ്ഞതിനാൽ മുൻപറഞ്ഞ ഒരു സൌരദിനത്തിൽ ചന്ദ്രന്റെ ഗതി എത്രയെന്നുള്ള കണക്കു് എപ്പെട്ടതിന്നു വരികയും അതോടുകൂടി ചന്ദ്രന്റെ തേജോവൃദ്ധിക്ഷയങ്ങളുടെ കാരണം ഇന്നതെന്നും അതു സംഭവിക്കുന്നതിനുള്ള കാലനിയമം ഇന്നതെന്നും സിദ്ധിച്ചതിനാൽ ഒരു സൌരദിവസത്തിൽ ചന്ദ്രനു ഭൂപ്രദക്ഷിണം ചെയ്യാൻ വേണ്ടിവരുന്ന ഒരു ക്ലിപ്തസമയം ഇത്രയെന്നു കണക്കാക്കുകയും, ആ സമയത്തെ ഒരു ചാന്ദ്രമാനദിനം' എന്നു കല്പിക്കുകയും, അപ്രകാരം സപീത തേജോഹീനനായ ചന്ദ്രന്റെ തേജസ്സു വൎദ്ധിച്ചുവന്നു പൂൎണ്ണപ്രകാശം ഉണ്ടാവുന്നതിലേയ്ക്കു വേണ്ടതായ പതിനഞ്ചു ചാന്ദ്രമാനദിനങ്ങളെ ശുക്ലപക്ഷമെന്നും അതുപോലെ തേജഃക്ഷയം വന്നു ചന്ദ്രൻ കേവലം പൂൎവ്വസ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിലേയ്ക്കു വേണ്ടതായ അത്രയും ദിനങ്ങളെ കൃഷ്ണപക്ഷമെന്നും നിൎദ്ദേശിക്കുകയും ഓരോ പക്ഷത്തിലും ഒന്നാമത്തെ മുതൽ പതിനഞ്ചാമത്തേതുവരെ ഉള്ള ദിവസങ്ങൾക്കു പ്രഥമ (പ്രതിപദം) മുതലായ പേരുകളെ കല്പിക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇപ്രകാരം ഭൂവാസികൾക്കു്, കാഴ്ചയിൽ ചന്ദ്രനേക്കാൾ പ്രകാശവും വലിപ്പവും കുറഞ്ഞവയായി കാണപ്പെടുന്നു എങ്കിലും നിയതഗതികളോടുകൂടെ വെവ്വേറെ കണ്ടറിഞ്ഞിരിക്കുന്നതും, വ്യവഹാരസൌകൎയ്യത്തിനുവേണ്ടി ചൊവ്വാ, ബുധൻ, വ്യാഴം, ശുക്രൻ, ശനി എന്നിങ്ങിനെ പേരു കൊടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതും ആയ വേറെയും അഞ്ചു ഗോളങ്ങൾകൂടെ ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ ചില പ്രത്യേകചലനങ്ങൾ ഉള്ളതായും ആ ചലനങ്ങളിൽ അവയും നമുക്കു ചിലപ്പോൾ പ്രത്യക്ഷങ്ങളായും അപ്രത്യക്ഷങ്ങളായും കാണപ്പെടുന്നതി

നാൽ ആ വഴിക്ക് അവയുടെ ചലനകാലത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മമായ കണക്കു തിട്ടപ്പെടുത്തുകയും അങ്ങിനെ ആ അഞ്ചു ഗോളങ്ങളെപ്പററി അറിയുവാനിടവരികയും ചെയ്തു. അതിന്റെശേഷം മേല്പ്പറയപ്പെട്ട ഓരോ സൌരദിനങ്ങൾക്കു — ഈ ഏഴു ഗോളങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനെ അധിഷ്ഠാനദേവതകളാക്കി കല്പിച്ചു ഓരോ ദിവസങ്ങൾക്കും — ഞായർ, തിങ്കൾ, എന്നിങ്ങിനെ അതാതു ഗോളങ്ങളുടെ പേരുകളെ സങ്കല്പിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇങ്ങിനെയാകുന്നു ഇപ്പോൾ നാം വ്യവഹരിച്ചുവരുന്ന ആഴ്ചകൾ അല്ലെങ്കിൽ വാരങ്ങൾ എന്നു സങ്കല്പമുണ്ടായിട്ടുള്ളത്.

മുൻവിവരിച്ചിരിക്കുന്നപ്രകാരം ചന്ദ്രന്റെ ഒരു ഭൂപ്രദക്ഷിണകാലത്തിൽ ദിവസംപ്രതി ചന്ദ്രനോടടുത്തു ചില തേജഃകണങ്ങളെ നിയമേന കണ്ടുവരികയാൽ അവയുടെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയെന്നറിവാനായിട്ടുണ്ടായ പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലമായി അവയിൽ ഒരോന്നും ചന്ദ്രാദികളെപ്പോലെ പ്രത്യേക ഗതിഭേദത്തോടുകൂടിയവയല്ലെന്നും ഒരു ചക്രത്തിന്റെ അരങ്ങൾ (അല്ലെങ്കിൽ പല്ലുകൾ)പോലെ ഒരു ക്ലിപ്തമായ ദൂരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവയാണെന്നും കണ്ടുപിടിക്കുകയും ചെയ്തു. ആ തേജഃകണങ്ങൾക്കു (ഭാനിക്കുന്നവ=ശോഭിക്കുന്നവ എന്നർത്ഥമായ) ഭങ്ങൾ എന്നും അവയുടെ സമുദായത്തിന്ന 'ഭഗണം' അല്ലെങ്കിൽ ജ്യോതിശ്ചക്രം എന്നു പേരുകൊടുക്കുകയും ആ ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിന്ന് ഒന്നായിട്ടൊരു ഗതി (ചലനം) ഉണ്ടെന്നും, ആ ചലനത്തിന്നു വേണ്ടുന്ന സമയം ഏകദേശം ചന്ദ്രന്റെ ഒരു ഭൂപ്രദക്ഷിണകാലത്തെക്കാൾ അല്പം കുറവാണെന്നും മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്തു.

അതിനാൽ എല്ലായ്പോഴും ഭൂപ്രദക്ഷിണം ശീലിക്കുന്നതായ ചന്ദ്രൻ തന്റെ ഒരു പ്രദക്ഷിണം കഴിച്ചു പുറപ്പെട്ട സ്ഥലത്തെത്തുമ്പോഴേക്കു ജ്യോതിശ്ചക്രം അതിന്റെ ഒരു പ്രദക്ഷിണം കഴിച്ചു കുറച്ചുകൂടി കടന്നുപോന്നതിനാൽ ഓരോദിവസത്തിലും ചന്ദ്രനോടടുത്തു കാണുന്ന നക്ഷത്രം അല്ലെങ്കിൽ 'ഭം' മറെറാന്നായി കാണപ്പെടുന്നു എങ്കിലും ഈ മാററത്തിന്ന് ഒരു പ്രത്യേകനിയമവും കണക്കും ഉള്ളതുകൊണ്ടു ചന്ദ്രന്റെ ഓരോ പ്രദക്ഷിണത്തിലും പതിവായി ഇന്നിന്ന നക്ഷത്രങ്ങൾ ചന്ദ്രനോടടുത്തുണ്ടായിരിക്കുന്നതാണെന്നൊരു

നിയമം സിദ്ധിപ്പാനിടവരുവെന്നു മാത്രമല്ല ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിന്റെ
അരങ്ങൾ അല്ലെങ്കിൽ പല്ലുകൾപോലെയിരിക്കുന്ന മേല്പറഞ്ഞ ന
ങ്ങൾ (അല്ലെങ്കിൽ നക്ഷത്രങ്ങൾ) ഇരുപത്തേഴാണെന്നു തിട്ടപ്പെടു
ത്തുകയും അതോടുകൂടിത്തന്നെ ചന്ദ്രന്റെ ഒരു ഭൂപ്രദക്ഷിണസമയ
ത്തിൽനിന്നു ജ്യോതിശ്ചക്രത്തിന് ഒരു തിരിച്ചിൽ തിരിവാൻ ഇത്ര
സമയം വേണമെന്നു സിദ്ധിക്കുകയും ആ സമയത്തെ ഒരു 'നക്ഷ
ത്രമാനദിന'മെന്നു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഓ
രോ ദിവസത്തിലും ചന്ദ്രനോടടുത്തു കാണുന്ന നക്ഷത്രങ്ങളെ അടി
സ്ഥാനമാക്കി കല്പിച്ചിരിക്കുന്ന ഓരോ നക്ഷത്രമാനദിനത്തിന്നും അ
ശ്വിനീദേവന്മാർ മുതലായ ചില ദേവതമാരെ കല്പിച്ച് ആ ദേവത
മാരുടെ നാമധേയത്തെത്തന്നെ ആവക നക്ഷത്രങ്ങൾക്കും നിർദ്ദേശി
ക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട് അശ്വിനി അല്ലെങ്കിൽ അശ്വതിമുതലായ
നക്ഷത്രദിനങ്ങളുടെ സങ്കല്പം ഉണ്ടായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളത്.

ഇതുവരെപ്പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതിൽനിന്നു സൌരം, ചാന്ദ്രം, നാക്ഷ
ത്രം, ഇങ്ങിനെ മൂന്നു ദിനമാനങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നും അവയിൽവെച്ച
സമയദൈർഘ്യം ഏററവും കൂടുന്നതു സൌരദിനത്തിന്നും ഏററവും
കുറയുന്നതു നക്ഷത്രദിനത്തിന്നുമാണെന്നും സിദ്ധിച്ചുവല്ലൊ. ഈ
മൂന്നുവിധ ദിനമാനങ്ങളെക്കൊണ്ടും മാസസംവത്സരാദികല്പനം
ചെയ്തു വരാറുണ്ടെങ്കിലും ചാന്ദ്ര, നാക്ഷത്രങ്ങളെ ഹിന്തുക്കൾ അ
വരുടെ ശ്രൌതസ്മാർത്താദികളായ ചില കർമ്മങ്ങളിൽ സ്വീകരിച്ചു
വരുന്നതല്ലാതെ മററുള്ള ലോകവ്യവഹാരങ്ങളിൽ മിക്കതും സൌരമാ
നത്തെത്തന്നെയാകുന്നു അധികം ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നത്. എ
ന്നാൽ മഹമ്മദീയർ ചാന്ദ്രമാനത്തെ അവരുടെ കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളി
ലും ലോകകാര്യങ്ങളിലും പ്രത്യേകം സ്വീകരിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നു അ
ഭിമാനിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും സകല ജനങ്ങളും ഒരുപോലെ പ്രത്യക്ഷാനു
ഭവംകൊണ്ടു സമ്മതിച്ചു വരുന്നതായ സൌരമാനത്തെ ആശ്രയിച്ചി
ട്ടാകുന്നു അവരുടേയും കാര്യവശാലുള്ള നില എന്നാരും സമ്മതിക്കു
ന്നതാണ്.

ഇനി മാസം, ഋതു, സംവത്സരം മുതലായവയുടെ കല്പനത്തി
ന്നുള്ള അവലംബം എന്താണെന്നാലോചിക്കാം. ഭൂതലവാസികളാ
യ നമുക്കും നമ്മുടെ ചുററുമുള്ള ഇതരസൃഷ്ടികൾക്കും ഓരോരിക്കൽ
സംഭവിച്ചുവരുന്ന പ്രധാനമായിട്ടുള്ള ചില ബാഹ്യാവസ്ഥാഭേദ

ങ്ങൾ ഇന്നിന്നവയാണെന്നും അവ ഇത്ര ഇത്ര സമയം കൂടുമ്പോൾ
ഉണ്ടാകുന്നു എന്നും ഉള്ള കാൎയ്യത്തിന്റെ സൂക്ഷ്മതപരിശോധന
യിൽനിന്നാകുന്നു ഋതുക്കൾ എന്നുള്ള ചില കാലാവയവങ്ങളെ ക
ല്പിപ്പാനിടവന്നിട്ടുള്ളത്. എങ്ങിനെയെന്നാൽ ചിലപ്പോൾ കുറച്ചു
കാലത്തേക്കു നമുക്കു അത്യുഷ്ണവും അതിന്റെശേഷം കുറച്ചുകാല
ത്തേക്കു അതിവൎഷംകൊണ്ടു ശൈത്യവും അതിനുശേഷം ഒരു ക്ലിപ്ത
കാലത്തോളം ശീതോഷ്ണങ്ങളുടെ സമാവസ്ഥയും തദനന്തരം കുറച്ചു
കാലത്തേക്കു (വൎഷമില്ലെങ്കിലും) കഠിനമായ ശൈത്യവും പിന്നീടു അ
തിശൈത്യപ്രദമായ മഞ്ഞുകാലവും അതു കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും ഒരു
ശീതോഷ്ണസമസ്ഥിതിയും പതിവായി സംഭവിച്ചുവരുന്നുണ്ടെന്നുള്ള
സംഗതി വളരെക്കാലത്തെ അനുഭവംകൊണ്ടു ദൃഢമായിത്തീൎന്നതി
നാൽ ആവക അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾ സംഭവിക്കുന്ന കാലനിയമത്തെ
ക്ലിപ്തപ്പെടുത്തുകയും ആ കാലത്തിനു 'ഋതുക്കൾ' എന്നു പേർ കല്പി
ക്കയും അതിനുശേഷം പിന്നെയും ആവക അവസ്ഥാഭേദങ്ങളുടെ
പരിശോധനയിൽനിന്നു അവയുടെ സൂക്ഷ്മമായ താരതമ്യജ്ഞാനം
സിദ്ധിക്കുകയും അതോടുകൂടി സാമാന്യമായി തെല്ലുമാറാത്ത ആവിധ
മുള്ള അവസ്ഥാഭേദങ്ങൾക്കു വേണ്ടിവരുന്ന കാലത്തെ ഈരണ്ടാക്കി
ഭാഗിപ്പാനിടവരികയും ചെയ്യുന്നതിനാൽ ആ ഭാഗങ്ങൾക്കു
'മാസം' എന്നുള്ള ഒരു പേർ കല്പിക്കയും അതിനുശേഷം വ്യവ
ഹാരസൗകൎയ്യത്തിനായിട്ടു ആവക മാസങ്ങൾക്കു ഇപ്പോഴുള്ള
ഓരോ പ്രത്യേക നാമധേയങ്ങളെ കല്പിക്കയും ചെയ്തതായി വി
ചാരിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പന്ത്രണ്ടുമാസങ്ങൾ അല്ലെ
ങ്കിൽ ആറു ഋതുക്കൾ കഴിയുമ്പോൾ പ്രകൃത്യവസ്ഥ വീണ്ടും പൂൎവ്വ
സ്ഥിതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനാൽ അങ്ങിനെയുള്ള ഒരവസ്ഥാപരിവ
ൎത്തനകാലത്തിനു സംവത്സരമെന്നു പേർ കല്പിക്കയും ചെയ്തു.
ഇത്രയും കഴിഞ്ഞതിൽപ്പിന്നെ അനാദ്യന്തമായും അപരിച്ഛേദ്യമായും ഇ
രിക്കുന്ന കാലത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യവഹാരത്തിനു നമുക്കു ആവശ്യമുള്ള
തായ മാനസാധനങ്ങളുടെ ദാരിദ്ര്യം ഒട്ടൊഴിഞ്ഞു തീൎന്നു എന്നു കണ്ടി
ട്ടായിരിക്കാം ഇതിനുമേലുള്ള കാലപരിമാണങ്ങളെയെല്ലാം ഈ സം
വത്സരങ്ങളുടെ ആവൎത്തനംകൊണ്ടുതന്നെ കഴിച്ചുകൂട്ടിയാൽ മതിയെ
ന്നു കല്പിച്ചതുപോലെ തോന്നത്തക്കവണ്ണം പൂൎവ്വാചാൎയ്യന്മാർ അവ
രുടെ കാലപരിമാണവിഷയത്തിലുള്ള പ്രയത്നത്തിന്നു ഇവിടെവെ

ച്ചു ഏറെറവും വലുതായ ഒരു വിച്ഛിത്തി വരുത്തിയിരിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്നു.

ഇതുപ്രകാരം ഒരു ദിവസം മുതൽ ഒരു സംവത്സരം വരെയുള്ള കാലാവയവങ്ങളെക്കുറിച്ചു നാം വ്യവഹരിച്ചുവരുന്ന മാനസാധനങ്ങളെ മിക്കതിനേയും പറഞ്ഞുവല്ലൊ. ഇനി ദിവസത്തെക്കാൾ ചെറുതായിട്ടുള്ള ഓരോ കാലവിഭാഗങ്ങളെക്കുറിച്ചും ഇതുപോലെ തന്നെ ഓരോ അളവുകളേയും അവയുടെ സംജ്ഞകളേയും കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇക്കാര്യത്തിൽ ഓരോ ദേശത്തും ഓരോ കാലത്തും ഓരോ ജനസമുദായത്തിലും പലവിധത്തിലുള്ള അഭിപ്രായഭേദങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതിരിപ്പാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്തെന്നാൽ ഹിന്തുക്കൾ ഒരു രാവും പകലും കൂടിയതായ ഒരു ദിവസത്തെ അറുപതാക്കി ഭാഗിച്ച് അതിൽ ഒരു ഭാഗത്തിനു നാഴിക (ഘടിക) എന്നും ആ ഓരോ നാഴികയുടേയും അറുപതിൽ ഒരംശത്തിനു വിനാഴിക (വിഘടിക) എന്നും പേരു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ പിന്നെയും അസംഖ്യം ചെറിയ ചെറിയ കാലാവയവങ്ങളെ കല്പിച്ച് അവയ്ക്കു ഓരോ പേരുകൾ കൊടുക്കുകയും ആ വക സമയങ്ങളെ ക്ളിപ്തപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുൻപറഞ്ഞ സൂര്യചന്ദ്രാദിഗോളങ്ങളുടെ ചലനാദിഭേദത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ചില ഗണനകളെ നിശ്ചയിച്ചു വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ വേറെ ചിലർ മറെറാരു പ്രകാരത്തിൽ ഒരു ദിവസത്തെ ഇരുപത്തിനാലാക്കി ഭാഗിച്ച് ഒരു ഭാഗത്തിനു മണിക്കൂറെന്നും മണിക്കൂറിന്റെ അറുപതിൽ ഒരു ഭാഗത്തിനു ഒരു മിനിട്ടെന്നും മിനിട്ടിന്റെ അറുപതിൽ ഒരു ഭാഗത്തിനു സെക്കൻഡ് എന്നും പേരു കൊടുക്കുകയും അവയെ അനുസരിച്ചു വ്യവഹരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരു സംവത്സരം മുതൽ കീഴ്പോട്ടു ചെറുതു ചെറുതായി ഒരു ക്ഷണം വരെയുള്ള കാലപരിമാണത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതിലേക്കു മേൽപറഞ്ഞ സൂര്യാദിഗ്രഹങ്ങളുടെ ചലനത്തെ ആശ്രയിക്കുന്നതു ചില ദേശത്തും ചില കാലത്തും അസാദ്ധ്യമായിത്തീരുവാൻ സംഗതിയുള്ളതുകൊണ്ട് അതിലേക്കായി പല വിധത്തിലും അനേകം യന്ത്രങ്ങളേയും കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഞാനീലേഖനം എഴുതുവാൻ പുറപ്പെട്ടതിന്റെ പ്രധാനമായ ഉദ്ദേശത്തെ ഈ അവസരത്തിൽ വായനക്കാരെ അറിയിപ്പാൻവേ

ങ്ങി അഞ്ചാറു വരികൾകൂടി അപഹരിക്കുന്നതിനെ വായനക്കാരെനുവദിപ്പാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇപ്പോൾ ലോകത്തിലുള്ള അനേകമതക്കാരായ ജനസമുദായവും മേല്പറഞ്ഞ കാലപരിമാണങ്ങളിൽ ചിലതിനെ വേറെപ്രകാരത്തിൽ നിർദ്ദേശിക്കുകയും ഒരു സമുദായത്തിൽ നടപ്പുള്ള ചില നിയമം മററു ചില സമുദായക്കാർ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിലും എല്ലാ ജനസമുദായത്താലും ഒന്നുപോലെ സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടതായ ചില പരിമാണങ്ങൾ ഇന്നും കാണപ്പെട്ടുവരുന്നതിന് കാരണമെന്തായിരിക്കുമെന്നു ആലോചിച്ചതിൽ എനിക്കു മതിയായ സമാധാനം കണ്ടെത്തുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. 1. സ്വഭാവംകൊണ്ട് അത്യന്തവിപരീതമായ ഒരു പകലും ഒരു രാത്രിയുംകൂടിയ സമയത്തെ ഒരു ദിവസമെന്നു എല്ലാ ജനസമുദായവും ഒരുപോലെ സമ്മതിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണമെന്ത? രാത്രിയേയും പകലിനേയും രണ്ടു ദിവസമെന്നു ചിലർക്കെങ്കിലും കല്പിപ്പാനെന്തു വിരോധമാണ്? 2. ഏഴു ദിവസങ്ങൾ കൂടിയതായ ഒരു കാലത്തെ ഒരാഴ്ചവട്ടമെന്നു മിക്ക സമുദായക്കാരും സ്വീകരിച്ചുവരുന്നതിനുള്ള കാരണമെന്ത്? ഹിന്തുക്കളിൽ അങ്ങിനെ കല്പിപ്പാനുള്ള കാരണം ഞാൻ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മററുള്ള സമുദായക്കാരുടെ സമാധാനമാണ് ഇതിൽ അറിയേണ്ടത്. 3. ഒരു സംവത്സരത്തിന്നു പന്ത്രണ്ടു മാസം എന്നുള്ള കണക്കു മിക്കസമുദായത്തിലും നടപ്പായിക്കാണുന്നുണ്ട്. ഇതിന്നും അത്യാവശ്യമായ വല്ല കാരണവും ഉണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ എന്ത്? ലോകത്തിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രകൃതിമാററത്തെ ആധാരമാക്കീട്ടാണ് ഈ കല്പനയെങ്കിൽ വെയിൽ, മഞ്ഞ്, മഴ ഇങ്ങിനെ പ്രധാനമായ മൂന്നു പ്രകൃതി ഭേദത്തെ അനുസരിച്ച് ഒരു കൊല്ലത്തിന്നു മൂന്നു മാസമെന്നു കല്പിപ്പാൻ വിരോധമുണ്ടോ? 4. ചാന്ദ്രമാനത്തെ പ്രമാണിച്ച് കാലവിഭാഗം ചെയ്യുന്ന സമുദായക്കാൎക്കു ചന്ദ്രന്റെ തേജോവൃദ്ധികാലമായ ശുക്ലപക്ഷത്തെയും തദ്വിപരീതമായ കൃഷ്ണപക്ഷത്തെയും വെവ്വേറെ ഓരോ മാസങ്ങളായി കല്പിപ്പാൻ പാടില്ലെന്നുണ്ടോ?

ഇങ്ങിനെ കാലാവയവകല്പനത്തിലുള്ള ചില സംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം മിക്കജനസമുദായവും ദൃഢമായ എന്തോ ചില കാരണങ്ങളിൽ തമ്മിൽ ദൃഢസംബന്ധമുള്ളതുപോലെ തോന്നുന്നതിനാലാകുന്നു ഞാൻ ഈ വക സന്ദേഹങ്ങളെ ഇവിടെ കൊ

ണ്ടുവരുന്നത്. അതിനാൽ മഹാന്മാരായ വായനക്കാരെങ്കിലും അടുത്ത ഒരു ലേഖനംകൊണ്ട് എന്റെ സംശയനിവൃത്തിവരുത്തി തരുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നു.

കെ. പരമേശ്വരമേനോൻ.

മന്ത്രംകൂട്ടംമറഞ്ഞുള്ളൊരുജലപാനംതെളിച്ചും ദുഷ്ടനംഗതിതിവിദ്യാം
മന്ത്രക്കൈകാട്ടിയൊരാപൃഥനനൊടുമൊരുഹസ്തിനാപുരിയിലണ
തന്ത്രം ചെയ്യാൻ നെഞ്ഞ്മേൽ കൈ കുത്തിട്ടും കൊപചക്രം തികില്ലും
യന്ത്രത്തിൽ ചിപ്പപ്പെട്ടിനമണിഭഗവാൻ നന്ദ കാട്ടിയതു കൊള്ളട്ടെ.

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ.

മഹാഭാരതം

൧. ഖണ്ഡം ൧.

ലൗകികന്മാരിൽ പ്രധാനന്മാരായ വേദാന്തികളും, പുരാണം, ഇതിഹാസം ശാസ്ത്രം എന്നും സംഹിതയെന്നും, ധർമ്മശാസ്ത്രമെന്നും, ആലോചിക്കുമ്പോൾ സർവ്വവിഷയാകരം എന്നും, ഉപയോഗത്തെപ്പറ്റി വിചാരിക്കുമ്പോൾ പഞ്ചമ സാർവ്വപക്ഷീണ്യം എന്നും വിശ്വവിഖ്യാതമായ ഒരപൂർവ്വഗ്രന്ഥമാകുന്നു മഹാഭാരതം. ഇതിനോടു സമം ചേർത്തു പറയത്തക്ക യോഗ്യതയുള്ള വേറെ ഒരു ഗ്രന്ഥം ഭൂമണ്ഡലത്തിലെങ്ങും തന്നെ ഇല്ല. ശ്രീവേദവ്യാസമഹർഷി വേദങ്ങളെ എല്ലാം തരം തിരിച്ചതിന്റെ ശേഷം അവയിലുള്ള ഗഹനങ്ങളായ സാരാംശങ്ങളെ പാമരന്മാർക്കു സുഗ്രഹമാകത്തക്കവിധത്തിൽ ചേർപ്പെടുത്തി ലോകാനുഗ്രഹത്തിന്നായിത്തീർത്ത ഗ്രന്ഥമായിട്ടാണ് ഭാരതം ഗണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. പലവക സുഗന്ധപുഷ്പങ്ങളെ കൂട്ടിച്ചേർത്തു ഒരു കട്ടിമാല കെട്ടുന്നതിൽ നാരിന്നു എന്തു നിലയോ ആ നിലയേ ഉള്ളൂ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പാണ്ഡവന്മാരുടെ ചരിത്രത്തിന്. പ്രസക്താനുപ്രസക്ത്യാ സകലശാസ്ത്രതത്വങ്ങളും ഇതിൽ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരി-

ന്നു. ശ്രീഭഗവൽഗീത സനൽസുജാതീയം മുതലായ ഉപനിഷ
ത്തുകളും ഭാരതത്തിന്റെ ചില ഘട്ടങ്ങൾ എന്നേ ഉള്ളല്ലോ. ഇതി
ന്റെ ഈ വിധം അസാധാരണമായ മാഹാത്മ്യത്തെ ഓർക്കുകയാൽ
ബഹുമിത്രന്മാരായ പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതന്മാർ ഇതു ഒരു കവിയുടെ
കൃതി ആയിരിപ്പാനിടയില്ലെന്നു വിസംവദിക്കുന്നു.

മഹാഭാരതമെന്നതു ഒരു ശബ്ദസമുദ്രമായ മഹാഗ്രന്ഥമാകുന്നു.
ചില പുണ്യകാലങ്ങളിലും മറ്റും ചില ധാർമ്മികന്മാർ ഇതിന്റെ
ചില വിശേഷപ്പെട്ട ഘട്ടങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി സ്നാനതർപ്പണാദികളും
ചെയ്യുന്നതല്ലാതെ ലൌകികന്മാർക്കു മറ്റു ഇതു ഉതകുന്നതല്ല. ക
ല്ലോലമാലാകുലങ്ങളായ ശ്ലോകസമൂഹങ്ങളും പ്രസന്ന
ഗംഭീരങ്ങളായ മധ്യഭാഗങ്ങളും ഇതിൽ ഉണ്ട്. കവിരത്നങ്ങളും
ഇതിൽനിന്നെടുത്ത സാരസർവ്വസ്വത്തിന്മേലാണ് തങ്ങളുടെ സ്വന്തമായ
ങ്ങളെ അലങ്കരിപ്പിക്കുന്നത്. പല പല വിലമതിപ്പില്ലാത്തതായു
മല്ലാത്തതു രത്നങ്ങൾക്കും ഇതു ആവാസസ്ഥാനമാകുന്നു. ഇ
ങ്ങനെ സമുദ്രത്തിന്റെ പാരമ്യമുള്ള ഇതിന്റെ മഹത്ത്വവും ഗാം
ഭീര്യവും ആരാണ് വിസ്തരിപ്പാനാകുന്നത്?

എന്നാൽ അത്യഗാധമായ സമുദ്രത്തെയും മുഴുക്കെ ക്ഷീരാ
ബ്ധി മഥനം ചെയ്തു വിലോഡനം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു മഹാനാ
വൻ ഉണ്ടായതുപോലെ ഈ ഭാരതമഹാഗ്രന്ഥസമുദ്രത്തിൽ
ഗ്രഹിച്ചു മഥനം ചെയ്വാൻ വിരുതനായ ഒരു മഹാൻ
നമ്മുടെ ഇടയിൽതന്നെ ജനിച്ചിരിക്കുന്നു. സമുദ്രം പാനം ചെയ്തു
ഉം വിന്ധ്യമഹാഗിരിയുടെ ദർപ്പശമനം ചെയ്തും അഗസ്ത്യമുനി ഒരാ
ളെങ്കിൽ ഭാരതം ഭാഷപ്പെടുത്തിയതായ സരസദ്രുതകവികിരീടമണി
യായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകൾ ആകുന്നു.

ഇതൊരു പരിവൃത്തി പാരായണം ചെയ്തു തീർക്കുന്നതുപോ
ലും ബഹുസംവത്സരസാധ്യമായിരിക്കെ ഇതിനെ പരിമിതമായ
കാലത്തിനുള്ളിൽ വൃത്താനുവൃത്തവും പദാനുപദമായി പരിഭാഷ
പ്പെടുത്തുന്നതു കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനല്ലാതെ മറ്റൊരു കവിക്കും
സാധിക്കുന്നതല്ല. ഈ ബൃഹദ്ഗ്രന്ഥം ഒരാവൃത്തി പകർത്തി
എഴുതുകതന്നെ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ എന്നു സംശയമാണ്. ശ്രീവേദ
വ്യാസനും ഗ്രന്ഥം മുഴുവനും എഴുതി സംഗ്രഹിക്കയുംകൂടി മനി
ഷ്ഠ ചെയ്യുന്നതിനു സാധിക്കാത്തതായ ഒരു നല്ല സഹായകന്റെ

സഹായം ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു പോലും. ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതിനെ മറക്കാതേയും തെററാതേയും മുറക്കു എഴുതിക്കൊണ്ടു വരുന്നതിന്നു ശേഷിമാനായ ഒരെഴുത്തുകാരൻ ആരാണെന്നു മഹർഷി ശ്രീപരമേശ്വരനോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ ആ ദേവൻ തന്റെ പുത്രനായ മഹാഗണപതിയെ ശുപാർശി ചെയ്തുവത്രെ. എന്നാൽ ഗണപതി ലിപികാരസ്ഥാനം വഹിക്കണമെങ്കിൽ ചില ഉടമ്പടികൾ എല്ലാം വേണം. കവി ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞതിനെ ആവൎത്തിച്ചു പറയുകയില്ലെങ്കിൽ എഴുത്തുകാരൻ ഒരു പദം എഴുതിക്കഴിഞ്ഞാൽ കവിക്കു അടുത്ത പദം ആലോചിച്ചു പറവാൻവേണ്ടി താമസിക്കുകയില്ല. ഗ്രന്ഥകാരൻ അവിച്ഛിന്നമായി പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ എഴുത്തുകാരൻ അവിച്ഛിന്നമായി എഴുതും. ഈ ഉടമ്പടിയിൽ വേദവ്യാസൻ ഒന്നു കുഴങ്ങിയെങ്കിലും അതിനെ സ്വീകരിച്ചു. ഗണപതിക്കു ഇടവിടാതെ എഴുതാൻ വക കൊടുക്കണം അത്രേയ ഉള്ളുവല്ലോ. അതിലേക്കു വ്യാസൻ ഒരു പോരു പണിഞ്ഞു. ഒരു പണ്ഡിതനായ എഴുത്തുകാരനു അൎത്ഥം ഗ്രഹിക്കാതെ കേട്ടതിനെ എട്ടിൽ കുറിക്കുന്നതു അഭിമാനമല്ല. അതുകൊണ്ടു ഗണപതി അൎത്ഥം മനസ്സിലാക്കിത്തന്നെ എഴുതാവല്ലോ എന്നു വ്യാസൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഗണപതി ശരി വെയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. ഗ്രന്ഥകാരനും എഴുത്തുകാരനും തങ്ങളുടെ വേലയിൽ പ്രവേശിച്ചു. മഹൎഷിക്കു എവിടെ എങ്കിലും ആലോചിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിൽ ബാധാദി തടഞ്ഞാൽ അദ്ദേഹം അവിടെ ആക്കു അൎത്ഥമാകാത്ത വിധം അതികഠിനമായ ഒരു ശ്ലോകമോ അദ്ധ്യായമോ പാദമോ ആവശ്യംപോലെ നിബന്ധിക്കും; ദേവൻ അൎത്ഥം മനസ്സിലാകാതെ കുഴങ്ങും; മനസ്സിലായി വരും മുമ്പെ അപ്പുറം കവി ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കയും ചെയ്യും. ഈ വിധം ഗണപതിയുടെ പല്ലുകുത്തുന്ന കെട്ടുകളാണു മഹാഭാരതത്തിൽ ഗണപതികെട്ടുകൾ എന്നു പറയുന്നത്. ഈ ഐതിഹ്യം ഭാരതത്തിൽ അവിടവിടെ ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ചില ദുർഘടശ്ലോകങ്ങൾക്കു കാരണം കല്പിക്കാനും ആ കൃതിയുടെ ഗ്രന്ഥമാഹാത്മ്യത്തെ പ്രശംസിപ്പാനും വേണ്ടി ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത ഒരൎത്ഥവാദമാണെന്നുള്ളതു അതിസ്പഷ്ടമാകുന്നു. എങ്കിലും ഇതിൽനിന്നു പൂൎവന്മാർ ഭാരതം കാവ്യത്തെ വകത്തിരുന്നതുപോലെയും സാധാരണക്കാൎക്കു ദുഷ്കരമായി വിചാരിച്ചിരുന്നു എന്നു തെളിയുന്നു.

പ്രകൃതാനുപ്രകൃതമായി വരുന്ന അനേകം ആനുഷംഗിക വിഷയങ്ങളെ എല്ലാം തള്ളിക്കളഞ്ഞു അനുസ്യൂതമായ കുരുപാണ്ഡവകഥയെ മാത്രം അവിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി വാലും തലയും ഇല്ലാത്ത എന്താനും പദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഒരു ഭാരതസംഗ്രഹം ഭാഷയിൽ ചെയ്യുവകള്ളു എഴുത്തച്ഛനെ നാം എത്രയോ കൊണ്ടാടുന്നു. ഇതേവരെ കൊണ്ടാടിയതൊന്നും പോരാ; ഇനി ചില സ്മാരകവും മററും വേണം പോലും; ഈ സ്ഥിതിക്കു ഒരക്ഷരംപോലും വിടാതെ ആ ഗ്രന്ഥത്തെ ഭാഷയിൽ തീൎത്ത കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനെ കേരളീയർ ശിരസാ വഹിച്ചാലും മതിയാകുമോ? കററമല്ല കാളിദാസൻ,

'പുരാണമിത്യേവ ന സാധു സൎവം
ന ചാപി കാവ്യം നവമിത്യവദ്യം'

എന്ന് അവലാധിപറയുന്നത്. ചക്രവാകിക്കു രാത്രിയിൽ സംഗമം ഇല്ലെന്നുള്ളതുപോലെ കീൎത്തികാമിനിക്കും ഒരു ശാപമുണ്ട്. അവൾക്കു തന്റെ കാമുകന്റെ പിൽക്കാലമാണ യൌവനോല്ലാസവും, വിലാസഭംഗികളും, സൌഭാഗ്യഭാഗ്യരേയേവും എല്ലാം തികയുന്നത്. ഇതെന്തൊരു കഷ്ടമാണ്? വൈധവ്യം വന്നതിനു മേലാണോ സ്ത്രീകൾക്കു നല്ലകാലം വരേണ്ടത്? എഴുത്തച്ഛന്റെ സഹജീവികൾ അദ്ദേഹത്തെ ആക്ഷേപിക്കയും ഉപദ്രവിക്കയും ചെയ്തു; പിൻഗാമികളായ നാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യം അറിഞ്ഞ് ഉചിതങ്ങളായ സ്മാരകങ്ങളെ പ്രതിഷ്ഠിക്കാൻ ഉദ്യോഗിച്ചു വരുന്നു. അതിനാൽ ആധുനികന്മാർ ഭാഷാമഹാഭാരതത്തെ വേണ്ടുംവണ്ണം ആദരിച്ചില്ലെങ്കിലും തമ്പുരാനു ലേശം കുണ്ഠിതത്തിന് അവകാശമില്ല. അവിടുത്തെ ഭാരതവിവൎത്തനകീൎത്തിലത ഇപ്പോൾ അങ്കുരിച്ചതേ ഉള്ളല്ലോ; കാലക്രമത്തിൽ അതു ശാഖോപശാഖമായിപ്പടൎന്നു കേരളം ആസകലം വ്യാപിച്ചുകൊള്ളും.

ഗ്രന്ഥകൎത്താവു ഭാഷാന്തരം പൂൎത്തിചെയ്തു തീൎത്തിരിക്കുന്നുവെങ്കിലും സമഗ്രമായ പുസ്തകം അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലാത്ത ഈ ഘട്ടത്തിൽ തൎജ്ജമയെക്കുറിച്ചു അഭിപ്രായം പറവാൻ പുറപ്പെടുന്നതു അനുചിതമാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ അങ്ങനെ ആലോചിപ്പാനുമില്ല. പരിപൂൎണ്ണമായ പുസ്തകം കൈവശം കിട്ടിയിരുന്നു എന്നുവരികിലും അതു മുഴുവൻ ഒരാവൃത്തി വായിച്ചു ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്യു

ന്നതിനു അധികം പേർ ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഈ ലേഖനകൎത്താവി
നു മൂലം അശക്യമാണെന്നു തീരുമാനംതന്നെ. അതിനാൽ ഭാഷാന്തര
ത്തിന്റെ സംഗതിയിൽ സ്ഥാലീപുലാകന്യായംതന്നെ സൎവ്വഥാ ശ
രണീകരണീയമായിത്തീൎന്നിരിക്കുന്നു. പാചകന്മാർ നാലോ അ
ഞ്ചോ പറ അരി കിടന്നു വേവുന്ന പാത്രത്തിൽനിന്നു ഒരു തവി
അരി എടുത്തു അതിൽ നാലോ അഞ്ചോ എണ്ണത്തിന്റെ വേവു
നോക്കിയാണല്ലോ പാത്രത്തിലെ അരിയുടെ മുഴുവനും പാകം നിശ്ച
യിക്കുന്നത്. ഈ ന്യായപ്രകാരം നോക്കിയതിൽ തൎജ്ജമ മൂലത്തി
നു അത്യന്തം യോജിച്ചതും സാരസ്യഹാനിയില്ലാത്തതും ആയിട്ടു കാ
ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു സമ്മതിച്ചേ തീരു. മൂലത്തിൽതന്നെ മി
ക്കഭാഗങ്ങളിലും പറയത്തക്ക കാവ്യരസമൊന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ അതി
നു ഭാഷാന്തരകൎത്താ ഉത്തരവാദിയല്ലല്ലോ. എന്നാൽ അകൃത്രിമ
രമണീയങ്ങളായ പ്രകൃതിസിദ്ധചമൽക്കാരങ്ങളാൽ അലംകൃതങ്ങ
ളായ പല ഭാഗങ്ങളും മൂലത്തിൽ ഉണ്ട്. അവയുടെ തൎജ്ജമയ്ക്കു
ഒരു മാറ്റുകൂടി സാരസ്യം കൂട്ടുന്നതിനു വകയില്ലേ എന്നു ചോ
ദിക്കാൻ ഭാവിക്കും മുമ്പു, രണ്ടു ഭാഷകളുടെയും ശക്തിതാരതമ്യം, വൃ
ത്താനുവൃത്തവിവൎത്തനം എന്നുള്ള കവിയുടെ പ്രതിജ്ഞ, ദ്രുതഗതി,
ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ വലുപ്പം എന്ന പല പല സംഗതികളും ഒന്നു
ചേൎന്നുവന്നു ചോദ്യകൎത്താവിന്റെ വാങ്മുദ്രണം ചെയ്തുകളയുന്നു.
മൂലത്തിനു വ്യാഖ്യാനാപേക്ഷ ഉള്ളിടങ്ങളിലെല്ലാം ഭാഷാന്തരത്തി
നും അതുണ്ടെങ്കിൽ അതിനെ ഒരു വൈകല്യമായി ഗണിച്ചുകൂടല്ലോ.

കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ രാജാവിനു പദ്യനിൎമ്മാണശക്തി ഒരു കൂടപ്പിറ
വി ആണ്. ഇംഗ്ലീഷ് മഹാകവിയായ പോപ്പിന്റെ സംഗതി
യിൽ പറയാറുള്ളതുപോലെ അവിടേക്കു വേണമെങ്കിൽ ശ്ലോക
ത്തിൽതന്നെ വെടി പറയാം. സംസ്കൃതപാണ്ഡിത്യത്തെപ്പററി
ആലോചിക്കയാണെങ്കിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കോയിക്കലെ സൎവ്വരും
പോലും സംസ്കൃതഭാഷാഭിജ്ഞന്മാരാണെന്നു പ്രസിദ്ധമാകുന്നു.
മലയാളഭാഷയുടെ ശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചു ചോദിപ്പാനില്ല; മദ്ധ്യകേര
ളമായ കൊടുങ്ങല്ലൂർ ദേശത്തെ നടപ്പുഭാഷയെ ആണ് അന്യൂനമ
മായി ഗണിച്ചുവരുന്നതു. കവിക്കു ബാല്യസഹവാസം വെണ്മണി
പ്രഭൃതികളുമായിരുന്നു. ഇതെല്ലാം കൂടി ചേൎത്തു നോക്കുമ്പോൾ ഈ
തൎജ്ജമയിൽ ഒരഭിപ്രായം പറയാൻതന്നെ അസ്മാദൃശന്മാരുടെ

ജിഹ്വപ്രസരിക്കുന്നില്ല. പ്രകൃതനിരൂപണത്തിനു വിഷയമായ ഈ മഹാഗ്രന്ഥം കേരളത്തിലെ സകല പുസ്തകശാലകളിലും എന്നെന്നേയ്ക്കും അലങ്കരിക്കട്ടെ; ഈ മഹാകവിയും അനന്യസാധ്യങ്ങളായ ഈദൃശവ്യവസായങ്ങൾകൊണ്ടു കേരളമഹാജനങ്ങളുടെ കൃതജ്ഞതയ്ക്കു മേലാലും പാത്രീഭവിക്കട്ടെ എന്നാശംസിക്കുന്നു.

എ. ആർ. രാജവർമ്മ, എം. എ.

—:o:—

കടംകഥകൾ

(അല്ലെങ്കിൽ തോൽകഥകൾ)

'ലോകത്തിൽ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയോളം അത്ഭുതകരമായിട്ടും ഉൽകൃഷ്ടമായിട്ടും യാതൊന്നുമില്ല; മനുഷ്യനിൽ അന്തഃകരണത്തോളം അത്ഭുതകരമായിട്ടും ഉൽകൃഷ്ടമായിട്ടും ഒന്നുമില്ല' എന്നിങ്ങിനെ ഒരു പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇത് അദ്ധ്യാത്മശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും ലോകത്തിലുള്ള നാനാവിധ തത്വങ്ങളെ പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുമായ വിദ്വാന്മാർക്ക് അനുഭവസിദ്ധമായ ഒരു തത്വമാകുന്നു. പണ്ഡിതന്മാരുടെ കഥ ഇരിക്കട്ടെ. പാമരന്മാരായ നമ്മളിൽ ചിലർ തന്നെ ഈ സംഗതിയെപ്പററി ആലോചിച്ചു നോക്കുക. മനുഷ്യന്റെ അന്തഃകരണത്തോളം അത്ര ആശ്ചൎയ്യത്തെ ജനിപ്പിക്കത്തക്കതായിട്ടു ലോകത്തിൽ ഏതൊരു സൃഷ്ടിവിശേഷമാണുള്ളത്? എന്തെന്നാൽ, മനുഷ്യന്റെ കരചരണാദ്യവയവങ്ങളോടുകൂടിയ ഈ സ്ഥൂലശരീരത്തിന്റെ കഥ മാത്രം ആലോചിക്കുന്നതായാൽ പല വിധത്തിലും ചേഷ്ടിക്കുന്നതിന് ഇതിനധികം സൗകൎയ്യമുള്ളതായും, വളരെ അധികം ബലമുള്ളതായുമുള്ള സൃഷ്ടിവിശേഷങ്ങൾ ഈ ലോകത്തിൽ അനവധി ഉണ്ട് എന്ന കാൎയ്യം സ്പഷ്ടമാകയാൽ ആ ഭാഗം ഇവിടെ വിസ്തരിച്ചിട്ടു കാൎയ്യമില്ല. ഇനി മനുഷ്യദേഹത്തിന്റെ സ്ഥിരതയേയും ദൃഢതയേയുംപററി വിചാരിച്ചുനോക്കുക. കാററ്, തീയ്, വെള്ളം, മണ്ണ്, ആകാശം, എന്നീ പദാൎത്ഥങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് ഈ ദേഹം

സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. എങ്കിലും പഞ്ചമഹാഭൂതങ്ങളോ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന മേൽപറഞ്ഞവയുടെ അസാമാന്യമായ ക്ഷോഭത്തിൽ പെട്ടുപോയാൽ ഈ ദേഹം ക്ഷണനേരത്തിൽ നശിച്ചുപോകുന്നതാണെന്നതിന്നു വാദമില്ല. കൊടുങ്കാററുകൊണ്ടും, കോളിളക്കംകൊണ്ടും, അഗ്നിബാധ നിമിത്തവും, മലഞ്ചരിവുകളും മററും കിളൎന്നുപോയി മണ്ണിടിഞ്ഞു വീഴുക നിമിത്തവും, അത്യുഷ്ണത്തിലോ അത്യന്തശീതത്തിലോ പെടുകനിമിത്തം ശ്വാസം മുട്ടുകയാലും, ഇടിവെട്ടേൽക്കുള്ളുക നിമിത്തവും— ഇങ്ങിനെ അനേകം വിധത്തിൽ അസംഖ്യം പേർ മരിച്ചിട്ടുള്ളതായിട്ടും, ഇപ്പോഴും ലോകത്തിൽ പലേടങ്ങളിലും അപ്രകാരം മരിക്കുന്നതായിട്ടുമുള്ള കഥകൾ നമുക്കു് അശേഷം അപൂൎവ്വമല്ലല്ലൊ. അതിനും പുറമെ, മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം, ഈ ലോകത്തിൽ മനുഷ്യനേക്കാൾ വളരെ അധികം ബലമുള്ളതായും, പലവിധത്തിലും ചേഷ്ടിക്കുന്നതിനു പലവിധ സൌകൎയ്യങ്ങളോടുകൂടിയും അതിക്രൂരസ്വഭാവത്തോടുകൂടിയുമുള്ള അനേകം ജന്തുക്കളുമുണ്ടു്. അങ്ങിനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും അവയെ എല്ലാം മഹാബലശാലിയായ ഈ മനുഷ്യൻ കീഴടക്കുന്നു: അതിക്രൂരങ്ങളായ ജന്തുക്കളെ ഹിംസിക്കുന്നു. വേറെ ചിലതിനെ തന്റെ ഭക്ഷണത്തിന്നായി ഉപയോഗിക്കുന്നു. മററു ചിലതിനെക്കൊണ്ടു തന്റെ പലവിധത്തിലുള്ള സൌകൎയ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വേല ചെയ്യിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ അചേതന വസ്തുക്കളെയും മനുഷ്യൻ കീഴടക്കിയിരിക്കുന്നു. അപ്രമേയമായ തിരമാലകളോടുകൂടി ക്ഷോഭിച്ചു ക്രുദ്ധനായിരിക്കുന്ന സമുദ്രത്തിന്റെ മേലെ അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടി മനുഷ്യൻ സഞ്ചാരം ചെയ്യുന്നു. വായുമണ്ഡലത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്നു യോഗ്യമായ യന്ത്രങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് അതിരസമായി അവൻ ആകാശത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നു. ഹിമവാൻ പൎവ്വതത്തെക്കൂടി പിന്നിൽ കളയുവാൻ വയ്യെങ്കിൽ അലക്ഷ്യമായി കൊണ്ടുപായുവാൻ സാമൎത്ഥ്യമുള്ള തീവണ്ടി എന്ന അതിബലവും വേഗതയുമുള്ള യന്ത്രവിശേഷത്തെ കണ്ടുപിടിച്ച് അതിനെ തന്റെ ഇഷ്ടംപോലെ കൊണ്ടു നടക്കുന്നു. അപാരശക്തിയോടും അചിന്ത്യപ്രഭാവത്തോടും കൂടിയിരിക്കുന്ന വിദ്യുച്ഛക്തിയെ മനുഷ്യൻ പുല്ലുപോലെ തന്റെ അധീനത്തിൽ വെച്ചിരിക്കുന്നു. സങ്കല്പാത്മകമായിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ മനസ്സു ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു എത്രയെങ്കിലും ദൂരം സഞ്ചരിക്കുന്നു

പോലെ നമ്മുടെ ആശയങ്ങളെ അതിദ്ദൂരത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന മറെറാരുത്തനെ ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കുന്നതിനുള്ള യന്ത്രങ്ങളും വിദ്യുച്ഛക്തികൊണ്ടു മനുഷ്യൻ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട് എന്ന സംഗതി വിസ്തരിച്ചിട്ടാവശ്യമില്ലല്ലൊ. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ, ഇത്ര ബലവാനായ മനുഷ്യന്റെ ചുററും എന്തെല്ലാം മഹച്ഛക്തിവിശേഷങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നുണ്ടോ അവയെ എല്ലാം അവൻ തന്റെ ചവിട്ടടിയിലാക്കിവെച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു തേങ്ങയോളം പോരുന്ന തലമണ്ടയ്ക്കുള്ളിലുള്ള അന്തഃകരണമെന്ന അവർണ്ണനീയമായ ശക്തിവിശേഷത്തിന്റെ മാഹാത്മ്യംകൊണ്ടല്ലെ ഇതെല്ലാം മനുഷ്യനു സാധിക്കുന്നത്? ഈ അപാരശക്തിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെപ്പററി ഒന്നുകൂടി പര്യാലോചിച്ചു ബോദ്ധ്യപ്പെടുക. അന്തഃകരണം എന്നു മേൽ പറഞ്ഞ ശക്തിവിശേഷത്തെ നമുക്കു കണ്ണുകൊണ്ടു കാണ്മാൻ പാടില്ല; ചെവികൊണ്ടു കേൾക്കുവാൻ പാടില്ല; ത്വക്കുകൊണ്ടു സ്പർശിപ്പാൻ പാടില്ല; മൂക്കുകൊണ്ടു ഘ്രാണിപ്പാൻ പാടില്ല; നാവുകൊണ്ടു സ്വാദുനോക്കുവാനും പാടില്ല. കരചരണാദ്യവയവങ്ങളെക്കൊണ്ടും അതിന്റെ സ്വരൂപജ്ഞാനമുണ്ടാക്കുവാൻ തരമില്ല. എങ്കിലും ആ ശക്തികൊണ്ടാണ് കണ്ണുകാണുന്നത്; ചെവി കേൾക്കുന്നത്; മൂക്കു ഘ്രാണിക്കുന്നത്; ത്വക്കു സ്പർശിക്കുന്നത്; നാവു സ്വാദുനോക്കുകയും ചെയ്യുന്നത്. അന്തഃകരണത്തിൽ മനസ്സ് എന്നൊരംശമുണ്ട്. അതു സങ്കല്പസ്വരൂപമാകുന്നു. ബ്രഹ്മാണ്ഡകടാഹത്തിൽ നിരൂപിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്ത ദൂരത്തിൽ അവിടവിടെയായി സഞ്ചരിക്കുന്ന അനന്തകോടി ബ്രഹ്മാണ്ഡങ്ങളിലും ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു സഞ്ചരിച്ചുവരുവാനുള്ള ശക്തിയുള്ളതാകുന്നു മനസ്സ്. അന്തഃകരണത്തിൽത്തന്നെ ബുദ്ധി എന്നും അഹങ്കാരം എന്നും വേറെ രണ്ടു ശക്തികളുണ്ട്. ആ രണ്ടു ശക്തികൾ അതിവേഗതയോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന മനസ്സിനെ സ്വവശത്താക്കി അതിന്റെ വിവിധസങ്കല്പങ്ങളേയും ക്രമപ്പെടുത്തുന്നു. നമുക്കു ചുററും കാണപ്പെടുന്നവയും അത്യാശ്ചര്യത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവയുമായ മനുഷ്യരുടെ സകല ചേഷ്ടിതങ്ങളും അപ്രകാരം ക്രമപ്പെടുത്തപ്പെട്ട സങ്കല്പശക്തിയുടെ വ്യക്തിമാത്രമാകുന്നു: മഹാകവികളും ഗംഭീരന്മാരായ ചിത്രകാരന്മാരും മററും അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ട് ഈശ്വരസൃഷ്ടിയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെ അറിഞ്ഞ് അതിലുള്ള

രഹസ്യങ്ങളെ സാധാരണജനങ്ങൾക്കു വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. പ്രകൃതിശാസ്ത്രതത്വജ്ഞന്മാർ പ്രകൃതിയിലുള്ള വിവിധസൂക്ഷ്മതത്വങ്ങളേയും അനന്തശക്തികളേയും തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടു കണ്ടുപിടിച്ച് അവയുടെ സ്വരൂപത്തെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കി അവയെ മനുഷ്യരുടെ കാലക്ഷേപത്തിന്നു ഉപയുക്തമാകുന്ന വിധത്തിൽ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആയുർവേദശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ലോകത്തിലുള്ള സകല പദാർത്ഥങ്ങളേയും പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞ് അവയെ ഔഷധരൂപേണ ഉപയോഗിച്ചു പലവിധ രോഗങ്ങളാൽ പീഡിതന്മാരായിരിക്കുന്ന പ്രാണികൾക്കു അനുഭവിക്കുന്ന ദുഃഖങ്ങളുടെ നിവൃത്തി ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നു. ഇവ ബുദ്ധിമാന്മാരായിട്ടുള്ളവർ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിയെ തദ്വിഷയമായി പരിശ്രമിപ്പിച്ചിട്ടുള്ളതിന്റെ ഫലമാകുന്നു. നാദത്തിന്റെ സ്വരൂപത്തെ മനസ്സിലാക്കിട്ടുള്ളവർ മനോഹരങ്ങളായ സ്വരങ്ങളെ നിർമ്മിച്ച് അവയുടെ വിവിധവിന്യാസങ്ങളെക്കൊണ്ടും ചിത്തരഞ്ജകങ്ങളായ പലവിധരാഗങ്ങളേയും, അതാതുരാഗങ്ങളിൽ മനുഷ്യരുടെ അന്തഃകരണത്തിലുള്ള അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ വികാരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതായ പല ഗാനങ്ങളേയും സൃഷ്ടിക്കുന്നു. സംഗീതം എന്നതു വിഷയസുഖങ്ങളിൽ വെച്ചു ഏററവും ഉൽകൃഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഒരു വിഷയസുഖാനുഭവദ്വാരേണ ചിത്തത്തെ ഈശ്വരാഭിമുഖമാക്കിത്തീർക്കുന്നതിന്നുള്ള ശക്തി സംഗീതംകൊണ്ടല്ലാതെ ഇതരവിഷയങ്ങളെക്കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടാണ് സംഗീതത്തിന്ന് ഇത്ര ഉൽകൃഷ്ടത്വം. അതിന്നും പുറമെ, സംഗീതത്തിന്ന് ഈ മാഹാത്മ്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ അന്തഃകരണത്തിലുള്ള പലവിധ വിചാരങ്ങളേയും നാനാവിധ ചിത്തവികാരങ്ങളേയും ബഹിർഭാഗത്തേക്കു പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതു വാഗ്രൂപേണയാണല്ലൊ. എന്നാൽ പരമാർത്ഥത്തിൽ നമ്മുടെ അത്യുൽകൃഷ്ടങ്ങളായ പല വിചാരങ്ങളേയും അതിസൂക്ഷ്മങ്ങളായ ചില ചിത്തവികാരങ്ങളേയും നാമനുഭവിച്ചറിയുന്നതല്ലാതെ അവയെ പുറത്തേക്കു പ്രകാശിപ്പിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള യോഗ്യത നമ്മുടെ ഭാഷക്കു സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ല എന്നതു വിചാരശീലന്മാരായിട്ടുള്ളവർക്കെല്ലാവർക്കും അനുഭവസിദ്ധമായ സംഗതിയാകുന്നു. ആ വക ഘട്ടങ്ങളിലാണ് മനുഷ്യർ വാഗ്രൂപമായിരിക്കുന്ന തങ്ങളുടെ ഭാഷയുടെ ദാരിദ്ര്യത്തെ അനുഭവിക്കുന്നത്. ലോകത്തിൽ ഏററവും പുഷ്ടിയെ

പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾകൂടി നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള വിചാരങ്ങ
ളുടെ ഒരംശത്തെ മാത്രം പൂൎത്തിയായി പ്രകാശിപ്പിക്കുവാനുള്ള സാമ
ൎത്ഥ്യമേ ഉള്ളു. ശേഷമുള്ള അംശത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതിനു ശ
രിയായ ശബ്ദങ്ങൾ ഒരു ഭാഷയിലും കാണുന്നതല്ല. അതുകൊണ്ടാ
ണ് ചിത്തം അസാമാന്യമായി ക്ഷോഭിച്ചിരിക്കുന്ന ചില സമയങ്ങ
ളിൽ ചില മനുഷ്യർ മുഖത്ത് പലവിധ ഭേദങ്ങളെ പുറപ്പെടു
വിക്കുകയും, കൈകാലുകളെക്കൊണ്ടു പലവിധ ആംഗ്യങ്ങളെ കാ
ണിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നത്. പരമാൎത്ഥത്തിൽ അവർ വാക്കിനു
ഗോചരമല്ലാത്ത ചിത്തവികാരങ്ങളെ ആ വക ഉപായങ്ങളെക്കൊ
ണ്ടു പ്രകാശിപ്പിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുക മാത്രമാകുന്നു. നാദത്തിൻ്റെ
സ്വരൂപത്തെ നല്ലവണ്ണം അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും, നമ്മുടെ അന്തഃക
രണത്തിലുള്ള വിവിധവൃത്തികളെ നല്ലവണ്ണം പരിശോധിച്ചറി
ഞ്ഞിട്ടുള്ളവരുമായ വിദ്വാന്മാരാണ് ഈ തത്വത്തെ യഥാൎത്ഥമാ
യി ഗ്രഹിച്ചിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ വാക്കുകൊണ്ടു വെളിപ്പെടുത്തു
വാൻ പാടില്ലാത്തതായ നമ്മുടെ അനേകം വിചാരങ്ങളുടേയും അ
നേകം ചിത്തവികാരങ്ങളുടേയും സങ്കേതസ്ഥാനമായിട്ടുള്ളതു സംഗീ
തമാകുന്നത്. സ്വരങ്ങളുടെ പല വിന്യാസങ്ങളെക്കൊണ്ടു
രചിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ചിത്രാങ്കങ്ങളായ പലവിധ രാഗങ്ങളും ന
മ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ആത്മസ്വരൂപവും തമ്മിൽ കൂടിപ്പിണഞ്ഞു കിട
ക്കുന്നതായുള്ള വിവിധചിത്തവികാരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതി
ന്ന് ഒരു ഭാഷയായിട്ടു നിൽക്കുന്നു. ചില രാഗങ്ങൾ ചില പ്രത്യേ
കമനോവികാരങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതായും, വേറെ ചില രാ
ഗങ്ങൾ കൂടിപ്പിണഞ്ഞു മിശ്രമായി കിടക്കുന്ന ചില മനോവികാര
ങ്ങളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതായുമിരിക്കുന്നു. യോഗശാസ്ത്രം, അദ്ധ്യാ
ത്മശാസ്ത്രം, സംഗീതശാസ്ത്രം, ഈ മൂന്നിൻ്റെയും സ്വരൂപങ്ങളെ
നല്ലവണ്ണമറിയുന്നവൎക്കു മാത്രമേ മേൽപറഞ്ഞ തത്വത്തെ യഥാൎത്ഥമാ
യി മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴികയുള്ളു. അങ്ങിനെയുള്ള മഹാന്മാരു
ടെ അപാരമായ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ സംഗീതം അ
സാമാന്യമായിട്ടുള്ള പുഷ്ടിയെ പ്രാപിപ്പാനിടയായത്. സംഗീത
ത്തിൽ ഈ എഴുത്തുകാരനുള്ള അതിഭ്രാന്തു നിമിത്തം പ്രകൃതം വിട്ടു
കുറച്ചു കടന്നുപോയോ എന്നു ശങ്കിക്കുന്നു. ആ വിഷയത്തിൽ
അത്രതന്നെ ഭ്രാന്തില്ലാത്തവർ തങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കുറ്റകരമായ

തേണ്ടുന്ന ലേഖകൻെറ ഈ പ്രവൃത്തിക്ക മാപ്പുതരുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. പിന്നെ, ബ്രഹ്മപ്രതിപാദകമായ വേദാന്താദി ശാസ്ത്രങ്ങളെക്കൊണ്ട് ഈശ്വരതത്വാർത്ഥതയും, പ്രകൃതികാര്യമായിരിക്കുന്ന പ്രപഞ്ചത്തിൻെറ സ്വരൂപാർത്ഥതയും, ജീവതത്വാർത്ഥതയും അറിഞ്ഞു സർവ്വവ്യാപിയായും സർവ്വശക്തനായും സർവ്വജ്ഞനായുമിരിക്കുന്ന ഈശ്വരൻ തന്നെയാണ് അന്തര്യാമിരൂപേണ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടു നമ്മെ സർവ്വപ്രകാരേണ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കി ജീവേശ്വരൈക്യത്തെ അനുഭവിച്ച ചില മഹാന്മാർ കൃതാർത്ഥന്മാരായിത്തീരുന്നു. ഏതദ്വിഷയമായി ബുദ്ധിയെ പരിണമിപ്പിച്ച് അതിൻെറ അത്യന്തഫലത്തെ സമ്പാദിക്കുന്നതാണ് മനുഷ്യനു ബുദ്ധികൊണ്ടുള്ള പരമപ്രയോജനം. അതാണ് സകല പ്രാണികളുടേയും പരമപുരുഷാർത്ഥവും. ചുരുക്കത്തിൽ പറയുന്നതായാൽ, ലോകത്തിൽ എന്തെല്ലാം ശാസ്ത്രങ്ങളാണുള്ളത്, ആ വക ശാസ്ത്രങ്ങളെ അടിസ്ഥാനമാക്കീട്ട് എന്തെല്ലാം കലാവിദ്യകളാണുള്ളത്, ആ വക വിദ്യകളുടെ ഫലമായി ആശ്ചര്യമായിട്ടെന്തെല്ലാം പദാർത്ഥങ്ങളാണ് മനുഷ്യർ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളത്, അതെല്ലാം നമ്മുടെ ഈ ചെറിയ തലക്കകത്തിരിക്കുന്നതും എങ്കിലും അചിന്ത്യശക്തിയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നതുമായ ബുദ്ധി എന്ന ശക്തിവിശേഷത്തിൻെറ വ്യക്തി മാത്രമാകുന്നു.

അതിനാൽ, 'ലോകത്തിൽ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയോളം അത്ഭുതകരമായിട്ടും ഉൽകൃഷ്ടമായിട്ടും വേറെ യാതൊന്നുമില്ല; മനുഷ്യനിൽ അന്തഃകരണത്തോളം അത്ഭുതകരമായിട്ടും ഉൽകൃഷ്ടമായിട്ടും ഒന്നുമില്ല' എന്നിങ്ങിനെ ഈ ഉപന്യാസത്തിൻെറ ആദ്യം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പാശ്ചാത്യപണ്ഡിതൻെറ വാക്ക് എത്രയും അർത്ഥവത്തായിട്ടുള്ളതായിരിക്കുന്നുവെന്നു നമുക്ക് ഇപ്പോൾ സ്പഷ്ടമായി വെളിവാകുന്നുണ്ട്.

മനുഷ്യൻെറ അന്തഃകരണത്തിന് ഇത്രയും മഹത്തായിരിക്കുന്ന ശക്തിയുണ്ടെങ്കിലും അതു ക്രമത്തിൽ മാത്രമേ വികാസത്തെ പ്രാപിക്കുന്നുള്ളൂ. ഒരു ശിശുവിൻെറ കരചരണാദ്യവയവങ്ങൾ ക്രമേണ വളർന്നു യൌവനദശയിൽ എപ്രകാരമാണ് പരമപുഷ്ടിയെ പ്രാപിക്കുന്നത് അപ്രകാരം തന്നെ അതിൻെറ അന്തഃകരണവും തത്തദവസ്ഥക്കനുരൂപമായിട്ടുള്ള വിവിധസംസ്കാരങ്ങളെക്കൊണ്ടു

ക്രമേണ വളൎന്നു് ഒടുക്കം അതിന്റെ (അന്തഃകരണത്തിന്റെ) യൌവനാവസ്ഥയിൽ അതു പൂൎണ്ണവികാസത്തെ പ്രാപിക്കുന്നു. ഇനി ഒരു സംഗതിയിലും സ്ഥൂലദേഹത്തെത്തന്നെ ദൃഷ്ടാന്തമായി എടുക്കുക. ദൃഢഗാത്രന്മാരായ മാതാപിതാക്കന്മാരിൽനിന്നുല്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു കുട്ടിയെക്കൊണ്ടു് അതിന്റെ ഓരോ പ്രായത്തെ അനുസരിച്ച് ഓരോ വ്യായാമങ്ങൾ എടുപ്പിച്ചു ശീലിപ്പിച്ചുവെങ്കിൽ യൌവനകാലത്തു് അതിന്റെ ദേഹം വളരെ ബലമുള്ളതായും ലാഘവമായും ഭവിക്കുകയും, കരചരണാദ്യവയവങ്ങൾ ഒന്നിനൊന്നു വളരെ ചേൎച്ചയായിത്തോന്നുകയും ദുൎമ്മേദസ്സുകൾ ഒന്നുംകൂടാതെ വളരെ ദൃഢമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെതന്നെ സ്വഭാവേന ശക്തിയുള്ള ബുദ്ധിയോടുകൂടിയ ഒരു കുട്ടിയുടെ അന്തഃകരണം കാലാനുസരണം സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ അതു് അതിവിസ്താരത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതാകുന്നു. ഈപ്രകാരംതന്നെ, സാമാന്യമായ കായബലത്തോടുകൂടിയ ഒരു ശിശുവിനെക്കൊണ്ടു് അതിന്റെ ശക്തിക്കനുരൂപമായിട്ടു് അതാതുകാലത്തിൽ ഓരോ വ്യായാമങ്ങൾ ചെയ്യിക്കുന്നുവെങ്കിൽ പ്രായമാകുമ്പോൾ അതു് ഒരു സാമാന്യബലത്തോടുകൂടിയവനായിത്തീരുന്നതുപോലെ സാമാന്യ ബുദ്ധിശക്തിയോടുകൂടിയിരിക്കുന്ന ഒരു ബാലന്റെ അന്തഃകരണത്തെ അതാതു പ്രായത്തിൽ തദനുരൂപമായിട്ടു സംസ്കരിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ഒരു സാമാന്യബുദ്ധിശാലിയായി ഭവിക്കുന്നതാണു്. ഒരുവൻ എത്രതന്നെ സ്വഭാവേന ബുദ്ധിയുള്ളവനായിരുന്നാലും ബാല്യംമുതൽക്കു് അതാതുപ്രായത്തെ അനുസരിച്ചു് അവന്റെ അന്തഃകരണം വേണ്ടവിധത്തിൽ സംസ്കരിക്കപ്പെടുന്നില്ല എങ്കിൽ അവന്റെ ബുദ്ധി ഒരിക്കലും പൂൎണ്ണവികാസത്തെ പ്രാപിക്കുകയില്ല; അവൻ ഒരിക്കലും ലോകത്തിൽ മഹാപ്രസിദ്ധനായി ഭവിക്കുകയില്ല; അവന്റെ ബുദ്ധിശക്തികൊണ്ടു ലോകത്തിലേക്കു യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടാകയില്ല. അതിനാൽ എവനെയാണു് ലോകത്തിൽ നാം മഹാപ്രസിദ്ധനായി അറിയുന്നതു്, എവനാണു് ലോകാനുഗ്രഹമായി മഹത്തായിരിക്കുന്ന കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുവനായി നാം അറിയുന്നതു്, അവന്റെ അന്തഃകരണം ബാല്യംമുതൽക്കുതന്നെ അതാതു പ്രായത്തെ അനുസരിച്ചു നല്ലപോലെ സംസ്കരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു് എന്നും, അതിനുവേണ്ടി അവൻ തത്തൽകാലങ്ങളിൽ പലവിധത്തിലും ക്ലേശിച്ചി

ട്ടുണ്ട് എന്നും, എളുപ്പത്തിൽ നമുക്കറിയാവുന്നതാണ്. അത
ല്ലാതെ ഒരു ദിവസം വെളിച്ചാകാലത്ത് എഴുനീറ്റുനോക്കിയപ്പോൾ
ഞാനീരണ്ടുമിടുമിടുക്കനായി' എന്നുള്ള അവസ്ഥ തീരെ അസംഭാവ്യ
മാകുന്നു. ഇന്നലെ ബാലനായിരുന്നവൻ ഇന്നൊരു യൌവനശാ
ലിയാവുക എന്നത് എത്രത്തോളം അസാദ്ധ്യമോ അതും അത്ര
ത്തോളമസാദ്ധ്യമാകുന്നു. എന്നാൽ 'കരചരണാദ്യവയവങ്ങളോ
ടുകൂടിയിരിക്കുന്ന സ്ഥൂലശരീരം ശൈശവം മുതൽ ക്രമേണ വളൎന്നു
യൌവനത്തിങ്കൽ പുഷ്ടിയെ പ്രാപിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ അന്തഃ
കരണവും സ്വഭാവേന വികാസത്തെ പ്രാപിക്കയില്ലേ? അ
പ്പോൾ പിന്നെ അന്തഃകരണസംസ്കാരത്തെപ്പററി ഇത്ര നിഷ്ക
ൎഷിച്ചിട്ടെന്താണ് പ്രയോജനം?' എന്നൊരു പൂൎവ്വപക്ഷം ജനി
ച്ചേക്കാം. സ്ഥൂലദേഹദൃഷ്ടാന്തംകൊണ്ടുതന്നെ അതിനു സ
മാധാനം പറയാവുന്നതാണ്. ഒരു ബാലനെ വിവേകത്തോടു
കൂടിയ രക്ഷകൎത്താവിന്റെ കീഴിൽ വളൎത്താതെ യഥേഷ്ടം ചേഷ്ടിക്കു
ന്നതിന് അവനെ അനുവദിക്കുന്നപക്ഷം അവൻ നാനാവി
ധ ദുൎമ്മാൎഗ്ഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ച്, തന്റെ ദേഹസ്ഥിതിക്ക് അ
യോഗ്യമാകുന്ന വിധത്തിൽ പലപ്രകാരേണ ചേഷ്ടിച്ച്, തന്നി
മിത്തം പലവിധ രോഗങ്ങളും പിടിപെട്ട്, ഒടുക്കം മഹാദുഃഖി
തനായി ഭവിക്കുന്നു. സ്വജനങ്ങൾക്കും ജനസമുദായത്തിന്നാസ
കലംതന്നെയും അവൻ ഒരു ഭാരമായി ഭവിക്കുന്നു. അവന്റെ
ജീവിതം അവന്നുതന്നെ മഹാക്ലേശമായി ഭവിക്കുന്നു. അപ്രകാരം
തന്നെ അസംസ്കൃതമായിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിയും പ്രായേണ ദുഷ്ടബുദ്ധി
യായിത്തീരുവാനാണ് എളുപ്പം. നമുക്കു പ്രത്യക്ഷമല്ലാത്ത ചില
കാരണങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ വ്യത്യാസങ്ങളില്ലെന്നില്ല. ഈ സം
ഗതികളെത്തന്നെ ഒന്നുകൂടി സ്പഷ്ടമാക്കുന്നതിന് അചരങ്ങളായ
വൃക്ഷാദികളെ നമുക്കു ദൃഷ്ടാന്തമായി എടുക്കുക. ഗംഭീരമായ ശാഖ
കളോടും ഉപശാഖകളോടും ഇലകളോടും ഫലങ്ങളോടുംകൂടിയ മ
ഹത്തായ ഒരു പേരാലുവൃക്ഷമായിത്തീരുന്നതിന്നുള്ള ശക്തി അതി
ന്റെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ഒരു ബീജത്തിന്നുണ്ടെങ്കിലും അതു വളരെ
കാലംകൊണ്ടു മാത്രമേ ആ അവസ്ഥയെ പ്രാപിക്കുന്നുള്ളു. വിത്തു
മുളച്ചു തയ്യായതിന്റെ ശേഷമുള്ള അതിന്റെ ഇളംപ്രായത്തിങ്കൽ
പലവിധ ശുശ്രൂഷകൾ ചെയ്തതിന്റെ ശേഷമേ അത് ഒരു വലി

ഘ വൃക്ഷമായിത്തീൎന്ന് അനേകം പ്രാണികൾക്കു പല വിധത്തിലും രക്ഷയെ ചെയ്യുന്നതായി വരികയുമുള്ളു. അതുപോലെതന്നെ മനുഷ്യന്റെ അന്തഃകരണത്തിൽ ഈ ലേഖനത്തിന്റെ ആദിഭാഗങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്രകാരം അനേകം അചിന്ത്യശക്തികൾ സംസ്കാരരൂപേണ ലയിച്ചു കിടക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവ പ്രകാശിച്ചു പൂൎണ്ണവികാസത്തെ പ്രാപിക്കണമെങ്കിൽ ആദികാലം മുതൽക്കേ അന്തഃകരണത്തെ വേണ്ടപോലെ പോഷിപ്പിച്ചു വളൎത്തിക്കൊണ്ടുവരേണ്ടതാകുന്നു. ആന്തരമായിട്ടു ലയിച്ചു കിടക്കുന്ന സംസ്കാരങ്ങൾ വികസിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നതു ബാഹ്യമായിട്ടുള്ള വിഷയങ്ങളുടെ ഗ്രഹണംകൊണ്ടാകുന്നു. വിഷയഗ്രഹണം ശൈശവാദി തത്തദവസ്ഥാനുരൂപമായിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. യാതൊരുപായംകൊണ്ടാണ് ശൈശവം ബാല്യം മുതലായ അവസ്ഥകളിൽ അതാതു പ്രായത്തിനു യോഗ്യമായുള്ള വിഷയങ്ങളെ കുട്ടികളെക്കൊണ്ടു ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്നത്, യാതൊരുപായംകൊണ്ടാണ് അപ്രകാരമുള്ള വിഷയഗ്രഹണത്തിൽ കുട്ടികൾക്കു സന്തോഷവും ഉത്സാഹവും വൎദ്ധിച്ചുവരുന്നത്, യാതൊരുപായംകൊണ്ടാണ് (കുട്ടികളുടെ ബുദ്ധിശക്തി വികസിച്ചുവരുന്തോറും) തത്തദ്വിഷയങ്ങളെപ്പററി നിഷ്കൎഷിച്ചിട്ടുള്ള ജ്ഞാനമുണ്ടാകുവാനായി കുട്ടികൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നത്, യാതൊരുപായംകൊണ്ടാണ് (അന്തഃകരണം പൂൎണ്ണവികാസത്തെ പ്രാപിക്കുമ്പോൾ) അവർ തങ്ങളുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ വിവിധവിഷയങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ച് അന്യബുദ്ധിക്ക് ഇതുവരെ ഗോചരമാകാത്തതായ തത്വങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നത്, യാതൊരുപായംകൊണ്ടാണ് ലോകത്തിലുള്ള സകല പദാൎത്ഥങ്ങളുടെയും സ്വരൂപജ്ഞാനമുണ്ടാകുന്നതിനു ബാലന്മാരിൽ സ്വാഭാവികമായുള്ള ജിജ്ഞാസയെ വൎദ്ധിപ്പിക്കുവാനിടവരുന്നത്, അതാണ് ഏററവും ഉത്തമമായും സ്വഭാവത്തിനു യോജിക്കുന്നതായുമുള്ള വിദ്യാഭ്യാസം. അങ്ങിനെയുള്ള വിദ്യാഭ്യാസസമ്പ്രദായം ഏതൊരു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പായി കാണുന്നുവോ അവരാണ് ഏററവും പരിഷ്കാരത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവർ. ശൈശവം ബാല്യം മുതലായ അവസ്ഥകളിൽ അന്തഃകരണത്തിന്റെ അവസ്ഥ എപ്രകാരമാണ് എന്നു വളരെ മനസ്സിരുത്തി പരിശോധിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും, കുട്ടികളുടെ സ്വഭാവത്തെ നല്ലവണ്ണമറിഞ്ഞിട്ടുള്ളവരും, അവരുടെ വിവിധചേഷ്ടിതങ്ങ

ളിൽ ശ്രദ്ധവെച്ചിട്ടുള്ളവരും, പലപ്രകാരത്തിൽ പലപ്പോഴും അവ
രോടു സഹവസിച്ചിട്ടുള്ളവരുമായ [illegible]ആണ് ബാലന്മാരുടെ
വിദ്യാഭ്യാസവിഷയത്തിൽ പലവിധ ഉപായങ്ങളും ഏൎപ്പെടുത്തിട്ടു
ള്ളത്. കുട്ടികളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുള്ള കടങ്കഥ അല്ലെങ്കിൽ
തോൽക്കഥ പറയുക എന്ന സമ്പ്രദായം മേൽപ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ള ഉ
ദ്ദേശത്തിന്ന് ഏററവും സഹായമായി ഭവിക്കുന്ന ഉപായങ്ങളിൽ
ഒന്നാകുന്നു

കുട്ടികൾ സാധാരണയായി "ഇതെന്താണച്ഛാ, അതെന്താണ
മ്മെ, അതെന്തിനാണങ്ങിനെയിരിക്കുന്നതു" എന്നും മററുമുള്ള ചോ
ദ്യങ്ങളെക്കൊണ്ടു മാതാപിതാക്കന്മാരെ 'ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുന്നതു' നമുക്കെ
ല്ലാവൎക്കും അനുഭവമുള്ള ഒരു സംഗതിയാണല്ലൊ. അവരുടെ അപ്രകാ
രമുള്ള ചില ചോദ്യങ്ങൾ വളരെ സാരമായിട്ടുള്ളവയാണെങ്കിലും മൂ
ഢന്മാരായിരിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാൎക്കു തല്ക്കാലം അവയ്ക്കു സമാ
ധാനം പറവാൻ സാധിച്ചില്ല എങ്കിൽ അങ്ങിനെ ചോദിക്കുന്നതു
കുട്ടികളുടെ ദുസ്സാമൎത്ഥ്യങ്ങളിൽ ഒന്നായി വിചാരിച്ച് അവരെ ശ
കാരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരമാൎത്ഥത്തിൽ കുട്ടികളുടെ ആ സ്വഭാ
വത്തെ ദുസ്സാമൎത്ഥ്യമായി ഗണിക്കുവാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്തെ
ന്നാൽ ലോകത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന സകല പദാൎത്ഥങ്ങളും അവ
ൎക്കു പുതിയതാകുന്നു. ആ വക പദാൎത്ഥങ്ങളുടെ സ്വരൂപജ്ഞാന
മുണ്ടാകുവാനുള്ള ആഗ്രഹം അവരുടെ അന്തഃകരണത്തിൽ സഹ
ജമായിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ആ ജിജ്ഞാസയെ നാം മേല്ക്കുമേൽ വൎദ്ധി
പ്പിക്കേണ്ടതുമാകുന്നു. എന്നാൽ മാത്രമെ അവരുടെ ആലോചനാ
ശക്തി വൎദ്ധിക്കുകയുള്ളു; എന്നാൽ മാത്രമേ (പ്രായമാകുമ്പോൾ) പ്ര
പഞ്ചമാസകലം തങ്ങൾക്കൊരു പാഠപുസ്തകമാണെന്ന് അവൎക്കു
വിചാരിക്കാറാവുകയുള്ളു; എന്നാൽ മാത്രമെ പ്രകൃതിയിലുള്ള അ
തിരഹസ്യങ്ങളായ വിവിധതത്വങ്ങളും അവരുടെ ബുദ്ധിക്കു ഗോ
ചരമായി ഭവിക്കുകയുള്ളു. ലോകവിശ്രുതന്മാരായ മിക്ക ശാസ്ത്രജ്ഞ
ന്മാരും ഈ തത്വത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ള മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ ര
ക്ഷയിൽ വളൎന്നിട്ടുള്ളവരാകുന്നു.

കേവലം താഡനാദി ശിക്ഷകളെ ഭയപ്പെട്ടിട്ടുമാത്രം കുട്ടികൾ
ഗ്രഹിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ അവരുടെ ഉള്ളിൽ പതിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന
തല്ല. അവർ അവയെ ക്ഷണത്തിൽ മറക്കുന്നു. അവയെപ്പററി

പിന്നീട് അവർ ആലോചിക്കുന്നതുമല്ല. അങ്ങിനെ നിൎബ്ബന്ധം കൊണ്ടു ഗ്രഹിപ്പിക്കുന്ന മിക്ക വിഷയങ്ങളും എളുംപ്രായമായിരിക്കുന്ന അവരുടെ ബുദ്ധിശക്തിക്കനുരൂപമായിട്ടുള്ളവയല്ല എന്നുകൂടി അതിൽനിന്നനുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ യാതൊരു വിഷയങ്ങളാണ് അവരുടെ ബുദ്ധിക്കു ഗോചരമായും അതുഹേതുവായിട്ടുതന്നെ അവൎക്കു രസകരമായും ഭവിക്കുന്നത്, യാതൊരു വിഷയങ്ങളെപ്പററിയാണ് അവർ അത്യുത്സാഹത്തോടുകൂടി പിന്നെയും ചിന്തിക്കുന്നത്, അവ അവരുടെ അന്തഃകരണത്തിൽ ഉറച്ചു കിടക്കുന്നതാണ്. അവയെ അവർ തങ്ങളുടെ ആലോചനാശക്തിക്കു വിഷയമാക്കിത്തീൎത്തു തത്സംബന്ധമായി അനേകം പുതിയ തത്വങ്ങളെ പിന്നീട് അവർതന്നെ കണ്ടുപിടിക്കുന്നു.

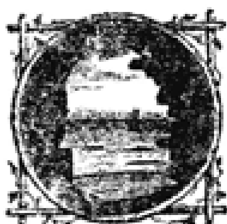
തോൽക്കഥ പറയുക എന്ന സമ്പ്രദായം മേൽ പ്രതിപാദിച്ചിട്ടുള്ള കാൎയ്യങ്ങളെ നിറവേററുന്നവയിൽ ഒന്നാകുന്നു. ഒരേപ്രായത്തിലുള്ള കുട്ടികൾ തമ്മിൽ ഓരോ കടംകഥകൾ പറഞ്ഞു ചിലർ തോല്ക്കുക ചിലർ ജയിക്കുക എന്നിങ്ങനെയുള്ള മത്സരംതന്നെ അവരുടെ ബുദ്ധിക്ക് ഉത്സാഹത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുന്നു. അതുഹേതുവായിട്ട് അത അവരുടെ ആലോചനാശക്തിയെ വൎദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നു നല്ല സഹായമായും ഭവിക്കുന്നു. അതിനും പുറമെ, കടങ്കഥകൾ പറഞ്ഞുശീലിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ലോകത്തിലുള്ള നാനാവിധ പദാൎത്ഥങ്ങളെയും പലവിധത്തിലും വിഭാഗിക്കുന്നതിനുള്ള ബുദ്ധിശക്തി കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്നതാണ്. ഓരോ പദാൎത്ഥങ്ങൾക്കു സാമാന്യമായിട്ടുള്ള ധൎമ്മങ്ങൾ ഏവയാണെന്നും, അതാതിന്നു വിശേഷമായിട്ടുള്ള ധൎമ്മങ്ങൾ ഏവയാണെന്നും, അവൎക്ക് അതുകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുവാനിടവരുന്നതാണ്. ചില പദാൎത്ഥങ്ങൾക്കും മററുചിലതിന്നും തമ്മിൽ ഏതെല്ലാം ധൎമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് സാമ്യമുള്ളതെന്നും, ചിലതു മററുചിലതിൽനിന്ന് ഏതെല്ലാം ധൎമ്മങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് വ്യത്യാസപ്പെടുന്നതെന്നും മററുമുള്ള തത്വങ്ങളും അവർ അതുകൊണ്ടു ഗ്രഹിക്കുന്നു. ബുദ്ധിയുടെ ശാസ്ത്രവിഷയമായുള്ള പരിണാമത്തിന്റെ ആദ്യത്തെ പടി ഇപ്രകാരമാണ് എന്നതു വാദരഹിതമായ സംഗതിയാണല്ലൊ. 'നാഴിപാലുകൊണ്ടു നാടെല്ലാം കല്യാണം' (=ചന്ദ്രൻ) എന്നും, 'എണ്ണക്കുപ്പിയിൽ ഞൊറപ്പഴം' (=കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണി) എന്നും മററുമുള്ള കടംകഥകൾ എളുബുദ്ധിക്കു ഗോചരമായി ഭവി

ച്ചാലോ ആ ബുദ്ധി യഥാക്രമം വികാസത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിനു കാലദേശാവസ്ഥാദികൾ അനുകൂലമായിരുന്നെങ്കിൽ അതു കാളിദാസന്റെ ബുദ്ധിക്കു തുല്യമായിത്തീരുവാൻ ഒരു പ്രയാസവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നതിനു യാതൊരു സംശയവുമില്ല. ഇങ്ങിനെ ഓരോ കഥകളേയും പരിശോധിച്ചുനോക്കുന്നതായാൽ ശാസ്ത്രവിഷയമായിട്ടും മററനേകവിധത്തിലുമുള്ള പല തത്വങ്ങളും അവയിൽ ബീജരൂപേണ ലയിച്ചുകിടക്കുന്നതു കാണാവുന്നതാണ്. അങ്ങിനെയുള്ള കടങ്കഥകളെ പറയുകയും, അവയെ കണ്ടുപിടിക്കുകയും, ചെയ്യുന്നതിൽ എല്ലാ ബാലന്മാർ തല്പരന്മാരാകുന്നുവോ, എവർ ആവക വിഷയങ്ങളിൽ തങ്ങളുടെ ചെറുപ്രായത്തിലിരിക്കുന്ന ബുദ്ധിയെ പരിണമിപ്പിക്കുകയും അവയിലുള്ള അതിസാമാന്യമായ ചില തത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കയും, ചെയ്യുന്നുവോ, അവക്കു, ലോകത്തിൽ മനുഷ്യർക്കു അറിവിനേയും സൌന്ദര്യബോധത്തേയും കൊടുക്കുന്നതായിട്ടും, സന്തോഷത്തെയും ആനന്ദത്തേയും കൊടുക്കുന്നതായിട്ടും കാലക്ഷേപം ആയാസരഹിതമായിത്തീരുന്നതിനു പലവിധസൌകര്യങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കിത്തീക്കുന്നതിനു ഹേതുവായിട്ടും എന്തെല്ലാം ശാസ്ത്രങ്ങളും കലാവിദ്യകളുമാണുള്ളത് അവയിൽ ചിലതെങ്കിലും ഒരുപൂണ്യം സമ്പാദിച്ചു കേമന്മാരാകുന്നതിനും, മനുഷ്യർക്കുള്ള അറിവിന്റെ അതിരുകളിൽ തങ്ങളുടെ സംഭാവ്യമായി കൂട്ടിച്ചേക്കുന്നതിന്ന് ഒരുവേളയെങ്കിലും പുതിയതായി കണ്ടുപിടിപ്പാൻ തരം വരുന്നതിനും, എളുപ്പമാകുന്നുവെന്നത് കുറച്ചാലോചിച്ചു നോക്കിയാൽ മഹാത്ഭുതമായി ഭവിക്കുന്ന ഒരു സംഗതിയാകുന്നു.

"മലയാളത്തിലെ കടങ്കഥ" എന്ന തലവാചകത്തോടുകൂടി കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള ഈ വിഷയത്തെപ്പററി മറെറാരുവിധത്തിൽ അതിഭംഗിയായി 79 കർക്കടകത്തിലെ രസികരഞ്ജിനിയിൽ ഒരു ലേഖനമെഴുതിട്ടുള്ളതു വായനക്കാർ ഓക്കുന്നുണ്ടായിരിക്കാം. അതിനാൽ ആ ഭാഗം ഇവിടെ വിസ്തരിക്കുന്നില്ല.

കെ. എം.

ടോഡർ

ഭാരതഖണ്ഡത്തിലെ പൂർവ്വനിവാസികളെ പററി അറിവാൻ ഏവക്കും ഉൽക്കണ്ഠ ജനിക്കാതിരിക്കുന്നതല്ല. മദ്ധ്യ ഇന്ത്യയിലെ കോന്തരും രാജപുത്താനയിലെ ബില്ലരും ബെങ്കാളത്തിലെ ശന്താളരും നമ്മുടെ തെക്കേഇന്ത്യയിലെ ടോഡരും ചരിത്രപ്രസിദ്ധന്മാരായ പൂർവ്വനിവാസികളത്രെ. ഇവരിൽ ടോഡരുടെ പ്രധാന അധിവാസസ്ഥലം നീലഗിരിയാണെന്നുള്ളതു പ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. അവരുടെ ചരിത്രങ്ങളും വിശിഷ്യ രസജനകമായിട്ടുള്ളതുമത്രെ. അവരുടെ പൂർവ്വചരിത്രത്തെപ്പററി പല ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവർ യവനരാജാവായ അലക്സാണ്ടരുടെകൂടെ ഇന്ത്യയിൽ വന്നവരുടെ സന്തതികളാണെന്നു ചിലരും, മററു ചിലർ പാരസീകരാജാവായ ദാരിയസ്സിന്റെ ഒന്നായി വന്നവർ ഇവരുടെ പൂർവ്വികന്മാരാണെന്നും, അഭിപ്രായപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഇവർ യഹൂദവംശജന്മാരാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരുമുണ്ട്. നീലഗിരിമലയിൽ പുരാതനമായി അധിവസിച്ചുവന്ന പൂർവ്വനിവാസികളാണ് ടോഡരെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവരുടെ വർഗ്ഗം ഇപ്പോൾ ക്ഷയിച്ചുവരുന്നതായി തോന്നുന്നു. പണ്ടു ടോഡരുടെ സംഖ്യ അനേകായിരമായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ഇതു വളരെ ചുരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ടോഡർ ദീർഘകായന്മാരും ബലവാന്മാരുമാണ്. ഈ വർഗ്ഗം തങ്ങളുടെ അയൽവാസികളായ ഇതരവർഗ്ഗക്കാരിൽനിന്നു പല സംഗതികളാലും ഇപ്പോഴും വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടാണിരിക്കുന്നത്. അസാധാരണമായ പൊക്കം, കായബലം, ധൈർയ്യം, വീർയ്യം മുഖപ്രസന്നത എന്നിവകളാണ് ടോഡരിൽ കാണുമ്പോലെ അവരുടെ അയൽവാസികളിൽ കാണമാനില്ലാത്തത് അവക്കുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വിശേഷങ്ങളാണ്. ഇവക്ക് ഇഹലോകവാസത്തിൽ ഒരു ഒററ കാര്യത്തിൽ മാത്രമേ വിചാരവും സുഖവുമുള്ളു. അതു തങ്ങളുടെ കന്നുകാലികളെ തീററിപ്പോററേണ്ട കാര്യമാകുന്നു. അതല്ലാതെ അവരുടെ ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുന്നതായിട്ട മറെറാന്നും കാ

ണമായില്ല. ടോഡർ തങ്ങളുടെ ഉപജീവനം വളരെ താണമട്ടിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നവരും വളരെ കഴിമടിയന്മാരുമാണു്. ദൂരദേശസഞ്ചാരം അവൎക്കു കേവലം നിഷിദ്ധമത്രെ. വെയിലും മഴയും എത്ര കഠിനമായാലും അവരുടെ ഉത്തമാംഗം നഗ്നതയിൽ വെയ്ക്കുന്നതു് അവൎക്കു വഴക്കമാണു്. തലമുടി നീട്ടുന്നതു തങ്ങൾക്കു വലിയ യോഗ്യതയായിട്ടു അവർ വിചാരിച്ചുവരുന്നു. അതു ആറേഴു അംഗുലം നീളത്തോളം വളരാൻ അവർ വിടുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ അവർ മുഖക്ഷൗരവും ചെയ്തു പതിവില്ല. അതും നീട്ടിവിടുകയത്രെ ചെയ്യുന്നതു്. അവരുടെ മൊട്ടക്കണ്ണും വളഞ്ഞ മൂക്കും വെളുത്ത പല്ലും കാഴ്ചയിൽ വിരൂപങ്ങളല്ലതാനും. ഇതൊക്കെക്കൊണ്ടു് അവരുടെ മുഖം പ്രസന്നമായും ഗംഭീരമായും ഇരിക്കയാണു് ചെയ്യുന്നതു്. ചിലർ കൎണ്ണങ്ങളിൽ കുണ്ഡലം ധരിക്കാറുണ്ടു്. കൂടാതെ ചിലർ ഒരുമാതിരി വെള്ളിച്ചങ്ങല കഴുത്തിലും കെട്ടുന്നു. ഇവർ അരയ്ക്കു ചുററിക്കെട്ടു വസ്ത്രം ഉടുക്കയും ദേഹമൂടായി മറെറാരു ഉടൽ മറച്ചുകൊണ്ടു ധരിക്കയും ചെയ്യാറുണ്ടു്. എന്നാൽ ഇവർ തലയും കാലും ഒരിക്കലും മറയ്ക്കുന്നില്ല. ചിലപ്പോൾ വലത്തകയ്യും നഗ്നതയിൽ വെയ്ക്കുന്നു. രണ്ടുകൾ ഈമാതിരി ഉടുപ്പു് ഇവർ ധരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. പാദുകമായിട്ടു ഒന്നും ധരിക്കാറില്ല. അവർ ആയുധപാണികളുമല്ല. ആയുധത്തെപ്പററിയുള്ള അറിവുതന്നെ അവൎക്കില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ ഇവർ തങ്ങളുടെ വലകയ്യിൽ ഒരുമാതിരി ദണ്ഡു ധരിക്കാറുണ്ടു്. അതു അവരുടെ നാൽക്കാലികളെ തെളിക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചുവരികയത്രെ ചെയ്യുന്നതു്.

സ്ത്രീകളുടെ ശരീരവളൎച്ചയും പുരുഷന്മാരുടേതിനു പ്രായേണ സാദൃശ്യമുണ്ടു്. എന്നാൽ സ്ത്രീകൾ വെളിക്കിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കാത്തതുകൊണ്ടു അവരുടെ നിറം കുറെ മനോഹരമുള്ളതാണു്. യുവതിമാരുടെതന്നെ മാത്രമല്ല, ഒരുവിധം സ്ത്രീകളുടെ അഴകേറിയ തലമുടി അവർ നീളെ കെട്ടി കഴുത്തിലോ ചുമലിലോ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കും. അവർ തീരെ സ്വതന്ത്രമാരാണു്. നമ്മുടെ സ്ത്രീകളെപ്പോലെ മറവുള്ളവൎക്കു കീഴടങ്ങി നില്ക്കുന്നവരെന്നുള്ള ഭയം ഇല്ലാത്തവരുമാണു്. അന്യന്മാരുമായി വിശ്വാസത്തോടും മര്യാദയോടും സംസാരിക്കുന്നതിൽ അവൎക്കു സങ്കോചമോ കല്മഷമോ ഇല്ല. അവർ ഒരുമാതിരി കണ്ഠാഭരണം ധരിക്കാറുണ്ടു്. അതു മടഞ്ഞ തലമുടിയിലോ

കറുത്ത നൂലിനാലും അവിടവിടെയായി ചില്ലു കൊന്നക്കുരുവോ മ
ററോ കോൎത്തു വെച്ചിട്ടുള്ളതും കഴുത്തിന്റെ പിന്നിൽ നിന്നു തൂങ്ങ
ത്തക്കവണ്ണം ആ ഭാഗം ചില കവിടികൾകൂടി ചേൎത്തു ഞാത്തി
യിട്ടുള്ളതുമായിരിക്കും. മുട്ടിനു മേലെപ്പെട്ട കൈത്തണ്ടകളിൽ ഓടോ
ടോ ഓട്ടു വളകളും പത്തു വിരലുകളിന്മേലും പല തരത്തിൽ മോതിരങ്ങ
ളും അവർ നിറയ ഇട്ടിരിക്കും. ഇവരുടെ, മേൽമുണ്ടു പുരുഷന്മാർ
ധരിക്കുന്ന മേൽമുണ്ടുമായി വളരെ സാദൃശ്യമുണ്ട്. പക്ഷെ സ്ത്രീകൾ
ധരിക്കുന്ന മട്ടൊന്നു വേറെയാണ്. ഇവരുടെ, മേൽമുണ്ടു കാലടി
യോളം എത്തുന്നതും ശരീരമാസകലം മൂടുന്നതുമാകുന്നു. ഇത് ഇ
ന്നാട്ടിലെ ചില തങ്ങന്മാരുടെ നിലംകപ്പായത്തിനോടൊത്ത സമ്പ്ര
ദായത്തിലുള്ളതായിരിക്കും. സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും ഒരുപോലെ വൃ
ത്തിഹീനരത്രെ. ശുചീകരണത്തെപ്പററി അവൎക്കു യാതൊരു ശ്രദ്ധ
യുമില്ല. താനിരിക്കും ഒരു തോടർ അടുത്തു വരുമ്പോൾ ഉള്ള ദു
ൎഗ്ഗന്ധം ഇപ്പോഴും അസഹ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞാൽ മതിയല്ലോ.

തോടർ, ഗ്രാമനിവാസികളല്ലെന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടതില്ല.
എന്നാൽ ഓരോ കുടുംബം ഓരോ കുടിലിൽ അത്രേ അധിവസി
ച്ചു വരുന്നത്. അവരുടെ കുടിൽ എട്ടടി ഉയരത്തിലും പന്ത്രണ്ട
ടി നീളത്തിലും വൃത്താകാരത്തിൽ പണി ചെയ്യപ്പെട്ട ചെറുകെട്ടിട
ങ്ങളാണ്. ഒററത്തു ഒരു ചെറു വാതലല്ലാതെ, ജനാല മററോ
ഒന്നും അതിന്നു വെക്കപ്പെടില്ല. അവർ ഗോപാലന്മാരാണെ
ന്നു മുമ്പു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ വെറും എരുമക
ളെ മാത്രമേ പോററി വരുന്നുള്ളു. അവയുടെ പാലിൽനിന്നു അ
വർ വെണ്ണ എടുക്കയും അതു വില്ക്കയും ചെയ്തുവരുന്നു. എരുമക
ളെ അവർ കാമധേനുക്കളെന്നിട്ടാണ് വിചാരിച്ചു വരുന്നത്. അ
വയെ അവർ അത്ര ഭയഭക്തിപൂൎവ്വം ആദരിച്ചുവരുന്നു. അവരു
ടെ മതസംബന്ധമായ അടിയന്തരങ്ങളെല്ലാം എരുമകളെ ആ
ശ്രയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള കൎമ്മങ്ങളാണ് പ്രധാനം. നാശമായ ചില
കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്തു പ്രസാദിപ്പിക്കാതെ ഇവൎക്കു സാധിക്കാതെ
എരുമകളെ കറക്കുന്ന ഘട്ടത്തിൽ പാടില്ലെന്നാണ് അവരുടെ
നിശ്ചയം. ഈ ജീവികളെ സംബന്ധിച്ചു തോടരുടെ ഇടയിൽ
നടപ്പുള്ള മററനേകം അപൂൎവ്വമായ നടപടികളും വളരെ രസപ്രദമായി
ട്ടുള്ളതാകുന്നു. സായംകാലം ഇവരുടെ നാല്ക്കാലികളും ആലയങ്ങളി

ള്ളു. വരുമ്പോഴും അവർക്കെല്ലാം ചെന്നു തൊഴുവാനില്ലുണ്ടത് അ
വരുടെ വലിയൊരു ബാദ്ധ്യതയായി വിചാരിച്ചുവരികയും അതിനൊ
ന്നിവിടില്ലും അനുഷ്ഠിച്ചു വരികയും ചെയ്യുന്നു. ഇതെല്ലാം നടത്തി
യാൽ മാത്രമെ ഇവർ അത്താഴം കഴിച്ചു ഉറങ്ങാൻ പോക പതിവു
ള്ളു. തോഡരെപ്പറ്റി ഇങ്ങിനെയുള്ള പല വിശേഷങ്ങളും റെവറണ്ട്
കോഫീല്ഡ് ഗ്രിഗർസൻ എന്ന മഹാൻ തന്നെ എഴുതി പ്രചുര
പ്പെടുത്തീട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ ഈ പൂർവ്വനിവാസികളെപ്പറ്റി ഇത്ര
യൊക്കെ അറിവാൻ നമുക്കിട വന്നിരിക്കുന്നു. ഇനിയും തോഡരെ
കുറിച്ചു പല വിവരങ്ങളുള്ളതും സന്ദർഭോചിതമായി ഇവിടെ പ്രസ്താ
വിക്കാം.

തോഡർക്കു വിശേഷവിധിയായ പല ആചാരനടവടികളും ഉ
ണ്ട്. അനേകഭർത്തൃത്വം അവരുടെ ഇടയിൽ നടപ്പുണ്ട്. 'പ
ഞ്ചപാണ്ഡവന്മാരും പാഞ്ചാലിതന്നെ' എന്നു പറഞ്ഞ മട്ടിൽ പ
ലർക്കുംകൂടി ഒരു തോഡസ്ത്രീ പ്രിയതമയായിരിക്കുന്നത് ഇവരുടെ ഇ
ടയിലുള്ള സമ്പ്രദായമാണ്. പ്രസ്തുത സമ്പ്രദായത്തിന്നനുസരിച്ചു
ഒരു തോഡസ്ത്രീ ഒന്നിലധികം പുരുഷന്മാരെ വരിക്കുന്നു. ഈ സ
മ്പ്രദായത്തിൽ തോഡർക്കു യാതൊരു വെറുപ്പുമില്ല. സ്ത്രീവർഗ്ഗം ഇതു
പരമഭാഗ്യമായും കരുതുന്നു. ഇവർക്കു യാതൊരു തൊഴിലുമില്ല. ഇ
വർ കേവലം സ്വസ്ഥമായിരുന്നു കാലക്ഷേപം ചെയ്തുവരികയാണ
പതിവ്. എങ്കിലും ദ്രൌപതിയെപ്പോലെ ഇവർക്കു വല്ല ബഹുമ
തിയോ പ്രശസ്തിയോ ലഭിക്കാറുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. തോഡരു
ടെ പെൺകുട്ടികൾക്കു നാമകരണം കൂടി ചെയ്ക പതിവില്ല. പെ
ൺകുട്ടികളെ ആൺകുട്ടികളെപ്പോലെ അവരുടെ ദേവാലയങ്ങളിലേ
ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകയോ അവിടങ്ങളിൽ അവരെ കടത്താൻ
അനുവദിക്കയോ ചെയ്തു വരുന്നതുമില്ല.

കുട്ടികൾക്കു നാമകരണം ചെയ്യുന്നതും തോഡരുടെ ഇടയിൽ
ഒരു അസാധാരണ സമ്പ്രദായത്തിലാണ്. ആൺകുട്ടികൾക്കു
മാത്രമേ പേർവിളിയുള്ളുവെന്നു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. അവ
രു, പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ ദേവാലയങ്ങളിൽ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോ
യി അവിടുന്നു ചില കർമ്മാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടുകൂടി കുട്ടികളെ ഒന്നാമ
തായി അവിടെവെച്ചു ദീപം കാട്ടുകയും കുട്ടികളുടെ നെറ്റി നില
ത്തോടടുത്തു പിടിക്കയും പിതാവു മുഖത്തിൽകൊണ്ടു നാമകരണം

ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിൽ പിന്നെ ഉഭയപക്ഷപ്രാർത്ഥന കഴിച്ചു തിരിച്ചുപോകും. അവരുടെ കെട്ടുകല്യാണവും ഒരു സംഘനകമായ ഒരു മട്ടിലത്രെ. മണവാളനോ അവന്റെ രക്ഷകർത്താവോ വേണം ബാന്ധവത്തിന്നു വേണ്ടപ്പെട്ട ചട്ടം കെട്ടാൻ. അവൾക്കുള്ള സ്ത്രീധനം എരുമകളാണ്. വധൂവരന്മാരന്യോന്യം കൊള്ളാനും കൊടുക്കാനും തമ്മിൽ സഖ്യമായാൽ മണവാട്ടിയുടെ പിതാവു തന്റെ ജാമാതാവിന്റെ തലമേൽ കാലടികൊണ്ടു തൊടുന്നതു വിവാഹത്തിന്നു വേണ്ടതായ വാക്കും കൈയും കൊടുത്തുവെന്നർത്ഥമാകുന്നു.

ഇവരുടെ ശവദാഹകർമ്മങ്ങളും പ്രസ്താവയോഗ്യമത്രെ. അവരുടെ ശേഷക്രിയകൾ രണ്ടാകുന്നു. ഒന്നാമത്തേത് ഒരാൾ മരിച്ചു ഉടനെ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളാണ്. മരണശേഷം മരിച്ചാളുടെ ചാർച്ചക്കാരും വേഴ്ചക്കാരും ഒക്കെ എത്തുമപ്പെടും. ഒന്നാമത മൃതശരീരം പച്ചക്കച്ചടികൾകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ ഒരു ശവപ്പെട്ടിയിൽ അടക്കം ചെയ്യും. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ടു മരിച്ചാൾ തന്റെ ജീവകാലത്തു ചെയ്തിട്ടുള്ള എല്ലാ പാപവും നശിക്കുമെന്നാണ് അവർ വിശ്വസിച്ചുപോരുന്നത്. മൃതശരീരം കോടിവസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു ആപാദചൂഡം മൂടും. ജീവകാലത്തു ശരീരത്തിൽ ധരിച്ചിരുന്ന ആഭരണങ്ങളൊന്നും മരണശേഷം മെയ്യിൽനിന്നു നീക്കം ചെയ്യുകയില്ല. മുഹമ്മദീയരുടെ ഖബറിന്റെ സമ്പ്രദായത്തിൽ ഇവരും ചിലതു ഉച്ചരിക്കാറുണ്ട്. അലങ്കാരമൊന്നും കുറവുണ്ടാകയില്ല. ധാന്യം, പാൽ, വെണ്ണ, ഇവ ദാനം ചെയ്യും. ഉയർന്ന തുണ്ടുകളിന്മേലാണ് ചിതകൂട്ടുന്നത്. ശവദാഹത്തിന്നു അല്പം മുമ്പു കുറെ മണ്ണു വാരി മൃതശരീരത്തിന്മേൽ വിതറും. ഇതു മൃതശരീരത്തെ കേതിപൂർവ്വം അർപ്പിക്കുന്നതായിട്ടാണ് അവർ വിചാരിച്ചുപോരുന്നത്. ഇപ്രകാരം ചെയ്യുമ്പോൾ മരിച്ചാളുടെ ഒരു അടുത്ത ബന്ധു നെറ്റിത്തടത്തിന്നിടവശത്തുനിന്നും കുറെ രോമം മുറിച്ചെടുക്കയും പിന്നെ കുറെ ധാന്യം വാരി മൃതശരീരത്തിന്മേൽ എറിയുകയും ചെയ്തു ചിതക്കു തീ കൊടുക്കുന്നു. രോമം മുറിച്ചെടുത്ത ആ മനുഷ്യൻതന്നെയാണ് ചിതക്കു തീ കൊടുക്കേണ്ടതും. ചിതക്കു തീപ്പറ്റിയാൽ എല്ലാവരും നിശ്ശബ്ദരായി തിരിച്ചുപോകയും ചെയ്യും. ശവദാഹം കഴിഞ്ഞാൽ ബന്ധുജനങ്ങളിൽ ചിലർ വീണ്ടും ചെന്നു ചിതമേൽ കുറെ വെള്ളം തളിച്ചു വെണ്ണീറിൽനിന്നു ദഹിച്ച തലയോടു തെരി

ന്നെടുത്തു ഒരു ശുഭ്രവസ്ത്രത്തിലാക്കി കെട്ടിക്കൊണ്ടുപോകും. ഇതു ഒരാണ്ടോളം സൂക്ഷിച്ചുവെക്കയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങിനെ ആണ്ടൊന്നു കഴിഞ്ഞാൽ രണ്ടാമത്തെ ശേഷക്രിയകൂടി ചെയ്യുന്നു. മരിച്ചാളുടെ ദേഹവും തലയോടും കെട്ടിവെച്ചിട്ടുള്ള തുണി എടുത്തു നിലത്തു വിരിച്ചു ഒന്നാമതു കുറെ സ്ത്രീകളും പിന്നെ പുരുഷന്മാരും വന്നു അതിന്നു ചുറ്റും ഇരിക്കുന്നു. പിന്നെ ചിലർ തമ്മിൽ കൈകോർത്തു പിടിച്ചു ഇതിന്നു ചുറ്റുംനിന്നു നൃത്തം ചെയ്യുന്നു. ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ ചില കന്നുകാലികളെ ആട്ടിത്തെളിച്ചുകൊണ്ടുവരും. ഒടുവിൽ അവയെ അവിടെവെച്ചു ബലികൊടുക്കയും ചെയ്യും. പിന്നീടു ഹനിക്കപ്പെട്ടവയെല്ലാം പല വിഭവങ്ങളുംകൂട്ടി പൊടിപാറി സദ്യയും കൊടുക്കും. ഇതാണ് ഇവരുടെ പിണ്ഡമടിയന്തരം. ഈ കർമ്മത്തെ ഇവർ 'റോവ്യൂസ്' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഈ പിണ്ഡകർമ്മത്തെപ്പറ്റി റവറണ്ട് ശ്രീ ഗർസൻ വളരെ പരപ്പിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

ടോഡകൾക്കു കൃത്യമായ ഒരു മതാചാരമില്ല. അവരുടെ ദേവാലയം അവരുടെ പശുവാടിതന്നെയാണ്. അവരുടെ വാസസ്ഥലങ്ങളിൽതന്നെ ഓരോ ബിംബപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്തു ദേവാരാധന ചെയ്തുവരുന്നു. അവർ ഉദയസമയത്തിൽ സൂര്യനെ തൊഴുതുവന്ദിക്കുന്നു. മരണശേഷം ജീവൻ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു പോകുന്നുവെന്നാണ് അവരുടെ വിശ്വാസം. അവിടെയും അവർക്കു പാലും, വെണ്ണയും സുലഭമായി കിട്ടുമെന്നും കരുതുന്നു. അവരുടെ ദേവാലയത്തിൻമുകളിൽ ഒരു കല്ലുവെച്ചിരിക്കും. അതിനെ അവർ 'ബ്രാട്ട്' എന്നു വിളിക്കുന്നു. ഇതിന്റെ അർത്ഥം സത്യക്കല്ലെന്നാണു പോൽ. വല്ല ശണ്ഠയോ തർക്കമോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഇതിന്നു മുമ്പാകെവെച്ചു സത്യം ചെയ്യും. അവർ വല്ല പ്രാർത്ഥനയും ചെയ്യുമ്പോൾ മൂക്കിന്മേൽ ചൂണ്ടാണിവിരൽ വെക്കുക പതിവുണ്ട്. അവരുടെ ദേവാലയത്തിൽ സാധാരണയായി ഒരു മണിയുംവെച്ചിരിക്കും. അതിനെയത്രെ അവർ ആരാധിക്കുന്നതും. അതിന്നവർ ക്ഷീരാർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. ഇവരും ഒരു തരം ബിംബാരാധനക്കാരാണെന്നു വേണം പറവാൻ. ഇവർക്കു ചില ബലികർമ്മങ്ങൾ നടത്താൻ 'ടെറിറിസ്' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വിശുദ്ധമായ മരത്തോപ്പുകൾ ഉണ്ട്. ഈ ഓരോന്നിൽ 'പാലാൾ' എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു

പുരോഹിതനേയും 'കേവിലാൾ' എന്ന അയാളുടെ പരിചാരകനേയും നിയമിച്ചുവെക്കാറുണ്ട്. ഓരോ തെപ്പിൽ ഓരോ കൂട്ടം കറക്കുന്ന എരുമകളുമുണ്ടായിരിക്കും. അവയിൽ ഒന്നിനെ എത്രയും ദിവ്യജീവിയായി കരുതിവരുന്നു. ഒരു പുരോഹിതൻെറ വാസസ്ഥലം ഒരു 'ടെറിറി'യായി സ്വീകരിക്കുന്ന കാലം അദ്ദേഹത്തിൻെറ വസ്ത്രധാരണംകൂടി ഉപേക്ഷിച്ചു ഐഹികവിഷയം വിടുന്ന നിലയിൽ അവിടെ കഴിച്ചു കൂട്ടുന്നു. പിന്നെ ആ പുരോഹിതൻ കാട്ടിൽ ചെന്നു മനുഷ്യർ മുമ്പു നടക്കാത്തതായ വഴിയും മനുഷ്യൻ തൊട്ടു അശുദ്ധപ്പെടുത്താത്ത ഒരു നദിയും അന്വേഷിച്ചു മുന്നോട്ടു പോകുന്നു. പിന്നെ അവിടുന്നു ഏതൊരു വിശുദ്ധവൃക്ഷത്തിൻെറ തോലെടുത്തു വെള്ളത്തിൽ മുക്കി അതിൻെറ നീർ പിഴിഞ്ഞെടുത്തു അതിൽ കുറെ താൻ പാനംചെയ്യുകയും ശേഷമുള്ളതു മേലാസകലം പുരട്ടി പുഴയിൽ കുളിക്കുന്നു. ഈ കർമ്മം നിത്യം മൂന്നു പ്രാവശ്യം അനുഷ്ഠിച്ചുപോരുന്നു. വൈകുന്നേരം മാത്രം അല്പം വല്ലതും ഭക്ഷിച്ചു നഗ്നരൂപിയായി അവിടെ വസിച്ചുപോരുന്നു. ഇങ്ങിനെ എഴു ദിവസം ദേഹശുദ്ധിവരുത്തി ഒടുവിൽ ഒരു കറുത്തവസ്ത്രം അരക്കു ചുററുന്നു. ഈ കർമ്മാനുഷ്ഠാനത്തിനുശേഷം അദ്ദേഹം ഒരു വിശുദ്ധ ദേഹിയായി എന്നാണ് തോഡരുടെ ഇടയിലുള്ള മതവിശ്വാസം. പിന്നെ ഈ പുരോഹിതനെ എല്ലാവരും ദണ്ഡനമസ്കാരം ചെയ്കയും 'പാലാൾ' എന്നു വിളിക്കയും ചെയ്തു ഈ വിശുദ്ധദേഹിയെ ആരാധിച്ചുപോരുന്നു. ഇദ്ദേഹമാണ് തോഡരുടെ പ്രധാനാചാര്യൻ.

കെ. ചന്തൻ.

പാലിയെന്നശേഷന്നികേതനം
പാലിയെന്നുമവന്നികേതനം
മാലിയെന്നവനെന്നിഗ്രഹിച്ചവൻ
മാലിയെന്നവനെന്നിഗ്രഹിച്ചവൻ

അമ്പാടി കുഞ്ഞികൃഷ്ണപ്പൊതുവാൾ.

വൈദ്യശാസ്ത്രം

II

ബ്രഹ്മാവിന്റെ മാനസപുത്രന്മാരായ മരീച്യാദികളിൽ ഒരാളാണ് അത്രിമഹർഷി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വംശജനായി പുനർവസു എന്ന് ഒരു മഹാൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. വംശപാരമ്പര്യംകൊണ്ടു പുനർവസുവും അത്രിയും എത്ര അകന്നതാണെന്നും പുനർവസുവിന്റെ ജീവകാലം എന്തായിരുന്നുവെന്നും തീച്ചപ്പറവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. അദ്ദേഹത്തിന് അനേകം ശിഷ്യന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. അഗ്നിവേശൻ, ഹാരീതൻ, ഭേളൻ, ജാതുകർണ്ണൻ, പരാശരൻ, ക്ഷീരപാണി ഇവർ പുനർവസുവിന്റെ ശിഷ്യരിൽ പ്രധാനികളായിരുന്നു. ഇവർ ആത്രേയന്റെ ശിഷ്യരായിരുന്നു എന്നു പറയുന്നുണ്ട്. എങ്ങിനെ ആയാലും ഇവരും ക്രമേണ അദ്ധ്യേതാക്കളായി ഇവരിൽ പലരും വൈദ്യഗ്രന്ഥങ്ങളുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ അഗ്നിവേശന്റെ ഗ്രന്ഥം പ്രായേണ എല്ലാററിലുംവെച്ചു ശ്രേഷ്ഠമായി ഭവിച്ചു.

പുനർവസു കൊടുക്കുന്ന ഉപദേശങ്ങളെ അഗ്നിവേശൻ അപ്പപ്പോഴും എഴുതി ശേഖരിച്ച് ഒടുവിൽ അതു ഒരു ഗ്രന്ഥമാക്കി. എന്നാൽ ഇത് ഇപ്പോഴും കാണുന്നില്ല. അഗ്നിവേശൻ ഉണ്ടാക്കി എന്നു പറഞ്ഞ ഗ്രന്ഥം ചരകമഹർഷി പരിശോധിച്ചു ചുരുക്കി എഴുതിയതാണ് ചരകസംഹിത. ഇന്ത്യയിലെ മററുചില ഗ്രന്ഥങ്ങളെപ്പോലെ ഇതും ചോദ്യോത്തരരീതിയിലാണ് എഴുതീട്ടുള്ളത്. അഗ്നിവേശൻ മുതലായവരുടെ ചോദ്യത്തിനു പുനർവ്വസു ഉത്തരം പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നതായി അതിൽ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. ഉപാദ്ധ്യായന്മാരായി മററു ചില ഋഷിമാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷെ പുനർവസുവിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളാണ് ബലപ്പെട്ടുനിന്നതു. ചരകസംഹിതയിൽ കാണുന്ന പദ്യങ്ങളും മുഴുവനും അഗ്നിവേശന്റെ കൃതിയിൽ

നിന്നും എടുത്തെഴുതിയവയും ഗദ്യങ്ങഠം മുഴുവനും മൂലകൃതിയിലെ സാരസംക്ഷേപങ്ങളും ആകുന്നു. ഇതിലെ വിവരണങ്ങഠം വേണ്ടത്ര മതിയായിട്ടില്ലെന്നു് ഒരു പക്ഷമുണ്ടു്. എന്നാൽ പാഠപുസ്തകംകൊണ്ടു പരിചയംകൊണ്ടും ത്രാണിയുള്ള ഒരു ഉപാദ്ധ്യായന്റെ ആവശ്യത്തിന്നുവേണ്ട പ്രധാന സംഗതികഠം ചുരുക്കി അതിൽ വിവരിക്കണമെന്നു മാത്രമേ ഗ്രന്ഥകർത്താവു് ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ശിഷ്യർ ഗ്രഹിക്കേണ്ടതെല്ലാം വിവരിച്ചു പറഞ്ഞു കൊടുപ്പാൻ ഉപാദ്ധ്യായൻ മതിയാകുന്നതുമാണല്ലോ. ഈ ഗ്രന്ഥം എന്നുണ്ടായതാണെന്നു് ഇതേവരെ തീച്ചപ്പെട്ടിട്ടില്ല. ധന്വന്തരി പത്രാധിപരാൽ എഴുതപ്പെട്ട 'ആൎയ്യവൈദ്യചരിത്രത്തിൽ' ചരകൻ സകല ശാസ്ത്രങ്ങളുടെയും പ്രത്യേകിച്ചു വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിന്റെയും നിധിയെന്നു് ഊഹിക്കപ്പെടുന്ന ആയിരം തലകളോടുകൂടിയ നാഗരാജാവായ ശേഷന്റെ ഒരു അവതാരമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്നു' എന്നു പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. 'വേദപ്രസിദ്ധനായ വിശുദ്ധമുനിയുടെ പുത്രനായ ചരകൻ ജീവിച്ചിരുന്നതു വൈദികകാലത്തായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ക്രിസ്ത്വബ്ദത്തിന്നു 320 കൊല്ലം മുമ്പു കാശിയിൽ ജനിച്ചു എന്നു ചിലർ വിശ്വസിക്കുന്നു' എന്നും അതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പഞ്ചനാദം എന്ന പുരത്തിങ്കൽ (Punjab) ജാതനായ ദൃഢബലൻ വളരെ തന്ത്രങ്ങളിൽനിന്നു ശരിയായ അൎത്ഥത്തോടും ബഹുധികൃതത്തോടുംകൂടി സിദ്ധികല്പങ്ങളായ പതിനേഴദ്ധ്യായങ്ങളെക്കൊണ്ടു ചരകന്റെ കൃതിയെ പൂരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു താഴെ പറയുന്നതിൽനിന്നു കാണുന്നു. 'അഖണ്ഡാൎത്ഥം ദൃഢബലോ ജാതഃ പഞ്ചനദേ പുരേ കൃത്വാ ബഹുഭ്യസ്തന്ത്രേഭ്യോ വിശേഷോഞ്ഛശിലോച്ചയം... സപ്തദശൗഷധാദ്ധ്യായാൻ സിദ്ധികല്പൈശ്ച പൂരയൽ' അതിനാൽ ചരകന്റെയും ജന്മഭൂമി പഞ്ചനദമായിരിക്കുമോ എന്നും ചിലർ സംശയിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെ പല അഭിപ്രായങ്ങളുള്ളതല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മഭൂമിയേയും ജീവകാലത്തെയുംപറ്റി ഖണ്ഡിതമായി ഒരഭിപ്രായം പറയുവാൻ ഇപ്പോഠം സാധിക്കുന്നതല്ല. ചരകൻ അതിബുദ്ധിമാനും നല്ല ശിക്ഷാപാടവമുള്ളവനും പരോപകാരതല്പരനും ആയിരുന്നു. ജനക്ഷേമത്തെ കാംക്ഷിച്ചാണു് അദ്ദേഹം ഈ ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടാക്കിയതു്. ആത്രേയന്റെയും അഗ്നിവേശന്റെയും സഹായം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നു് അദ്ദേഹംതന്നെ അതിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നുണ്ടു്.

ആ മഹാന്റെ അഭിപ്രായസാരം. ആ മതം തന്നെയാണ് പ്രാചീന ആൎയ്യന്മാരും ആചരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ഈ ആക്ഷേപം അത്ര സാരമായിട്ടുള്ളതല്ല.

സൂത്രം, നിദാനം, വിമാനശാരീരം, ഇന്ദ്രിയം, ചികിത്സ, കല്പം, സിദ്ധി ഇങ്ങിനെ എട്ടുഭാഗങ്ങളിലാണ് ഈ കൃതി ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുന്നത്. കൃതിയുടെ ഉത്ഭവം, ഭക്ഷണദ്രവ്യങ്ങൾ, യോഗ്യനായ വൈദ്യന്റെ ഗുണങ്ങൾ, ദീൎഘായുസ്സിനെ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങൾ മുതലായ പല സംഗതികളും ഒന്നാംഭാഗത്തിലെ മുപ്പതദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അടക്കിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ എട്ട് അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ളതു രോഗലക്ഷണങ്ങളും മററുമാണ്. രോഗകാരണങ്ങൾ, രോഗനിൎണ്ണയം മുതലായ പല സംഗതികളും എട്ടദ്ധ്യായങ്ങളിൽ മൂന്നാംഭാഗത്തിൽ ഒതുക്കിയിരിക്കുന്നു. ശരീരവ്യവച്ഛേദനമാണ് നാലാംഭാഗത്തിലെ വിഷയം. മൃത്യുസൂചകമായ സ്വപ്നങ്ങളും മററും അഞ്ചാം ഭാഗത്തിൽ പന്ത്രണ്ടദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആറാംഭാഗത്തിലെ മുപ്പതദ്ധ്യായം മുഴുവൻ ചികിത്സയാണ്. ഏഴാം ഭാഗത്തിൽ ഔഷധങ്ങളുടെ ഗുണദോഷവിവേചനവും ഉപയോഗവും മററും വിസ്തരിച്ചിരിക്കുന്നു. എട്ടാം ഭാഗമായ സിദ്ധിസ്ഥാനത്തിൽ വസ്തിവിരേചനം മുതലായവയും കല്പസ്ഥാനത്തിലെ മരുന്നുകളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടും ക്രമങ്ങളേയും മററും വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നൂററിരുപതദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വേണ്ട സംഗതികൾ മുഴുവൻ അദ്ദേഹം ഒതുക്കി. വൈദ്യവിഷയത്തിൽ ഇപ്പോൾ പ്രമാണമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് ചരകസംഹിത. ഈ കൃതി എട്ടാം നൂററാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അറബിഭാഷയിലേക്കു തൎജ്ജമചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്.

ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പഴമയേറിയതു ശുശ്രുതമാണ്. പ്രളയം വന്നു വേദങ്ങൾ നശിച്ചപ്പോൾ ദേവാസുരന്മാർ പാലാഴി കടഞ്ഞു എന്നും, അപ്പോൾ അമൃതകുംഭത്തോടുകൂടി ധന്വന്തരിമൂൎത്തിയുടെ അവതാരം ഉണ്ടായി എന്നും, ഹിന്തുപുരാണങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ. ഈ ധന്വന്തരി ദൈവീകവൈദ്യനും ഇന്ദ്രശിഷ്യനും ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ദേവദാസൻ എന്ന നാമധേയത്തിൽ കാശിരാജ്യം വാണിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇ

ആ മഹാന്റെ അഭിപ്രായസാരം. ആ മതം തന്നെയാണ് പ്രാചീന ആൎയ്യന്മാരും ആചരിച്ചിട്ടുള്ളത്. അതിനാൽ ഈ ആക്ഷേപം അത്ര സാരമായിട്ടുള്ളതല്ല.

സൂത്രം, നിദാനം, വിമാനശാരീരം, ഇന്ദ്രിയം, ചികിത്സ, കല്പം, സിദ്ധി ഇങ്ങിനെ എട്ടുഭാഗങ്ങളിലാണ് ഈ കൃതി ഉണ്ടാക്കീരിക്കുന്നത്. കൃതിയുടെ ഉത്ഭവം. ഭക്ഷണദ്രവ്യങ്ങൾ, യോഗ്യനായ വൈദ്യന്റെ ഗുണങ്ങൾ, ദീൎഘായുസ്സിനെ പ്രാപിക്കുവാനുള്ള മാൎഗ്ഗങ്ങൾ മുതലായ പല സംഗതികളും ഒന്നാംഭാഗത്തിലെ മുപ്പതദ്ധ്യായങ്ങളിൽ അടക്കിയിരിക്കുന്നു. രണ്ടാം ഭാഗത്തിൽ എട്ട് അദ്ധ്യായങ്ങളുള്ളതു രോഗലക്ഷണങ്ങളും മററുമാണ്. രോഗകാരണങ്ങൾ, രോഗനിൎണ്ണയം മുതലായ പല സംഗതികളും എട്ടദ്ധ്യായങ്ങളിൽ മൂന്നാംഭാഗത്തിൽ ഒതുക്കിയിരിക്കുന്നു. ശരീരവ്യവച്ഛേദനമാണ് നാലാംഭാഗത്തിലെ വിഷയം. മൃത്യുസൂചകമായ സ്വപ്നങ്ങളും മററും അഞ്ചാം ഭാഗത്തിൽ പന്ത്രണ്ടദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ആറാംഭാഗത്തിലെ മുപ്പതദ്ധ്യായം മുഴുവൻ ചികിത്സയാണ്. ഏഴാം ഭാഗത്തിൽ ഔഷധങ്ങളുടെ ഗുണദോഷവിവേചനവും ഉപയോഗവും മററും വിസ്തരിച്ചിരിക്കുന്നു. എട്ടാം ഭാഗമായ സിദ്ധിസ്ഥാനത്തിൽ വസ്തിവിരേചനം മുതലായവയേയും കല്പസ്ഥാനത്തിലെ മരുന്നുകളെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തേണ്ടും ക്രമങ്ങളേയും മററും വിവരിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ നൂററിരുപതദ്ധ്യായങ്ങളിൽ വേണ്ട സംഗതികൾ മുഴുവൻ അദ്ദേഹം ഒതുക്കി. വൈദ്യവിഷയത്തിൽ ഇപ്പോൾ പ്രമാണമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥമാണ് ചരകസംഹിത. ഈ കൃതി എട്ടാം നൂററാണ്ടിന്റെ ആരംഭത്തിൽ അറബിഭാഷയിലേക്കു തൎജ്ജമചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുമുണ്ട്.

ഇതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ പഴമയേറിയതു സുശ്രുതമാണ്. പ്രളയം വന്നു വേദങ്ങൾ നശിച്ചപ്പോൾ ദേവാസുരന്മാർ പാലാഴി കടഞ്ഞു എന്നും, അപ്പോൾ അമൃതകുംഭത്തോടുകൂടി ധന്വന്തരിമൂൎത്തിയുടെ അവതാരം ഉണ്ടായി എന്നും, ഹിന്തുപുരാണങ്ങൾ ഘോഷിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ, ഈ ധന്വന്തരി ദൈവികവൈദ്യനും ഇന്ദ്രശിഷ്യനും ആയിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം ദേവദാസൻ എന്ന നാമധേയത്തിൽ കാശിരാജ്യം വാണിരുന്നു എന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇ

ദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യനാണ് ശുശ്രുതൻ. ധൎമ്മാൎത്ഥകാമമോക്ഷസാധനമായ മനുഷ്യശരീരം രോഗാരിഷ്ടങ്ങൾക്കധീനമായി ആത്മികമായും പ്രാപഞ്ചികമായും ഉള്ള കൃത്യങ്ങൾക്ക് ഉപകരിക്കുന്നില്ലെന്നു കണ്ട് ഋഷിമാർ എല്ലാവരുംകൂടി ദേവദാസന്റെ അടുക്കൽനിന്നു വൈദ്യം പഠിച്ചുവരുന്നതിന്നായി ചിലരെ പറഞ്ഞയച്ച കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനി ശുശ്രുതനായിരുന്നു. ഇദ്ദേഹം സാക്ഷാൽ ശ്രീരാമന്റെ സമാനകാലീനനായ വിശ്വാമിത്രന്റെ പുത്രനാണ്. ദേവദാസൻ ദൈവീകവൈദ്യനായിരുന്നു എന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ദേവാസുരന്മാർ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന യുദ്ധത്തിൽ പററുന്ന മുറികൾ ഉണക്കുന്നതിന്നും മററുമായി ശസ്ത്രക്രിയ ആവശ്യമായി വന്നതിൽനിന്നും വിശേഷിച്ച ശസ്ത്രക്രിയകൊണ്ടു രോഗങ്ങൾ തൽക്ഷണം ശാന്തപ്പെടുവാൻ അധികം എളുപ്പമുള്ളതിനാലും ഈ രോഗം വൈദ്യശാസ്ത്രത്തിൽ ഒരു മുഖ്യവിഷയമായി പരിണമിച്ചു. ദേവദാസൻ തന്റെ ശിഷ്യരോടു അവൎക്ക് ഏതു വിഷയത്തിലാണ് അറിവു വേണ്ടത് എന്നു ചോദിച്ചതിന്നുത്തരമായി ശസ്ത്രക്രിയാവിഷയത്തിൽ അവൎക്ക് ഉപദേശം വേണമെന്നു പറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം ശിഷ്യരുടെ ഉദ്ദേശ്യം അറിഞ്ഞു സന്തോഷിച്ച് അവൎക്ക് ആയുൎവ്വേദം ഉപദേശിച്ചു. ശസ്ത്രക്രിയയാണ് മുഖ്യമായി ഉപദേശിച്ചത്. അവർ എല്ലാവരും ഗ്രന്ഥങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിയെങ്കിലും ശുശ്രുതന്റെ കൃതി അവയെ അതിശയിച്ചുനിന്നു. ഇതിലെ മുഖ്യവിഷയം ശസ്ത്രക്രിയതന്നെയാണ്. എന്നാൽ ഉത്തരതന്ത്രത്തിൽ പനി, അതിസാരം മുതലായ രോഗങ്ങളെപ്പററി പറയുന്നുണ്ട്. ഈ ഉത്തരതന്ത്രം മൂലകൃതിയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് ഒരഭിപ്രായം കാണുന്നു. 'ഉത്തരതന്ത്ര' എന്ന പേരുകൊണ്ടുതന്നെ അതു പിന്നീടുണ്ടായതാണെന്ന് ഊഹിക്കാമല്ലോ. ആദ്യമേതന്നെ ഈ ഭാഗം ചേൎത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ 'ഉത്തരതന്ത്രം' എന്ന പേര് അതിന്നുണ്ടാവാൻ ന്യായമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ ഒന്നാംബുക്കിലെ ഒന്നാം അദ്ധ്യായത്തിന്റെ ഒടുവിൽ കൃതിയുടെ അനുക്രമണിക പറഞ്ഞകൂട്ടത്തിൽ ഈ കൃതി അഞ്ചായിട്ടു ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നും ആകെ നൂററിരുപത് അദ്ധ്യായങ്ങളുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ബാക്കി വിഷയങ്ങൾ ഉത്തരതന്ത്രത്തിൽ വിവരിക്കുമെന്നും അതിൽതന്നെ പറയുന്നുണ്ട്. 'ബീജം ചികത്സിതസ്യൈതൽ സമാസേന പ്രകീൎത്തിതം

സവിംശമദ്ധ്യായശതമസ്യവ്യാഖ്യാസ്യതി. തച്ചസവിംശമദ്ധ്യാ
യശതംപഞ്ചസു സ്ഥാനേഷുസൂത്രനിദാനശാരീരചി
കിത്സിതകല്പേഷ്വർത്ഥവശാൽസംവിഭജ്യോത്തരതന്ത്രേ ശേഷാന
ർത്ഥാൻ വ്യാഖ്യാസ്യാമഃ. ഈ ഉത്തരതന്ത്രം അതിൽകൂട്ടിച്ചേൎത്തപ്പോ
ൾ എഴുതിയതായിരിക്കണം. മൂലകൃതിയിൽതന്നെ ഈ വാക്യം ഉ
ണ്ടായിരുന്നു എങ്കിൽ കൃതി ആറായി ഭാഗിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന
ല്ലാതെ അഞ്ചായിട്ടാണെന്ന് അനുക്രമണികാദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താ
വിക്കുവാൻ കാരണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇതിനും പുറമെ ഉത്തരത
ന്ത്രത്തിൽ ഒരു പ്രത്യേക മുഖവുര ഉള്ളതായും കാണുന്നുണ്ട്. അ
തിൽ ആ തന്ത്രം ഋഷിമാരുടെ കൃതികളും മററും അടിസ്ഥാനമാ
ക്കി എഴുതിയതാണെന്നു ഗ്രന്ഥകർത്താവ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അ
തിനാൽ ഈ ഭാഗം ആദ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുതന്നെയാണ് ഊ
ഹിക്കേണ്ടത്. ഉത്തരതന്ത്രം വിട്ടാൽ ശസ്ത്രക്രിയതന്നെയാണ് ഇ
തിലെ മുഖ്യവിഷയം. മേൽപ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു കൃതികളുടേ
യും സ്വഭാവം നോക്കുമ്പോൾ വൈദ്യന്മാർ രണ്ടു വിധമായിരുന്നു
എന്നു വിശദമാവുന്നുണ്ട്. ശസ്ത്രക്രിയക്കാർ അല്ലെങ്കിൽ ധന്വന്ത
രീസമ്പ്രദായക്കാർ എന്നും കായചികിത്സക്കാർ എന്നും രണ്ടു തര
ക്കാരായിരുന്നു. കവിരാജ വ്രജേന്ദ്രഗുപ്തസേനൻെറ അഭിപ്രായ
ത്തിൽ ഈ ഭാഗം ചരകൻെറ കൃതിക്കു മുമ്പു ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതായിരി
ക്കണമെന്നു കാണുന്നു. ചരകൻെറ കൃതിയിൽ ശസ്ത്രക്രിയ ചെ
യ്യേണ്ടതായിട്ടുള്ള ഘട്ടങ്ങൾ വരുമ്പോൾ ആ വിഷയത്തിൽ പരി
ജ്ഞാനമുള്ളവരെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുക മാത്രമേ അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടു
ള്ളൂ. 'തത്ര ധാന്വന്തരീയാണാം അധികാരഃ ക്രിയാവിധൌ വൈദ്യാ
നാം കൃതയോഗ്യാനാം വ്യധശോധനരോപണേ' (ചരകം). അതു
കൊണ്ട് 'ചികിത്സിത' വിഷയത്തിൽ ചരകൻെറയും 'ശസ്ത്രക്രിയാ
വിഷയ'ത്തിൽ സുശ്രുതൻെറയും കൃതികൾ പരസ്പരം പഴമകൊ
ണ്ട് മുമ്പിട്ടു നില്ക്കുമെന്നാണ് ന്യായമായി അനുമാനിക്കുവാനു
ള്ളത്. ശല്യം, ശാലാക്യം, കായചികിത്സ, ഭൂതവിദ്യ, കൌമാരഭൃ
ത്യം, അഗദതന്ത്രം, രസായനതന്ത്രം, വാജീകരണതന്ത്രം ഇങ്ങി
നെ എട്ടു ഭാഗങ്ങളിൽതന്നെ ഈ കൃതി ഇപ്പോൾ കാണുന്നു. അ
തിൽ അടങ്ങീട്ടുള്ള സംഗതികൾ ആയുർവേദത്തിൻെറ അംഗങ്ങൾ
വിവരിച്ചപ്പോൾ മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. അതിനാൽ ആ മൂ

ലഗ്രന്ഥത്തിൻെറ ചുരുക്കമാണ് ഈ കൃതി എന്നു നിസ്സംശയം പറയാം. ഈ പ്രമാണഗ്രന്ഥത്തിന്മേൽ പാശ്ചാത്യവിദ്വാന്മാർ കൊടുക്കുന്ന അഭിപ്രായത്തെപ്പററി വഴിയെ അല്പം പ്രസ്താവിക്കാം.

കെ. എൻ. എം.

—:o:—

മലയാംകൊല്ലം

ഇടവമാസം

1

സേവിച്ചീടുന്നകവികാലകരെൻ്റുള്ളതാനെ രവിഞ്ഞഹസ്സേധികശോഭിയായിടുന്നു [ക
രവിയെൻ്റനാഥനെന്നല്ലാതബന്ധുവായി മേവുന്നവക്ത്രമലിനമാകിയി[കണ്ണുകൊണ്ടും

2

മേഷരാശികന്യയോടുചേർന്നുചിരമെങ്ങും വാഴുന്നവൻ വാസരപതിയല്ലോഹന്ത ഭാവം
കണ്ടേറെ മാസമഹാഗ്നിശയിങ്കൽനിന്നു താണീടുമാറിങ്ങുകൊണ്ടുവരുന്നുകാണ്മ.

3

കന്യകാമിഷശരമേളുവാണസമാജബന്ധു പിന്നെയുമുദിതനായുകളമിപ്പോഴും
നന്നായി ബലമേറവേപൂണ്ടതിനീചനായി ഇന്നെങ്കിലുമിതരഭാജമിവനെന്നോ.

4 [വൻ

തേജസ്സാകെയുള്ളവനെന്നജഗൽപ്രസിദ്ധൻ രാജിച്ചുകന്യയോടുചേർന്നുതെളിഞ്ഞതാരെ
തേജസ്സപാരമിന്നാകും ചിലവാമയാർക്കിൻവ്യാജമെവശിഞ്ഞുമുദയമേറ്റു ചമഞ്ഞിടുന്നു.

5

നീചത്തിലാഴ്ന്നിലതമാരിപൃവാരെവിട്ടു മോക്ഷത്തിലായിബലമേറ്റുഗണിച്ചിടുമ്പോഴും
ക്രൂരതരുടിമന്നോടുകിടക്കുന്നസാധ്യ മേളുമെന്നുജനമുയർന്നുലയന്നുപാരം.

6

വരശേഷിതന്നിലിഹപങ്കജബന്ധുമായ നേരേള്ളുലപ്പിന്നസഹസ്രകരൻമിന്നേശൻ
പാരാതെമുങ്ങിയെന്നശേഷമുയർന്നുവന്നു ചോന്നുചോക്കുകറുകന്നെന്നുമുഖങ്ങൾ

7

വെൺതാരമാരിപൃരിവാരനെയ്യമിപ്പോൾ ഉയിച്ചിടുമ്പോളുദയനാതിമിരപൃഥങ്ങളും
ആമോളമുള്ള ഭവങ്ങളോരുഴകിമേഘ ലയിച്ചുവിച്ചുവിലസുന്നുമേനാങ്ങളായി.

8

മേഘരേഖാകുളത്തിൻമുമ്പേകടന്നു മേഘമാലമങ്ങുന്നിഴുച്ചുനീചനായി
രവിഞ്ഞടുത്തുസുരവെരികളുള്ളമൊന്നു മേഘങ്ങൾമൊഴിച്ചിടപോലെന്നുമെന്നു കുലത്താൽ.

9 [കാറേ

മേഘമൊഴിഞ്ഞകന്യയോടുചേർന്നുതെളിഞ്ഞുവാണു ഭക്തരെന്നാസ്സുള്ളണാവുമറ്റേവ്രെ
ഭജ്ഞിതിസഞ്ചാരിത്രമുന്നമായുയർന്നു മിക്കമെന്നുവഴിനാളുഴകിവളർന്നിടുന്നു.

10

ലോകങ്ങൾകന്നിവരവേറിഹചുട്ടുചുട്ടു പാകമുഴുത്തുകാറ്റുവീഴുലമായ ഭവിക്കം
ശോകമെന്നാടിഞ്ഞിനെജഗത്തുയനാഥനായി പാകംപിഴച്ചുജലമെങ്ങുമയച്ചിടുന്നു.

11

[illegible]
[illegible]

12

[illegible]
[illegible]

13

[illegible]
[illegible]

14

[illegible]
[illegible]

15

[illegible]
[illegible]

16

[illegible]
[illegible]

17

[illegible]
[illegible]

18

[illegible]
[illegible]

19

[illegible]
[illegible]

20

[illegible]
[illegible]

21

[illegible]
[illegible]

22

[illegible]
[illegible]

23

[illegible]
[illegible]

24

[illegible]
[illegible]

25

[illegible]
[illegible]

26

[illegible]
[illegible]

27

[illegible]
[illegible]

28

[illegible]
[illegible]

29

[illegible]
[illegible]

30

[illegible]
[illegible]

31

[illegible]
[illegible]

32

[illegible]
[illegible]

33

[illegible]
[illegible]

34

[illegible]
[illegible]

35

[illegible]
[illegible]

36

[illegible]
[illegible]

37

[illegible]
[illegible]

38

[illegible]
[illegible]

39

[illegible]
[illegible]

40

[illegible]
[illegible]

41

[illegible]
[illegible]

42

[illegible]
[illegible]

43

[illegible]
[illegible]

44

[illegible]
[illegible]

45

[illegible]
[illegible]

46

[illegible]
[illegible]

47

[illegible]
[illegible]

48

[illegible]
[illegible]

49

[illegible]
[illegible]

50

[illegible]
[illegible]

51

[illegible]
[illegible]

52

[illegible]
[illegible]

53

[illegible]

54

[illegible]

55

[illegible]

56

[illegible]

57

[illegible]

58

[illegible]

59

[illegible]

60

[illegible]

61

[illegible]

62

[illegible]

63

[illegible]

64

[illegible]

65

[illegible]

66

[illegible]

67

[illegible]
[illegible]

68

[illegible]
[illegible]

69

[illegible]
[illegible]

70

[illegible]
[illegible]

71

[illegible]
[illegible]

72

[illegible]
[illegible]

73

[illegible]
[illegible]

74

[illegible]
[illegible]

75

[illegible]
[illegible]

76

[illegible]
[illegible]

77

[illegible]
[illegible]

78

[illegible]
[illegible]

79

[illegible]
[illegible]

80

[illegible]
[illegible]

81 [ന

ആവോളമങ്ങിനെ മഹോത്സവഘോഷമോടെ ശ്രീരാമലീലയാണിവിടത്തിൽ നടന്നിട്ടു
ദീപാളിയങ്ങിനെ നടന്നുവരുന്നതൊന്നു്-ചൊവ്വാഴ്ച മഹാസിതപക്ഷമെന്നാട്ടിൽ

82

ശ്രീ വന്നുവാണ ഭൂമിമലയാളനാട്ടിൽ ദീപാളിയെന്നരുളിയന്തിവിളക്കുവെച്ചു
ആവോളമിങ്ങു പറയേണ്ടതില്ല, വന്ന ദീപാളി, കാര്യമതു കണ്ടുകൊള്ളും

83

ദീപാളിയങ്ങിനെ കഴിഞ്ഞൊരു ശേഷമിങ്ങു ദേവുന്നവർക്കു ചില വിനോദങ്ങളനേകം
ആവോളമേറിയ കപ്പൽ വരുന്നതാവെ ഭാവാദി സത്തു ഉണ്ടായിനാകിലയപാത്രശോഭി.

84

കല്യാണമുള്ള പതിനാറു കൊള്ളികളിട്ടുമെന്നു കോലാഹലങ്ങളാലുടനെ വെടിതീർത്തിതു ചെന്നു വരുന്ന
ചെപ്പായണിഞ്ഞു വെച്ചുള്ള കപ്പൽ വരുന്നതാനാ ലീലാവിലോലകലവിത്രമിതല്ലമാല.

85

ശീതള്ളകിരിനഗരവും പ്രകാശകരമാകുന്നതു് ഇസ്സുകൃതമനസ്സിൽ
ആമോദമുള്ളവിധം വിണ്ടുവാഴുസിന്ധു മീതെല്ലായ്പോഴും മഴകരവേദ്ധമം കൈതി.

86

കാണാനുമാസമിതിലുളെളാപ്പം ഭോഷമോണത്തിനായി തഴകൊടുത്തുകിലെല്ലാം
ചേണാർന്നിടുന്നതുടങ്ങിയസാധനങ്ങളെന്നാൽ പൂവസ്തുതനേകമയാണതല്ലാം.

87

മെല്ലക്കളി കുറിയിട്ടുതൊടുത്തു കല്യാണകാന്തിയോടണിഞ്ഞൊരു പെൺകിടാ
ചെല്ലാനിടുമെന്ന പതിമ്മൂടിപ്പെണ്ണുങ്ങൾ മെല്ലപ്പൂടയുങ്കളമൊത്തുനടത്തിടുന്നു [ണ്ടും

88

ചിത്രാതെക്കമലർനിറച്ചുടയപ്പമെന്നു തൊട്ടുള്ള സാധനങ്ങളൊത്തനേകമാവി
കട്ടിലും തമഴിമാലികളും വെച്ചു പൊട്ടുന്നനേകവധുമാർ സ്തുതിചെയ്തിടുന്നു.

89

കൊമ്പുന്നതിന്റെ വിവാഹത്തിലൊട്ടു തിട്ടും ചിമ്പിട്ടുകരി വസ്ത്രമെയ്യുന്ന
കമ്പിട്ടുന്നൊരടിയാളരെ സൽകാരമാദി സമസ്തപ്പൂജകളുമാണ്. [നെ

90

ഇമ്പമുള്ള പൂമലർതൊഴുമലർ,മോടകം, വയമ്പിലുതങ്ങകം,പഴങ്ങൾ സിതം,
ഇയ്യതലർനിവകളുളവരിയമായ തുമ്പ കരവിടുവിണ്ണവമേതിടുന്നു. [ഉളങ്ങൾ

91

തിൻപ്പാതള്ളെന്ന വിധത്തിൽ നടന്നു ചേരും വഴിയനാഥപതിയമേതിയതില്ല.
വയമ്പിലുള്ളക്ഷമിനപ്പുടിയങ്ങളുള്ളാം കമ്പിച്ചിട്ടുന്നതേരെ ചേരണേതപലിയം.

92

വിഷ്ണു തന്റെ താനിഹ വിളക്കുള്ളെതൊന്നു കൃഷ്ണ വിഷ്ണുസമൃദ്ധിയാനേകവെന്നതിനം
വിഷ്ണുവിനാളവൻപടമാനകമ്പാനി വിഷ്ണു നേരെഴുന്നുള്ളിപ്പോയന്നു.

93

പ്രത്യഹമന്നൊന്നിടുന്നതൊന്നിന്നു വിശ്വചരിതത്തിലുള്ളവർ ആണ്ടിലൊരിക്കൽ
അത്യന്തമുളളയോടു ചെയ്യുന്നവാഗ്യസന്ത്യാവേലത്തെമേതിയോളം - മേടമേതാം.

94

ആവുന്നതുള്ളിമ ദോഷമ വിഷ്ണു വായി കരിയേന്നിടുന്ന പിന്നെക്കേവല പുണ്യമുള്ള
മേയോപമെയ്യനേതാക്കളുടയോനന്നു സേവിച്ചിടുന്നസിയനന്നിയവിശേഷമത്രേ

95

ചൊല്ലുന്നോരീവഴിയവകടമങ്ങുകൾ ഞ നിശ്വാസമാമലയമൊഴിപാന്ഥ
ഘൂർണ്ണടവുംതവകത്തിലെഴുന്നവനിൽ വല്ലാതൊരാപ്പ്പിളകൊണ്ടുഴന്നിട്ടു.

96

കണ്ണാകവുന്നവന്നൂർമ്മകനായുവാക്കൾ കൊണ്ടിടണാകയ്യണന്തെ ത്തൂവിച്ചുന്നതിന്നായ്
തണ്ണുല്ലതാഭണാടിയുമാടിയങ്ങൾ കാഴ്ച തണ്ണുചിണ്ണച്ചുവികാരമതമിട്ടുന്നകൊണ്ടു.

97

ഉണ്ണിമ്പുണ്ണായിപതിതൻ സ്സ്തികതിരയാടി വണ്ണംപറിച്ചു ഒരു തിട്ടനാനിലവല്ലം
ഖണ്ഡിച്ചിട്ടുളചിതമായ്ച്ചിപറിച്ചു കട്ടി പ്പെണ്ണുങ്ങൾ പ്രതസമാപ്തിയിലുണ്ടിട്ടു.

98

കന്നിച്ചൂടൊട്ടുമില്ലാകരിമുകിൽമഴകൊ-
ണ്ടുത്രപസ്സുകൾക്കുപുല്ലാൽ
മിന്നുംവണ്ണമെന്തൊട്ടല്ലാ കയ്യുമുടലിലെല്ലി-
കളന്നപാകെന്നുമല്ലാ
പിന്നെക്കണ്ണൊട്ടിമല്ലാദികൾപലതുമെഴും
കപ്പൽവന്നെത്തിനല്ലാർ
ധന്യശ്രീകൊണ്ടുചൊല്ലാവനോരമണി
തുലാമാസമീവണ്ണമെല്ലാം

മനശ്ശല്യം

ലോകത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കു മാനസികമായും കായികമായും പലവിധപീഡകൾ ഓരോ കാരണവശാൽ സംഭവിക്കുന്നതു സാധാരണയാണ്. അതുകൾക്കു ദേശകാലാന്തരങ്ങൾ കൊണ്ടും അതാതാളുകളുടെ ശരീരസ്ഥിതികൊണ്ടും ഏററക്കുറെച്ചലുണ്ടായേക്കാമെന്നല്ലാതെ ഒരു രോഗമല്ലെങ്കിൽ മറെറാരു രോഗം മനസ്സിന്നോയോ ശരീരത്തിനോ തങ്ങളുടെ ജീവകാലത്തിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും പിടിപെടാതെയുള്ളവർ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടാകയില്ല. എന്നാൽ ചില രോഗങ്ങൾ പ്രത്യേകം ചിലരെ മാത്രമേ ബാധിക്കുന്നുള്ളു. ഭവിഷ്യത്താലോചിക്കാതെയുള്ള സാഹ

സപ്രവൃത്തി യൌവ്വനയുക്തന്മാരായ പുരുഷന്മാൎക്കു സഹജമാകയാൽ അവൎക്കു സംഭവിക്കുന്ന ആപത്തുകൾ മററുള്ളവൎക്കു നേരിടുന്നതുമില്ല.

സ്ത്രീകൾ ജാത്യാൽ അബലകളാകയാൽ അവൎക്കുണ്ടാകുന്ന നിസ്സാരമായ ദീനങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ കഠിനവ്യാധികളായി പരിണമിക്കുന്നതും നാം കണ്ടുവരുന്നുണ്ടല്ലോ. കുട്ടികളുടെ അവസ്ഥ ആലോചിക്കുന്നതായാൽ അവൎക്കും ചില പ്രത്യേകദീനങ്ങൾ ഉള്ളതായിക്കാണുന്നു. ആ വക ദീനങ്ങൾ പ്രായംതികഞ്ഞ പുരുഷന്മാൎക്കോ സ്ത്രീകൾക്കോ ഉണ്ടാവുന്നതുമില്ല. എന്നാൽ സ്ത്രീ പുരുഷൻ, ശിശു വയോധികൻ, ശക്തൻ അശക്തൻ, ധനവാൻ ദരിദ്രൻ, പണ്ഡിതൻ പാമരൻ, ഉത്തമൻ അധമൻ, എന്നുള്ള മേലു കിഴ നോക്കാതെ സകല ജനങ്ങളേയും ഒരുപോലെ പിടിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രോഗമുണ്ട്. അതു മനശ്ശല്യമാകുന്നു. ‘ഇത് മഹാ ശല്യം. ഒരിക്കലും ഒരു സൈ്വരമില്ലല്ലൊ. ഈശ്വര! വല്ല വിധേനയും ഈ ഉപദ്രവം ഒഴിഞ്ഞാൽ മതി’ എന്ന വല്ലപ്പോഴും മനസ്സിൽ വിചാരിക്കാത്തവർ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ? മനശ്ശല്യത്താൽ നമുക്കുണ്ടാകുന്ന അനൎത്ഥം ഇത്രയെന്നു നാം നല്ലവണ്ണം ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ഒരു ദിവസത്തെ മനശ്ശല്യത്താലുണ്ടാകുന്ന ക്ഷീണം പത്തു ദിവസം കഠിനമായി ദേഹാദ്ധ്വാനം ചെയ്താൽകൂടി ഉണ്ടാകുന്നില്ല. ‘അദ്ധ്വാനമല്ല ശല്യമാണു മനുഷ്യനെ നശിപ്പിക്കുന്നത്’ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ പഴഞ്ചൊല്ല് എത്രയോ ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ്.

ഇങ്ങിനെ ഏററക്കുറച്ചിലില്ലാതെ സൎവ്വജനങ്ങളേയും ബാധിക്കുന്നതായ ‘മനശ്ശല്യ’മെന്നത് എന്താണ്? അതു മനോന്മേഷത്തിന്നു വിഘാതം വരുത്തുന്ന ഒരുവിധം ആന്തരീയ അസ്വാസ്ഥ്യമാകുന്നു. വിചാരിക്കാത്തതായ ഒരു സംഭവമുണ്ടാകയോ, അനിഷ്ടങ്ങളായ വല്ലതും വരുവാൻ ഇടയുണ്ടെന്നു തോന്നുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ നമുക്ക് ഒന്നാമതായി മനസ്സിന്ന് ഒരിളക്കമുണ്ടാകുന്നു. പിന്നെ ഈ ക്ഷോഭത്തിന്റെ കാരണത്തെപ്പററി ആലോചിപ്പാൻ തുടങ്ങുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഒരേവിഷയത്തെപ്പററി ആലോചിച്ചാലോചിച്ച് ഒടുവിൽ എല്ലായ്പോഴും മനസ്സിൽ അതേവിചാരമായിത്തീരുന്നു. അധികനാൾക്കുള്ളിൽ ഭക്ഷണത്തിന്നു രുചിയില്ലാതെയാകുന്നു. കളിചിരി ചുരുങ്ങുന്നു. ബന്ധുമിത്രാദികളുമായുള്ള സമ്പൎക്കം വെറുക്കു

നും. ഏകാന്തവാസം സുഖമോ എന്നുംകൂടി തോന്നിപ്പോകുന്നു. വല്ല വിധവും പകൽ കഴിച്ചുകൂട്ടാം. പക്ഷെ രാത്രിയിലെ അവസ്ഥയാണ് സങ്കടമായിട്ടുള്ളത്. ഉറക്കം വരില്ല. അഥവാ ഒന്നു കണ്ണടച്ചാൻ ഉടനെ ഞെട്ടി ഉണരുന്നു. ക്ഷീണാധിക്യത്താൽ പുലച്ചേ അല്പം ഒരു മയക്കമുണ്ടാകും. എന്നാൽ തങ്ങൾക്കു നേരിട്ടേക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടതായ സകലത്തേയും ദൃഢീകരിക്കുന്ന സ്വപ്നംകാണുകയും അതിന്റെ അവസാനത്തിൽ ഉണരുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യന് ഇതിൽപരം ദുഃഖമായിട്ടുള്ളത് എന്താണ്?

വ്യസനം വരുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ നിത്യവൃത്തികളിൽ വിമുഖത ഭവിക്കുന്നതും ഇഹലോകവാസം വ്യർത്ഥമെന്നു തോന്നുന്നതും സാധാരണയാണ്. എന്നാൽ മൌനമായിരിപ്പാൻ അധികനാൾ സാധിക്കാത്തതിനാൽ നാം നമ്മുടെ ജോലികൾ ചെയ്തു തുടങ്ങുകയും കാലക്രമേണ നമ്മുടെ സ്ഥിതിക്കു നാം തഴകുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ കഷ്ടപ്പാടുകൾ വിചാരിച്ചിടത്തോളംതന്നെ കഠിനമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നും, നമ്മുടെ ഭയങ്ങൾക്ക് അവകാശമില്ലെന്നും ബോദ്ധ്യമാകുന്നതു സ്വാനുഭവമാണല്ലോ. കാലംകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഭേദഗതികൾ വിസ്മയനീയംതന്നെ!

ഭൂതകാലസംഭവങ്ങളെ ഓത്തും ഭാവികാലാവസ്ഥയെ ഭയപ്പെട്ടും വൃഥാ മനസ്സിനെ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നതു പരമ വാസ്തവമാകുന്നു. കഴിഞ്ഞുപോയ സംഗതികളെപ്പററി ആലോചിക്കുമ്പോൾ പലപ്രകാരത്തിലും നാം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ അനാവശ്യമായി ക്ലേശിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതും മേലിൽ അപ്രകാരമുള്ള മനശ്ശല്യത്തിന് ഇടവരുത്തുന്നതല്ലെന്നു തീച്ചപ്പെടുത്തി ധൈര്യം ഭാവിക്കുന്നതും മനുഷ്യസ്വഭാവമാണ്. പക്ഷെ പിന്നെയും, വിചാരിക്കാത്ത വല്ല ബുദ്ധിമുട്ടും വരുമ്പോൾ മുമ്പത്തെക്കാൾ അധികം ക്ലേശിക്കുകയും ചെയ്യും.

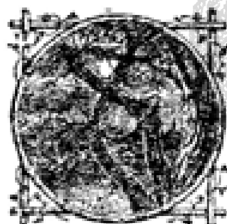
ഇപ്രകാരം അപാരമായ ബുദ്ധിക്ഷയവും കായക്ലേശവുമുണ്ടാക്കുന്ന മനശ്ശല്യത്തെ ഏതു വിധമാണ് നിവാരണം ചെയ്യേണ്ടത്? ഇതിന് ഉത്തമമായ മാർഗ്ഗം മനസ്സിനെ ഒരിക്കലും അനാവശ്യമായി ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതല്ലെന്നുള്ള നിശ്ചയംതന്നെയാകുന്നു. പക്ഷെ ഈ മാർഗ്ഗം പ്രഥമ ദൃഷ്ടിയിൽ അത്ര യുക്തിയുക്തമായി തോന്നുകയില്ലായിരിക്കാം. എന്നാൽ മനസ്സു ശരീരത്തേയും ശരീരം മനസ്സി

ന്നേയും ആശ്രയിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പല കാരണങ്ങളാലും ദൃഷ്ടാന്തമുള്ളതിനാൽ, മേൽപ്രകാരമുള്ള നിശ്ചയംതന്നെ മനസ്സല്യത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള എളുപ്പവഴിയാണെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ടും തെളിയുന്നുണ്ട്. മനസ്സല്യത്തെ തടുക്കുന്നതിനുള്ള മറെറാരുമാർഗ്ഗങ്ങൾ മനസ്സിനെ ദുഃഖവിഷയങ്ങളിൽനിന്നു നിവർത്തിപ്പിച്ച് ആഹ്ലാദജനകമായ സംഗീതം മുതലായവകളിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും, ധൈര്യവാക്കുകൾ പറഞ്ഞു ഉത്സാഹിപ്പിക്കുകയും ആശ്വസിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ബന്ധുക്കളുടെ ഇടയിൽ ചേരുകയും അന്യദേശസഞ്ചാരം ചെയ്യുകയുമാകുന്നു.

കെ. പി. യം.

—:o:—

റൃകറിളിത്തു

എന്റെ ശേഖരമേനോനെ, സൂക്ഷിച്ചാൽ ദുഃഖിക്കേണ്ട' എന്നു കേട്ടിട്ടില്ലേ. ഞാൻ പറയുന്നതു കേൾക്കു. ഇന്ന് ഇവിടെ താമസിക്കു. പുലർച്ചെ എഴുനീററു പോകാം. ഈ വിജനസ്ഥലത്തുകൂടി ഇരുട്ടത്തു തനിച്ചു പോകുന്നതു ശരിയല്ല. കള്ളർഭയം ഉണ്ടെന്നാണ് കേൾക്കുന്നത്.

ശേഖരമേനോൻ— എന്താ കൊച്ചുകുട്ടമേനവനും പിടിച്ചുവോ ഭ്രാന്ത്? തട്ടിപ്പറി എന്റെ അടുക്കലോ? പണ്ടൊരുത്തൻ പറഞ്ഞ കൂട്ടത്തിൽ മടിയിൽ കനമുള്ളവനല്ലേ വഴിയിൽ ഭയപ്പെടേണ്ടു'.

കൊച്ചുകുട്ടമേനോൻ— അതേ, ഈ പ്രമാണം കൊണ്ടുചെല്ലു. ഈ കൂട്ടർ പണമില്ലെന്നറിക ഒട്ടുമല്ലേ. അതിനു മുമ്പിൽ കൂടിക്കൊട്ടു കഴിയുമല്ലോ. കാര്യം പറയുമ്പോൾ കേട്ടില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ വ്യസനിക്കും. പോക എന്നു വെക്കുന്നപക്ഷം ഞാനും കൂടെ വരാം. എന്നാൽ കുറെ ഭേദമുണ്ടാകും. 'ഏകനായ്പ്പെരുവഴി പോകയുമരുതല്ലോ' എന്നുണ്ടല്ലോ.

ശേഖര— ഹാ, നിങ്ങളെത്തന്നെയാണ് കൂടെ കൊണ്ടുപോകേണ്ട

ണും. ആ പ്രാണികൾ. ഇനിക്കു ഒരു പേടിയില്ല. ഞാൻ തനിച്ചു പൊയ്ക്കൊള്ളാം. ഇതിനെപ്പററി കൊച്ചുകുട്ടമേനോ വിചാരമൊന്നുംവേണ്ട. കള്ളന്മാരോടു തല്ലുകൊള്ളുവാൻ മോഹമുണ്ടായിരുന്നാൽ അതു ഇതിനു മുമ്പിൽ കഴിയേണ്ടതായിരുന്നു.

കൊച്ചു— എന്താ, കള്ളന്മാരുടെ കയ്യിൽ എപ്പോഴെങ്കിലും പെട്ടുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടോ?

ശേഖര— ഈ വയസ്സിനിടയ്ക്കു നാലഞ്ചു പ്രാവശ്യം കള്ളന്മാരായിട്ടു മല്ലിടേണ്ടിവന്നിട്ടുണ്ട്. ഒരിക്കൽ പനഞ്ചിക്കാട്ടു കൃഷിസ്ഥലത്തിനു സമീപംവെച്ച് ഒരുവൻ എന്റെ മടിശ്ശീല തട്ടിപ്പറിച്ചു. പക്ഷെ അതിൽ നാലഞ്ചു ഈച്ചാട്ടികാശു മാത്രമേ കിടപ്പുണ്ടായിരുന്നുള്ളു. വലിയ നഷ്ടം ഒന്നും പററിയില്ല. പിന്നെ ഒരിക്കൽ ചെമ്പകശ്ശേരി വേലദിവസം രാത്രി എന്റെ മടിക്കുത്ത് ഒരുവൻ കടന്നു പിടിച്ച് മടിയിൽ തിരുകിയിരുന്ന പിച്ചാകത്തികൊണ്ട് കയ്യു മുറിഞ്ഞതിനാൽ അയാൾ ഉടനെതന്നെ വിട്ടുപിച്ചു ഓടുകയും ചെയ്തു.

ഹാ, ഹാ, ഈ കൂട്ടർക്കു കുറെശ്ശ ഇങ്ങിനേയും പററണം. വളരെ നന്നായി. 'ആത്മാവെ വഞ്ചിച്ചിട്ടും ചോരന്മാരെല്ലാരുംപാപം, ആത്മനാ നിരൂപിക്കിൽ മററാരുവാനുമുണ്ടോ' ആകട്ടെ, കാര്യം തീച്ചയായി. ഇപ്പോൾതന്നെ പോക എന്നാവെച്ചുവോ? എന്നാൽ ഇനി വൈകിക്കണ്ട. ഇരുട്ടു അതിക്രമിക്കുന്നു.

ശേഖര— ഇനിക്കു ഇന്നുതന്നെ വീട്ടിൽ പോയിട്ടു കാര്യമുണ്ട്. വഴിക്കു ചോരന്മാരുണ്ടെന്നു ഭയപ്പെട്ടു താമസിപ്പാനും തരമില്ല. 'ഈശ്വരാജ്ഞയാതന്നെ ലോകങ്ങൾ വർത്തിക്കുന്നു. ആരാലുമതിക്രമിക്കാവതല്ലിതു നൂനം' എന്നുണ്ടല്ലൊ. അതുകൊണ്ട് കൊച്ചുകുട്ടമേനോൻ ഒട്ടും പരിഭ്രമിക്കേണ്ട് നില്ക്കു. ഇനി അടുത്തു കാണാം എന്നു പറഞ്ഞ് അവർ പിരിഞ്ഞു.

ശേഖരമേനോന്റെ വീട് ഈ കോലോത്തുംപുറത്തുനിന്നു ആറു മൈൽ വടക്കു പുല്ലൂർ എന്ന ദിക്കിലാണ്. ഒരു ശൂന്യ മൊട്ടപ്പറമ്പിൽ കൂടിട്ടാണ് വഴി. തൊട്ടാവാടിയും ഉരുളൻകല്ലും മുള്ളൻപന്നിയും അല്ലാതെ വേറെ യാതൊന്നും കാണ്മാൻ കഴികയില്ല. കുടിയിടകൾ അവിടെ എങ്ങുമില്ല. അസ്തമിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിൽകൂടി ആൾ സഞ്ചാരംതന്നെ ചുരുങ്ങും. യക്ഷിപ്പറമ്പെന്നാ

ണ്" പറയാറ്. വഴികധികം അകലെയല്ലാതെയായി ഒരു ദിക്കിൽ വസൂരിപ്പുരയും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ട്. പിന്നെ വിശേഷിച്ച് പൂരല്ലൂർ ദേശത്തുള്ളവരുടെ കഴിച്ചൽ തട്ടിപ്പറിക്കൊണ്ടാണ്. ഈ ശേഖരമേനോൻ മാത്രം കുറെ ഇംഗ്ലീഷു പഠിച്ച് അറിവ് ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ട്. ശേഖരമേനോന്റെ അച്ഛൻ കോഴിക്കോട്ടു സബ്കോട്ടിൽ ഒരു വക്കീലായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശേഖരമേനെന്റെ കുട്ടിക്കാലം മുഴുവനും അവിടെ താമസിപ്പിച്ച് ഇംഗ്ലീഷു വിദ്യ അഭ്യസിപ്പിച്ചു. ആ കോടതിയിൽതന്നെ ഒരു ഗുമസ്ഥന്റെ പണിയും കൊടുപ്പിച്ചു. ശേഖരമേനോൻ പ്രകൃത്യാ സ്വാതന്ത്ര്യേച്ഛയുള്ളവനും സത്യവ്രതനുമായിരുന്നു. ഏതോ ഒരു കാരണവശാൽ തന്റെ മേലധികാരിയായി തമ്മിൽ തെററി പണി രാജിവെച്ചു. ഇപ്പോൾ വീട്ടിൽ വന്ന് ഒരു പത്രം തുടങ്ങി അതുകൊണ്ടു കാലക്ഷേപം കഴിക്കയാകുന്നു. ചതി, അനീതി, ദ്രോഹം തുടങ്ങിയുള്ള അധർമ്മപ്രവൃത്തികളെ അദ്ദേഹം ബലമായിഖണ്ഡിച്ചു പത്രത്തിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ നീചബുദ്ധികൾക്കു ഒരു വിരോധവും വന്നുകൂടീട്ടുണ്ട്. ഒരു ഉററ ബന്ധു എന്നു പറവാൻ കോലഞ്ചേരി കൊച്ചുകുട്ടമേനോൻ മാത്രമേയുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാക്കുകളെക്കൂടി കൂട്ടാക്കാതെയാണ് ശേഖരമേനോൻ ഇതാ ഇപ്പോൾ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

ഇലാക്കൂര് എന്നു പ്രസിദ്ധമാണ്. അതിനും പുറമെ അന്നു വിശേഷിച്ചും ഇരുട്ടു കൂടുതൽ ആയിരുന്നു. ശേഖരമേനനു യാതൊരു കൂസലുമുണ്ടായില്ല. ഏകദേശം പകുതി വഴിയായപ്പോൾ പിന്നിൽ ഒരാൾ നടക്കുന്ന ശബ്ദവും കേൾക്കാറായി. തന്റെ കാലടിയുടെ ശബ്ദം തന്നെയായിരിക്കുമോ എന്നു വിചാരിച്ചു. അപ്പോഴേക്കും അടുത്തു ഒരു കുററിക്കാട്ടിനു സമീപം ചില അനക്കം കേട്ടു. എങ്കിലും യാതൊന്നും ഭാവിക്കാതെ മുമ്പേക്കുതന്നെ നടന്നു. കള്ളൻ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്നറിഞ്ഞു. വലത്തെകയ്യിൽ ഒരു വടിയും ഇടത്തേതിൽ ഒരു പിച്ചാങ്കത്തിയും ആയി ശേഖരമേനനു നേരെ ചാടി വെക്കടൊ'മടിശ്ശീല' എന്ന് അതിഗൌരവഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു.

ശേഖ—പോട പട്ടി. നിന്നെ പേടിച്ചു മടിശ്ശീല വെയ്ക്കേ?

കള്ളൻ—ജീവനിൽ കൊതിയുണ്ടെങ്കിൽ ഉടനെ വെച്ചോ. അല്ലെങ്കിൽ— എന്നു പറഞ്ഞു തന്റെ വടി ഒന്നു ഉയർത്തി പിടിച്ചു

പെട്ടെന്നു ശേഖരമേനോൻ ആ വടി കടന്നുപിടിച്ച്, നീ വടിയും പിച്ചാങ്കത്തിയും കളയുന്നുവോ? അതോ ഈ കുഴൽ ഒന്ന് കഴിക്കണോ? എന്നു ചോദിച്ചു.

തന്റെ മാറിന്ന് ഒരു മുഴം അടുത്തു നേരെയായി ഒരു റിവാൾവരുടെ കുഴൽ പ്രകാശിക്കുന്നതു കണ്ട്, കള്ളൻ തന്റെ ജീവനാശം അടുത്തു എന്നു ഭയപ്പെട്ട് എന്നെ രക്ഷിക്കണേ, രക്ഷിക്കണേ എന്നു പറഞ്ഞു കാക്കൽ വീണു. അവന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന വടിയും കത്തിയും ശേഖരമേനോൻ വാങ്ങി. 'എയ്, ചങ്ങാതി ഞാൻ തന്നെ ഇപ്പോൾ കൊല്ലുന്നില്ല. എഴുനേററ് എന്റെ മുമ്പിലായി നടന്നോളു'. പിന്നിലേക്കു തിരിഞ്ഞുനോക്കരുത്. തിരിഞ്ഞാൽ തീർച്ച, ഈ ഉണ്ട നിന്റെ മാറത്ത്.

കുറെ ദൂരം അവർ അപ്രകാരം നടന്ന് ഒടുവിൽ ഒരു പൊല്ലീസ്സുകാരനെ കണ്ടെത്തി. ശേഖരമേനോൻ കള്ളനെ അയാൾവശം ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. പിറേറദിവസം കാലത്ത് ആ സ്ഥലത്തെ മജിസ്ത്രേട്ടിന്റെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുപോയി. ശേഖരമേനനും അന്ന്യായംകൊണ്ടു ഹാജരായി. കള്ളൻ കുററം സമ്മതിച്ചതിനാൽ കേസ്സിന്നു വേറെ തെളിവ് ഒന്നും കൊടുക്കേണ്ടിവന്നില്ല. നിയമപ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ അവന്നു വിധിക്കയും ചെയ്തു. മജിസ്ത്രേട്ടിന്നു ശേഖരമേനനായിട്ടു നല്ല രസം പോരായിരുന്നു. ശേഖരമേനന്റെ പത്രലേഖനങ്ങളിൽ ചിലതിന് ഈ മജിസ്ത്രേട്ട വിഷയമായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മജിസ്ത്രേട്ടിന്ന് ഇദ്ദേഹത്തിനോടു നല്ല രസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. വല്ലവിധത്തിലും ശേഖരമേനനെക്കൂടി കുടുക്കണമെന്നായിരുന്നു മജിസ്ത്രേട്ടിന്റെ വിചാരം. കേസ്സു വിധിപറഞ്ഞ ഉടനെ 'ശേഖരമേനനെ! തോക്കു കൊണ്ടുനടക്കുവാൻ നിങ്ങൾക്കു ലൈസൻസ്സുണ്ടോ?' എന്നു ചോദിച്ചു.

ശേഖ—ഇല്ല. പക്ഷെ ഈ തോക്ക് ഇതുവരെ ഞാൻ ഒഴിച്ചിട്ടില്ല.

മജി—നിങ്ങൾ വെടിവച്ചുവൊ എന്നു ഞാൻ ചോദിച്ചില്ല. ലൈസൻസ്സില്ലാതെ തോക്കു കൊണ്ടുനടന്നതിന്നു നിങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കാതിരിപ്പാൻ സമാധാനമുണ്ടോ?

മജിസ്ത്രേട്ട ശേഖരമേനന്റെ നേക്കു തിരിഞ്ഞതു കണ്ടു കള്ളൻ സന്തോഷിച്ചു ജേലിലേക്കു ചങ്ങാതിയെ കിട്ടിയെന്ന് അവൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.

ശേഖ—തോക്ക് എന്റെ കൈവശത്തിൽ തന്നെയാണല്ലൊ എ
ന്നൊരു സമാധാനം മാത്രമേ എനിക്കുള്ളു.
മജി—താൻ എന്നെ വെടിവെക്കുമെന്നാണൊ പറയുന്നത്.
ശേ—ഈ കുററത്തിന്നു ഞാൻ ശിക്ഷ അനുഭവിക്കില്ല. തീച്ചതന്നെ.

മജിസ്ത്രേട്ട (കോപത്തോടുകൂടി) ശിപ്പായ്! ആ തെമ്മാടിത്തരം പറയുന്നവന്റെ പക്കൽനിന്ന് ആ തോക്കു തട്ടിപ്പറിക്കു.

ശിപായി ചെന്നു തോക്കിന്മേൽ പിടികൂടി. ശേഖരമേനോനും പിടുത്തം മുറുക്കി. പിടിയും വലിയുമായപ്പോൾ തോക്കിന്റെ പാത്തിയും കുഴലും വേറിട്ടു. പാത്തി പൊളിഞ്ഞു. കുഴൽ വളഞ്ഞു. ശേഖരമേനോന്റെ ശക്തികണ്ടു ജനങ്ങൾ വിസ്മയപ്പെട്ടു. മജിസ്ത്രേട്ടു തോക്കിന്റെ കുഴൽ എടുത്തു നോക്കിയപ്പോൾ (Imitation revolver) ഇമിട്ടേഷൻ റിവാൾവർ ശുദ്ധം ഇതെന്താകം? എന്നു ശേഖരമേനോൻ പറയുന്നതു കേട്ട്
കള്ളൻ—അയ്യോ! വിഡ്ഢിത്തംപററി.
ശേഖ—നിങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല.

പിറേറക്കറി ശേഖരമേനോന്റെ പത്രത്തിലെ മുഖപ്രസംഗം 'മൂകറില്ലിഞ്ഞു' എന്നാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലൊ.

എസ്സ്. വി.

പലവക

പുസ്തകപരിശോധന.

ചിറക്കര വരവൂര ശാമുമേനോൻ അവർകളുടെ ചില കൃതികളെപ്പററി കൂലംകഷമായി ഇതിന്നുമുമ്പു ഞങ്ങൾ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിൽ ചൂണ്ടികാണിച്ചിട്ടുള്ള ന്യൂനതകളെ ഗ്രന്ഥകൎത്താവു സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ശ്രുതിഗീത വായിച്ചപ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കു ബോദ്ധ്യം വന്നിരിക്കുന്നു. മനസ്സിലുള്ള മാലിന്യത്തെ അരിച്ചുകളവാനുതകുന്നതായ പ്രസ്തുതകൃതിയിൽ കവിതയുടെ ഒഴുക്കിനെ തടയുന്നതായ കരടുകളൊന്നും വീണിട്ടില്ലെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം. ഗ്രന്ഥകൎത്താവിന്റെ പരിശ്രമം അഭിനന്ദിക്കത്തക്കതുതന്നെ.

ഇതു ശുദ്ധിപ്പെടുത്തിയ ഒരു രസൌഷധമാകുന്നതു മാത്രമല്ല സ്വാദേറിയതും ബലവത്തായതും കൂടി ഉണ്ടാക്കുന്ന ഒന്നാണ്. തൊണ്ടപ്പുണ്ണു ചുമ്മയടപ്പു ക്ഷയം എന്നീ രോഗങ്ങൾ [illegible] അസഹ്യതയാലുള്ള ക്ഷീണം എന്നിവയ്ക്കും തലനീരിനെയും പീനസനാഡികളെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും പ്രയോഗിച്ചു ഫലം കണ്ട ഒരു മരുന്നാകുന്നു. ഔൺസ് 1 ക്കു വില 2ക. വി. പി. ചാർജ്ജ 5ണ. പുറമെ.

30. മകരധ്വജം.

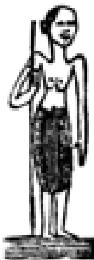
ഇതിനു സമാനമായ യോഗം ഔഷധവർഗ്ഗത്തിൽ വേറെയില്ല. മകരധ്വജ ഔഷധത്തിന്റെ ഉപയോഗത്താൽ തീരെയോ അല്പമായോ നിവൃത്തികിട്ടാത്ത രോഗങ്ങളില്ല. ഏതു കാരണത്താലും ഉണ്ടാകുന്ന ബലക്ഷയങ്ങളിൽ ഇത് ഏറ്റവും ശുഷ്കിതങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്നതാകുന്നു. ശീഘ്രസ്ഖലനം വിക്ഷേപണം മുതലായ എല്ലാതരം ജ്വരങ്ങൾ [illegible] സ്രാവം പ്രമേഹം പ്രസവാനന്തരമുണ്ടാകുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾ ജലദോഷം കഫ ഏക്കം മഹാമാരി മാർക്കട നീര് വിഷൂചിക വയർപഴുപ്പ് [illegible] മുതലായ ബലക്ഷയം തലചുററൽ എന്നിവയെ ശമിപ്പിക്കുന്നതിനു മേത്തരവുമാകുന്നു. തോല 1 ക്കു വില 24ക. ഒരു ഉപയോഗിക്കേണ്ടതിനു 1ക. വി. പി. ചാർജ്ജ 5 ണ പുറമെ.

31. വസന്തകുസുമാകരം.

പ്രമേഹങ്ങൾ ദൌർബ്ബല്യം അതിമോഹം നാഡിയുവരൾച്ച കൈകാലുകളിൽ എരിച്ചിൽ ക്ഷീണം മേഹാലസ്യം സ്രാവം പ്രയത്നത്തോടുകൂടി മൂത്രവീഴ്ചൽ മുതലായ രോഗങ്ങൾക്കു ഇതു ഫലിതമായ ഒരു ഔഷധമാകുന്നു. ഒരു കൂട്ടു വേണ്ടതിനു വില 5ക. വി. പി. ചാർജ്ജ 5 ണ. പുറമെ.

28. രക്തശുദ്ധി.

മനുഷ്യജീവന്റെ പ്രധാനകാരണം രക്തമാണെന്നു എവർക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. രക്തത്തിനു ശുദ്ധിയില്ലെങ്കിൽ വായിപ്പുണ്ണ് [illegible] [illegible] ശരീരമാസകലം കുരു [illegible] ചർമ്മത്തിൽ നിറഭേദം ഉണ്ടാകും [illegible] ചർമ്മത്തിനു ചുകപ്പും [illegible] മൂത്രം വീഴൽ [illegible] ബലക്ഷയം നീര് മുതലായ [illegible] മുതലായ സന്ധിവേദന ചൊറിച്ചിൽ എന്നിവയും ഉത്ഭവമുണ്ടാകുന്ന മറ്റെല്ലാ ചർമ്മവ്യാധികളും രക്തദുഷ്ടികൊണ്ടുണ്ടാകുന്നതാകുന്നു. രക്തത്തിൽ അകപ്പെട്ട വിഷത്തെ നീക്കം ചെയ്യാൻ രക്തശുദ്ധി എന്നപേരായ ഞങ്ങളുടെ ഔഷധം മേത്തരമാകുന്നു. ഇതു രക്തത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതും രക്തദുഷ്ടിയാലുണ്ടാകുന്ന സർവ്വവ്യാധികളേയും ശമിപ്പിക്കുന്നതും ശരീരത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തി ബലപ്പെടുത്തുന്നതും [illegible] ഉണ്ടാക്കുന്നതും നിറത്തെ വരുത്തുന്നതും ആകുന്നു. 20 ദിവസത്തേക്ക വേണ്ടുന്ന കുപ്പി 1 ക്കു വില 2ക. ഒന്നോ രണ്ടോ കുപ്പികൾക്ക വി. പി. ചാർജ്ജ 5 ണ. പുറമെ.

1. ലോകപ്രസിദ്ധമായ ധാതുപുഷ്ടികരി

ധാതുനഷ്ടം, ബലഹീനത ലക്ഷണമില്ലാത്ത വിശപ്പില്ലായ്മ, നെഞ്ചും, കൈ, കാൽ, മുതലായവയുടെ നീറൽ, നീർതാഴ്വ്. മധുമേഹം, കല്ലടപ്പ് (മൂത്രാഘാതം) മുതലായ പലവിധ വ്യാധികളെ ക്ഷണേന പരിഹരിച്ചു രക്ഷപ്പെടുത്തും.

ഡപ്പി ഒന്നുക്ക വില രൂപ 2. തപാൽ ചിലവു വകയ്ക്കു അണ 7 വേറെ

2. പ്രമേഹനിവാരണി.

സിരാമേഹം ഇടപ്പുവലി, മൂത്രാധികമായും തടഞ്ഞും പോകുക, മൂത്രം പുകച്ചൽ, രക്തമേഹം മുതലായ വ്യാധികളിൽനിന്നു സ്ത്രീപുരുഷന്മാരെ നിവൃത്തിപ്പിക്കും. ഋതുകാലത്തിൽ രക്തം അധികമായി സ്രവിക്കുന്നതിനെയും ശമിപ്പിക്കും. കുപ്പി 1-ക്കു വില രൂപ 1 മൂന്നു കുപ്പികൾവരെയുള്ള ബങ്കിക്കു തപാൽ ചിലവു 5 അണ

3. സർവ്വവേദനാസംഹാരി.

ഈ തൈലം അല്പം പിരട്ടിയാൽ കൈ കാൽ മുതലായ അംഗങ്ങളിൽ കുത്തിനോവുക, വിക്കമുടക്കവാതം നെഞ്ചുനോവു തലവേദന ഈ രോഗങ്ങളുണ്ടാകുന്ന ശൂല ഇടപ്പുവേദന പാർശ്വവായു മേഹവായു തിമിരവായു മുതലായ പല വ്യാധികളും ഭേദപ്പെടും. കുപ്പി ഒന്നുക്ക വില രൂപ 1 തപാൽ ചിലവു അണ 5

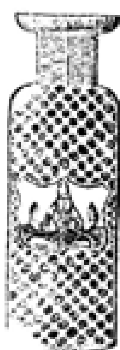
4. മണ്ഡലകുഷ്ഠസംഹാരി.

മണ്ഡലകുഷ്ഠം, പുഴുക്കടി തഴുതണം റവുങ്ങാണി എന്നീ പേരുകളുള്ള രോഗത്തിനു സിദ്ധൌഷധം. തൊലിരോഗങ്ങളും പലതും മാറും. തേമൽ മേഹകുഷ്ഠം മുതലായവയെ നശിപ്പിക്കും വില കുപ്പി ഒന്നിനു 4-ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പി വരെ 5 ണ വേറെ

5. ലക്ഷ്മീകരകസ്തൂരി ഗുളികകൾ.

താംബൂലം ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എപ്പോഴും സന്തോഷം ഉപയോഗിക്കേണ്ട വിലയേറിയ സാധനം. തേവേണ്ട വാസനാദ്രവ്യം, അജീർണ്ണം പിത്തവായു ഇവകളെ ശമിപ്പിക്കും.

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ടുജില്ല.

തെറ്റില്ലാ താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി ഈ ഗുളികകളെ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ദുർദ്രവ്യത്തെയും ജീർണ്ണിപ്പിക്കും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു പറിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കർപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചുമ്മ കാസശ്വാസം ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ വയസ്സിനെ ഏററക്കുറച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ 4 വരെ ഗുളികകൾ വെററിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. 200 ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി 1-ക്ക വില അണ 8. 1 മുതൽ 12 വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബാങ്കി 1-ക്ക തപാൽകൂലി 4 അണ.

6. ദന്തചൂർണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി രോഗങ്ങളെയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 3-അണ. തപാൽ ചിലവു ൬ കുപ്പിവരെ 5 അണ വരെ

7. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിർപ്പനി മുപ്പനി വാതപ്പനി പിത്തജ്വരം കഫജ്വരം അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവയ്ക്കു നന്നു. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 1 ക. തപാൽ ചിലവു 7 അണ വരെ

8. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകേശതൈലം.

ഈ തൈലം പിടിപ്പിച്ചാൽ തലമുടി മിനുസമായും മൃദുവായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളിർമ്മയുണ്ടാക്കും. സകല കൺരോഗങ്ങളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 8 അണ തപാൽചിലവു 5അണ വരെ.

9. രോമസംഹാരി

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാകുന്നുവോ അവിടെ ഈ മരുന്നു പുരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാററും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 4 അണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 അണ വരെ

10. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ദഹനമില്ലായ്മ പുളിച്ചുതികട്ടുക നെഞ്ചുകരിക്കുക മലബന്ധം വയറുനോവു വായ്നാററം അജീർണ്ണം വയറുവീർക്കുക നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. ഡപ്പി ഒന്നുക്കു അണ 8 തപാൽകൂലി 5 അണ വരെ

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ടു ജില്ല.

11. കൎണ്ണബിന്ദു.

ചീഴൊലിക്കുക ചെവികുത്തു ചെവിയടപ്പ് ഇരെച്ചിൽ മുതലായ കൎണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി 1 ക 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ.

12. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീൎണ്ണം പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ വായു മലം പിടിത്തം അഗ്നിമാന്ദ്യം വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു 1 മുതൽ 4 വരെ ഡപ്പികൾക്ക 5 ണ വേറെ

13. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു കൺകുത്തു ചൊല്ലം നീരൊഴുപ്പ് മിന്നൽ മാലക്കണ്ണ് പീളകെട്ടു. കരവളുള്ള് പൂവു ചോരപ്പ് ചൊറിച്ചിൽ ഇമ പൊഴികം ഇവയുടെ വഴിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ

14. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയസ്ഖലിതത്തെ നീക്കും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു 5 വരെ ഡപ്പികൾക്ക 5 ണ വേറെ

15. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നും വരുത്തീട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസ്സിൽ ഉണ്ടു. തുപ്പാളുതൂക്കത്തിന്നു 48 ക. വില. ഒരു തുപ്പാളുതൂക്കത്തിൽക്കുറഞ്ഞ ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽ ചിലവു പുറമെ എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

16. തേൾവിഷത്തിനു സിദ്ധൌഷധം.

തേൾ കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുടുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്നു ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുത. വില കുപ്പി 1 ക 2 ക 8 ണ. 12 കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്കു ഡസൻ 1 ക 2 ക 8 ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളൂ. വി പി; കമ്മീഷൻ 5 ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും 12 കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ 5 ണ. സിലോൺ ടി 7 ണ.

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട ജില്ല.

കേരള സാഹിത്യ
അക്കാദമി

പരസ്യം.

ഈ മാസികയുടെ പത്രാധിപർ കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാനവർകളും, മാനേജർ അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപ്പുതുവാൾ അവർകളും ആകുന്നു.

ലേഖനങ്ങൾ, അഭിപ്രായത്തിന്നയക്കുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ, അതു സംബന്ധിച്ച എഴുത്തുകൾ ഇവ രസികരഞ്ജിനി പത്രാധിപൎക്കും വരിപ്പണം, പരസ്യക്കൂലി, പരസ്യങ്ങൾ, കാൎയ്യസംബന്ധമായ എഴുത്തുകൾ ഇവ ടി. മാനേജൎക്കും മേൽവിലാസംവെച്ച് എറണാകുളത്തു കോവിലകത്തേക്ക് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പത്രാധിപരുടേയും മാനേജരുടേയും മാസികാസംബന്ധമായ എഴുത്തുകളിലൊ ലക്ഷ്യങ്ങളിലൊ അവരുടെ മുദ്രയോ ഒപ്പോ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ മതി.

എന്ന്

കോവിലകം }
എറണാകുളം }

രസികരഞ്ജിനി ഉടമസ്ഥൻ,
RAMA VURMA,
12th Prince of Cochin.

ഞങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാത്ത ലേഖനങ്ങൾ തിരിയെ അയച്ചുതരണമെന്ന് ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ എഴുത്തൊന്നിച്ച് ആയതിന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പോ കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയോ അടക്കം ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു.

രാജ്യകാൎയ്യസംബന്ധമായ യാതൊരു ലേഖനങ്ങളും ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യുന്നതല്ല.

രസികരഞ്ജിനിയിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുവാൻ അയക്കുന്ന ലേഖനങ്ങൾ രഞ്ജിനി പുറപ്പെടുന്നതിന് ഒരു മാസം മുമ്പായി ഇവിടെ കിട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

'പത്രാധിപൎക്ക് അയക്കുന്ന എഴുത്തുകളും ലേഖനങ്ങളും പത്രാധിപർ, എറണാകുളം എന്നുമാത്രം മേൽവിലാസം വെച്ച് അയക്കേണ്ടതാകുന്നു. അല്ലാത്തപക്ഷം ആയവ ആപ്പീസ്സിൽ കിട്ടുവാൻ താമസം വരുന്നതാണ്'

ര. ര. പ.

രസികരഞ്ജിനി.

വരിസംഖ്യ

തപാൽക്കൂലി ഉൾപ്പടെ ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	0	0
,, ആറുമാസത്തേക്ക്	1	10	0
കുടിശ്ശികയായാൽ			
തപാൽക്കൂലി അടക്കം ഒരു കൊല്ലത്തേക്ക്	3	4	0
,, ആറുമാസത്തേക്ക്	1	12	0
ആറുമാസത്തിന്നു താഴെയായാൽ നമ്പ്ര ഒന്നുക്ക്	0	6	0

വി. പി. കമ്മീഷൻ പുറമെ.

പണം അടച്ചവരുടെ പേരുവിവരം ഈ മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്തു കാണുന്നതാകുന്നു.

തരംനോക്കുവാൻ എതെങ്കിലും ഒരു പ്രതി ആവശ്യപ്പെടുന്നവർ അതിന്റെ വില ബ്രിട്ടീഷ് സ്റ്റാമ്പായിട്ടും, കൊച്ചി അഞ്ചൽ മുദ്രയായിട്ടൊ എഴുത്തൊന്നിച്ച് അടക്കം ചെയ്യയക്കേണ്ടതാകുന്നു.

പരസ്യക്കൂലി

ഒന്നാമത്തെത്തവണക്ക് വരി ഒന്നുക്ക്	0	2	0

ഒന്നോ ഒന്നിലധികമോ ഭാഗം നിറയുന്നതോ ഒന്നിലധികം തവണ പ്രസിദ്ധം ചെയ്യേണ്ടുന്നതോ ആയ പരസ്യങ്ങൾക്ക് തരതമ്യം പോലെ കൂലി ചുരുക്കുന്നതാകുന്നു.

വരിക്കാർ പ്രത്യേകം ദൃഷ്ടിവെക്കേണ്ടത്.

അതാതുപ്രതി ശരിയായി കിട്ടാതിരുന്നാൽ മറുമാസം പതിനഞ്ചാന്തിയ്യതിക്കകം വരിക്കാർ മാനേജരെ അറിവുതരേണ്ടതാകുന്നു. അതിന്നുശേഷമുള്ള ആവലാതികൾ കൈക്കൊള്ളുന്നതല്ല. വരിക്കാർ തരുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ തെറ്റുണ്ടായിരുന്നാൽ മാനേജർ ബാദ്ധ്യസ്ഥനാകുന്നതല്ല. എപ്പോഴെങ്കിലും മേൽവിലാസം മാററണമെങ്കിൽ മാനേജരെ അറിവിക്കയും വേണം.

കോവിലകം
എറണാകുളം } എന്നു—അമ്പാടി ചെറിയ കൃഷ്ണപ്പൊതുവാൾ,
ര. ര. മാനേജർ.

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൮൦ വൃശ്ചികം

പുസ്തകം ൩ ലക്കം ൪

പ്രസന്ന പ്രൌഢസരസ
പ്രസംഗങ്ങൾനിറഞ്ഞിനി
രസജ്ഞൎക്കു രകൊട്ടകത്തു
രസം രസികരഞ്ജിനി

വരിസംഖ്യ മുൻകൂറായി ക. ൩ ൦

കുടിശ്ശികയായാൽ ക. ൪ ൦

മഹാഭാരതം

ലക്ഷത്തിരുപത്തയ്യായിരം ഗ്രന്ഥങ്ങളുടങ്ങിയതും യഥാൎത്ഥമായ അഞ്ചാംവേദമെന്നു പറഞ്ഞുവരുന്നതുമായ മേൽപറഞ്ഞ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം മൂന്നുനാലു കൊല്ലത്തിനുള്ളിൽ കഴിയുവാൻതക്കവണ്ണം ഞാൻ തനിച്ചു വൃത്തത്തിനുവൃത്തമായി മലയാളത്തിലേക്കു തൎജ്ജമചെയ്തു വരുന്നുണ്ട്. ൧൦൭൦ മേടം മുതല്ക്കു ഇതു ഒരു മാസികയായി പുറപ്പെടുവിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരിസംഖ്യ കൊല്ലത്തിൽ അഞ്ചുറുപ്പിക മാത്രം. ആവശ്യമുള്ളവർ താഴെ കാണുന്ന മേൽവിലാസത്തിൽ ആവശ്യപ്പെടേണ്ടതാകുന്നു.

മേൽവിലാസം:

കെ. സി. വീരരായൻ രാജാ, ബി. ഏ.,

കോട്ടക്കൽ,

എന്ന് കൊടുങ്ങല്ലൂർ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻതമ്പുരാൻ.

ഭാഷാ വാല്മീകിരാമായണം

വള്ളത്തോൾ നാരായണമേനോനവർകൾ സംസ്കൃതത്തിൽ നിന്നു വൃത്തത്തിനു വൃത്തമായി തൎജ്ജമ ചെയ്ത ഈ വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥം ഒരു മാസികയായി പ്രസിദ്ധീകരിപ്പാൻ തീൎച്ചയാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഒരു ലക്കത്തിൽ 1000 ശ്ലോകംവീതം ചേൎക്കുന്നതാകയാൽ രണ്ടു കൊല്ലംകൊണ്ടവസാനിക്കുന്നതാണ്. കൊല്ലത്തിൽ വരിസംഖ്യ നാലുറുപ്പിക മുൻകൂറായി അടക്കുകയോ, ഒന്നാം ലക്കംതന്നെ വി. പി. ആയി അയപ്പാൻ അനുവദിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുള്ള 500 വരിക്കാരുടെ പേർ രജിസ്റ്ററിൽ ആയതിനു ശേഷമേ ആരംഭിക്കുകയുള്ളു.

വാല്മീകിരാമായണം മാനേജർ,

കേരളകല്പദ്രുമം അച്ചുകൂടം,

തൃശ്ശിവപേരൂർ.

സംഗതിവിവരം.

വിദ്യാവിനോദിനി അച്ചുക്കൂടം.

[രസികരഞ്ജിനി]

നടുവത്തച്ഛൻ നമ്പൂരി.

രസികരഞ്ജിനി

൧൦൮൨

പുസ്തകം ൫ | വൃശ്ചികമാസം | ലക്കം ൪

മംഗളം.

ധന്യൻനീദേവയെന്നാശ്ശൌരിയെഗ്ഗിരിശൻ ദേവനീധന്യനെന്നാ-
യന്യൻനേരേമറിച്ചും മുനിസദസിഗുണം തങ്ങളിലെണ്ണിസ്തുതിക്കെ
അന്യോന്യപ്രീതിഭാവമതുടസമനിലയാം കന്നലപ്പൈതലാളും-
ക്കന്യോന്യം കൂറകാർകണ്ടിടുമരിയൊരിണക്കണ്ണുനോട്ടം ജയിക്ക.

കടവല്ലൂരന്യോന്യം

നമ്പൂരിമാരുടെ വിദ്യാഭ്യാസം ഉൽകൃഷ്ടനിലയിലായിരുന്നാലും, അവരുടെ പ്രശസ്തഗ്രന്ഥനിർമ്മാണം നടന്നുവന്നിരുന്നാലും, കേവലം ഒരു പഴങ്കഥപോലെ പഴമക്കാൎക്കു മാത്രം അറിയാവുന്ന വിധത്തിൽ കാലാന്തരിതമായിപ്പോയി എന്നുതന്നെ പറയാം. ഇവരുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നിലയും പണ്ടത്തെ നിലയുംകൂടി നോക്കുമ്പോൾ അജഗജാന്തരമുണ്ടെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. എങ്കിലും വേദാഭ്യാസവും അതിനെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ചില പരീക്ഷകളും പണ്ടത്തെ നിലയെക്കാൾ വളരെ

താണുപോയിയെന്നു പറഞ്ഞുകൂട. വേദജ്ഞന്മാരുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വേദാഭ്യാസത്തിന്റെ ക്രമവും വേദജ്ഞന്മാർക്കു വേദപ്രയോഗസ്ഥാനങ്ങളിലുള്ള മാന്യതയും അതു മൂലം ബ്രാഹ്മണരുടെ ഇടയിലുള്ള ബഹുമാനവും അശേഷം കുറഞ്ഞു പോയിട്ടില്ല. നേരെ മറിച്ച് ഇക്കൂറുവകക്കാരായ മറ്റുള്ള നമ്പൂരിമാർക്ക് ഈ വക വിഷയങ്ങളിൽ കിടമത്സരം നിമിത്തം വേദപരീക്ഷകളിൽ ഉത്സാഹവും വാശിയും വർദ്ധിച്ചുതന്നെ നില്ക്കുന്നതേയുള്ളു. ഇതിന്നുദാഹരണമായി ഋഗ്വേദികളുടെ ഇടയിലുള്ള 'കടവല്ലൂരന്യോന്യം' എന്ന വേദപരീക്ഷാക്രമത്തെ എടുത്തു കാണിക്കാവുന്നതാണ്. തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗക്കാരും തിരുനാവായ യോഗക്കാരും അന്യോന്യം കടവല്ലൂര് എന്ന ദേശത്തുള്ള മഹാക്ഷേത്രത്തിൽ ചേർന്നു നടത്തുന്ന വേദപരീക്ഷയാണ് 'കടവല്ലൂരന്യോന്യം' എന്നു പറയുന്നത്. ഈ ഉപന്യാസത്തിലെ വിഷയമായിരിക്കുന്ന മേൽപറഞ്ഞ വേദപരീക്ഷാസമ്പ്രദായത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നതിന്നു മുമ്പ് ഇവർ തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗത്തിലെ തിരുനാവായ യോഗത്തിലോ കുലക്രമപ്രകാരം ചെന്ന് അഭിവാദ്യം ചെയ്തു വാദ്ധ്യാന്റെ ശിഷ്യസ്ഥാനം വഹിച്ചതിന്നു ശേഷം നടത്തുന്ന വേദാഭ്യാസക്രമത്തിനെപ്പറ്റി കുറച്ചൊന്നു പറഞ്ഞിട്ട് 'അന്യോന്യ'ത്തിന്റെ സ്വഭാവം കാണിക്കുന്നതായാൽ അധികം വിശദമാകുന്നതാണ്. തൃശ്ശിവപേരൂർ ബ്രഹ്മസ്വം മഠത്തിലെ വേദാഭ്യാസമുറകളും തിരുനാവായ മഠത്തിലെ മുറകളും പ്രായേണ ഒരേ മാതിരിയിലാകയാൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ മഠത്തിലെ സമ്പ്രദായം വിവരിച്ചാൽ മറ്റേ മഠത്തിലേയും ഊഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു.

സാധാരണയായി ഋഗ്വേദസംഹിത അവരവരുടെ ഇല്ലത്തു വെച്ചുതന്നെ ഒരു 'ഓത്തന്റെ' അടുക്കൽ ഇരുന്നു പഠിച്ചിട്ടാണ് ഉണ്ണി നമ്പൂരിമാർ തൃശ്ശിവപേരൂർക്കു വരുന്നത്. 'പദം ചൊല്ലുക', 'ക്രമം', 'ജട', 'രഥ' എന്നിങ്ങനെ അവിടുന്ന് മേല്പോട്ടുള്ള പഠനങ്ങളെല്ലാം ബ്രഹ്മസ്വം മഠത്തിൽ വെച്ചു ചെയ്താലേ വെടിപ്പാവുകയുള്ളുവെന്നാണ് നമ്പൂരിമാരുടെ അഭിപ്രായം. തൃശ്ശിവപേരൂർ ബ്രഹ്മസ്വം മഠത്തിൽ ഉള്ള നാലുകെട്ടിലെ തെക്കിനിത്തറയിന്മേൽ വെച്ചാണ് വേദാദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്നത്. പതിവായി കാലത്തെ നേരവും വൈകുന്നേരവും 'ഓത്തു തുടങ്ങുക' എന്നൊരു സമ്പ്രദാ

യം ഉണ്ട്. അതായത—മാത്തിലെ നാലുകെട്ടിന്റെ കിഴക്കിനിയിലായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചിട്ടുള്ള ശ്രീകൃഷ്ണസ്വാമിയുടെ നടക്കൽ ചെന്നു വാദ്ധ്യാൻ മണിയടിച്ചു തൊഴുന്നു. അതിന്നു മുമ്പായി തെക്കിനിത്തറയിന്മേലുള്ളവരെല്ലാവരും താഴത്തേക്കിറങ്ങുന്നു. തെക്കിനിത്തറയുടെ വടക്കെ അററത്തു മൂന്നു തൂണും നാലു തൂൺപഴുതും ഉണ്ട്. മരപ്പടിയിന്മേലാണ് തൂണുകൾ ഉയത്തിട്ടുള്ളത്. വാദ്ധ്യാൻ മണി അടിച്ചു തൊഴുതതിന്റെ ശേഷം കിഴക്കുനിന്നു രണ്ടാമത്തെ തൂൺപഴുതിന്റെ പടിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലായി തെക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്ന ശിഷ്യവൎഗ്ഗമെല്ലാം പത്തു 'കിട'യായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതിൽ 'പദാന്തം' എന്ന സ്ഥാനമാണു ആദ്യത്തേത്. പദാന്തസ്ഥാനക്കാൎക്കു സംഹിത മാത്രം കഷ്ടിച്ചു വശമായിരിക്കും. വേദപാഠസംബന്ധമായി വേറെ യാതൊന്നും അവർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ടാവുകയില്ല. അതിനാൽ അവർ വാദ്ധ്യാന്റെ അടുക്കൽതന്നെ നേരെ മുമ്പിലായി വടക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പിന്നെ 'കിഴക്കേക്കിട' എന്നും, 'പടിഞ്ഞാറെ കിട' എന്നും, രണ്ടു വൎഗ്ഗക്കാരാണ്.* അവർ പദാന്തക്കാരുടെ കിഴക്കുവശവും പടിഞ്ഞാറുവശവുമായിട്ടിരിക്കുന്നു. പദാന്തക്കാരെ ആ ക്ലാസ്സുകളിലേക്കു കയററം കൊടുക്കുന്നതിന്നു 'കിടയിൽ കൂട്ടുക' എന്നാണ് പറയുക. നല്ലവണ്ണം 'വകതിരിവ്' ആയാൽ മാത്രമെ കിടയിൽ കൂട്ടുകയുള്ളു. വകതിരിവാവുക എന്നുവെച്ചാൽ പദച്ഛേദം ചെയ്യാറാവുകയും കയ്യ് കാണിച്ചാൽ മനസ്സിലാക്കാറാവുകയുമാകുന്നു. പിന്നെ അതിലും മേലെ ഒരു കിടക്കാരെ 'തൂണിൻ ചുവട്ടിലുള്ളവർ' എന്നു പറയുന്നു. അവൎക്കു പാഠം ഒരു മാതിരി വശമായിട്ടുണ്ടായിരിക്കും. കിഴക്കെ കിടയിലുള്ളവരെ വാദ്ധ്യാന്റെ കിഴക്കു പുറമായുള്ള തൂണിൻ ചുവട്ടിലേക്കും, പടിഞ്ഞാറെ കിടയിലുള്ളവരെ വാദ്ധ്യാന്റെ പടിഞ്ഞാറെ വശത്തുള്ള രണ്ടാമത്തെ തൂണിൻ ചുവട്ടിലേക്കും ആക്കുന്നു. പിന്നെ അതിലും മേലെയുള്ള കിടക്കു 'മാന്യസ്ഥാനം' എന്നു പേരാകുന്നു. ആ സ്ഥാനത്തിലിരിക്കാറായിട്ടുള്ളവൎക്കു പാഠം നല്ലവണ്ണം വശമായിരിക്കണം. അവരിൽ കിഴ

* കിഴക്കെ കിടയിലും പടിഞ്ഞാറെ കിടയിലും ചില അവാന്തരവിഭാഗങ്ങളുണ്ട്. അവയെ ഇവിടെ പ്രത്യേകിച്ചു കാണിച്ചിട്ടില്ല.

ക്കെ കിടകക്കാരുടെ മാന്യസ്ഥാനം വാദ്ധ്യാന്റെ കിഴക്കെവശമുള്ള തൂൺപഴുതിന്റെ പടിയുടെ കിഴക്കെ അററവും, പടിഞ്ഞാറെക്കിടക്കാരുടെ മാന്യസ്ഥാനം വാദ്ധ്യാന്റെ പടിഞ്ഞാറെ വശത്തുള്ള രണ്ടാമത്തെ തൂൺപഴുതിന്റെ പടിയുടെ പടിഞ്ഞാറെ അററവും ആകുന്നു. കിഴക്കെക്കിട മാന്യസ്ഥാനക്കാർ വാദ്ധ്യാന് അഭിമുഖമായി പടിഞ്ഞാട്ടു തിരിഞ്ഞും, പടിഞ്ഞാറെക്കിട മാന്യസ്ഥാനക്കാർ കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞും, ഇരിക്കുന്നു. അതിലും മേലെയുള്ള കിടക്കു 'വലിയ മാന്യസ്ഥാനം' എന്നു പേർ. ആ കിടക്കാർ കടവല്ലൂര് 'കടന്നിരിക്കുക', 'വലിയ കടന്നിരിക്കുക' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഉപരിപരീക്ഷകളും ജയിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരിക്കും. കിഴക്കെക്കിട വലിയമാന്യസ്ഥാനക്കാർ ആ മാന്യസ്ഥാനക്കാരുടെ പടിയിന്മേൽതന്നെ പടിഞ്ഞാറെ അററത്ത് അവൎക്കഭിമുഖമായിട്ടിരിക്കുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ പടിഞ്ഞാറെകിട വലിയമാന്യസ്ഥാനക്കാർ ആ മാന്യസ്ഥാനക്കാരുടെ പടിയിന്മേൽ കിഴക്കെ അററത്ത് അവൎക്കഭിമുഖമായിട്ടും ഇരിക്കുന്നു.* പിന്നെ എററവും ഉപരിയായിട്ടൊരു കിടയും കൂടിയുണ്ട്. നാലുകെട്ടിന്റെ പുറത്തു പടിഞ്ഞാറെ വശത്തായിട്ടുള്ള കെട്ടിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ ഭാഗത്തുള്ള പടിയുടെ തെക്കെ അററമാകുന്നു ആ കിടയുടെ സ്ഥാനം. വേദസംബന്ധമായി താൻ യാതൊരു സംശയവും ചോദിക്കയില്ല എന്നു നിശ്ചയം ആൎക്കു പറയുവാൻ കഴിയുമോ ആ ആളാണ് ആ സ്ഥാനത്തിലിരിപ്പാൻ അൎഹൻ. അവിടെ ഇരിക്കുന്ന ആളുടെ ചുമതല വാദ്ധ്യാൻ കയ്യു കാണിക്കുന്നതു പിഴക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സൂക്ഷിക്കുകയാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ളവർ ഇപ്പോൾ ആരും ഇല്ല. പണ്ടു കോന്നനമ്പൂരിമാർ രണ്ടുപേർ ആ സ്ഥാനത്തിരുന്നിട്ടുള്ളതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട് എന്നു നമ്പൂരിമാർ പറയുന്നുണ്ട്.

ഓത്തു തുടങ്ങുക—എല്ലാവരും യഥാസ്ഥാനം ഇരുന്നതിന്റെ ശേഷം ഓരോ കിടക്കാരായി ഓരോ സൂക്താദിയെ (ഒരു സൂക്തത്തിലെ ആദ്യത്തെ രണ്ടുപദത്തെ) ചൊല്ലുന്നു. അപ്പോൾ വാദ്ധ്യാൻ അതതു സൂക്തത്തിന്റെ ആദിമുതല്ക്കു ഒരു വൎഗ്ഗം കൈകാണിക്ക

* വലിയമാന്യസ്ഥാനക്കാർ വാദ്ധ്യാന് അഭിമുഖമായിട്ടിരിക്കുന്നില്ലയെന്നുള്ളതു് അവൎക്കു വേദപാഠത്തിൽ വാദ്ധ്യാന്റെ അപേക്ഷയില്ല എന്നു സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

ണം'. പിന്നെ എല്ലാവരും അവരവരുടെ പാഠങ്ങളെ മുറസ്സുറപ്പിക്കുന്നു. ഒരു കിടയിലുള്ള ഒരാൾക്ക് അതിൽ വേണ്ട യോഗ്യതകളെല്ലാം സിദ്ധിച്ചുവെന്നറിഞ്ഞാൽ അതിനു മേലെയുള്ള കിടയിലേക്കു നീങ്ങിയിരിക്കാമെന്നു 'ഓത്തു തുടങ്ങുക' കഴിയുന്ന സമയം വാദ്ധ്യാൻ പറയുന്നതാണ്. ചെറുപ്പക്കാരായ വേദാദ്ധ്യായികൾക്കു വളരെ മാനമായ ഒരവസ്ഥയാണെന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. കിഴക്കേകിടയും പടിഞ്ഞാറെകിടയും പഠിപ്പുകൊണ്ടു യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ല. അതിനാൽ പഠാന്തകിടയിൽനിന്നു ക്ലാസ്സ് കയററം കൊടുക്കേണ്ടുന്നവരെ വാദ്ധ്യാന്റെ യുക്തംപോലെ അവയിൽ ഏതിലേക്കെങ്കിലുമയക്കുന്നു. പഠിപ്പുകൊണ്ടു സമന്മാരാണെങ്കിലും കിഴക്കേകിടക്കാരും പടിഞ്ഞാറേകിടക്കാരുമായിട്ടു നല്ല മത്സരമാകുന്നു.

ഓത്തു തുടങ്ങുവാൻ ചില ദിവസങ്ങളിൽ വാദ്ധ്യാനു തരമാകാതെ വന്നാൽ ഓത്തന്മാരിൽ ഒരാളായിരിക്കും ആ ക്രിയ നടത്തുവാൻ. പക്ഷെ അതിൽ ഒരു വിശേഷം മാത്രമുണ്ട്. ഓത്തു തുടങ്ങുവാനായി വാദ്ധ്യാനുപകരം വന്നിട്ടുള്ള ആൾ വാദ്ധ്യാനിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്തിരിക്കുകയില്ല. ആ പ്രത്യേകസ്ഥാനത്തുനിന്ന് അല്പമെങ്കിലും കിഴക്കോട്ടോ പടിഞ്ഞാട്ടോ നീങ്ങിയിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നുതന്നെയല്ല, വാദ്ധ്യാൻ ഓത്തു തുടങ്ങുവാനിരിക്കുന്ന സ്ഥാനത്ത് എപ്പോളെങ്കിലും ഒരുവനും ഇരിക്കുകയോ, അവിടെ ചവിട്ടുകയോ, ചെയ്യുന്നതല്ല.

കടവല്ലൂരന്യോന്യം എന്ന പരീക്ഷക്കുള്ള ഒരുക്കങ്ങൾ— 'വാരമിരിക്കുക', 'ജടചൊല്ലുക', 'രഥചൊല്ലുക' ഇവയാണ് പരീക്ഷയ്ക്കുള്ള വിഷയം. ഇവയെപ്പററി മേലിൽ വിസ്തരിക്കുന്നതാണ്. അന്യോന്യത്തിൽ പരീക്ഷയ്ക്കു പോകുവാൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവർ പലപ്രാവശ്യവും "സമക്ഷത്ത്" പോയി ചൊല്ലി ജയിച്ചിട്ടുള്ളവരായിരിക്കണം. സമക്ഷത്തുപോയി ചൊല്ലുക എന്നുവെച്ചാൽ ഓരോ ദേശങ്ങളിലുള്ള അമ്പലങ്ങളിൽ വെച്ചു നടത്തുന്ന വാരങ്ങളിൽ ചെന്നു ചൊല്ലുകയാകുന്നു.

പിന്നെ തൃശ്ശിവപേരൂർ ബ്രഹ്മസ്വം മഠത്തിൽവെച്ച് എല്ലാ തുലാമാസത്തിലും 'കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറ്' എന്നു പറയുന്നതായ ഒരു പരീക്ഷ നടത്തുന്നു. അതു കടവല്ലൂരന്യോന്യത്തിന് ഈ യോഗ

ത്തിലെ വേദാദ്ധ്യായികളെ അയക്കുന്നതിന്നു മുമ്പ് അവർ അതിന്നു യോഗ്യന്മാരാണോ എന്ന് ഇതിലെ ഓത്തന്മാർ അറിയുന്നതിന്നു മാത്രം നടത്തുന്ന ഒരു (Selection) പരീക്ഷയാകുന്നു. കടവല്ലൂര് 'വാരമിരിക്കുക' എന്ന പരീക്ഷയ്ക്കു പോകുവാനിച്ഛിക്കുന്നവനു 'കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറ' പരീക്ഷയിൽ രണ്ടുവാരമെങ്കിലും ശരിയാകേണം. അവിടെ ജടചൊല്ലുവാനിച്ഛിക്കുന്ന ആൾ ഇവിടെ നാലു ജട പിഴക്കാതെ ചൊല്ലണം. അവിടെ രഥചൊല്ലുവാനിച്ഛിക്കുന്നവൻ ഇവിടെ രണ്ടു രഥ പിഴക്കാതെ ചൊല്ലണം. കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറു പരീക്ഷയിൽ ജടയും രഥയും ചൊല്ലുമ്പോൾ കുറച്ചു ചില പിഴകൾ മാത്രം പററിപ്പോയാൽ അതുകൊണ്ട് ഒരുവൻ ആ പരീക്ഷയിൽ ജയിക്കാതെയിരിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ 'കലമ്പുക' എന്നു നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിൽ സാധാരണ പറഞ്ഞുവരാറുള്ളപ്രകാരം മൂന്നു പിഴ പിഴച്ചാൽ അവനെ തോററകൂട്ടത്തിലായിത്തന്നെ ഗണിക്കുന്നു. ജയിച്ചിട്ടുള്ള കൂട്ടർ കടവല്ലൂരന്ന്യോന്ന്യത്തിന്നു പോകുവാൻ അർഹന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു.

വേദാദ്ധ്യായികളെ ഏതെങ്കിലും വേദപരീക്ഷക്കു ചേരുവാൻ അനുവദിക്കുന്നതിന്നു 'ക്ഷണിക്കുക' എന്നാണ് നമ്പൂരിമാരുടെ ഒരു സംജ്ഞ.

വാരമിരിക്കുക, ജടചൊല്ലുക, രഥചൊല്ലുക എന്നീ പരീക്ഷകളെല്ലാം സാധാരണയായി രാത്രി സമയത്താണ് നടത്താറുള്ളത്. വാരമിരിക്കുക എന്ന പരീക്ഷ ക്ഷണത്തിന്നു മുമ്പും, ജടചൊല്ലുക, രഥചൊല്ലുക എന്ന പരീക്ഷകൾ ക്ഷണസമേതമാകുന്നു.* ക്ഷണം കഴിഞ്ഞാലും പരീക്ഷകഴിയുന്നതുവരെ എല്ലാവരും ഇലയുടെ മുമ്പിൽതന്നെ ഇരിക്കണമെന്നു നിർബ്ബന്ധമാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറ് എന്ന പരീക്ഷക്കു ചേരുവാൻ ഓരോ യോഗത്തിലെ ഓത്തന്മാർ പകൽസമയം ക്ഷണിക്കുന്നു. ഈ ക്ഷണത്തിൽ യോഗ്യതാംശത്തെ അത്ര മനസ്സിരുത്തി നോക്കാറില്ല.
തുലാം 25-ാംനു- (കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറ)അവസാനിക്കുന്ന ദിവസം

* പരീക്ഷാരംഗത്തിലുള്ള വേദാദ്ധ്യായികൾ ജടയോ രഥയോ ചൊല്ലുകയും, തത്സമയം ഭോജികൾ ക്ഷണം മുറക്കു നടത്തുകയും, ചൊല്ലുന്നവർക്കു പിഴ വരുന്നുണ്ടോ എന്നു സൂക്ഷിക്കുകയും, അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് എന്നു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാകുന്നു,

ബ്രഹ്മസ്വംമഠത്തിൽ ഒരു പാൽപായസം കഴിക്കുന്നതു പതിവാകുന്നു. അന്നു കടവല്ലൂരന്യോന്യത്തിന് 'ഒന്നാന്തി മുമ്പിലിരിക്കുക', 'ഒന്നാന്തി രണ്ടാംവാരം', 'ഒന്നാന്തി ജട', 'മൂന്നാന്തി രഥ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ചില പ്രധാന പരീക്ഷകൾക്കു പോകുവാൻ യോഗ്യന്മാരായ വേദാദ്ധ്യായികളെ അവിടെവെച്ചുതന്നെ ക്ഷണിക്കുന്നു. 'കിഴക്കുപടിഞ്ഞാറ്' പരീക്ഷയിൽ പിന്നെയും അനേകംപേർ വിജയികളായി ഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അവരിൽ ആരെ എല്ലാമാണ് കടവല്ലൂര് ശേഷമുള്ള പരീക്ഷകൾക്കു ക്ഷണിക്കേണ്ടത് എന്നു തൃശ്ശിവപേരൂർ വെച്ചു തീർച്ചയാക്കുക പതിവില്ല. അതിനാൽ പരീക്ഷക്കു പോകണമെന്നിച്ഛയുള്ളവരെല്ലാവരും (പിന്നെ സ്വസ്ഥന്മാരും ഇല്ലെന്നില്ല) കടവല്ലൂർക്കു പോകും. എന്നാൽ പരീക്ഷക്കു ക്ഷണം തരമാകണമെന്നുവെച്ചു പലരും തൃശ്ശിവപേരൂർ വടക്കുന്നാഥൻ ക്ഷേത്രത്തിൽ കുറച്ചു മുമ്പുമുതൽക്കേ ഭജനമാരംഭിക്കുക പതിവാകുന്നു.

തുലാമാസം 28-ാം നു-യാണ് കടവല്ലൂർക്കുള്ള പുറപ്പാട്. അന്നു നേരത്തെത്തന്നെ എല്ലാവരും കുളിച്ചു നിത്യകർമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തു മതിലകത്ത് (വടക്കുന്നാഥക്ഷേത്രത്തിൽ) തൊഴുതു പുറപ്പെടുന്നു. അന്ന് അവരുടെ കാലത്തെ ഭക്ഷണം തൃശ്ശിവപേരൂർനിന്ന് ഏകദേശം 5 നാഴിക പടിഞ്ഞാറ് പേരാമംഗലം എന്നൊരു ദേശത്താകുന്നു. അവിടെയുള്ള മുണ്ടയൂർ ക്ഷേത്രത്തിൽവെച്ചു തദ്ദേശീയന്മാരുടെ വകയായി അതികേമമായ ഒരു സദ്യ ഉച്ചക്കായി കഴിക്കുന്നു. അന്നു വൈകുന്നേരത്തെ ഭക്ഷണം ചെമ്മന്തട്ട ക്ഷേത്രത്തിലാകുന്നു. 29-ാം നു- കാലത്ത് പട്ടിമുറി എന്ന ദേശത്തുള്ള ക്ഷേത്രത്തിലാകുന്നു. വൈകുന്നേരം ആലങ്ങോട്ടെത്തുന്നു. 30-ാം നു- കാലത്ത് അവിടുന്ന് 6 നാഴിക ദൂരത്തുള്ള ചൊവ്വാത്തമ്പലത്തിൽ പോയി തൊഴുതു ഭക്ഷണത്തിന് ആലങ്ങോട്ടേക്കുതന്നെ മടങ്ങുന്നു. യോഗക്കാർ തൃശ്ശിവപേരൂർനിന്നു പുറപ്പെട്ടിട്ടു വഴിക്കുള്ള മേൽപറഞ്ഞ ദേശങ്ങളിലെ ക്ഷേത്രങ്ങളിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ അതാതു നേരങ്ങളിൽ തത്തദ്ദേശീയന്മാരുടെ വക ഇടിപൊടിയായ സദ്യയോടുകൂടിയാണ് അവർ സൽക്കരിക്കപ്പെടുന്നത് എന്നു പ്രത്യേകം പറയാനില്ലല്ലോ. തിരുനാവായ യോഗക്കാർ തുലാം പതിനാറാന്തിയ്യതി മുതൽ 12 ദിവസം മുറവട്ടത്തു സേവകഴിച്ചു പിറേറ ദിവസം പൂലപ്പാക്കര നമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ ഇല്ലത്തെത്തുന്നു. അവിടെയും

പിറേറന്നാൾ ഉദയനൂർ മനക്കലും വാരംകഴിച്ചു മുപ്പതാന്തിയ്യതി പുലൎച്ചക്കു ചൊവ്വരത്തെത്തുന്നു. രണ്ടു യോഗക്കാരും ചൊവ്വരത്ത് ദക്ഷിണാമൂൎത്തിയെ വഴിപോലെ സേവിച്ചു വഴിവാടുകൾ കഴിക്കുക പതിവാകുന്നു. അന്നവിടെ തമ്പ്രാക്കളുടെ വക മഹാഗംഭീരമായിട്ടുള്ള സദ്യയാകുന്നു. എങ്കിലും തൃശ്ശിവപേരൂര് യോഗക്കാർ സേവകഴിഞ്ഞാലുടനെ ഭക്ഷണത്തിന്നു മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം ആലങ്ങാട്ടുക്കുതന്നെ എത്തുകയേയുള്ളു. 30-ാംനു- വൈകുന്നേരത്തുക്ക് ഇരുയോഗക്കാരും കടവല്ലൂര് ചെന്നു ചേരുന്നു.

കടവല്ലൂരന്യോന്യം—കടവല്ലൂര് ദേശം തൃശ്ശിവപേരൂർനിന്ന് ഏകദേശം 20 നാഴിക വടക്കുമാറി പടിഞ്ഞാറാകുന്നു. അതു കൊച്ചിരാജാവിൻെറകീഴിലാകുന്നു. പരീക്ഷക്കായി നമ്പൂരിമാർ കൂടുന്ന ക്ഷേത്രം മാത്രമാണ് അവിടെ പ്രധാനമായിട്ടുള്ളത്. അവിടെ ശ്രീരാമപ്രതിഷ്ഠയാകുന്നു.

വേദത്തിന്നധികാരികളായ എല്ലാ നമ്പൂരിമാരും എമ്പ്രാന്മാരും തൃശ്ശിവപേരൂര് തിരുനാവായ എന്നു രണ്ടു യോഗമായി വിഭാഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടാണല്ലോ ഇരിക്കുന്നത്. തൃശ്ശിവപേരൂര് ബ്രഹ്മസ്വം മഠത്തിൽ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു വേദാദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്നവർ തൃശ്ശിവപേരൂര് യോഗക്കാരും, തിരുനാവായ ബ്രഹ്മസ്വം മഠത്തിൽ അഭിവാദ്യം ചെയ്തു വേദാദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്നവർ തിരുനാവായ യോഗക്കാരുമാകുന്നു. ഈ രണ്ടു മഠങ്ങളിലും പ്രധാനമായിട്ട് ഋഗ്വേദമാകുന്നു. യജുസ്സ്, സാമം എന്നീ വേദങ്ങളെ അനുസരിക്കുന്ന ശേഷം നമ്പൂരിമാർ ഈ മഠങ്ങളിൽ അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് അദ്ധ്യയനം പതിവില്ലെങ്കിലും അവൎക്ക് അപ്രകാരം ചെയ്വാൻ വിരോധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്തെന്നാൽ മഠത്തിൽ താമസിച്ചു വേദാദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്ന നമ്പൂരിമാരുടെ ചിലവിലേക്കു പണ്ടുള്ള ചില വിശിഷ്ടന്മാർ സ്വത്തു നീക്കിവെച്ചപ്പോൾ ഋഗ്വേദികളായ വേദാദ്ധ്യായികളുടെ ചിലവിലേക്കായിട്ട് എന്നോ മററൊ ഒരു ഭേദബുദ്ധിയോടുകൂടിട്ടായിരുന്നു അവരുടെ ആ പ്രവൃത്തി എന്ന് അപ്പോൾ ഊഹിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അപ്രകാരമുള്ള ഊഹത്തിന്നുതന്നെ

* കടവല്ലൂര്ക്ക് ചൊവ്വരത്തുനിന്നു നാലു നാഴികയും, ആലങ്ങാട്ടുനിന്നു രണ്ടു നാഴികയുമാകുന്നു.

എത്രത്തോളം ന്യായമുണ്ട് എന്ന കാൎയ്യം വാദത്തിലാണിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ അതിനെ സാധിക്കുന്നതിന്നു ബലമായ തെളിവു കിട്ടുന്നതുവരെ വേദത്തിന്നധികാരികളായ എല്ലാ നമ്പൂരിമാൎക്കും എമ്പ്രാന്മാൎക്കും തങ്ങളുടെ കുലക്രമത്തിന്നോ അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിന്നോ യോജിക്കുന്ന വിധത്തിൽ രണ്ടു മഠങ്ങളിൽ ഏതിലെങ്കിലും അഭിവാദ്യം ചെയ്ത് അവരവരുടെ വേദത്തെയും പാഠക്രമത്തെയുമനുസരിച്ച് അദ്ധ്യയനം ചെയ്വാൻ വിരോധമില്ല എന്നുള്ളതിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും അധികം നല്ലത്. എന്നാൽ അടുത്ത കാലങ്ങളിലൊപ്പോളെങ്കിലും യജുൎവ്വേദികളും സാമവേദികളും സ്വസ്വവേദങ്ങളെ അദ്ധ്യയനം ചെയ്യുന്നതിന്നായി അങ്ങിനെ അഭിവാദ്യം ചെയ്തതായിട്ടോ ചെയ്യുന്നതായിട്ടോ കാണാനില്ലല്ലോ എന്നൊരു പൂൎവ്വപക്ഷം കൊണ്ടുവന്നേക്കാം. അതിന്നുള്ള സമാധാനം എളുപ്പത്തിൽ പറയാവുന്നതാണ്. മലയാളത്തിൽ ഋഗ്വേദികൾ വളരെ അധികമാകയാലും ശേഷമുള്ള വേദങ്ങളെ—പ്രത്യേകിച്ചു സാമവേദത്തെ—അനുസരിക്കുന്നവർ കുറവാകയാലും പ്രായേണ മഠങ്ങളിൽ ഋഗ്വേദികളുടെ പാഠം അധികം പ്രബലമായി വെച്ചു. സ്വഭാവേന അപ്പോൾ ശേഷമുള്ള പാഠങ്ങൾ അപ്രധാനമായി ഭവിക്കണമല്ലോ. ഇങ്ങിനെ ഋഗ്വേദം പ്രധാനമായി വന്നപ്പോൾ ശേഷമുള്ള വേദപാഠങ്ങൾക്കു സൗകൎയ്യം ക്രമേണ കുറഞ്ഞു വരികനിമിത്തം ആ വേദാദ്ധ്യായികൾ മഠങ്ങളിൽ അഭിവാദ്യം ചെയ്യാതെയായി എന്നു മാത്രമേ ഉള്ളൂ. യജുൎവ്വേദികളും സാമവേദികളും മഠങ്ങളിൽ ചെന്നഭിവാദ്യം ചെയ്യുക പതിവില്ലെങ്കിലും അവർ ഏതെങ്കിലും ഒരു യോഗത്തിൽ ചേൎന്നാണ് നില്ക്കുന്നത്.* എന്ന സംഗതി മേല്പറഞ്ഞ അഭിപ്രായത്തിന്ന് ഒരു തെളിവായി സ്വീകരിപ്പാൻ വിരോധമുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല.

തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗം കൊച്ചിരാജാവിന്റെ രക്ഷയിലും, തിരുനാവായ യോഗം സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ രക്ഷയിലുമാകുന്നു. അതിനാൽ ആ രണ്ടു യോഗക്കാരും തമ്മിൽ സ്വഭാവേനതന്നെ മത്സരമാണ് എന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമാണല്ലോ. 928-ാമാണ്ട് ശക്തൻ സാമൂതിരി

* തിരുവനന്തപുരത്ത് മുറജപത്തിന്ന് എല്ലാ നമ്പൂരിമാരേയും രണ്ടു യോഗങ്ങളിൽ ഏതിലെങ്കിലും ഒന്നിൽ ചേൎന്നിട്ടുള്ളവരായിട്ടാണ് ചാൎത്തുക പതിവ്.

പ്പാട്ടിനു കൊച്ചിരാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു മാപ്രാണംവരെയുള്ള രാജ്യ മെല്ലാം കീഴടക്കി തൃശ്ശിവപേരൂർ താമസിക്കുന്ന കാലത്ത് തൃശ്ശിവ പേരൂർ യോഗക്കാരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതിനു പല ഉപായങ്ങ ളുമെടുത്തു നോക്കുകയുണ്ടായി. ആ ഘട്ടത്തിൽ ഒരു ദിവസം ഈ യോഗത്തിൽ ചേർന്ന ഒരാളായ കിരാങ്ങാട്ട് തെക്കിനിയേടത്ത് ഒരു നമ്പൂരിപ്പാട് (അദ്ദേഹം യജുർവേദിയാണെങ്കിലും ഈ യോഗത്തിൽ പ്പെട്ട ഒരാളാകുന്നു) സാമൂതിരിപ്പാട്ടിലെ കണ്ടാമർ ചെന്നപ്പോഴും കം ണ്ഡയായിവെച്ചു 'മാടക്ഷമാരമണബാഹുബലാദിഗുപ്താം'* എന്ന മഹാ പ്രസിദ്ധമായ ശ്ലോകം മേൽപറഞ്ഞ മത്സരത്തെ വളരെ സ്പഷ്ടമായി സൂചിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതിനെപ്പററി 65-ാമാണ്ട് വൃശ്ചികത്തിലെ വി ദ്യാവിനോദിനിയിൽ 'അക്ഷരലക്ഷം' എന്ന ഒരു ലേഖനത്തിൽ അതിഭംഗിയായി വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു യോഗത്തിലുള്ളവർ തങ്ങളുടെ വേദനൈപുണ്യത്തെ മ ററ യോഗക്കാരുടെ സഭയിൽവെച്ചു കാണിച്ചാലേ അവർ വിജ യികളും അതുഹേതുവായിട്ടു പൂജ്യന്മാരുമായി ഭവിക്കുകയുള്ളുവെന്നാ ണ് ശട്ടം. മുൻപ്രസ്താവിച്ച 'സമക്ഷത്തു പ്രയോഗിക്കുക' എന്ന തും ഈ ശട്ടത്തെ അനുസരിച്ചതന്നെയാകുന്നു. കടവല്ലൂര് 'അ ന്യോന്യം' എന്നതു രണ്ടു യോഗക്കാരും കൊല്ലന്തോറും കടവല്ലൂര് ശ്രീരാമക്ഷേത്രത്തിൽകൂടി രണ്ടു യോഗത്തിലുമുള്ള വേദാദ്ധ്യായികളു ടെ വേദത്തിലുള്ള നൈപുണ്യത്തെ അന്യോന്യം പരീക്ഷിച്ചറിയുക

---

* ഈ മാസികവായനക്കാരിൽ ചിലർ ഈ ശ്ലോകത്തെപ്പററി ധരിച്ചിട്ടുണ്ടാകുമോ എന്നു സംശയിക്കുന്നു. അതിനാൽ അവരുടെ ആവശ്യത്തിന്നായി ഈ ശ്ലോകത്തെയും, കഴിഞ്ഞുപോയ ചാത്തുക്കുട്ടിമന്നാടിയാർ അതിന്നു ചെയ്തിട്ടുള്ള ഭാഷാന്തരത്തെയും താഴെ ചേർക്കുന്നു.

ശ്ലോ — മാടക്ഷമാരമണബാഹുബലാഭിഗുപ്താ
സേയം സഭാ പരവശേതി ന ശങ്കനീയാ
ഏകാകിനീ നിശിചരാലയമദ്ധ്യഗാപി
കിം രാമഭദ്രദയിതാ വശമന്യമാപ.

ഭാഷ — പരവശമതിലാകില്ലെന്നമേ കൊച്ചിരാജൻ
കരബലമതുകാക്കുന്നിസ്സഭാ ശങ്കവേണ്ട
പരമൊരുതുണയെന്യേ രാഘവൻപത്നിരാത്രി.
നഗരിയിൽവസിച്ചും രാവണാധീനയായോ

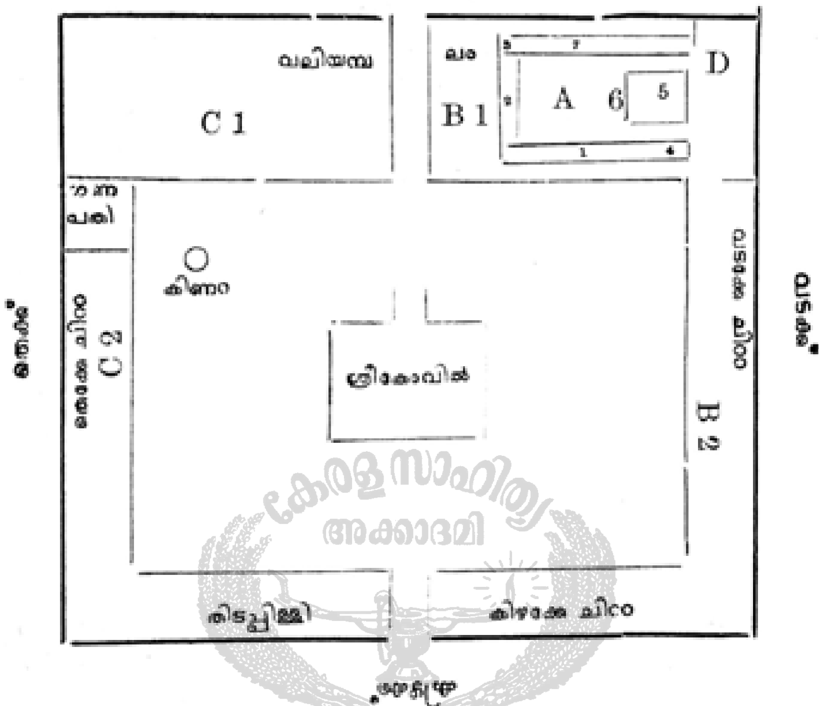
എന്ന സമ്പ്രദായമാകുന്നു. ഇതിൻപ്രകാരമായി രണ്ടു യോഗക്കാരുംകൂടി എല്ലാ വൃശ്ചികമാസവും ഒന്നാന്തിയ്യതി മുതൽ 16 ദിവസത്തെ പരീക്ഷ (രണ്ടു മുറ) അവിടെവെച്ചു നടത്തുന്നു. ചില കൊല്ലം പരീക്ഷക്കുള്ള ആളുകൾ അധികമുണ്ടായിവന്നാൽ പരീക്ഷ 24 ദിവസത്തോളം നീട്ടുന്നതാണ്.

കടവല്ലൂര് ശ്രീരാമക്ഷേത്രത്തിന്റെ സമീപത്ത് അച്യുതത്ത് എന്നും, പക്ഷിയിലെ എന്നും, രണ്ടു മൂത്തന്മാരുടെ ഇല്ലങ്ങളുണ്ട്. ആ രണ്ടു വകക്കാരും അവിടത്തെ കഴകക്കാരാകുന്നു. അവരിൽ അച്യുതത്തുള്ളവർ തൃശ്ശിവപേരൂർ പക്ഷവും, പക്ഷിയിലുള്ളവർ തിരുനാവായ പക്ഷവുമാകുന്നു. അവർ തമ്മിലുള്ള കുറുമത്സരം നമ്പൂരിമാർക്കുള്ളതിനേക്കാൾ ഒട്ടും കുറയുന്നതല്ല.

തുലാം 30-ാം നു- വൈകുന്നേരം രണ്ടു യോഗക്കാരും അവരവരുടെ പക്ഷക്കാരായ ആ രണ്ടു മൂത്തന്മാരുടെ ഭവനങ്ങളിലാണ് ചെന്നു ചേരുന്നത്. അവിടെ നമ്പൂരിമാരുടെ തൽക്കാലാവശ്യത്തിന്നായി ചില കെട്ടുമ്പുരകളും മറ്റും കെട്ടീട്ടുണ്ടാകും. രണ്ടു യോഗക്കാരും അതാതു ഭവനങ്ങളിൽ ചെന്നു ചേർന്നാൽ പിന്നെ അവരുടെ സകല സൌകൎയ്യങ്ങളേയും നോക്കേണ്ട ചുമതല ആ രണ്ടു മൂത്തന്മാൎക്കാകുന്നു.

രണ്ടു യോഗക്കാൎക്കും അന്യോന്യകാലത്ത് കാലത്തെ ഭക്ഷണം അതാതു മൂത്തന്മാരുടെ ഭവനങ്ങളിൽത്തന്നെയാണ്. അതിലേക്ക് അതാതു യോഗത്തിലെ വക ബ്രഹ്മസ്വം മഠങ്ങളിൽനിന്നുതന്നെയാണ് വട്ടംകൂട്ടുന്നത്. അവിടത്തെ ദേഹണ്ഡം പട്ടന്മാരാകുന്നു. വൈകുന്നേരം അമ്പലത്തിൽ വാരസദ്യയുണ്ട്. അത് ഓരോ ദിവസം ഓരോരുത്തരുടെ വകയാകുന്നു.

താഴെ കാണിക്കുന്നത് കടവല്ലൂര് ക്ഷേത്രത്തിന്റെ ഒരു പ്ലാൻ ആകുന്നു. അതു നോക്കിയാൽ അതാതു യോഗക്കാൎക്ക് അമ്പലത്തിലുള്ള സ്ഥാനമിന്നതാണെന്നും, ഇന്നിന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചാണ് അവർ പരീക്ഷ നടത്തുന്നതെന്നും ഉള്ള വിവരം നല്ലവണ്ണം സ്പഷ്ടമാകുന്നതാണ്.

ഇതിലെ ഓരോ ഭാഗങ്ങളുടെ വിവരം.

A കൂത്തമ്പലം

B 1 B 2 ഇല്ലിവാഴപത്രർ യോഗക്കാർക്കിരിപ്പാനുള്ള സ്ഥലം.

C 1 C 2 തിരുനാവായ യോഗക്കാർക്കിരിപ്പാനുള്ള സ്ഥലം.

D കൂത്തമ്പലത്തിൻെറ പിന്നിലുള്ള അണിയറ.

1. ഇല്ലിവാഴപ്പോത്രര് യോഗക്കാൎക്കു വാരമിരിപ്പാനുള്ള കൂത്തമ്പലത്തിൻെറ കിഴക്കേപ്പടി.
2. തിരുനാവായ യോഗക്കാൎക്കു വാരമിരിപ്പാനുള്ള തെക്കേപ്പടി.
3. തിരുനാവായ യോഗക്കാൎക്കു 'മുകളിലെ ജടയും രഥയും' ചൊല്ലുവാനുള്ള കൂത്തമ്പലത്തിൻെറ തെക്കു പടിഞ്ഞാറെ ഉള്ള തൂണിൻെറ പുറമെയുള്ള പടി.

4. തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗക്കാർക്കു മുക്കിലെ ജടയും രഥയും ചൊല്ലുവാനുള്ള കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ കിഴക്കു വടക്കു മൂലയിലുള്ള തൂണിന്റെ പുറമെയുള്ള പടി.

1-2. എന്നടയാളങ്ങളിട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥാനങ്ങൾ തന്നെയാണ് അതാതു യോഗക്കാർക്ക് 'കടന്നിരിക്കുക' എന്ന രഥപ്രയോഗത്തിനുള്ള സ്ഥാനവും.

5. പ്ലാവു വെച്ചിട്ടുള്ള കൂട്.

6. അതിന്റെ മുമ്പിലായിട്ട് തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗക്കാർക്കു 'വലിയ കടന്നിരിക്കുക' എന്ന ഏററവും കേമമായ ഒരു രഥപ്രയോഗത്തിനുള്ള സ്ഥാനം.

7. തിരുനാവായ യോഗക്കാർക്കു 'വലിയ കടന്നിരിക്കലി'നുള്ള സ്ഥാനം. അതായത് കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറേ പടി.

പരീക്ഷയിരിപ്പാനുള്ള സ്ഥാനമെന്നപോലെ അമ്പലത്തിലുള്ള സകല ഏർപ്പാടുകളും രണ്ടായിട്ടാകുന്നു. അത്താഴത്തിന്നിലവെക്കുന്നതുതന്നെ ഇന്നന്നാളുകൾക്ക് ഇന്നന്ന ദിക്കിൽ എന്നു നിയമമുണ്ട്. രണ്ടു യോഗങ്ങളിലും ഓത്തിൽ ശ്രേഷ്ഠതമന്മാരായിട്ടുള്ളവരും, രണ്ടു യോഗത്തിൽനിന്നും അന്നേ ദിവസം ജയം പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവരും, കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ തറമേലാണ് ഉണ്ണാനിരിക്കുക. അതിൽതന്നെ വടക്കു ഭാഗത്തും കിഴക്കു ഭാഗത്തും തൃശ്ശിവപേരൂർ ഓത്തന്മാർക്കും, തെക്കെ ഭാഗത്തും പടിഞ്ഞാറ ഭാഗത്തും തിരുനാവായ ഓത്തന്മാർക്കും, ഇലവെക്കുന്നു. പിന്നെ കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ മുൻഭാഗത്തുള്ള (പ്ലാനിൽ) B 1 എന്നടയാളമിട്ടിട്ടുള്ള സ്ഥലത്ത് തിരുനാവായ ഓത്തന്മാരും, പിൻഭാഗത്തുള്ള D എന്നടയാളമിട്ട അണിയറയിൽ തൃശ്ശിവപേരൂരോത്തന്മാരും, ഉണ്ണാനിരിക്കുന്നു. B 2 എന്നടയാളമിട്ടിട്ടുള്ള വടക്കെ ചിററിൽ തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗക്കാരിരിക്കുന്നു. അതിനെ അനുസരിച്ച് C 2 എന്നടയാളമിട്ടിട്ടുള്ള തെക്കേ ചിററിൽ തിരുനാവായ യോഗക്കാരുമിരിക്കുന്നു. C1 എന്ന ചിഹ്നത്തോടുകൂടിയ വലിയമ്പലത്തിന്റെ തെക്കെ ഭാഗം തിരുനാവായക്കാരുടെ സ്വാധീനത്തിലാണെങ്കിലും അത്താഴത്തിന്നിലവെക്കുന്ന

സമയം ആ ഭാഗം പന്നിയൂർ ഗ്രാമക്കാൎക്കുന്നിരിപ്പാൻ ഒഴിച്ചു കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഏൎപ്പാട്. ഭക്ഷണത്തിനു സ്ഥലം പിന്നേയും മതിയായില്ലെങ്കിൽ ബാക്കിയുള്ളവർ കരിങ്കല്ലു വിരിച്ചിട്ടുള്ള തിരുമിറ്റത്തുതന്നെ ഇരിക്കുന്നു. ഇത്ര നിഷ്കൎഷയോടുകൂടിയ ഈ രീതിവൎണ്ണനം കുറെ അനാവശ്യമാണ് എന്നു വായനക്കാരിൽ ചിലൎക്കു തോന്നുമായിരിക്കാം. എന്നാൽ ഇനി മേലിൽ പ്രസ്താവിക്കുവാൻ പോകുന്ന അനേകം സംഗതികളെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് നിസ്സാരമാണെന്നു തോന്നുന്ന മേൽപറഞ്ഞ കാൎയ്യങ്ങളുടെ നിഷ്കൎഷജ്ഞാനം അത്യാവശ്യമാണ് എന്ന് അവൎക്കുതന്നെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുന്നതാണ്.

അന്യോന്യകാലത്തു സന്ധ്യാസമയത്തു കുറെ നായന്മാർകൂടി 'രാമഹരേ' എന്ന് ഒരു പ്രത്യേകരീതിയിൽ ജപിച്ചുകൊണ്ടു അമ്പലത്തിനു ചുറ്റും പ്രദക്ഷിണം വെക്കുക പതിവാകുന്നു. അകത്തുനിന്നു വരുന്ന വേദഘോഷം അനധികാരികളായിട്ടുള്ളവരുടെ ശ്രോത്രേന്ദ്രിയത്തിനു ഗോചരമായി ഭവിക്കരുതെന്നുവെച്ചാണത്രെ അങ്ങിനെ ഒരു ശട്ടം വെച്ചിട്ടുള്ളത്! അതിലേക്കായി ആ നായന്മാൎക്ക് അക്കാലങ്ങളിൽ അമ്പലത്തിൽനിന്നു ചോറു പതിവുവെച്ചിട്ടുണ്ട്.

ആദ്യത്തെ ദിവസത്തെ പരീക്ഷയുടെ പേർ 'ഒന്നാന്തി മുമ്പിലിരിക്കലും' 'ഒന്നാന്തി രണ്ടാംവാരവും' എന്നാകുന്നു. മുമ്പിലിരിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ ആ കൊല്ലത്തെ കടവല്ലൂരുവെച്ചുള്ള പരീക്ഷയിൽ ഒന്നാമതായി വാരമിരിക്കുക എന്നൎത്ഥമാകുന്നു. ഒന്നാന്തി മുമ്പിലിരിക്കലും ഒന്നാന്തി രണ്ടാംവാരവും രണ്ടു ഭാഗക്കാൎക്കുമുണ്ട്. ഈ കൊല്ലം വൃശ്ചികം ഒന്നാന്തിയ്യതി മുമ്പിലിരിക്കാൻ തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗത്തിൽനിന്നാണെങ്കിൽ വരുംകൊല്ലം തിരുനാവായ യോഗത്തിൽനിന്നാകുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിലും ഈ കൊല്ലം തന്നെ വൃശ്ചികം രണ്ടാന്തിയ്യതി മുമ്പിലിരിക്കാൻ തിരുനാവായ യോഗത്തിൽനിന്നാകയാൽ അതിനെ അവർ തങ്ങളുടെ 'ഒന്നാന്തി മുമ്പിലിരിക്കൽ' എന്നു തന്നെ പറയുന്നു. വൃശ്ചികം ഒന്നാന്തിയ്യതി തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗത്തിൽനിന്നു മുമ്പിലിരിക്ക കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ തിരുനാവായ യോഗത്തിൽനിന്ന് ഒരാൾ വാരമിരിക്കുന്നു. അത് അവരുടെ 'ഒന്നാന്തി രണ്ടാംവാരം' ആകുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ വൃശ്ചികം രണ്ടാന്തിയ്യതി തിരുനാവായ യോഗക്കാരുടെ 'ഒന്നാന്തിമു

മ്പിലിരിക്കൽ' കഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെ തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗത്തിൽ നിന്ന് ഒരാൾ വാരമിരിക്കുന്നു. അത് അവരുടെ 'ഒന്നാന്തി രണ്ടാം വാരം' ആകുന്നു. അതിനാൽ എല്ലാ കൊല്ലവും രണ്ടുയോഗക്കാൎക്കും 'ഒന്നാന്തി മുമ്പിലിരിക്കലും' 'ഒന്നാന്തി രണ്ടാംവാരവും' ഉണ്ട്. ഇങ്ങിനെ പരീക്ഷ കഴിയുന്നുവരെ രണ്ടുയോഗത്തിൽനിന്നും മാറിമാറി മുമ്പിലിരിക്കലും രണ്ടാം വാരവും പതിവായി നടത്തിവരുന്നു.

മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടു പരീക്ഷകളും ആദ്യത്തെതാകയാൽ അവക്കു കുറെ അധികം വലിപ്പം കല്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ജയിച്ചവർ മാന്യന്മാരായി ഭവിക്കുന്നു. ഒരാൾ പലപ്രാവശ്യവും സമക്ഷത്തുപോയി പ്രയോഗിച്ചു ജയിക്കുകയും, തന്റെ യോഗത്തിലുള്ള ഓത്തന്മാൎക്കു പലവിധത്തിലും തൃപ്തിയെ ഉണ്ടാക്കിത്തീൎക്കുകയും ചെയ്താൽ മാത്രമെ അയാളെ മുമ്പിലിരിക്കാൻ ക്ഷണിക്കുകയുള്ളു.

മുമ്പിലിരിക്കുവാനുള്ള ആൾ ഒന്നാന്തിയ്യതി ഉച്ചക്കുതന്നെ പലെ വഴിപാടുകളും നേൎന്ന് അതിനുള്ള പണം കെട്ടിവെക്കുക പതിവാകുന്നു. കടവല്ലൂര് ക്ഷേത്രത്തിൽ അപ്പം പ്രധാനമാകയാൽ യഥാശക്തി ഇത്ര കൂട്ടപ്പം വേണമെന്നായിരിക്കും മുഖ്യമായ ഒരു വഴിപാട്. മൂത്തതു് കാലെകൂട്ടിത്തന്നെ എല്ലാം ചോദിച്ചറിഞ്ഞു വേണ്ടുന്ന ഒരുക്കങ്ങളെല്ലാം ചെയ്യുന്നതാണ്. മുമ്പിലിരിക്കുവാനുള്ള ആൾ പകലെതന്നെ കുളിച്ച് അമ്പലത്തിൽ ചെന്നു വളരെ സേവകളെല്ലാം ചെയ്തു പിന്നെയും ചില പ്രത്യേക വഴിപാടുകൾ ചെയ്യുന്നു. സന്ധ്യയാകുമ്പോഴേക്കും ക്ഷേത്രത്തിന്റെ പുറത്തു നായന്മാരുടെ വക 'രാ—മാ—റാ—മേ' എന്നിങ്ങിനെയുള്ള നാമസംകീൎത്തനം തുടങ്ങുന്നു. അതു കേൾക്കുമ്പോൾതന്നെ പരീക്ഷക്കുള്ള വേദാദ്ധ്യയിക്കു പരിഭ്രമം കലശലാകും. ഉടനെ ആ ആൾ കൂത്തമ്പലത്തിൽ കയറി അതാതുയോഗത്തിലേക്കു നിയമിച്ചിട്ടുള്ള സ്ഥാനത്തെ അനുസരിച്ചു ചെന്നിരിക്കുന്നു.* ഉടനെ ഉത്തരീയസ്ഥാനമായ രണ്ടാംമുണ്ടിനെ വിലങ്ങടിച്ചു താഴെ ഇട്ട് അതിന്റെ അകത്തുഭാഗത്തായി അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. പിന്നെ ഒരു പ്രത്യേക മന്ത്രംചൊല്ലിയതി

* തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗത്തിൽനിന്നുള്ള ആൾ കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ കിഴക്കെ പടിയുടെ നടുവിലായി പടിഞ്ഞാട്ടു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തിരുനാവായയോഗത്തിൽനിന്നുള്ള ആൾ തെക്കെ പടിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ വടക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

ൻറ ശേഷം അതിൻറ പൂൎത്തുഭാഗത്തായി ഒന്നുകൂടി അഭിവാദ്യം ചെയ്യുന്നു. അതിൻറ ശേഷം മുന്നോട്ടുത്തു കൈകളുടെ പടം മൂടി കണ്ണടച്ചുംകൊണ്ടു ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് വാരം ചൊല്ലുവാൻ ഇന്ന ഭാഗമാണ് എന്നു നിശ്ചയിക്കുന്നത്. അതിന്നു 'ചെട്ടക്കുക' എന്നാണ് പറയുക. വിസ്താരഭയത്താൽ അതിന്നപ്രകാരമാണെന്നു വിവരിക്കുവാൻ ഇപ്പോൾ ശ്രമിക്കുന്നില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ഇനി ഒരിക്കൽ വിസ്തരിച്ചു പറയുന്നതാണ്. പട്ടക്കുവാൻ രണ്ടാൾ വേണം. അതു മറുകക്ഷിക്കാരാകുന്നു. പട്ടക്കുക കഴിഞ്ഞിട്ട് ഒട്ടും ഇന്ന ഭാഗമാണ് എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിലെ ആദ്യത്തെ ഒരു ഋക്ക് വാരമിരിക്കുന്ന ആളും പട്ടക്കുന്ന ഒരാളും ഒപ്പം കയ്യുകാണിക്കുന്നു. അത് ഇന്ന ഭാഗമാണ് എന്നു തനിക്കു മനസ്സിലായി എന്നറിയിക്കുന്നതിന്നാകുന്നു. അതിൻറ ശേഷം വാരമിരിക്കുന്ന ആൾ പത്തു ഋക്കുകളും ഒന്നു 'നോക്കുപിടിക്കുന്നു'. അതു കഴിഞ്ഞാൽ ആദ്യത്തെ ഋക്ക് ഒരു പ്രാവശ്യംകൂടി കയ്യുകാണിക്കുന്നു. അതു താൻ തയ്യാറായി എന്നറിയിക്കുന്നതിന്നാകുന്നു. അതിൻറ ശേഷം പട്ടക്കുന്ന ആൾ ഇന്ന ഭാഗമാണെന്ന് ഒന്നുകൂടി പറഞ്ഞു കൊടുക്കുന്നു. ഉടനെ മുറക്ക് ആ പത്തു ഋക്കുകളെയും 'ക്രമമായി' ചൊല്ലുവാനാരംഭിക്കുന്നു. ചൊല്ലുന്ന സമയം സഭായോഗത്തിലെ ഓത്തന്മാരായിട്ടുള്ളവർ കയ്യുകാണിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന്നായി കൂത്തമ്പലത്തറയിന്മേൽ ഇരിക്കുന്നതാണ്. എവിടെ എങ്കിലും ഒരു പിഴപിഴച്ചാൽ പിഴച്ചതു തന്നെ. ഉടനെ ചൊല്ലുക മതിയാക്കി എണീട്ട് പോരുന്നു. പിന്നെ ആ മനുഷ്യനെ അവിടെ എങ്ങും കാണുന്നതല്ല. വാരം സദ്യ ഉണ്ണാനുംകൂടി താമസിക്കാതെ വളരെ വ്യസനത്തോടുകൂടി ഇല്ലത്തേക്കു പോകുന്നു. ജയിച്ചാലത്തെ കഥ മഹോത്സവംതന്നെയാണ്. ആ ആൾ അന്നുണ്ണാനിരിക്കുക കൂത്തമ്പലത്തറമേൽ ഒന്നാമനായിരിപ്പാകുന്നു. അതു വളരെ മാനമായിട്ടുള്ള ഒരവസ്ഥയാണ്.

പിന്നത്തെ പരീക്ഷ 'ഒന്നാന്തിരുട്' ആകുന്നു. അതു രണ്ടു ഭാഗമായിട്ടുണ്ട്. അതതു ഭാഗക്കാർക്ക് (വൃശ്ചികം ഒന്നാന്തിയ്യതിയോ രണ്ടാന്തിയ്യതിയോ) ഏതാനും തിയ്യതികളിലാണ് ആദ്യത്തെ ജടപരീക്ഷ വരുന്നത് അത് അവരവരുടെ 'ഒന്നാന്തിരുട്'യാകുന്നു. പിന്നത്തെ 'മൂന്നാന്തിരുട്'യാകുന്നു. മേൽപറഞ്ഞ ന്യായത്തെ അനുസരിച്ചുതന്നെ രണ്ടു യോഗക്കാർക്കും 'മൂന്നാന്തിരുട്' ഉണ്ടാകുന്നു.

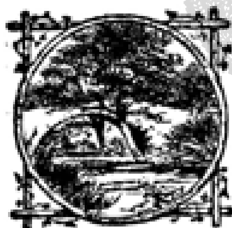
യാരംഭിച്ചിരിക്കലൊന്നുപോലെ ജടയും രഥയും—എന്തെങ്കിലുമൊന്ന്— പതിവായിട്ടുണ്ടാകുന്നതാണ്. ആദ്യമായിവരുന്ന എല്ലാ ജടാപരീക്ഷകൾക്കും അധികം മാഹാത്മ്യം കല്പിച്ചിട്ടുള്ളതായി കാണുന്നുണ്ട്. ശേഷമുള്ള ദിവസങ്ങളിൽ ചൊല്ലുന്ന സാധാരണജടകളും രഥകളും 'മൂക്കിലെ ജട' എന്നും, 'മൂക്കിലെ രഥ' എന്നും, പേരുകൾ പറയുന്നു. തൂണിന്റെ മൂക്കിലിരുന്നു ജടയും രഥയും ചൊല്ലുന്നതുകൊണ്ടാണ് അങ്ങിനെ പേരു പറയുന്നത്. തൃശ്ശിവപേരൂർ യോഗക്കാർ മൂക്കിലെ ജടയും രഥയും ചൊല്ലുന്നതു കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ കിഴക്കെ വടക്കെ മൂലയിലുള്ള തൂണിന്റെ പുറമെ ചെന്നിട്ടുള്ള പടിയിന്മേലിരുന്നിട്ടാകുന്നു. തിരുനാവായക്കാർ തെക്കെപടിഞ്ഞാറെയുള്ള തൂണിന്റെ പുറമെ ചെന്നിട്ടുള്ള പടിയിന്മേലിരുന്നിട്ടാണ് അവരുടെ മൂക്കിലെ ജടയും രഥയും ചൊല്ലുന്നത്. ആ പ്രയോഗക്കാൎക്കു സഹായിപ്പാൻ (കൂടിപ്പാൻ) വേണ്ടി സ്വസ്വപക്ഷത്തിലുള്ള രണ്ടു പേർ തയ്യാറായിരിക്കുന്നതാണ്. ഇനി കുറെ മേലെക്കിടയായ ഒരു പരീക്ഷ 'കടന്നിരിക്കുക' ആകുന്നു. 'കടന്നിരിക്കുക' എന്നത് മൂക്കിലെ രഥയേക്കാൾ വളരെ അധികം സാമൎത്ഥ്യത്തോടുകൂടിയുള്ള ഒരു രഥപ്രയോഗമാകുന്നു. തൃശ്ശിവപേരൂർയോഗക്കാൎക്കു 'കടന്നിരിക്കുക' എന്ന രഥപ്രയോഗത്തിനുള്ള സ്ഥാനം കൂത്തമ്പലത്തിന്റെ കിഴക്കെ പടിയുടെ മദ്ധ്യവും തിരുനാവായക്കാൎക്കു തെക്കെ പടിയുടെ മദ്ധ്യവുമാകുന്നു.

'വലിയ കടന്നിരിക്കൽ' ആണ് ഉള്ളതിൽ ഉപരിപരീക്ഷ. അതും രഥപ്രയോഗംതന്നെയാണ്. പ്രയോഗത്തിൽ അസാമാന്യമായ ചാതുൎയ്യവും അലക്ഷ്യവുമാണ് അതിനു വേണ്ടത്. നല്ലവണ്ണം ഓത്തുതഴവും കട്ടിത്തഴവുമുള്ളവർ മാത്രമേ ആ പരീക്ഷക്കു ശ്രമിക്കയുള്ളൂ. അതിൽ ജയിച്ചാൽ നമ്പൂരിമാരുടെ ഇടയിലുള്ള പൂജ്യത അസാമാന്യമാകുന്നു. തോറ്റാലുള്ള കുസലും സാമാന്യത്തിലധികമുണ്ടാകുന്നതാണ്. കടന്നിരിക്കുക, വലിയ കടന്നിരിക്കുക എന്നീ പരീക്ഷകൾ കുറെ അധികം കഠിനമാകയാൽ എല്ലാ കൊല്ലവും ആ പരീക്ഷകൾക്ക് ആളുകൾ ഉണ്ടാകുന്ന കാൎയ്യം സംശയമാണ്. ശേഷമുള്ള എല്ലാ പരീക്ഷകളും നിയമമായിട്ടുണ്ടാകുന്നു. തൃശ്ശിവപേരൂർയോഗക്കാൎക്കു വലിയ കടന്നിരിക്കലിന്നുള്ള സ്ഥാനം കൂത്തമ്പലത്തിലുള്ള പൂവായിന്റെ മുമ്പിലായിട്ടാകുന്നു. തിരുനാവായക്കാരെ

ക്ക് കൃതമാവചനത്തിന്റെ പടിഞ്ഞാറെ പടിയുടെ മദ്ധ്യത്തിലു മാകുന്നു.

കടവല്ലൂര് പരീക്ഷക്കാലത്ത് പതിവായിട്ടുള്ള രണ്ടു വാരമിരിക്കൽ കഴിഞ്ഞാൽ 'കൂട്ടവാരം' എന്നൊരു സമ്പ്രദായമുണ്ട്. അതു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ സദ്യക്ക് ഇലവെക്കുകയായി. ഉണ്ണാനിരിക്കുമ്പോഴാണല്ലോ ജടയോ രഥമോ പ്രയോഗിപ്പാനുള്ള സമയം. പരീക്ഷക്കാലത്ത് എല്ലാം കഴിഞ്ഞ നമ്പൂരിമാർ അമ്പലത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെടുമ്പോൾ അർദ്ധരാത്രി പൂരാകുന്നതാണ്. ഇനിയൊരു സന്ദർഭത്തിൽ 'വാരത്തിനു പട്ടക്കു' എന്നു വെച്ചാലെന്താണെന്നും, 'ജടചൊല്ലുക' 'രഥചൊല്ലുക' 'കൂട്ടിപ്പച്ച' 'പദ്മരഥം' എന്നിങ്ങിനെ വേദക്കാർ പറയുന്ന പദങ്ങൾ പ്രയോഗസാമർത്ഥ്യങ്ങളുടെ സ്വരൂപമെന്താണെന്നും, വിസ്താരമായി വിവരിക്കുന്നതാകുന്നു.

നടുവത്ത അച്ഛൻനമ്പൂരി

ഇക്കഴിഞ്ഞ അർദ്ധശതവർഷത്തിൽ മലയാളഭൂമിയിൽ ഉണ്ടായിട്ടുള്ള അനവധി കവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു മാന്യസ്ഥാനത്തിനവകാശിയായ നടുവത്ത് അച്ഛൻനമ്പൂരി തിരുമനസ്സിലെ ശ്ലോകങ്ങൾ കേൾക്കാത്ത മലയാളഭാഷയിൽ അക്ഷരജ്ഞാനമുള്ളവർ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്നാൽ അവിടുത്തെ ജനനത്താൽ പരിപൂതമാക്കപ്പെട്ട ഗൃഹവും സഹവാസവും ഏതാണെന്നും, അവിടുത്തെ ബാല്യചരിതം എന്തായിരുന്നു എന്നും, വിദ്യാഭ്യാസം ഏതുപ്രകാരമായിരുന്നു എന്നും, അവിടുത്തെ ജനനാനന്തരം ഉൽകൃഷ്ടങ്ങളായ വല്ല ദേശാന്തരവും വന്നിട്ടുണ്ടോ എന്നും അവിടുത്തെ വൃത്തികളുടെ സ്വഭാവമെന്താണെന്നും മറ്റുമുള്ള വിവരങ്ങൾ ആ തിരുമനസ്സിലെ കവിതാമാധുര്യം അനുഭവിച്ചു സുഖിക്കുന്ന അനേകായിരം ജനങ്ങളിൽ ചുരുക്കംപേർക്കു മാത്രമേ അറിവുണ്ടായിരിക്കയുള്ളൂ. കാളിദാസൻ, ഭവഭൂതി മുതലായ പ്രാചീന സംസ്കൃതകവികളുടെയും, എന്നുവേണ്ട,

ച്ചതങ്ങിയ ശതവൎഷങ്ങൾക്കപ്പുറം ജീവിച്ചിരുന്ന തുഞ്ചത്തെഴുത്ത ച്ഛൻ, കുഞ്ചൻനമ്പ്യാർ മുതലായ മലയാളകവികളെ, സംബന്ധിച്ച്, മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം പൂൎണ്ണമായ വിവരങ്ങൾ വേണ്ടെന്നില്ല, നിരാക്ഷേപമായി, കാലനിൎണ്ണയം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണമുള്ള വിവരം പോലും കുറിച്ചിടുവാൻ തോന്നാത്ത ഒരുവകെ ഗതാനകലികന്മാരെ നാം ചില സന്ദൎഭങ്ങളിൽ മനസ്സറിയാതെ ശപിക്കുമാറുണ്ട്. നമ്മുടെ പിൻഗാമികൾക്ക് നമ്മെ അപ്രകാരം ശപിക്കുവാൻ ഇടകൊടുക്കാതിരിക്കേണ്ടതു നമ്മുടെ ചുമതലയാണ്. എന്നാൽ ഈ മഹത്തായ കൃത്യത്തെ ഞാൻ ചെയ്യുന്നതിനാകുന്നു പതിന്മടങ്ങു യോഗ്യതയായി നിൎവ്വഹിക്കത്തക്ക അനേകം പേർ ഇപ്പോളുണ്ടെന്നു എനിക്കു പൂൎണ്ണബോധമുണ്ടെങ്കിലും, അച്ഛൻനമ്പൂരി തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു ഈ എളിയവനിലുള്ള അനല്പമായ വാത്സല്യത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ഇതു ഞാനായാൽ മതി എന്നു അവിടുന്നു അരുളിച്ചെയ്കയും, അവിടുത്തെക്കുറിച്ച് ഈ എളിയവനുള്ള അനല്പഭക്തിബഹുമാനങ്ങളുടെ ശക്തിയാൽ ആ തിരുമനസ്സിലെ ജീവചരിത്രസംഗ്രഹം ഞാൻതന്നെ എഴുതേണ്ടതാണെന്നു എനിക്കു തോന്നുകയും ചെയ്കയാൽ ഇതിനു പുറപ്പെട്ടതാണെന്നു മഹാജനങ്ങളെ അറിയിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

നടുവത്ത് അച്ഛൻനമ്പൂരി തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു 1016-ാമാണ്ട് മീനമാസത്തിൽ മകം നക്ഷത്രത്തിൽ ചോലമാടമഹിപതി പാലിച്ചിരുന്നകൊച്ചിരാജ്യത്തു ചാലക്കുടി എന്ന ദിക്കിൽ ജനിച്ചു. ഭക്തികൊണ്ടും വിരക്തികൊണ്ടും ദാരിദ്ര്യംകൊണ്ടും കുചേലബ്രാഹ്മണനോടുപമിയ്ക്കാവുന്ന അവിടുത്തെ അച്ഛൻ, മഹാനായ ഈ ഉണ്ണിയുടെ മുഖദൎശനത്താലുള്ള സുഖം അനുഭവിപ്പാൻ നില്ക്കാതെയും ഉണ്ണിയ്ക്കു പിതൃലാളനസുഖം അനുഭവിപ്പാൻ ഇടകൊടുക്കാതെയും, ഗൎഭസ്ഥനായ കുമാരനു നാലുമാസം പ്രായമായ കാലത്തു, തന്റെ നാല്പതാം വയസ്സിൽ, സ്വൎഗ്ഗപ്രാപ്തനായി. രണ്ടു പേർ ജ്യേഷ്ഠന്മാർ ഉണ്ടായിരുന്നവരിൽ ഒരാൾ ഉപനീതനായിരിക്കുമ്പോഴും, മറ്റേ ആൾ 1061-മാണ്ടിലും അന്തരിച്ചു. ഇപ്പോഴുള്ള ഇല്ലത്തെ ഗൃഹസ്ഥൻ ഈ ഒടുവിൽ പറഞ്ഞ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകനാണ്.

അച്ഛൻനമ്പൂരി തിരുമനസ്സിലേയ്ക്കു പുരുഷപ്രാപ്തിയാകുന്ന ഇവരെ അമ്മതന്നെ ഗൃഹഭരണം ചെയ്തു. എട്ടു രണ്ടാമാ

ണെന്ന് ഊഹിക്കാവുന്നതന്നെ അറിയാം. ഭർത്താവിൻെറ അകാലത്തി ലുള്ള ദേഹവിയോഗം, അതിനെ സംബന്ധിച്ച് തനിക്കുള്ള ദുസ്സ ഹമായ വ്യസനം, തങ്ങളെത്തന്നെ പോററുവാൻ കഴിവില്ലാ ത്ത രണ്ടുമൂന്നു ഇളംകിടാങ്ങളും, താൻ ഏകാകിനി, ഇല്ലത്തു യാതൊരു വകയുമില്ല, മററു വർഗ്ഗക്കാർ ചെയ്യാവുന്ന വിധം ഭിക്ഷാടനം ചെയ്തു ഉപജീവിക്കുവാൻ സ്വാതന്ത്ര്യം ഇല്ലാത്ത ഒ രന്തർജ്ജനം. എന്താണ് ഇതിൽ പരമായി ഒരു വരുവാനുള്ളത്. ഇതെല്ലാം സഹിച്ചുംകൊണ്ട്, എത്രയോ പശുക്കളും ഉണ്ടായിരുന്ന വയെ കറന്നു, കാച്ചി, തൈരുണ്ടാക്കി വിററ് അതിൽനിന്നുണ്ടാ കുന്ന ആദായംകൊണ്ട്, ഭരണനിപുണയായ ആ സാദ്ധ്വീജ ൻെറ സാമർത്ഥ്യത്താൽ പട്ടിണി കൂടാതെ നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുകൂട്ടി. 'ആവട്ടത്തിരിക്കും പുരഹരഭഗവാനുള്ള നല്ലുത്സവത്തെ' എന്ന ഭ ഗവജ്ജുകത്തിലെ സൂത്രധാരൻ ചൊല്ലിയ ശ്ലോകംവഴി നമുക്കെല്ലാം പരി ചയമായിട്ടുള്ള 'ആവട്ടത്തൂർ' എന്ന ദിക്കിൽ 'കേട്ടപ്പിള്ളി' എന്ന ഇല്ലപ്പേരുള്ള തൻെറ അമ്മാത്തുവെച്ചായിരുന്നു അച്ഛൻ നമ്പൂരിയു ടെ പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസം. അക്ഷരാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞു 'വാക്യം' വരെ അവിടെവെച്ചു പഠിച്ചു. പണ്ടത്തെ സമ്പ്രദായപ്രകാരം 'വാ ക്യം'വരെ പഠിച്ചാൽ നല്ലവണ്ണം കുട്ടിയായിക്കൂടാവില്ലെന്നു ആ സമ്പ്രദായം നിശ്ചയമുള്ളവർക്കെല്ലാം അറിയാവുന്നതാണല്ലോ. ഉ പനയനം കഴിച്ചതു സ്വജനത്തിൽപെട്ട 'തെക്കേത്താമ്പിള്ളി' എ ന്ന ഇല്ലത്തുവെച്ചാണ്. ഈ ക്രിയക്കു സ്വല്പമായി ചിലവുള്ളതു ചെ യ്യാൻ സാധിക്കാത്തതിനാലാണ് സ്വഗൃഹത്തിൽവെച്ചു നടത്താ ഞ്ഞത്. ഇക്കാലത്തു തന്നെയാണ് അതിബുദ്ധിയോടും അതിശ്ര ദ്ധയോടുംകൂടി വേദപാഠം ചെയ്തത്. അമ്മാത്തെ ഒരു ശാഖയായ 'നെല്ലായിക്കുന്നത്തു' വെച്ചായിരുന്നു സമാവർത്തനം. സ്വന്തം ഇ ല്ലത്ത് ഈ വക അടിയന്തരങ്ങളും നിവൃത്തിക്കുവാൻ തീരെ കഴിവി ല്ലാതെ വരുമ്പോൾ ബന്ധുജനങ്ങളുടെ സഹായം ആവശ്യപ്പെടാ തെ ഗത്യന്തരമില്ലല്ലോ. എന്നാൽ ഇടയെത്തുടരെ എത്രയെങ്കിലും ക ടിക്കുന്നതന്നെ അലട്ടുന്നതിനു വൈമനസ്യം തോന്നീട്ടായിരിക്കണം ഉപനയനം ഒരു ദിക്കിലും സമാവർത്തനം മറെറാരു ദിക്കിലും ആ ക്കാമെന്നു ലോകതന്ത്രജ്ഞയായ മാതാവു നിശ്ചയിച്ചത്. ഇക്കാല ത്തു മാത്രം ഇല്ലത്തിൽ ഭ്രമം നിമിത്തം ഉള്ളൽ കൃതികളും കിട്ടുന്നതും

സമ്പാദിച്ചു വായിച്ചും പകൎത്തി എഴുതിയും കുട്ടിയായനായും എഴുത്തും വശമാക്കി. അന്നുമുതല്ക്കു ഈവകയിൽ വളരെ മോഹമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു മകന്റെ ഈ പരിശ്രമത്തെ സ്വാത്മനാ അഭിനന്ദിച്ചു എന്നു പറയേണ്ടതില്ലല്ലോ. 'ചെറുപ്പകാലങ്ങളിലുള്ള ശീലം മറക്കുമോ മാനുഷനുള്ള കാലം' എന്നു ശ്രീകൃഷ്ണചരിതത്തിലും 'ചൊട്ടയിലുള്ളൊരു ശീലം വിട്ടീടില്ലെന്നുണ്ടു ചുടലവരെ' എന്നു അവിടുന്നുതന്നെ ഭാഗവതത്തിലും പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ഈവക കൃതികളിൽ ബാല്യകാലത്തു ധാരാളം പരിചയിച്ചതോടുകൂടി അവയിലെ ശ്രുതിമധുരപദബഹുലങ്ങളായ പ്രയോഗങ്ങൾ മനസ്സിൽ പതിഞ്ഞു കിടന്നതാണ പിന്നീടു അവിടുത്തെ കവിതയിൽ അയത്നസംഭരണമായി കണ്ടുവരുന്ന സാരള്യത്തിനും സുഗമത്വത്തിനും ആദിഹേതുവായി തീർന്നതു എന്നു ഊഹിപ്പാൻ ന്യായമുണ്ടു. എന്തായാലും ഈവക വായിച്ചതോടുകൂടി പഠിപ്പാനുള്ള വാസനയുമുണ്ടായി. ഒരു മഹാബുദ്ധിമാനും ജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനുമായ മരത്തോമ്പിള്ളി ഓതക്കപ്പുഴകളത്തു വാസുനമ്പൂരിയുടെ അടുക്കൽ ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസംവരെ പഠിച്ചു. ഇക്കാലത്തുതന്നെ കവിതയിൽ ഉത്സാഹം തുടങ്ങി. സ്വഗൃഹത്തിൽ കാലക്ഷേപത്തിനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു പഠിപ്പിനും കവനനിർമ്മാണത്തിനും ശല്യമായി തീർന്നതുകൊണ്ടു പഠിപ്പിന്റെ പരിപൂർത്തിക്കായി 1031, 32 ഈയിടക്കു തൃപ്പൂണിത്തുറക്കു പോകയും ജഗൽപ്രസിദ്ധനും രാജഗുരുവുമായ പാലപ്പുറത്തു പുതിയേടത്തു ഗോവിന്ദൻ നമ്പ്യാരുടെ ശിഷ്യത്വം സ്വീകരിച്ചു ബാക്കി പഠിപ്പു അവിടെവെച്ചു നിവൃത്തിക്കയും ചെയ്തു. പ്രസിദ്ധനായ കൈക്കുളങ്ങര വാരിയത്തു രാമവാരിയർ സബ്രഹ്മചാരിയും മരത്തോമ്പിള്ളി പരമേശ്വരൻ നമ്പൂരി സഹപാഠിയും ആയിരുന്നു. തൃപ്പൂണിത്തുറെയുള്ള വാസത്തിൽവെച്ചു തമ്പുരാക്കന്മാരുടെ പ്രീതി സമ്പാദിപ്പാൻ സൗകര്യം കിട്ടുകയും അതുവഴിയായി ഉടുപ്പു, തേച്ചുകുളി മുതലായവയ്ക്കു മുമ്പുണ്ടായിരുന്ന കഷ്ടപ്പാടു മിക്കവാറും നീങ്ങുകയും ചെയ്തു. സാധാരണ വിദ്യാർത്ഥികൾ, ഗുരുനാഥൻ സ്വദേശത്തേക്കു പോകുമ്പോൾ ദീർഘമായ അനദ്ധ്യായം കിട്ടിയതിൽ സന്തോഷിച്ചു കളിച്ചു നടക്കയാണല്ലോ പതിവു. എന്നാൽ ബുദ്ധിമാനും ഉത്സാഹിയുമായ നമ്മുടെ വിദ്യാർത്ഥിയാകട്ടെ, ഗുരുനാഥനായ നമ്പ്യാർ ഒറ്റപ്പാലത്തിനു സമീപമുള്ള സ്വഗൃഹമായ പാലപ്പുറത്തേക്കു

ണ്ടു പോകുമ്പോഴും കൂടെപ്പോകയാണ് പതിവ്. പോകുന്ന സമയം കൊച്ചിയിൽനിന്നു കുറെ ജൗളിസാമാൻ വാങ്ങി അവിടങ്ങളിൽ കൊണ്ടുപോയി വില്ക്കുകയും ആ സംഖ്യകൊണ്ടു 'കുത്താമ്പുള്ളിപ്പാവു' വാങ്ങി തൃപ്പൂണിത്തുറെ കൊണ്ടുചെന്നു വില്ക്കുകയും അതിൽനിന്നുണ്ടാവുന്ന ആദായംകൊണ്ടു ലോപംകൂടാതെ മുണ്ടുചിററലും മററുമുള്ള ചില്ലറ ചിലവുകളും നിവൃത്തിക്കയും ചെയ്തു വന്നു. തൃപ്പൂണിത്തുറെ താമസിക്കും കാലത്തു പ്രസിദ്ധകവിയായ പൂന്തോട്ടത്തു നമ്പൂരിക്കു നമ്മുടെ കൊച്ചുനമ്പൂരിയിൽ അതിയായ വാത്സല്യം ജനിക്കുകയും കവിതാവിഷയത്തിൽ പല ഉപദേശങ്ങളും ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി ചെയ്തു കൊടുത്തതിനു പുറമെ അന്നുണ്ടാകുന്ന കവിതകൾ പാഠമാക്കിച്ചു ഗുണദോഷങ്ങളും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നമ്പ്യാരുടെ കീഴിൽ 1068വരെ പഠിച്ചു. അതിനുശേഷം കാവ്യാലങ്കാരനാടകങ്ങളിലും തർക്കശാസ്ത്രത്തിലും കുലങ്കഷമായ വ്യുല്പത്തിയെ സമ്പാദിച്ചു. നമ്പ്യാർ 1086 മകരത്തിൽ അന്തരിച്ചു. പിന്നെ തമ്പുരാക്കന്മാർക്കുണ്ടായിരുന്ന പ്രീതിയുടെ ശക്തിയാൽ കുറെക്കാലംകൂടി തൃപ്പൂണിത്തുറെത്തന്നെ താമസിച്ചു.

ജ്യേഷ്ഠൻ വേളികഴിച്ച് അതിൽ സന്താനമുണ്ടായിരുന്ന സ്ഥിതിക്കു അനുജനായ നമ്മുടെ തിരുമനസ്സിലേക്കു മലയാളബ്രാഹ്മണരുടെ സമ്പ്രദായപ്രകാരം വേളികഴിപ്പാൻ ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ചാലക്കുടിക്കടുത്ത വടക്കാഞ്ചേരി എന്ന ഇല്ലത്ത് പുരുഷന്മാരില്ലായ്കയാൽ ആ ഇല്ലം നിലനിറുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി വേളി കഴിക്കയും 'നെടുവത്ത് അപ്പൻനമ്പൂരി' എന്ന പേര കേൾക്കുമായിരുന്ന അവിടുന്ന് 'അച്ഛൻനമ്പൂരി'യാകുവാനും ഭാഷാകവികളുടെ ശേഖരത്തിൽ 'നെടുവത്ത് മഹൻനമ്പൂരി' എന്നൊരാൾകൂടി ഉണ്ടായിത്തീരുവാനും ഇടവരികയും ചെയ്തു. വേളികഴിച്ച ഇല്ലംവക അമ്പതിനായിരം രൂപ വിലക്കു വരുന്ന സ്വത്തുക്കൾ അനുഭവിച്ചു കൊള്ളുവാൻ അന്നത്തെ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കല്പിച്ചു തീട്ടൂരം കൊടുത്തു. 'നല്ലകാലമൊരുവനു വരുമ്പോളില്ലെങ്കിലുമവനുണ്ടാകും' എന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുപോലെ ദൈവാധീനത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ നിവാരണത്തിനൊന്നു മാത്രമല്ല കുടുംബത്തിന്ന് ഒരുമാതിരി സൌഖ്യമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യത്തക്ക വണ്ണംതന്നെ ഉള്ള മുതൽ മേൽപ്രകാരം സിദ്ധിച്ചു ഉടനെ, ഇര

ങ്ങാലക്കുടക്കു സമീപം 'തെക്കേമ്പിള്ളി' 'നെടുമ്പിള്ളി' എന്ന അന്യംവന്ന രണ്ടു ഇല്ലങ്ങളും വക അത്രയും ഉപാവിലക്കുള്ള സ്വത്തുക്കളുംകൂടി അനുഭവിച്ചുകൊള്ളുവാൻ മഹാരാജാവുതിരുമനസ്സിലെ തീട്ടൂരം കിട്ടി. തമ്പുരാക്കന്മാൎക്കും രാജ്യഭരണാധികാരികൾക്കും അവിടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അനല്പമായ പ്രീതിക്ക് ഇതിലധികമായ തെളിവ് ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

1040-ൽ, വേളികഴിച്ച അന്തർജ്ജനത്തിനു രക്തസ്രാവം തുടങ്ങി വല്ലാതെ കലശലായി. അതിനു ചികിത്സിക്കാനായി എളേടത്തു തൈക്കാട്ടു നാരായണൻ മൂസ്സിനെ വരുത്തി പൂർണ്ണസുഖം സിദ്ധിപ്പാൻ പന്തിരുപത് ദിവസം താമസിപ്പിക്കേണ്ടി വന്നു. 'ഒരു നമ്പൂരിയെ വൈദ്യം പഠിപ്പിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നുണ്ട്' എന്നു മൂസ്സ് ഒരു ദിവസം സന്ദർഭവശാൽ പ്രസ്താവിച്ചപ്പോൾ, വിദ്യാതല്പരനായ നമ്മുടെ നമ്പൂരി താൻതന്നെ ശിഷ്യനായിക്കൊള്ളാമെന്നു സമ്മതിച്ചു വൈദ്യം പഠിപ്പാനാരംഭിച്ചു. എന്നാൽ പഠിപ്പുതുടങ്ങിയ ഉടനെതന്നെ ചികിത്സിപ്പാനും അയച്ചുതുടങ്ങിയതിനാൽ പഠിപ്പിന്നു താമസം വന്നു. രണ്ടു കൊല്ലംകൊണ്ടു അഷ്ടാംഗഹൃദയം, ൫൦ അദ്ധ്യായം പഠിച്ചു. അപ്പോഴെക്കും ഗുരുനാഥൻ മരിച്ചു. ബാക്കി ഭാഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുജനായി മഹാപ്രസിദ്ധനായ ഇട്ടീരി മൂസ്സാണ് പഠിപ്പിച്ചത്. മുൻപറഞ്ഞപ്രകാരം തീട്ടൂരങ്ങളാൽ സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള മുതലിനു പുറമെ വൈദ്യവിഷയത്തിലും അനവധി സമ്പാദ്യമുണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

ഉപ്പു വെള്ളം നിറഞ്ഞിട്ടുള്ള സമുദ്രത്തിൽ ശുദ്ധജലമായ ഉറവുകൾ അവിടെയവിടെയായി കാണാറുള്ളതുപോലെയും, അടച്ചു തള്ളിയ ചവറിൽനിന്ന് അനവധി ഫലങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്ന ഒരു മത്തത്തൈയ്യും, കുമ്പളത്തൈയ്യും മുളച്ചു പൊന്തുന്നതുപോലെയും, ദൌർഭാഗ്യമുള്ള കാലത്ത് ദോഷത്തിൽനിന്ന് ഗുണം ഉത്ഭവിക്കുന്നു എന്നുള്ള തത്വത്തിന്ന് ഉദാഹരണമായിട്ടു, ആണ് അച്ഛൻനമ്പൂരിക്ക് അന്തർജ്ജനത്തിന്റെ രോഗബാധയിൽനിന്ന് വൈദ്യശാസ്ത്രപരിശീലനത്തിന്നും അതു മാർഗ്ഗമായി അനല്പമായ സമ്പാദ്യത്തിന്നും യോഗമുണ്ടായത്. തമ്പുരാക്കന്മാൎക്കു ധാരാളം തിരുവുള്ളമുണ്ട്. പ്രധാനപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കെല്ലാം വളരെ പഥ്യമാണ്. തീട്ടൂരപ്രകാരം സിദ്ധിച്ച വസ്തുക്കളിൽനിന്ന് ആദായം വന്നു തുടങ്ങി. വൈദ്യ

ത്തിൽ ധാരാളം സമ്പാദ്യമായി. ഇങ്ങിനെയുള്ളകാലത്ത് അന്യ ജന്മികളുടെ ഏതാനും നിലം, പുരയിടം മുതലായതു കാണം, പണയം മുതലായ അവകാശങ്ങളായും ചില വസ്തു അട്ടിപ്പേറായിട്ടു തന്നെയും കൈവശപ്പെടുവാൻ സംഗതിയായി.

1051-മാണ്ട് അച്ഛൻനമ്പൂരിക്കു ഒരു ഗ്രഹപ്പിഴക്കാലമായിരുന്നു. അക്കൊല്ലത്തെ കന്നിമാസത്തിൽ, ജ്യേഷ്ഠനും തുലാമാസത്തിൽ ജ്യേഷ്ഠന്റെ മകനും മരിക്കുകയും മീനത്തിൽ ഇല്ലം കത്തുകയും ചെയ്തു. ഇല്ലം കത്തിയതിന്റെ ഭവിഷ്യൽഫലം വിചാരിച്ചാൽ അതൊരു ഗ്രഹപ്പിഴയുടെ കൂട്ടത്തിൽ കൂട്ടിക്കൂട. എന്തെന്നാൽ മീനത്തിൽ കത്തിയ ഗൃഹം, ആ ഇടവത്തിൽ വർഷം തുടങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി, പൂർവാധികമോടിയോടുകൂടിയും രണ്ടുകെട്ട മാളികയായും പറയത്തക്ക ചിലവു കയ്യിൽനിന്നു പറ്റാതെയും, പുതുതായി പണികഴിക്കുവാൻ സാധിച്ചതിൽ അതൊരു ഗ്രഹപ്പിഴയാണോ? കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാനെന്നു പ്രസിദ്ധനായ ശക്തൻ 'വീരകേരളത്തമ്പുരാൻ' തിരുമനസ്സിലേയ്ക്ക്, പണ്ടേതന്നെ അവിടുത്തെ സേവനായിരുന്ന അച്ഛൻനമ്പൂരി, ഇല്ലംപണിയെ സംബന്ധിച്ച്, താഴെ കാണുംപ്രകാരം രണ്ടു ശ്ലോകങ്ങൾ അടിയറ വെക്കുകയും, തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു സന്തോഷിച്ചു 800 രൂപ സമ്മാനം കൊടുക്കുകയും അന്നത്തെ വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ അടുക്കൽ പറഞ്ഞ് ഇല്ലംപണി വകയ്ക്ക് അറുപതുകുറ്റി തേക്കുമരം കൊടുപ്പിക്കുകയും ഉണ്ടായി.

1. ജ്യേഷ്ഠൻമരിച്ചു,മകനുംതദനന്തരംഹാ!
കഷ്ടംഗമിച്ചു,ജനകാന്തികമത്രയല്ല
കഷ്ടംദഹിച്ചു,പുരമഗ്നിയതിങ്കൽവെച്ചു
നഷ്ടംഭവിച്ചുപലതുംക്ഷിതിപാലമൌലേ!

2. ഇല്ലംപണിക്കിവിടെനിന്നുമനസ്സുവെച്ചു
തെല്ലെങ്കിലുംവകതരേണമെനിക്കിദാനീം
വല്ലാതെകണ്ടുവലയുന്നു,ഭവൽകടാക്ഷ-
മല്ലാതെയില്ലശരണംകരുണാപയോധേ!

ശ്രീകൊടുങ്ങല്ലൂർകുട്ടമത്തും മഹാസുകൃതിയാം ഗോവിന്ദമേനോൻ' എന്നു ശ്ലോകരൂപേണയും ശ്രേഷ്ഠേറിയാമത്താരു മാധവനിലുള്ള പേ

ഷ്ഠാർ' എന്ന് ഉള്ളൽവഴിയ്ക്കും വെണ്മണി നമ്പൂരിപ്പാട്ടു മലയാളത്തി
ലുള്ളവൎക്കെല്ലാം പരിചയപ്പെടുത്തിക്കൊടുത്തിട്ടുള്ള ആ രണ്ടു പ്രമാ
ണപ്പെട്ട ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാൎക്കും അച്ഛൻനമ്പൂരിയെ വളരെ സ്നേഹമാ
യിരുന്നതുകൊണ്ട് അവർ ഇല്ലംപണിക്കും മററും വളരെ വിലയേ
റിയ സഹായങ്ങൾ ചെയ്തു.

1035-ൽ കൊച്ചിസൎക്കാരിന്റെ മാനേജുമെന്റിൻ കീഴിൽ ഇ
രുന്നിരുന്ന കോടശ്ശേരി കൎത്താവ് എന്ന പ്രസിദ്ധ ജന്മിയുടെ കാൎയ്യ
സ്ഥനായി. ഇതു ദിവാൻജിയുടേയും പേഷ്ക്കാരുടേയും പ്രീതിയുടെ ഫല
ങ്ങളിൽ ഒന്നായി ഗണിക്കാവുന്നതാണ്. വളരെ കുഴപ്പത്തിൽ കി
ടന്നിരുന്ന ആ സ്വരൂപത്തിലെ കാൎയ്യങ്ങൾ നന്നാക്കുകയും ക്ഷേത്രം
പണി മുതലായ സല്ക്കൎമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ചെയ്തു. 64 ധനുവരെ
ആ കാൎയ്യം നോക്കി. അപ്പോഴേക്കും 'മൂത്രകൃച്ഛ്രം' എന്ന രോഗം
പിടിപെടുകയാൽ കാൎയ്യസ്ഥത ഉപേക്ഷിച്ചു ഇല്ലത്തുവന്നു ഭഗവൽ
സേവചെയ്ത് ഇരിപ്പായി. ഒരു കൊല്ലത്തോളം ദീനം അതികഠിന
മായിരുന്നു. ഇതിനിടയിൽ അന്ന് ഇളയതമ്പുരാനായിരുന്ന ഇ
പ്പോഴത്തെ കൊച്ചി വലിയതമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു തൃപ്പൂണി
ത്തുറ താമസിപ്പിച്ചു വാത്സല്യപൂൎവ്വം ചികിത്സിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ
ദീനത്തിന്ന് ആശ്വാസം കിട്ടിയത്, പ്രസിദ്ധകവിയായ കൊടുങ്ങ
ല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ചികിത്സകൊണ്ടാണെ
ന്ന് അക്കാലത്തെ മനോരമ വായനക്കാൎക്കും ഭഗവദ്ദൂതിന്റെ പ്ര
സ്താവന വായിച്ചിട്ടുള്ളവൎക്കും അറിയാവുന്നതാണ്. രോഗം വീണ്ടും
ശക്തിയായി ബാധിക്കാതിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി ദിനചൎയ്യയിൽ പല
നിഷ്കൎഷകളും ചെയ്തു.

മഹാദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ താൻ അളവില്ലാത്ത മനഃ
ക്ലേശവും കായക്ലേശവും പെട്ടു വളൎത്തി ഉണ്ടാക്കിയ ഈ ഉണ്ണിയുടെ
യൌവനപ്രാപ്തിയോടുകൂടി, ശ്രീകൃഷ്ണനെ കാണുവാൻ കുചേലബ്രാ
ഹ്മണൻ ദ്വാരകയിലേക്കു പോയ കാലത്തു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗൃഹ
ത്തിൽ ഉണ്ടായ മാററംപോലെ, സൎവ്വപ്രകാരേണയുമുള്ള സമൃദ്ധികളും
വന്നുകൂടി, യഥേഷ്ടം സുഖമനുഭവിച്ചു, പുത്രനാലും പൌത്രന്മാരാ
ലും സശ്രദ്ധം ശുശ്രൂഷിതയായി, മകന്റെ പലവിധങ്ങളായ ശ്രേയ
സ്സുകളെ കണ്ടും കേട്ടും ആനന്ദിച്ച്, ആ മകൻ അമ്പതാം വയ
സ്സിൽ കാലു വെക്കുന്ന കൊല്ലമായ 1067-ൽ ഭാഗ്യശാലിനിയായ അ

ന്നു, അനവധി വർഷം ഭൂമിയെ അലങ്കരിച്ചതിനു ശേഷം, സ്വൎഗ്ഗത്തിൽ കയറി. അമ്മയുടെ അനുഗ്രഹശക്തിയാൽ ദീനമായിരുന്നാലും ദീക്ഷ അവിഘ്നമായിത്തന്നെ കഴിഞ്ഞു. അപ്പൻനമ്പൂരിയുടെ കീൎത്തിസ്തംഭമായ ഭഗവദ്ദൂത് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ 1067-ൽതന്നെയാണ്. അംബോപദേശവും ഭഗവൽസ്തുതിയും 1061-ൽ ഉണ്ടാക്കി. കഥകളിക്കു ശൃംഗാരമയമായ ഒരു രംഗം, ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത ഒരു ഇനമായി കാണുന്നതുപോലെ, അപ്പൻനമ്പൂരിയുടെ ചെറുപ്പകാലത്തു കവിയാകേണമെങ്കിൽ, ഒരംബോപദേശശതകം ഉണ്ടാക്കണം എന്നൊരു സമ്പ്രദായം ഈ പ്രദേശത്തു ഉണ്ടായിരുന്നതിനെ അനുസരിച്ചു മാത്രമാണ് സഹൃദയനായ അവിടുന്നു വിഫലമായ 'അംബോപദേശം' ഉണ്ടാക്കുവാൻ ഇടയായത്. 'പെട്ടിയുടെ ദോഷംകെട്ടിയ സ്ഥിതിക്കു കുലുക്കുവാൻ മടിക്കേണ്ട' എന്നു പറഞ്ഞതുപോലെ അംബോപദേശം ഉണ്ടാക്കുവാൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ ആ ജാതിക്കു വേണ്ടുന്ന ചമൽക്കാരമെല്ലാം വരുത്തിക്കൂട്ടുകയും, വെണ്മണി മഹൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ അംബോപദേശത്തെക്കാൾ മെച്ചമാണ് അവിടുത്തെതന്നെ പല വിദ്വജ്ജനങ്ങൾക്കും ബോദ്ധ്യമാകുകയും ചെയ്തു. മനസ്സില്ലാമനസ്സോടുകൂടിയാണ് അംബോപദേശം കൃതിച്ചത് എന്ന്, അതിനു പരിഹാരമായി ഭഗവൽസ്തുതി ഉണ്ടാക്കി, രണ്ടുംകൂട്ടി ഒന്നിച്ചു അച്ചടിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടുതന്നെ തീൎച്ചപ്പെടുത്താവുന്നതാണല്ലോ. മേൽപറഞ്ഞ കൃതികൾക്കു പുറമെ ഈയിടെ ഉണ്ടാക്കി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയ അഷ്ടമിയാത്രയും ശ്രീഗിരിയാത്രയും കുറെ എഴുതിവെച്ചിരിക്കുന്ന 'അക്രൂരഗോപാലം' നാടകവും അല്ലാതെ അവിടുന്നു സ്വതന്ത്രപിച്ചുള്ള വല്ല കൃതികളും ഉണ്ടാക്കിയതായി അറിവില്ല.

'അല്ലത്തൊന്നൊന്നാം വട്ടപ്പൂന്നരതിലുളവായ് മക്കളായ്‌രണ്ടുപേരും കല്യാണംചെയ്യുവച്ചുള്ളൊരുസുതയുമെനിക്കിങ്ങിനെയുത്തമാനം' എന്നു പണ്ടൊരിക്കൽ മലയാളമനോരമയിൽ അവിടുന്നു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവല്ലോ. 'നെട്ടവത്തു മഹൻനമ്പൂരി' എന്നു പ്രസിദ്ധനായ മൂത്തപുത്രൻ 1043-ലും, പുത്രി 1047-ലും, രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ 1052-ലും, ജനിച്ചു. ഇളയ മകൻ 15 വയസ്സായപ്പോഴേക്കും ഒരു വിധം വൈദുഷ്യം സമ്പാദിക്കുകയും ഗൃഹഭരണത്തിൽ മിടുക്കനാവുകയും തന്നിമിത്തം 'മിടുക്കൻ' എന്നു പേരു സി

ദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അനിവാൎയ്യമായ കൎമ്മശക്തിയാൽ ഈ മകൻ അനവധി ജനങ്ങളെ വ്യസനത്തിന്നധീനന്മാരാക്കി, 1075-ാമാണ്ടിൽ തന്റെ 28-ാം വയസ്സിൽ ഇഹലോകവാസം വിട്ടുപോയി. ഈ ദുസ്സഹസംഭവത്തെ സംബന്ധിച്ച് അച്ഛൻതന്നെ അക്കാലത്തു കേരളചന്ദ്രികയ്ക്കും, മലയാളമനോരമയ്ക്കും അയച്ച ശ്ലോകങ്ങളെ അങ്ങിനെതന്നെ പകൎത്തി എഴുതുന്നതായാൽ ഇതിനെപ്പററി പിന്നെ ഒന്നും പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ലാത്തതുകൊണ്ടു അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നു.

1. ഇന്നാളിവന്റെ സുകൃതക്കൊടിവെന്തവൃന്ദ-
മന്നാളിലേതുവതിനായ്ത്തരമായതില്ല
ഇന്നാളുമാക്കഥനവഹ്നിശമിച്ചിടാതെ
നിന്നാളിടുന്നഹഹ!, കേരളചന്ദ്രികേ! കേൾ

2. എന്നെക്കുറിച്ചധികമാമൊരു സക്തിയുള്ളി-
ലെന്നല്ല ഭക്തി, വിനയം, ഭയമെന്നിതെല്ലാം
കന്നിച്ചിരുന്നതനയൻ ശിവ! ശേഷമേതാ-
മൊന്നാൽ പ്രയാസമിനിയെന്തിനു ജീവിതംമേ

3. കഷ്ടം മദീയമകനേറവിശിഷ്ടനാകു-
മിഷ്ടാംപെരുത്തപുരുഷൻ പുരുപുണ്യശാലീ
ഇട്ടേച്ചുപോയിയിവനെപ്പുനരായതെന്തു
പൊട്ടുന്നു മന്മനമെനിക്കിനിയാരു പാരിൽ

4. മുന്നം മുദാ ജനനവേളയിൽ ജാതകൎമ്മം
നന്ദിച്ചുചെയ്തമമകയ്യുകൾകൊണ്ടുതന്നെ
ഇന്നാക്കുമാരനുദകക്രിയ ചെയ്യുവാനായ്
വന്നോരുസംഗതിയെയാരറിയുന്നുമോൎത്തുകൂട

5. ഉള്ളംതെളിഞ്ഞിവനെയും, തറവാട്ടിലിപ്പോ-
ളുള്ളോരുവസ്തുവിനെയും പരിരക്ഷചെയ്യാൻ
കൊള്ളാം കുമാരനിവനെന്നു നിനച്ചിരുന്നു
വല്ലും ചതിച്ചുവിധി! സംഗതിയാൎക്കൂഹിക്കാം?

6. കാണാതെകാൽക്ഷണമിരിക്കുകിലപ്പൊഴുറ-
ക്കെന്നിട്ടുമങ്ങിനെയിരുന്നകുമാരനിപ്പോൾ
പ്രാണൻവെടിഞ്ഞുപരലോകമണഞ്ഞുഞാനോ,
ഞാനേററവില്ലിനുകിടക്കുകിടന്നിടുന്നു

7. പുത്രാർത്തിമൂലമധികംകൃശയായലഞ്ഞു
കുത്രാപിവാണൊരിവളമ്മ! ഹരേ! മുരാരേ!
ഇത്യാദിനാമജപമോടമരുന്നജായാ-
വൃത്താന്തമെങ്ങിനെപറഞ്ഞറിയിച്ചിടേണ്ടു

8. എന്നല്ലഭൃത്യരഖിലംനയനംനിറച്ചു
നിന്നീടുമെന്നരികിലായതുകണ്ടിടുമ്പോൾ
ഒന്നോർക്കുമുണ്ണിചരിതംമനതാരതിങ്കൽ
പിന്നത്തെയാർത്തിയിനിഞാൻപറയേണ്ടതുണ്ടോ

9. തത്തമ്മപഞ്ജരമതിൽപരിചോടിരുന്നു
പുത്രൻറനാമമധുനാപിവിളിച്ചിടുന്നു
അത്തല്ലിലഗ്നിയതിലാജ്യമൊഴിച്ചുവീശി
കത്തിച്ചിടുന്നപടിമന്നനമല്ലിടുന്നു

10. ഈവണ്ണമമ്പനിശമിക്കുകയില്ലജീവൻ
പോവാനടുത്തുജനകൻവ്യസനിച്ചിടല്ലേ'
ആവമ്പനായമകനെന്നെവിളിച്ചിരുത്തി-
ട്ടേവംപറഞ്ഞകഥയെങ്ങിനെഞാൻമറക്കും

മനോരമക്ക്*.

1. ധാതാവുചെയ്യുകഠിനക്രിയമൂലമിന്നും
ചേതസ്സുകത്തിയെരിയുന്നവളെങ്കിലുംഞാൻ
ചേതോരമേ! ഭവതിയോടിതുതന്നെയല്ലൂ-
മേളുന്നതുണ്ടഴൽതോഴികളൊഴിക്കുമല്ലോ

2. തഞ്ചത്തിലീയിടവമാസമതിൽകലർന്ന
ഉള്ളഞ്ചാംദിനത്തിലമലൻതനയൻദ്വിതീയൻ
പഞ്ചത്വമെന്റെശിവനേ! പറയാൻപ്രയാസം
ഞാനിപ്പൊഴുംകിടുകിടെന്നുവിറച്ചിടുന്നു

3. എപ്പൊഴുമെന്നരികിലങ്ങിനെവാണവന്റെ
ഒപ്പമസാധനയൊട്ടുചെയ്യുവതുംകുമാരൻ
പൊയ്പ്പോയതോർക്കിലതിലപ്പുറമായരണ്ടാം-
മിപ്പോളിനിക്കുവരുവാനിനിയൊന്നുമില്ല

4. സത്യം, ശമം, സമത, സാത്വികവൃത്തിതന്നി-
ലത്യന്തസക്തിയലിവാർദ്രരി, ലാത്മബോധം
ഇത്യാദിയേവംഗുണമാസകലംതികഞ്ഞ
പുത്രന്റെയീവിരഹമെങ്ങിനെഞാൻസഹിക്കും!

5. കൃത്യങ്ങൾവേണ്ടതനുവാസരമോർത്തുവന്നായ്
പ്രത്യക്ഷമോർത്തരികിലുണ്ണിയെഞാൻവിളിച്ചാൽ
അത്തപ്പിലോർത്തുപണിതീർത്തുതെളിഞ്ഞുചാര-
ത്തെത്തുന്നൊരെന്റെമകനെന്നെവെടിഞ്ഞുകഷ്ടം!

6. 'ഇന്നിന്നതൊക്കെയിവിടെശ്ശരിയാക്കിനാളെ-
ക്കിന്നിന്നതാണുപണിയങ്ങൊരുതന്നെയല്ലേ'
എന്നെന്നൊടോതിയരികത്തുവിനീതനായി-
നിന്നീടുമുണ്ണിശിവനേ! ശിവരാമ! രാമ!

7. ദീനത്തിൽനൊന്തിവിടെവീണമുതൽക്കുകാര്യ-
സ്ഥാനംവഹിച്ചുവലുതായകുടുംബഭാരം
താനേറ്റവൻനോക്കിവളരെഗ്ഗുണമാക്കിയിപ്പോ-
ളാനന്ദിചെയ്യുമകനിങ്ങിനെചെയ്തുവല്ലോ

8. വയ്യാതെകണ്ടുവലയുമ്പൊഴുതെന്റെകാലും
കയ്യുംതിരുമ്പിയഴലാറ്റിവതുംകുമാരൻ

ചെയ്യേണ്ടതായൊരുദകക്രിയഹന്ത! ഞാനോ താൻ
ചെയ്യേണ്ടിവന്നു ശിവനേ! തകരുന്നു ചിത്തം

9. ദീനത്തിലായി ജനകൻ പരിരക്ഷ ചെയ്യാൻ
താനാണുവേണ്ടതിനിയെന്നു നിനച്ചുറച്ചു
വാണോരു മത്തനയനൂഴി വെടിഞ്ഞശേഷം
ഞാനൊന്നിനിങ്ങിനെ ചടഞ്ഞു കിടന്നിടുന്നു.

10. നേരായ്നിനക്കിലിതുപോലെ ഹിതം നടത്തി
പ്പോരാമൊരാളുവരുവാൻ വലരെപ്രയാസം
നാരായണൻ തുണയിനിക്കിനിമേലിലല്ലാ
താരാണൊരാളു പറവാനറിയുന്നതില്ല.

അതേ, നാരായണൻതന്നെ തുണ. താൻ സർവ്വദാ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചുപോരുന്ന സച്ചിദാനന്ദമൂർത്തിയായ ശ്രീനാരായണസ്വാമിയും' തനിക്കു ഇനി ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള മകനായ 'നാരായണൻനമ്പൂരിയും', തന്നെ തുണ.

ഒല്ലായിക്കുന്നത്തു മനകളൊക്കെ വേളികഴിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നതും ഒരു ഉണ്ണിയുടേയും മൂന്നു പുത്രികളുടേയും മാതാവായി വെച്ചതും ആയ അവിടത്തെ പുത്രിയും 1080 ധനു 7-ാംനു- പുഴയിൽ വീണു അന്തരിച്ചുപോയി. 'ശിരസി ലിഖിതമൊക്കും ശിവശിവ! നിൎക്കിംകരമോ'.

അച്ഛൻനമ്പൂരി തിരുമനസ്സിലേക്കു പ്രമാണപ്പെട്ട അനവധി സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടെങ്കിലും വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കു പ്രത്യേകസ്നേഹമുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം എടുത്തുപറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. 1059-ൽ മുറജപത്തിനു തിരുവനന്തപുരത്തു പോയപ്പോൾ അവിടെ വെച്ചാണ് ആദ്യമായി കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടത്. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെയും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും അതിബഹുമാനവും അതിസ്നേഹവുമായിട്ടാണ് രണ്ടുപേരും കഴിഞ്ഞുവരുന്നത്.

അച്ഛൻനമ്പൂരിക്കു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുണ്ട്. അതിൽ ഒന്ന് ഒരു നല്ല ഭാഷാകവിയായ 'ആറ്റുപുറത്തു ശങ്കുണ്ണിമേനോനും' മറ്റേത് 'കനഖല' എന്ന ദിക്കിൽ ഇപ്പോഴും ഒരു യോഗിയായി ത

ചെയ്യേണ്ടതായൊരുദകക്രിയഹന്ത! ഞാന്താൻ
ചെയ്യേണ്ടിവന്നുശിവനേ! തകരുന്നുചിത്തം

9. ദിനത്തിലായിജനകൻപരിരക്ഷചെയ്യാൻ
താനാണുവേണ്ടതിനിയെന്നുതനിച്ചുറച്ചു
വാണോരുമത്തനയനൂഴിവെടിഞ്ഞശേഷം
ഞാനെന്തിനിങ്ങിനെചടഞ്ഞുകിടന്നിടുന്നു.

10. നേരായ്നിനക്കിലിതുപോലെഹിതംനടത്തി
പ്പോരാമെന്നൊരാളുവരുവാൻവളരെപ്രയാസം
നാരായണൻതുണയിനിക്കിനിമേലിലല്ലാ
താരാണൊരാളുപറവാനറിയുന്നതില്ല.

അതേ, നാരായണൻതന്നെ തുണ. താൻ സർവ്വദാ മനസ്സിൽ ധ്യാനിച്ചുപോരുന്ന സച്ചിദാനന്ദമൂർത്തിയായ ശ്രീനാരായണസ്വാമിയും' തനിക്കു ഇനി ശേഷിച്ചിട്ടുള്ള മകനായ 'നാരായണൻനമ്പൂരിയും, തന്നെ തുണ.

തെല്ലായിക്കുന്നത്തു മനക്കലേക്കു വേളികഴിച്ചു കൊടുത്തിരുന്നതും ഒരു ഉണ്ണിയുടേയും മൂന്നു പുത്രികളുടേയും മാതാവായി ഭവിച്ചതും ആയ അവിടുത്തെ പുത്രിയും 1080 ധനു 7-ാംനു- പുഴയിൽ വീണു അന്തരിച്ചുപോയി. 'ശിരസിലിഖിതമൊക്കും ശിവശിവ! നീക്കീടാമോ'.

അച്ഛൻനമ്പൂരി തിരുമനസ്സിലേക്കു പ്രമാണപ്പെട്ട അനവധി സ്നേഹിതന്മാരുണ്ടെങ്കിലും വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലേക്കു പ്രത്യേകസ്നേഹമുണ്ടെന്നുള്ള വിവരം എടുത്തുപറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. 10[illegible]9-ൽ മുറജപത്തിന്നു തിരുവനന്തപുരത്തു പോയപ്പോൾ അവിടെ വെച്ചാണ് ആദ്യമായി കണ്ടു പരിചയപ്പെട്ടത്. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരെയും അങ്ങോട്ടും ഇങ്ങോട്ടും അതിബഹുമാനവും അതിസ്നേഹവുമായിട്ടാണ് രണ്ടുപേരും കഴിഞ്ഞുവരുന്നത്.

അച്ഛൻനമ്പൂരിക്കു രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുണ്ട്. അതിൽ ഒന്ന് ഒരു നല്ല ഭാഷാകവിയായ 'ആറവപുറത്തു ശങ്കുണ്ണിമേനോനും' മറ്റേത് 'കനഖല' എന്ന ദിക്കിൽ ഇപ്പോഴും ഒരു യോഗിയായി ത

ഉപാസിച്ചുവരുന്ന പെരുമനത്തു പടിഞ്ഞാറേടത്ത് രാമപുരുഷവാളു
മാണ്".

കവിതാവിഷയത്തിൽ അവിടെയ്ക്കു വലിയ കാരണവസ്ഥാനമാണുള്ളത്. 'കൂർകൊണ്ടീടിന കോടലിംഗനൃവരൻ കൊച്ചുണ്ണിയെന്നൂഴിയിൽ പേർകൊണ്ടീടിന സൽകവീന്ദ്രമകുടക്കല്ലായ കല്യാശയൻ കാർകൊണ്ടൽപ്രഭനാകുമെൻ പ്രഥമശിഷ്യൻ' എന്നു കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള വെണ്മണി മഹൻനമ്പൂരിപ്പാട് 'ശ്രീനാഥനാണ് നടുവ ക്ഷോണീസുരൻ ഭാസുരൻ' എന്നാണ് അച്ഛൻനമ്പൂരിയെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പ്രൗഢകവിയായ കൊച്ചുണ്ണിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ പ്രസിദ്ധഗുരുവായ വെണ്മണി മഹൻനമ്പൂരിപ്പാട്ടിലെ കവിതാഗുരുവാണ് അച്ഛൻനമ്പൂരി എന്നു വരുന്നുണ്ടല്ലോ.

അച്ഛൻനമ്പൂരി തിരുമനസ്സിലെ ദിനചര്യയെപ്പറ്റി കുറച്ചു പറയാതെ മനസ്സു സമ്മതിക്കുന്നില്ല. വെളുപ്പാൻകാലത്തു മൂന്നു മണിക്കു പതിവായി കുളി, സഹസ്രാവൃത്തി ആദിത്യനമസ്കാരം, ഭഗവൽഗീത, ദേവീമാഹാത്മ്യം (സപ്തശതി), ഇതുകൾ മുഴുവൻ പാരായണം, 8½ മണിക്കു ഇതെല്ലാം കഴിച്ചു മനക്കൽ വന്നു ഭാഗവതം ഏകാദശം പാരായണം സാളഗ്രാമപുഷ്പാഞ്ജലി, ആ സമയം നിവേദിക്കുന്ന പായസം മാത്രം (കേതമ്പാരി ഇട്ടുണ്ടാക്കുന്ന പഞ്ചാരപ്പായസം) ഭക്ഷണം, 10 മണിക്കു ഇതെല്ലാം കഴിച്ചു രണ്ടു മണിക്കൂറ ഉത്തമാനക്കടലാസ്സുകളും വരുന്ന എഴുത്തുകളും മുതലായുള്ള വായിക്കുക. പിന്നെ പതിവായി നടന്നുവരുന്ന മാത്രാവസ്തി ഇത്രയും കഴിഞ്ഞാൽ കുറച്ചുനേരം കിടക്കും. പിന്നെ ഭാഗവതം ഭാരതം (ഇപ്പോൾ ലോകോപകാരിയായ കുഞ്ഞിക്കുട്ടൻ തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സിലെ ഭാഷ) മുതലായ ബുക്കുകൾ നോക്കലും നാമം ജപിച്ചും വരുന്ന രോഗികൾക്കു ചികിത്സകൾ നിശ്ചയിച്ചും 5½ മണിയാകും. അനന്തരം തേച്ചുകുളി. 7 മണിക്കു ഊണ് (സാധാരണ ശാല്യന്നം ഉപകരണങ്ങളോടുകൂടി ഭക്ഷിക്കും). 9 മണിയോടുകൂടി കിടക്കും.

ഇപ്രകാരം സകലവിധമായ മാന്യതകളോടും, ഐശ്വര്യങ്ങളോടും, നിഷ്കളങ്കമായ ഹൃദയത്തോടും, ഗാഢമായ ഭഗവൽഭക്തിയോടും, ഇതിനെല്ലാറ്റിനും പുറമെ സുവർണ്ണവർണ്ണമായ ദേഹത്തോടും, ശാന്തരസം നിറഞ്ഞു വഴിയുന്നതും മന്ദസ്മിതാർദ്രവുമായ മുഖ

6. കമലസംഭവനും ഭവനും തൊഴു-
ന്നമലമാം തവ തൃപ്പദപല്ലവം
മമ മനസ്സിലിരിക്കണമെപ്പൊഴും
വിമലകോമളകോടിശശിപ്രഭേ!

7. ഭവസമുൽഭവബാധയൊഴിച്ചിടും
ശിവസുഖങ്കരി! ശങ്കരി! ഞാൻ തൊഴാം
ദിവസവും തരണേ കരുണാർദ്രമാം
നവസുധാവസുധാധരകന്യകേ!

8. ദമശമാദിഗുണങ്ങളിണങ്ങണം
മമ സുഖം വരണം തരണം ശിവേ!
വിമലമാം തവ സൽകൃപയായിട്ട-
ന്നമൃതമാമൃതമരസുഖപ്രദേ!

9. ഭുവനസുന്ദരി ഭൂതികളൂന്നിടും
ധ്രുവപദം ധുതകന്മഷമേകണം
ഇവനൊരാശ്രയമില്ല ഭവാനിതാ
നവനമാവനമാലി തൊഴും ശിവേ!

10. തരണദുർഘടമെത്ര ഭയങ്കരം
ശരണമറ്റ ഭവാബ്ധി കടക്കുവാൻ
തരണമേ മമ നിൻകൃപയായിടും
തരണിനീരണിനീലഗളപ്രിയേ!

11. ഉദിതസൂര്യകരാരുണകാന്തിയാ-
ന്നതിമഹത്തരമേഴും തിരുമേനി ഞാൻ
മതിവിശുദ്ധി വരാൻ കരുതുന്നിതേ
ഹൃദി സദാ ദിസദാശിവവല്ലഭേ!

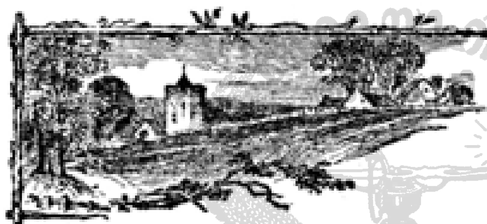
12. സകലനായകനായ പുരാരി തൻ
പുകൾപുലർന്ന പുരാതനപുണ്യമേ!

സകലജനാകലിതാമമിന്ദിരയെ-
ന്നകമലംകമലാപണിയുംപദം

18. നവനവംവനവല്ലരികേശം
ഭുവനപാവനപാദതലംതവ
യുവജനമവനമറവുതെക്കിലി-
ന്നവനമവനമേചകകന്ദള!

നടുവത്തുമഹൻനമ്പൂരി.

സാഹിത്യരക്ഷണം.

ബുദ്ധമഹർഷിയുടെ പല്ലിനും ഷേക്സ്പീയരുടെ കൈകൊണ്ടെഴുതിയ പുസ്തകത്തിനും എഴുത്തച്ഛന്റെ മെതിയടിക്കും മററും ഉള്ള മാഹാത്മ്യം സർവ്വപ്രസിദ്ധമാണല്ലൊ. സാഹിത്യകലകളിൽ പരിശ്രമിച്ച് അനശ്വരമായ യശോരാശിയെ ലോകത്തിൽ സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ള മഹാന്മാരെക്കുറിച്ചു ജനസാമാന്യത്തിനുള്ള ആദരാതിശയം അനിതരസാധാരണമാകുന്നു. അവരുടെ കൃതികൾ ശാശ്വതങ്ങളുമാണ്. അവയോളം ശാശ്വതത്വം മററു യാതൊരു കലാകൌശലം ഇല്ല.

ജയന്തി തേ സുകൃതിനോ
രസസിദ്ധാഃ കവീശ്വരാഃ
നാസ്തി തേഷാം യശഃകായേ
ജരാമരണജം ഭയം.

എന്നുള്ളതു സർവ്വസമ്മതം തന്നെ. മഹാപണ്ഡിതനായ ഭട്ടോജി ദീക്ഷിതർ മേല്പുത്തൂർ നാരായണഭട്ടതിരിയുടെ നിസർഗ്ഗമധുരങ്ങളായ നാരായണീയാദികൃതികളിൽ ആകൃഷ്ടനായിട്ട് അദ്ദേഹത്തെ ഒന്നു കാണണം എന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി മലയാളത്തിലേയ്ക്കു പുറ

പ്പെടുകയും, മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ വച്ചു കുട്ടതിരി ഇഹലോകവാസം ചെ
ടിഞ്ഞു എന്നറികയാൽ വ്യസനാക്രാന്തനായി ആ പരമശൈവവ്രത
നായ കവിശിരോമണിയുടെ വാസസ്ഥലമായ ദിക്കിനെ നാക്കി
നശിപ്പിച്ചു മടങ്ങുകയും ചെയ്തുവായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. കാശ്മീരത്തി
ലെ രാജാവായ ലളിതാദിത്യൻ കന്നൂജിലെ രാജാവിനെ ജയിച്ച്
ആ രാജധാനിയിൽ നിന്നും അപഹരിച്ചുകൊണ്ടുപോയ വിലയേ
റിയ പദാർത്ഥങ്ങളിൽ ഒന്നു നമ്മുടെ ഭവഭൂതി എന്ന മഹാകവിയാ
യിരുന്നുവെന്നു കാണുന്നു. ഭോജരാജാവിൻെറ 'അക്ഷരലക്ഷ'ത്തെ
കുറിച്ചു കേട്ടിട്ടില്ലാത്തവർ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. നാല്പതു സം
വത്സരങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഒരു പുസ്തകശാലയിൽ നിന്ന്
ഇരുപത്തിനാലു പവൻ വിലയ്ക്കു വിററ ഷേക്സ്പീയർകൃതിയുടെ ഒ
ന്നാംപതിപ്പിനെ ഇപ്പോൾ ആ പുസ്തകശാലക്കാർ തന്നെ മൂവായി
രം രൂപാ കൊടുത്തു തിരിച്ചുവാങ്ങുന്നതിനു ഭാവിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന്
ഈയിടെ ഒരു പത്രത്തിൽ കാണുകയുണ്ടായി.

ഓരോ കവിശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ കൃതികൾ ഏതെല്ലാമെന്നും, അവ
രുടെ ജീവിതം ഏതുപ്രകാരം ഏതുതരം സ്ഥിതിയിൽ ആയിരുന്നു എ
ന്നും, ഓരോ കൃതികളുടെ കർത്താക്കന്മാർ ഏതുതരം കവികൾ ആണെ
ന്നും സൂക്ഷ്മമായി അറിയുന്നതിനുവേണ്ടി അർവാചീനന്മാരും ആധു
നികന്മാരുമായ പണ്ഡിതന്മാരുടെ തലച്ചോറും ജിഹ്വയും തൂലിക
യും ചെയ്തിട്ടുള്ളതും ചെയ്തുവരുന്നതുമായ പ്രയത്നങ്ങൾക്ക് അവസാ
നമില്ല. എന്നിട്ടും പ്രകൃതിയുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നിമിത്തം അ
വയിൽ അധികഭാഗങ്ങളും ഇപ്പോഴും അന്ധകാരഗ്രസ്തങ്ങളായിത്ത
ന്നെ ഇരിക്കുന്നു. എഴുത്തച്ഛൻെറയോ നമ്പ്യാരുടെയോ ഒരു പ്ര
തിച്ഛായയോ കൈയെഴുത്തു പുസ്തകമോ കൈവശം ഉണ്ടായിരിക്ക
യും, അതിൻെറ പ്രദർശനത്തിനു പുറപ്പെട്ടതായ ഒരു പരസ്യം എ
ല്പിക്കുകയും ചെയ്യാൻ ഒരാൾക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ അയാൾ ക്ഷ
ണമാത്രംകൊണ്ടു വിസ്മയനീയനാകുമെന്നും ഒരു കുബേരനായിത്തീ
രുമെന്നുള്ളത് അസന്ദിഗ്ദ്ധമാകുന്നു. ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന വ
ലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, രാമവിക്രമഎട്ടൻ ത
മ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് മുതലായ പണ്ഡിതശ്രേഷ്ഠന്മാരെ ഒരു
നോക്കു കണ്ടാൽ ജന്മം സഫലമായി എന്നു വിചാരിച്ച് അവരെ
കാണ്മാൻ ഉത്സുകന്മാരായിരിക്കുന്ന സാഹിത്യരസികന്മാർ വളരെ ഉ

ണ്ട്. പത്രമുഖേനയോ ലേഖനമുഖേനയോ മാത്രം പരിചിതന്മാ
രായിരുന്ന പല പണ്ഡിതന്മാൎക്കും പരസ്പരദൎശനത്തിനും തന്മൂലക
മായ പരമാനന്ദാനുഭവത്തിനും ഇദംപ്രഥമമായി ഇടയാക്കിയ ആ
കോട്ടയം 'കവിസമാജത്തിന്റെയും അതിന്റെ സൂത്രധാരനായ
വറുഗീസുമാപ്പിള അവൎകളുടേയും സ്മരണ സഹൃദയന്മാരുടെ മന
സ്സിൽനിന്നു് ഒരിക്കലും മാഞ്ഞുപോകുന്നതല്ല. ഇപ്രകാരമുള്ള മ
ഹാന്മാരുടെ സമാഗമവും സാഹിത്യങ്ങളുടെ പരിശീലനവും കാല
ദേശങ്ങളുടെ അപരിഹാൎയ്യമായ സ്ഥിതിഭേദത്താൽ എല്ലാവൎക്കും
സുകരമായിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു സ്പഷ്ടമാകുന്നു. ഒരു കവി എഴുതുന്ന കൃ
തികൾ എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലത്തിൽതന്നെ അച്ച
ടിച്ചു എന്നു വരാവുന്നതല്ല. അപ്രകാരം അച്ചടിക്കാതെ കിടക്കു
ന്ന കൃതികളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിൽക്കാലം അന്യന്മാർ സ്വകീ
യമാക്കി അച്ചടിപ്പിക്കുക എന്നുള്ളതും അസംഭാവ്യമല്ല. അതിനു
പ്രസ്താവയോഗ്യങ്ങളല്ലാത്ത ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഉണ്ട്. നേരെ
മറിച്ചു് അന്യരചിതങ്ങളായ കൃതികളുടെ കൎത്തൃത്വം ഒരു കവിയുടെ
ബഹുമാനത്തെയോ അപമാനത്തെയോ ഉദ്ദേശിച്ചു് അദ്ദേഹത്തിൽ
ചിലർ ആരോപിക്കുന്നതും പതിവാണ്. പല പല ഉത്തമഗ്ര
ന്ഥങ്ങൾ ഉടമസ്ഥന്മാരുടെ ഔദാസീന്യത്താലോ അസൌകൎയ്യത്താ
ലോ ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കപ്പെടാതെ ചിതലിന്നും പുഴുവിന്നും ആഹാ
രമായിത്തീരുന്നുണ്ട്. ദോഷം വന്നിട്ട് അതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതി
നേക്കാൾ അതു വരാതെ സൂക്ഷിക്കുകയാണ് അധികം നല്ലത്.
'പ്രക്ഷാളനാദ്ധി പങ്കസ്യ ദൂരാദസ്പൎശനം വരം' എന്നാണല്ലോ ആപ്തവ
ചനം. ആകയാൽ ഈ വക ന്യൂനതകൾ പരമ്പരയാമേലും ഉണ്ടാ
കാതിരിക്കുന്നതിനായി മലയാളത്തിലുള്ള ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രധാ
നപട്ടണത്തിൽ ഒരു പുസ്തകമഹാശാല സ്ഥാപിക്കുന്നതു വളരെ ന
ന്നായിരിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നു. ഈ ശാലയിൽ കിട്ടുന്നിടത്തോളം
പ്രാചീനങ്ങളും നവീനങ്ങളുമായ സകല പുസ്തകങ്ങളേയും ശേഖരി
ക്കേണ്ടതാണ്. ഇതു കൂടാതെ പ്രസിദ്ധന്മാരായ ഗ്രന്ഥകൎത്താക്ക
ന്മാരുടെ സ്വഹസ്തലിഖിതമായ ഏതെങ്കിലും പുസ്തകമോ ലേഖന
മോ യഥാലാഭം ഇവിടെ സംഗ്രഹിക്കണം. കഴിയുന്നിടത്തോളം
ഓരോരുത്തരുടേയും പ്രതിച്ഛായയും ജീവചരിത്രവുംകൂടി സമ്പാദി
ക്കേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങിനെ ഒരു പുസ്തകമഹാശാല ശാശ്വതമാക്കണ

ന്നു വിശ്വസനീയത്തക്ക നിലയിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെടുന്നതായാൽ ഇപ്പോൾ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന എല്ലാ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കന്മാരും അവിടെ സ്ഥാപിക്കുന്നതായി സ്വകീയകൃതികളുടെ ഓരോ പ്രതിയും, (അച്ചടിച്ചതോ കൈയെഴുത്തു പ്രതിയോ രണ്ടുംകൂടിയോ) അവരവരുടെ പ്രതിമയെയും, വേണ്ടിവന്നാൽ ജീവചരിത്രവും സസന്തോഷം അയച്ചുകൊടുക്കാതിരിക്കയില്ല. ഈ പുസ്തകമഹാശാല എത്ര രമണീയമായിരിക്കും! ഇതിന്റെ ദർശനം എത്ര സ്പൃഹണീയം! നോക്കുക: ഒരിടത്ത് ഒരു മഹാകവിയുടെ പ്രതിമയായ! അതിനു നേരെ താഴെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമധേയം, സ്വഹസ്തലിഖിതം, കൃതികൾ, അവയുടെ പട്ടിക, ജീവചരിത്രം. അതാ! മറ്റൊരിടത്ത വേറൊരു മഹാകവിയുടെ. എന്തൊരാഹ്ലാദമാണ് ഇവിടെ ഉണ്ടാവുക!!

പുസ്തകശാലയുടെ മാഹാത്മ്യത്തെക്കുറിച്ച് ഡർഹമിലെ ബിഷപ്പായ റിച്ചർഡ് ഡിബെറി (Richard de Bury) 560 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേ ഇപ്രകാരം എഴുതിയിരിക്കുന്നു:—

'ഇവ (പുസ്തകങ്ങൾ) ചൂരൽകൊണ്ടുള്ള താഡനങ്ങളോ ശകാരങ്ങളോ കോപമോ പ്രതിഫലമോ കൂടാതെ നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഗുരുക്കന്മാരാകുന്നു. നിങ്ങൾ അടുത്തു ചെല്ലുമ്പോൾ ഒക്കെയും അവർ ജാഗ്രത്തുകളായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ എന്തുതന്നെ ചോദിക്കുന്നതായാലും അവർ ഒളിച്ചുവെയ്ക്കാതെ അവയുടെ മറുപടി പറഞ്ഞുതരുന്നു. നിങ്ങൾ തെറ്റിദ്ധരിച്ചാലും അവർ ഒരിക്കലും വൈമനസ്യം കാണിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങൾ അറിവില്ലാത്തവരായിരുന്നാൽ അവർ നിങ്ങളെ പരിഹസിക്കയില്ല. അതിനാൽ ഒരു പുസ്തകശാല സർവ്വദ്രവ്യങ്ങളെക്കാളും വിലയേറിയതാകുന്നു. അതുപോലെ സ്പൃഹണീയമായിട്ടു മറ്റൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ആകയാൽ സത്യം, സന്തോഷം, ജ്ഞാനം, വിജ്ഞാനം, ഈശ്വരവിശ്വാസം ഇവയെ അനുസരിക്കണമെന്നു ദൃഢനിശ്ചയമുള്ള പുരുഷൻ പുസ്തകവായനയിൽ ആസക്തനായിരിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാകുന്നു'.

560 വർഷങ്ങൾക്കു മുമ്പേയുള്ള ഇതിന്റെ മാഹാത്മ്യം ഇത്ര വളരെയാണെങ്കിൽ അതിൽ പിന്നെ അനവധി പുസ്തകങ്ങൾ നവീനബോധങ്ങളോടുകൂടി ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചിട്ടുള്ളതും വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ആയ ഈ കാലത്തിൽ അത് എത്ര ശതഗുണം അധികമായിരിക്കുന്നു എന്നു പറയണമെന്നില്ലല്ലോ. ഏകദേശം മേൽ

പറഞ്ഞ രീതിയിൽ തന്നെയെങ്കിലും ഈ വിഷയത്തെപ്പററി ഭംഗ്യന്തരേണ പെട്രാർക്ക് (Petrarch) എന്ന പണ്ഡിതൻ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്:—

ഞാൻ എത്രയോ സ്നേഹിതന്മാരെ സമ്പാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ സമാഗമം എനിക്ക് എല്ലായ്പോഴും ഉല്ലാസപ്രദമാണ്. അവർ എല്ലാ കാലത്തും ഉള്ളവരാകുന്നു. അവക്ക് രാജ്യതന്ത്രങ്ങളിലും യുദ്ധസമ്പ്രദായങ്ങളിലും പ്രകൃതിതത്വങ്ങളിലും നൈപുണ്യം ഉണ്ട്. അവർ സർവദാ എന്റെ അധീനതയിൽ ഇരിക്കുന്നതിനാൽ അവരുടെ സമാഗമം എനിക്കു സുഖകരമാകുന്നു. അവരെ സ്വീകരിക്കയോ നിരാകരിക്കയോ ചെയ്യുന്നത് എന്റെ ഇഛാധീനമാണ്. അവർ ഒരിക്കലും ഉപദ്രവകാരികളല്ല. എന്നാൽ ഞാൻ ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉടനുടൻ അവർ ഉത്തരം പറയുന്നു. ചിലർ എന്നോടു പൂർവകാലസംഭവങ്ങളെ വിവരിക്കുന്നു. മററു ചിലർ പ്രകൃതിയുടെ രഹസ്യങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു.' ചിലർ ജീവിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ എന്നും, മററു ചിലർ മരിക്കേണ്ടത് എങ്ങനെ എന്നും എന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ചിലർ അവരുടെ ഉന്മേഷവിശേഷത്താൽ എന്റെ ഉൽകണ്ഠകളെ ഉന്മൂലനം ചെയ്കയും മനസ്സിനെ ഉല്ലസിപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നു. മററു ചിലർ എന്റെ മനസ്സിനു ധൈര്യത്തെ തരുന്നതിനു പുറമേ ഇച്ഛകളെ നിയമിക്കയും സ്വശക്തിയെത്തന്നെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്നുള്ള പ്രധാനമായ തത്വത്തെ എനിക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിത്തരികയും ചെയ്യുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറകയാണെങ്കിൽ അവർ സകല കലകളുടേയും സകല തത്വങ്ങളുടേയും പ്രവേശദ്വാരങ്ങളെ എനിക്കായിത്തുറന്നുതരുന്നു. എല്ലാ വിഷമാവസ്ഥകളിലും എനിക്ക് അവരുടെ ബോധനങ്ങളെ ആശ്രയിച്ച് ആശ്വസിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ സേവനങ്ങൾക്കെല്ലാം പ്രതിഫലമായി അവർ എന്നോടാവശ്യപ്പെടുന്നത് എന്റെ ചെറുതായ ഗൃഹത്തിന്റെ വല്ല മൂലയിലും സൗകര്യമുള്ള ഒരു മുറിയിൽ അവരെ പാർപ്പിക്കണം എന്നു മാത്രമാകുന്നു. അവർ അവിടെ സമാധാനത്തോടുകൂടി പാർത്തുകൊള്ളും. ജനസംഘത്തിലുള്ള വ്യവഹാരങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നതിനേക്കാൾ ഏകാന്തമായും ശാന്തമായും ഇരിക്കുന്നതിലാണ് അവർ അധികം സന്തോഷിക്കുന്നത്'.

'പുസ്തകങ്ങൾ ഇല്ലാത്ത മുറി ആത്മാവില്ലാത്ത ദേഹംപോലെയാകുന്നു' എന്ന് സിസെറോ (Cicero) എന്ന തത്വജ്ഞാനിയും 'ഒരു ഗ്രന്ഥസമുച്ചയം വാസ്തവത്തിൽ ഒരു സർവ്വകലാശാലയാകുന്നു' എന്ന് കാർലൈൽ (Carlyle) എന്ന പണ്ഡിതനും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

'വിദ്വാന്റെ ഒരു ദിവസം മൂഢന്റെ ജീവിതകാലത്തോടു തുല്യമാകുന്നു' എന്ന് അറേബ്യൻ ഭാഷയിൽ ഒരു പഴഞ്ചൊല്ലുണ്ട്.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു ഗ്രാമത്തിലെ ലോഹകാരൻ റിച്ചാർഡ്സന്റെ (Pamela) എന്ന നാവൽ വാങ്ങി തന്റെ ആലയിൽ ഉഷ്ണകാലത്തിൽ വൈകുന്നേരംതോറും സശ്രദ്ധന്മാരായ അനേകശ്രോതാക്കന്മാരുടെ മുൻപിൽവച്ചു വായിക്ക പതിവായിരുന്നു. അത് അത്ര ചെറിയ പുസ്തകമായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അതു മുഴുവൻ അവർ ഉത്സാഹപൂർവ്വം കേട്ടു. ഒടുവിൽ അതിലെ നായികയേയും നായകനേയും സുഖമായ ദീർഘജീവിതത്തിനായി യോജിപ്പിക്കുന്ന സന്തോഷാവസരം വന്നപ്പോൾ അവർ അടക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ആഹ്ലാദാതിശയത്താൽ അത്യുച്ചത്തിൽ ആർപ്പുവിളിക്കയും, അടുത്തുണ്ടായിരുന്ന പള്ളിയിൽ കയറി കൂട്ടമണിയടിക്കയും ചെയ്തു എന്നു കാണുന്നു. പുസ്തകവായനയാലുണ്ടാകുന്ന ഗുണവും ആഹ്ലാദവും എത്ര വലുതാണെന്നുള്ളതിലേയ്ക്ക് ഇത്രയും വർണ്ണാവിസ്തരം തന്നെ അനാവശ്യകമല്ലയോ എന്നു തോന്നുന്നുണ്ടെങ്കിലും ശ്രീശങ്കരാചാര്യരുടെ വാങ്മാധുരിയിൽ ഇളകി മറിഞ്ഞു മധ്വാചാര്യർ പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ഒരു മനോഹരശ്ലോകംകൂടി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നതിനു വായനക്കാരോട് അനുവാദം ചോദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

'അല്പാദല്പസലിപ്സാ ചിരതരമചരാക്ഷീരമദ്രാക്ഷമിക്ഷും
സാക്ഷാദ്ദ്രാക്ഷാമഭക്ഷം മധുരസമധയം പ്രാഗവിന്ദം മരന്ദം
മോചാമാചാമമന്യേ മധുരിമഗരിമാ ശങ്കരാചാര്യവാചാ-
മാചാന്തോഹന്ത! കിം തൈരലമപി ച സുധാ സാരസീ സാരസീല്ലാ?'

(അർത്ഥം:— ഞാൻ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി തൈരിന്റെ ഘനമല്ലാത്ത ഭാഗം ഭക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. വളരെക്കാലം പാൽ കുടിച്ചിട്ടുണ്ട്. കരിമ്പിനെ ആസ്വാദിച്ചിട്ടുണ്ട്. മുന്തിരിങ്ങാപ്പഴം നല്ലപോലെ ഭുജിച്ചിട്ടുണ്ട്. തേൻ കുടിച്ചിട്ടുണ്ട്. പണ്ടേതന്നെ പൂന്തേനും പാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. വാഴപ്പഴം ധാരാളം ഭക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. എ

ന്നാൽ ശങ്കരാചാര്യരുടെ വാക്കുകളെ ആസ്വദിച്ചതിൽ അതി നുള്ള വലുതായ മാധുര്യം അന്യാദൃശമായിരിക്കുന്നു. ആശ്ചര്യം! അതുള്ളപ്പോൾ മുൻപറഞ്ഞ മധുരസാധനങ്ങൾ എന്തിനാണ്? എന്നു മാത്രമല്ല, സാക്ഷാൽ സുധയുടെ സാരസ്യസർവ്വസ്വവും നിഷ്ഫലംതന്നെ).

ശാശ്വതമെന്നു പലരാലും പൂർണ്ണമായി വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ആർബെത്നട്ടിന്റെ കമ്പനിതന്നെയും പൊളിഞ്ഞുപോയിരിക്കുന്ന കഥയോർക്കുമ്പോൾ പ്രസ്തുത മഹാശാലയുടെ സ്ഥാപനം സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠമായിരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ചെയ്യേണ്ടവയായ അനേകം മുൻകരുതലുകൾ അഹമഹമികയാ മനസ്സിൽ അങ്കുരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ വിഷയത്തിൽ താൽപര്യവും ആംഗലേയകർമ്മതവും ഉള്ളവരായ ഏതാനും മഹാന്മാർ ഉദ്യമിക്കാമെങ്കിൽ കാര്യം അനായാസം സാധിക്കാവുന്നതും നമുക്ക് ഒരു 'മലയാളസാഹിത്യമഹാനിധി' ലഭിക്കുന്നതും ആകുന്നു. ഇതിൽ ഗവർണ്മെന്റിന്റെ സഹകരണമോ ഭാരവാഹിത്വംതന്നെയുമോ യഥേഷ്ടം സമ്പാദിക്കുക എന്നുള്ളതു ശ്രമിച്ചാൽ അസാധ്യമാണെന്നു തോന്നുന്നില്ല. 'ഇപ്പോൾ പലരും സ്വീകരിച്ചു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന 'വന്ദേമാതരം' എന്ന പഞ്ചാക്ഷരത്തിലെ മാതൃശബ്ദത്തിന് മാതൃഭാഷയായ മലയാളം എന്ന അർത്ഥത്തെ സ്വീകരിച്ചാൽ കൊള്ളാം' എന്ന് ഈയിടെ ഒരു ഉപസംഹാരപ്രസംഗത്തിൽ മഹാനുഭാവനായ വലിയ കോയിത്തമ്പുരാൻ തിരുമനസ്സുകൊണ്ട് അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വിവരംകൂടി പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു പ്രകൃതത്തിന്റെ പര്യാലോചനക്കായി ഭാഷാഭിമാനികളായ മഹാജനങ്ങളെ സവിനയം ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

കെ. സി. കേശവപിള്ള.

മലയാംകൊല്ലം

(നാലാംസർഗ്ഗം)

വൃശ്ചികമാസം

1

പൊങ്ങിത്തൂങ്ങിലഘുവാച്ഛകപോലമെത്തു മങ്ങിത്തുടങ്ങിച്ചതുരാർഗ്ഗണങ്ങളല്ലിൽ
തുംഗാചലസ്ഥനിസമസ്തഖഗാധിനാഥ നാഗാരികല്പയമണഞ്ഞുവസിച്ചിടുന്നു.

2

[illegible]

3

[illegible]

4

[illegible]

5

[illegible]

6

[illegible]

7

[illegible]

8

[illegible]

9

[illegible]

10

[illegible]

11

[illegible]

12

[illegible]

13

[illegible]

14

[illegible]

15

[illegible]

16

[illegible]
[illegible]

17

[illegible]
[illegible]

18

[illegible]
[illegible]

19

[illegible]
[illegible]

20

[illegible]
[illegible]

21

[illegible]
[illegible]

22

[illegible]
[illegible]

23

[illegible]
[illegible]

24

[illegible]
[illegible]

25

[illegible]
[illegible]

26

[illegible]
[illegible]

27

[illegible]
[illegible]

28

[illegible]
[illegible]

29

[illegible]
[illegible]

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

[illegible]

45

[illegible]

46

[illegible]

47

[illegible]

48

[illegible]

49

[illegible]

50

[illegible]

51

[illegible]

52

[illegible]

53

[illegible]

54

[illegible]

55

[illegible]

56

[illegible]

57

[illegible]

58

[illegible]
[illegible]

59

[illegible]
[illegible]

60

[illegible]
[illegible]

61

[illegible]
[illegible]

62

[illegible]
[illegible]

63

[illegible]
[illegible]

64

[illegible]
[illegible]

65

[illegible]
[illegible]

66

[illegible]
[illegible]

67

[illegible]
[illegible]

68

[illegible]
[illegible]

69

[illegible]
[illegible]

70

[illegible]
[illegible]

71

[illegible]
[illegible]

72

യാത്രിതലത്തിലൂതെ [illegible] മാത്രായികംവിലസിടുന്നനൽപൃഥ്വികത്തിൽ
ക്ഷേത്രങ്ങളിൽപലതിൽ [illegible] സത്രങ്ങളിലന്നദാന [illegible]

73

നിത്യം [illegible] പായസനിവേദ്യ [illegible]
[illegible] വിളക്കനേക [illegible] വട്ടം

74

[illegible] നാട്ടിൽ [illegible] മഹോത്സവങ്ങൾ
ദേവാലയങ്ങൾ [illegible] മഹോത്സവ [illegible]

75

[illegible] വെടി, [illegible] വിളക്കനേകം
[illegible] ലോകത്തിലുത്സവ [illegible]

76

[illegible] വിളക്കിൽ
[illegible] മഹോത്സവ [illegible] വട്ടം

77

[illegible] പതാകകളുടെ
[illegible] പതാകേ

78

[illegible]
[illegible]

79

[illegible] കുട, [illegible] ആന
[illegible] ജനങ്ങ

80

[illegible] സ്വരൂപം [ത്തിൽ
[illegible] മഹോത്സവ

81

[illegible] വന്നിടുന്നു
[illegible]

82

[illegible] പാരം
[illegible] മഹോത്സവത്തിൽ [illegible]

83

[illegible] കളിച്ചിടുന്നു
[illegible] ഘോഷിച്ചിടുന്നു

84

[illegible] മഹോത്സവ [illegible]
[illegible]

85

[illegible] പതിപ്പൃഥ്വികത്തിൽ
[illegible] ഇരുന്നിടുന്നു

86

[illegible]

87

[illegible]

88

[illegible]

89

[illegible]

90

[illegible]

91

[illegible]

92

[illegible]

93

[illegible]

94

[illegible]

95

[illegible]

96

[illegible]

97

[illegible]

98

[illegible]

99

[illegible]

100

[illegible]
[illegible]

101

[illegible]
[illegible]

102

[illegible]
[illegible]

104

[illegible]
[illegible]

105

[illegible]
[illegible]

106

[illegible]
[illegible]

107

[illegible]
[illegible]

108

[illegible]
[illegible]

109

[illegible]
[illegible]

110

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

ഗൃഹശാസ്ത്രം

ജീവികളെ അചരങ്ങൾ എന്നും ചരങ്ങൾ എന്നും രണ്ടായി വിഭജിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഒരു സ്ഥലം വിട്ടു മറെറാരു സ്ഥലത്തേക്കു സ്വേച്ഛപോലെ പോകുന്നതിന്നു ശക്തിയില്ലാത്തതായ ജീവികളെ അചരമെന്നും മേൽപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതിന്നു ശക്തിയുള്ള ജന്തുക്കളെ ചരമെന്നും പറയുന്നു. അചരങ്ങളിൽ വൃക്ഷങ്ങൾ, തൃണങ്ങൾ, ലതകൾ മുതലായവയും ചരങ്ങളിൽ മനുഷ്യർ, മൃഗങ്ങൾ, പക്ഷികൾ, മത്സ്യങ്ങൾ മുതലായവയും ഉൾപ്പെടുന്നു. ജീവനുള്ള വസ്തുക്കൾക്കു സമുദായനാമമായിട്ടാണല്ലൊ ജീവി എന്ന പദത്തെ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നത്. ആ സ്ഥിതിക്കു അചരങ്ങളെ ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുത്താമൊ എന്നൊരു സംശയം ചിലർക്കുണ്ടായേക്കാം. എന്നാൽ അചരങ്ങൾക്കും ജീവനുണ്ടെന്നു തെളിയുന്ന പക്ഷം ആ ആക്ഷേപത്തിന്ന് അവകാശമില്ലല്ലൊ.

ജീവനുള്ള വസ്തുക്കളുടെ പ്രധാന ഗുണങ്ങൾ 1. ജനനം 2. വർദ്ധനം 3. പോഷണം 4. രക്ഷണം 5. ഉല്പാദനം 6. മരണം ഇവയാകുന്നു. ഇതിൽ ഒരു വൃക്ഷത്തിന്റെയൊ മറെറാ ബീജം മുളക്കുന്നതുകൊണ്ട് ഒന്നാമത്തെ ഗുണത്തെയും, അങ്ങിനെ മുളച്ചാൽ ആയതു ക്രമേണ വലുതായി വളരുന്നതുകൊണ്ടു രണ്ടാമത്തെ ഗുണത്തെയും ആ വളൎന്ന വൃക്ഷത്തിൽ ബീജം ഉണ്ടാകുന്നതുകൊണ്ട് അഞ്ചാമത്തെ ഗുണത്തെയും കാലാന്തരം ആ വൃക്ഷം നശിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ആറാമത്തെ ഗുണത്തെയും തെളിയിക്കുന്നു. ഇനി മൂന്നും നാലും ഗുണങ്ങളായ പോഷണം രക്ഷണം ഇവയെപ്പററി അല്പമൊന്നു വിസ്തരിക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.

നാം ഒരു പയറൊ അവരക്കിൻ കുരുവൊ മറെറാ നനവുള്ള ഭൂമിയിൽ കുഴിച്ചു മൂടിയാൽ മൂന്നു നാലു ദിവസംകൊണ്ടു ഭൂമിക്കു മീതെ ഒരു മുള വരുന്നതായി കാണാം. ആ സമയത്ത് അതിന്റെ മ

ന്തി നോക്കിയാൽ ഭൂമിയിൽ കീഴ്പ്പോട്ടും മേല്പോലെ ഒരു സാധനം പോയിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഇങ്ങിനെ കീഴ്പ്പോട്ടു പോയിട്ടുള്ള സാധനമാണു പോഷണത്തിനു പ്രധാനമായ അംശം. ഇതിനെ മൂലമെന്നും വേരെന്നും പറയും. ഈ വേരു ക്രമേണ അനേകം വേരുകളായി പിരിഞ്ഞു മൂട്ടു നില്ക്കുന്ന സ്ഥലത്തുനിന്നും വളരെ ദൂരം ഭൂമിയിൽ വ്യാപിച്ചു ജലത്തെയും ക്ഷാരദ്രവ്യത്തെയും ശേഖരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ ഭൂമിക്കു മീതെ കാണുന്ന മുളയും മേല്പോട്ട് ഉയൎന്നു ശാഖകളായും പത്രങ്ങളായും തീൎന്ന് ആകാശത്തിൽ വ്യാപിച്ചു കിടക്കുന്ന വായുവിൽനിന്നു ഇംഗാലാമ്ലത്തെ (Carbonic acid-gas) ആകൎഷിച്ച് അതിൽനിന്നും ഇംഗാലത്തെ (Carbon) തന്റെ ദേഹപോഷണത്തിനു സ്വീകരിക്കുകയും ആമ്ലജൻ (Exygen) പ്രാണവായു എന്ന വായുവിനെ പുറമെയുള്ള വായുമണ്ഡലത്തിലേക്കു മോചിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പത്രങ്ങളുടെ ഈ പ്രവൃത്തി നമ്മുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിനു സമാനമാണ്. വേരുകൾ ആവശ്യത്തിന്നനുസരിച്ചു ക്ഷാരദ്രവ്യങ്ങളെ ഭൂമിയിൽനിന്നും സമ്പാദിച്ചു അവയെ രസനാളങ്ങൾ ശേഖരിച്ചു ജലത്തിൽ കലക്കി വൃക്ഷത്തിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളിലേക്കും അയക്കുന്നതു നമ്മുടെ ദേഹത്തിലുള്ള രക്തസഞ്ചാരത്തോട് ഉപമിക്കാം. രക്ഷണമെന്ന പദത്തിൽ പോഷണമെന്ന പദത്തിന്റെ തല്ലക്ഷ്യംകൂടി അടങ്ങീട്ടുണ്ട്. എങ്കിലും രക്ഷണമെന്ന പദത്തിനു ഇവിടെ ആപൽമോചനമെന്ന പ്രത്യേകാൎത്ഥത്തെ മാത്രമേ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളൂ.

ഒരു വൃക്ഷം വളൎന്നുവരുമ്പോൾ അതിന്റെ വളൎച്ചക്കു പ്രതിബന്ധമായി വേറെ ഒരു വൃക്ഷത്തിൻ ശാഖയോ മറേറാ നേരെ മുകളിൽ നിന്നിരുന്നാൽ ഈ വിധം പ്രതിബന്ധം ഇല്ലാത്ത സ്ഥലംനോക്കി ചരിഞ്ഞുമാറി വളരുന്നതു നാം സാധാരണ കാണാറുണ്ടല്ലോ. ഇപ്രകാരം തന്നെ നിബിഡങ്ങളായ വൃക്ഷക്കൂട്ടങ്ങളുടെ ചുവട്ടിൽ മുളച്ചുണ്ടാകുന്ന ബാലവൃക്ഷങ്ങൾ യാതൊരു ശാഖയെയും ജനിപ്പിക്കാതെ നേരെ മേല്പോട്ടുയൎന്നു പുറമേയുള്ള വൃക്ഷശാഖകളുടെ ഇടയിൽ കൂടി വൃക്ഷബാധയില്ലാത്തതായ ആകാശദേശത്തിൽ പ്രവേശിച്ചതിന്റെ ശേഷമേ ശാഖകൾ മുതലായതു ജനിപ്പിച്ചു വളരുന്നുള്ളൂ. മറെറാരു വൃക്ഷത്തെയോ മറേറാ ആശ്രയിച്ചു വളരേണ്ടതായ ലതാജാതിയിൽ വള്ളികൾ ബലമുള്ളവ താങ്ങുകളെ ആശ്രയിച്ചു പടൎന്നു കേറിയിരി

കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളിൽനിന്നും കൊടുംകാററിനാലോ മറേറാ മറിഞ്ഞു താഴെ വീണുപോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം ആ വൃക്ഷങ്ങളെ ദൃഢമായി ചുററി ബന്ധിച്ചു പടരുന്നു. വള്ളികൾ ശക്തിയില്ലാത്ത മററുചില ലതകൾ പത്രോല്പത്തിസ്ഥാനങ്ങളിൽ ഒരോ കൊടികൾ ജനിപ്പിച്ചു അതിന്റെ അഗ്രത്താൽ താന്താങ്ങൾ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്ന വൃക്ഷങ്ങളോടു സ്ഥിരബന്ധമുള്ളവയായി കാണപ്പെടുന്നു. ഇപ്രകാരംതന്നെ വെററിലക്കൊടി മുളകുകൊടി ഇവയെപ്പോലെയുള്ള മററുചില ലതകൾ പത്രോല്പത്തിസ്ഥാനങ്ങളിൽ അനേകം വേരുകളെ ജനിപ്പിച്ച് അവയാൽ വൃക്ഷത്തെ ദൃഢമായി പിടിച്ചു പടർന്നു കേറുന്നു. ഇതുപോലെ അനേകം ഉദാഹരണങ്ങളെ ചേർക്കാം. സൂക്ഷ്മം നോക്കിയാൽ ചാങ്ങളിൽ കണ്ടുവരുന്നതുപോലെ ആത്മരക്ഷക്കുള്ള ശ്രമവും വഴക്കും ആചാരങ്ങളിലും നടന്നുവരുന്നുണ്ട്. ശക്തിയുള്ളവർ ശേഷിക്കുക ശക്തിയില്ലാത്തവർ നശിക്കുക എന്ന ന്യായം ആചാരങ്ങളേയും ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർവ്വകർമ്മത്തിനും ആധാരമായിരിക്കുന്ന ഞാനെന്നും എനിക്കെന്നും എന്റെ എന്നും'' ഉള്ള ബുദ്ധി ചരങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രബലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ സൂക്ഷ്മം നോക്കിയാൽ ആചാരങ്ങളുടെ ഇടയിലും കാണാം. താന്താങ്ങൾക്കു കഴിയുന്നതും ഉപദ്രവം തട്ടാതെ സ്വശരീരത്തെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും ബാല്യത്തിൽ താന്താങ്ങളുടെ സന്തതികളെ രക്ഷിക്കുന്നതിനും ആചാരങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന ശ്രമത്തെ സൂക്ഷിച്ചു നോക്കിയാൽ ഇതു ദൃഷ്ടാന്തപ്പെടും. ഈ സംഗതി വിശദപ്പെടുത്തുന്നതിനു ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

ഒന്നാമതു നമുക്കു ഏററവും പരിചയമുള്ള ഒരു നാളികേരം കയ്യിൽ എടുത്തു പരിശോധിക്കുക. പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഇതു ഏററവും മിനുസമായും ഉറപ്പുള്ളതായും ഇരിക്കുന്ന ഒരു തൊലിയാൽ പൊതിയപ്പെട്ടും മൂന്നു പട്ടമായിട്ടു മൂട് സംബന്ധിച്ചും അഗ്രം കഴിഞ്ഞും കഴിയുടെ പുറവും തടിച്ചും കഴിയുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ അത്രപോലെ വട്ടത്തിൽ ബ്രഷിന്റെ തല പോലെ നാരുകളുടെ ആറും കണ്ടു ഇതിന്നേയും ഈ കഴിയേയും തുടിയിൽ ഒരു തൊപ്പിപോലെ ഒരു സാധനത്താൽ മൂടിയുമാണ് കാണുന്നത്. ഈ നാളികേരത്തെ ഒരു വെട്ടുകത്തികൊണ്ടോ കററിക്കോലുകൊണ്ടോ പൊതിച്ചാൽ അണ്ഡാകൃതിയായ സാക്ഷാൽ നാളികേരം ചേരേയും അതിനെ പൊതിഞ്ഞിരുന്ന

തോലയായ ചകിരി വേറെയുമായി തിരിയുന്നു. ഈ ചകിരിയെ ആവർത്തിച്ചും പരിശോധിച്ചാൽ പല തരത്തിലുള്ള നാരുകളാൽ ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ട ഒരു കൂട്ടിൽ വളരെ മൃദുത്വവും പതുപ്പും ഉള്ള ഒരു സാധനം നിറച്ച് ഏകോപിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയതാണെന്നും മുഖത്തുനിന്നു സുമാർ ആശാരിക്കോൽക്കു രണ്ടര വിരൽ താഴെ മുതൽക്കാണ് സാക്ഷാൽ നാളികേരം പ്രായേണ ഇരിക്കുന്നത് എന്നും മേൽപറഞ്ഞ രണ്ടുവിരൽ സ്ഥലത്തു മറ്റുള്ള ഭാഗങ്ങളിൽ കാണുന്നതിനേക്കാൾ ഏറ്റവും മൃദുവായ നാരുകളും അധികം ചേറും ഉള്ളതായി ബോദ്ധ്യപ്പെടും. ഇനി ചകിരിയിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെട്ട സാക്ഷാൽ നാളികേരത്തെ പരിശോധിക്കാം.

ഇതിന്റെ ബഹിർഭാഗം ഏററവും കഠിനമുള്ളതും ചിരട്ട എന്നു വിളിച്ചു വരുന്നതും ആയ ഒരു തോടിനാൽ പൊതിഞ്ഞും മുഖത്ത് അടപ്പുപോലെ മൂന്നു സ്ഥാനത്തായി മൃദുത്വം ഏറിയ ഒരു സാധനത്താൽ മൂടിയും കാണാം. ഈ സാധനത്തെ പിശ്ശാങ്കത്തികൊണ്ടോ നഖംകൊണ്ടോ ചുരണ്ടി നീക്കിയാൽ മൂന്നു കണ്ണുകൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഈ കണ്ണുകളെ പതുക്കെ കുത്തിനോക്കിയാൽ ഇതിൽ ഒന്ന് എളുപ്പത്തിൽ ഇളകുന്നതായിട്ടും മററു രണ്ടു കണ്ണുകൾക്കു ചിരട്ടയുടെ കാഠിന്യം ഉള്ളതിനാൽ കള്ളക്കണ്ണുകളാണെന്നും ബോദ്ധ്യപ്പെടും. ഈ എളുപ്പത്തിൽ ഇളകുന്ന കണ്ണു കേടുവരാതെ വൃത്തത്തിൽ ചൂഴ്ന്ന് എടുത്താൽ അതിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ ആനക്കൊമ്പിന്റെ നിറത്തിൽ ഉരുണ്ട ഒരു നെല്ലോളം വലിപ്പത്തിൽ ഒരു വസ്തു വളരെ വെളുത്ത മാംസോപമമായ ഒരു സാധനത്താൽ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഈ വസ്തുവാകുന്നു ഈ നാളികേരത്തിന്റെ പ്രജ. ഈ പ്രജ വളർന്നാകുന്നു തെങ്ങിൻ തൈ ഉണ്ടാവുന്നത്. നാം ചൂഴ്ന്നെടുത്ത ഭാഗത്തിൽക്കൂടി അകത്തേക്കു നോക്കിയാൽ പ്രജയെ പൊതിഞ്ഞിരിക്കുന്ന മാംസോപമമായ സാധനം അതിന്റെ അകം മുഴുവൻ വ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നതു കൂടാതെ മധുരരസത്തോടുകൂടിയ ഒരു ജലവും സംഭരിച്ചിരിക്കുന്നതായി കാണാം. ഇതെല്ലാം ഈ പ്രജ വളരുമ്പോൾ യഥാക്രമം അതിന്റെ ഭക്ഷണത്തിനുള്ള സാധനങ്ങളാകുന്നു. ഈ നാളികേരത്തിന്റെ ചകിരി ചിരട്ട മുതലായുള്ള സകലവും കലാശം ഈ പ്രജയുടെ രക്ഷണമായിത്തീരുന്നു. ചകിരിയുടെ സംഘടനാവിശേഷത്താൽ രണ്ട്

ഉദ്ദേശം സാധിക്കുന്നു. ഉയരത്തിൽനിന്നു താഴെ വീഴുമ്പോഴും ചിരട്ട പൊട്ടാതെ ഇരിപ്പാനും പ്ലവത്വം എന്ന ഗുണം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നതിനാൽ ദൂരെ തെറിച്ചുപോകുന്നതിനുമാണ് ഈ വിദ്യ. ഇങ്ങിനെ അനേകം സൂത്രങ്ങൾ ഈ നാളികേരത്തിൻെറ സംഘടനത്തിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒരു തെങ്ങിൻെറ വളർച്ചക്ക സാധാരണ ചുരുങ്ങിയ പക്ഷം ആശാരികോലക്ക് ആറുകോൽ ചുററു സ്ഥലം ആവശ്യമാണ്. അതുകൊണ്ടു തെങ്ങിൻെറ സന്തതികളായ നാളികേരങ്ങൾ നേരെ ചുവട്ടിൽ വീണു മുളച്ചു ഇടങ്ങിയാൽ തനിക്കു ദോഷം തട്ടുന്നതിന്ന് എളുപ്പമുണ്ട്. ഇതിനെ പരിഹരിക്കുന്നതിലാണ സാധാരണ നാളികേരക്കുലകൾ മടലിൻെറ മുകളിലായും നാളികേരം പാകമാകുന്നതുവരെ ഈ മടല് അതിന്ന് ഒരു താങ്ങായും ഇരിക്കുന്നതും പാകമാകുമ്പോൾ മടലിൻെറ മുകളിൽകൂടി ഉരസി താഴത്തു വീണു ചാടി തെറിച്ച് അതിദൂരത്തിൽ ചെന്നു കിടക്കുന്നതും. ഇങ്ങിനെ ആത്മരക്ഷയും പ്രജാരക്ഷയും നാളികേരം പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള നൈപുണ്യം പോലെ അവസ്ഥാനുസരണം മററു വൃക്ഷങ്ങളും പ്രയോഗിച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. മാവു പക്ഷിമൃഗാദികളാലാണ തൻെറ പ്രജയെ ദൂരദിക്കിൽ നയിക്കുന്നത്. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതിൽ തൻെറ പ്രജക്കു ദോഷം തട്ടാതെ ഇരിക്കുന്നതിനും ഇതിലേക്കു പക്ഷിമൃഗാദികളെ ഉത്സാഹിപ്പിക്കുന്നതിനും വേണ്ട കരുതലുകൾ എല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. കാററിനാൽ ബീജത്തെ ദൂരദിക്കിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുന്ന എലവ് മുതലായ ഭൂരുഹങ്ങളുടെ സൂത്രവും ആലോചനീയമാണ്. ഇതുകളെക്കൊണ്ടു അചരങ്ങൾ രക്ഷാവിഷയത്തിൽ വളരെ സാമർത്ഥ്യം പ്രകടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതായി തെളിയുന്നു. മേൽ കാണിച്ച ന്യായങ്ങൾ കൂടാതെ പശ്ചിമദിക്കുകളിൽ പ്രചാരം സിദ്ധിച്ചിരിക്കുന്ന 'സാംക്രമികന്യായം' (Theory of Evolution) ആലോചിച്ചാലും അചരങ്ങളെ ജീവിവർഗ്ഗത്തിൽ ചേർക്കേണ്ടതായി കാണുന്നു. അചരങ്ങളുടെ ആകൃതിയും ഏതാനും ചില സ്വഭാവവും ചരങ്ങളുടെ ഏതാനും സ്വഭാവവുമായി ചില ഭൂരുഹങ്ങൾ ഉണ്ട്. ദൃഷ്ടാന്തം തെക്കെ അമേരിക്കയിൽ 'മക്ഷികാഗ്രാഹി' (Fly-catcher) എന്ന ഒരു ചെടിയുണ്ട്. ഇതിൻെറ ഇല ഏകദേശം മനുഷ്യൻെറ കരതലത്തോടു സാദൃശമാണ്. ഈ ഇലയുടെ ഉപരിഭാഗത്ത് ഒരു മാതിരി പശയും നിറച്ചു മുള്ളുകളും ഉണ്ട്. ഈ ഇലക്കകത്തു വല്ല ഈച്ചയോ

പുഴുവോ വന്നിരുന്നാൽ ഉടൻ ആ ഇല ചുരുക്കയും അഞ്ചുനിമിഷം കഴിഞ്ഞാൽ വീണ്ടും വിടരുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ ഈ ഇലയിൽ നോക്കിയാൽ അതിൽ വന്നിരുന്ന സാധനത്തെ മുഴുവൻ ഭക്ഷിച്ചതായി കാണാം. ഈ അസുരച്ചെടി ചിലപ്പോൾ ചെറിയ പക്ഷികളെക്കൂടി ഭക്ഷിക്കുന്നു. ആകൃതിയിൽ അചരവും പ്രകൃതിയാൽ മുഴുവൻ ചരവുമായിട്ടുള്ള വസ്തുക്കളും ഉണ്ട്. ദൃഷ്ടാന്തം സഞ്ചരിക്കുന്ന ഇല (Mantis or the Walking leaf) ഇതു കാഴ്ചയിൽ ഒരു ഇലപോലെ ഇരിക്കും. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇഴജാതിയിൽ ഒരുവക കീടമാണ്.

ഈ രണ്ടു വസ്തുവും ചരാചരങ്ങളെ വേർതിരിക്കുന്ന വരയിൽ നില്ക്കുന്നവയാണെന്ന് ആലോചിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

മേൽ കാണിച്ച സംഗതികളാൽ അചരങ്ങളും ജീവികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടവയാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അചരം എന്ന പദത്താൽ ശിലാപർവ്വതാദികൾകൂടി ഉൾപ്പെടുത്തി ചിലർ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നതിനാൽ വൃക്ഷലതാദികളുടെ പര്യായനാമമായി ഉത്ഭിദം എന്ന പദത്തെയാണ് ഇനി ഞാൻ ഉപയോഗിക്കാൻ ആലോചിക്കുന്നത്.

ജന്തുശാസ്ത്രം എന്നതു ജീവിവർഗ്ഗത്തെപ്പറ്റി പറയുന്ന ശാസ്ത്രമാകുന്നു (Biology). ഈ ശാസ്ത്രത്തെ 1. മൃഗശാസ്ത്രമെന്നും (Zoology; ഉത്ഭിദശാസ്ത്രമെന്നും (Botany) രണ്ടു വലിയഭാഗമായി തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ രണ്ടു ഭാഗങ്ങളേയും ആകൃതിശാസ്ത്രമായിട്ടും (Morphology) പ്രകൃതിശാസ്ത്രമായിട്ടും (Physiology) വിവരിക്കാവുന്നതാണ്. ഉത്ഭിദശാസ്ത്രത്തിൽ വിശേഷിച്ചു വർഗ്ഗനിർണ്ണയം (Classification) എന്നൊരു ഭാഗംകൂടി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

ഉത്ഭിദശാസ്ത്രത്തെ ആകൃതിശാസ്ത്രമായിട്ടും പ്രകൃതിശാസ്ത്രമായിട്ടും വേറെ വേറെ പറഞ്ഞു വരുമ്പോൾ ഗ്രന്ഥവിസ്താരം ഭയന്ന് ആവശ്യാനുസരണം രണ്ടിനേയും ഇടകലർത്തി വിവരിക്കുകയും ഒടുവിൽ വർഗ്ഗനിർണ്ണയത്തെ വിവരിക്കുകയും ചെയ്യാനാണ് ആലോചിക്കുന്നത്. അന്യഭാഷകളിൽനിന്നും ആവശ്യം ചില നാമങ്ങളും ഉപയോഗിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രസ്താവന അവസാനിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി ഉത്ഭിദശാസ്ത്രത്തിന്റെ സംക്ഷേപമായ ഒരു ചരിത്രം കൂടി ഇവിടെ ചേർക്കുന്നു.

(തുടരും)

പി. കെ. എം., ബി എ.

പലവക

കാലംപോകുന്നവൾ നാകലിദ്ദുരിതവിലാസത്തിലാഴുന്നവെന്നോ
കോലംകെട്ടിക്കളിക്കുന്നിതു ശഠകലത്തിന്റെകൃത്താട്ടമെന്നോ
മേലാലെന്തുന്നുമോരാതപമലയുമൊരീലോകകീടത്തിനോർത്താം-
ലാലംബം മൂലതാരേ! തവപദതളിരിൽത്തങ്കിടുംപങ്കമെല്ലാം

സങ്കേതസംഭാഷണം

ആദികാലം മുതല്ക്കുതന്നെ അകലത്തിങ്കലിരിക്കുന്ന ആളുകളായിട്ടു സങ്കേതങ്ങളെക്കൊണ്ടു സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്കു ഉൽക്കണ്ഠയുണ്ടായിരുന്നു. ആദ്യകാലത്തിങ്കൽ ശബ്ദത്തിന്റെയോ വെളിച്ചത്തിന്റെയോ സഹായംകൊണ്ടായിരുന്നു സങ്കേതസംഭാഷണം സാധിച്ചുപോന്നിരുന്നത്. ട്രായ് നഗരത്തിന്റെ അധഃപതനം അഗ്നിജ്വാലകളെക്കൊണ്ടാണ് അഗമെമ്നാൺ (Agamemnon) എന്ന ആൾ നഗരവാസികളെ മനസ്സിലാക്കിയത്. അലെക്സാണ്ടർ എന്ന ഗംഭീരപുരുഷൻ കാഹളശബ്ദംകൊണ്ടു കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയതായി കേട്ടിട്ടുണ്ട്. രണ്ടാം നൂററാണ്ടിൽ പൊളിബിയസ്സ് ഒരു മാതിരി ദൂരസംഭാഷണരീതി കണ്ടുപിടിക്കുകയും അതുമൂലം വാക്കുകൾ അക്ഷരംപ്രതി അറിയിക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. അക്ഷരമാലയിലുള്ള എല്ലാ അക്ഷരങ്ങളേയും അഞ്ചു നേർ വരികളായി തിരിച്ചു, ഇത്രാമത്തെ വരിയിൽ ഇത്രാമത്തെ അക്ഷരമെന്ന സങ്കേതംകൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നു. അകലത്തിങ്കലേക്ക് ഈ അറിവുകൊടുക്കുവാനായി രണ്ടാളുകളെ അഞ്ചഞ്ചു ചൂട്ടുകളോടുകൂടി ഒരേടത്തു നിറുത്തപ്പെട്ടു. ആദ്യത്തെ ആൾ ആവശ്യമുള്ള എണ്ണത്തോളം ചൂട്ടുകൾ ഉയർത്തി ഇത്രാമത്തെ വരിയിലുള്ള അക്ഷരമെന്ന ധരിപ്പിക്കുകയും രണ്ടാമത്തെ ആൾ അതുപോലെതന്നെ ആ വരിയിൽ ഇത്രാമത്തെ അക്ഷരമെന്നതു കുറിക്കുകയും ചെയ്തുവന്നിരുന്നു. അതിന്റെ ശേഷം ചൂട്ടുകളുടെ സ്ഥാനത്തു സ്തംഭദീപങ്ങൾ, വെടിയുടെ ശബ്ദം, ഘണ്ടാരവം, കമ്പിൽക്കൂക്കു മുതലായത് ഉപയോഗിച്ചിരുന്നു. അതിന്റെ

ശേഷം ഓരോരോ അൎത്ഥത്തെ കുറിക്കുന്ന പ്രത്യേകവാക്കുകളെ ഓരോരോ പ്രത്യേക സാധനങ്ങളെക്കൊണ്ടു സൂചിപ്പിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. പക്ഷെ ഒടുവിൽ ഈ സൂത്രം അസാദ്ധ്യമായിട്ടു തള്ളിക്കളയേണ്ടതായി വന്നു. പിന്നിട്ട ഓരോരോ പ്രത്യേക അക്ഷരങ്ങളെ കുറിക്കുവാൻ ഓരോരോ പ്രത്യേക സാധനങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചു തുടങ്ങി. ഈ വഴി ആദ്യം പറഞ്ഞതിനേക്കാൾ എളുപ്പമുള്ളതാണ എങ്കിലും അനേകം തവണ സങ്കേതം കാണിക്കുന്നതിനുള്ള അദ്ധ്വാനം നിമിത്തം ഈ വഴിയും ഫലിക്കാതായി. പിന്നെ പ്രയോഗിച്ച സൂത്രം രണ്ടു സാധനങ്ങളെ പല തവണയായി പല പ്രകാരത്തിൽ കാണിച്ച വാക്കുകളെ സങ്കേതപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. ഇപ്പോൾ കമ്പിത്തപ്പാലിൽ 'മൊർസ്', (Morse) മാതിരിയിൽ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്ന സങ്കേതസൂത്രത്തിന്റെ സാരം ഇതുതന്നെയാണ്. പേനക്കൊണ്ടോ പെൻസിൽകൊണ്ടോ അടയാളപ്പെടുത്തുന്നതുപോലെയുള്ള വെട്ടിന്റേയും കുത്തിന്റേയും പലമാതിരിയിലുള്ള യോഗങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് ഈ മോർസ് മാതിരിയിൽ അക്ഷരങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ ചില വൎത്തമാനങ്ങളെ അറിയിക്കുന്നതിൽ സ്തംഭദീപങ്ങളെ ഉപയോഗിച്ച സങ്കേതസംക്ഷേപണം നടത്തുന്നതാണ മുഖ്യമായിട്ടുള്ളത്. ആദിമമായ സ്തംഭദീപം അലക്സാണ്ഡ്രിയക്കടുത്തുള്ള 'ഫെറൊസ്' എന്ന സ്ഥലത്തു സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നു. ഇത നൂറുനാഴിക അകലം കാണത്തക്കതായിരുന്നുവത്രെ. 18-ാം നൂററാണ്ടിലാണ കമ്പിത്തപ്പാലിന്റെ ആവശ്യമനുഭവിച്ചു തുടങ്ങിയത്. 1192-ൽ 'ചാപ്പ്' എന്ന ആളുടെ കമ്പിത്തപ്പാൽ പരന്ത്രീസ് ഗവൎമ്മെണ്ടു സ്വീകരിച്ചു. അതിന്റെ ശേഷം ചെയ്തിട്ടുള്ള ഓരോ പരിഷ്കാരങ്ങളെക്കൊണ്ടാണ് കമ്പിത്തപ്പാൽ ഇപ്പഴത്തെ സ്ഥിതിയിൽ എത്തിട്ടുള്ളത്.

ബോധവാൻജ്ഞാനമാകുന്നൊരുമിഴിചുട്ടുകണ്ഠാനലേചുട്ടുപൊട്ടി-
ച്ചിധാത്രീരോഗശാലക്കകമൊരുപണിയില്ലാതെതള്ളുന്നമൂലം
ആധിവ്യാധിപ്പരപ്പിൽപ്പെട്ടമൊരുവിഷയാസക്തരോഗിക്കുമേറെ-
ന്നായരംതൈൽപച്ചപ്പൊടിപതിവുപിഴക്കാതെസേവിപ്പതെന്ത്യേ.

P. SUBBAROY'S

World- renowned and most efficacious Ayurvedic medicine

പി. സുബ്ബറായിയുടെ ലോകപ്രസിദ്ധങ്ങളും ഏററവും
ഫലവത്തുക്കളും ആയ ആയുൎവ്വേദ ഔഷധശാലയം.

---

27. അശോകഘൃതം.

തെററിയുണ്ടാവുന്ന തീണ്ടാരി, വേദനയോടുകൂടി പ്രതിമാസമുണ്ടാകുന്ന തീണ്ടാരി, തീണ്ടാരികാലങ്ങളിൽ മടികളിലുണ്ടാകുന്ന വേദന, കാലനിൎണ്ണയമില്ലാത്ത തീണ്ടാരി, മാസമൊന്നായുണ്ടാകുന്ന തീണ്ടാരിയിൽ അധികരിച്ചോ ചുരുങ്ങിയതോ ആയ രക്തപ്പോക്ക്, മച്ചി എന്ന അവസ്ഥ സാധാരണയായ ഗൎഭമലസൽ എന്നീ രോഗങ്ങളുമെല്ലാം തെററിയ തീണ്ടാരിനിമിത്തമുണ്ടാകുന്ന മററുള്ളരോഗങ്ങളെയും ശമിപ്പിപ്പാൻ ഇത് ഏററവും വിശേഷപ്പെട്ട ഒരു ഔഷധമാകുന്നു. മാസമൊന്നായുണ്ടാകുന്ന തീണ്ടാരിക്ക ഇത ഔഷധം മേത്തരമായും ഫലിതമായുമാകുന്നു, ദേഹസുഖമുള്ള നല്ല കുട്ടികൾ ഉണ്ടാകേണ്ടതിന്ന ആഗ്രഹിക്കുന്ന സ്ത്രീകൾ ഇതിനെ ഉപയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. കുപ്പി 1ക്ക വില 1—0—0 ഒന്നോ രണ്ടോ കുപ്പികൾക്ക വി. പി. ചാൎജ്ജ 5ണ പുറമെ.

28. ബൃഹൽചന്ദ്രോദയമകരധ്വജം.

മനക്കമ്പത്തോടുകൂടിയ ദൌൎബ്ബല്യം സന്താപക്ഷയം വാൎദ്ധക്യം വിസ്മൃതി നിശാസ്ഖലിതം എന്നിവകൾക്ക ഇവ വിലയേറിയ ഒരു ഔഷധമാകുന്നു. ഇതിന്റെ ഫലിതം അത്ഭുതകരവും ആയുസ്സ നാൾക്കുനാൾ അഭിവൃദ്ധിയോടുകൂടി ഓജസ്സുണ്ടാവുന്നതും ആകുന്നു. ചെറുപ്പം നിമിത്തമുണ്ടായ ദുൎവൃത്തികളാൽ ദൌൎബ്ബല്യപ്പെട്ടു പോയിട്ടുള്ളവർ ഇത ഔഷധത്തെ ഒന്ന പരീക്ഷിച്ചു നോക്കേണ്ടതാണ. അല്പകാലത്തിന്നുള്ളിൽ ഇത് അവരെ യൌവനയുക്തരാക്കിത്തീൎക്കുമെന്നുള്ളത നിശ്ചയമാണ്. ഒരു ആഴ്ചക്ക വേണ്ടുന്നതിന്ന വില 3 ക, വി. പി. ചാൎജ്ജ 5ണ, പുറമെ.

29. ച്യവനപ്രാശം.

ശ്വാസനാഡികളെയും തൊണ്ടയെയും സംബന്ധിച്ചുള്ള എല്ലാ രോഗങ്ങൾക്കും ഇതു മേത്തരം ഔഷധമാകുന്നു. കഫസംബന്ധമായ എല്ലാതരം ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും

പി. സുബ്ബറായി, പാറക്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട് ജില്ല.

11. കൎണ്ണബിന്ദു.

ചീക്കൊളു ചെവികുത്തു ചെവിയടപ്പു ഇരച്ചിൽ മുതലായ കൎണ്ണരോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. ശ്രവണസൂക്ഷ്മതയുണ്ടാക്കും. വില കുപ്പി 1ക 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ.

12. സുഖഭേദിഗുളികകൾ.

ഭേദി ശരിപ്പെടുത്തും. അജീൎണ്ണം പിത്തോപദ്രവങ്ങൾ വായു മലം പിടിത്തം അഗ്നിമാന്ദ്യം വാതം മുതലായ പല രോഗങ്ങളേയും ശമിപ്പിക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു 1 മുതൽ 4 വരെ ഡപ്പികൾക്കു 5 ണ വേറെ

13. നേത്രബിന്ദു.

കൺനോവു കൺകുത്തു തുള്ളം നീരൊഴുപ്പു മിന്നൽ മാലക്കണ്ണു പീളകെട്ടു കരവളപ്പു പൂവു ചൊറിപ്പു എറിച്ചിൽ ഇമ പുറികം ഇവയുടെ വഴിവു പുകച്ചിൽ ഇങ്ങിനെയുള്ള രോഗങ്ങളെ ഭേദപ്പെടുത്തും. വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വേറെ

14. സ്ഖലിതരക്ഷണി.

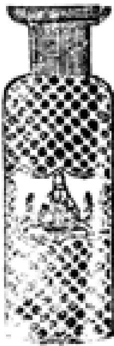
ബലഹീനതയാലും അത്യുഷ്ണത്താലും മറ്റും ഉണ്ടാകുന്ന ഇന്ദ്രിയ സ്ഖലിതത്തെ നീക്കും വില ഡപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽ ചിലവു 5 വരെ ഡപ്പികൾക്കു 5 ണ വേറെ

15. മൃഗകസ്തൂരി.

കാശ്മീരിൽനിന്നും വരുത്തിട്ടുള്ള ഒന്നാന്തരം കസ്തൂരി എപ്പോഴും ആപ്പീസ്സിൽ ഉണ്ടു. ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിന്നു 48 ക. വില. ഒരു ഉറുപ്പികത്തൂക്കത്തിൽകുറച്ചു ഏതു സംഖ്യക്കും ചില്ലറയായിട്ടും കൊടുക്കപ്പെടും തപാൽ ചിലവു പുറമെ എഴുത്തുകുത്തുകൾ എല്ലാം ഇംഗ്ലീഷിലൊ തമിഴിലൊ ആയിരിക്കണം.

16. തേൾവിഷത്തിനു സിദ്ധൌഷധം.

തേൾ കടിച്ച സ്ഥലത്തു രണ്ടു തുള്ളി ഒഴിച്ചാൽ പൊടുന്നനെ ആശ്വാസം കാണും. ഒരു കുഡുംബത്തിലെങ്കിലും ഈ മരുന്നു ഒരു കുപ്പി കരുതി വെക്കാതെ ഇരിക്കരുതു. വില കുപ്പി 1 ക 2 ക 8 ണ. 12 കുപ്പിയിൽ കുറയാതെ ഒന്നിച്ചു വാങ്ങുന്നവൎക്കു ഡസൻ 1 ക 2 ക 8 ണ. ഉള്ള വിലയിൽ കുറച്ചുമാത്രമെ വില ചുമത്തുന്നുള്ളു വി പി കമ്മീഷൻ 5 ണ പുറമെ. ഇൻഡ്യയിലും ബൎമ്മയിലും 12 കുപ്പിവരെ വി. പി. കമ്മീഷൻ 5 ണ. സിലോൺ ടി 7 ണ

ഒന്നിച്ചും താംബൂലത്തോടുകൂടിയോ ഉപയോഗിക്കാം. ആഹാരത്തോടുകൂടി രണ്ടു ഗുളികകൾ ഉപയോഗിച്ചാൽ ഏതു ഗുരുദ്രവ്യത്തെയും ജീൎണ്ണിപ്പിക്കും. പ്രസവകാലത്തു താംബൂലത്തോടുകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ സന്നി അടുക്കയില്ല. അപായകരമായ യാതൊരു ലഹരിസാധനങ്ങളും ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടില്ല. കാശ്മീരത്തുനിന്നു വരുത്തിയ കസ്തൂരി പച്ചക്കൎപ്പൂരം മുതലായ അനേകം വിലയേറിയ സാധനങ്ങൾ ഇതിൽ ചേൎത്തിട്ടുണ്ട്. ചുമ്മ കാസശ്വാസം ജ്വരം മുതലായ രോഗങ്ങൾ രസസ്സിന്റെ ഒറ്റക്കൊച്ചിൽപോലെ ഒന്നുമുതൽ 4 വരെ ഗുളികകൾ വെറ്റിലച്ചാറിൽ കൊടുത്താൽ മതി. 200 ഗുളികകൾ ഉള്ള കുപ്പി 1-ക്കു വില ണ ൧. 1 മുതൽ 12 വരെ കുപ്പികൾ അടങ്ങിയ ബങ്കി 1-ക്കു തപാൽകൂലി 4 ണ.

6. ദന്തചൂൎണ്ണം.

സുഗന്ധമായുള്ളതു. എല്ലാമാതിരി ദന്തരോഗങ്ങളേയും നീക്കും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 3-ണ. തപാൽ ചിലവു 2 കുപ്പിവരെ 5 ണ വരെ

7. ജ്വരസംഹാരി.

കുളിർപ്പനി മുറപ്പനി വാതപ്പനി പിത്തജ്വരം കഫജ്വരം അസ്ഥിജ്വരം മുതലായവക്കു നന്നു. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 1 ക. തപാൽ ചിലവു 7 ണ വരെ

8. ലോകപ്രസിദ്ധമായ സുഗന്ധകന്തളതൈലം.

ഈ തൈലം പിരട്ടിയാൽ തലമുടി മിനുസം ഇടതൂർന്നു പുഷ്ടിയായും നീളമായും കറുപ്പായും വളരും. കണ്ണിനു കുളൎമ്മയുണ്ടാകും. സകല കൺനോവുകളും തലവേദനകളും നീങ്ങും. ചെമ്പിച്ച രോമം കറുക്കും. രോമം പൊഴിയാതിരിക്കും. കണ്ണിനു നല്ല തെളിച്ചമുണ്ടാകും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 8 ണ തപാൽചിലവു 5 ണ വരെ.

9. രോമസംഹാരി

രോമം എവിടെ വേണ്ടാതാക്കണമൊ അവിടെ ഈ മരുന്നു പുരട്ടിയാൽ യാതൊരു വേദനയുമുണ്ടാകാതെ രോമത്തെ മാറ്റും. വില കുപ്പി ഒന്നിനു 4 ണ തപാൽ ചിലവു മൂന്നു കുപ്പികൾവരെ 5 ണ വരെ

10. അഗ്നിമാന്ദ്യസംഹാരി.

ദഹനമില്ലായ്മ പുളിച്ചുതികട്ടുക നെഞ്ചുകരിക്കുക മലബന്ധം വയറുനോവു വായ്നാറ്റം അജീൎണ്ണം വയറുവീൎത്തുകയറുക നിദ്രാഭംഗം മുതലായ പിത്തോപദ്രവങ്ങളെ നീക്കി സുഖപ്പെടുത്തും. കുപ്പി ഒന്നുക്കു അണ 8 തപാൽകൂലി 5 ണ വരെ

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആർക്കാട്ടു ജില്ല.

17. വ്രണവിരോപണ തൈലം.

ഇതു കരപ്പൻ പിത്തപ്പുണ്ണ മുതലായ എല്ലാ വിധ വ്രണങ്ങൾക്കും കൈകണ്ട ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു സകല കൃമികളേയും നശിപ്പിച്ചു എല്ലാ വ്രണങ്ങളേയും വിശുദ്ധീകരിച്ചു വളരെ വേഗത്തിൽ ഉണക്കുന്നതാകുന്നു. വില 8 ണ മൂന്നു കുപ്പിവരെ വി പി കമ്മീഷൻ 5 ണ മാത്രം

18. കണ്ഠശുദ്ധിഗുളിക.

ഇതു കണ്ഠം തെളിഞ്ഞു ശാരീരം നന്നാവുന്നതിന്ന അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു. പ്രത്യേകിച്ചു സംഗീതക്കാൎക്കും പ്രസംഗക്കാൎക്കും പാതിരിമാൎക്കും ശബ്ദാവയവങ്ങളെക്കൊണ്ടു അത്യായാസം ചെയ്യേണ്ടവരായ മറ്റെല്ലാവൎക്കും വളരെ ഉപയോഗമുള്ളതാകുന്നു. വില 8 ണ വി പി കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവരെ 6 ണ

19. സ്നാനചൂൎണ്ണം.

ഇതു പൊടി തേച്ചു കുളിക്കുന്നതിന്നു വിലയേറിയ സോപ്പിനേക്കാൾ വളരെ വിശേഷം. ഇതു ദേഹത്തിലെ അഴുക്കും ദുൎഗ്ഗന്ധവും കളഞ്ഞു ശൈത്യവും പ്രകാശവും സുഗന്ധവും ഉണ്ടാക്കുന്നു. ഇതിന്റെ ഉപയോഗം ദേഹത്തിന്നു ശൈത്യവും സുഖവും എല്ലായ്പോഴും തോന്നിക്കും. ഇത ഇന്ത്യയിലുള്ള എല്ലാവൎക്കും വേണ്ടതാകുന്നു. വില 8ണ വി പി കമ്മീഷൻ 3 ണ

20. സഞ്ജീവഗുളിക.

കുട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന പനി ജലദോഷം തലവേദന ചുമ അതിസാരം അൎശസ്സ് ഉറക്കമില്ലായ്മ ഇവക്കും അന്ത്രവായു മുതലായി എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും ഈ ഗുളിക വളരെ ഉപയോഗമുള്ള ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു മദ്ധ്യവയസ്സന്മാൎക്കും അതുപോലെ ഉപകരിക്കാവുന്നതാകുന്നു. വില 10 ണ വി പി കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവരെ 5ണ

21. ഒന്നാംതരം ഗോരോചനാ ഗുളിക.

എല്ലാവിധ പനികൾക്കും അതു സംബന്ധമായി പ്ലീഹ, കരൾ ഇതുകളിൽ ഉണ്ടാവുന്ന ഉപദ്രവങ്ങൾക്കും ജലദോഷം, തലവേദന, ചുമ, അതിസാരം, അൎശസ്സ്, ഉറക്കമില്ലായ്മ, അന്ത്രവായു മുതലായ എല്ലാ ഉദരരോഗങ്ങൾക്കും അതിവിശേഷമായ ഔഷധമാകുന്നു വില 5 ണ, വി. പി. കമ്മീഷൻ 6 കുപ്പിവരെ 5 ണ

പി. സുബ്ബറായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ട ജില്ല.

23. ത്വഗ്രോഗപരിഹാരി.

ഇത ഔഷധം കരപ്പൻ, ചുണങ്ങ, ചൊറി, പൊരുൻ, ചുട, പുഴുക്കടി, താരണം, ഒട്ടവട്ട മുതലായ കടിയും ചൊറിയും ഉള്ള എല്ലാ ത്വഗ്രോഗങ്ങൾക്കും ഏററവും നല്ല ഔഷധമാകുന്നു. ഇതു ദേഹത്തിന്റെ പുറമെമാത്രം ഉപയോഗിച്ചാൽ മതി. വി പി കമ്മീഷൻ 5 ണ

മേത്തരം ഗോരോചനം തോല 1-ക്ക വില 5 ക. മേത്തരം കുങ്കുമകേസരം തോല 1-ക്ക വില 1 ക. മേത്തരം പച്ചക്കർപ്പൂരം, തോല 1-ക്ക വില 2 ക മേത്തരം റോജാ അത്തർ, മല്ലിപ്പൂ അത്തർ, വെട്ടിവേർ, താഴമ്പൂ, മരിക്കൊഴുന്ത, ജാതിമല്ലി, സുഹാഗ, ഹിന, മജ്മുവ അത്തർ മുതലായവയുകളും എപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട. ഇവ ഒരു തോല തൂക്കത്തിന 1 ക, 8 ണ. തപാൽകൂലി പുറമെ.

				ക.	ണ.	സ.
ഒന്നാന്തരം	ഗോരോചനം	ത്രപ്പാളുക്ക	1-ക്ക	5	0	0
ടി	കേസരം	ടി	1-ക്ക	1	0	0
ടി	പച്ചക്കർപ്പൂരം	ടി	1-ക്ക	1	0	0

24. രക്ഷാമൃതം.

ഇത ഈ നാട്ടിലെ സസ്യങ്ങളിൽനിന്ന ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന വിശേഷമായ ഒരു പൊടിയാണ. കാപ്പിക്കും ചായക്കും പകരം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ഒരു ഭക്ഷണദ്രവ്യമാണ. ഇതിന്ന കാപ്പിക്കും ചായക്കുമുള്ള ദോഷങ്ങൾ യാതൊന്നുമില്ല. ദേഹക്ഷയമുള്ളവൎക്കും പ്രമേഹരോഗക്കാൎക്കും ഇത ഒരു ദിവ്യ ഔഷധമാണ. ഇത രക്തശുദ്ധി വരുത്തുകയും, പിത്തം, ദേഹക്ഷയം, മൂലം, വായുക്ഷോഭം, പനി, തലവേദന മുതലായ രോഗങ്ങൾ മാറ്റുകയും ചെയ്യും. ദേഹത്തിലെ ഉഷ്ണത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്ത കുളുൎപ്പും, അസ്ഥിസ്രാവം മുതലായ രോഗങ്ങളെ തീരെ ഭേദപ്പെടുത്തുകയും ശരീരബലം വൎദ്ധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇത രോഗികൾക്കും ശിശുക്കൾക്കും, വൃദ്ധന്മാൎക്കും എല്ലാം ഉപയോഗിക്കാവുന്നതും ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളതുമാണ.

തൂക്കം 1-ക്ക അണ 6 മാത്രം വി പി ചാൎജ്ജ അണ 3 പ്രത്യേക.

മേൽവിലാസം തമിഴിലോ ഇംഗ്ലീഷിലോ വിശദമായി എഴുതണം.

പി. സുബ്ബരായി പറങ്കിപ്പേട്ട, തെക്കെ ആൎക്കാട്ടജില്ല.